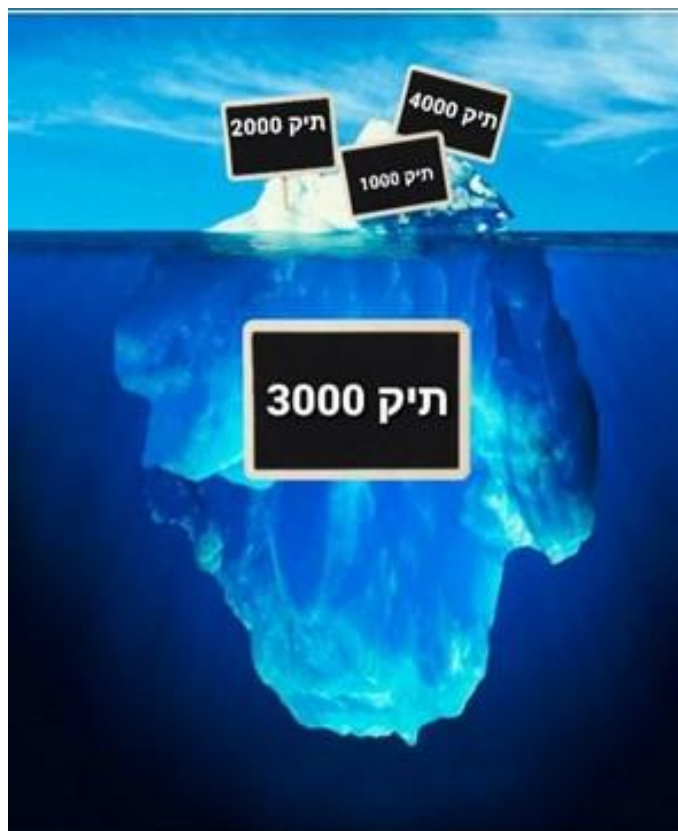

ימי נתניהו - אני מאשים - חלק מס' 4

"דמוקרטיה אינן מתמוטטות בקול תרועה, אלא בדממה, על-ידי היחלשות מתמשכת של מוסדותיהן, ובמיוחד של שומרי הסף, מערכת המשפט והתקשורת והתרופפות הנורמות הפוליטיות."

בנג'מין האט, "מות הדמוקרטיה"

מדינת ישראל תיבחן לא בעושר, לא בצבא ולא בטכנולוגיה, אלא בדמותה המוסרית ובערכיה האנושיים"

(דוד בן-גוריון)

החומר בחוברת זו, בעיקרו, נלקח מהעיתונות הכתובה והאינטרנטית, פייסבוק, טוויטר וכדומה. החומר נכתב ברובו בידי עיתונאים, מנהיגי המחאה נגד נתניהו, ובעיקר אזרחים שאכפת להם.

כתב קיבץ וערך: אביטל 77

ביום שאחרי הקורונה.

Yuval Tamir

בעקבות משבר הקורונה, וביום שאחרי שנחזור שוב לחזור לשגרת יומנו, כדאי שנפיק מספר לקחים: ביום שאחרי הקורונה, יהיה צורך לחזור לכלכלה יהודית שוויונית יותר, תוך הקטנת הפערים הבלתי נתפסים בין הטייקונים, למעמד הביניים, עם ערבות הדדית, ודאגה ליתום לאלמנה לניצול השואה ולגר החי בתוכנו.

ביום שאחרי הקורונה, יהיה צורך בפירוק אמיתי של המונופולים, דואופולים וטריאופולים שבחסות המדינה, ולסיים את עושק האזרח הקטן שקורע תחת נטל קבוצות אלה ולוודא שהמדינה דואגת להגן על האזרח מפני המונופולים, ולא להיפך כפי שהיום.

ביום שאחרי הקורונה, יש להאיץ את פיתוח הרפואה הציבורית השוויונית, ולייצר סביבה מערך מחקר אפידמיולוגי למניעת גורמי תחלואה סביבתיים דוגמת פרשת הקישון והקורונה, קבוצות מחקר אלה ישמשו מעין חיל המודיעין הצופה פני עתיד למערך הרפואה הציבורית הקיים.

ביום שאחרי הקורונה, נושא הסביבה יהפוך לאחד האתגרים המרכזיים של המשק הישראלי, האזרח יוכל להבין שהתעלמות מהנזק אותו אנו גורמים לסביבתנו, יגווה מחיר בריאותי ופיזי מכל אחת ואחד מאיתנו וגדל לכיוון הדורות הבאים, לכן נצטרך לעודד חשיבה וזימות למציאת פתרונות אמחתיים, ולא לייצר ססמאות ריקות מתוכן.

ביום שאחרי הקורונה, נצורך לייצר מערכת חינוך שתלמד את ילדנו להתכונן לאתגרי העתיד, ופחות להיות תקוע בעבר, להבין שהחיים תלויים באיכות המדע והטכנולוגיה, ואלוהים לא מסייע למי שלא מסייע לעצמו, להבין שהקורונה לא פסחה על אנשי האלוהים, ולהיפך הבורות החמירה את מצבם, לכן יש להעמיק את לימודי הליבה וההכנות למחר לכולם.

ביום שאחרי הקורונה, יש לבצע ריענון יסודי באקדמיה, וללמד את לימודי המחר, ולא את ההתכוננות לאתמול ולמלחמות שהיו, ללמד חשיבה יצירתית ומחוץ לקופסא כפי שאנו הישראלים ידענו תמיד בחוצפה הישראלית, לפרוץ את גבולות האפשר, ולהוכיח שגם השמיים אינם הגבול לידע וליכולת הישראלית.

ביום שאחרי הקורונה כל ישראלי יצטרך לשאול את עצמו מה יחסינו לכ 20% מהאוכלוסיה הערבית שחיה בקרבנו ועמנו, אוכלוסיה שבימים אלה מוכיחה שהיא נמצאת עמוק מתחת לאלונקת המלחמה הקורונה, בניית התשתיות, הייצור, השרותים ומה לא, חייבים לייצר פתרונות יצורתיים לשילובם האמיתי.

ביום שאחרי הקורונה, נבין שוב שהחקלאות היא בסיס הציונות וההאחזות בארצנו, כפי שבן גוריון וטרומפלדור קבעו כי תלם המחרשה יקבעו את גבולנו, לכן ההתיישבות היא החלוץ שלפני המחנה, וכמובן שמעבר לכך יש את ההכרח בבטחון המזון, שביימי משבר ותחלואה חייב להתאפשר. לכן חייבים לאפשר לחקלאות הישראלית לחזור ולהיות שוב הייטק המזון העולמי, וכן להיות סולידרים ולפרגן למגזר זה.

ביום שאחרי הקורונה, נהיה חייבים להפנים כי השחיתות היא הסרטן בלב האומה, ולהתגייס בדיוק כפי שהתגייסנו למיגור הקורונה כפרוייקט לאומי למיגורה, תוך חיזוק מערכות החקיקה, שפיטה ואכיפה, וגם בתוך מערכות אלה לבצע בדק בית מעמיק, ללא החזרת אמון הציבור במערכות אלה, אין סיכוי לחזור לשפיות חברתית ביום שאחרי.

וביום שאחרי הקורונה, יהיה צורך לחשב מסלול מחדש, ולהגדיר מיהו המודל לפוליטיקאי שאנו רוצים שיוביל ליום המחר, לדרוש ממנו לקיים הבטחות ולעמוד במילתו, וכמובן שיהווה דוגמה ומופת לצאן מרעיתו.

חשתי צורך בימים טרופים אלה, ולקראת חג הפסח בוא אנו מחוייבים לצאת מעבדות לחירות ולחשוב האם נוכל להפיק לקחים מהאירוע המכונן אותו אנו חווים, או שיהיה זה עוד אירוע חולף ממנו לא נלמד דבר, כסוג של הטלת אבן למים, שתייצר אדוות למשך מס' שניות, ולאחריה הכל ישוב לקדמותו.

שווה לייצר קצת חשיבה לאן פנינו ביום שאחרי.

אשמח לתגובותיכם.

יש כאן הזדמנות אדירה והמון אופטימיות לימים יפים יותר.

תרומה עצומה לתהליך הארדואניזציה של ישראל

דניאל חקלאי - 30 במרץ 2020

בממשלה המתגבשת, כך מדווחים לנו, צפויים להיות 30-34 שרים בזמן ש-900 אלף ישראלים מובטלים ולצד 280 אלף עצמאים מבועתים בלי שום תמיכה.

מדובר כנראה ב-15 תיקים לחוסן לישראל. סיעה בת 15-16 חברי כנסת חסרי ניסיון פוליטי ברובם (בתוספת הנדל והאוזר, כנראה).

ייתכן מאד גם שיולי אדלשטיין יחזור לכהן כיושב ראש הכנסת אחרי שסירב לכבד את רצון הרוב הפרלמנטרי ולאחר מכן הפר צו בג"צ.

בממשלה המתגבשת, מדווחים לנו, צפויים להיות 30-34 שרים, כש-900 אלף ישראלים מובטלים ולצד 280 אלף עצמאים מבועתים ללא תמיכה. ייתכן גם שיולי אדלשטיין יחזור לכהן כיו"ר הכנסת אחרי שהפר צו בג"צ

לפי הפרשן רביב דרוקר, גנץ יסכים לחקיקת ביטול הלכת דרעי-פנחסי, כלומר לאפשרות כהונת שר שנאשם במשפט פלילי. זאת כדי לאפשר לנתניהו לכהן כממלא מקומו לאחר מימוש הרוטציה (שלעולם לא תתממש, אבל החוק הפרסונלי והמביש הזה כבר יהיה עובדה מוגמרת).

ליצמן ישאר שר הבריאות. דרעי ישאר שר הפנים.

לא מדובר בממשלת "אחדות" אלא בממשלת גוש פולחן האישיות של נתניהו שמכיל 58 מנדטים לצד 14-15 חברי חוסן לישראל שערקו מגוש ה-61. ועכשיו מתברר שגם עמיר פרץ שוקל להיכנס לממשלה ביחד עם שמולי. אני מתפלל שהדבר לא יתרחש.

סיעת היחיד של אורלי לוי-אבוקסיס תקבל את תיק השוויון החברתי (או: תיק אי השוויון החברתי, אם לדבר בכנות).

אני מבין שהחשש מהתפשטות נגיף הקורונה הוא עמוק ורציני. ואני מבין את החשש להיות במצב הקריסה של איטליה וספרד. במיוחד אחרי הזנחת מערכת הרפואה הישראלית לאורך עשור.

אבל זו בדיוק הייתה הסיבה למנות יושב ראש פרלמנט מכחול-לבן, לאיש ועדות פרלמנטריות לפיקוח פרלמנטרי על הממשלה, לתמוך בכל צעד חיובי של הממשלה במאבקה בקורונה ולהתנגד

לכל שיקול פוליטי מצד נתניהו או לצעדים פסולים או שגויים שמטרתם הסתרת מחדל הפקרת מערכת הבריאות לאורך עשור.

לא מדובר בממשלת "אחדות" אלא בממשלת גוש פולחן האישיות של נתניהו שמכיל 58 מנדטים לצד 14-15 חברי חוסן לישראל שערקו מגוש ה-61. ועכשיו מתברר שגם עמיר פרץ שוקל להיכנס לממשלה ביחד עם שמולי

בואו נתמקד רגע בתסריט הדמיוני והמופרך שלא יתמש: נניח שהרוטציה תתקיים (כאמור: אין מצב). ואז מה? גנץ יעמוד בראש ממשלה שנתמכת בידי 58 חברי כנסת מגוש פולחן האישיות. לצדו רק 15-16 חברי כנסת מטעם חוסן לישראל. ואולי עמיר פרץ ושמולי.

בממשלתו יכהנו יריב לוין, ישראל כץ, ניר ברקת, מירי רגב, דוד אמסלם, נפתלי בנט, יעקב ליצמן, אריה דרעי ובצלאל סמוטריץ'. ונתניהו.

אז נסכם: עכשיו, כך מדווחים בתקשורת, מתקיים מו"מ בלתי נתפס על עיגון בחוק יסוד של הלכת דרעי-פנחסי. כלומר: לא רק ראש ממשלה מכהן תחת כתב אישום. גם שר יוכל לכהן גם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. הפוך ב-180 מעלות מכל הבטחותיו של גנץ. מתשתיתה הרעיונית של כניסתו לפוליטיקה.

וכל זה מתרחש מיד לאחר שנתניהו ואדלשטיין ניסו לנטרל את בחירת הרוב הפרלמנטרי שמבטא את בחירת רוב האזרחים, לאחר שהם ביזו את פסק דינו של בג"צ תוך ששרי נתניהו משתלחים בבג"צ, לאחר שנתניהו לא הפסיק לרגע ליצור דלגיטימציה לכל ממשלה אפשרית בתמיכת הרשימה המשותפת (כלומר: דלגיטימציה הן לשוויון הפוליטי והאזרחי של 20 אחוז מאזרחי המדינה והן לכל אפשרות להקמת ממשלת שמאל), ובתום עשור שבמהלכו כל מי שנכנס משמאל או ממרכז לממשלות נתניהו, התאדה והפך לגוויה פוליטית.

ומעל הכל: ההתנהלות המדהימה של גנץ ואשכנזי, העצימה את חוסר האמון של האזרחים בנבחרי הציבור ובכך פגעה אנושות בתשתית החברתית החיונית לקיום מדינה דמוקרטית.

וכל זה גם קרה דקה לפני הפקעת השליטה בפרלמנט מידי נתניהו לראשונה לאחר עשור ו-2 דקות לפני חקיקת חוקי טוהר מידות שימנעו מכל נאשם לכהן בעתיד כראש ממשלה, להתמודד על ראשות הממשלה ולכהן יותר מ-2 קדנציות.

וכל זה גם קרה דקה לפני הפקעת השליטה בפרלמנט מידי נתניהו לראשונה לאחר עשור ו-2 דקות לפני חקיקת חוקי טוהר מידות שימנעו מכל נאשם לכהן בעתיד כראש ממשלה, להתמודד על ראשות הממשלה ולכהן יותר מ-2 קדנציות.

קשה לחשוב על הפרת אמונים פוליטית חמורה מזו של גנץ ואשכנזי. קשה לחשוב על שבירת אמון יותר חזקה. קשה גם להפריז בעוצמת הנזק שחוללו גנץ-אשכנזי לתשתית שעליה בנויה חברה שמתיימרת להיות דמוקרטית: עמידה בעקרונות הכי יסודיים שלך ובהתחייבויות הכי יסודיות שלך. והם גם הנציחו את מעמדו ההרסני של נתניהו בעיני תומכיו כקוסם בלתי מנוצח שלא ניתן להעמיד מולו שום אלטרנטיבה.

זוהי תרומה עצומה לתהליך הארדואניזציה שעוברת מדינת ישראל. נזק עצום ומקיף לדמוקרטיה. והפרת אמון איומה של מיליוני אזרחים. חבל.

אוי בני: גנץ הוא הדמות הטרגית-פתטית האולטימטיבית

איך אתה מאבד ברגע את מפעל חייך הגדול, כחול לבן, ואת אמונם של מיליון בוחרים נדהמים, מצטרף לנתניהו ומעניק לגיטימציה לדרכו ולממשלתו המתרפסת?

יצחק בן-נר 31/03/2020

אוי בני: בני גנץ מזכיר לי את הדמות הטרגית-פתטית של קולונל ניקולסון בספרו של פייר בול "הגשר על הנהר קוואי", ובסרט המעולה שעשה לפיו דייוויד לין.

הוא מוביל את שרידי גדוד הלוחמים שלו למחנה שבויים יפני עלוב בג'ונגל של תאילנד, עובר בגבורה עינויים קשים כדי לאלצו להיכנע לדרישות השובים ולפקוד על חייליו הנאמנים לבנות גשר אסטרטגי על נהר בג'ונגל, לטובת כוחות הצבא היפני בדרום-מזרח אסיה. הוא עומד על עקרונותיו, מעונה ולא נכנע, ומשיג כבוד לעצמו ותנאים לאנשיו השבויים, מפקח על בניית גשר לתפארת לאויב, נדהם כשאנשי קומנדו בריטים מגיעים יום אחד לפוצץ את הגשר "שלו" ומנסה לעצור אותם בגופו.

אחרי שארגון ועדות הכנסת ובחירת היו"ר היו בידי כחול-לבן, כולל אפשרות החקיקה למניעת מועמדות לרה"מ מנושא כתבי אישום, מנוף-לחץ נגד הנתניהו בכל משא ומתן, ולאחר שיכלו לתמוך מבחוץ בממשלת חירום-קורונה ימינו-חרדית, התהפך הכל לאבסורד מדהים.

מה לעזאזל הולך אותך, גנץ, מצביא ומנהיג, בפתאומיות היסטורית לא מתוחכמת, חלשה פוליטית, לא מוצקה ולא אחראית, הרחק מתדמיתך, למלתעות הממשלה הרעה של נתניהו וה"גוש" שלו, עם 15 מול 58 (ועכשיו 61)?

מה? אזעקת "שעת החירום" והצורך ב"איחוד כוחות מתחת לאלונקה", קלישאות של נתניהו או לחצים של גבי אשכנזי, שגם תדמיתו הערכית התהפכה לאופורטוניזם פוליטי? איך מבצעים מחטפים כאלה מהצהריים לערב, בלי לכנס את ראשי מפלגתך, לבדוק יחד אופציות וטקטיקות, סיכונים ויוזמות, רווח והפסד ולהסביר למה אתה מסתובב ב-180 מעלות ומה יהיו דרישותיך האולטימטיביות מנתניהו?

למדת משהו מניסיונם המר של מנהיגים, מציפי לבני ויאיר לפיד, דרך איציק מרדכי ושאל מופז ובז'י הרצוג, שפותרו על ידי הנתניהו ונזרקו אחרי השימוש?

איך אתה מאבד ברגע את מפעל חייך הגדול, כחול לבן, ואת אמונם של מיליון בוחרים נדהמים, מצטרף לנתניהו ומעניק לגיטימציה לדרכו הנפשעת ולממשלתו המתרפסת?

הממשלה המתוכננת לא תהיה חירונית ומאוחדת יותר מהנוכחית הרעה.

אז מה אתה ואנשיך תתרמו לה, לבד מקבלת האחריות למחדלים במלחמה בקורונה, שיטיל נתניהו עליכם?

תתנגדו נחרצות למינויו הגרועים-כתמיד של נתניהו - ליצמן ההזוי, שבא מהגטו החרדי מימי הביניים, יריב לוי, הדי-9 החדש, מירי רגב הכלומניקית?

האם תתבעו אכיפה לא מתפשרת במגזר החרדי וסגר נקודתי בריכוזי חולים?

תדרשו להשוות בדיקות עם המגזר הערבי המקופח?

האם הכנתם בכלל תוכנית כלכלית מקצועית (שלממשלה הנוכחית אין), למדיניות תעסוקה ופיצוי בימי קורונה? ומה יהיה כוחכם הממשי בהובלת מגמות ובעצירת סכנות בתחום הביטחוני ומעבר לו?

איך תשמרו על עצמאות בתי המשפט מנתניהו ושלוחיו ותגנו על שומרי הסף ועל הדמוקרטיה הליברלית והשוויון האזרחי? האם תדרשו שינוי בחוק הלאום?

האם תאסור על ח"כ ללחום בשחיתות ולמנוע מנבחר ציבור עם כתבי אישום מלהיות מועמד לרה"מ או שתתמוך במצח נחולשה בחקיקה שתאפשר לנתניהו להישאר כמ"מ רה"מ שלך, למרות אישומיו, אחרי הרוטציה (אם תתקיים), בעוד שנה וחצי?

איך תקעקע את החשש שאתה, גנץ, תהיה כחלון החדש, שמבטיח בחצי פה לשמור על הדמוקרטיה ושלטון החוק? כל זה רק חלק מהמבחנים שבהם תידרש לעמוד. האם תעמוד בהם? אשרי המאמין.

• מנהלת אגף הפניקה במשרד הבריאות •

מוטי גילת - 31 במרץ 2020

מי שצפה אתמול בישיבת ועדת הקורונה בכנסת וראה את ד"ר אירית לקסר, מנהלת אגף הגריאטריה במשרד הבריאות מגמגמת, מתפתלת, ומתחמקת משאלות חשובות של חיים ומוות - שאלות שהפנו אליה חה"כ עופר שלח, יואב סגלוביץ ומיקי חיימוביץ - השפיל ודאי את עיניו. הוא התבייש בשבילה. הוא לא האמין למה ששמע.

מי שראה את הרופאה באותה הופעה עלובה - ודאי שאל את עצמו ברגע ראשון: מה זה הדבר הזה? איך קרה שאשה כזו הגיעה לתפקיד החשוב והרגיש כל כך? איך קורה שמנהלת שבידיה חיים ומוות מתנהגת כמי שאינה מבינה שתפקידה הוא להגן על אלפי קשישים חסרי אונים ולא לסייע בהפקרתם? היכן המצפון והיושרה המקצועית שלה?

ברגע שני התשובה לשאלות האלה ברורה: רק אשה כזאת, חסרת חוט שדרה וכבוד עצמי, היתה מוכנה להגן בכנסת על מחדלי ומעשי הנבלה של הנהלת משרדה. רק אשה כזאת היתה מוכנה להגיע לוועדה, לשכב על הגדר למען מעסיקיה, להגן על ההתנכלות המחרידה לניצולי השואה במוסד הגריאטרי של מלבן בראשון לציון. להגן גם על הטרנספר הנוסף שמנסה המשרד לארגן - הפעם ל-60 תשושי נפש ממוסד שוהם בפרדס חנה.

ד"ר לקסר אמורה היתה להבין מדוע שולחים אותה מנהליה לקו האש, ובכל זאת הסכימה לעשות למענם את העבודה המלוכלכת. זה לפחות הרושם. היא התנהגה כמי שמבינה שנתפר לה תפקיד נוסף בהנהלה: לייצר פניקה בציבור להצדקת הפרטת חלק משירותי הבריאות בישראל, להצדקת סגירת מוסדות גריאטריים ציבוריים, להצדקת רדיפת הקשישים ניצולי השואה. לייצר פניקה אצל שופטים שהתבקשו לעצור את רדיפה ניצולי השואה. לזרות חול בעיניהם של כבודם.

את ההישג הזה רשמה על שמה ד"ר לקסר כבר לפני כשבועיים בעדות בשבועה בפני השופט המחוזי בלוד, אורן שוורץ. כבודו דן בבקשת 69 משפחות קשישים ניצולי שואה שלא לעקור אותם מביתם - לטובת חולי קורונה קלים - והיא שכנעה אותו לדחות את העתירה. מדוע לדחות? כי בתוך יומיים שלושה, טענה בפניו ברצינות, יהיו בארץ מאות חולים קשים שיחוברו למכונות הנשמה. בתוך כשבוע שבועיים, הטילה רימון נוסף, יהיו אלפים!!!

השופט שורץ נבהל כנראה מהדברים, אף שעל פניהם היו מנותקים מהמציאות, ודחה את הבקשה לצו ביניים. כך נהגו גם כמה שופטים בעליון שהפכו לחותמת גומי של משרד הבריאות. רק עכשיו, כשהשקר הוצף והסיפור פשט; רק עכשיו כשהתקשורת נכנסה לתמונה ובוועדת הקורונה התחילו להישאל שאלות קשות - הם אמורים להבין את גודל טעותם. טעות אומללה, צריך לומר, טעות בלתי נתפסת - טעות שהפכה לשמיכה של אנשי הרשע ממשרד הבריאות. בכל הזדמנות הם ממהרים להתכסות בה.

את הטעות הנוראה הזאת אפשר וצריך לתקן. העובדות מלמדות שד"ר לקסר - זו שמאחורי גבה מכנים אותה עכשיו "ראש מחלקת הפניקה" - זרתה חול בעיני בית המשפט. העובדות מלמדות שהאמירות שלה, הלכה למעשה, משרתות בפועל את הקו בו נוקטים ראש הממשלה וראשי משרד הבריאות: יצירת פניקה מעל ומעבר. שתילת מידע מפחיד באולפנים כאילו אין מנוס מסגר מלא. כאילו אין מנוס כרגע מהרס המשק.

זה נעשה גם באמצעות הפצת תסריטי אימה על המספר הצפוי של חולים קשים, על מספר הנזקים הצפוי למכונות הנשמה, על מספר הנפטרים המשוער בתסריט קיצון. עוד רגע הם יספרו שרבות מתושבי המדינה ימותו. שקשה יהיה לספור אותם. שלא יהיה מי שיאסוף את הגופות מהרחובות.

בתמונה: אגף הפניקה מול ועדת הכנסת

צילומים: יוטיוב משרד רוה"מ, איגוד רופאי בריאות הציבור, מרים אלסטר

גנץ עשה את טעות חיינו, אנחנו את טעות חיינו

יו"ר חוסן לישראל יגלה מהר שהחבילה שהביא לשולחן "ממשלת האחדות" היא חסרת משמעות. נתניהו הרי יכול גם בלעדיו. הוא יישאר עם המעשה הבלתי נסלח שעשה ובסוף יישבר וילך

הארץ - פורסם ב-30.03.20

בערך כמו שלא ברור איך ומתי תחלוף המגפה, לא ברור איך ומתי ייגמר הקרקס הפוליטי המטורף שמתחולל לנגד עינינו.

עד לפני יממה נדמה היה שחוסן לישראל לא תהיה חלק מממשלה בראשות בנימין נתניהו, ושאם זה יקרה, זה ייגמר בבני גנץ אחד, או גנץ עם קומץ מאנשיו (אשכנזי, ניסנקורן) כשרים.

אבל מה אנחנו יודעים, 24 שעות חלפו, ועכשיו מסתבר שהחגיגה בעיצומה: ממשלה עם 30 שרים ויותר, שיטפון של סגני שרים, ראשי ועדות, מתנות וכיבודים. והכל בסגנון הישן והרע של "תפוס כפי יכולתך".

כך או אחרת, שני המשרדים הבכירים שגנץ ואשכנזי יקבלו הם בגדר לעג לרש.

משרד החוץ הפך בעידן נתניהו למשרד וירטואלי ומשרד הביטחון ממילא נשלט ממשרד ראש הממשלה.

אפילו אם שרי חוסן לישראל ימלאו את חדר ישיבות הממשלה כשהם עומדים באינספור משרדים, חלקם מיותרים ומלאכותיים, קשה לראות אותם משפיעים במשהו על סדר היום מול מסה אחידה וקשיחה של בלוק הימין-חרדים-לאומנים.

ממשלה פריטטית? רק על הנייר. רוטציה אחרי שנה וחצי? תינוק שלא יגיע לבגרותו לעולם.

אין לקשקושים האלה שום היתכנות וזו לא רק שאלה מספרית: מרגע שחצה את הקווים, גנץ הוא כחומר ביד היוצר עבור נתניהו. גם אם יהיה ניסיון לחוקק חוק שיבטיח רוטציה - זוהי בדיחה שכולם יתגלגלו מצחוק ממנה חוץ מגנץ.

רוצים את זה עוד יותר מצחיק? יש התחייבות חתומה של אריה דרעי ומשה גפני לקיום הרוטציה.

עוד לא ברורה חלוקת התיקים, ועוד לא ברור אם נתניהו יצליח להשחיל שוב את יולי אדלשטיין פורע החוק לתפקיד יו"ר הכנסת, אבל גם האלטרנטיבות הליכודיות האחרות משובבות נפש באותה המידה (מי אמר יריב לוי ולא קיבל).

אבל כל אלה הם כסף קטן, ממש פיצוחים, מול האסון הכי גדול שמסתמן לקראת כינון הקואליציה המוטרת והמושחתת אי פעם בישראל. שיא השפל של גנץ-אשכנזי-ניסנקורן ושות' יהיה הניסיון הנואל לחוקק חוק פרסונלי, עוקף הלכת דרעי-פנחסי, שיעסוק אך ורק בכשירותו של אחד, בנימין נתניהו, להיות חבר ממשלה גם כנאשם ובמהלך ניהול משפטו. זה לא היה נתניהו שהתנגד בתוקף לחוקים פרסונליים? אה, רגע.

עוד לא שמענו מגנץ וחבריו איך בדיוק הם מתכוונים לכהן כשרים תחת נאשם בפלילים, שלכאורה יהיה עסוק ברוב בזמנו בניהול משפטו.

המלה "לכאורה" חשובה כאן, שכן ספק גדול אם משפט נתניהו יפתח בעוד פחות מחודשיים ולמעשה ספק אם יתקיים אי פעם. אני מוכן להסתכן ולהעריך שלא יהיה משפט. בינתיים, נותר רק לקוות שאם בכל זאת יגיעו לעקיפת הלכת דרעי-פנחסי, בג"ץ יעיף אותם מכל המדרגות. נתניהו כלל לא צריך להטיל את יהבו על החקיקה הזאת מאחר שאין לו כוונה להעביר את השלטון, לא ברוטציה בעוד שנה וחצי, לא בעוד עשור ולא לעולם.

גנץ יגלה מהר מאוד שהחבילה שהביא לשולחן היא חסרת משמעות. הוא יוצג כשותף מלא לאחריות על מחדלי משבר הקורונה והמיתון העמוק שבדרך, ואם משהו כן יצליח - הרי ידוע מי יהיה ראשון לקטוף את הפירות.

גנץ יגלה מהר מאוד שמרגע שהרים דגל לבן - כוח המיקוח שלו הפך לוירטואלי. נתניהו לא ויתר ולא יוותר על אף מאחז קריטי, בראש ובראשונה על תפקיד יו"ר הכנסת ושר המשפטים.

אין לו גם שום סיבה לוותר. בכל רגע נתון הוא יכול להקים ממשלה בלי כל הגנץ הזה, בחסות אורלי לוי-אבקסיס והסיעה העצמאית של יועז הנדל וצבי האוזר.

קשה להעריך איך כל זה ייגמר, אך מה שברור וגלוי כבר עכשיו הוא שבני גנץ עשה את טעות חייו ומעשה בלתי נסלח. הוא הפנה עורף למיליוני מצביעים ובגד באמונם.

לא רק באמון אלה ששמו פתק כחול-לבן, אלא בכל מי שבחר "רק לא ביבי". יחד איתנו עשינו אנחנו את טעות חיינו.

גנץ הגיח לפי כשנה יש מאין והעניק תקווה. נכון, הוא לא היה הבשורה הכי רהוטה והכי נוצצת, אבל הוא נראה היה אמיתי, אנושי, ישר, אחד שפיו ולבו שווים. זה היה הרבה יותר ממה שהורגלנו בו לאורך שנים וזה התברר כפטה-מורגנה של יושרה בעולם של שקרים ובגידות.

המעשה של גנץ היה מכה שאיש לא היה מוכן לה. מרגע שהוא ויתר על היומרה להיות הראש ובחר להיות הזנב (המזדנב), הוא איבד את תומכיו, שותפיו, יריביו ואת כל עולמו.

כל מה שקיוו לראות בו מיליוני אזרחים תמימים, משוטטים, מרוטים, מיואשים - נהפך על פניו ברגע אחד מר ונמהר. גורלו הפוליטי של גנץ יהיה זהה לגורלם של קודמיו. את הסיכוי שהיה לו הוא שרף.

הוא לא התאים לתפקיד שההיסטוריה ייעדה לו לרגע, תפקיד שאליו כמעט שהתגלגל בטעות. במוקדם או במאוחר גנץ גם יילך, אחרי שיושפל וייעקץ בידי כולם. הוא יישבר, ואנחנו נישאר שבורים.

אני מאוד שמח לבשר שעוד אין שום הסדר, ולכן הכל בסדר.

רון קראוס

יתכן שכבוד הנאשם לפתע הבין שאולי לא ממש כדאי לו לתת את תיק המשפטים למי שחלילה עלול להרשיע נאשמים בפלילים, והדיונים עכשיו תקועים, כנראה בגלל פחדים משופטים ומסיבוכים משפטיים סופניים.

ציטוט:

המשא ומתן תקוע: ברקע הביקורת הגוברת על ההסכם המתגבש בין הליכוד לכחול לבן, שוחחו היום (שני) צוותי המשא ומתן פעם נוספת במטרה לפתור את המחלוקות.

חלק מהסיכומים שאליהם כבר הגיעו אתמול התפוגגו בחסות המשברים שנוצרו. כך לדוגמא, הליכוד הסכים לוותר על מינוי מחדש של יולי אדלשטיין לתפקיד יו"ר הכנסת, אולם בעקבות מסר תקיף שהעביר אתמול הסוגיה עלתה מחדש על שולחן הדיונים. גם תיק המשפטים, שהוחלט כבר כי אבי ניסנקורן מכחול לבן יקבל אותו, נפתח לדיון מחדש.

בנוסף עומדות גם הסוגיות המוכרות, בהן ההתעקשות של הליכוד להחיל ריבונות מבלי שבכחול לבן יגבילו את צעדיהם. לצורך העניין הציעו בליכוד חופש הצבעה בנושא - אך בכחול לבן עדיין מסתייגים מהסעיף.

עד כאן ציטוט.

נו, טוב. מסתבר שעוד אין אחדות משונה ותמוהה עם שחיתות, נכלוליות ועבריינות, אבל אולי בקרוב תבוא איזה התקדמות. התפכחות או התפתחות. צריך קצת סבלנות. אני מאוד מקווה שלא קילקלתי איזה תוכנית סודית לאחדות לצורך טיהור השחיתות, ומתנחם במחשבה שכבוד הנאשם החרד באופן שגרתי לקיומו בטח חשב עוד הרבה לפני על כזו אפשרות.

לפעמים אני חושב ששעשועים פוליטיים הם בערך כמו משחק קלפים בין מהמרים מנוסים וערמומיים.

המשתתפים מנסים להסתיר את האמת מהאחרים ולהיראות שלווים גם כשהם נרגשים או חוששים. השחקנים מהמרים, משקרים, מאיימים, מתחזים ועושים תרגילים, ומי שיותר טוב בכאלה תעלולים בסוף זוכה לקחת את כספם וכבודם של האחרים.

אינני בטוח אם בני הוא שחקן נכלולי, ערמומי, זדוני ועברייני כמו כבוד הנאשם הפלילי, אבל לעניות דעתי זה בכלל לא משנה, שכן מי שבעצם ינצח את החשוד המרכזי זה ההליך החוקי.

אם אני טועה, כל הנאשמים בפלילים כנראה יפנו לבג"ץ בטענה הצודקת שהם מקופחים ומופלים, שכן להם לא סולחים או מוותרים על ההליכים המשפטיים בגלל מעללים פוליטיים.

להבנתי הדלה בתמונה הסבוכה והמטושטשת שכלל אינה ברורה, גורל הציונות תלוי כרגע בידיה של כבוד השופטת חיות, ואישית אני סבור שהיא תגלה אחריות ולא תתמוך בשחיתות.

הנה הדיל:

ג'פה ג'פה

לא נלמד ליב"ה, לא נשרת בצבא, לא נתפרנס, לא נשלם מיסים, לא נציית לחוקים. ועדיין נקבל זכות בחירה, והמנהיגים שלנו ייצגו אותנו בכנסת.

אתם תשנאו אחד את השני, ובלעדינו אף אחד מכם לא יוכל להקים ממשלה. ולכן תשלמו לנו קצבאות, ותאפשרו לנו להכתיב לכם מתי לבנות גשרים, באיזה צד של המדרכה ללכת, איך להתלבש, במה מותר לכם לנסוע בשבת, איפה לשבת באוטובוס. אה, וגם תאפשרו לנו לצפצף על כל חוק אפשרי. עשרות שנים תאפשרו לנו את כל הטוב הזה.

ואז יהיה משבר קורונה. ופתאום אתם תהיו בשוק מזה שאנחנו לא מצייתים לחוקים שלכם, ולכן נדבקים בהמונינו. ואז נבוא לבתי החולים שבניתם, ונקבל טיפול מהצוותים שאת השכר שלהם אתם משלמים, ונתפוס מכונות הנשמה, גם של מי שכן נשמע לחוקים. ונעלה לכם עוד ים של כסף.

ואז הקורונה תעבור, וכדי לשקם את המשק לא תהיה ברירה אלא להעלות מיסים. את אלה שאתם משלמים, כך? כי אנחנו מקבלים קצבאות, וכשאנחנו כבר עובדים אז ההכנסה שלנו נמוכה והנקודות זיכוי שיש לנו בזכות ריבוי הילדים שיש לכל אחד מאיתנו יאפס את המס שהייתם מתים שנשלם.

ולאט לאט המשק ישתקם. הממשלה תכהן. נמשיך לקיים מדינה בתוך מדינה, עד למשבר הבא.

השיירה עברה. הכלבים נבחו 'וחוזר חלילה' די הגיוני לא?

האיש האוחז במקל בשני קצותיו, אוכל את העוגה ומשאיר אותה שלימה,

עושה זאת שוב:

בני ברבש

נתניהו שהה בחברת נשאת נגיף קורונה והחליט להכניס את עצמו לבידוד. כלומר, עשה את המובן מאליו והנדרש מכל אזרח הנחשף לנגיף.

הוא לא מסתפק בהודעת דובר: "נתניהו הכניס עצמו לבידוד לאחר ששהה במחיצת נשאת קורונה."

הוא לא מוסר באופן ענייני שהוא הכניס עצמו לבידוד אחרי ששהה במחיצת חולת קורונה.

הוא מודיע לאומה בפריים-טיים שהוא "מכניס את עצמו לבידוד מרצון, כדי לתת דוגמה אישית."

נעזוב לרגע בצד את הספקות המתעוררים לנוכח הזימון של נתניהו ודוגמה אישית תחת קורת גג אחת ונישאר עם ההצהרה שלו.

למה הדבר דומה? לגביר שמפרסם ברבים את העובדה שנתן צדקה בסתר לעניים.

מהו המנגנון הנפשי הדוחק בגביר לפרסם את ענוותנותו שהיצמדות אליה תסתיר את נדיבותו ולו גם במחיר אובדנה?

הכמיהה הנואשת להכרה.

כמוהו, גם נתניהו פשוט איננו מסוגל להיפרד לרגע מהתפקיד של היחצ"ן של עצמו. לא משנה על מה הוא מדבר הוא חייב תמיד להשחיל את תרומתו המכרעת לכל החלטה קולקטיבית. "פניתי לידידי הטוב פוטין והוא..." , התייעצתי עם המומחית המובילה בעולם למחלות נגיפיות שאישרה לי שהחלטה שלי מצוינת..." , "אנחנו מתרוצצים אחרי ציוד שכל מדינות העולם חוטפות, אבל הפעלתי את הקשרים האישיים שלי..." . "שימו לב איזו דוגמה אישית אני נותן..."

זו, אגב, אחת הסיבות בגינן הוא זקוק נואשות לתמיכת התקשורת. היא ממלאת אצלו את התפקיד שהמראה ממלאת אצל המלכה באגדה "היפיפייה הנרדמת", וכשזו לא מספקת לו את צרכיו, שוברים אותה, או מעקמים את המציאות, או שוברים את הראי.

חוסר היכולת לעשות מעשה בלי למסגר אותו כחלק ממערך השיווק העצמי שלו מכמיר לב וכמעט הופך אותו לאנושי.

כמו אלוהים, גם נתניהו נמצא בפרטים הקטנים.

איכילוב

היי, שמי ד"ר גיא להט, מנהל שותף של החטיבה הכירורגית כאן באיכילוב.

רק אתמול הגיעו באיחור רב למיון מספר חולים קשים.

האחד מת משוק ספטי כי חיכה עם עצירת שתן בבית, השני השתהה בביתו עם דימום ממושך ממערכת העיכול (במשך שישה ימים!) עד שאיבד את הכרתו,

וחולה נוסף שהמתין בבית במשך מספר ימים עם חום אחרי ניתוח גדול. כולם עכבו את הגעתם לקבלת טיפול חרף התסמינים מהם סבלו בבית כי פחדו מהקורונה.

מדובר בסכנת נפשות שעולה במחיר דמים ולא בגלל הקורונה. אנו רואים ירידה של כ-80% בכמות הפניות למיון ולא רק בכירורגיה כללית. רק בסוף השבוע הזה שלושה חולים נפטרו מהתקף לב כי לא הגיעו בזמן לקבל טיפול.

אני קורא לכל הציבור: אל תמנעו מהגעה למיון ותמשיכו לסבול בבית מסימפטומים מדאיגים. מיד עם הופעתם יש להגיע למיון ולהבטיח מתן טיפול מהיר שימנע סיבוכים ותמותה.

חדר המיון שלנו ערוך לקבל בצורה בטוחה ומוגנת את כלל החולים הנזקקים לטיפול ואנו הרופאים במחלקות השונות כאן כדי לטפל בכם בצורה בטוחה ומיטבית והכול תוך הקפדה על שמירת כללי ההיגיינה ומיגון.

עזרו לנו לעזור לכם למען בריאותכם. גם בימי הקורונה איננו חסינים ממחלות אחרות- "שגרתיות", חלקן מסכנות חיים, ואסור! להזניח את הטיפול בהם.

בנוסף למקרי החירום, אני פונה לחולי הסרטן בקריאה דומה. מרפאות המומחים של איכילוב פתוחות בפניכם, ואנו ערוכים לקבל אתכם באופן בטוח, להמשיך בתהליכי האבחון והטיפול ללא עיכוב.

בכניעתו המבישה, בני גנץ שם קץ לתקווה

בכניסתו לממשלת הנאשם מחק גנץ כל תקווה למאבק בשחיתות, למדינה ליברלית, לפוליטיקה אחרת. סגן ראש המל"ל לשעבר על ההתקפלות הגדולה

ד"ר צ'ק פרייליך פורסם: 30.03.20

החבירה של בני גנץ לממשלת בנימין נתניהו שמה קץ לתקווה משום שהיא חיסלה את הסיכוי לחילופי שלטון בישראל.

ויתורו, ללא מאבק, על ניסיון למצות את המנדט שניתן לו ולהעביר את החקיקה המובטחת – שלפיה ראש ממשלה לא יוכל לכהן תחת אישומים פליליים וליותר משתי כהונות – היווה כניעה מבישה.

במקום להעניק לממשלה גיבוי מבחוץ במאבקה בקורונה ובמאמציה לשיקום המשק, ובו בזמן לפעול לקידום המהלכים בכנסת, הוא בחר להתקפל.

בפחות זמן ממה שהוקצב לו הצליח הקוסם מבלפור לפרק גוש שלם ולהבטיח את שלטונו.

גנץ שם קץ לתקווה משום שחיסל את האפשרות לפוליטיקה אחרת, אחרי עשורים של פוליטיקה מושחתת שהרסה כל חלקה טובה.

נדמה היה שגנץ מייצג משהו עקרוני, ישר, שלא יישב עם ראש ממשלה שנמצא תחת אישומים, שמשחית את מערכת המשפט ומשעבד מדינה שלמה לצרכיו המשפטיים.

אשרי המאמין שמי שנכנע במהירות כזו לפעלולי נתניהו להישאר בשלטון, יצליח לעמוד בפני מאמציו להיחלץ מאימת הדין.

גנץ שם קץ לתקווה לביצור שלטון החוק והדמוקרטיה הנשענים על לגיטימציה ציבורית. מי שיושב עם נאשם סדרתי בפלילים, שמעביר דחייה של משפטו באישון לילה, ומגבה סירוב של יו"ר הכנסת לציית לבג"ץ, מערער את אמון הציבור בשלטון החוק.

מי שמפר הבטחות לבוחר, שעליהן ניהל שלוש מערכות בחירות, פוגע באמון בדמוקרטיה. מי שמסכים לחקיקה מפלצתית שתאפשר לנתניהו לכהן כשר תחת אישומים, לאחר הרוטציה, איבד את דרכו.

גנץ שם קץ לתקווה להשיב את ישראל הערכית.

יאיר החמוד, זוהר, רגב, אמסלם וחבר מרעיהם, ימשיכו לשפוך רפש זוהמה.

ליצמן, החשוד בשחיתות, שמפלגתו לא מכירה במדינה הציונית, שלא נערך למשבר הקורונה וכשל ככלל כשר הבריאות, יישאר בתפקידו.

גם דרעי, האסיר לשעבר, שצפוי לעמוד בפני כתבי אישום נוספים, יישאר שר הפנים. באמת בני?

גנץ שם קץ לתקווה להסדר עם הפלסטינים שיביא לחלוקת הארץ ולביצור אופייה היהודי והדמוקרטי של ישראל. גם כך אנו מתקרבים לנקודת האל-חזור, שלאחריה לא תיתכן חלוקה.

תוכניות הסיפוח של הימין אולי יידחו, אך הסיפוח הזוחל יימשך.

גנץ שם קץ לתקווה לשיקום היחסים עם ארה"ב הדמוקרטית והיהודית, אשר חווה מפולת בתמיכה בישראל.

כבר במערכת הבחירות הנוכחית העלו מועמדים מובילים את האפשרות לקיצוץ בסיוע לישראל אם לא תשנה את מדיניותה בנושא הגדה, וזו רק ההתחלה. לישראל 170 מיליארד סיבות (כגובה הסיוע בתום החבילה הנוכחית) לרצות לשמר את התמיכה הדו-מפלגתית והיהודית בה.

גם כך, משבר הקורונה יגרום ללחצים כבדים לקצץ בסיוע.

גנץ שם קץ לתקווה לשימור אופייה של ישראל החילונית, הליברלית והנאורה, ששומרת בו בזמן על ייחודה היהודי והציוני.

מדינה שאין בה הדתה גוברת, שמחבקת את כל אזרחיה, ללא הבדל דת, לאום, מגדר והעדפה מינית. מדינה שלא תהפוך ל"פונדמנטליסטאן" הגרוטסקית המתהווה בחלקים מתרחבים והולכים של הציבור החרדי, המתנחלי והדתי-לאומי.

גנץ שם קץ לתקווה משום שפגע באמונה בערכי היסוד של "אחריי", "דוגמה אישית", ו"לא משאירים פצועים מאחור" שעליהם התחנכו. הוא יסביר שטובת המדינה הכריעה. אז יסביר.

גנץ שם קץ לתקווה עצמה, לרצון למחות, להפגין, לשנות, לאמונה בעתיד טוב יותר. הרי צדקו הציניקנים. זה באמת לא משנה.

תודה בני. לא, אינך ילד רע. להיפך. פשוט פוליטיקאי ממולח ואכזר לקח אותך בשבי.

קראתם את זה כאן בפעם הראשונה

יעל שרירון

- אם גנץ לא יוותר לנוכל על כל מה שיבקש-נתניהו יקים ממשלה של 64 בלי גנץ!!!

הזהרתי בכל מקום שיכולתי שנתניהו הוא רמאי נוכל שקרן בוגד ואין למילה שלו או להבטחות שלו שום ערך!!!

בוגי ולפיד יודעים את זה ולכן לא נפלו בפח שלו - גנץ התמים היה החוליה החלשה של כחול לבן ולקח איתו את כל המפלגה לתהום בו שולט הנוכל נתניהו.

אשכנזי לדעתי יעבור לליכוד עבור משרד הביטחון בדקה!

מה שקורה כרגע הוא שגנץ והאנשים שהאמינו בו מנסים לקבל תיקים חשובים ואפשרות לבלום את הנוכל בהחלטות עתידיות שיחלצו אותו מהדין וישמרו אותו כשליט על עד שיעבור למשכן נשיא המדינה...

אבל לנתניהו יש כרגע כבר ממשלה של 63 בלי בני גנץ ובלי שאריות כחול לבן....

זה מאוד פשוט:

לנוכל היו 58 מנדטים אחרי הבחירות האחרונות.

אחרי הבגידה של אורלי לוי - יש לו 59.

אחרי העריקה של האזר והנדל - יש לו 61.

אחרי הבגידה של עמיר פרץ ושמולי (בלי השפם) במפלגת העבודה - יהיו לו 64 - יחד עם מיכאלי שתיכנס לממשלה ותצביע נגדה אבל לא תשנה דבר!

הקלף החזק של נתניהו יהיה אשכנזי - הוא ישמח להכנס למשרד הביטחון ולעבור לליכוד (ניכנס מתחת האלונקה מלא מלא) (:

ואז יש לנוכל נתניהו 65 מנדטים בלי עריקים נוספים שיעזבו את גנץ בדקה עבור משרות של שרים ושרות זוטרים.

כך שנתניהו יגיע לממשלה של בין 65 ל 70 מנדטים בממשלת הקורונה שלו ויצא בהודעה דרמטית מיד אחרי שיגמרו ימי המנדט של גנץ שמתמססים יום יום...

ההודעה תהיה משהו כזה:

אזרחי ישראל - עשיתי כל מה שיכולתי כדי להקים ממשלת אחדות עם בני וכחול לבן.

לצערי הרב לא הצליחו ציוותי המשא ומתן שלנו להגיע להסכמות ולכן אני מצפה מהנשיא להעביר את המנדט להקמת הממשלה אלי ואז אעשה כמיטב יכולתי להקים ממשלה עם כל מי שיסכים להכנס מתחת לאלונקה יחד איתי והליכוד.

אחרי שיקבל את המנדט מהנשיא יכנס נתניהו את הכנסת ויבקש להצביע על הדחת בני גנץ מראשות הכנסת - זה יהיה החיסול הסופי של גנץ וכל מי שעדיין הלך אחריו....

נתניהו ישחק את הקלף של המנהיג הטרוד והטוב אבל הוא יקים את ממשלת הקורונה שתתן לו סמכויות לעשות מה שהוא ירצה במשרד המישפטים המשטרה בשב"כ במוסד בצבא ובכל משרדי הממשלה כמובן.

שח מט סופי!!!

אני מקווה מאוד מאוד שאני טועה אבל כמי שמכיר את הנוכל נתניהו - זה בדיוק מה שהולך לקרות. הקוסם משכיח מגנץ את הימים האזולים סוגר הסכמים עם אשכנזי האזור הנדל פרץ ושמולי ממש ברגעים אלו ויכול להיות שעם שטה האתיופית גם כן ואחרים.

ראו הזהרתם !!!

בן כספית מדווח: משרד הבריאות מונע ממכון ויצמן לבצע עשרות אלפי בדיקות קורונה ביום

31 במרץ 2020

משרד הבריאות בולם כבר שבועות ארוכים את מכון ויצמן, המסוגל לבצע עשרות אלפי בדיקות קורונה ביום, באמתלות שונות ומשונות. עד רגע זה לא נוצלו יכולותיו של המכון להביא את השינוי המיוחל שיאפשר לפתוח את ההסגר על המשק הישראלי.

במכון בודקים כעת גם את הסוגיה המשפטית לאור הטענה שמשרד הבריאות משתמש בקניין רוחני של המכון בכל הקשור לשאלונים שנוסחו ע"י מדעני המכון ומולאו כבר ע"י 400 אלף ישראלים.

על פי גורמים בכירים במערכת הבריאות, מערכת הביטחון ובמכון עצמו, משרד הבריאות ממשיך לטרפד, על בסיס יומי, כל התקדמות שתאפשר למדעני המכון להציף את ישראל בבדיקות שיספקו למקבלי ההחלטות את המודיעין החיוני הנדרש למלחמה אפקטיבית במגיפת הקורונה, שלא תצריך סגירה הרמטית של הכלכלה ומיטוט טוטלי של המשק הישראלי.

"הפקידים במשרד הבריאות ממשיכים לטרטר אותנו", סיפר למעריב גורם במכון ויצמן, "המעבדות שלנו כבר מוכנות מזמן, בכל פעם שאנחנו מודיעים להם שהכל מוכן הם ממציאים רגולציה חדשה או עוברים למודל אחר ועוצרים אותנו. הפעם האחרונה שזה קרה היתה אתמול בערב. אפשר להשתגע."

בעניין הבדיקות: במכון ויצמן יש שני מסלולי בדיקות קורונה אפשריים: המעבדה של המכון, המסוגלת לבצע אלפי בדיקות ביום, וקו בדיקות חדיש שפותח כעת בידי שניים ממדעני המכון, שמסוגל לייצר בין עשרת אלפים ל-20 אלף בדיקות קורונה ביום!

מדובר בבדיקות אמינות, מהירות, יעילות ומוכחות ע"י טובי המדענים, שיכולות לעשות את השינוי ולהוות גיים צ'יינג'ר במאבק נגד הנגיף.

הבירוקרטיה של משרד הבריאות הורגת את המצויינות והיזמות הישראלית. יש כאן גם הרבה מאבקים פוליטיים. "זה ברבש נגד ברסימנטוב, זה משרד הבטחון נגד משרד הבריאות, זה ביבי נגד בנט, זה כל מיני דברים כאלה שלא מאפשרים לנו לעשות מה שצריך", אמר למעריב גורם בריאותי בכיר, "במקום להתמקד בעיקר יש כאן מלחמות פקידים."

הזחילה של גנץ השאירה לחילונים ברירה אחת

הדגל שמחליף את הימין והשמאל ומצליח לחבר ביניהם הוא לא מרכז חסר תוכן אלא החילוניות. דרושה התארגנות פוליטית חדשה בהובלת יאיר לפיד

ד"ר רם פרומן פורסם: 31.03.20

מהו המנגנון האנושי שבגללו אנו הולכים שוב ושוב נגד הניתוח הרציונלי ונותנים אמון במי שאסור לעשות זאת? המנגנון הזה מאפשר עכשיו לבני גנץ ולגבי אשכנזי לבגוד במרבית תומכיהם ולתת אמון באיש שאף אחד לא מאמין לו. הרי ידענו שגנץ חלש ואפור, שהמטען שהנחנו על כתפיו גדול עליו, שהוא ואשכנזי נכנסו לפוליטיקה כדי לקבל ג'וב ולא כדי לעשות מהפכות, שאורלי לוי-אבוקסיס בוגדנית ולעולם לא תהיה חלק מהשמאל, ושיועז הנדל וצבי האזר הם ימנים אידאולוגים שמקומם לא בגוש שלנו. הכתובת הייתה על הקיר. אבל בחרנו להתעלם ממנה. אולי פעם אחת נצליח ללמוד מטעויות העבר ולא נתלהב מגנרלים שמחפשים סידור עבודה רק כדי לפזול לבוחרים אחרים?

אבל יש גם מקום לאופטימיות, כי היה קסם בשבועות האחרונים לפני שחוסל באבחת סכין כשגנץ זחל לממשלת נתניהו. עכשיו צריך להתאגד סביב יאיר לפיד. רבים מאיתנו, גם אני, היינו מסויגים ממנו, אבל הוא הוכיח שהוא קורץ מהחומר שלו אנחנו זקוקים – ביכולת לשרוד בתופת הפוליטית, לא לסטות מעקרונותיו ולדעת לשחק את המשחק הפוליטי.

לפיד עשה צעד חשוב כשהתאחד עם בוגי יעלון. הצעד הבא שעליו לעשות הוא להתאחד גם עם אביגדור ליברמן כדי להקים מפלגה חילונית-ליברלית. כבר שנים אנחנו מחכים לחיבור בין החילונים הוותיקים הנוטים שמאלה לחילונים העולים הנוטים ימינה. ליברמן ידע לייצר את החיבור הזה. כשגנץ מגם, ליברמן הציב מצפן חילוני מולו. גם את שרידי מפלגת העבודה על לפיד לאסוף תחת גלימתו. הרי לעמיר פרץ הם כבר לא יצביעו יותר.

ובעיקר, לפיד צריך לשנות את הסיפור. הרצון להתנחמד לכולם במרכז הדביק לא יכול להביא ניצחון. הוא חייב להבין שהוא מייצג קבוצות גדולות שששות היום אלי קרב, אבל התמרכזות קיצונית לא תוביל אותם לשוחות. הדגל שמחליף את הימין והשמאל ומצליח לחבר ביניהם הוא לא מרכז חסר תוכן אלא החילוניות. ליברמן יכול להסביר לו את זה.

וצריך לדבר על הרשימה המשותפת, שההישג שלה הוא שאפשר את רגעי התקווה. בראשה עומד איימן עודה, חילוני שחרת על דגלו חיבור של הציבור הערבי לתוך החברה הישראלית. המשותפת, אף שהיא כוללת קבוצה דתית חשוכה, הוכיחה פעמיים עד כמה היא מוכנה להיות שותפה אמיתית למפלגה החילונית: ראשית כשתמכה במתן המנדט לגנץ, ושנית כשהפרה ברית עם החרדים כדי להעניק את ראשות ועדת הכספים לנציגו של ליברמן, למרות עוינותם המוצדקת כלפיו.

לפיד לא הצטיין ביחס חם לקולגות הערבים. אבל גם הוא, ואפילו ליברמן ויעלון, למדו שאפשר לשתף איתם פעולה. אחוז מצביעי כחול לבן שתמך בהליכה משותפת חייב להורות את הדרך. המפלגה החילונית חייבת לבנות ברית עם המשותפת: לסייע לה לקבל לגיטימציה, להילחם ברפש ששופך עליה נתניהו, ולחזק את הצד החילוני המעוניין בהשתלבות.

מרצ תיאלץ כנראה להיקרע בין שתי המפלגות הללו. ייתכן שלניצן להורוביץ ותמר זנדברג יהיה נכון יותר לחבור ללפיד, ואנשים כדוגמת מוסי רז יעדיפו לחבור למשותפת ולחזק מבפנים את החיבור החילוני היהודי-ערבי.

האופוזיציה שתתגבש תוכל להתקיל את ממשלת ה"אחדות" בעשרות חוקים בנושאים כמו קציבת כהונת ראש הממשלה, תחבורה ציבורית בשבת או תיקון חוק הלאום, תוך שהיא אורבת להזדמנות שמעבר לפינה. ביבי לא רק יסתבר במשפטו אלא גם ייאלץ לשלם על המדיניות שהוביל במאבק בקורונה שתוביל אותנו ללא הצדקה מספיקה למשבר כלכלי עמוק. אם נדע להסיק את המסקנות הנכונות, נוכל לנצל את שעת הכושר הבאה כדי לסיים בניצחון ולא בזחילה מבישה.

רם פרומן הוא יו"ר הפורום החילוני ומחבר הספר "הדרך החילונית"

פרופ' יורם יובל בראיון למעריב:

30 במרץ 2020

"שר הבריאות של מדינת ישראל, יעקב ליצמן, התייחס למגיפת הקורונה ששוטפת את העולם ואמר: 'משיח צדקנו יגאל אותנו לפני פסח תש"פ'. בתור פסיכיאטר אשפזתי אנשים על פחות מזה .

זו פשוט שערורייה שבזמן המשבר הרפואי הכי גדול בתולדות מדינת ישראל, עומד בראש משרד הבריאות פוליטיקאי שלא מבין כלום ברפואה ואפילו תעודת בגרות אין לו. לשמוע אותו מדבר זה פשוט מטריף את הדעת, ואני לא מתבייש להגיד את זה. המחשבה על כך שזה מה שחושב ראש מערכת הבריאות שלי, לא עושה לי טוב. אפשר להתחרפן, זה מטורף, ואף אחד לא אומר כלום, כולם מתנהגים כאילו זה בסדר, אבל זה לא בסדר. מי שם אותו שם? מי אחראי לזה שהוא שר הבריאות? יש רופאים טובים ואנחנו נטפל בנגיף הזה, אבל אני בטח לא רוצה לשמוע ששר הבריאות שלי אומר שהמשיח יציל אותנו מזה. אל תבין אותי לא נכון, גם אני רוצה שיבוא המשיח. לסבא שלי, פרופ' ישעיהו ליבוביץ, הייתה אמרה נהדרת: 'המשיח תמיד יבוא', המהות שלה היא שהוא יבוא בעתיד. ברגע שאתה אומר המשיח בא כבר, זו עבודת אלילים".

אסון בקהילה החרדית בניו יורק

1 באפריל 2020

ישנה מילה אחת למה שמתרחש באוכלוסייה החרדית בארץ ובארה"ב - אסון. פשוט אסון .

ישנן סיבות רבות לאסון הזה. בין היתר הוא נובע מחוסר אמון. חוסר אמון של פלגים מסוימים בתוך החברה החרדית; חוסר אמון במודרנה, באדם המערבי, במדע. חוסר אמון בכך שניתן לשלב בין תורה למדע, אורתודוקסיה למודרנה. חוסר אמון שהמערב יקבל אותם מבלי לנסות להמיר את

אמונתם. חוסר אמון בכך שניתן להיות חרד להלכה ובו בזמן פתוח לחיים המודרניים. ובאופן מסוים, גם חוסר אמון באלוהים. חוסר אמון שהיחסים איתו חזקים ועמוקים. חוסר אמון שהטעם הרוחני הוא עמוק וחזק. חוסר אמון שמגע עם עולם החומר לא חייב לערער את הטעם העמוק הזה, את החיבור עם אלוהים.

כולי תקווה שהאסון הזה יסדוק את חוסר האמון, ויפתח צוהר לשילובה של האוכלוסיה החרדית בחברה המודרנית. אבל על מנת שזה יקרה, עלינו גם להושיט יד...

וההתנצלות: סליחה, התכוונתי להתריע ולא לפגוע - יורם יובל

לכבוד הרב הרשל גרוסמן - הר נוף ירושלים

הרב גרוסמן היקר,

בחרתי לענות לך כאן, בגלוי, על מייל ששלחת אלי, בעקבות כתבה שהתפרסמה אתמול במעריב. בכתבה נשאלתי בין היתר על אופן הטיפול של השר ליצמן במשבר הקורונה. יש לי ביקורת חריפה על דרך הטיפול של השר במשבר הקורונה, וכן על התאמתו המקצועית לתפקיד שר הבריאות בעת הזאת.

אבל בכתבה הופיע משפט שפגע בך, ובאנשים נוספים שכתבו אלי, כמוך. במשפט הזה, ששובץ בכותרת הכתבה (לא על ידי, ומבלי שנשאלתי על כך), ובגללו כתבת אלי, נאמר כך: "שר הבריאות יעקב ליצמן התייחס למגיפת הקורונה ששוטפת את העולם ואמר 'משיח צדקנו יגאל אותנו לפני פסח תש"פ'. בתור פסיכיאטר אשפזתי אנשים על פחות מזה".

אני מתנצל על הדברים הללו, שאינם נכונים ואינם ראויים. המשפט נאמר בסערת רגשות, בבדיחות הדעת, ומתוך תסכול וכאב על טעויות שעשה השר (לדעתי) בתחילת טיפולו במשבר - טעויות שעלולות לגרום לנזק כבד לרבים בציבור החרדי.

חשוב לי להבהיר לך, וכן לכל אלה שנפגעו מדברי, שלא היתה לי כוונה לפגוע בשר עצמו, באמונתו הדתית בביאת המשיח, בציבור החרדי, או בציבור המתמודדים עם בעיות נפשיות. למרות הביקורת שיש לי על התנהלותו המקצועית של השר, לא היתה לי כל כוונה לרמוז שהוא לוקה בנפשו, או שמי שמאמין בביאת המשיח מאמין באמונת שווא, או שמי שמדבר כך זקוק לאישפוז. אני עצמי אדם מסורתי, וכפי שאמרתי בכתבה, גם אני מאמין ומצפה לביאת המשיח - שתמיד יבוא.

לא היתה לי כוונה להביע דעה מקצועית כפסיכיאטר על השר, על דבריו, על אמונתו, או על כלל ציבור המאמינים. דיברתי בסערת רגשות, בבדיחות דעת שלא היתה במקומה, ובעיקר בתסכול ובכאב.

לפני שנים רבות אמרה לי מטופלת משפט חכם, שנשאר חקוק בזיכרוני עד היום: "זה לא ראוי להעליב אדם בחדר האורחים, ואחרי כן להתנצל בפניו באמבטיה".

על כן מצאתי לנכון להתנצל בגלוי ובאופן הזה בפניך, בפני שאר האנשים שכתבו אלי, בפני השר ליצמן, בפני אנשים שנפגעו מדברי, ובפני הציבור היהודי כולו על הדברים - ולחזור בי מהם.

יש לי, ותוסיף להיות לי, ביקורת נוקבת על השר ליצמן, על התאמתו לתפקיד, ועל התנהלותו בתחילת משבר הקורונה. אבל להבא אשתדל להביע את הביקורת הזאת באופן ראוי, מקצועי ומכבד.

בתודה על שהסבת את תשומת ליבי לדברים ונתת לי הזדמנות לתקן אותם,

ובברכת חג שמח ובריא,

יורם יובל

יעקב ליצמן, חרפה שאין שני לה

צבי בראל - 01.04.2020

כשתקום ממשלת האחדות, הקורונה תמשיך לחגוג. מספר הנדבקים לא יירד אלא הוא צפוי לעלות, החולים הקשים יתורו אחרי מכוונת הנשמה, העובדים העצמאיים והמפוטרים יגרדו את שאריות כספם או את חסכוניותיהם, ואותו רטוריקן־נאשם ימשיך למלא את מסכי הטלוויזיה.

ממשלה שמנה וכבדה, "מאוחדת", אולי תיצור את הרושם שיש הנהגה שיודעת מה היא עושה, ששריה טרודים מאוד בטיפול במחלה ובקורבנותיה, ושהתוספת שקיבלה בדמותם של שרי חוסן לישראל והעבודה תשמור באותה עת על הדמוקרטיה.

הרי לא יכולה להיות בשורה מרגשת יותר מן ההיתוך הנדיר של שלטון אוטוריטרי הנשען על תקנות שעת חירום עם שומרי סף מזדנבים, שיפקחו על מידתיות בשימוש בכוח מול האזרחים ויאזנו את הפראות ואת הגנגסטריזם של הממשלה הקודמת בשרי משפטים, תרבות או רווחה מן הצד ההומני והמנומס של הקשת הפוליטית.

בלוף. מי שינהל את המדינה בשבועות ואולי בחודשים הבאים לא יהיו נבחרים ציבור – פוליטיקאים, שינסו לקדם אג'נדה חברתית או לאומית – אלא פקידיים, מומחים, יועצים, שוטרים, פקחים, חברות וגופי מודיעין וגם חיילים.

עיסוקם יסתכם במשימה אחת: הדברת הקורונה. במשימה הזאת לא יישאר מקום לפטופטים על דמוקרטיה, על זכויות החולה או על זכויות מיעוטים. הכניעה הציבורית מוחלטת כל כך, עד שאפילו ממשלה "דקה" ואפילו מנהיג יחיד יכלו למלא את התפקיד הזה.

כל פקודה שתדד מן ההנהגה, כל הנהגה, תקוים במלואה – בשל הפחד מן הקורונה, או מאימת הקנסות והמעצרים, או משום שאיש אינו מכיר שיטה טובה יותר להתמודד עם הנגיף.

אבל גם בתוך מחנק הצייתנות העיוורת, שאולי אחרי המבול נשאל את עצמנו אם היא היתה אחראית ובמקומה, עדיין חובה לזעוק נגד החרפה שאין שני לה. שמה הוא יעקב ליצמן.

הקוריוז הזה, שהבטיח כי המשיח יבוא בפסח והכל יהיה טוב;

האיש שלא נשמעה ממנו אף מלה אחת שתעיד כי התעורר משנת החורף; שאת הוראותיו הוא מקבל ממשיחים בשר ודם, ומאמין שהמגפה היא ניסיון נוסף שהקב"ה מנסה בו את בני ישראל (וישמעאל) בטרם ישגר אליהם את המשיח –

האיש הזה הוא שממונה לכאורה על ניהול המאבק החשוב ביותר בתולדות המדינה, אבל למעשה אין לו אחריות לשום דבר.

ספק אם הוא מצליח לעקוב אחרי הסבריו של מנכ"ל משה בר סימן טוב, להבין את הטבלה האקספוננציאלית או להשתתף בדיון מקצועי בממשלה.

קולו לא נשמע בדיוני תקציב החירום שהומטר על המדינה. האם היתה לו עמדה בכלל?

הסבור הוא שהסכום שהוקצה לבריאות מספיק? אילו היה מדובר בתקציב לשיבות, ודאי שכבר היתה נשמעת איזו שאגה שהיתה מרעידה את אמות הספים. על פי הדיווחים, ליצמן בעיקר שותק או מהנהן.

אם יבוא רגע שבו יישבר הציבור מהמשא שהמגפה מטילה עליו, ואולי ימרוד, הוא לא יעשה זאת משום שהוא אינו מקבל את ההנחיות או אינו מאמין להן – אלא משום שיתקשה מאוד ליישב בין הרצינות התהומית שבה הוא נדרש להתייחס לנגיף, לבין המהתלה הזאת שנקראת שר הבריאות.

את ליצמן לא צריך לבודד בחדר סטרילי – הוא חייב ללכת.

רשימת הישגים מוזרה יש לאיש, שכבר תשע שנים מנהל את מערכת הבריאות.

החל בדרישתו לאפשר טיפול רפואי למי שנקבע כי מת מוות מוחי, המשך ברפורמת בריאות הנפש הכושלת ובאחותה, רפורמת הקנביס – שפגעה באלפי נזקקים – וכלה בחשדות שעלו בפרשת מלכה לייפר.

על תרומתו לקריסת מערכת הבריאות הוא ראוי לפרס ישראל.

אם בתוך סחי ההסכמים הפוליטיים במו"מ להקמת ממשלת חירום לא יוסכם גם שליצמן מסולק מכיסאו – שלא יבלבלו לנו את המוח על סולידריות, על אחדות ועל ש"הם" מבינים כביכול את קשיינו.

רגב, עוד סיבוב, הפעם אני מאד מסכים עם דעתו של דן מרגלית

רגב. ששה אלי קרב

תאריך: 31/03/2020

פורסם בדף הפייסבוק של דן מרגלית

סביר להניח כי רגב לא תמנה מפכ"ל עם יושרה כמו רוני אלשיך, שידחה אותה אז הוא יהיה נמושה אבל אפילו מפכ"ל נמושה יגיע איתה במוקדם או במאוחר לעימות

לבנימין נתניהו ולבני גנץ כדאי לחשוב שנית אם יש להפקיד את המשרד לביטחון פנים בידי מירי רגב. יש תהייה עניינית. היא אשת מדנים. ששה אלי קרב. שתלטנית. לא עוצרת באדום כאשר מדובר באינטרס מפלגתי שלה. בסדר, אין בזה חידוש. הזיקה לתרבות - תזיק גם למשטרה.

אלא מה? למפכ"ל (כמו לרמטכ"ל) יש מעמד מיוחד בחוק. פעמים רבות השר בא בתביעות בלתי אתיות למפכ"ל (למשל, רוצה לדעת מה קורה בחקירה של ח"כ ממפלגתו).

סביר להניח כי רגב לא תמנה מפכ"ל עם יושרה כמו רוני אלשיך, שידחה אותה. אז הוא יהיה נמושה. אבל אפילו מפכ"ל נמושה יגיע איתה במוקדם או במאוחר לעימות. הן מפני שתתבע ממנו משהו שהוא יחשוב כי אסור לו להיענות לו, הן מפני שגם מפכ"ל נמושה יהיה נתון להשפעה מקצועית של קציני המשטרה האחרים.

מינוי רגב למשרד כזה הוא הזמנה לצרות. אבל אם זה מה שאתם רוצים - אהלן וסהלן. רק אל תגידו שלא ידעתם.

אם בארזים נפלה שלהבת, מה יגידו אזובי הקיר?

אורי משגב:

עיין ערך בגידה: התרומה של דויד גרוסמן לכניעה של גנץ

את הגושפנקה המוסרית לממשלת השחיתות הלאומית נתן דווקא הכהן הגדול של השמאל. בשבועיים האחרונים הוא פעל נמרצות להמשך שלטון נתניהו ומרח את "הזחילה" בדבש הקורונה.

"כששואלים מה קרה לבני גנץ, צריך לשאול גם מה קרה לדויד גרוסמן.

כשגנץ החליט בשבוע שעבר לבצע את פיגוע ההתאבדות שלו בדמוקרטיה הישראלית, הוא נזקק לפסק הלכה: לגיטימציה מוסרית ורוחנית להצדקת הבגידה.

הוא מצא אותה אצל הכהן הגדול של השמאל.

בעבר היה שמור המעמד הזה לעמוס עוז. ראשי המחנה היו מבקשים את קרבנו ודעתו בנוגע לסוגיות והכרעות פוליטיות. עם מותו של עוז עבר הכתר רשמית לגרוסמן.

המעבר היה טבעי. עוז היה הומניסט, יוצא תנועת העבודה, איש מרצ. גרוסמן הוא הומניסט לא פחות, חבר הנהלת בצלם ודמות בולטת במיוחד בפורום המשפחות השכולות היהודי-פלסטיני.

נאוומו לפני שנתיים בטקס הזיכרון שערך הפורום בפארק הירקון היה אחד המרגשים ששמעתי בחיי. הוא נשמע אז כמו ראש הממשלה שלעולם לא יהיה לנו.

גם נאומים אחרים שלו בעצרות והפגנות, שבהם הביע מחאה וקרא לאלטרנטיבה, נחקקו מאוד בזיכרון.

אך את תרומתו של גרוסמן לבגידה הגדולה של גנץ אין דרך להסתיר, ואין גם צורך: בשבועיים שקדמו לה, הסופר האהוב והמוערך לא ניסה להצניע את תמיכתו בממשלת "אחדות".

להפך. הוא התגייס למענה במלוא כוחו. תרומתו לא התמצתה בכתיבה, אלא גם במעשה. היא הגיעה לשיאה, כך לפי פרסומו של העיתונאי עקיבא נוביק, ביום שלישי שעבר כשיו"ר כחול-לבן הגיע בערב לפגישה ארוכה בביתו של הסופר במבשרת ציון, ככל הידוע בתיווכו של הרב שי פירון. פירון, שר החינוך לשעבר, הוא מעין גרסה קודמת לחילי טרופר.

מין ציוני דתי נאור וליברלי לכאורה, שתמיד ישמח להיות חלק מממשלת ימין לטובת "האחדות בעם ישראל".

ארבעה ימים קודם לפגישה עם גנץ, התראיין גרוסמן באריכות לדני קושמרו ב"אולפן שישי". הוא שב וקרא לממשלת אחדות של שתי המפלגות הגדולות, ונימק זאת ב"רצון העם". זה השלב המסוכן שבו גרוסמן, מוכשר ומוערך ככל שיהיה, לקח לעצמו חירות לנסח את הרצון הכללי.

הדבר המדהים בהיפוך העמדה שלו, בדיוק כמו אצל גנץ, הוא המהירות והקיצוניות. רק שבוע קודם לכן פרסם אותו גרוסמן מאמר ב"ידיעות אחרונות", ובו קרא לגנץ להתעקש על שילוב הרשימה המשותפת בממשלת החירום שתקום. "זה גם רגע המבחן הגדול של בני גנץ.

נקווה שיעמוד בו על אף הלחצים האדירים שיופעלו עליו בשעות הבאות... טוב שאתה מזהה את חשיבותו הגורלית של מצב העניינים, גנץ... אמנם מדובר פה רק על ממשלה זמנית, אבל הכרעה שלך להתייחס לערבים הישראלים כאל חלק בלתי נפרד מישראל מאותתת כי אכן נפתח לישראל

עתיד טוב יותר אחרי שנים של קיפאון וקיבעון, וכי אתה אינך הדהוד של נתניהו אלא מנהיג מסוג אחר לגמרי. המנהיג שישראל משועת לו", כתב.

והנה, בתוך ימים ספורים, ויתרו גרוסמן ואותו "מנהיג שישראל משועת לו" לא רק על הרשימה המשותפת, אלא על המחנה כולו.

בדרך גם נמחקו ערכי ליבה שגרוסמן מזוהה איתם לאורך כל הקריירה - כנות, ישרה, הגינות, צדק. איך ניתן להסביר התהפכות כזאת? הוא הרי הפגין לאורך שנים ארוכות ראייה מפוכחת, חדות ניתוח, צלילות מחשבה ומעל הכל השקפת עולם עקבית ונחושה. גם האסון האיום שהיכה בו ובמשפחתו לא סדק מכך מאום. אז מה לעזאזל קרה לו פתאום? מדוע הפך למליץ יושר של נתניהו וממשלה בראשותו דווקא כשביביסטאן הכריזה רשמית מלחמה על ישראל?

נדמה לי שאת התשובה אפשר למצוא דווקא במאמר על ימי הקורונה שפרסם גרוסמן על שער "מוסף הארץ" ב-19 במארס, יום לפני הראיון לקושמרו.

לטעמי זה היה מאמר משונה מאוד ולא נעים לקריאה. דווקא בגלל שגרוסמן הוא אמן מלים ולישתן - זה היה טקסט מלא פאתוס ודרמה.

ניכר בו מאמץ כביר לייצר איזה קתרזיס ענק, סוחף, שייתן משמעות לאימת המגפה. כבר בקריאה ראשונה נרתעתי ושאלתי את עצמי איזה מהלך גרוסמן מנסה לייצר כאן. למה זה דחוף לו כל-כך? אחרי כמה ימים התבהרה התמונה. נראה שהקתרזיס היה אותה "ממשלת חירום" נכספת. מן ההגינות לציין שאולי גרוסמן התכוון לתוצאה סופית אחרת ברמה הקואליציונית, אבל זה לא באמת משנה.

הוא סלל לגנץ את הדרך, אפשר לו להצדיק לעצמו את ההונאה והמעילה באמון המחנה. מכאן כבר קצרה הדרך לממשלת ימין בראשות נתניהו, מחוזקת בעריקים וגנבי מנדטים.

גרוסמן פשוט מרח את הכניסה לממשלת השחיתות הלאומית הזאת בדבש. דבש הקורונה.

"יהיו גם כאלה שההשקפות הפוליטיות שלהם ייראו להם פתאום שגויות, מבוססות אך ורק על חרדות או על ערכים שהתפוררו בזמן המגפה", כתב גרוסמן מעל דפי עיתון זה. "ייתכן שהעמידה בניסיון אנושי כל-כך קשה ועמוק תגרום לאנשים למאוס בעמדות לאומניות, למשל, ובכל מה שמשמר את המפריד והזר והשונא והמתבצר... ומכאן אפשר לקוות שאולי, כשתסתיים המגפה והאוויר יתמלא תחושות של החלמה והתאוששות ובריאות, תעבור את האנשים רוח אחרת; רוח של קלות ואיזו רעננות חדשה. אפשר שיתגלו בהם, למשל, סימנים מענגים של תום שאין בו אף שמץ של ציניות.

אולי גם הרוך ייעשה פתאום, לזמן מה, הילך חוקי.

אולי נבין שהמגפה הרצחנית נותנת לנו גם הזדמנות לחתוך מעלינו שכבות של שומן, של חמדנות חזירית... הלא כולנו רקמה אנושית מידבקת אחת, כפי שאנו מגלים כעת.

הלא טובתו של כל אדם היא בסופו של דבר טובתנו."

איך עטו וקולו של גרוסמן לא רעדו כשרתם את כל השמאלץ הזה כדי לייצר לנתניהו ממשלת ימין לאומני-דתי חזירית של 34 תיקים?

בסופו של המאמר הוסיף גרוסמן: "ואולי גם אמצעי התקשורת, שהנוכחות שלהם כמעט טוטאלית בכתיבת סיפור חיינו ותקופתנו, ישאלו את עצמם ביושר מה חלקם בתחושת המיאוס הכללית שבה בוססנו לפני המגפה". אני האחרון שייצא להגנת התקשורת בתקופה הזו.

לדעתי, יש לה כבר מספר שנים אחריות ראשית לשימור שלטונו של הנאשם מבלפור. אבל לנוכח הממשלה שעומדת לקום כאן, על הריסות מחנה שלם שפשוט נבגד ונשדד באישון לילה, נדמה לי שגם דויד גרוסמן צריך לשאול את עצמו ביושר מה חלקו בתחושת המיאוס הכללית שבה אנחנו מבוססים."

מראה לפניים:

1 Eli Levi באפריל 2020

החרדים מוצצים את כספנו, הם מנהלים את חיינו, הם "נהרגים" באוהלה של תורה.

הם שורפים את דגל המדינה, הם מפקירים את חייהם לחסדים והביטוח הלאומי.

הם מביאים ילדים לעולם כי אין מחר, הם קוראים לנו נאצים, הם לומדים לימודי זיבה ועורלה.

הם סמוכים על שולחנו ובתוך הצלחות שלנו, הם סגורים ומסוגרים מפנינו, הם לא רוצים לשאת בחובות שמוטלות עלינו.

הם חוגגים וממשיכים בחייהם כאילו אין נגיף ומסכנים את חיינו, הם מייבאים את מתיהם הנגועים מחו"ל

הם סיכנו ומסכנים את חיינו, בריאותנו, כלכלתנו ועתידנו.

האמת, אין לי שום בעיה שימשיכו את חייהם כפי שהם רוצים, זאת בחירה שלהם ובעיה שלהם.

שיקחו אחריות על חייהם על כל המשתמע מכך - ועד הסוף.

(שיסתגרו בתוך שכונותיהם/עריהם ויזרקו את המפתחות לים, שיחיו במערות עם 200 ילדים לכל משפחה, שלא ישתמשו בהטבות ובזכויות ובשירותים שניתנים לנו).

אבל, שיתרחקו מאיתנו, מכיסנו ומחיינו, ואל תגידו שהם אחינו ולא מיעוט קיצוני ולא הפלג הירושלמי,

שקרים שמפומפמים לנו מהבוקר עד הערב, כל יום כל היום מאז קום המדינה (רק הפוליטיקאים צריכים אותם) כי הם לא, הם כולם בלי יוצא מן הכלל.

אחים אמיתיים לא גורמים צער וסיכון ונזקים לאחיהם, ולכל הצבועים והמתחסדים והמצקצקים שיצעקו, זאת אנטישמיות זאת שנאת חינם.

לא, זאת מציאות חיינו לרע - זאת המראה.

ומי שלא רוצה להאמין שלא יסתכל לתוכה וימשיך לקבור את ראשו בחול. הוא גם מוזמן להצטרף אליהם לחיות איתם.

כי בארץ אחרת הם לא מתנהגים כך ולא יתנהגו כך, רק שיעזו! ובכל זאת הם עדיין מתגוררים שם.

אוי בני: גנץ הוא הדמות הטרגית-פתטית האולטימטיבית

איך אתה מאבד ברגע את מפעל חיך הגדול, כחול לבן, ואת אמונם של מיליון בוחרים נדהמים, מצטרף לנתניהו ומעניק לגיטימציה לדרכו ולממשלתו המתרפסת?

יצחק בן-נר 31/03/2020

אוי בני: בני גנץ מזכיר לי את הדמות הטרגית-פתטית של קולונל ניקולסון בספרו של פייר בול "הגשר על הנהר קוואי", ובסרט המעולה שעשה לפיו דייוויד לין.

הוא מוביל את שרידי גדוד הלוחמים שלו למחנה שבויים יפני עלוב בג'ונגל של תאילנד, עובר בגבורה עינויים קשים כדי לאלצו להיכנע לדרישות השובים ולפקוד על חייליו הנאמנים לבנות גשר אסטרטגי על נהר בג'ונגל, לטובת כוחות הצבא היפני בדרום-מזרח אסיה.

הוא עומד על עקרונותיו, מעונה ולא נכנע, ומשיג כבוד לעצמו ותנאים לאנשיו השבויים, מפקח על בניית גשר לתפארת לאויב, נדהם כשאנשי קומנדו בריטים מגיעים יום אחד לפוצץ את הגשר "שלו" ומנסה לעצור אותם בגופו.

אחרי שארגון ועדות הכנסת ובחירת היו"ר היו בידי כחולבן, כולל אפשרות החקיקה למניעת מועמדות לרה"מ מנושא כתבי אישום, מנוף-לחץ נגד הנתניהו בכל משא ומתן, ולאחר שיכלו לתמוך מבחוץ בממשלת חירום-קורונה ימינו-חרדית, התהפך הכל לאבסורד מדהים.

מה לעזאזל הוליך אותך, גנץ, מצביא ומנהיג, בפתאומיות היסטורית לא מתוככמת, חלשה פוליטית, לא מוצקה ולא אחראית, הרחק מתדמיתך, למלתעות הממשלה הרעה של נתניהו וה"גוש" שלו, עם 15 מול 58 (ועכשיו 61)?

מה? אזעקת "שעת החירום" והצורך ב"איחוד כוחות מתחת לאלונקה", קלישאות של נתניהו או לחצים של גבי אשכנזי, שגם תדמיתו הערכית התהפכה לאופורטוניזם פוליטי?

איך מבצעים מחטפים כאלה מהצהריים לערב, בלי לכנס את ראשי מפלגתך, לבדוק יחד אופציות וטקטיקות, סיכונים ויזמות, רווח והפסד ולהסביר למה אתה מסתובב ב־180 מעלות ומה יהיו דרישותיך האולטימטיביות מנתניהו?

למדת משהו מניסיונם המר של מנהיגים, מציפי לבני ויאיר לפיד, דרך איציק מרדכי ושאל מופז ובז'י הרצוג, שפותו על ידי הנתניהו ונזרקו אחרי השימוש? איך אתה מאבד ברגע את מפעל חיך הגדול, כחול לבן, ואת אמונם של מיליון בוחרים נדהמים, מצטרף לנתניהו ומעניק לגיטימציה לדרכו הנפשעת ולממשלתו המתרפסת?

הממשלה המתוכננת לא תהיה חירומית ומאוחדת יותר מהנוכחית הרעה.

אז מה אתה ואנשיך תתרמו לה, לבד מקבלת האחריות למחדלים במלחמה בקורונה, שיטיל נתניהו עליכם?

תתנגדו נחרצות למינויו הגרועים־כתמיד של נתניהו – ליצמן ההזוי, שבא מהגטו החרדי מימי הביניים, יריב ליון, הדי.9 החדש, מירי רגב הכלומניקית?

האם תתבעו אכיפה לא מתפשרת במגזר החרדי וסגר נקודתי בריכוזי חולים? תדרשו להשוות בדיקות עם המגזר הערבי המקופח?

האם הכנתם בכלל תוכנית כלכלית מקצועית (שלממשלה הנוכחית אין), למדיניות תעסוקה ופיצוי בימי קורונה?

ומה יהיה כוחכם הממשי בהובלת מגמות ובעצירת סכנות בתחום הביטחוני ומעבר לו?

איך תשמרו על עצמאות בתי המשפט מנתניהו ושלוחיו ותגנו על שומרי הסף ועל הדמוקרטיה הליברלית והשוויון האזרחי?

האם תדרשו שינוי בחוק הלאום?

האם תאסור על ח"כ ללחום בשחיתות ולמנוע מנבחר ציבור עם כתבי אישום מלהיות מועמד לרה"מ או שתתמוך במצח נחולשה בחקיקה שתאפשר לנתניהו להישאר כמ"מ רה"מ שלך, למרות אישומיו, אחרי הרוטציה (אם תתקיים), בעוד שנה וחצי?

איך תקעקע את החשש שאתה, גנץ, תהיה כחלון החדש, שמבטיח בחצי פה לשמור על הדמוקרטיה ושלטון החוק? כל זה רק חלק מהמבחנים שבהם תידרש לעמוד.

האם תעמוד בהם? אשרי המאמין.

בכירים פוליטיים ומשפטיים: "לא ייתכן שלנתניהו תהיה זכות וטו על מינויים במשרד המשפטים"

הגורמים הביעו תמיהה על כוונתו של רה"מ לדרוש לפסול מינויים בכירים במערכת המשפט, מאחר ומדובר באישים שיעסקו בפרשות שלו. כחול לבן: "יהיה שר אחר מהליכוד שיעסוק בכך"

בן כספית 01/04/2020

הפרסומים שלפיהם ראש הממשלה בנימין נתניהו ייחנה מ"זכות וטו" על מינויים בכירים במשרד המשפטים עוררו תמיהה רבה בקרב גורמים משפטיים ופוליטיים.

מכיוון שהליכוד וכחול לבן נמצאות במגעים להקמה ממשלה שוויונית ופריטטית, פורסם כי מינויים בכירים הקשורים במערכת המשפט ייעשו בהסכמת שני הצדדים ונתניהו יקבל, למעשה, זכות וטו על מינוי פרקליט מדינה חדש, יועץ משפטי לממשלה ובכירים נוספים.

"נתניהו הוא נאשם בפלילים, תלוי נגדו משפט בגין שוחד, מרמה והפרת אמונים", אמר ל"מעריב" אחד הגורמים הללו, "לא ייתכן שישתתף במינוי יועץ משפטי לממשלה, פרקליט מדינה או כל מינוי אחר הקשור למערכת המשפט.

מדובר באישים שינהלו את המשפט נגד ראש הממשלה ואחר כך גם את הערעורים שיוגשו על ידי מי מהצדדים, זה פשוט לא יעלה על הדעת".

כזכור, בזמנו קבע היועמ"ש אביחי מנדלבליט כי נתניהו לא יכול להשתתף במינויים מהסוג הזה וגם אסר את מעורבותו במינויים הקשורים בשוק התקשורת, לאחר שנפתח נגדו תיק 4000.

כעת עולה מתוך המו"מ הקואליציוני כי נתניהו דורש "זכות וטו" על מינויים בתחום הזה.

מבירור שערך "מעריב" עולה כי אף גורם מטעמה של כחול לבן לא ניסה לברר במשרד המשפטים מה המניעה של נתניהו להיות מעורב במינויים רגישים מהסוג הזה, בתחום המשפטי או התקשורת.

מכחול לבן נמסר: "לא יהיה וטו לנתניהו בנושאים שהוא מנוע מלעסוק בהם לפי דין בשל המנגנון הפריטטי, וכפי שמתקיים היום, יהיה שר אחר מהליכוד שיעסוק בכך".

כתב ההגנה של שרה נתניהו: "מדובר בניסיון סחיטה"

לפני כחודש וחצי הגישה עובדת לשעבר במעון ראש הממשלה תביעה נגד שרה נתניהו בגין העסקה פוגענית והתעמרות במקום העבודה.

העובדת לשעבר תיארה ביומנה את שאירע לטענתה במעון בבלפור: "בא לי למות, אי אפשר לחיות עם פסיכופטית". היום הגיש עורך דינה לבית המשפט את כתב ההגנה ולדבריו מדובר בניסיון סחיטה באיומים לטובת בצע כסף.

גיא פלג - פורסם 01/04/20

"המטרה כמובן – בצע כסף": עורך הדין יוסי כהן המייצג את אשת ראש הממשלה הגיש היום (רביעי) את כתב ההגנה לתביעה של עובדת לשעבר במעון ראש הממשלה נגד שרה נתניהו.

בסוף חודש פברואר הגישה העובדת תביעה על סך 650 אלף שקלים בגין התעמרות בעבודה, העסקה פוגענית, כאב, סבל ופגיעה בשם הטוב.

עו"ד כהן: "מדובר בניסיון סחיטה העולה כדי עבירה פלילית."

העובדת לשעבר צירפה בין היתר את יומנה האישי אותו היא כותבת במשך שנים ובו תיעוד מפורט על מה שעבר עליה במעון ראש הממשלה. "די, הצילו, בא לי למות, הבעיה שאין לי ברירה וכולם יודעים על זה", כתבה העובדת. "מתפללת שהכול יעבור ויקרה נס.

השם, תעשה לי נס! אי אפשר לחיות כל יום עם פסיכופתית, מתה לעוף משם לפני שיהיה מאוחר."

"בהכירה את רגישות מעמדה של הנתבעת (שרה נתניהו) ותוך ניצול ציני של אמצעי תקשורת העוינים את ראש הממשלה ורעייתו", נכתב בכתב ההגנה. "פרסמה התובעת ממש מספר ימים לפני הבחירות לכנסת ה-23 סדרת כזבים מכוערת ובדיונית תוך חיקוי ואימוץ טענות של עובדת אחרת שטענה טענות דומות וזכתה לחיבוק ענק מאמצעי התקשורת."

בהמשך כתב ההגנה מעלה עו"ד יוסי כהן טענות לפיהן עורכי דינה של התובעת נכחו בדיונים שהתקיימו בבית המשפט בתביעתה של שירה רבן, שעבדה גם היא במעון ראש הממשלה תובעת את גברת שרה נתניהו.

"למרבה הפליאה וחרף העובדה שנכח באולם הדיונים ובחקירתה של רבן, העתיק בא כוחה של התובעת פרקים שלמים מתביעת רבן", כתב עו"ד כהן.

בהמשך פירט את האמצעים לדבריו לפני שהגישה את התביעה.

לדבריו התובעת הכלה באיסוף הכפשות והעברתם לאמצעי התקשורת באופן שפוגע בשמה של הנתבעת.

לטענתו מדובר בניסיון סחיטה: "שלמי או שנפרסם את ההכפשות בכלי התקשורת". על פי דבריו של בא כוחה של גברת נתניהו, מדובר בהגשת תביעת סרק "שפורסמה באמצעי התקשורת שלושה ימים לפני הגשתה, בשאון תופים ומצילות."

לטענת עו"ד כהן התובעת מונעת משיקולים כספיים: "השיקול הברור כמובן הוא בצע כסף שאותו אף התובעת לא ניסתה להסתיר.

נוכח הראיות בכתב המעידות שמדובר בניסיון סחיטה באיומים העולה כדי עבירה פלילית."

קשיים במו"מ: "נחדש את החקיקה נגד נתניהו"; "לא בטוח שתקום ממשלה"

הליכוד וכחול לבן עוד לא הגיעו להסכמות בדרך להרכבת ממשלת אחדות: גורמים בכחול לבן מאיימים שאם לא תחול פריצת דרך - תחודש החקיקה נגד נתניהו. למרות המשך המו"מ, גורם שבקיא בפרטים הזהיר: לא בטוח שתקום ממשלה

דפנה ליאל ועמית סגל N12 - פורסם 01/04/20

קשיים במשא ומתן בדרך להרכבת ממשלת אחדות: למרות המשך המגעים בין הליכוד וכחול לבן, נראה שהם כרגע עלו על שרטון. גורמים בכחול לבן איימו היום (רביעי) לחדש את החקיקה נגד נתניהו אם לא תהיה פריצת דרך במגעים. גורם שמעורה בפרטים התריע: "עושים מאמצים אבל לא בטוח שתקום ממשלה."

המשא ומתן להרכבת הממשלה נתקל כרגע במספר קשיים. בליכוד דורשים שהממשלה תוכל לספח שטחים גם בחצי השנה הקרובה, אך בכחול לבן רוצים לקיים דיון בקווי יסוד רק בעוד חצי שנה.

גורמים בליכוד הגיבו בזעם ואמרו: "זה לא הגיוני מאחר ותוך חצי שנה יסגר חלון ההזדמנויות לסיפוח. לא נקים ממשלת שמאל". גורמים בכחול לבן הסבירו כי "יש רוב של 61 לימין כך שמנסים להבטיח את ההשפעה שלנו."

קושי נוסף בין המפלגות הוא סביב סוגיית מינוי הבכירים.

בליכוד לא מוכנים שאבי ניסנקורן יהיה שר המשפטים אם לא ייקבע מנגנון קבלת החלטות משותף, בייחוד סביב המינויים.

בליכוד מוכנים שחילי טרופר מכחול לבן ימונה לשר המשפטים, אבל בכחול לבן מעדיפים את ניסנקורן. בכחול לבן טוענים שהמנגנונים המשותפים שדורש הליכוד - לא חוקיים.

סוגיה נוספת שטרם הגיעו לגביה להבנות היא זהותו של יו"ר הכנסת הבא. לפי שעה מסתמן כי היו"ר הבא יהיה או יריב לוי או יולי אדלשטיין, שהתפטר לאחר שהפר החלטת בג"ץ.

בכחול לבן מתעקשים שזה לא יהיה אדלשטיין בשל התנהלותו, אחרים מנגד שינו את דעתם וחושבים שזו דרישה מיותרת.

המשנה לראש המוסד לשעבר וחבר הכנסת רם בן ברק:

30 במרץ 2010

"מי שפירק את כחול לבן זה חוסן לישראל".

אף אחד מהח"כים של כחול לבן המאוחדת לא ידע בשעה 15:30 כי בשעה 16:00 בני גנץ וגבי אשכנזי כבר החליטו לבד ללא התייעצות עם ההנהגה והסיעה, למכור את כל מה שנלחמנו עליו 3 מערכות בחירות ולעבור לצד של נתניהו.

הייתה לנו תוכנית סדורה להמשיך את תוכנית חקיקת האנטי שחיתות שהיתה מאפשרת להקים ממשלת אחדות בראשות בני גנץ בתקופת המנדט שלו.

לא היה לאף אחד רצון להגיע לבחירות רביעיות. זה ספין.

מהיכרות אישית אני יודע שמרבית אנשי כחול לבן הם לא כבשים שהולכים אחרי המנהיג ומשנים את הדעה והאסטרטגיה ב-180, °באחת. ללא דיון וללא הסבר. מסתבר שחלק כן, וחבל.

בני גנץ פירק את גוש ה-62 שעמד מול גוש ביבי- חרדים קיצוני וחסל את האלטרנטיבה השלטונית לשלטון המושחת של נתניהו. זה הסיפור האמיתי.

כל השאר זה סיפור שמספרים מי שמנסים להרגיע את מצפונם. בתוכם הם יודעים את האמת".

גבי אשכנזי - מה עם פרשת הצוללות ?

30 במרץ 2010

מי שהיה רמטכ"ל ומנכ"ל משרד הביטחון הגדיר את המעורבות של ביבי בפרשת הצוללות כפגיעה חמורה בביטחון המדינה.

גבי טען שאישור מכירת הצוללות למצרים, בשעה שלביבי יש אינטרס כלכלי בעסקה, היא פרשת השחיתות הביטחונית הגדולה שהייתה פה. גבי הבטיח שתהיה חקירה בנושא שתיתן תשובות לציבור.

כך בקול אחד .

אבל מסתבר שמאחורי הגב של בוחרין, גבי סידר לעצמו ג'וב אצל הנאשם באמצעות העבריין המורשע והחשוד בהווה, אריה דרעי .

הסתבר שגבי היה פרוייקט של גוש הימין. דרעי נשלח למשימת החיזור. השניים נפגשו מספר פעמים לפני סבב הבחירות האחרון. גבי חרש את הארץ במסע מרשים בשטח, אך הסתבר שהכל נועד כדי לאפשר נקודת זחילה טובה יותר לזרועות הגוש .

הציבור דורש תשובות, גבי .

האם שיקרת או שביבי הוא באמת סכנה לביטחון המדינה? האם יעלה על הדעת להמשיך לתת לביבי לאחוז בהגה בשעה שמרחף מעליו ענן כזה של חשדות ואישומים?

אמיתי לגמרי!! חשבתם ששמעתם כבר הכול על המשפחה המטורללת הזאת? הנה תרגום לכותרת: שרה נתניהו הסייקו, אמרה שגם אם ביבי לא ראש ממשלה, היא! לא עוזבת את מעון ראש הממשלה.

ברור לכם שהיא יוצאת משם רק עם כותונת משוגעים, בועטת באוויר וצורחת "תקראו לי הגברתתתתת."

כן!?

Nili Kempinski

2 באפריל 2020

אתמול אמר ראש הממשלה שהוא נותן מתנה לחג.

לכול ילד 500 שח ישירות לחשבון הבנק שלנו.

אז קבלו ממני שיעור קטן בכלכלה,,,,

מספרים על עיירה קטנה, שנראית כאילו תושביה נטשו אותה.

הזמנים היו קשים, כולם שרויים בחובות כבדים וחיים על אשראי.

לפתע מגיע לעיירה תייר עשיר, נכנס לבית המלון היחיד בעיירה,
 שם על שולחן הקבלה שטר של 100 יורו, ומבקש מפתח לחדר על מנת לבדוק אם הוא מתאים לו.
 בזמן שהתייר הולך לבחור לעצמו חדר, בעל המלון לוקח את השטר ורץ לשלם את חובו לירקן.
 הירקן לוקח את השטר ורץ לשלם את החוב למגדל הירקות.
 מגדל הירקות לוקח את השטר ורץ לשלם את חובו לספק התבואה.
 ספק התבואה, חוטף את השטר ורץ לשלם את חובו לבר. בעל הבר חוטף את השטר ורץ לשלם
 לזונה של העיר.
 הזונה לוקחת את השטר ורצה למלון, לשלם את חובה לבעל המלון, עבור החדרים ששכרה
 כשהייתה עם לקוחותיה.
 באותו הרגע, יורד התייר, לאחר שבדק את החדרים, ואומר "החדרים לא מצאו חן בעיני!", לוקח
 בחזרה את השטר והולך.
 אף אחד לא הרוויח כלום, אבל כולם קיבלו תשלום, וכל העיירה חיה כעת בלי חובות!!!!
 זו בדיוק הכלכלה

ועכשיו תוציאו את התייר מהמשוואה, כי הוא לא יכול לטוס לכאן בגלל משבר הקורונה, וקיבלתם
 משבר כלכלי.

<p>שכחנו לצאת ולמחות על עוולות של ההנהגה. שכחנו לזעוק חמס על תרגילי פוליטיקה שפלה. שכחנו שהמדינה הוקמה עבורנו. שכחנו שהיא צריכה לשרת אותנו. שכחנו שאנחנו לא משרתים עיוורים של הנהגה שמאבדת את דרכה. ואין פה ימין או שמאל. כי תראו מי שרק אתמול היה שמאל מסוכן היום הוא כבר ימין מבורך. כן, כן חברים. שכחנו את כיפור של 73. שכחנו את הימח"ים הריקים, משאיות הריו בלי המצברים, שכחנו את הקונספציה ואת השורות הארוכות של הקברים. פינקנו עצמנו באוכל טוב במסעדות שצצו חדשות לבקרים. חייכנו במאור פנים לטיסות לואו קוסט שעלו דולרים בודדים. חרשנו את העולם ושתינו ממעיין העינוגים. כן זה היה מצוין. וגם אני הייתי שם. בדיוק כמוכם. גם אני שכחתי את יום הכיפורים למרות שידעתי כמו יתר חברי הרופאים שהמחסנים ריקים. כן חברים כלנו אשמים. אשמים שלא דרשנו מערכת בריאות ורווחה טובים יותר. אשמים שלא דרשנו דוגמא אישית מהמנהיגים. אשמים שהיינו אדישים ולא דרשנו במפגיע את מה שמגיע לנו בתור אזרחים. כן חברים. מגיע לנו יותר. מגיע לנו מה שמדינה אמורה לתת לאזרחיה הצעירים והוותיקים. כשהיום יגיע, ונשאר בין החיים עלינו לצאת כולנו מתחום מאה וחמישים המטרים ולדרוש במפגיע את מה שהמדינה אמורה לתת לנו. עלינו לדרוש במפגיע סדר חדש. סדר דמוקרטי חברתי, כלכלי עם אופק מדיני. סדר עם מנהיגות שדואגת לכלל אזרחי המדינה. ובינתיים שנחזיק מעמד ונהייה בריאים. ד"ר אריה יגודה 3 באפריל 2020.</p>	<p>Arie Yagoda</p> <p>ביום שאחרי. ביום שתירגע מגפת הקורונה ואפשר יהא לצאת מגבול מאה וחמישים המטרים או חייבים לצאת לרחובות. כן אנחנו. אלה ששרדו את הווירוס, את האבטלה, את חשבון הבנק והמזווה הריקים ואת ההנהגה שנתפשה עם המכנסיים למטה. אין זה עניין של שמאל או ימין. אין זה עניין של מפלגה זו או אחרת. זה עניין שלנו. של כלנו. אנחנו אשמים. נתנו לזה לקרות. אנחנו. כן אנחנו. אלו שנקראים היום קשישים. אנחנו אשמים. קצת נרדמנו בשמירה. שכחנו את מחדל מלחמת יום הכיפורים. מחדל שבגללו איבדנו את מיטב חברינו. אז לא שתקנו. יצאנו לרחובות. קראנו למנהיגים ללכת הביתה. כן, כן, אנחנו הולכנו אותם הביתה. הבטחנו לעצמנו שיותר זה לא יקרה. שיותר לא יתפשו אותנו לא מוכנים. במשך השנים שכחנו. הקמנו משפחות. דאגנו לעתיד הכלכלי של הילדים. נתנו להם כל מה שאנחנו לא קיבלנו. ראינו אותם פורחים וגם אנחנו רצינו. רצינו הכול. כל מה שגם להם יש בעולם החדש שלנו לא היה. רצינו כל כך הרבה שפשוט שכחנו. שכחנו לעמוד על המשמר. שכחנו לשמור על החברה והמדינה.</p>
--	---

התרסקות הכלכלה..

אופיר דוידסקו - יום ה', 2 באפריל 2020

יש כמוני כ 80000 עצמאים בעלי שליטה בחברה בע"מ.

אני משלם לעצמי שכר ב תלוש. ומעסיק עובדים וקבלנים ע" פ צורך.

מלפני שבוע אין הכנסות.

שילמתי מס הכנסה ביטוח לאומי ברמות הגבוהות ביותר.

ולא מגיע לי כלום מהמדינה.

אני עזרתי לאנשים רבים להתפרנס.

שילמתי למדינת ישראל מיסים מסוגים שונים, כולל מס מטורף על הדלק..ואני עושה 4500 קילומטר בחודש.

ומגיע לי כלום ושום דבר.

הגדרה שלי כבעל שליטה הופכת אותי ללא רלוונטי במדינת ישראל.
 יש דיבורים חסרי שחר על תמיכה כלכלית.. לגבי זהו שקר גס .
 במדינת ישראל מה שעושים לנו העצמאים זאת הרדמה...
 החיבוק שאנחנו מסכימים לקבל מהפוליטיקאים רק מקטין את יכולת הפעולה.
 מעולם בישראל ובשום מקום בעולם מנוצלים לא קיבלו זכויות שמגיעות להם מהמסד בנועם
 הליכות דיונים וועדות.
 הכול אחיזת עיניים של המימסד הנצלי .
 כול פעם שמישהו ממסדי מחבק.
 הוא חונק..
 וכמו שנאמר ע"י ד"ר דרי..
 אם השיטה דופקת אותך..
 תבנה לך שיטה משלך..
 ובמקרה שלי זה כנראה יהיה עדר ג'ירפות דלמטיות.
 די נמאסתם..

מדוע לנתניהו אין כוונה להזיז את ליצמן מתפקיד שר הבריאות?

נתניהו וליצמן חוששים מהקמת ועדה שתחקור את מערכת הבריאות במידה והתיק ימסר לכחול לבן
 • שרשרת של מחדלים מיוחסת לשר ליצמן בניהול משבר הקורונה בגיבוי ראש הממשלה • נתניהו
 וגנץ נועדו במעון ראש הממשלה - בנפרד

יואב קרקובסקי ומרדכי גילת - 03 באפריל 2020

מסתמן כי יעקב ליצמן ימשיך לכהן בתפקיד שר הבריאות, כך פורסם הערב (שישי) בתוכנית
 "השבוע" בכאן 11. כחול לבן הציעה יותר מפעם אחת וכמעט בכל שיחת משא ומתן את תיק החוץ
 בתמורה לתיק הבריאות. אולם, המועמד לתפקיד שר הבריאות מטעם כחול לבן הוא גבי אשכנזי,
 שמתכנן לעשות במשרד את מה שעשה בצה"ל כשהתמנה לתפקיד הרמטכ"ל לאחר מלחמת לבנון
 השנייה.

נתניהו מתעקש על מינויו של ליצמן לשר הבריאות גם בממשלה החדשה, על אף הפרסומים נגדו.
 בכחול לבן מעדיפים את תיק הבריאות על פני תיק החוץ, אז מדוע נתניהו לא רוצה להיפרד מהתיק?
 המועמד הוא גבי אשכנזי שמתכוון לשקם את המערכת - מה שעשוי להתפוצץ להם בפרצוף אחרי
 עשור.

נתניהו וליצמן שהחזיקו בתיק הבריאות כמעט עשר שנים, חוששים שבמידה ואשכנזי ימונה לתפקיד
 שר הבריאות, הוא ימנה ועדה שתחקור את מערכת הבריאות. נתניהו יודע שיותר משליצמן מגן על
 עצמו בתיק הבריאות - הוא מגן על נתניהו בתיק הבריאות, ולכן התיק הזה ישאר בבלוק הימין.

ביקורת על התנהלות ליצמן בניהול משבר הקורונה

פרשנו מרדכי גילת: מייחסים לליצמן שרשרת של מחדלים בגיבוי רה"מ נתניהו. ליצמן היה האיש שגרם לכך שהאכיפה בעיר החרדית התאחרה בשבוע, והוא גם לא הגיע.

בתוך כך, בכירים מייחסים לשר הבריאות ליצמן שרשרת של מחדלים בגיבוי ראש הממשלה נתניהו. לדברי הבכירים, ליצמן גרם לסחבת בהפעלת המשטרה ופיקוד העורף בבני ברק ולכך שאכיפת תקנות משרד הבריאות בעיר התאחרה בשבוע, בין היתר בשל התנגדותו להטלת סגר על השכונות החרדיות. עוד נודע כי ליצמן לא הגיע לחלק מהפגישות החשובות שנערכו בנושא במשרד הבריאות. בין שר הבריאות לראש הממשלה התנהלו חילופי דברים בנושא קיום תפילות במניין, שליצמן דרש שהגבלות לא יפגעו בקיומן.

התקדמות במו"מ הקואליציוני

מוקדם יותר היום נפגשו ראש הממשלה נתניהו ויושב ראש כחול לבן בני גנץ במעון ראש הממשלה בירושלים. בשל הבידוד שבו שוהה נתניהו, ישב ראש הממשלה במשרדו שבמעון, ואילו גנץ בחצר הפנימית.

על פי הודעה משותפת של הליכוד ושל כחול לבן בפגישה הושגו הבנות ושני האישים גם שוחחו בטלפון כמה פעמים. הערב פורסם בתוכנית "השבוע" בכאן 11 כי בפגישה סוכם כי תיקי החוץ, הביטחון והמשפטים יהיו בידי נציגי כחול לבן. תיק ביטחון הפנים ותפקיד יושב ראש הכנסת יהיו בידי הליכוד. שר החינוך יהיה נציג ימינה או יושב ראש הכנסת לשעבר, יולי אדלשטיין. המחלוקת בעניין מנגנוני האיון במשרד המשפטים והחלת החוק הישראלי ביהודה ושומרון נותרו בעינם.

נחמיה שטרסלר, הארץ 3.4.20:

"ראיתי את ראש הממשלה ביום רביעי בערב – ונחרדתי. הוא נכנס לפאניקה. הוא בהיסטריה מוחלטת.

הוא איבד את העשתונות. אותי זה לא הפתיע. נתניהו לא מסוגל לעמוד בשום לחץ, לא מסוגל להתייבב מול שום הפגנה.

הוא פחדן באופיו. הוא חרדתי גם בימים רגילים, קל וחומר בימי קורונה.

"החלטתי לתת מענק מיוחד עבור הפסח", הוא הודיע עם רעד בקולו.

אני ולא מלאך, אני ולא שרף, אני ולא שליח, אני ה' צבאות.

אני אחלק לכם כסף מהליקופטרים כדי שתאהבו אותי ולא תזרקו אותי מהכיסא.

אם עד שלשום חשבתי שסנטה קלאוס מגיע רק בכריסמס, עכשיו מתברר שהוא מגיע גם בערב הפסחא, כלומר בפסח.

ביום שלישי אמר אריה דרעי, שהוא היה רוצה שהציבור יקבל כסף לכבוד החג, והנה כעבור 24 שעות הכריז נתניהו על מענק של 500 שקל לילד ו-500 שקל לקשיש, בלי שום דיון מקצועי עם כלכלני האוצר.

זה כמובן נותן יתרון מובהק למגזר החרדי.

לא סתם מיהר ח"כ ישראל אייכלר לברך. אצל החרדים אין משפחה עם פחות מארבעה ילדים – בניגוד לחילונים.

ויותר מכך: האברכים גם לא עובדים, ולכן לא פוטרו.

מצבם הכלכלי לא הורע.

הם ממשיכים לקבל מהמדינה את כל הקצבאות.

אם כך, מדוע לחלק להם אפיקומן? הרי ברור שכשמחלקים למי שלא נפגע, נשאר פחות למי שכן נפגע: המובטלים, העצמאים ובעלי העסקים שנסגרו.

במשך שבועיים עבדו באוצר על תוכנית כלכלית שכולה עזרה למי שנפגע, והנה עכשיו נתניהו מחלק לכולם בלי מבחן הכנסה: גם למאיון העליון, גם ליהלומנים, גם לבנקאים, גם לנכדים של שרי אריסון, יצחק תשובה ורמי לוי. הכל כדי שלא ייזרק מהשלטון. הכל מתוך פאניקה ואובדן עשתונות. בושא גדולה. פופוליזם נמוך."

מדוע נתניהו אין כוונה להזיז את ליצמן מתפקיד שר הבריאות?

נתניהו וליצמן חוששים מהקמת ועדה שתחקור את מערכת הבריאות במידה והתיק ימסר לכחול לבן • שרשרת של מחדלים מיוחסת לשר ליצמן בניהול משבר הקורונה בגיבוי ראש הממשלה • נתניהו וגנץ נועדו במעון ראש הממשלה - בנפרד

יואב קרקובסקי ומרדכי גילת kann_news

03 באפריל 2020

מסתמן כי יעקב ליצמן ימשיך לכהן בתפקיד שר הבריאות, כך פורסם הערב (שישי) בתוכנית "השבוע" בכאן 11. כחול לבן הציעה יותר מפעם אחת וכמעט בכל שיחת משא ומתן את תיק החוץ בתמורה לתיק הבריאות. אולם, המועמד לתפקיד שר הבריאות מטעם כחול לבן הוא גבי אשכנזי, שמתכנן לעשות במשרד את מה שעשה בצה"ל כשהתמנה לתפקיד הרמטכ"ל לאחר מלחמת לבנון השנייה.

נתניהו מתעקש על מינויו של ליצמן לשר הבריאות גם בממשלה החדשה, על אף הפרסומים נגדו. בכחול לבן מעדיפים את תיק הבריאות על פני תיק החוץ, אז מדוע נתניהו לא רוצה להיפרד מהתיק? המועמד הוא גבי אשכנזי שמתכוון לשקם את המערכת - מה שעשוי להתפוצץ להם בפרצוף אחרי עשור.

נתניהו וליצמן שהחזיקו בתיק הבריאות כמעט עשר שנים, חוששים שבמידה ואשכנזי ימונה לתפקיד שר הבריאות, הוא ימנה ועדה שתחקור את מערכת הבריאות. נתניהו יודע שיותר משליצמן מגן על עצמו בתיק הבריאות - הוא מגן על נתניהו בתיק הבריאות, ולכן התיק הזה ישאר בבלוק הימין.

ביקורת על התנהלות ליצמן בניהול משבר הקורונה.

התפרצות הקורונה בבני ברק | פרשנו מרדכי גילת: מייחסים לליצמן שרשרת של מחדלים בגיבוי רה"מ נתניהו. ליצמן היה האיש שגרם לכך שהאכיפה בעיר החרדית התאחרה בשבוע, והוא גם לא הגיע לחלק מהפגישות החשובות. רה"מ התעמת איתו בנושא של תפילה במניין#השבוע

בתוך כך, בכירים מייחסים לשר הבריאות ליצמן שרשרת של מחדלים בגיבוי ראש הממשלה נתניהו. לדברי הבכירים, ליצמן גרם לסחבת בהפעלת המשטרה ופיקוד העורף בבני ברק ולכך שאכיפת תקנות משרד הבריאות בעיר התאחרה בשבוע, בין היתר בשל התנגדותו להטלת סגר על השכונות החרדיות. עוד נודע כי ליצמן לא הגיע לחלק מהפגישות החשובות שנערכו בנושא במשרד הבריאות.

בין שר הבריאות לראש הממשלה התנהלו חילופי דברים בנושא קיום תפילות במניין, שליצמן דרש שההגבלות לא יפגעו בקיומן.

התקדמות במו"מ הקואליציוני

מוקדם יותר היום נפגשו ראש הממשלה נתניהו ויושב ראש כחול לבן בני גנץ במעון ראש הממשלה בירושלים. בשל הבידוד שבו שוהה נתניהו, ישב ראש הממשלה במשרדו שבמעון, ואילו גנץ בחצר הפנימית.

על פי הודעה משותפת של הליכוד ושל כחול לבן בפגישה הושגו הבנות ושני האישים גם שוחחו בטלפון כמה פעמים. הערב פורסם בתוכנית "השבוע" בכאן 11 כי בפגישה סוכם כי תיקי החוץ, הביטחון והמשפטים יהיו בידי נציגי כחול לבן. תיק ביטחון הפנים ותפקיד יושב ראש הכנסת יהיו בידי הליכוד. שר החינוך יהיה נציג ימינה או יושב ראש הכנסת לשעבר, יולי אדלשטיין. המחלוקות בעניין מנגנוני האיון במשרד המשפטים והחלת החוק הישראלי ביהודה ושומרון נותרו בעינן.

כל מי שחושב שביבי חומד את כס הנשיאות כדי להימלט ממשפטו חי בסרט של אתמול.

4 Memi Golan באפריל 2020

מבחינה מנטאלית, ביבי כבר דילג מעל משוכת המשפט שלו מזמן, לא עולה בדעתו לשבת חצי שעה מול השופטים בירושליים והילד פיפי שהשתין על בג"צ הוא לא טעות של זרע וביצית שהשתבשה להם הדרך אלא כלי תזמורת ראשי בקקפוניה של הרודן המאורגן.

ביבי רוצה להיות נשיא כי יש לו תכנית פשוטה:

1. הוא יחתום על ההסכם וימשיך לנהל את העסק הפרטי שלו שמתחזה למדינה במשך שנה וחצי.
2. הוא ישתמש בכוח החדש שהמינוי של שרי כחול - לבן יקנה לו כדי ליצור משבר מלאכותי ולהעביר שלושה - ארבעה מהם למשפחת הליכוד המפוארת.
3. בינתיים ייבנה וייכון לתפארת האומה בית המקדש החדש בירושליים, אבל מטעמי צניעות הוא ייקרא בתחילת הדרך בית ראש הממשלה.
4. במועד המובטח בהסכם, בניגוד למנהגו בקודש, הוא יעמוד בהתחייבות וימנה את בני גנץ לראש הממשלה.
5. אבל אז כבר יהיה לו רוב בכנסת, והוא יעבור למשכן הנשיאות החדש ויעביר שורה של חוקים יקנו לו סמכויות של ארדואן.
6. בני אכן יהיה ראש הממשלה, אבל פחות או יותר על תקן רמטכ"ל.
7. כי הוא רגיל ויודע לבצע.
8. אם בני גנץ לא מבין את העובדות הפשוטות האלה, הוא לא בוגד ולא פושע אבל הוא לא יכול להנהיג את ישראל לשום מקום.
9. גם אם הוא יודע וממשיך לצעוד במסלול הזה הוא לא בוגד ולא פושע, אבל הוא צ'מברלין.
10. רכבת השליט העליון נתניהו הראשון יצאה לדרך, הוא אוחז בקרני הקורונה ודוהר עליה אל כס הנשיאות.
11. אבל בני גנץ עדיין יכול לעצור אותה, לרדת ולהילחם בה מהכנסת.
12. בני, אל תמליך אותו. תוריד לו את הכתר.

רון קובי - 5 באפריל 2020

משדר דחוף על המצב בטבריה, קפיצת מדרגה בהדבקות קורונה בקרב המגזר החרדי בעיר ובעיקר בשכונת נוף פוריה לשם הגיעו המונים מבני ברק הנצורה. מצב הרווחה בעיר קטסטרופלי וזה עלול להדרדר!!! אנחנו מבקשים מכולם פשוט לא לצאת אם לא צריך!! ועוד דבר, לפני שבועיים אמרנו לכולם שהנגיף נהרס ונעלם בחום, הצענו בזמנו מקלחות חמות וסאונה! והנה ממקד חדש מוכיח: הקורונה מתה ב 79 מעלות בחשיפה של לפחות חמש דקות!

יש תקווה!

- Avi Zaar

5 באפריל 2020

איני נוהג להעלות פוסט אישי, למרות שאני מספר על מקרה שקרה לי,, לדעתי זה נוגע לכלל,, היום הותקפתי ע"י שוטר מספר מטרים מהבית כאשר הכלבים לצידי קצין בדרגת מפקח אשר מכיר את החוק טוב טוב.

,,איים לעשות לי דוח כאשר אמרתי לו שהוא נוהג בניגוד להנחיות והתנהגותו לא נכונה באותה נימה בא פנה אלי, תקף אותי באלימות חצופה ואני בן 64 רכן עלי בכל גופו בצורה נבזית, ואף נהג באלימות יתרה,, עכב אותי שעה ורשם לי דו"ח של 5000 ₪.

הדוח נרשם על התקהלות בלתי חוקית ואף רשם בתגובה דברים אשר כלל לא טענתי בעת הדוח,,בקשתי לטעון על הדוח הוא סרב,, ואמר הגבת אין צורך כבר,, הגבתי אכן על חוצפתו אבל לא בזמן מילוי הדוח,,נשף בפני ואף סיכן את בריאותי תוך כדי התגוששות עמי כאשר בקשתי ממנו להתרחק ממני מרחק סביר.

,,לא אפשר לי להחזיר את הכלבים מספר מטרים מהבית ואף לא אפשר לי לנעול את הבית,, תגידו זה מציאותי שכך אמור לנהוג שוטר באזרח לא בכבוד הראוי לו, או בוחרים שוטרים קצינים שהאלימות היא אחת המרכיבים באופי שלהם..כתוצאה של הפרעת אישיות אנטי חברתית אשר שולטת בהם.

בן כספית במכתב לרה"מ: "מדוע ניהול משבר הקורונה אינו מועבר לידיים המתאימות?"

איך יכול להיות שראש הממשלה נתניהו ממשיך להתיר לקומץ פקידים, מסורים ומוכשרים ככל שיהיו, לנהל מבצע בקנה מידה כזה, תוך שהם מתבצרים מאחורי רגולציה ובירוקרטיה?

בן כספית 05/04/2020

שבוע טוב לך, אדוני ראש הממשלה.

אני כותב לך אחרי סבב נוסף של שיחות עם רבים מהלוחמים בשוחות הקורונה. בבתי החולים, במרפאות, בערים השונות, במעבדות, במכוני המחקר המופלאים שלנו וגם במסדרונות השלטון.

שאלה אחת חזרה על עצמה כחוט השני בכל השיחות האלה בפיהם של כל בני שיחי: איפה ביבי?

איך יכול להיות שראש הממשלה לא מבין מה קורה כאן?

איך יכול להיות שהוא לא עושה את המעשה הנדרש, את המעשה שהיה צריך לעשות לפני שבועות - ומעביר את ניהול משבר הקורונה לידיים המתאימות? איך יכול להיות שהוא ממשיך להתיר לקומץ פקידים, מסורים ככל שיהיו, שמעולם לא ניהלו מבצע בקנה מידה כזו וממשיכים להתבצר מאחורי רגולציה, בירוקרטיה, נהלים, תקנים ודרישות מופרכות שמתאימות לוועדת מכרזים, לנהל את העניינים?

איך הוא לא מבין שהפקידים האלה מתעסקים בשטויות שוליות בזמן שהאש מכלה את הכלכלה הישראלית? איך הוא לא מבין שהיחידים בעולם כולו שלא מבינים את חשיבותן של בדיקות קורונה המוניות הם אותם פקידים?

אני יודע שקשה לך מאוד לשמוע את זה מר נתניהו, אבל נפתלי בנט צודק. לא רק הוא. גם זאב רוטשטיין צודק. וגם גבי ברבש. וגם שוקי שמר וגם נשיא מכון ויצמן פרופ' אלון גל והמדענים המדהימים שלו, וכל שאר הפרופסורים שמבינים שהגיים צ'יינג'ר היחיד שיכול להוציא אותנו מהסיט הזה הוא הגדלה פרועה של מספר הבדיקות ליממה.

דבר עם האנשים, נתניהו. שמע אותם. בלי ברסי ובלי סדצקי בחדר.

בטל את זכות הווטו של שני אלה על היוזמה הישראלית, על היתרונות שלנו על פני אחרים, על זכות האלתור והחתירה קדימה, על פריצה אל מחוץ לקופסה. החזר לחיים את המיזם של מיי הריטג' לביצוע מספר רב של בדיקות. תן אישור למכון ויצמן ללכת בכל הכוח קדימה.

הושלמו שם ניסויים מדהימים בסוף השבוע האחרון, וברגע שהכל היה מוכן לפעולה - התקשרה הגברת סדצקי וביטלה הכל. בפעם המיידע-כמה.

שים לב, אדוני ראש הממשלה, לכמה ציטוטים מזדמנים (אבל מאפיינים) מתוך מכון ויצמן:

"הכל מוכן, הפיילוט הצליח, רוצים לצאת לדרך, כל יום במשרד הבריאות מוצאים לנו תירוץ אחר.

עוצרים אותנו כל פעם עם סיפור אחר. זה מתסכל. יש שם אידיאולוגיה למנוע מאיתנו לבצע בדיקות בכל מחיר. אי אפשר להבין את זה.

בכל פעם מוציאים איזו ועדה, דוחים בכמה ימים, נעלמים, חוזרים. אין עם מי לדבר. אי אפשר לעבוד. זה לא רק שהם לא מאפשרים לנו לבצע בדיקות, הם מונעים מאיתנו דרך להתחבר למערכת המחשוב, מאלצים אותנו להזין נתונים ידנית". וכן הלאה.

רק הסיפור סביב מכון ויצמן שווה ועדת חקירה. התלאות שעוברים מדעני המכון מידיהם של פקידי משרד הבריאות פשוט בלתי נתפסות.

אין מכשול שלא מערימים בדרכם. אין תירוץ שלא מתרצים כדי לבלום אותם. למה? אדוני ראש הממשלה, זה לא דומה לצוק איתן. שם, חששת. אולי בצדק.

בסוף, מדובר בשיגור חיילי צה"ל לתוך שטח האויב. זה יכול להסתבך, זה יכול לעלות בחיי אדם. כאן, זה משהו אחר לגמרי. גם אם כל העולם טועה וסדצקי צודקת, לא ייגרם שום נזק מעודף בדיקות. אתה במצב של וויין-וויין, כמו שאתה אוהב. למה אתה מחכה, למען השם? הפקידים שאני מדבר עליהם כבר לא יבינו שהמצב הנוכחי מצריך יציאה מהקופסה, גריסת הנהלים והתקנים וההוראות וההגבלות והאקרדיטציות וירי בכל הכלים קדימה.

הם לא בנויים לזה. אבל אתה, ביבי, אתה אמור להיות בנוי לזה. זיהית את האיום מוקדם.

אתה אלוף העולם של כל הזמנים לזיהוי מוקדם של איומים.

קיבלת החלטה מצוינת וסגרת טיסות ושמיים לפני כולם. השגת לנו חודש ימים שבו אפשר היה להתכונן לכל מה שידענו שיגיע. אבל את החודש הזה בילינו באפס מעשה.

עכשיו אין מטושים ואין ריאגנטיים, אבל אפשר לעקוף את זה. בשביל זה אנחנו אומת הסטארט-אפ. בשביל זה קוראים לנו מדינת ישראל. צריך רק לתת את ההוראה.

צריך למנות את "ברדצקי" (להלן ברסימנטו וסדצקי) למנחים המקצועיים של המלחמה, ולהעביר את הפיקוד לידיים שיודעות לפקד במלחמה. כי זו מלחמה. לא על החיים של החולים, אלא על החיים של כולנו.

המשק עולה באש. מיליארד שקל ביום.

המתים שייפלו על מזבח החורבן הזה יהיו רבים בהרבה ממתי הקורונה. שלא נדבר על הנזק. זה הזמן להתווכח על איכות הבדיקות?

זה הזמן לבטל קרדיטציה של מעבדות? המעבדה המופלאה של אוניברסיטת תל אביב לא קיבלה אישור לפעול ממשד הבריאות עד רגע זה.

בשעה שבכל העולם כבר מזמן השתכנעו שהבדיקות הן הדרך לבלימת המגיפה, ברדצקי עוד מנסים להאט, לבלום, למסמס, לעכב ולטרפד את המבצע הזה. סיגל סדצקי. צילום מסך סיגל סדצקי.

בקש, מר נתניהו, מפרופ' רוטשטיין את כל המכתבים ששיגר להנהלת משרד הבריאות מתחילת המשבר.

תמצא שם התראה מפורשת בעניין בתי האבות, שנכתבה לפני שלושה שבועות.

תמצא שם התראה מפורשת בעניין הריכוזים החרדיים, שעלתה כתוצאה מיוזמת רוטשטיין לבדוק ולדגום כמה שיותר ירושלמים.

כל הכתובות היו על כל הקירות אבל לא היה מי שיקרא אותן.

עכשיו מאוחר, אבל מוטב מאוחר.

הכרזת, אדוני ראש הממשלה, שאתה מנחה את משרד הבריאות לבצע 5,000 בדיקות ביום, אחר כך 10,000 בדיקות ביום, אחר כך 30 אלף בדיקות ביום.

אז שים לב: ביום שישי ביצענו 9,000 בדיקות בערך.

אתמול המספר הזה ירד (!!) בחזרה לכ־5,000. אנחנו יוצאים ממתחם הטעות לעבר מתחם הרשלנות, ובקרוב נגיע לרשלנות פושעת.

בניגוד למה שאומרים לך במשרד הבריאות, הבדיקות יאפשרו לאתר גם את החולים הא־סימפטומטיים.

מאתרים אותם דרך החולים הסימפטומטיים. זה הסיפור כולו. זה מה שעושים בעולם.

פרופ' רוטשטיין בדק את כל מפעל מל"מ של התעשייה האווירית. 1,200 עובדים נבדקו. אחד נמצא חולה, אושפז והורחק.

המפעל הזה עמוס הזמנות עבודה אבל מושבת. הוא יכול לחזור לעבודה מלאה. אפשר לסמן אותו ביוק. אפשר להמשיך ככה בכל המקומות החיוניים, לו רק הייתה היכולת. לו רק ניתנה ההוראה. לו

רק הפסקנו להיות שבויים של משרד שתקוע במאה ה-17 ותפקידו להטיל רגולציה, אבל לא לנהל מלחמה. אני שואל את עצמי מה המניע שלך.

הרי אתה מכיר את חשיבותה של העוצמה הכלכלית שלנו. יכול להיות שזה שוב המאבק הקטנוני ההוא על קרדיטים? יכול להיות שאתה לא מסוגל לראות את בנט בטלויזיה? אז תמנה מישהו אחר. דיברו על גדי איזנקוט. יש נוספים.

תן למערכת הביטחון לעבוד. תראה מה אלוף רוני נומה ותא"ל מנליס עושים בבני ברק. תאר לעצמך שככה היינו עובדים בכל הארץ מהרגע הראשון.

נכון, אתה אוהב את הפוזה הצ'רצ'יליאנית הזו. אתה אוהב את ההופעות בפני האומה, את הקטסטרופה המתקרבת, את היותך המתריע הלאומי. אבל האירוע הזה מוצה. עכשיו באמת צריך לסיים את האירוע. יכול להיות שהשתמשת בפאניקה כדי להזחיל את בני גנץ לממשלתך. אבל נדמה לי שהרוביקון כבר נחצה.

תתעלה מעל השיקולים האישיים, הפוליטיים, הפופוליסטים, אדוני ראש הממשלה. תמנה מפקד לאירוע, תן לצה"ל ולמערכת הביטחון לנצח, תוריד הוראה אמיתית שכל מי שיודע לבצע בדיקות ברמת אמינות סבירה יוכנס למעגל המאמץ מיד ותתחיל לעבוד על אסטרטגיית היציאה.

כי אם נתכונן ליציאה כמו שהתכוננו לכניסה, נצטרך לשחזר פעם נוספת את הצלת הכלכלה הישראלית בדרך שבה עשית זאת אז, בשנת 2003. לא חבל?

כמה הערות על המצב:

Ori Katzir - 5 באפריל 2020

1. גורמים המקורבים למשא ומתן מעריכים כי נתניהו מתכנן להחתים את גנץ על רפורמה בתחום המשילות. הרפורמה הזו תייצר את התשתית לקראת מעבר למשטר נשיאותי.

נשיא המדינה לא יהיה עוד דמות סמלית, אלא להיפך - ירכז בידיו יותר ויותר סמכויות ביצועיות, כולל קבלת החלטות בענייני חוץ וביטחון.

תפקיד ראש הממשלה אמנם לא יבוטל, אבל הוא יוגדר כמי שאחראי על ביצוע המדיניות הנקבעת על ידי הנשיא.

משהו בדומה למקובל בצרפת (החל מ-1958) ובמדינה שהוא קצת פחות אוהב את האיזכור שלה כאן: טורקיה (החל מ-2007). גם ולדימיר פוטין יישם לפני מספר שנים מודל דומה ברוסיה, כשהעביר את כובד המשקל בתחום סמכויות הביצוע מתפקיד ראש הממשלה (בו כיהן קודם לכן) לתפקיד הנשיא (בו הוא מכהן כעת).

2. הרפורמה מכוונת, לפחות הצהרתית, לחיקוי המודל האמריקאי: הפרדה בין הכנסת לממשלה, כאשר שום חבר כנסת לא יוכל לכהן גם כשר בממשלה או להיפך.

הוועדה למינוי שופטים תבוטל וסמכות המינוי תועבר לראש הממשלה, כשייתכן שהדבר ידרוש גם את אישור הכנסת. הואיל ונתניהו מניח שלימין יש רוב מתמטי בין חברי הכנסת, המשמעות היא שנתניהו ישלוט על כל תהליך הבחירה.

בפועל, אם יובא לדין, הוא יוכל לערער על הרשעתו בפני שופטים החייבים לו אישית את מינויים לתפקידים הרם.

3. תמורת שיתופו בממשלה יתחייב בני גנץ לתמוך גם בחוק צרפתי מורחב, כלומר בחוק המעניק לראש הממשלה, לנשיא, ליו"ר הכנסת ולנשיא בית המשפט העליון חסינות מפני חקירות פליליות והעמדה לדין כל עוד הם מכהנים בתפקידיהם.

4. עם השלמת תהליך החקיקה שיאפשר את רפורמת המשילות, ועם פרישתו של רובי ריבלין מהנשיאות, יגיש נתניהו את מועמדותו לתפקיד נשיא המדינה (תפקיד שאותו דרש לבטל ב-2014 כשלא הצליח לטרפד את מועמדות ריבלין, שנוא נפשו).

הבחירה צפויה להתקיים בקיץ 2021, כמה חודשים לפני המועד בו יפנה את כס ראש הממשלה לגנץ, לפי הסכם הרוטציה. בחירתו לנשיא תיצור רצף כהונות בין שני תפקידים שבגין אף אחד מהם לא ניתן יהיה להעמידו לדין על מעשיו הפליליים (שוחד, מירמה והפרת אמונים). חסינות לשנים ארוכות.

5. חזרה לסעיף 1: כל מה שנאמר כאן הוא בגדר הערכות כרגע.

בן כספית: תשמעו סיפור. סיפורו של קונטיינר.

5 באפריל 2020

לפני כשבועיים או שלושה הזמין מי שהזמין קונטיינר גדוש בצידוד מיגון וחיטוי למשרד ראש הממשלה. אלה היו הימים שבהם כל אחד מאיתנו היה מוכן להרוג תמורת אלכוג'ל או לתרום כליה (לחילי טרופר) תמורת מסיכה וזוג כפפות. את הקונטיינר לא הזמינו, כנדרש, במכרז דרך משרד ראש הממשלה, אלא דרך חברת מוריה, המופקדת על הניקיון במשרד ובמעון ראש הממשלה.

הקונטיינר הגיע, הוצב מאחורי המשרד, אבל הצידוד לא נפרק. בידי עדויות של לא מעט עובדים במשרד ראש הממשלה שלפיהן הם המשיכו לשווע לאמצעי מיגון, אבל אין. הקונטיינר נותר נעול. הוא נפתח רק כשאב מעון ראש הממשלה אפי אזולאי הגיע לפרוק ממנו סחורה. היא נפרקה עד תום, ואז הזמן משלוח נוסף. הקונטיינר התמלא מחדש. כפפות, אלכוג'ל, מסיכות, ציוד חיטוי, מכל טוב הארץ. אזולאי המשיך להגיע ולהעמיס.

"כמו בכל סופ"ש", כתב בני גנץ היום, "כמה מילים ממני אליכם. חשוב לי שתקראו". אז קראתי, וחשבתי שנכון לייצר גרסה מוערת. אתם יודעים, לטובת מי שלא יודע קרוא וכתוב בשפת החרטא.

עידו דמבין - שבת, 4 באפריל 2020

"מאז קבלת המנדט אני עוסק בדבר אחד - הקמת ממשלת חירום לאומית שתילחם בקורונה, תשמור על הדמוקרטיה בישראל, תסייע לכלכלה בדגש על העצמאים והמפוטרים ותוציא את ישראל לדרך חדשה ומאוחדת".

כלומר, מאז קבלת המנדט אני עוסק במציאת דרכים לפרק את הגוש המופלא שתמך בי, שכולל קואליציה בין ימין אידאולוגי, מרכז מכון מטר, שמאל מפורר ו-4 מפלגות ערביות שהתאחדו ונתנו לי גב חסר תקדים.

אחרי שהצלחתי לעשות את זה, העברתי את מירב מאמציי ותשומתי ליבי להחרבת המפלגה שהובלתי בשלוש מערכות הבחירות האחרונות על מנת לספק לאיש שאמרתי אינסוף פעמים שלא אשב איתו או תחתיו לגיטימציה ציבורית, משפטית ומוסרית להמשיך ולהוביל את המדינה.

את המלחמה בקורונה אני משאיר לליצמן, את הדאגה לעצמאים למי שהליכוד ימנה לשר האוצר או הכלכלה, את השמירה על הדמוקרטיה אני מוכן לפתוח למו"מ כדי למנות מישהו שביבי מוכן לחיות איתו. ואת האחדות השלכתי מהחלון כבר מזמן.

"נכון להיום, ניתן לומר שהגענו להסכמות ברוב הנושאים שיבטיחו בראש ובראשונה את שמירת החוק ושלטון החוק".

כלומר, הסכמנו שבממשלה שבה 58 חברי בלוק הימין ועוד בערך 17 חברי כנסת שסוג-של מקשיבים לי כל שעה שאני מפרגן לכו-לם תפקיד שר או יושב ראש וועדה, שבה יישב שר משפטים שאני בוחר אבל ביבי מאשר, נשתדל לעמוד בחוק.

נכון, בוועדה לבחירת שופטים יהיה כנראה תיקו בין הימין לבין נציגי המפלגה שלי, ונכון, יש כוונה לחוקק חוקים פרסונליים שיחלצו את ביבי מאימת הדין, וכן, השרה האמונה על משטרת ישראל תהיה כנראה מירי רגב.

כן, כן, אנחנו יושבים עם ראש ממשלה שנאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים, יושבי ראש מפלגות שעל סף כתב אישום (דרעי, ליצמן) ויו"ר הכנסת הצפוי יהיה אדם שחושב שבג"צ הוא ארגון מחתרת אנטי-ציוני (לוי), אבל תקשיבו לי, שמרנו על שלטון החוק. כלומר, על השלטון, ועל החוק. שלטון הימין - וחוק הוצא-את-ביבי-מהכלא.

"רוב הדברים הבשילו לכדי סיכום ואני יכול להבטיח לכם שלא יהיה אדם אחד במדינה שלא ירגיש את השינוי לאחר שניכנס לממשלה".

איך לא ירגיש? רוב חברי הכנסת של הקואליציה יהיו אלה שהרכיבו אותה בחמש השנים האחרונות, חצי מחברי הכנסת שאני מביא איתי מסכימים עם הרוב המדובר על הכל חוץ מעל זהות המנהיג (וגם זה בספק), רוב תפקידי המפתח יישארו בידי הימין באופן מובהק, שום דבר לא ישתנה בכל מה שקשור לזהות מובילי המאבק בקורונה. שינוי דרמטי, לא ככה?

ואם כל זה לא מספיק, תראו על כמה דברים 'הבשלנו כדי סיכום!' סיפוח הבקעה באופן שגם אם אהפוך לראש ממשלה בעוד שנה וחצי, אתקע עם מורשת ביטחונית ומדינית נוראית, הרחבת הממשלה למימדים היסטוריים, פירוק מוחלט של כל אלטרנטיבה לשלטון הימין שהעזה להרים את ראשה כאן ועוד. מהפך!

"יחד עם זאת, ישנם מספר נושאים מהותיים וקריטיים שנמצאים בדיונים. לנוכח גודל השעה, ברור לכולנו שאין אלטרנטיבה אחרת לאף אחד מהצדדים ושלמדינת ישראל דרושה ממשלה".

כלומר, נכון שיכולתי לגלות מנהיגות נוסח רבין ולקרוא לערבים לשתף פעולה. או לגלות כושר הובלה נוסח שרון, ולהחליט שהולכים בכל הכח על ממשלת 61 בתמיכה חד-פעמית של הערבים באופן שהיה מכריח את אשכנזי, ינקלביץ', הנדל, האזור וכו' להצביע בעד 'להתקדם' כמו שהבטחתי.

אבל היי, החלטתי נגד. ועכשיו תראו איזה יופי: תוצאות הבחירות שנתנו לגוש לא-ביבי 62, הומר (מבלי ללכת לבחירות אפילו!) למאזן של 61 ימין ורק 59 לא-ימין, וגם זה לא באמת, לאור העובדה שפירקתי את המגה-זורד שאני עצמי הובלתי.

בקיצור, ברור לכולנו שלי אין יותר אלטרנטיבה וביבי מעולם לא היה חזק יותר, כך שדפקתי את עצמי ואת המחנה שלי כל כך חזק שבוגי יעלון ויאיר לפיד הפכו לאלטרנטיבה אמיתית.

אפילו את הרעיון של ממשלת חירום ליכוד-כחול-לבן בלבד השלכתי היאורה. גם אני כבר יודע שאין ממשלה בלי הבלוק, ואם יש מצב חירום, אז הימין לא צריך לעשות כלום ורק אני צריך להתכופף כמו נער גומי.

"כולם מבינים שרק ממשלת חירום לאומית תציל את ישראל ותוציא אותה מהבוץ הכלכלי שמחכה לכולנו אחרי שנתגבר בכוחות מאוחדים על נגיף הקורונה".

ולכן אנחנו מנהלים כרגע משא ומתן על ממשלה לשלוש שנים, שמורכבת מאנשים שלא מסכימים בשיט על נושאים כלכליים, נותנת לליצמן לנהל את משבר הבריאות ונראית באופן כללי כמו חולה קורונה אחד גדול.

"לא נותר על עקרונותינו, אבל נעשה הכל כדי שזה יקרה לטובה ובמהרה - כי עת צרה היא לישראל".

ויתרנו על כל עקרונותינו, המילה שלנו לא קיימת, בבחירות הבאות נעלם מהמפה. היו שלום ותודה על הקולות ששרפתם כשהאמנתם למילה שיצאה לי מהפה. רק ביבי!

גנץ והממשלה - שרון שמורק

שבת, 4 באפריל 2020

אתמול שמענו על עוד צעד בהתדרדרות לעבר דיקטטורה. *זכות ההפגנה*, שהיא נשמת אפה של הדמוקרטיה, גם בה מנסים עושי דברו של הנאשם מבלפור לפגוע. ובלי פיקוח פרלמנטרי של ועדות הכנסת.

אנחנו מבינים שבפועל זה ישמש את השליט כדי לנסות ולפזר הפגנות שהן חוקיות לחלוטין.

אנו פונים בכתב למיצוי הליכים ולקבל הבהרות, ואם לא נקבל תשובות מספקות נעתור.

אנו מזכירים, תמיד כדאי *להפעיל את המצלמה לצילום סרטון לרוחב בכל מצב שבו מתקרב אליכם שוטר* ומיד להעלות את הסרטון לאדמינים. אפשר לצלם ישירות מהוואטסאפ. זה מותר. זה חוקי. זה מונע בעיות .

ולמה כל ההחמרות האלה? כי *שלטון דיקטטורי מפחד מהעם*. הוא מפחד מהפגנות. כי כל הפגנה מעודדת עוד אנשים להתקומם כנגד עוולות. שלטון דיקטטורי מטבעו מפר חוק. הוא יודע שברגע שהעם יפסיק לפחד ולציית, הדיקטטורה וראשיה שעברו על החוק בדרך לבתי הכלא .

האם זה נשמע מוכר גם אצלנו? שימו לב כמה שהשלטון מנסה להפחיד אותנו האזרחים הטובים כל יום. השליט ועוזריו יוצאים כל ערב עם תקנות חדשות.

מנסים להרגיל אותנו לפחד מהמשטרה. במדינה דמוקרטית המשטרה היא מגינת האזרח. בדיקטטורה המשטרה היא מגינת השליט.

בשלטון דיקטטורי העם כפוף לחוקי השלטון. אבל השליט ועוזריו נמצאים מעל לחוק.

*זוכרים מי לא ציית לפסיקת בג"ץ? * (ואת מי מתכוון השליט למנות שוב ליו"ר?).

הערב דווחה הסיבה שליצמן נדבק בקורונה - כי שר הבריאות לא ציית לתקנות ששרדו מחייב את האזרחים להישמע להם. המשטרה אוכפת על האזרח. לא על השלטון.

בימים אלה מצטברות עוד ועוד עדויות לחוסר תפקוד משווע של השלטון בנושא הקורונה. משרדי הממשלה אוישו לאורך שנים באנשים שיכולותיהם מסתכמות בלהיות מוחאי כפיים למנהיג העליון. מונהגים על ידי אנשים שסגולותיהם הם חתימה על הצהרות נאמנות חוזרות ונשנות למנהיג העליון, הנאשם מבלפור.

זה המנהל את המשבר כאילו היה תוכנית בידור יומית. מנהל בינוני. היסטרי. נלחץ. כך אומרים כל מי שעבדו לצידו לאורך השנים.

עוד *53 ימים* אמור להיפתח משפטו בעברות חמורות של שוחד מרמה והפרת אמונים. אנו שומעים שכבר החלו מעשים בכוונה למנוע את פתיחת *המשפט*. הדיווחים על ההסכמים הקואליציוניים המתהווים נראים כמו פגיעה קשה בדמוקרטיה אם אכן הוסכם לתת לנאשם זכות וטו על מינוי בכירים בפרקליטות, בבתי המשפט ובמשטרה.

וגנץ ושאר הח"כים שבסיעתו משתפים פעולה עם פגיעה זו. זיכרו טוב טוב את שמות כל אותם אנשים השותפים למהלך זה.

חברות וחברים, מזכירים שזו קבוצת עדכונים שקטה. אחת מתוך קבוצות עדכונים רבות וזהות.

אנחנו שקטים, אבל על המשמר. ונעדכן במקרים בהם נרגיש שהשלטון מנסה לעשות פעילויות לא דמוקרטיות אשר דורשות הפגנה בשטח.

* כמו תמיד, כל פעילות עתידית שנעשה תהיה חוקית לחלוטין. נשמור על הבריאות וניזהר מקורונה, כמו שהקפדנו עד עתה, תוך שמירה על כל ההנחיות. *

מזכירים לכם להתניע את הרכבים ולטעון את המצברים, שיהיו מוכנים ליום פקודה. ולצרף עוד ועוד אנשים לקבוצות העדכון שמתרחבות בימים אלו, כי ברור לנו שרק ביחד, כולנו, והרבה אזרחים טובים ומודאגים כמונו - רק יחד נוכל להציל את הדמוקרטיה.

אשכנזי שחיבר בין גנץ לנתניהו מרגיש נבגד ולרה"מ צפויה אינתיפאדה בבית

דבר אחד אפשר להגיד בפה מלא. גנץ ואשכנזי לא פועלים ממניעים אישיים ואינם רודפי תיקים או שררה. כוונותיהם טהורות, אבל גם עם כוונות כאלה אפשר להגיע לגיהנום, ואליו הם עושים את דרכם עכשיו

בן כספית 05/04/2020

1. תוכנית המגירה

בזמן שהטור הזה נכתב, יושבים הצדדים בירושלים ומנסים לסגור עניין. ממשלת הבנימינים אמורה לצאת לדרך, אחת הדרכים המסוכנות אי פעם.

גם אחרי שהם יסגרו, צפויות לחיבור הזה פורענויות רבות. לידת עכוז מעוותת מזו עוד לא ידענו. גנץ מפר את הבטחותיו, נתניהו מפקיר את נאמניו ומדלל את שריו, שני הצדדים לא מסוגלים לשאת זה את זה, עכשיו הם יצטרכו לשאת את המדינה על כתפיהם.

לנתניהו צפויה אינתיפאדה בבית. תרתי משמע.

גנץ חטף השבוע מאשכנזי כפי שלא חטף זמן רב.

ביום רביעי חלה ההתקדמות הגדולה. צוות המו"מ לא היה רלוונטי. מי שעבדו היו גנץ, ראש המטה שלו הוד בצר ויד ימינו מעיין ישראלי.

אשכנזי נשאר בבית בכפר סבא. כששאל מה קורה, אמרו לו שלא קורה. אחר כך דיווחו על תקלה בדיווח. אני לא בטוח שהייתה תקלה בדיווח. אני מהמר שגנץ החליט לחתוך ולסגור עניין.

המשך התבחבשות, דיונים, התלבטויות וקוקפיטים (למחצה) היו יכולים לגמור לו את המנדט בלי סגירה ולהפוך אותו לבובת סמרטוטים. אז הוא ואנשיו נסגרו בבלפור עד שייצא עשן לבן.

בסוף, יצא עשן אפור. ביום חמישי זה נמשך. ברגעים אלה זה מגיע להכרעה.

אשכנזי מרגיש נבגד.

הוא היה הכוח המניע סביב החיבור בין גנץ לנתניהו.

בלעדיו זה לא היה קורה, בדיוק באופן שבלעדיו כחול לבן בהרכבה המלא לא הייתה יוצאת לדרך. אשכנזי נתן, אשכנזי לקח. המחבר והמפרק.

אבל פתאום הוא הבין שתיק הביטחון יהיה של גנץ דווקא, אף על פי שגנץ הוא ראש הממשלה המיועד. פתאום הוא הבין שתיק החוץ זו מלכודת פתאים.

פתאום הוא הבין שנתניהו חזר להיות ביבי, כלומר הוא מתחרט ומתלבט ומזגזג וכל מה שנסגר בלילה נפתח למחרת בבוקר, אחרי שביבי שומע מהדירקטוריון של בלפור מה הוא באמת צריך לעשות, פן יבולע לו.

דבר אחד אפשר להגיד בפה מלא. גנץ ואשכנזי לא פועלים ממניעים אישיים ואינם רודפי תיקים או שררה. כוונותיהם טהורות, אבל גם עם כוונות כאלה אפשר להגיע לגיהנום, ואליו הם עושים את דרכם עכשיו.

הם שגו בכך שלא הצליחו לייצר ביטחונות מתאימים לתקופת המו"מ. אם ההסכם יחתם וחוק הרוטציה יעבור בכנסת, טובים סיכוייו של גנץ להחליף את נתניהו בבלפור בעוד שנה וחצי.

הבעיה היא מה קורה עד חתימת ההסכם. כלומר עכשיו. כי נתניהו חזר לעצמו במהירות: סיכום אינו סיכום, סגירה מתבררת כפתיחה, הכל נזיל, והכל הפיך.

קשה לו עם אדלשטיין ואיך הוא יגיד לגילה גמליאל או לאופיר אקוניס שאין מקום בממשלה, ומה הוא יעשה עם ניר ברקת ועוד לא דיברנו על הסיפוח, שמבחינת אשכנזי הוא יותר ספחת. תוכנית המגירה פשוטה: אם נתניהו מתעקש, גנץ ואשכנזי חוזרים לכנסת ומתבצרים בה.

גנץ הוא היו"ר, חוקי נתניהו יובאו להצבעה, טובים הסיכויים שיעברו. נראה אותו. אשכנזי התנגד ל-30 שרים ומתנגד תקיף לסיפוח. נתניהו חייב סיפוח. זה ייגמר בחופש הצבעה. כלומר, סיפוח. אשכנזי יצטרך לבלוע את זה. ברגע האחרון הוא החליט לקחת את תיק החינוך. גם ככה, הרב רפי פרץ נזרק

מזמן (יחד עם בנט, סמוטריץ' ושקד) אל מתחת לגלגלי האוטובוס. ועוד לא דיברנו על הבלוק. בנט יפרק לנתניהו את הבלוק, אם יצטרך להסתפק בפירורים. נתניהו יודע שהבלוק הזה הוא מכונת ההנשמה שלו. מצד שני, נתניהו יודע שרוב הסיכויים שלא יצטרך אותו בעוד שנה וחצי. על ליצמן הוא לא יוותר, כי ליצמן מחובר לגפני שמחובר לדרעי. על בנט, כנראה שכן. כשהכדור הפורח כבד מדי, זורקים ממנו את שקי החול המיותרים.

2. סיפורו של קונטיינרסיפור אחד קטן מספר את הסיפור כולו:

ביום רביעי נחשף כי בטיוטה המתגבשת בין גנץ לנתניהו חבויה הסכמה כי גם מ"מ ראש הממשלה יקבל מהמדינה בית שרד בירושלים.

נדמה לי שמדובר בניפוץ מהדהד של שיא שיאי החוצפה והאטימות של כל הזמנים, מאז ימיה של מארי אנטואנט.

הכלכלה משותקת, מעל מיליון מובטלים, אנשים שואלים את עצמם איך יאכילו את המשפחה בשבוע הבא, וישראל מכפילה את מוסד ראש הממשלה: עוד מעון שרד, עוד שיירה, עוד מאבטחים, עוד כיבודים, עוד מנעמי שלטון.

נשאלה השאלה מי עומד מאחורי הדרישה המופרכת הזו? בהדלפות הראשונות זה עשה רושם שמדובר בדרישה של גנץ. אני מכיר את גנץ. גם את רעייתו.

אפשר להגיד על האיש הרבה דברים, ואמרנו. חזיר הוא לא.

קמץ כרוני שאינו מסוגל להוציא שקל מכיסו, הוא לא.

כחול לבן הודיעה מיד לאחר הפרסום הזה שבני גנץ בכל מקרה יתגורר בביתו בראש העין עד שייכנס למעון ראש הממשלה.

אבל גם הליכוד הכחישה: פייק ניו, נאמר מטעם המפלגה, לא הייתה דרישה כזו של הליכוד.

אני מאמין גם לליכוד. המפלגה הזו גרה בכלל במצודת זאב.

אין מצב שמפלגת הליכוד דרשה דבר כזה.

בדיקה בין מקורותיי השונים העלתה את הממצא הבא: מדובר בדרישה מוקדמת, מתחילת המו"מ, שלא הגיעה מכיוונו של גנץ אלא מהכיוון ההפוך.

גנץ מפגין ג'נטלמניות בכך שהוא לא מתייחס לכיוון שממנו הגיעה הדרישה. עכשיו, שכל אחד יאמץ את הגרסה שלה הוא מאמין. על אחריותו.

תחשבו על זה רגע: הבדיחה שלפיה אין בעולם כוח שיצליח לעקור את הגברת מבלפור מתגשמת לנגד עיניכם. זה לא בלפור. זו העובדה שבבלפור אין הוצאות. הכל, כולל הכל, על חשבון המדינה.

אפשר אפילו למחזר בקבוקים ולהתעלל בעובדים.

מבלפור נגזרת גם קיסריה.

המדינה מממנת גם את הווילה הפרטית (בניגוד לראשי ממשלה קודמים). אז בלפור משוחרר לא יוחזר, ואם כן, יהיה גם למ"מ מעון רשמי, שממנו אפשר יהיה לגזור את קיסריה, ואני מניח שגם

אבטחה בסדר גודל של ראש ממשלה, שיירה מדוגמת וכל הכיבודים הנלווים.

במילים אחרות, הסידור הזה הוא פתרון גאוני.

גם כשהוא יהיה רק ממלא מקום ראש הממשלה, ירגיש ראש הממשלה שהוא עדיין ראש ממשלה. אז זה יעלה כמה לירות.

לדעתי, שווה את ההשקעה. אפשר לפתח את זה הלאה: גם כשהוא לא יהיה מ"מ ראש הממשלה, יוכל ראש הממשלה להמשיך לגור בכאילו מעון ראש ממשלה על חשבון המדינה. מה רע? במקביל,

אפשר לשכנע את אונסק"ו להכריז על הווילה בקיסריה כעל אתר מורשת עולמי (זה בא עם מימון) ולהתקדם.

אם כבר אנחנו מדברים על בלפור, תשמעו סיפור. סיפורו של קונטיינר.

לפני כשבועיים או שלושה הזמין מי שהזמין קונטיינר גדוש בציוד מיגון וחיטוי למשרד ראש הממשלה. אלה היו הימים שבהם כל אחד מאיתנו היה מוכן להרוג תמורת אלכוג'ל או לתרום כליה (לחילי טרופר) תמורת מסיכה זוג כפפות.

את הקונטיינר לא הזמין, כנדרש, במכרז דרך משרד ראש הממשלה, אלא דרך חברת מוריה, המופקדת על הניקיון במשרד ובמעון ראש הממשלה.

הקונטיינר הגיע, הוצב מאחורי המשרד, אבל הציוד לא נפרק. בידי עדויות של לא מעט עובדים במשרד ראש הממשלה שלפיהן הם המשיכו לשווע לאמצעי מיגון, אבל אין. הקונטיינר נותר נעול. הוא נפתח רק כשאב מעון ראש הממשלה אפי אזולאי הגיע לפרוק ממנו סחורה.

היא נפרקה עד תום, ואז הוזמן משלוח נוסף.

הקונטיינר התמלא מחדש. כפפות, אלכוג'ל, מסיכות, ציוד חיטוי, מכל טוב הארץ. אזולאי המשיך להגיע ולהעמיס. ביום חמישי בבוקר הגשתי שאילתא למשרד ראש הממשלה בעניין ציוד המיגון והחיטוי.

כעבור חמש דקות הוצב בכניסה למשרד שולחן ועליו כפפות ואלכוג'ל לעובדים. "עד היום לא קיבלנו כלום", אמר לי עובד ותיק במשרד, "עכשיו פתאום קיבלנו". לא מוכר שום חוסר באמצעי מיגון לעובדי המשרד.

יחידות ואגפי המשרד קיבלו ציוד מיגון, חולקו מסיכות מגן לכלל העובדים המצויים במשרד, וכן נעשה תיעוד ורישום של החלוקה ליחידות השונות.

ההתקשרות נעשתה בהנחיית חשב המשרד.

3. 80 מיליארד.

נתניהו מנהל את משבר הקורונה לבדו. יוצא ונכנס מבידוד, מספק להמונים את המיסה היומית או השבועית בשידור חי בטלוויזיה, מתנפל על כל מי שמעז לעשות משהו ולקבל תשומת לב, כמו בנט (עוד נחזור אליו בהרחבה בהמשך).

הניהול, כושל למדי. כפי שתואר כאן בטורים קודמים, השאלה היא מי מפחיד את נתניהו אחרון.

בשלב מסוים החליטה צמרת משרד האוצר להישאר בירושלים וללון בבירה, כדי לא להתרחק מנתניהו.

בכל פעם שהם שומעים ש"ברסי" (משה בר סימן טוב, מנכ"ל הבריאות) מגיע, הם מתייצבים אחריו.

ברסי דוחף להסגר טוטלי, שי באב"ד הופך שולחנות ומפחית מרוע הגזירה, וחוזר חלילה.

ביום רביעי בערב הודיע נתניהו, בהפתעה, על מענק של 500 שקל לכל ילד, עד (כולל) הילד הרביעי. במשרד האוצר הוכו בתדהמה.

לא היה דיון, לא הייתה התרעה, לא היה כלום. קבוצות הוואטסאפ של בכירי משרד הבריאות התפוצצו. הם אפילו לא ידעו להגיד מה העלות של הצעד הזה. מי סיכם את זה? שאלו בכירי משרד האוצר, מתי סיכמו את זה, על סמך מה סיכמו את זה? לאף אחד לא הייתה תשובה.

הממשלה צריכה להכניס יד לכיס ולשפוך כסף על המשק. זה ברור. הבעיה היא הדרך. השיטה. ממשלה מסודרת עם תהליך קבלת החלטות שפוי באה לאוצר ומבקשת ממנו תוכנית בהיקף 50 או 70 מיליארד שקל.

משרד האוצר יושב, בודק, דן ומציג תוכנית עם יעילות מקסימלית למצב הנוכחי. תוכנית שתתאים את עצמה למציאות שבה המשק סגור, היוזמות מוקפאות, שפיכת הכסף חייבת להיות למקומות הנכונים ובזמן הנכון, כדי להציג תוצאות. במקום זה, הגיעה דרישה ל"80 מיליארד" ואחר כך הונחת

המענק לפי ילד, וכן הלאה. "כחלון ונתניהו בוגדים בכלכלה הישראלית", אמר לי השבוע בכיר במשרד האוצר (שאינו שי באב"ד), "מה שהם עושים השבוע זה על גבול הבגידה בכלכלה הישראלית.

במקום לבקש מדיניות מסודרת, לעשות את הדברים הנכונים ולהשקיע במקומות הנכונים במצב המיוחד שבו אנו נמצאים, הם פשוט מאלתרים ושופכים כסף בצורה לא מבוקרת, לא ברורה ולא נכונה. זה נורא". צוות מקרו של משרד האוצר ישב באמצע השבוע ובדק מה נזקה של הקורונה. ההערכה, נכון לעכשיו, היא שברבעון השני של 2020 ההכנסות של הממשלה ממסים יורדו ב־30 מיליארד שקל. סכום אדיר, עוד לפני שדיברנו על העלייה המטורפת בהוצאות. זה אירוע שיכול להחזיר אותנו עשור אחורה, בעיקר אם יימשך גם ברבעון השלישי. זה אירוע שמצריך התייחסות הרבה יותר רצינית מכפי שקיבלה הכלכלה הישראלית עד כה. זה אירוע שמצריך הסתכלות אחרת גם על מגיפת הקורונה עצמה.

4. שומר מסורת

הביטו ביעקב ליצמן. האיש מגלם בתוכו את הסיפור כולו. ונאחל לו ולרעייתו, כמובן, בריאות שלמה ומהירה.

ליצמן הוא חסיד גור, יהודי חכם עם חוש הומור מחודד וחושים פוליטיים בריאים.

נתעלם באלגנטיות מהחשדות (הכבדים) נגדו לרגל הקורונה.

האיש, המופקד על בריאות הציבור הישראלי כבר מעל עשר שנים, הודיע לפני כשבועיים שלאור העובדה שהוא באוכלוסיית סיכון, יפסיק להגיע למשכן הכנסת. כבוד. החלטה ראויה.

מה הוא לא הפסיק לעשות? את כל מה שהוא רגיל לעשות. זה כולל קניות לשבת. כן, איש לא ייקח מליצמן את המסורת הזו, היידישקייט החשוב הזה של ההליכה למכולת מפורסמת בשכונת גאולה, זו שכל מאה שערים מגיעים אליה לערוך קניות לשבת. רבותיי, אלה מנהגים שעוברים דורי דורות בין החרדים שלנו. ככה הם שרדו בשטייטלים באירופה. אין שום סיבה לשנות סדרי עולם. שבת זו שבת, קניות זה קניות, איך אפשר בלי החלות החמות והקוגל?

אז ליצמן הלך ביום שישי האחרון למכולת שבה עוברים בחמישי־שישי אלפי לקוחות, רובם המכריע חרדים, המתגוררים בשכונות המוגדרות היום במשרד הבריאות כ"מדגרות קורונה". נכון, ביום שישי שעבר זה לא היה נגד ההוראות. מותר ללכת לקנות אוכל. אבל אם אתה בן 72, ממלא תפקיד שאין חיוני ממנו, נפגש באופן תדיר עם ראש הממשלה ושאר בכירי המדינה, עדיף שלא תלך למכולת מהסוג הזה, לא?

אתמול בערב התברר, בחשיפה של ערוץ 12, שליצמן הפר את ההוראות בבוטות בכל הקשור לתפילות.

כן הלך לבית הכנסת, כן התגודד, בעוד המשרד שבראשו הוא עומד, מורה לחרדים לנהוג אחרת.

בכל מדינה בעולם, מתוקנת יותר או פחות, האיש היה נפרד ממשרתו אתמול בלילה.

בישראל, שבה "הבלוק" חשוב מהחיים עצמם, זה לא יקרה.

לנוכח המצב, הודיע ליצמן שהוא ימשיך לעבוד מהבית כרגיל. זה היה יכול להצליח, אם הוא היה מזכיר ועד הקהילה של יהופיץ במאה ה־17.

בביתו של "שר הבריאות" הישראלי בשנת 2020 אין מחשב, אין טלוויזיה, אין קו אינטרנט, ואין אפילו סמארטפון. אז עכשיו מתקנים לו את כל התועבה הזו, רחמנא לצלן.

אחרי הקורונה יצטרך לעבור דירה או לחטא את הבית בליזול. נדמה לי שאת ההתקנים האלה היה צריך להתקין אצלו לפני חודשיים, כשהתברר שהמגיפה מגיעה גם אלינו.

אלה שלא רכשו בזמן מטושים, מכונות הנשמה, ערכות בדיקה וציוד מיגון, לא התאימו את ביתו של שר הבריאות למאה ה-21.

יעקב ליצמן מתאים להיות שר הבריאות קצת פחות משאני מתאים להיות אב הבית במעון ראש הממשלה.

מינויו והשארתו בתפקיד הזה כשלעצמם הם הפרת אמונים בוטה מול הציבור הישראלי

5. מבצע בני ברק

החרדים עברו משאננות למגננה מבוהלת במהירות הבזק.

כפי שתיאר השבוע אנשיל פפר במאמר מבריק ב"הארץ", העובדה שלא רק כאן אלא בכל העולם דווקא הקהילות החרדיות הן מטרות קלות לנגיף הקורונה ורבנים רבים (ונשותיהם) נקטלים ונקברים בלוויות מצומצמות מזעזעת את עולמם של אחינו החרדים.

אני לא משתמש במונח "אחינו" בציניות.

חבריי היקרים בבני ברק, ירושלים, בית שמש, בית"ר ומודיעין עילית וכל שאר היישובים: קודם כל, תירגעו. אתם טוענים שהקורונה מלבה "שנאת חרדים". זה לא נכון. אין לנו עכשיו את הפריבילגיה לשנוא.

אנחנו לא שונאים אתכם, אנחנו אוהבים את החיים.

כולנו על אותה סירה. אם אתם תהיו חולים, גם אנחנו נהיה חולים.

את חשבון הנפש שלכם תעשו אחר כך. אנחנו סומכים עליכם בעניין הזה. אתם אינטליגנטיים לא פחות (ואולי יותר) מאיתנו.

כל מה שצריך עכשיו זה שיתוף פעולה ומאמץ אמיתי כדי להדביר את המגיפה הזו הכי מהר שאפשר. לא בגלל המתים. מספרי החולים הקשים והמתים בישראל זניחים.

הפחידו אותנו עם עשרת אלפים חולים, לשווא. אנחנו מודאגים בעיקר בגלל מה שקורה למשק הישראלי. מי שזקוקה להצלה דחופה היא הכלכלה שלנו.

האדם העובד ומפרנס. אם תופעת הידוק ההסגר על בסיס יומי שמוביל ראש הממשלה נתניהו תימשך, הסיפור הזה ייגמר רע מאוד.

ישראל הפכה למדינה עשירה בזכות העבודה שלנו, הדמיון, היזמות, ההעזה, החריצות. ההסגר חונק אותם, ואם הם ייחנקו, גם אנחנו ניחנקו. חלק ממה שנסגר עכשיו, לא ייפתח עוד. חלק מהעסקים שנופחים את נשמתם עכשיו לא יחזרו לחיים. לכן חובה עלינו ועליכם לתת כתף.

המפתחות נמצאים בידיהם של שני אנשים: שר הביטחון נפתלי בנט והאלוף במילואים רוני נומה.

בנט הוא זה שמוביל את הקו הנכון בכל הקשור לקורונה ומצליח, מדי פעם, לקעקע אפילו את פקידי משרד הבריאות המאובנים, שחיים בסרט. לפעמים בנט מצליח גם לעקוף את הקטנוניות והקנאה של נתניהו ולשכנע אותו ללכת לכיוון הנכון.

נומה הוא זה שהופקד על הצלתה של בני ברק. אחד מאלופי המטכ"ל המוערכים ביותר בדור האחרון שגויס לעיר החרדית הצפופה בתחילת השבוע ומנסה להעמיס עכשיו 200 אלף איש שנתקעו בימי הביניים ולהביאם לחוף מבטחים. אם הוא לא יצליח, אף אחד לא יצליח.

בואו נתחיל בנומה: התקשרו אליו באמצע הלילה והזעיקו אותו לבני ברק.

הוא רמת־גני. המעבר לבני ברק, חצי דקה ברגל, הוא חתיכת מסע בזמן. נומה עובד כמו מטורף, סביב השעון. לא מתראיין, לא מדבר, לא עושה יחסי ציבור, רק עובד. ככה היה גם בצבא. הוא מגלה אוכלוסייה מיוחדת במינה, ממושמת בצורה בלתי רגילה, הרבה יותר מאיתנו החילונים. המפתח טמון בהגעה לאלה שמחלקים את ההוראות. כלומר, לרבנים.

זה מה שנומה עושה עכשיו. זה לא נעשה קודם. כנראה נתניהו האמין שאם ליצמן שר הבריאות, אז בני ברק מסודרת. יצא הפוך. אם ליצמן שר הבריאות, יש לו קורונה ובני ברק מסובכת (כמו ירושלים). חבל.

נומה הפריד את המסלול הרפואי מהתפקודי.

ברפואי הוא מנסה, בשלב הראשון, להוציא מהעיר את 3,000 בני ה־80 פלוס שגרים בה. חלקם חולים, חלקם בריאים.

הוא מתמודד עם הבירוקרטיה שלא תיאמן במשרד הבריאות. לקח עידנים לקבל מהמשרד את רשימת חולי הקורונה בבני ברק. למה? כי ככה זה עובד שם. עכשיו לוקח הרבה זמן להוציא את החולים. זה לא פשוט.

אין בני־ברקי שיסכים לצאת למלונית כלשהי אם לא יהיה לו ברור שיש שם הכשרת בד"ץ, למשל.

אז מצאו את הרב הנכון וההכשר הנכון, ועכשיו יש כתובת (ניר עציון), וזה מתחיל לקרות.

בשלב השני יהיה מאמץ להוציא את כל חולי הקורונה מעל גיל 55 מבני ברק. זה יהיה הרבה יותר מסובך.

האנליסטים המחמירים מעריכים שיש בבני ברק 75 אלף נשאי קורונה. צריך למצוא אותם. צריך לייצר מפעל בדיקות ענק בבני ברק שינוע בין הכתובות והרחובות ויבדוק את כולם סביב השעון. נומה מנסה להתניע את זה.

כל האחרים (בעיקר במשרד הבריאות) מנסים לעכב את זה. תמונת מראה של מה שקורה במדינה כולה.

במסלול התפקודי הוא מנסה להעמיס את העירייה על הגב ולהתחיל לייצר עבודה. לשזור לתוך עיריית בני ברק את היכולות האדירות של מדינת ישראל. בבני ברק יש עירייה טובה, אבל היא לא יודעת לעשות דברים בהיקף כזה ובמהירות כזו. לפנות חולים, לחלק מזון, למנוע התקהלויות. לשכנע את הציבור לא לשרוף חמץ אלא לתת אותו לעירייה, היא תשרוף. לבטל את מנהג "הגעלת הכלים" בציבור.

השנה תגעילו בבית פנימה.

לעבור בין הרבנים ולגייס את כולם.
 להסביר, להשקיע בהסברה.
 להקים חמ"ל שיידע איפה כל החולים, איפה הנשאים, בני כמה הם.
 לגבש תוכנית פעולה ולהתחיל לבצע אותה.
 לשלוט במצב. להסביר.
 לוודא שהסדר ייחגג השנה בחיק המשפחה הגרעינית.
 כל אחד עושה ליל סדר בדירה שהוא גר בה. נקודה.

נומה מופתע לטובה. החרדים ממושמעים להחריד. אבל יש להם גם יתרון: בבני ברק רק 13% מהאוכלוסייה מעל גיל 55. הרוב המוחלט ילדים ונוער, הפגיעים הרבה פחות לקורונה.
 עכשיו נומה נלחם במנגנונים: של משרד הבריאות, של קופות החולים, של כל אלה שמייצרים סרבול של שעות, ימים ושבועות עד שניתן לפנות חולה קורונה מבני ברק.
 נומה יודע שרק הרחקת החולים מהעיר תבלום את המגיפה. הוא על זה. בעניין ההסגר, הוא סקפטי. לא יצליח, לא יעבוד.

עדיף לשכנע את הרבנים שישכנעו את התושבים. הם ממושמעים. המשטרה תייצר הרתעה במחסומים מזדמנים, וזהו. כל השאר, מיותר.

הוא עובר חוויה ייחודית. הוא פוגש אנשים שחיים כמו פעם אבל עושים מה שהרבנים אומרים להם לעשות, ללא כחל ושרק. הם צריכים גושפנקא רבנית ברורה והוראות ברורות.

נומה הצליח להתאים אפילו את מנהג ה"קמחא דפסחא" של החרדים לקורונה. לא עוד ריכוז כל המצרכים שמגיעים למשפחות הנזקקות במקום אחד והתגודדות סביבם.
 כל משפחה תקבל ישר הביתה. זה מסובך, אבל אפשרי.
 ברגע שהם יאמינו שהאספקה תגיע, הם ימתינו לה. זה קורה.

נומה יצליח. אין לי ספק בכך. הוא יעזוב את בני ברק בעוד שבועיים או חודשיים עם דעת מומחה על החרדים טובה מזו שאיתה הגיע.

השאלה היא איך ייצאו החרדים מהמשבר הזה. האם הם יבינו שההסתגרות מאחורי החומות מסוכנת יותר מסכנת ההתפקרות. ב

עידן הנוכחי, כשהעולם צפוף ופגיע יותר למגיפות, אי אפשר לחיות בימי הביניים. חייבים להתקדם. לכחול לבן זה לא ממש הצליח. לחרדים זה חייב להצליח.

נפתלי בנט הוא יזם שנקלע לפוליטיקה.

לפני מספר חודשים, כשפרסם את הפוסט ההוא שבו רמז שמערכת המשפט תופרת תיקים לראש המשלה, חשתי עצב.

האמנתי בבנט (ובשותפתו איילת שקד) כמייצגי הימין האידיאולוגי האמיתי וההגון. אלה שרואים את טובת המדינה לפני טובתם האישית.

קריסתו של בנט בפני נתניהו היתה אירוע עצוב, מה גם שמיד אחריה הוא מונה לתפקיד שר הביטחון. זו תורה וזה שכרה.

אלא שבשבועות האחרונים, מאז פרוץ הקורונה, מפגין בנט את כישוריו המיוחדים (שבאו לידי ביטוי גם בצוק איתן): חשיבה רעננה ומקורית, ביצועים מובהקים, עקשנות וחתימה למגע.

הוא הבין לפני כולם את חשיבות הבדיקות ולא נרתע מכניסה לעימותים חזיתיים עם משרד הבריאות וראש הממשלה עד שהבקיע את החומה הזו (בהחלטה של נתניהו לפני כמה ימים לחתור ל-30 אלף בדיקות ביום).

הוא המציא את ה"קורונוטר", המערכת שמאגדת את יכולותיהם של גאוני 8200 וחברת הסייבר הישראלית, NSO, מערכת שמקדימה את יכולות הניטור של שאר העולם ותאפשר לנו לשלוט במהירות בקורונה ולהתגבר עליה.

הוא מטריף את המערכת, חותר קדימה, לא מהסס לנסות דברים חדשים ומבין שאנחנו לא במגיפה, אלא במלחמה.

הוא הבין גם מוקדם יחסית שהמפתח להצלחה הוא ההבנה וההפנמה שצריך לבודד את המבוגרים. ההקלטה הקולית שלו, ששטפה את הוואטסאפ לפני כשלושה שבועות, עשתה את העבודה.

אחוזי התמותה הנמוכים בישראל (הנמוכים בעולם) מיוחסים עכשיו לשלוש סיבות:

ההחלטה הנכונה של נתניהו ומשרד הבריאות לסגור את השמיים מוקדם יחסית.

ההבנה של הציבור הישראלי שיש לגדוע את הקשרים עם ההורים או הסבא-סבתא המבוגרים. וגם אחוז המבוגרים הנמוך יחסית בישראל, המדינה הצעירה במערב.

בנט נלחם בכל הכוח ב"דיבוק" שאחז במשה בר סימן טוב ופרופ' סיגל סדצקי מהרגע הראשון: הדיבוק נגד הבדיקות.

אף על פי שכל שאר העולם וכמעט כל המומחים מאוחדים בדעתם שהצפת השוק בבדיקות, יחד עם סגירת אזורים ממוקדים ו"צבועי" קורונה עושות את העבודה, התבצרו ברסי וסדצקי בעמדתם כדון קישוט נזעם.

בנט קעקע אותם לאט, אבל בהתמדה. למזלנו. נפתלי בנט היה היחיד בממשלה שהצביע השבוע נגד הורדת המשק לפעילות של 15% (מ-30%, היקף הפעילות עד אז).

בנט יודע שהנזק שייגרם לכלכלת ישראל יהיה חמור שבעתיים מנזקי הקורונה. הוא מבין שהבעיה העיקרית היא שכמעט כל מקבלי ההחלטות לא חיים באימה מחשבון החשמל, הארנונה ושכר הדירה של החודש הבא.

רובם ככולם נהנים ממשרות מכניסות בשירות הציבורי. הוא גם יודע שמשרד הבריאות הוא משרד רגולטורי. תפקידו להאט, לא למהר. לקבוע כללי מסגרת, לא לבצע.

הוא נתקל בבירוקרטיה הלא תיאמן שממשיכים פקידי משרד הבריאות להערים מול המעבדות בישראל, מול היוזמות ומול המאמץ להשתלט על המגיפה, ולא מאמין.

תארו לעצמכם שבמלחמת יום כיפור היו מתייצבים שוטרים צבאיים בעלייה לרמת הגולן או בירידה לסיני ועוצרים חיילים על גילוח-צחצוח. זה בדיוק מה שעושים במשרד הבריאות.

מתעסקים עם ועדת הלסינקי וכל מיני רגולציות, כדי לבלום את אלה שמנסים לשפוך מים על שריפת היער המשתוללת כאן. עוד רבות ידובר, יסופר ויתחקר על מחדלי הקורונה.

אני מרשה לעצמי לנחש שבנט ייצא טוב מהבדיקות האלה, בדיוק כמו שיצא טוב מדוח מבקר המדינה על צוק איתן.

הוא הספיק כבר לרדת למכון ויצמן לפחות פעמיים ולא להאמין אל מול המאמץ שמשקיע משרד הבריאות בחסימת המצוינות של המכון ורתימתה למאבק בקורונה.

בשיחות עם בכירים במכון נרשמת תופעה מוזרה: הם מפוחדים מהאפשרות שבנט יעזוב בקרוב את תפקידו. הוא היחיד שזורם איתם ועם היוזמות, המעבדות והיכולות של המקום הזה, שנחשב לאחד המופלאים בעולם בכל מקום, חוץ מאשר במשרד הבריאות בירושלים. שם ממשיכים להתעקש על רגולציה, קרדיטציה ובלבולציה.

נדב אייל

יום א', 5 באפריל 2020

זה לא יהיה פוסט קצר אבל חשוב, לדעתי.

כולם מסכימים. מנהלי בתי החולים. קופות החולים. אנשי אמ"ן, מערכת הביטחון, היחידות הטכנולוגיות, האקדמאים שמנפקים מודלים והחוקרים במעבדות באוניברסיטאות. אם המצב יימשך כפי שהוא היום, ללא שינוי, לא רק שישראל לא תתחיל לצאת מזה אחרי פסח- אלא המשבר יעמיק.

יהיה פה דימום איטי וארוך ואכזרי. ההתפרצות בבני ברק תתחלף באחת בירושלים. מוסד סיעודי אחרי מוסד סיעודי ייפלו. ערים חרדיות, ואז אולי הפזורה הבדואית. בבוקר נשמע ש"יש התפרצות" ואז נעסוק בזה שבוע וחצי, כל הזמן בתגובה, כל העת משחקים משחק הגנתי ומסוכן. והמשק יקרוס.

בוא נכתוב את העיקר בהתחלה: שורה של מודלים והערכות מעלים כי ההסגר הגורף מיצה את עצמו. צריך להחזיק את ליל הסדר, ולמנוע אסון לאומי, זהו.

אפשר היה לעבור הלאה, לשחרר, ולשלוט באירוע הזה באמצעות טכנולוגיה, איתור וטיפול מהירים, הסגרים מקומיים, דילול מגע חברתי ללא השבתה מוחלטת שזה איפה שאנחנו היום. אבל עבור זה, צריך להקים את מבני השליטה האלה. את המנגנונים שיאפשרו לנו לא להידרדר להתפרצות. הם לא נבנו.

הדברים האלה נכתבו כאן כמה פעמים. ייכתבו שוב. ישראל לא מנהלת פה את המשבר כבר זמן מה; המשבר מנהל אותה. אין אסטרטגיית יציאה סדורה. אין ניהול אחיד של האירוע- גם בזוויות האזרחיות שלו, לא רק הבריאותיות. שר הבריאות איבד את אמון הציבור.

חלק מפקידיו מנהלים מלחמת התשה נגד כל המלצה בינלאומית:

הם היו נגד הוצאת חולים מביתם. הם היו נגד בדיקות. הם היו נגד מסכות.

חלקם עדיין מנסה לעכב ולסכל כל התקדמות בתחומים האלה; עבורם, שליטה וריכוזיות חשובים ממהירות ותגובה.

הם מנהלים מלחמת התשה ויכולים להופיע בטלוויזיה עם פייק ניוז מדעי ("א סימפטומטיים לא מידבקים!") אמר פקיד בכיר בטלוויזיה, וזה אומר שהוא לא קרא אף מחקר רלבנטי חודשיים.

התסכול אדיר. טובי בנותיה ובניה של הארץ הזו, אנשים שעמדו מול המחלות החריפות ביותר בחדרי מיון, הרימו את המיזמים בהיי טק המוצלחים ביותר, לחמו הרבה מעבר לקווי האויב - הם מדברים עם דמעות בעיניים בימים אלה.

ישראל הייתה אמורה להיות השבוע עם 30 אלף בדיקות. במקום זה היא נאבקה במחסור בחומרים ומטושים.

ההישגים שרשמה לעצמה בתחילה עם הבידוד הביתי הולכים ונשחקים. ובזמן הזה, עוד מובטלים, עוד חולי סרטן שלא יקבלו טיפול הולם, עוד מיליארד ש"ח ביום, פחות או יותר, שזה עולה לכולנו. ומספר החולים ממשיך לגדול; אנחנו לא יודעים בכמה, כי הבדיקות לא סדירות. באות והולכות.

ישראל צריכה לעשות כמה דברים. היא צריכה לעשות אותם מהר.

ראשית היא צריכה מבנה פיקוד ברור לאירוע כולו, גורם או אדם שרואה את כל התמונה - וזה לא יכול להיות משרד הבריאות.

למשרד הבריאות אין גייסות ומבנה לוגיסטי.

אם צריך להגיע לשטח לבני ברק, לעשות דגימות במהירות לאוכלוסיה, הוא צריך לגייס את מד"א או קופות החולים.

אם צריך להביא מזון לבתי מבודדים הוא צריך לדבר עם פיקוד העורף. ד"ר הארווי פיינברג מהרווארד, אולי אחת הדמויות המוערכות במדיניות רפואית בארה"ב, כתב מאמר השבוע שהגיע לדרג מקבלי ההחלטות בישראל.

הוא דיבר לא על השטחת העקומה אלא "ריסוקה". הסעיף הראשון: ראש אחד שינהל את האירוע.

נתניהו בוודאי ראה את המאמר, אבל קברניט הוא עדיין לא מוכן למנות. זה יכול להיות טבעית שר הביטחון בנט, זה יכול להיות ראש המוסד, או גלעד ארדן. זה צריך היה להיות שר בריאות. לישראל אין שר כזה. יש לה את ליצמן.

ישראל זקוקה למטרה ברורה של מספר בדיקות, עשרות אלפים, כדי שיהיה אפשר לבדוק בסיטונאות- בתי אבות, ערים נגועות, שכונות שלמות. למה? כי בדיקה מאתרת נדבקים, כולל כאלה ללא סימפטומים, ומסכלת את שרשרת ההדבקה. זו משימה לאומית עליונה, לא בת חורגת של מדיניות ההסגר. משרד הבריאות שגה קשות, וממשיך בהופעות בכיריו, להתייחס לבדיקות כהסחת דעת.

חשוב מכך, ישראל צריכה נוהל וצנרת מסודרים שיובילו לכך שמרגע שאדם התקשר למד"א או הופנה בידי קופת החולים, יעבור זמן קצר עד שקיבל בדיקה וזמן קצר יותר עד שהתקבלה התשובה.

אם מסלול הזמן בין פנייה ובין תשובה הוא 12 יום אין טעם בכלל בבדיקות, אפשר להחליט שכל המדינה תידבק ממילא. כל הדיבור על "אסטרגיית יציאה" הוא מגוחך כשאינן אסטרטיגיות התמודדות סדורה.

ואם מדברים על זה, דרושה גם ההבנה הבאה, שמגובה ברוב המודלים- שמדיניות ההסגר הגיעה למיצוי. שאין טעם בהקשחתו. יש אזורים שלמים בישראל בהם אין הדבקה מחוץ לבית, וכרגע עיקר הבעיה היא במשפחות. יש עשרות אלפים בבידוד, ואלפי חולי קורונה בבית (זו שגיאה הייתה לאפשר זאת, אבל זה המצב). מי מנטר אותם, על בסיס יומיומי? מי מסייע להם לרכוש מזון? איך הם יוצאים מהדירה להוריד את הזבל? מי יודע אם הם בבית בכלל?

כאשר המדינה עומדת מלכת בעלות כה גבוהה, היא צריכה להפעיל מערך לוגיסטי ענק. ובנוסף, לסייע לרשויות המקומיות - גם בענק. מוקד טלפוני ארצי ומאוחד לענייני קורונה- כזה שמטפל בפניות של חולים בבית אבל גם בבעיות ת"ש של מבודדים. בחקלאי שצריך אישור לצאת לשדה ובאישה מבוגרת ללא תרופות. מוקד ששומר את הנתונים האלה ויודע לבצע ניתוח על סמך הדאטה שנצבר שם.

הזמן למחמאות עצמיות נגמר. הזמן לשיתוק חלף. ההתפרצות המוגבלת בישראל לא שווה את העלות הבלתי נתפסת שאנו משלמים; כאן זה לא איטליה, צרפת, ספרד או ארה"ב. זה הזמן להסתער על האתגר הזה, ולא להמשיך לדמם.

בני גנץ שלום,

דני יסלוביץ - 3 באפריל 2020

כמי שתמך בך לאורך כל הדרך, פעל עבורך ושכנע רבים בדבר יושרך, נפגעת.

פגעת בי וברבבות תומכך ולא יעזרו שיכנועי קומץ אוהדיך.

כמי שהיה בעברו חלק מהפוליטיקה הצהלית, תמיד ידעתי שגבי אשכנזי, מעולם לא העריך אותך וגם לא כיבד.

צעדיו האחרונים בשכנוע מסיבי, לרבות פרוק המפלגה נעשו מתוך דחף חולני של האיש, כדי להתקדם ויהי מה.

אתה לעומתו עבדת קשה לליכוד המפלגה ולאיחוד השורות, וזכית ברוב מוכח לנוכח המיאוס והסלידה שהציבור חש משלטונו של ביבי.

ביום אחד, הוכחת קבל עם ועדה שצדקו מקטרגך, שטענו שאינך ראוי ומתאים.

פרקת את המפלגה לאחר שזכית בהישג נדיר.

הצטרפת למשפחתו החולנית והנגועה עד צוואר בשחיתות, כשהוכחת זאת באמירה שצעדך נעשה לנוכח משבר הקורונה.

שטויות והבל הבלים.

אינך משפיע כהוא זה, על מהלכיו של המנהיג המושחת, אינך מהווה שקול להחלטותיו.

מחדלי משבר הקורונה כתוצאה מייבוש יזום של ביבי וליצמן, יזקפו בעתיד גם לחובתך, כמי שהיה חלק מהממשלה הגרועה בתולדות מדינת ישראל.

בני, אתה שרוף לגמרי במפה הפוליטית. עשית את כל המשגים שרק ניתן. החל מדחייתך את המפלגה המשותפת, דרך התנתקותך מלפיד ויעלון, ועד לניהול מו"מ קיקיוני עם נחשי הליכוד.

הם אוכלים אותך לארוחת בוקר וגם ללא תבלינים. המלכודת שהציב לך ביבי הייתה תפורה למידותיך. הנזק שגרמת למדינה הוא בלתי נתפס, ולא ניתן לתיקון.

מחקת את הסיכוי היחידי להחליף את שלטון המושחתים, ולבנות חברה נקיה והוגנת במדינה.

ייצבת את שלטונו של ביבי עוד להרבה שנים.

אתה באופן אישי, תמשיך לכהן מקסימום עוד כשנה, או אז אשכנזי הנוכל יחבור למפלגת הליכוד, ואתה תבעט לכל הרוחות ותתנדף באויר לעד.

והשארית אחריו רבבות אזרחים פגועים ומובסים.

ישנה עוד אפשרות ליציאה בכבוד.

אל תחתום על ההסכם, ולך הביתה בכבוד כמצופה מקצין וג'נטלמן.

הילה אלרואי, עדכון יומי

6 באפריל 2020

עד עתה אובחנו 1,271,999 היום כחולים ב covid19 ב- 208 מדינות וטריטוריות בעולם.

261,424 החלימו.

45,614 במצב קשה.

69,405 מקרי מוות.

941,170 מקרים פעילים בעולם.

70,516 מקרים חדשים ו-4,715 מקרי מוות ביממה האחרונה בעולם.

החמרה בתסמינים של ראש ממשלת בריטניה, בוריס ג'ונסון.

הלילה הוא אושפז בבית החולים, עשרה ימים אחרי שנבדק ונמצא חיובי להימצאות הנגיף והמשיך לסבול מחום גבוה.

ביממה האחרונה התגלו 5,903 חולים חדשים בממלכה ו 621 מקרי מוות נרשמו שם.

סהכ 42,737 חולים פעילים. 4,934 מקרי מוות

בארצות הברית התווספו ביממה האחרונה 24,970 חולים חדשים.

במסיבת עיתונאים (ששודרה עכשיו בשידור חי. מסיבת עיתונאים נוסח טראמפ שבה הוא לא עונה על שאלות שהוא לא אוהב) של כשעה וחצי טראמפ מדבר על "שבועיים קשים" במלחמה מול אויב מסוכן, מסכים עם האמירות שהשבוע הקרוב יהיה אסון תאומים נוסף בשביל האומה האמריקנית וממליץ שוב ושוב על נטילה של שילוב של שתי תרופות ידועות "אם אתם יכולים. אני לא רופא אבל יש לי הגיון בריא".

חשוב לציין: שתי התרופות שעליהם דיבר הנשיא (תרופה אחת מאושרת לשימוש בחולי לופוס לדוגמא, השניה אנטיביוטיקה) נמצאות כבר בימים אלה בניסויים קליניים במספר מדינות (כולל בישראל, אגב) ואין עדיין (דגש על עדיין) עדות מדעית לכך שזה יעיל.

ההסתדרות הרפואית האמריקנית, ה AMA כבר הזהיר את הרופאים שלא לעשות שימוש לא ראוי בשתי התרופות כי השילוב אינו מאושר על ידי רשות המזון והתרופות ה FDA לטיפול בחולים ב- covid19.

ולשאלת הלמה לא לקחת ליתר ביטחון ?

כמו כל תרופה, יכולות להיות תופעות לוואי, במקרה של השילוב הזה:

הזיות, פרכוסים, בחילות והקאות, ירידה חדה בלחץ הדם ומוות (קיצור, לא מדובר במים מינרליים)

בארצות הברית יש כעת 309,477 חולים, סהכ 9,605 מקרי מוות 8,702 במצב קשה.

למספר החולים הגבוה יש יתרונות רבים. הוא יאפשר ביצוע של מחקרים רבים במקביל. שיתופי פעולה בין כל האוניברסיטאות, המעבדות והחוקרים שלהם במלחמה הזאת.

באוסטרליה, (לא דיברתי עליה כמעט עד היום) דיווחו היום על 200 חולים חדשים. סהכ 3,398 חולים פעילים, 37 מקרי מוות.

אוניברסיטת MONASH היוקרתית באוסטרליה מפרסמת מאמר על תרופה פוטנציאלית נוספת גם היא תרופה מוכרת לטיפול במחלות שנגרמות על ידי טפילים. במחקר שבוצע שם התרופה הצליחה בתוך 48 שעות לחסל את נגיפי הקורונה בתאי מעבדה.

מדובר בניסוי מעניין ביותר מאותה קבוצה שהצליחה לבודד את הנגיף לראשונה מחוץ לסיין. אבל חשוב לזכור שלא כל מה שעובד בצלחת פטרי עובד גם בבני אדם.

אנחנו יצורים מורכבים יותר.

אצלנו בישראל, התגלו היום פחות חולים מאתמול: 579 חולים חדשים אבל מצד שני, ירדנו במספר הבדיקות שמבוצעות כך שלצערי זה עדיין לא אינדיקציה.

כעת יש 7,904 חולים פעילים ו-49 מקרי מוות. 139 במצב קשה.

להרתמות המלאה של כל המדינות המערביות יש משמעות אחת:

מחקרים שאמורים היו לקחת שנים, יקחו שבועות עד חודשים. עוד מוחות, עוד משאבים, עוד מדענים ומעבדות שיכולים להביא חידושים ופתרונות.

אני בטוחה שנגיע לשם.

תחזיקו מעמד.

ובינתיים זכרו, אסור לצאת מהבית (באופן עקרוני) אלא אם ממש ממש חייבים לקנות מצרכים או תרופות ואין אפשרות למשלוח.

אם אתם יוצאים, שימו מסכה על הפנים ותמנעו הדבקה (גם מסכה מבד רגיל)

הצוותים הרפואיים יוצאים מהבית בשביל לשמור עליכם!

תשארו בבית כדי לשמור עליהם!

זה המעט שאנחנו יכולים לעשות.

לא ללחוץ ידיים, לא להתחבק

לא לבקר עכשיו את סבא וסבתא

לשטוף ידיים היטב עם סבון ומים לפני שנוגעים בפה באף או בעיניים.

לשטוף ידיים שוב

שמרו על עצמכם ♥

שתפו בכל הכח!!

פרסמו בין חבריכם.

כך כתב הבוקר – Kobi Richter קובי ריכטר - מפתח הסטנטיים.

בעל דוקטורט בפרמקולוגיה שהיה גם טייס קרבי - אלוף הפלות שלזכותו 11.5 מטוסים שהפיל.

+++++

מה מתכנן לנו "הגנב שליט" אריה מכלוף דרעי?

שוד של מאות מיליארדים מערים חילוניות.

מספיק 500 שיתופים כדי להתחיל לקומם מדינה שלמה.

יש לנו 120 שעות כדי להפיל את המזימה - בשקט בשקט תחת הערפל הכבד של הבחירות, שר הפנים הרב מכלוף דרעי שליט"א, באמצעות מנכ"ל המשרד מרדכי כהן, זוממים תוכנית חלוקה מחדש של מדינת ישראל ל-25 מינהלות אזוריות, כל מנהל אזור יקבל שליטה על כל ההכנסות והכספים של הרשויות שבתחומן, תוך שהוא נהנה ממלוא הסמכויות החוקיות, והשליטה על ההכנסות והכספים באזור. ראשי הרובד האזורי החדש ייבחרו בידי הציבור, באמצעות פתק הצבעה שלישי, או שהם ימונו על ידי ראשי הרשויות המקומיות בכל אזור.

במסגרת המזימה החדשה, כל כספי המיסים וההכנסות של תושבי תל אביב לדוגמא, יועברו לקופה אזורית, וכל שנה מליארדי שקלים של תושבי תל אביב יחולקו שווה בשווה עם העיר החרדית הענייה והכושלת בני ברק. והמימון? הוא לצמיתות.

שימו לב, תושבי תל אביב, שוהם, חיפה, הרצליה, ראשל"צ, אפרת, מעלה אדומים, רעננה, רמת השרון, סביון, מבשרת ציון, רמת גן, מודיעין, חולון, ראש העין, נס ציונה, ועוד ועוד.. הולכים להפוך אתכם לצמיתות לסמרטוטים ועבדים של ערים חרדיות עניות וכושלות כדוגמת בני ברק, עמנואל, קריית ספר, אלעד, נתיבות, ביתר עילית, רכסים, ירושלים, קריית יערים טלז-סטון. ועוד ועוד... כל כספי הארנונה והמיסים של הישובים והערים החילוניות בארץ ללא יוצא מן הכלל, הולכים להתחלק שווה בשווה עם ערים חרדיות עניות וישובים פושטי רגל. ככה גזר עליכם רבי מכלוף הגנב שליט"א.

ערים חרדיות נחשלות ועניות הולכות לשאוב ולינוק לצמיתות את העושר של ערים מבוססות ויצרניות עם אוריינטציה חילונית, ורמת חיים גבוהה. מישהו הרי צריך לממן ולתחזק את היסודות והתשתיות למדינת השריעה החרדית שזוממים להקים לנו מתחת לאף.

אם עד היום הייתם רגילים לממן שכונות אברכים חרדיות ועניות מכספי הארנונה והמיסים בעיר שלכם בלבד, אז מהיום, אחרי שהכתות החרדיות פשטו רגל בערים שלהם, אתם הולכים לממן ערים שלמות.

ובנוסף כל ראשי האזורים הכפופים לשר הפנים יקבלו לידיהן סמכויות ממשלתיות, במסגרת זו בעתיד תושבי בני ברק החרדים יוכלו לדוגמא לאכוף בכפייה את חוק המרכולים ושמירת שבת על תושבי רמת גן ותל אביב החילוניות, באמצעות המנהל איזור שהם יצביעו לו. או לפי גחמותיו הסחטניות של שר הפנים.

המנהלות הריכוזיות יוכלו לקבוע לכם סגירת ערים וחופים בשבתות. הם יהפכו לראשי הערים בפועל. יתנו להם סמכויות, ועם הקומבינות של המושחת דרעי הוא ידאג מי ימונה לרכזי האזורים. ובעתיד

הלא רחוק כשהיה להם כוח הם ישנו את שיטת הבחירות לפי איזורים כמו בארה"ב. ולפי שיטת הצבעה זו האיטולות יקחו את השלטון, על מגש של זהב.

שר הפנים הרב מכלוף דרעי שליט"א זומם להגביר את השליטה החרדית-פוליטית בתל אביב ובעוד מרכזים עירוניים עם אוכלוסיה חילונית חזקה ומשפיעה, הוא זומם לשעבד לצמיתות את האדם העובד, ולהנדס את החילונים להיות סמרטוטים ועבדים של אוכלוסיות עוני חרדיות נזר הבריאה. זהו הרס של האדם העובד והיצרני. הרס מדינת ישראל. במסגרת הקמת היסודות למדינת השריעה החרדית. גם חוק המרכולים. וגם המזימה הזו. נועדו להפיכה החרדית השקטה. דעווה. אוכלים אתכם מבפנים.

אתם תממנו לצמיתות. את הכת החרדית פושטת הרגל. כספי המיסים של ההייטק החילוני יתחלקו שווה בשווה עם ערים חרדיות אנטי ציונים, שלא מלמדים את ילדיהם מינימום של השכלה בסיסית של לימודי ליבה אזרחות ואנגלית. אתם תממנו מקוואות חשוכים עם פדופילים וילדים ערומים לזיכוי הרבים. והם בתמורה ילמדו אידיש כלימודי ליבה. יחסמו לכם את הכביש. יפקחו עליכם בפרוטקשן של אכילת כשר.

הפושע הגנב הזה הפך לאדריכל של מדינת ישראל.

ביבי נתן בנדיבות לגנב המורשע הרב דרעי את משרד הפנים. ומאז הגנב מעולל במשרד כאוות נפשו. ביבי נותן לרב דרעי יד חופשית להכשיל ולהתעלל במהפכן המסורתי רון קובי מטבריה.

בתמונה: אליהו זיגדון יד ימינו של שר הפנים דרעי המושחת בטבריה ובצפון. זיגדון נמצא תחת חקירה של להב 433 בחשד לשחיתות חמורה בעיריית טבריה.

אנחנו 7 מיליון אזרחים לא חרדים. הכוח נמצא בידיים שלנו.

הגיע הזמן להפסיק לבחור במי שמתעלל בנו. במי שדורך לחילונים והמסורתיים על הפרצוף. במי שללא סיבה מכר אותנו לדרעי המושחת, ושעבד אותנו לחרדים. זה הטיל האמתי שנוחת לנו על הפרצוף.

יש לנו 120 שעות לשתף ולעורר מדינה שלמה להפיל את המזימה הזו.

לא צריך לצאת לרחובות. רק לשתף ולשתף. ביחד נוציא את זה אל אור השמש.

שתפו!! שתפו!! שתפו!! זה עובד!!

אנו קוראים לכל אזרחי ישראל להפציץ את הפוסט הזה בשיתופים, יש לנו 120 שעות כדי להפיל את שוד המדינה החילונית.

שימו לב! פייסבוק הגבילו חשיפה של פוסטים ציבוריים בפייסבוק, ולכן כולם חייבים לתת לייק + לשיתוף + תגובה לפוסט כדי שהוא יהפוך לויראלי בצורה מטורפת. הכול בידיים שלכם.

מספיק 500 שיתופים כדי להתחיל לקומם מדינה שלמה.

נזכור את זה כשתחזור לעבודה סדירה

Amir Aloni - 6 באפריל 2020

הודעה שקיבלתי הבוקר בנוגע לרכבת האווירית של הציוד הרפואי שמוביל משרד הביטחון. מרגש.

**

שלום אדוני השר.

שמי ירון, אני קברניט בישראייר וחלק מצוות המנהלים שתכננו וניהלו את מבצע לסיין.

כמה מילים על המבצע:

הרמת פרוייקט בסדר גודל כזה דורשת הערכות של חודשיים, שלושה.

במשך 11 יום מהינתן הצורך המבצעי מידי המנכ"ל, אורי סירקיס, פתחנו חמ"ל ביתי של עשרות טייסים, ומנהלים, איש איש בביתו היה אמון על חלק מבנית היכולת.

נתקלנו באין ספור מגבלות ולשמחתנו יכלנו לכולם!

אחרי 11 יום המריא המטוס הראשון לסיין, אלו קבועי זמן חסרי תקדים.

בשל המרחק הרב, הנתיב מאלץ אותנו לנחות בקזחסטאן לתדלוק.

משך טיסה של מעל 12 שעות לכיוון

לאחר הגעה ליעד, צוות המטוס, טייסים 20 אנשי הגף הטכני, ביחד עם עשרות סינים, הכניסו בידיים מאות ארגזים למטוס.

לאחר שלוש שעות של העמסה סזיפית, צוות המטוס סגר דלתות ויצא לדרך.

בנוסף, ישראייר היא חברת התעופה היחידה ששומרת גם בימים קשים אלו על הקו לאילת ומספקת שירות לתושבי העיר.

בשבועות האחרונים, ביצענו עשרות טיסות חילוץ מאירופה לארץ, במסגרתם חילצנו מעל 4800 ישראלים.

בעייני, ישראייר היא סיירת מטכ"ל של התעופה בישראל.

נכנסו למבצעים האלו בידיעה שאם אנחנו לא נעשה את זה למען אזרחי ישראל, אף אחד אחר לא יעשה את זה בשבילנו. ועוד משהו שנכון גם אליך, אדוני, וגם לשר התחבורה.

כשהגלים מתחזקים, החזקים מתגלים! טוב שאתם שם!

לתזכורת!

אני שומעת אנשים שקוראים להתפטרותו של שר הבריאות שלנו, כבוד הרב יעקב ליצמן. זה מאוד משונה בעיני, חברים.

Ronit Tzach - 3 באפריל 2020

נכון, קרו איתו כמה דברים מוזרים.

נכון, הוא החריג ישיבות, כוללים, בתי כנסת, מקוואות נשים ותפילות מהדרישה לסגור מוסדות חינוך ומקומות התקהלות אחרים, ובכך תרם להפצת הנגיף במימדי ענק.

נכון, הוא איפשר לאדמ"ורים לחלק הנחיות משלהם לקהילות המאמינים שלהם כשטענו שתפילה תגן עליהם יותר מהסגר, וכעת ידיו מגואלות בדם הנפטרים וכל מי שנחשף אליהם.

נכון, במשך שבועות, כשכל המדינה יושבת בבית, מאבדת פרנסה ומקומות עבודה, סקטור המצביעים שלו הסתובב כמעט בחופשיות בהרשאת מנהיגיהם הרוחניים. אולי לא חרדו מאובדן פרנסתם אם המגפה תתפשט - כי לא כולם שם מרוויחים את לחמם בעבודה אלא מקיצבאות?

נכון, בגללו ערים שלמות נמצאות עכשיו בסגר או בדרך לשם. העיר בני-ברק, למשל. הבת הגדולה שלי, סטודנטית שמקומות העבודה שלה נסגרו וכספה אזל, גרה בשכירות על גבול בני ברק. בבידוד מרצון מאז שהכל התחיל, וכעת כלואה מאחורי מחסומי משטרה שמונעים ממני לראות אותה, בגללו. השד יודע יודע עד מתי.

נכון, כבוד השר עצמו המשיך להסתובב ללא אמצעי זהירות ולהפגש בחופשיות עם כל צמרת משרד הבריאות וכל ראשי השלטון בניגוד להנחיות שהוא עצמו קבע במשרד שבראשותו. כל מי שאמור להיות חיוני למדינה כרגע - בבידוד. כנראה שמלכתחילה לא הביאו יותר מדי תועלת אז לא מרגישים בחסרונם.

נכון, הוא ייבא לפה מטוסים של חסידים נשאי קורונה או חולים, כנראה נטולי ביטוח בריאות הולם במוקדי מגפה אחרים בעולם, שטסו לפה כדי להסתובב ביננו או לקבל טיפול על חשבוננו ועל חשבון מכוונת הנשימה החסרות שלנו.

נכון, אלו שהוא עצמו פישל בהכנתן מבעוד מועד, כחלק מהזנחתה הכללית והפושעת של המערכת הרפואית שהוא עומד בראשה.

נכון, הוא קידם ייבוא גופות של חולי קורונה מחו"ל לקבורה בארץ, למרות שטיפול בגופות נגועות בנגיף - עדיין מדבק.

נכון, הוא לא דאג לציוד הגנה בסיסי לצוותי הרפואה, שעלולים להדבק ולהדביק ולסכן את אוכלוסיית החולים הפגיעה.

נכון, שלושה חודשים אחרי שנודע לעולם על פרוץ המגפה, כשכל המדינה בבידוד כפוי, מעל מיליון מובטלים ומיליוני אנשים שעלולים לאבד את עסקיהם ופרנסתם - הוא עצמו הצליח להיות רשולן עד כדי כך שנדבק בעצמו.

נכון, ביום שהוכנס לבידוד כחולה קורונה מאומת, הותקן לו אינטרנט בבית. מסתבר ששר הבריאות של אומת ההייטק, שעומד בראש המשרד הכי קריטי בעיצומה של הפנדמיה הגלובאלית, היה בלי אינטרנט בבית.

הכל נכון. אבללללל...

עכשיו נזכרתם? מה, קודם ליצמן לא ציית לאדמ"ורים לפני שציית לחוק? מה, לא תלויים נגדו עוד קודם חשדות פליליים, אחרי המלצות משטרה ופרקליטות להגשת כתב אישום נגדו?

מה, קודם הוא לא ניצל לכאורה את סמכותו כדי להגן על פדופילים והפך את המדינה לעיר מקלט לפושעים ועברייני מין?

מה, הוא השר העבריין לכאורה היחיד שחשוד בפלילים? אין לנו שר אחר שהוא עבריין סדרתי לכאורה שכבר הורשע בפלילים וישב בכלא, הוחזר לקופה הציבורית שגנב ממנה, וכעת חשוד שוב בפלילים?

מה, אין לנו עוד כמה שרים וחברי קואליציה עבריינים לכאורה החשודים בפלילים?

מה, אין לנו ראש ממשלה עבריין סדרתי לכאורה? עם שלושה כתבי אישום פליליים חמורים בפרשות שחיתות קשות, שהמשפט שלו נדחה עד אינסוף בתרגילים ותיחמונים? שמקורביו וקרוביו גזרו קופון מפרשת בגידה בטחונת מזעזעת, אבל היועמ"ש שהוא עצמו מינה אפילו לא טרח לחקור אותו על אותה פרשת צוללות? או בפרשת המניות? או בפרשת מתווה הגז?

מה, אין לנו רה"מ שמשקר ומתחמן כמו שהוא נושם, ואפילו מעריציו יודעים שהמילה שלו שווה לתחת ולועגים למי שמאמין לה? מושחת שהחוק מעניין אותו כקליפת השום והוא מוכן להסית נגד כל מערכת אכיפת החוק כשהוא נתפס?

אז עכשיו אתם דורשים לפטר שר בישראל רק בגלל שעבר על החוקים שהוא עצמו קבע? אתם מתבדחים? מה עוד חדש? מה התעוררתם?

ליברמן: "נתניהו הוא שבתאי צבי של הימין, גנץ ואשכנזי טירונים"

בראיון שיפורסם מחר במוסף החג של מעריב, יו"ר ישראל ביתנו מסביר למה יעשה הכל כדי להפיל את נתניהו ומספר מדוע הורה לאנשיו שלא לתקוף את החרדים על רקע משבר הקורונה

בן כספית 07/04/2020

אולי זו ההחלטה של שני הרמטכ"לים לשעבר, בני גנץ וגבי אשכנזי, לחבור לבנימין נתניהו שמחלצת מאביגדור ליברמן, עד לא מזמן המוציא והמביא של הגוש שמתנגד לנתניהו, שפה שהיא חריגה אפילו בסטנדרטים שלו, במיוחד בכל הקשור לדעותיו על ראש הממשלה.

"לאיש הזה, בנימין נתניהו, אין שום קשר לימין", טוען ליברמן, "הוא מייצג את האופורטוניזם המוחלט, הטהור, הגולמי ביותר.

הימין חייב להשתחרר מהאחיזה שלו.

זו המשימה ההיסטורית שלי. איך משחררים את הימין ומחזירים אותו למקורות...

האיש הוא משיח שקר. הוא שבתאי צבי של הימין.

במקום רביזיוניזם הוא הביא אופורטוניזם."

גם על שותפיו לגוש, לשעבר, אין לליברמן יותר מדי מילים טובות:

"הם לא באמת חכמים. בלשון המעטה. והם גם טירונים. רבי אלופים שנוהגים כטירונים.

ישבתי עם אשכנזי, אמרתי לו 'תראה מה זה ביבי. בבחירות הקודמות הוא הציע לך להיות שר הביטחון אצלו ומיד אחר כך בקמפיין הנוכחי הוא הלך לך על הראש... אתם לא מבינים עם מי יש לכם עסק?!

"עבדו על שני רמטכ"לים שאולי היו בצבא, אבל הם טירונים פוליטיים שלא מבינים מימנם ומשמאלם.

כל עוד הם הקשיבו לי והלכנו לפי התוכנית שגיבשתי, הכל היה טוב. אם הם היו ממשיכים איתי בתוכנית הסדורה הזו, היינו היום במקום אחר...

ביבי מבין רק כוח.

צריך לשים על השולחן איום מוחשי ואמין.

נתניהו מבין רק את השפה הזו".

על התנהלות החרדים בעת משבר הקורונה אומר ליברמן: "כשאני קורא עכשיו מה נאמר נגד החרדים ברשתות החברתיות, זה מזעזע. אם היינו אומרים שמינית מזה בקמפיין האחרון היו תולים אותנו. עם פרוץ משבר הקורונה נתתי הנחיה לכל הח"כים והפעילים שלנו לא לצאת נגד החרדים".

עם סקרים שנותנים לו 42 מנדטים, נתניהו לא מבין למה לתת לגנץ שליטה במערכת המשפט

פיצוץ המשא ומתן בין כחול לבן לליכוד מוריד את הסיכוי לממשלת אחדות לפני החג - ומגדיל את הסבירות למשא ומתן שיימשך עד הרגע האחרון, בניסיון לקפל את כחול לבן או ללכת לבחירות רביעיות.

7 באפריל 2020

אם לא יקרה הבלתי צפוי - אזרחי ישראל יגיעו לליל הסדר הקרוב בלי ממשלת אחדות, אף על פי שמזה שנה הסקרים מעידים כי מרבית הציבור מעוניין בהקמת ממשלה כזאת. המגעים להרכבת הממשלה בין הליכוד לכחול לבן התפוצצו בעקבות דרישות שהעלה הליכוד בנוגע למנגנון פעולת הוועדה למינוי שופטים.

בכחול לבן מתעקשים כי המנגנון יישאר ללא שינוי. בליכוד דורשים לשנות את החוק המגדיר את פעולת הוועדה, כך שהוא יאפשר למפלגה להטיל וטו על החלטותיה – בין אם באמצעות שינוי הגדרת הרוב הנדרש למינוי שופט ובין אם באמצעות נטרול קולה של האופוזיציה בוועדה.

" > נתניהו עף על עצמו ולא נותן לנהל את המשבר. אנשים ימותו לחינם" | האינטרסנטים

גורל הוועדה לבחירת שופטים הוא רכיב בדאגה הגדולה יותר של ראש הממשלה, בנימין נתניהו. היכולת להחזיק בשוט מעל בית המשפט העליון ולהשפיע על הרכבו היא חיונית עבורו. נתניהו חושש כי אם תורכב ממשלת אחדות, וייקבע בה כי הוא מוחלף על ידי בני גנץ שנה וחצי אחרי שהוקמה, בג"ץ יפסול את כהונתו על בסיס הלכת דרעי-פנחסי. גם אם כחול לבן יסכימו להתעלם מהלכה זו – יימצא מי שיעתור נגד כהונת נתניהו כשר או ממלא מקום ראש ממשלה. במקרה של עתירה כזאת – בג"ץ צפוי לעבוד באופן עצמאי, ללא תלות בהסכם הקואליציוני בין המפלגות.

אם לא די בכך, נתניהו חשוף בימים האחרונים לסקרים שונים החוזים לליכוד בין 41 ל-43 מנדטים, במקרה שישראל פונה למערכת בחירות רביעית.

על רקע זה, ההסכם הקואליציוני הפריטטי (שווינוני) בינו לבין כחול לבן נראה גרוע יותר בכל יום שעובר. הלחץ שמופעל עליו מצד שרי הליכוד שעומדים לאבד את כיסאותיהם, ומצד חברי ימינה שמבקרים את כניעתו למערכת המשפט - משפיע עליו.

כחול לבן: "המו"מ הופסק - הליכוד ביקש לפתוח את ההסכם בנושא מינוי שופטים"

שקט, מחלקים: הפוליטיקאים מחכים לראות איזה תיק יקבלו - ומיישרים קו עם נתניהו

מערכת בחירות רביעית היא אולי מהלך שאין להעלותו על הדעת באמצע מגפת קורונה, אבל מבחינת נתניהו אין שום סיבה לא למשוך את הסיטואציה של ממשלת חירום לאורך תקופה ארוכה ככל האפשר, ולדחות את קבלת ההחלטות או את ההליכה לבחירות.

אין לו גם סיבה לא למשוך את גנץ וגבי אשכנזי עד לרגע האחרון. בהתבסס על ההנחה שמערכת בחירות נוספת היא דבר שמאיים עליהם הרבה יותר מעליו, יש סיכוי רב שהם יתקפלו באופן משמעותי מדרישותיהם ברגע האחרון.

מחזקים 7 באפריל 2020 - @Maya Mark

בוקר טוב לכל החילונים שרוצים שתהיה לילדים שלהם מדינה לגדול בה. אויבי החופש ומחריבי הדמוקרטיה לא נחים לרגע. הם ממשיכים במאבקם לשנות את זהותה של ישראל.

הם ממוקדים, מאורגנים, ממומנים ויש להם הנהגה פוליטית - כל מה שלנו אין.

המצב המעוות הזה הגיע עכשיו לשיא חדש אבל נמשך כבר הרבה מאוד זמן משכח מאתנו לרגע כמה כח יש לנו: החילונים בישראל הם רוב מוחץ, החילונים בישראל משלמים פחות או יותר את כל המיסים, בלי חילונים ישראל הופכת ברגע למדינת עולם שלישי, בלי חילונים איילת שקד והחברים שלה כבר היו מזמן מספחים את עזה ואת השטחים ומחסלים את הרוב היהודי שעוד יש כאן ובלי חילונים אין יותר את חגיגת הקצבאות, הישיבות, שרותי הדת וההתנחלויות. אין, פשוט אין.

אז למה בכל זאת הם מנצחים? כי אנחנו לא מאורגנים, כי אין לנו הנהגה פוליטית שמייצגת את האינטרסים שלנו, כי מפלגת השלטון החילונית בארבעים שנים האחרונות עשתה איתם ברית, כי יש להם הנהגה פוליטית שמשרתת אותם ולנו אין. אבל יש עוד סיבה חשובה - כי הם יודעים לייצר סדר יום ויודעים להפעיל את הפוליטיקאים שלהם ויודעים לייצר לחץ ציבורי באמצעות תקשורת, ועיתונאים מגוייסים, ופוליטיקאים חדורי מטרה והתפרעות ברשתות החברתיות. ואנחנו לא.

מה שקורה ברשתות החברתיות בימים האלה זה לא פחות מלא יאמן. ציבור חילוני ענק שפשוט לא מבין את גודל השעה. מליוני אזרחים שמתנהלים כאילו ברגעים אלה ממש לא מתנהל הקרב על העתיד שלנו ושל הילדים שלנו.

זו לא פחות מטרגרדיה שפעם אחר פעם כשמגיע רגע האמת המחנה שלנו מגלה חוסר הבנה מוחלט לגבי מה חשוב ומה לא, נגרר לאיזטריות, מנהל סדר יום צדקני ומפוזר, ולא מסוגל להתגייס כדי לקדם את האינטרסים שלו.

מה שהיה אמור לקרות בימים אלה זה שכולם כולל כולם יפעילו מהבוקר עד הערב לחץ אדיר ברשתות החברתיות, בתקשורת, על הפוליטיקאים שבאופוזיציה ועל בני גנץ וחבריו מהצד השני - שאסור לוותר ואסור להכנע. מינוי שופטים, קיומה של רשות שופטת עצמאית וחזקה שיכולה לפקח

על הממשלה ולהגביל את כוחה, ההגנה על הזכויות הכי בסיסיות של כל אחד ואחת מאתנו, זהות מפכ"ל המשטרה והיועץ המשפטי לממשלה, השאלה אם בכלל עוד יהיו כאן שומרי סף, האם אדלשטיין יורשה לשמש באחת התפקידים הבכירים במדינת ישראל אחרי שירק בפרצופו של בית המשפט העליון, מי ישב במשרד המשפטים והאם שחיתות תהפוך כאן לנורמה - כל הדברים האלה נסגרים ממש עכשיו בחדרי חדרים. ובעוד שבימין ובעיקר בימין הדתי מפעילים כל היום לחץ לחץ לחץ - בצד השני מנמנמים, מתפזרים, עוסקים בשטויות ותופרים חליפות.

זו לגמרי לא אשמתנו שההנהגה שלנו בגדה בנו. אבל זו לגמרי אשמתנו אם את הכח שיש לנו אנחנו לא מנצלים. זה לא הרגע לספר בדיחות קורונה וזה גם לא הרגע לכתוב מגילות ארוכות על כמה שהסולדיריות עם הציבור החרדי חשובה בלי לעצור לרגע ולשאול מתי הציבור החרדי אי פעם גילה סולדיריות כלפי הציבור החילוני שנושא אותו על גבו בצבא ובכלכלה כבר שנות דור.

זה באמת מה שחשוב לכם עכשיו? בשיא הרצינות? היכן יעמדו החרדים בשאלות הגורליות מבחינתכם? איך הם יצביעו לדעתכם? אז אולי במקום המופע הצדקני והבלתי מובן הזה של "כולנו בני ברק", ננסה להתגייס כדי להציל את המדינה שלנו כי אף אחד אחר לא יעשה את זה. כי תבינו, כל החלומות על סוציאל דמוקרטיה, על סולידאריות, על שלום וצדק חברתי - לכל אלו אפילו לא תהיה הזדמנות להתגשם אם ישנו כאן את כללי המשחק וזה מה שקורה ממש עכשיו. אין ולא היה מאבק חשוב מזה כי בלי דמוקרטיה אין יותר אפשרות להיאבק על כלום. זה עד כדי כך פשוט.

לדור: אני לא יודע מה יותר חמור - בגידה ורצח או עבירות שחיתות שלטונית שמבצע רה"מ מכהן

Shimshon Yaakobi - 7 באפריל 2020

פרקליט המדינה לשעבר התייחס למצבו המשפטי של נתניהו ותקף גם את שר המשפטים אוחנה. "כששר המשפטים אומר שיש הדלפות מהפרקליטות - הוא לא יודע על מה הוא מדבר.

יש לו אינטרס לומר את זה, כי זה האינטרס שמשרת את מי שמינה אותו", אמר לדור

פרקליט המדינה לשעבר משה לדור התייחס היום (שבת) באירוע שבתרבות בבאר שבע למצבו המשפטי של ראש הממשלה בנימין נתניהו. "אני לא יודע מה יותר חמור - העבירות הכי חמורות כמו בגידה ורצח, או עבירות שחיתות שלטונית כשהוא מבצע אותן כראש ממשלה", אמר לדור.

לדור הוסיף כי "החוק לא אומר שר

אש ממשלה יכול לכהן עד פסק דין חלוט. החוק אומר מתי לא. החוק אומר שהוא חייב לנטוש כהונה לאחר שהורשע במחוזי בעבירת קלון על פי שיקול הכנסת, והשנייה - שבית המשפט העליון הכריע שעבר עבירה. זה ספין שלראש ממשלה יש זכות למשול בנו גם אם הוא עבר עבירות חמורות כראש ממשלה."

פרקליט המדינה לשעבר המשיך ותקף את הליכוד: "אני לא מציע שניסחף ונאמר שהליכוד היא מפלגה דמוקרטית. אולי זה ההיפוך המוחלט. אם בעוד שעה ראש הממשלה ירצה ש-30 אנשים השייכים לקואליציה שלו ושרים יחתמו על מסמך, לא חשוב מה כתוב בו - הם כולם יחתמו בלי לפצות פה - האם זו דמוקרטיה?"

"גם הקביעה שהעם בחר נתניהו היא ספין: ליכודניקים בחרו ליכוד, כי זו כל האידיאולוגיה שלהם", המשיך לדור. "על הפתק לא היה כתוב נתניהו. מה הם יצביעו, מרצ? בנוסף, כשבחרו בו, ידעו שהוא עבריין? האמינו לאיש הזה, כי הוא אמר שאין כלום."

לאחר מכן עבר פרקליט המדינה לשעבר לתקוף את שר המשפטים אמיר אוחנה: "כששר המשפטים אומר שיש הדלפות מהפרקליטות - הוא לא יודע על מה הוא מדבר. יש לו אינטרס לומר את זה, כי זה האינטרס שמשרת את מי שמינה אותו."

נשיאי בית המשפט העליון לשעבר יצאו אתמול בכנס בחיפה נגד המתקפה על מערכת המשפט. "ישנם גורמים שמשסים את הציבור בבית המשפט", טענה השופטת בדימוס מרים נאור. מנגד השופט לשעבר אשר גרוניס אמר שצריך להזדעזע מהדברים שנאמרים על אנשי אכיפת החוק, אך גם הם צריכים לעשות חשבון נפש.

כשהצביעות מנסרת את הלילה.

שישים ואחת - 7 באפריל 2020

אתמול עסקה הכנסת בהצעת החוק הממשלתית שתאפשר את הגדלת התקציב לצורך הטיפול במשבר הקורונה, כולל אישור הסיוע הכלכלי לאזרחי המדינה וכן 500 השקלים שהבטיח נתניהו לכל ילד. לא מדובר כמובן בחוק מעורר מחלוקת שיהיו לו מתנגדים - ובכל זאת, כיוון שזהו חוק יסוד, נדרשה מהממשלה הצבעתם של 61 חברי כנסת לאישורו.

אבל מי שציפה ששנה של השבתת הכנסת והעובדה שהמדינה בשיאו של משבר כלכלי עצום יגרמו לח"כים של הליכוד ולשרי הממשלה שלנו להתאמץ קצת כדי להישאר ולאשר את חבילת הסיוע לאזרחים הקורסים - התאכזב מאוד.

מאחר והדיון התארך עד לשעה מאוחרת, חלק גדול מחברי הכנסת כבר פרשו לביתם. מההצבעה נעדרו לא מעט חברי כנסת מהממשלה והימין שהלכו לישון, ביניהם שר הרווחה (!) אקוניס, השר יריב לוין, השר בצלאל סמוטריץ', השר נפתלי בנט, השר רפי פרץ, איילת שקד, יו"ר הכנסת היוצא יולי אדלשטיין ומיקי זוהר. כך, נכחו באולם רק 58 חברי כנסת, ולממשלה נדרשו עוד שלושה מצביעים כדי שהחוק יעבור וההבטחות של נתניהו יתממשו.

את אחד ההסברים לנטישתם של חברי הליכוד הגיע מכיוונה של הח"כית הטרייה קטי שטרית מהליכוד, שטענה שהאשם בך שהיו נאומים ארוכים מדי, מה שגרם לח"כים המסכנים מהליכוד להשתעמם וללכת הביתה - כי כנראה עבור חברי הליכוד, 44 אלף שקל בחודש זו לא משכורת מספקת בשביל לשמוע נאומים ולבצע את עבודתם.

אך העלילה מסתבכת כאשר מתברר כי בין אלה שלא מיהרו הביתה ונשארו בבניין היו שלושה חברי כנסת שהסכימו לבוא ולעזור להעביר את החוק במצוות נתניהו. במקרה לגמרי, מדובר היה בשלושה חברי כנסת מהרשימה המשותפת - אחמד טיבי, אוסמה סעדי ועאידה תומא סלימאן - בדיוק אותה רשימה שרק לפני חודש הימין הסביר שאסור לשתף איתה פעולה בשום מחיר.

כל זה בכלל לא הפריע לסיעת הליכוד להתחנן בפני מי שרק כמה ימים קודם לכן כינו תומכי טרור שיבואו להצביע, יצילו אותם וימנעו מנתניהו מבוכה גדולה.

גם הפעם, כמו בפעמים אחרות, התברר שבליכוד עקרונות מחלפים כמו גרביים, הכל לפי האינטרסים. גם הם לא היססו לשתף פעולה עם הרשימה המשותפת כשזה מתאים.

אגב, לפי מקורבים, נתניהו עצמו זעם על נטישת המליאה וראה בהיעדרותם של הח"כים ניסיון אישי להביך אותו. כמה חבל שאחד מאותם ח"כים שהבריז מההצבעה וגרם לקואליציה להתחנן לעזרתם של הח"כים הערבים היה לא אחר מחבר הכנסת בנימין נתניהו.

מעניין אם נתניהו והליכוד עוד זוכרים איך רק לפני כמה שבועות הוא הכריז: "להיות תלויים בחברי הרשימה המשותפת זאת סכנה עצומה למדינת ישראל וזאת נקודת שבר שלא הייתה כדוגמתה."

עדכון קורונה יומי - 08.04.2020

עד עתה אובחנו 1,431,689 חולים ב covid19 ב-209 מדינות וטריטוריות.

301,905 החלימו

47,913 במצב קשה 82,034 מקרי מוות.

1,046,980 מקרים פעילים בעולם 84,915 מקרים חדשים ו-7,380 מקרי מוות ביממה האחרונה בעולם.

ארה"ב ביממה קשה במיוחד: 33,331 חולים חדשים ו-1,970 מקרי מוות!

במקום ה-1 במספר החולים הפעילים בעולם:

365,820 חולים פעילים.

12,841 מקרי מוות, במצב קשה 9,169.

שיעור תמותה נוכחי: 3.2%

איטליה במקום השני במספרים החולים הפעילים : 94,067

הם מדווחים על 3,039 חולים חדשים 604 מקרי מוות ביממה האחרונה.

3,792 במצב קשה.

17,127 מקרי מוות.

שיעור תמותה נוכחי: 12.6%

ספרד (84,689) במקום 3 וצרפת במקום הרביעי (79,404) במספר החולים הפעילים בשתי המדינות שיעורי תמותה של יותר מ-9%

גרמניה במקום ה-5 במספר החולים הפעילים בעולם: 69,566 פעילים

4,288 חולים חדשים ו 206 מקרי מוות ביממה האחרונה.

סהכ 2,016 מקרי מוות

4,895 במצב קשה

שיעור תמותה נוכחי: 1.83%

בריטניה, ראש הממשלה, ג'ונסון עדיין בטיפול נמרץ. לצערי, לא מכירה אף אחד בבית החולים שבו הוא מטופל, לא יודעת את הרקע הרפואי שלו אז נאלצת להסתמך על ההודעות הרשמיות לפיהם הוא סובל מקשיי נשימה ולכן מקבל חמצן וסובל מחום גבוה. לפי ההגדרות, מצבו בינוני כעת והחולים האלה עלולים להתדרדר במהירות.

בריטניה נמצאת כעת במקום ה-6 במספר החולים הפעילים:

48,948 חולים פעילים, 6,159 מקרי מוות, שיעור תמותה נוכחי: 11.5%.

נכון לעכשיו, ישראל נמצאת במקום ה-15 מתוך 209 מדינות במספר החולים הפעילים

עד היום אובחנו 9,404.

801 החלימו

8,603 חולים פעילים

סהכ 71 מקרי מוות, 147 במצב קשה, 122 מהם מונשמים.

שיעור תמותה 0.64%

מספר הבדיקות למליון בישראל - 13,557 (מקום 17 במספר הבדיקות, במקום הראשון איסלנד).

אגב, עשיתי רשימה קטנה של חלק מהמדינות שמבצעות יותר בדיקות, מישראל במיוחד בשבילכם פשוט כל הזמן אומרים לנו במשרד הבריאות שאנחנו עושים הרבה בדיקות וחשוב לי שתדעו את כל האמת:

איסלנד: 84,957 בדיקות למיליון (סהכ 1021 מקרים פעילים) 6 מקרי מוות

לוקסנבורג: 41,059 בדיקות למיליון (סהכ 2426 מקרים פעילים) 44 מקרי מוות

מלטה: 24,738 בדיקות למיליון (סהכ 288 מקרים פעילים) 0 מקרי מוות

האמירויות: 22,244 בדיקות למיליון, סהכ 2161 חולים פעילים, 12 מקרי מוות

נורווגיה: 21,009 בדיקות למיליון, סהכ 5965 חולים פעילים, 89 מקרי מוות

שוויץ: 19,346 בדיקות למיליון, 12,728 מקרים פעילים, 821 מקרי מוות

אסטוניה: 17,750 בדיקות למיליון, 1,059 חולים פעילים, 21 מקרי מוות.

וכן, צריך הרבה יותר בדיקות.

צריכים לבדוק את קבוצות הסיכון (שיש להם סימפטומים) גם אם לא חזרו מחול או היום שהו בקרבת חולה ידוע. (זה הזוי שזה לא בוצע עד היום)

צריכים לבדוק את בתי האבות ואת כל הצוות שעובד בבתי האבות החל מהמנקים, דרך העובדים הסוציאליים ועד הצוות הסיעודיים, הרפואיים והפארא-רפואיים.

כבר בסוף השבוע אמרו במשרד הבריאות שהדבר הזה יבוצע אולם עד היום זה לא קרה. וחייבים לבדוק כל מי שעובד בבתי החולים. גם זה לא קורה עדיין. אבל זה יקרה. זכרו, זאת מחלה ארוכה, לוקח הרבה זמן להחלים ולהיות שליליים להימצאות הנגיף (ממה שאנחנו רואים עד היום). זה אומר שאלה שאלה שסובלים מסיבוכי המחלה צריכים אשפוז ארוך. לגברים לוקח בממוצע 20 יום להחלים, שבוע יותר מלנשים.

אז זהו, יש עוצר.

רק עובדים במפעלים חיוניים יכולים לצאת.

אנא שמרו על בטיחותם.

לא ללחוץ ידיים, לא להתחבק, לא לבקר עכשיו את סבא וסבתא.

לשטוף ידיים היטב עם סבון ומים לפני שנוגעים בפה באף או בעיניים.

לשטוף ידיים שוב

שמרו על עצמכם

וממש ממש נקודה אחרונה: אנחנו נצא מזה! פשוט יקח קצת זמן אבל נגיע לשם.

חג שמח חברים יקרים

**רופא ערבי:
"כשאני עם חלוק
לבן אני מוגן.. בלי
חלוק, אני פצה
מתקתקת" ... די
לגזענות!!!
40% מהצוותים
הרפואיים
בישראל הם
ערבים 🙌🙌**

פנינו ליועץ המשפטי לממשלה כדי להזכיר לו ש:

לא ייתכן שאדם שמואשם בפלילים יהיה מעורב במינוי שופטים.

לא ייתכן שאדם שמואשם בפלילים יהיה מעורב במינוי שר משפטים.

לא ייתכן שאדם שמואשם בפלילים יהיה מעורב במינוי שר לניטחון פנים.

ישראל חשובה יותר.

החזונה לאיכות השלטון

Yoed Tsur

9 באפריל 2020

חלפה שנה מאז הבחירות לכנסת ה-21, אליהן נגררנו כדי לאפשר לביבי להשיג רוב לחוקים ש(מה?) מה פתאום!) ימלטו אותו ממשפט. הוא נכשל פעם ועוד פעם ועוד פעם. בדרך הגיע כתב אישום חמור שהפך אותו מחשוד לנאשם בפלילים.

רבים מאנשי הימין שדיברתי אתם בעבר אמרו לי שהקו האדום שלהם הוא כתב אישום. איפה הם היום? הקו האדום ממשיך לזוז אצל חלקם הגדול.

אתמול, שעות ספורות לפני הסדר-סגר, האריך "שר המשפטים" את מצב החירום בבתי המשפט בחודש נוסף. זה שר שמונה על ידי ראש ממשלת המעבר העבריין בהליך שהוא דוגמה צינית במיוחד של ניגוד עניינים ושמעולם לא זכה באמון הכנסת.

האם משפטו של פטרוננו של "שר המשפטים" יחל ב-24.5?

נבחרי הציבור שזכו בבחירות האחרונות בתוצאה 62:58 על מנת להבטיח משפט צדק ושיוויון בפני החוק, ממסמסים את הכוח שניתן להם בעליבותם כי רבה. האם אנו צפויים להמשיך הדהירה אל עבר שלטון יחיד בחסות הקורונה?

התעשתו וחוקקו את החוקים המתבקשים המונעים מנאשם בפלילים או אדם שהורשע בעבירות שיש עמן קלון לכהן בתפקיד ציבורי רם!

"מיהו ימני" על פי המאמר: מיהו שמאלני"**של רחל אליאור - מיהו שמאלני?**

1. ימני הוא מי שלא מאמין שהרוב המכריע של בני האדם ייהנו במידה שווה מדעת, אמת וצדק, שוויון, שלום וחירות והוא מתנגד להנחה שיש אנשים הזכאים לזכויות יתר מתוקף היותם עם נבחר או זרע קודש.
2. ימני הוא מי שלא מאמין שלכל אדם מוקנית הזכות למידה שווה של חירות הוזהה לזו המוענקת לזולתו ולא מתנגד להחלת חוקים המושתתים על הבחנה המעניקה זכויות יתר בגין גזע, דת לאום או מגדר.
3. ימני הוא מי שלא מאמין בחיוניות השלום ובקדושת חייו של כל אדם ומי שלא מתנגד לאמיתות מוחלטות המושתתות על כתבי קודש. ימני הוא זה שלא מאמין באוטונומיה אישית המבוססת על כבוד האדם ובזכות בחירה רחבה במסגרת החוק בכל היבט הנוגע לחייו הפרטיים, ימני הוא מי שלא מתנגד לכל כפייה שאיננה נגזרת מטובת הציבור במדינה דמוקרטית ומי שבוחר לתרום במסגרת עיסוקו ויכולתו למרחב הציבורי והקהילתי, התרבותי, המוסרי, הקיומי, הפוליטי והחברתי.
4. ימני הוא מי שלא מאמין שדמוקרטיה ליברלית, שבה כל האזרחים שווים לפני החוק ובה קיימים חוקים מעשי ידי אדם ולא מעשי ידי אלוהים, ימני לא מאמין שלצד מנגנוני איזון וביקורת בין הרשות המחוקקת, הרשות השופטת והרשות המבצעת, השומרים כולם על האוטונומיה של הפרט במסגרת החוק, ובה קיים חופש ביטוי, חופש עיתונות, חופש אמנות, חופש בחירה, חופש סולידריות, חופש יצירה, מדע ומחקר וחופש ביקורת - היא המשטר המיטבי לשם שמירת כבוד האדם, חירות האדם, האוטונומיה של האדם ומימוש זכויות האדם.
5. ימני הוא מי שלא רואה במגילת העצמאות הצהרה מחייבת את כל אזרחי המדינה ללא קשר ללאומיותם ואמונתם, בכל הקשור בשלום חירות ושוויון, וחלק מהתשתית החוקית של מדינת ישראל, המגינה בשווה על כל אזרחיה, ולא רואה את המדינה כמחויבת לכתוב בה בעניין חופש, שוויון, משפט אחיד והושטת יד לשלום.
6. ימני הוא מי שלא מאמין שמצב שבו עם אחד מדכא עם אחר ושולט בו, גוזל את אדמותיו ומנשל אותו ממימיו ומשדותיו, הוא מצב פסול מבחינה חוקית ומשפטית, בלתי מתקבל על הדעת מבחינה מוסרית ופסול מבחינה ערכית, שכן הוא מוביל לאפרטהייד, להשחתה מוסרית ולהוצאת מדינת ישראל ממשפחת העמים. וכן לא מאמין שיש לחתור להיפרדות מהפלשתינאים שאינם חפצים לחיות תחת ריבונות ישראלית, ולא מאמין שיש לחתור להקמת שתי מדינות לשני עמים.
7. ימני הוא מי שלא מאמין שתמיד עדיפים שלום, אחווה, שיתוף, פשרה, פיוס, פיצוי, חמלה, משא ומתן וחיים משותפים של כל תושבי הארץ מתוך כבוד, צדק, יושר, הגינות, שוויון וחירות, וגבולות פתוחים על פני מלחמה, כיבוש, נישול, סיגור ותיחום במחסומים גדרות תיל משטר צבאי ומעצר מנהלי, טרור, גזענות שתלטנות והתנשאות בשם טיעונים דתיים ולאומניים חסרי שחר (לנצח תאכל חרב; הזיות משיחיות, בנין המקדש, חידוש הכהונה ועבודת הקרבנות, מדינת הלכה, ארץ הבחירה, עם סגולה, זרע קודש, עמלק, הטוב שבגויים (הרוג) המגובים בגדרות, מחסומים, מכלאות בטונאדות כתרים נושמים וסגרים חונקים וממשל צבאי בן חמישים שנה..
8. ימני הוא מי שלא מאמין שהציונות החילונית, שהקימה את מדינת ישראל הריבונית כחלק ממשפחת העמים הכפופה לחוק הבינלאומי וחתומה על כל אמנות כבוד האדם והמשפט הבינלאומי, שעדיפה לאין ערוך על פני מדינת הלכה מתבדלת, סנהדרין של חכמי הלכה, כפייה דתית וטיפול תקוות משיחיות ומקדשיות.
9. ימני הוא מי שלא מאמין שהשפה העברית, התרבות היהודית, הספרייה היהודית והזהות היהודית הרבגונית, עולים בקנה אחד עם כבוד האדם ועם הערכים ההומניסטיים הדמוקרטיים והליברליים,

- ולא מאמין שמי שמניח לכל אדם החי בארץ לבחור את אורח חייו במסגרת החוק הדמוקרטי-ליברלי ומכבד במידה שווה בחירה במחויבות אישית לדת ובחירה בחופש מדת. הימני הוא בעד כפייה דתית בכול נושא ולא מתנגד לכל ניסיון להפרת חוקי המדינה בשם חוקי ההלכה.
10. ימני הוא מי שלא מאמין שחייבים לעגן את ערכיה האוניברסאליים של מדינת ישראל בדבר שוויון, חירות, צדק, חתירה לשלום, אחידות המשפט, חירות מדת וחירות דתית וכבוד האדם, בחוקה מיוחסת, המתייחסת בשוויון מוחלט לכול האזרחים, ללא הבדל דת, לאום, גזע ומין.
11. ימני הוא מי שלא מאמין שיש לטפח את התרבות העברית, התרבות היהודית, התרבות הערבית, והתרבות הישראלית, על כל ענפיהן, ללא התערבות ממשלתית וללא כפיית זהות יהודית דתית, תוך שמירת חירות ביטוי, חופש בחירה וחופש אמנותי, ותוך חתירה לשיתוף פעולה תרבותי יצירתי מדעי ומחקרי עם כל ארצות תבל.
12. ימני הוא מי שלא מאמין שהגנת הטבע ושמירת הסביבה, קידום זכויות בעלי חיים, קידום צדק חברתי וצדק חלוקתי ולקיימת אחריות על שיפור תנאיה רווחתה וקיומה של כל החברה כולה, ללא הבדל דת, לאום, גזע ומין, עם הדגשה מיוחדת על סיוע כלכלי חברתי ומציאת פתרונות מכבדים לקשישים, חולים, נכים, יתומים ושכולים, נפגעי הנאצים ונפגעי פעולות האיבה ותאונות דרכים - הם משימה ראשונה במעלה שהמדינה חייבת לאזרחיה.
13. ימני הוא מי שלא מאמין שהאדם במרכז ולא האדמה, האדם, ולא הרכוש והאומה. הוא לא מאמין שמשאבי המדינה חייבים להיות מושקעים בחינוך, בריאות, סעד, תחבורה ורווחה, מדע, מחקר, טכנולוגיה, מחשוב ותקשוב, חקלאות, קידום קליטת עלייה, הרחבת שוויון הזדמנויות וסיוע לנזקקים לו בכל תחום ובכל גיל, בכל חלקי הארץ, עם העדפה מתקנת לקבוצות אוכלוסייה ולאזורים הזקוקים לסיוע ולטיפוח.
14. ימני הוא מי שלא מאמין שאין להתיר בעלות פרטית על משאבי-אומה ציבוריים, ובוודאי לא על אוצרות מדינה כמשאבי טבע, ומי שלא חושב שהפרטות מותרות רק היכן שיש לסקטור הפרטי יתרון יחסי המצדיק חריגה לתועלת הציבור, בנלווה לביקורת ציבורית ושקיפות.
15. ימני הוא מי שלא חושב שאושרה ועושרה של אומה הם רק כאושר ועושר אזרחיה, ורק צדק, שוויון וחירות הם הערובה לגודלם.
16. הימני לא מאמין ששיתוף פעולה עם ארגוני החברה האזרחית, הארצית והבינלאומית, עם כל מוסדות האו"ם וכל המדינות הדמוקרטיות בעולם לשם קידום השלום, הבריאות, הנאורות, הקיימות, החירות, הדעת, האמת, השוויון והצדק, זכויות האדם וזכויות בעלי החיים, הם אינטרס ראשון במעלה של מדינת ישראל, השוחרת שלום ומכבדת את זכויות האדם ושואפת לתיקון עולם בכל המובנים.
17. ימני הוא מי שלא מאמין שיש לעדכן את ספר החוקים של מדינת ישראל ולהוציא ממנו כול חוק המפלה בין גברים ונשים בכל דבר ועניין, ולבחון בשיטתיות אם קיימים חוקים מפלים לרעה כל אזרח בכול תחום.
18. ימני הוא מי שלא מאמין ב- "את השנוא עליך אל תעשה לחברך", "את האמת והשלום אהבו" וב-"צדק צדק תרדוף", 'ואהבת את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים', ונותן אמון באדם באשר הוא אדם ומניח שהרוב המכריע של בני האדם, בני כול הדתות והלאומים, יעדיפו חיי שלום, חירות, צדק ושוויון, המושתתים על הזדמנות שווה של לימוד והזדמנות שווה לעבוד כדי להתפרנס בכבוד, על פני חיי רעב, מלחמה, כיבוש, אפליה וטרור.
19. ימני הוא זה שלא מאמין בזכות המלאה לחיות בשלום, בשלווה, בחירות ובביטחון, המוקנית באופן שווה לכל תושבי הארץ ולא מתנגד לתיוג שלילי גורף של כל אדם על יסוד דתו, לאומיותו, גזעו או מינו, מגדרו או צבעו, ולא מתנגד לכול הסתה וסטריאוטיפיזציה של הזולת כדי לפגוע בו (הערבים נוהרים בהמוניהם לקלפיות; 'השמאל שכח מה זה להיות יהודים'; 'הם מפחדים', 'כל הערבים מציתים', 'כל השמאלנים בוגדים ועוכרי ישראל' ושאר פניני שנאה, דיבה, עלילות שווא

- והסתה מבית היוצר של הימין הקיצוני, המבקש להצדיק את ההתנחלויות הלא חוקיות בשטחים כבושים באמצעות הכפשת הלוחמים על כבוד האדם על השוויון הצדק והחירות..).
20. ימני הם אנשים שלא בוחרים בחירה ערכית מושכלת-הם לא מאמינים באדם כי הם רואים עצמם שותפים באנושיות לאחיהם ואחיותיהם בני האדם, הם רואים באחיהם בני האדם אויב, הם רואים אותם כלא שווים להם : כשווי זכויות וראויים לכבוד ולאחווה, לשוויון וחירות.
21. ימני לא מאמין בכלל הפשוט 'את מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך', ומה שטוב בעיניך, שתף אתו והתחלק בו ככל האפשר, אל תשלול מזולתך שום דבר שחיוני לך, כשם שהוא חיוני לה ולו. הימני רואה באחר אויב, ולא שותף, חבר ידיד ורע. אדם כמוך בדיוק, לא פחות ולא יותר. הימני לא מאמין שבכל קבוצה, קהילה, דת, חברה, עם ועדה, יש שוליים עברייניים, מאז ימי קין והבל, ומאז ימי בני יעקב ואביהם, בהם ורק בהם נטפל באופן ענייני הכרוך במשפט מבוסס ראיות ובעונש מידתי, באמצעות רשויות החוק, החקירה, הענישה והאכיפה, אבל לא באמצעות תיוג מכליל, הסתה או סטריאוטיפיזציה שלילית גורפת.
22. ימני הוא אדם שלא מעז לחשוב שאם מישהו מתנכל לך, עליך גם לשאול את עצמך, ראשית חכמה, אחרי שהגנת על עצמך ומנעת את המשך הפגיעה, מה עשית אתה כדי לעורר עליך את שנאת זולתך? האם עשית דבר מה שגרם להתנכלות? האם אכן אתה יכול תמיד לרחוץ בניקיון כפיך? אולי כבשת/דיכאת/נישלת/גזלת/הסתת/שיקרת? אולי התנשאת, דרשת זכויות יתר? עשקת? הונית? חמדת? גזלת? דיברת דופי? ואז אמרת בזעם ובוודאות נחרצת: "בכול אשמים השמאלנים שאומרים שהכיבוש משחית", ואילו אני, אני הצדיק שרק כבשתי, גזלתי, כיתרתי, הפצצתי, עצרתי, אסרתי והרגתי כשהגנתי על האינטרסים הלגיטימיים שלי ועל הקושאן האלוהי שלי - לא אשם בכלל, הכול כידוע זה רק בגלל שוברים שתיקה????? הכל רק בגלל 'בצלם', 'רופאים למען זכויות האדם', יש דין, שלום עכשיו, או מחסום ווטש?
23. ימני לא נאמן לארצו, לא אוהב את עמו ומולדתו, לשונו, תרבותו ויצירתו, לא מזדהה עם שגשוגה וטובתה של ארצו בגבולותיה החוקיים המוכרים במשפט הבינלאומי, לא משרת בצבאה כנדרש בחוק למען מטרות חוקיות מוסכמות וראויות, ולוחם למען השלום, החירות והצדק.
24. ימני לא מאמין שכל פעולה שתכליתה קידום השלום והפסקת דיכוי עם אחד בידי עם אחר, היא פעולה ראויה על פי מיטב מורשת נביאי ישראל שהאמינו ב'וכיתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם למזמרות'.
25. ימני הוא מי שלא מאמין בשלום ואחווה בין עמים ובין יחידים, פועל לקידום ומתנגד לשימוש בכוח לפתרון סכסוכים, אך בד בבד אם יקרא לדגל בעת חירום, להגן על מדינת ישראל, שנשלטת בידי ממשלה חוקית, הפועלת לקידום משאומתן לשלום באזורנו ומגינה על ביטחון הארץ ואזרחיה, יענה לקריאה באופן מיידי כפי שתמיד עשה.
26. ימני לא מאמין שהציונים חזרו לארצם אחרי אלפיים שנות גלות ורדיפות, כדי להיות עם חופשי בארצו, כדי לא לחיות כמיעוט נרדף, והקימו את מדינת ישראל לשם חיי שלום ושלוה לכל בני העם היהודי ובנותיו, כארץ מקלט לעם היהודי הנרדף, ולא לשם מלחמה, גזל, נישול, דיכוי וכיבוש. השמאלני מאמין שחיי שלום, חירות ושוויון על פי משפט אחיד לכול תושבי הארץ, יטיבו לשרת מטרה זו הרבה יותר מאשר כל מלחמה.

חנה קים
 אתמול בשעה 22:11

הוא הורה על עוצר וסגר, הסביר לנו שאין ברירה, שאסור לצאת מהבית, ואי אפשר לסעוד עם ההורים המבוגרים שלנו. בלית ברירה השארנו אותם לבד בלב כבד. והנה הוא, בן 71, סועד בארוחת הסגר-סדר, עם בנו אבנר, שאיננו מתגורר במעון השרד, שקפץ לבקר את אביו. יש ישראל הראשונה שהיא משפחת נתניהו, וישנם כל השאר. אותנו היו מעמידים לדין על הפרת תקנות לשעת חרום. הוא מצפץ על התקנות בשידור חי הערב בטלוויזיה.

#דוגמא_אישית

Nadav Eyal נדב איל
 9 mins •

הבוקר מתפרסם בהארץ ובישראל היום כי הליכוד מכין חבילת חקיקה שמשמעותה היא שהרשות המבצעת תהיה חסינה מכל התערבות של בתי המשפט. יש שורה של מנגנונים בהצעות הללו - חסינות מביקורת שיפוטית על החלטות מנהליות, שינוי הרכב בית המשפט העליון ועוד. פקידים ושרים יעשו מה שבא להם. בגצ יהפוך לגוף ממליץ, חותמת גומי ובית של מינויים פוליטיים. והכי חשוב לביבי: רה"מ יוכל לקבל חסינות, ובעצם כל מה שירצה.

 בשפה פשוטה: סיום הדמוקרטיה הישראלית

זו לא הפרזה. זה פשוט המצב. אם ההצעות הללו יעבור ישראל לא תוגדר עוד כדמוקרטיה בשום מקום. זה יהיה יותר גרוע, חקיקתית, מטורקיה של ארדואן.

ישראל כן, גלעד ארדן, גדעון סער, גילה גמליאל - זה עליכם. וזה על עוד מישהו. הפוליטיקאי היחיד שרץ בבחירות האלה כ"ימין שפוי", וזה ציטוט. היחיד ששם את התמונה של בגין בכל שלטי החוצות שלו. משה כחלון מנע דברים כאלה בעבר. הוא חייב למנוע אותם כעת. 4 המנדטים שלו, יחד עם מתנגד או שניים בקואליציה, יכולים למנוע את חורבנה של ישראל שאנחנו מכירים.

במקביל, ועם כל הכבוד לכך שאנשים עיפים מהבחירות, כל אדם שרוצה להציל את עצמו וילדיו ממדינה לא דמוקרטית חייב להכין עצמו להתגייסות מלאה למאבק ציבורי חריף ויוצא דופן.

הדמוקרטיה בסכנה. זו לא קלישאה או סיסמה. זה קורה עכשיו.

nir dvori
 @ndvori

ברכות. חיל המצרי קיבל היום את הצוללת המקדמת השלישית מתוך ארבע. צולם במספנת טיסנקרופ בגרמניה.

דן מרגלית
 @Danmargalit

ביבי, פרשת הקורונה היא יום הכיפורים שלך. אתה גולדה. כי הרסת את אוכפי החוק. כי קנית מטוס לעצמך ולא עוד מכונת נשימה לבית החולים. כי אתה שוחק את הכנסת באמצעות אדלשטיין הקרנף. כי הכנסת את המשק לסחרור, לצניחה בלי מצנח. כי אתה כפי שמכנה אותך אהוד אולמרט - "עברייני נמלט".

כותרות בעולם: "נתניהו מבצע הפיכה בחסות הקורונה"

בעיתוני העולם מדווחים על תפיסת כוח חסרת תקדים של נתניהו ואף מתארים זאת כניסיון הפיכה. "כל תיאור אחר למתקפה של נתניהו על הדמוקרטיה הישראלית הוא סירוב לקלוט ולדווח את האמת"

תומר מיכלזון 21.03.20

אדלשטיין בשליחות נתניהו? | צילום: הדש פורוש, פלאש 90

האירועים החוקתיים האחרונים בישראל, החל מסירובו של יו"ר הכנסת לבצע הצבעה על החלפתו או הקמת ועדות הכנסת, עזירת שיירת המחאה לירושלים ביום חמישי, סגירת בתי המשפט והוצאת צו המאפשר מעקב באישון לילה (שהוגבל על ידי בג"ץ בסופו של דבר) – גוררים את תשומת לב העיתונים הגדולים בעולם.

בעוד התקשורת בארץ מדווחת על מו"מ פוליטי לממשלת אחדות ומתרכזים במשבר הקורונה המקומי, בעולם רואים בצעדים האחרונים של שלטון נתניהו לא פחות מניסיון הפיכה.

ב"ושינגטון פוסט" הכותרת היתה כי "נתניהו מבצע הפיכה בחסות הקורונה". בטור נכתב כי "נתניהו מבצע הפיכת ארמון. בחסות מגיפה הוא הופך את עצמו מראש ממשלה ברווז צולע לאיש החזק ביותר, שלא נבחר. הוא ואנשיו עצרו את הפרלמנט, נקטו צעדים "ביטחוניים" קיצוניים ללא פיקוח או חקיקה וסגרו את בתי המשפט בדיוק כשנתניהו עמד לעמוד לדין באשמת שחיתות."

אני לא משתמש במילה הפיכה בקלות", כותב הכתב גרשון גורנברג. "אולם כל תיאור אחר, חלש יותר, למתקפה של נתניהו על הדמוקרטיה הישראלית הוא סירוב לקלוט ולדווח את האמת."

ההפגנה ביום חמישי מול הכנסת, לאחר שהשיירה בדרך לירושלים נעצרה

בלה מונד הצרפתי, הכותרת היתה כי "יורוס הקורונה מעניק לתומכי נתניהו הזדמנות להשבית את הפרלמנט". עוד נכתב כי "הקורונה גרמה לקצר רציני בדמוקרטיה ובפרלמנט הישראלי. ממשלת המעבר קובעת צעדי חירום, בזמן שהכנסת, הרשות הראשונה של המדינה, משותקת.

"יו"ר הכנסת בשיתוף ראש הממשלה נתניהו, משתק את הכנסת במטרה למנוע מהאופוזיציה לקחת שליטה עליה, אחרי שהשיגה רוב בבחירות האחרונות. ביום רביעי, בצעד חסר תקדים, סגר אדלשטיין את הכנסת לאחר כמה דקות, ומנע הצבעה על החלפתו. מאוחר יותר הוא הסביר שהחלפתו תפריע להקמת ממשלת אחדות", כך נכתב בלה מונד.

"תפיסת כוח חסרת תקדים"

באל.איי טיימס דיווחו כי "מבקרים בישראל טוענים כי נתניהו משתמש בקורונה כתירוץ לתפיסת כוח מאסיבית". בידיעה הם ציינו כי בנאומו של נתניהו השבוע, הוא אמר שישראל "הקדימה את העקומה של קצת ההידבקות מתחילתה, וכי המדינה לא רשמה מקרי מוות עדיין כתוצאה מהמגיפה.

"אבל נתניהו עשוי להקדים את העקומה בדרך אחרת: בארבעה ימים בלבד הוא סגר את בתי המשפט בישראל, הורה לשירותי הביטחון הפנימי לעקוב בחשאי אחר אזרחים באמצעות נתוני הטלפון הנייד שלהם והכניע את פרלמנט המדינה. מומחים משפטיים טוענים כי האמצעים שנגקטו לכאורה כדי להגן על בריאות הציבור – הם תפיסת כוח חסרת תקדים בהיסטוריה הישראלית, כולל בזמני מלחמה, ועשויים לשמש דוגמה למנהיגים אחרים עם התפתחות המשבר."

בדיילי ביסט הכותרת היתה: "נתניהו העמוס בעיות משתמש בקורונה לתפיסת כוח". עוד הם כותבים כי "עם המגיפה כתירוץ, דחה נתניהו את משפטו מה-17 במרץ, ובני בריתו הקפואו את הפרלמנט של ישראל. הוא היה האיש האחראי ששולט מתוקף ברירת מחדל – וכעת הוא שולט לפי צו."

בניו יורק טיימס דיווחו על "מאות ישראלים מפגינים נגד הצעדים הנוקשים של נתניהו", והביאו עדויות מעצירת השיירה ביום חמישי בירושלים.

עוד ציינו בטיימס כי "נתניהו תיאר את הפעולות האחרונות שלו כחיוניות להיאבק בוירוס. הן כוללות את ההחלטה לסגור את בתי המשפט והוראה לשב"כ לבצע מעקבים למציאת אנשים שנדבקו בקורונה. שני המהלכים נקבעו באמצע הלילה, בדיסקרטיות, ללא התייעצות חוקתית או שקיפות. הקש האחרון עבור רבים היה סגירת הפרלמנט על ידי יו"ר הכנסת אדלשטיין."

כמו גנב בלילה

בניגוד למסיבות העיתונאים המחמיאות בשעת שיא, ההוראה על השבתת בתי המשפט ניתנה באישון לילה. ישראל מתעוררת לבוקר חדש, דיקטטורי מתמיד, ללא רשות שופטת או פיקוח על הממשלה. המקום הכי חם שמור למי שעוצם עיניים.

תומר מיכלזון 15.03.20

לפני שלושה שבועות כתבתי פה מאמר שכותרתו היתה "אתמול ב-20:10, ישראל הפכה לטורקיה". תיארתי שם את האופן התמוה שבו עשר דקות לאחר פתיחת המהדורות, הוציא ממלא מקום פרקליט המדינה דן אלדד, שמונה בהליך שנוי במחלוקת ובניגוד לעמדת היועמ"ש, הודעה על פתיחה בחקירה פלילית בעניין הממד החמישי, ואיך כל התקשורת הידהדה את הספין באופן מושלם ומתוזמן. התרעתי, כי ניצחון של בלוק נתניהו בבחירות יוביל לשלטון חסר מעצורים המכפיף את גורמי אכיפת החוק למטרותיו הפוליטיות של ראש הממשלה.

שלושה שבועות עברו מאז, והארץ שינתה את פניה. הקורונה היא משבר עולמי ועושה שמות גם בישראל. לא ניתן לזלזל בה ובאיום שהיא מטילה. אבל כן יש מקום להטיל ספק בצעדים הנעשים בשם המאבק במניעת התפשטותה, ומה מהם נחוץ ונדרש (הגדלת מספר הבדיקות, בידוד מוגבר) ומה נועד כדי לזרוע פאניקה ודיסאינפורמציה, ולשרת מטרות פוליטיות.

יאיר נתניהו לסתיו שפיר, הבחור השתגע לגמרי...**קלי אלדד מקמילן - 6 באפריל 2020**

שלום ביבי

כאן כחילי מוחמד

לוחם קורונה קו ראשון - ממש בחזית. או.... איך שאתה מגדיר אותו כ "תומך טירור"
בימים אלו אנו עוברים ימים לא קלים במדינה כמו בשאר מדינות העולם.
בימים אלו, לקחתי החלטה להילחם ולא להרים ידים או לברוח למרות כל הסכנה מסביבי.
החלטתי לסכן את עצמי, להגן, לטפל, להדריך ולהעלות את המודעות בציבור.
אינני שופט אנשים, ולא איכפת לי מאיפה הם באים.
מטפל בהם רק בגלל העובדה שהם בני אדם** ובלי שום מדד אחר.

אז שתדע לך ביבי...

-לא כל ערבי הוא טירוריסט, (וההפך נכון).

-אתה מדבר על המשותפת ולא על האזרחים.

מממ... אני תוהה מי העניק להם אזרחות על מנת להיבחר!!

-המילים שלך כלפי החברה הערבית הם רק פוגעים ומסיתים, ומעלים את רמת הגזענות במדינה.

-הערבים של מדינת ישראל, הם חלק בלתי נפרד מהמדינה והחברה מאז קיום המדינה.

-אז... תמצא לך תירוץ אחר כדי להגן על כס המלכות שלך.

גב..... המילים שלך לא מזיזות לי, אני ממשיך לעשות את עבודתי באחריות.

ואני קורא לכולם לתת יד, לתמוך ולטפל. כי זו מלחמה של כולנו, ולא מלחמה על הכס.

על רקע המו"מ התקוע, גנץ ניצב מול שרידי כחול לבן ומגרד בפדחתו

הרמטכ"ל לשעבר, שהפציע בשמי הפוליטיקה הישראלית לפני כשנה וחצי, צופה בנתניהו מגחך ורוכב על סקרים, למרות ניהול המשבר הנוראי. אפשר היה למנוע את הפיאסקו הזה/

בן כספית 10/04/2020

לפני כשנה וחצי, כשהפציע בשמי הפוליטיקה הישראלית, זכה בני גנץ לקבלת פנים צוננת.

רוב הפרשנים היו ספקנים וצינים.

עמיתי אמנון אברמוביץ' כינה אותו "דג של מים מתוקים". אני טענתי שגנץ הוא דג זהב בביצה מלאה בדגי פיראניה.

הוא תמים מדי, טוב מדי, רך מדי. אנחנו נבחנו, אבל השיירה של גנץ עברה. תוכנית העבודה שלו הגשימה את עצמה במלואה.

הוא הקים את חוסן לישראל, צירף את בוגי יעלון ותל"ם ואחר כך, בשישבונו של גבי אשכנזי, גם את יש עתיד.

שלושה רמטכ"לים ולפיד אחד הפכו לכחול לבן, מפלגה טרייה שעוד בטרם השתחררה מהנילונים הצליחה לבלום את בנימין נתניהו שלוש פעמים רצופות, אירוע שלא נראה במקומותינו מעולם. בני גנץ הגיע למרחק נגיעה מלשכת ראש הממשלה.

הוא הוכיח שלמרות התדמית הנעבעכת משהו, המזג הרגוע, היעדר הקילר אינסטינקט והכריזמה הלא מאוד מרשימה, הוא מצליח לספק סחורה.

בשבוע שעבר הוא שינה פאזה והחליט לזנוח את אסטרטגיית ה"רק לא ביבי". הדרך החדשה הייתה אמורה להוביל אותו, בעוד שנה וחצי, לתפקיד ראש ממשלת ישראל.

ובכן, כרגע דומה שהדרך הזו נטולת מוצא.

לא המעון בבלפור ממתין לגנץ בסופה, אלא דיור מוגן לגימלאי צה"ל. לא היה קל להיות בני גנץ בחג הזה.

התקווה הלבנה הגדולה של מחנה המונה יותר ממחצית הציבור הישראלי הפכה לייאוש חבוט. נתניהו טבל אותו בבליטת ביצה ופירורי לחם, טיגן אותו, נגס בו, לעס אותו וירק אותו על המדרכה תוך כדי טיול אחר צהריים קליל.

מי שקיבל את המנדט מהנשיא להרכבת ממשלה בתמיכתם של 61 ח"כים נאלץ לפרק לעצמו את הבית כדי להבין, רגע אחד אחרי, שאין לו לאן ללכת.

המפתחות לדירה החלופית שקיבל לא מתאימים למנעול. הדג שהחליט לנסות "להשפיע מבפנים" עושה עכשיו את דרכו למעי הכריש, שם יעוכל במהירות וייגנז לעד.

גנץ עומד עכשיו מול השרידים העשנים של כחול לבן ומגרד בפדחתו.

ממול, הוא צופה בנתניהו מגחך ורוכב על סקרים שמנבאים לו 42 מנדטים. אפשר היה למנוע את הפיאסקו הזה. אפשר היה פשוט להקשיב לאביגדור ליברמן וליאיר לפיד, או סתם לבדוק את ההיסטוריה, הסטטיסטיקה והגופות המפוזרות ביניהן: יצחק (בוז'י) הרצוג, אבי גבאי, ציפי לבני, אביגדור ליברמן, משה (בוגי) יעלון, דן מרידור ובני בגין, ועוד היד נטויה. קהל רב שנשבה בקסמי המחזיקה הבוקעת מתיבת הנגינה בבלפור עד שגילה, כל אחד מהם בתורו, שלא מדובר בדרך אל האושר אלא בהליכה מהופנטת אחרי החלילן מהמליון. זה התברר להם רק כשהיו כבר מעל התהום.

הרי הרצוג עבר את אותו טיפול בדיוק: ניהל עם נתניהו מו"מ אינסופי, בשני אינטרוולים שונים, לממשלת אחדות, לאחר שגרף 24 מנדטים של אנשי ה"רק לא ביבי".

הוא חטף מהציבור שלו, נמשח בזפת ונוצות ועבר לינץ' בכיכר העיר כשהוא ממשיך להאמין שתכף ומיד הוא נכנס לממשלת נתניהו, מאלץ אותו לפנות למרכז ויחד הם הולכים לוועידה בינלאומית, שלום עולמי וחזון אחרית הימים. איך זה נגמר, כולם יודעים. ברגע האחרון העדיף נתניהו את ליברמן על פני הרצוג. ואז, הוא עשה את אותו הדבר גם לליברמן. וחוזר חלילה.

חבר בכיר בכחול לבן המשיל במהלך החג את המצב של גנץ לסרטים המצויירים ההם שראינו בילדותנו: המיקי מאוס התורן מגיע בדהרה אל שפת התהום ומדלג דילוג אדיר מעליה.

בעודו באוויר מתברר שהתהום רחבה בהרבה מכפי שהיה נדמה לו ואז מגיע הקטע הקומי שבו הוא ממשיך לרוץ "על ריק" כמה שניות, בטרם יצנח אל נפילת הריסוק שבתחתיתה ממתין לו קבר האחים של כל הפתאים שנפלו לשם לפניו.

נועה מילמן:

גם ראשת הממשלה של דנמרק מדברת עם הציבור בכל יום. אבל במקום לומר כולנו סבונים, אהבה זה ריחוק, ולהדגים התעטשות לטישן, היא מדברת על החיים עצמם.

היום, למשל, מסיבת העיתונאים נפתחה בהצהרה שעובדים סוציאליים מוגדרים כעובדים חיוניים ולכן ממשיכים לעבוד כרגיל (אגב, כל עובדי המדינה נשלחו הביתה וממשיכים לקבל שכר מלא). השרה לעניינים חברתיים (הרווחה, בישראל) פתחה את מסיבת העיתונאים, וביקשה לדבר על מצוקה של ילדים בבתי שיש בהם אלימות או חוסר בטחון אחר. היא הזכירה להורים שסובלים מכל מצוקה שהיא, שהם יכולים לשלוח את הילדים למסגרות בתי ספר חירום שהוקמו עבור כל מי שחייב לעבוד ולא יכול למצוא סידור לילדים, אבל פתוחים לכל סוגי החירום ולכל ההורים שלא מסוגלים לטפל בילדיהם באופן כל כך אינטנסיבי. היא ביקשה מילדים שחווים מצוקה שיתקשרו למורים שלהם (שעובדים מהבית, כמובן בשכר מלא).

משם היא עברה לדבר על הגדלת תקציבים למקלטים לנשים מוכות, למקלטים לדרי רחוב, והעברת תקציבי חירום לעמותות שמפסידות כספים בשל ארועים שבוטלו.

רגע, זה לא נגמר, אז היא דיברה על פתיחת מועד הגשת הבקשות לעצמאים ובעלי עסקים קטנים לקבלת תמיכה כלכלית מהמדינה, ולעובדים במגזר הפרטי שיצאו לחל"ת, והמדינה תממן כ-70% משכרם (לעובדים שעתיים המימון גבוה יותר מאשר לעובדים בשכר חודשי, מתוך הנחה שהם גם פגיעים יותר מבחינה כלכלית). הבקשות פתוחות רק למגזר הפרטי, כי כאמור המגזר הציבורי מקבל משכורות כרגיל, ועובד מהבית היכן שזה אפשרי.

רק אחר כך, היא העבירה את רשות הדיבור לנציג של משרד הבריאות שנתן עדכון קורונה מסורתי. וככה זה כל יום. מדברים על מניעת המחלה, וגם על תמיכה באזרחים. כי זה לא מספיק רק להשאיר אנשים בחיים, צריך לדאוג גם לחיים עצמם.

אגב, זה גם עדיף למדינה. אני לא מבינה מה משרד האוצר חושב שהוא מרוויח ממליוני אזרחים שפתאום יהפכו להיות עניים.

פרופ' אבשלום אליצור – הרצאות לכל קהל

הנה לפניכם פוסט של אבשלום אליצור שבגינו נחסם ליום אחד:

נשקו מזרחיים ומזרחיות

נשקו כמו מזוזה וסידור ותפילין.

נשקו לו ידיים ורגליים, נשקו מקומות שלא יפה להגיד.

נשקו אבוטבול ובוגלו וגואטה ודהרי עד סוף האלף-בית. נשקו תימנים ומרוקאים ותוניסאים ואפילו פרסים.

נשקו אפילו שיש קורונה כי מה זה כבר משנה.

נשקו את מי שקרא לכם חמורים מתחלפים, שרואה בכם בבונים פרימיטיביים ועושה הכל שתהיו כאלה.

נשקו את מי שמילא את הליכוד במזרחיים מהסוג שהוא אוהב כמו דרעי הגנב ומיקי מכלוף זוהר הנוכל ומירי רגב הצרחנית כדי שיחשבו שכל המזרחיים נראים ככה.

איך אמר הלקקן התורכי בני ציפר, כל הליכוד זה ערימת זבל בלי ביבי.

אז יאללה תנשקו כדי שילקק לכם בהרבה מילים יפות בלי לגעת בכם כי הוא ממש נגעל ממכם ואחרי הנשיקות שלכם היה תמיד רוחץ ידיים עוד לפני הקורונה.

אתם יודעים מה, נשקו את הקורונה כי נתניהו הוא האימא של הקורונות.

קורונה מתוקה שגורמת לכם להרגיש חשובים וגיבורים, שמנפחת לכם את המוח משנאה לאשכנזים ושנאה לשמאלנים ושנאה להומואים ושנאה לערבים ושנאה לכל מי שלא בא לו טוב בעין.

כן נתניהו זה וואחד קורונה.

קורונה שגונבת לכם כסף כל יום מכל כיס, קורונה שמשאירה אתכם עם מינוס ענק בבנק וקבורים בחובות ומשכנתאות ומכורים לתוכניות מפגרות בטלוויזיה, זומבים צייתנים ונחמדים.

זה הקורונה של מעלות וקריית שמונה וקריית מלאכי וקריית גת ובית שמש ושדרות ונתיבות שהאנשים שם מתפוררים מעוני אבל מלאים גאווה בביבי שלהם. יאללה לנשק מה הפסקתם.

נשקו מי ששואב מהמדינה כל שקל לעצמו ולאשתו המשוגעת ולבן המטונף שלו ולבני-דודיו, אשכרה משפחת פשע.

נשקו שירוקן את המדינה עד שתישאר כמו קונדום משומש העיקר שהוא חלילה לא יגיע לבית הסוהר. הוא לבית סוהר??? למה מי מת? בשביל זה יש אותכם! יאללה לנשק אומרים לכם. מוץ' מוץ'.

נשקו אחים ואחיות.

נשקו וקללו אותי זה אף פעם לא הזיז לי.

אבל בבוא היום כשתתעוררו ותבינו מה הנשקוקי הזה עשה לכם ותראו פתאום איך בלעדיו החיים קלים ופשוטים וטובים אל תשכחו לומר תודה למי שלא נישק ולא ליקק.

יש עוד כאלה למזלכם.

אמנון אברמוביץ': נתניהו מתרפס בפנים ומשחק מלוכלך מאחורי הגב

אמנון אברמוביץ' מברך על ריבוי עיתונאים ימניים ודתיים אך מתקשה להאזין לגלי צה"ל. "ההאזנה בשעות מסוימות גורמת לי דלקת אוזניים."

ערוץ 7, י"ד בניסן תש"פ 08/04/20

העיתונאי הוותיק של חדשות 12, אמנון אברמוביץ', מברך על ריבוי העיתונאים הדתיים והימניים, מסביר מדוע הוא מתקשה להאזין לגלי צה"ל ומספר על יחסי עם ראש הממשלה בנימין נתניהו.

בראיון לסימה קדמון ב"דיעות אחרונות" נשאל אברמוביץ' מה דעתו על הריבוי ההולך וגדל של עיתונאים ימניים ודתיים.

הוא השיב: "כן ירבו. יכול עיתונאי, מבחינתי, להיות ימני או שמאלי, נץ או יונה, חרדי, דתי או חילוני - ובלבד שלא יהיה בור ועילג.

בשנים האחרונות אני ממעט, למשל, להאזין לגלי צה"ל. ההאזנה בשעות מסוימות גורמת לי דלקת אוזניים. ישנם שם שדרים, פרשנים, שמשתמשים במילים בלי להבין את משמעותן.

אני מכנה זאת: אנשים שלמדו את השפה מפי השמועה.

"כשהוקמה תחנת גלי צה"ל, שאלו את בן-גוריון על נחיצותה. "התחנה תיתן ביטוי ל"ערכי צה"ל ולמורשת הקרב", אמר בן-גוריון. הוא לא אמר, לערכי הבורות, למורשת העילגות ולשירותי דוברות מפוקפקים."

בניגוד מוחלט למה שחושבים, אברמוביץ' מעריך את נתניהו בעיקר בשל האינטליגנציה שלו, מההשכלה והידע.

"אנשים בגילנו אמורים לדעת שאדם נשפט על פי האופי ולא על פי הכישורים. לא מתחשק לי לדבר על אופיו ורכיביו המתעתעים.

אומר רק מילה על דפוס קבוע ביחסי אנוש: נתניהו מתרפס בפנים ומשחק מלוכלך מאחורי הגב, כך מול כולם, שותפיו ועמיתיו, יריביו הפוליטיים ועיתונאים."

אברמוביץ' נשאל על פציעתו במלחמת יום כיפור, ממנה נותר נכה צה"ל וזכה בצל"ש הרמטכ"ל. "אני לא חושב שמגיעות זכויות יתר למי שנלחם, נפצע וקיבל צל"ש."

על יחסי לצל"ש אספר לך סיפור: כשהתפרסמה רשימת הצל"שים, הבן הקטן שלי, שהיה אז בן שמונה, שאל אותי אם זה מכסף או מזהב. שאלתי: 'למה אתה שואל?' הוא אמר: 'כי אחרי שתמות, אני רוצה למכור את זה'. אמרתי לו: 'אל תמתין, אתה יכול למכור את זה כבר עכשיו.'"

האם בעקבות האיומים והגידופים חשבת לעזוב את המקצוע? "אני ישראלי ועיתונאי על פי הגדרתי העצמית. מעולם לא חשבתי לעזוב, לא את הארץ ולא את המקצוע... לכל אחד ואחת ישנה או צריכה להיות סיסמה אישית, בנוסף לסיסמת הכניסה לטלפון ולמחשב."

הסיסמה שלי היא: עמיד בפני עלבון ואטום לחנופה. שמעתי בימי חיי גם עלבונות והרבה יותר דברי חנופה."

כך השתלט מעון ראש הממשלה על מבנה היסטורי השוכן לצידו

חשיפה

"וילה שוקן", מעונו המפורסם של זלמן שוקן, שימשה במשך שנים רבות את האקדמיה למחיקה • מזה כעשרים שנה השטח בבעלות פרטית של קבוצת רוכשים מחו"ל • אך בפועל, המבנה "סופח" בשנים האחרונות למעון ראש הממשלה, שופץ, גודר ונסגר לכניסה - ככל הידוע, ללא עדכון או תיאום עם עיריית ירושלים וללא אישור סטטוטורי כלשהו •

בדיון בתביעת הדיבה של מני נפתלי, חשף עד המדינה ניר חפץ כי המבנה שימש גם כ"חמ"ל נגד נפתלי"

מאת תני גולדשטיין – 25 בנובמבר 2019

מעון ראש הממשלה השתלט על מבנה היסטורי ענק השוכן בסמוך לבית ראש הממשלה ברחוב בלפור, ירושלים, שיפץ אותו והפך אותו בפועל לחלק מהמתחם המאובטח של המעון ולמבנה המשמש את פמליית ראש הממשלה לצרכים שונים.

המדובר בבית זלמן שוקן, המכונה "וילה שוקן" ונמצא ברחוב סמולנסקין 7, סמוך לבית ראש הממשלה הממוקם ברחוב סמולנסקין פינת רחוב בלפור.

המבנה שימש בעבר כאקדמיה למוזיקה ולמחול וכבית הספר התיכון שלייד האקדמיה ואחר כך כבית ספר של רשת "שובו."

מבדיקת זמן ישראל עולה, כי ככל הידוע לא הוגשו בקשות לגופי התכנון והבנייה של עיריית ירושלים לשיפוץ המבנה ולשימוש כחלק ממעון רה"מ.

בעיריית ירושלים ובמשרד ראש הממשלה לא השיבו עד כה לשאלת זמן ישראל, האם הוגשו בקשות לאישור השיפוץ.

הקרקע של המבנה, אשר "סופחה" בפועל לבית ראש הממשלה, נרכשה לפני כעשרים שנה על ידי קבוצת בעלים פרטיים מחו"ל.

גורמים בעיריית ירושלים אמרו לזמן ישראל כי על הקרקע אושרה בנייה פרטית לטובת הבעלים ללא שום קשר לבית ראש הממשלה.

לפי גורמים בעיריית ירושלים, נראה כי העירייה אף לא עודכנה על פלישת מעון רה"מ. גורמים בעירייה טוענים כי "במתחם מסתובבים מאבטחים של מעון רה"מ אבל הוא בכלל לא קשור למעון."

ההשתלטות, שהחלה ככל הנראה לפני כשבע שנים, עלתה בבית המשפט המחוזי בהרצליה בשבוע שעבר, במהלך דיון בתביעת הדיבה של מני נפתלי נגד הליכוד ומקורביו של נתניהו.

יועץ ראש הממשלה לשעבר, ניר חפץ, שהוא אחד הנתבעים בתביעתו של נפתלי, הציג על דוכן העדים בשבוע שעבר תמונות ממה שכונה "החמ"ל נגד מני נפתלי" - פורום שכלל, לטענת חפץ, את נתניהו, חפץ, עורכת הדין שולי אשכול ויועצי ראש הממשלה דוד שמרון, טופז לוק ויונתן אורף - ובו תיכננו לכאורה מהלכים נגד נפתלי.

"בזמן שחפץ הציג את התמונות, מני פתאום לחש לי, שהמקום שבו הם ישבו הוא הבניין הנטוש של בית הספר, ליד בית ראש הממשלה, ששופץ לקראת ביקורו של פוטין", מספר עורך דינו של נפתלי, גונן בן יצחק.

"כשנשיא רוסיה ולדימיר פוטין ביקר בארץ, חיפשו מקום להלין את עובדי הפמליה שלו", אומר נפתלי לזמן ישראל.

"[סמנכ"ל משרד ראש הממשלה] עזרא סיידוף אמר, יש מבנה נטוש של בית ספר שמיועד להריסה, בואו נשכן שם את הפמליה. המבנה שופץ בעלות מיידית של כ-70 אלף שקלים, מתקציב המעון ובהוראתו של סיידוף. וזה המבנה שבו הם ישבו בחמ"ל שהם פתחו נגדי".

ראש הממשלה נתניהו והנשיא ריבלין הפרו את הנחיות הבידוד החברתי

- נתניהו הצטלם במהלך החג להפקה של ערוץ 12 בהשתתפות בנו אבנר הנשיא ריבלין אירח במעונו הרשמי את אחת מבנותיו ובני משפחתה לליל הסדר

טל שניידר 10.04.2020

ראש הממשלה בנימין נתניהו ונשיא המדינה ראובן ריבלין הפרו את הוראות הבידוד החברתי והעוצר המלא במהלך החג.

נתניהו הצטלם להפקה של ערוץ 12 בהשתתפות בנו השלישי אבנר, אשר אינו מתגורר עימו במעון בבלפור. אבנר צולם כשהוא יושב לידו בשולחן האוכל, במרחק שהוא פחות משני מטרים, ושניהם דנים במשמעויות ההגדה.

לפני כמה חודשים פרסם אבנר ברשתות החברתיות כי הוא מחפש דירה עם חברתו מחוץ לבלפור, ועבר להתגורר באחד הבניינים הסמוכים, במרחק לא רב מהוריו.

בתמונות שהעלה אבנר ברשתות החברתיות הוא נראה עם בת זוגו, כאשר הם משתעשעים עם גור חדש שהביאו, כשהם בחצר בית ראש הממשלה בבלפור.

במהלך הימים שלפני חג הפסח הסתובב אבנר באזור רחביה, ובין השאר יצא לסופר ולחנות פיצות, כך פרסם ברק רביד בערוץ 13. למרות שכמה ימים קודם ביקש נתניהו מן ההורים ברחבי המדינה לא להחזיר לערב החג את הבנים הסטודנטים, נתניהו לא נשמע להוראות, ואף הפר את תנאי הבידוד שבהם הוא עצמו שהה עד 8 באפריל.

בדוברות לשכתו פרסמו במהלך החג הודעה שאינה עולה בקנה אחד עם העובדות: "בחודש האחרון אבנר שוהה כל יום, במשך שעות רבות, במעון רה"מ, ולן בדירתו שנמצאת בצמוד למעון רה"מ, בתוך המתחם המאובטח. אבנר פועל על פי הכללים של משרד הבריאות ואינו יוצא לשום מקום. הצילום בוצע ביממה האחרונה של הבידוד, ולאחר בדיקה שנעשתה ותוצאתה יצאה שלילית."

יום למחרת החג נודע שהנשיא ריבלין אירח במעונו הרשמי את אחת מבנותיו ובני משפחתה לליל הסדר, אחרי שהבת עברה בדיקת קורונה.

לפי כתבת כאן, ורד פלמן, משפחתה של הבת שהתה בנפרד ביחידת האירוח בבית הנשיא.

Barak Ravid ברק רביד 7 באפריל 2020

בדרך כלל אני לא מגיב לאלה שמקללים אותי, מכפישים אותי ומפיצים עלי שקרים. ראשית, יש יותר מדי כאלה ואין לי זמן. ושנית, גיליתי שעדיף להתעלם מאשר לתת למטנפים תשומת לב ולהדהד את השקרים שלהם.

אבל היום החלטתי לחרוג ממנהגי. אולי כי באמת מדובר בכמות מרוכזת מאוד של שקרים שנכתבה עלי בפוסט אחד, אולי כי הפעם השקרים מרתיעים במיוחד ואולי סתם בגלל שזה הגיע אפילו לאמא של חברה של הבת שלי מהכיתה ששלחה את זה לאשתי.

יש חשבון טוויטר על שם אחד אהרן דב הלפרין. עושה רושם שהוא אותנטי. בערך שלו בוויקיפדיה כתוב עליו שהוא המייסד והעורך של שבועון כפר חב"ד. קולגה. אם אפשר לקרוא לזה ככה. אני לא מכיר את מר הלפרין והוא לא מכיר אותי (מה שלא מפריע לו לטנף עלי חופשי חופשי). הוא יכול להיות אבא שלי ולכן אני אתנסח בצורה עדינה ככל האפשר.

מר הלפרין מכפיש אותי ומפיץ עלי שקרים כבר תקופה ארוכה. זה גם תמיד מופץ באותה שיטה:

א. אני מפרסם עובדות או דעות ביקורתיות על נתניהו;

ב. האדון הלפרין מציץ;

ג. הציץ מהודהד על ידי יאיר נתניהו ועוזריו;

ד. צילום מסך של הציץ מופץ בקבוצות ווטסאפ של ביביסטים.

ה. התפוצה של השקרים הופכת רחבה מאוד ואני מתחיל לקבל הודעות נאצה בווטסאפ, בפייסבוק ובפלטפורמות אחרות עם קללות ואיומים.

אותו דבר קרה אתמול אחרי שפרסמתי שורה של עובדות שהראו שנתניהו ובנו אבנר הפרו את הנחיות משרד הבריאות ואת תקנות החירום ואז שיקרו לגבי זה. גם הפעם מר הלפרין לא אכזב וציין פעם נוספת ערימת שקרים נגדי. לא אתחיל להפריך את כל השקרים אחד אחד כדי לא לחפור לכם ואתמקד בשקר המדהים מכולם.

האדון הלפרין טען כי אני הזהרתי שהקורונה היא "פייק ניוז" של נתניהו. זה פשוט שקר וכזב. מעולם לא כתבתי או שידרתי דבר כזה. למעשה עשיתי את ההיפך כאשר כמה פעמים שיבחתי את נתניהו על ההחלטות שקיבל בתחילת המשבר. השקר הזה גם הדהים אותי כי אני כבר שלושה שבועות משדר מהמרפסת של הבית שלי כדי לא להסתכן בכך שאדביק את חבריי בחדשות 13 כי אשתי היא רופאה בבית החולים וולפסון.

לא מעט חברים כותבים לי כל כמה ימים על מר הלפרין ודומיו – למה אתה לא תובע דיבה? לפעמים אני משתעשע ברעיון, אבל תמיד המסקנה שלי בסוף שזה בזבוז זמן ושאני לא לגמרי אדם פרטי ויש לי לא מעט כוח ציבורי ולכן חופש הביטוי אמור לאפשר לאנשים לטנף עלי כל עוד אינם מסיתים ל אלימות או גזענות. אני מספיק חזק כדי לספוג את זה.

אני לא צריך ציונים מהלפרין. הוא וכל המכפישים יודעים את האמת. הם לא יכולים להתחרות מקצועית אז הם משקרים. גם אתם שעוקבים אחרי הידיעות, התחקירים והכתבות שלי קודם בעיתון "הארץ", אח"כ בחדשות 10 ועכשיו בחדשות 13 יודעים את האמת. אתם יודעים שאתם יכולים לסמוך על מה שאני מפרסם.

לא בגלל שאני גאון או בגלל שאני לא עושה טעויות (אני עושה), אלא בגלל שאני לומד מטעויות ועושה מאמץ אדיר למנוע אותן.

אני בודק, מצליב עם כמה מקורות, חושב פעמיים ושלוש לפני שאני מפרסם וכתוצאה מכך גם מדייק.

אז למה בכל זאת כתבתי לכם את זה?

כי השקרים מופצים מהר ורחוק.

למרבה הצער הם גם משכנעים לפעמים יותר מהאמת. והאמת חשובה. העובדות חשובות. הן חשובות יותר מתמיד כאשר הכוחות הכי חזקים במדינה שנעזרים בקבוצה הולכת וגדלה של משרתים, קרנפים ושטיחי רצפה (דוגמת הלפרין) מפיצים שקרים בלי הפסקה.

למרות ההכפשות והאיומים, אני אמשיך לעבוד כדי להביא לכם את העובדות האלה כל יום. כי האמון שלכם חשוב לי.

בשביל זה אני במקצוע הזה. אני רק יכול לקוות שתקשיבו לי ותחשבו על זה. חג שמח ברק.

מחזקים את ברק רביד - ואת העיתונאים שלא דופקים חשבון לאף אחד

כבר יומיים ברצף שהצייצנים בבבלפור בניצוחו של יאיר נתניהו מגייסים את כל השורות למלחמה בברק רביד - בהודעות שנאה ובהסתה פרועה כלפיו .

למה? זה די פשוט: הוא העז לעשות את עבודתו העיתונאית - והוכיח שנתניהו גם משקר וגם מפר את ההוראות שאותם הוא מנחה.

סטונדנטים? הורים? סבים וסבתות? רציתם לעשות ליל הסדר עם כל המשפחה וויתרתם - כי בריאותכם ובריאות הציבור חשובה לכם?

אז דעו, שבבלפור חושבים ועושים אחרת. מה שאסור לנו - מותר להם .

ברק רביד, עיתונאי חדשות 13 לא הרפה, ובדק: האם נתניהו ישב עם בנו, לאחר שהפר את הסגר ואת הבידוד. עשה את עבודתו - והוכיח שכן. לאור יום וללא בושה.

וישר אחרי - התנפלות מבחילה בניצוחו של יאיר נתניהו וכל עוקביו מלאי השנאה .

כל הכבוד לברק רביד על עיתונות אמיתית שלא דופקת חשבון לאף אחד .

מה שברק רביד עשה צריך להיות מובן מאליו ומסר לכל התקשורת: אל תפחדו מהאמת. זו העבודה שלכם. אסור לנו לוותר לפוליטיקאים שחושבים שהם מעל החוק. וזה לא נגמר עם אבנר בליל הסדר - זה ממשיך הלאה לשוחד, מרמה והפרת אמונים.

סחתיין לברק רביד. הדמוקרטיה שלנו תלויה בעיתונאים ללא מורא וללא משוא פנים. זה מאוד פשוט.

...la Somfalvi אטילה שומפלבי @attilus

כרוניקה של נוכלות והונאה:
 - עמוד מול הציבור וספר על מיליון חולים אלפי מתים
 - תמשיך להפחיד כל ערב, זרוק מספרים, תמציא שאתה! נלחם במגיפה
 - קרא לאחדות ונהל מו"מ כוזב
 - סגור המדינה, בטל טיסות - ותן לטיסות לנחות בלי בדיקה
 - הבטח 30 אלף בדיקות, בצע 5k
 - פזר הוראות, והפר אותן בעצמך

הדבר האמיתי שקורה פה והוא בטוח הארוך יותר חמור מהקורונה ומהמשבר הכלכלי, זאת הפיכה שלטונית בלי שאנחנו מרגישים.

אדם שנאשם בבית דין רוצה לבחור את המפכ"ל, היועמ"ש, פרקליט המדינה ואת השופטים שאולי ישבו בערעור שלו.

יש רגעים בחיי עם שהאזרחים צריכים לקום ולהגיד עד כאן!

אהוד ברק

בעלי המבנה ההיסטורי אשר "סופח" למעון ראש הממשלה:

"שוקלים להגיש תביעה, אבל זה לא פשוט"

הלל ליבוביץ', נציג קבוצת הרוכשים של "וילה שוקן" הצמודה לבית ראש הממשלה בירושלים, מגיב לראשונה לחשיפת זמן ישראל לפיה מעון רה"מ השתלט על הנכס ומשתמש בו כבשלו ● לטענתו, עודכן רק על פעמיים שבהן משרד רה"מ השתמש בנכס, אך הוא נזהר מאד מלמתוח ביקורת על התנהלות נתניהו ואנשיו ● "אנחנו לא מרוצים מהמציאות שבה אנחנו לא יכולים להשתמש בנכס, אבל צריכים לשמור על יחסים

"וילה שוקן"

ככה זה שראש ממשלה לוקח מה שבא לו. קשה מאוד להתגונן מפני זה גם לארגונים ועל אחת כמה וכמה לאנשי פרטיים. זו רק אחת מסף הסיבות למה נאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים וראש ארגון פשע ששם עצמו מעל החוק לא יכול לכהן כראש ממשלה!

תוספת להגדרת פסח 2020 תפיכת וייצא...

בנימיניה
קח את בנך
את יאירך ואת רעייתך
אשר מהם יראת
את כל רכושך צאנך בקרך
ואת כל עבדיך
ולך
קח איתך את כל עדריך
את העיוורים ואת האילמים
את החירשים ואת הממלמים
את אלה הממלאים פיהם מים
ואת אלה
המשפריצים מפיהם ג'ורה
את הכנועים ואת הצייתנים
ולך לאן שתחפץ
קח את הסיבונית ואת הברדוגו
את עניבת הפרפר ואת הצל שעבר
את אוחניה ואת מיקייהו
את אמסלמיהו וביטניהו
את מאיוש גולניהו
את שמעון ריקליניהו
את ארא"ל סגליהו וגם
איילה חסוניהו
את נאמניך ומורעליך
ואם שכחתי מישהו
אבקש סליחותיך
ולך
אנא לך
ובאשר תלך... אחרך
הלואי יילכו נאמניך

אודליה כרמון התראיינה בחדשות הבוקר:

11 באפריל 2020

ייהדברים לא נעשו בסתר. כל מי שהיה בסביבת העבודה יודע, מודע ולחילופין משקר. שרה מאלצת את כל העובדים, גם אלו שאין להם כסף, לשלם הכל מכיסם. ומי שלא הבין את רצונות שרה, קיבל טלפון מראש הממשלה כדי להבהיר זאת. אנחנו עוסקים באולפן בכל הכביסות והניקוי היבש ששרה מטיסה לחול. זה הכל שולי. בפרשות 1000,2000,3000,4000, וגם בפרשות שרה, בכולן ראש הממשלה יודע ומעורב מכף רגל ועד ראש. אני יודעת כי הייתי עדה להתנהלות הזו במשרד. באופן ציבורי העיסוק בשרה, גם בשל מצבה הנפשי הוא טעות מיסודו, האחריות המלאה היא של ראש הממשלה."

Or-ly Barlev 10 באפריל 2020

הצוללות השלישית שקיבלה כעת מצרים היא הצוללת המתקדמת הראשונה שלה מתוך שתיים. נשק אסטרטגי, יכולת תקיפה מוגברת, יכולת חמקנית מוגברת.

את האישור לזה הסתיר נתניהו מהרמטכ"ל ושר הביטחון. לא צריך ועדת חקירה כדי לדעת כבר עכשיו שנתניהו פגע בבטחון המדינה. ואז הסתיר. ואז שיקר. החשד: בעבור בצע כסף.

קשה להאמין שהשלימול הזה היה רמטכ"ל

אורי משגב - |08.04.2020

הממשלה הנרקמת במחשכים ובבונקר ברחוב בלפור מסתמנת כמכה ה-11. הוכחה ניצחת לכך שבפוליטיקה הפשע באמת משתלם. זו קואליציה של עריקים, בוגדים, גונבי דעת ומנדטים. ממשלת זדון, הצפויה לקום בזכות הקולות של מיליון וחצי מצביעי כחול לבן, העבודה ומרצ, שהתכוונו להפיץ הגמור.

בכל תחום אחר היה מדובר בעבירות פליליות: הונאה, קבלת דבר במרמה, הפרת אמונים, אי עמידה בחוזה וכמובן שוחד ושלמונים. אך הולם הוא, שבראשות הממשלה עתיד לעמוד מואשם בפלילים חמורים, המנהל את המדינה כבר שנה – וביתר שאת מאז פרוץ המשבר הנוכחי – במעין שלטון יחיד מלוכני, שלפני וקפריזי.

פהאם מישהו עוד זוכר את סיסמת הבחירות ההיסטרית "כחול לבן או ארדואן, מצילים את ישראל"? חלפו רק שבועות ספורים, וכחול לבן, או מה שנשאר ממנה, מתנדבת לקבור את ישראל ולהציל את נתניהו. אותו שלימזל-שלומיאל ששמו גנץ, שבתמיכת 61 ממליצים קיבל מהנשיא את המנדט, התקשר להודיע לו, שכנראה יזדקק לארכה כדי שיוכל להשלים את הרכבת הממשלה – דווקא בראשות יריבו המר, המכפיש והמסית.

גנץ, אל תעבוד עלינו: 18 משרדים, זהו.

אין צורך לחכות לחתימה החגיגית ולהכרזות הנמלצות על "טובת ישראל" ו"צו השעה". זו איננה ממשלת אחדות לאומית, אלא ממשלת שחיתות לאומית. גם לא מומלץ להתרגש מהדיווחים על "קשיים במשא ומתן". הרי גנץ, שמיום ליום קשה יותר להאמין שאכן היה רמטכ"ל, נכנס לשטח השמדה.

אין דרך נסיגה, אין תוכנית מילוט. לא נותרו לו באמת קלפי מיקוח או שוט לנופף בו. האיומים הריקים על חזרה ל"יחזמות חקיקה" אם המשא ומתן ייכשל מעליבים בעיקר את מי שמעז להשמיע אותם.

המשמעות היא, שהמאבק בשחיתות ובשלטון היחיד של המואשם – האידיאולוגיה היחידה שלאורה ניהלו גנץ ואנשיו שלושה סבבי בחירות – נהפך לז'יטון, או להפחדה בנוסח "אם לא תאכל, יבוא שוטר".

בינתיים מהלכי החקיקה שעלו על השולחן הם בדיוק הפוכים: עיגון השחיתות בחוק. ביטול הלכת דרעי-פנחס, כדי לאפשר למואשם בפלילים לכהן כממלא מקום ראש ממשלה וחבר קבינט (ואולי גם מימון למעון רשמי בעבורו); גרסה הזויה לחוק הנורווגי, ולפיה שרים מטעם גנץ יתפטרו מהכנסת, ובמקומם יסתננו למשכן עוד חברים בסיעתו – ולא הבאים בתור ברשימת כחול לבן המקורית שהוצגה לבחור (חוק רטרואקטיבי ולא סביר, שסיכויי לעבור בג"ץ קלושים והעלאתו מעידה על רמת החובבנות של גנץ ושליחיו).

זו אפוא תמצית הבשורה של "ממשלת החירום" לאזרחים המוכים באימת המגפה והשלכותיה: 34 שרים במשרדים מומצאים ומפוצלים, ועוד משכורות מדינה לח"כים חדשים. ועוד לא דיברנו על הבהלה לסיפוח בעוד חודשיים וחצי, כאילו מה שדחוף לאזרחי המדינה מיד עם שוך הקורונה הוא מהלך מדיני חד-צדדי ושנוי במחלוקת, הצתת אש בגדה ובעזה, תקיעת אצבע בעין לירדן ולעולם הערבי כולו ויצירת משבר דיפלומטי עם האו"ם והאיחוד האירופי.

אזהרת מסע: רמת הניתוק והנוכלות שהגעתם אליה מסוכנת. הניכור יהיה בלתי נסבל. יש כאן מיליון מובטלים ומאות אלפי משקי בית ועסקים שפשטו את הרגל. אנשים אלה עלולים להגיע יום אחד לדלתות הלשכות המפוארות שלכם. הרחקתם לכת הפעם.

גנץ יודע שנתניהו לא באמת רוצה בחירות רביעיות - ויש בידיו עוד כמה קלפים לא מבוטלים

רה"מ נחשב כעת לח"כ מהמניין. יו"ר כחול לבן יודע שדרכו היחידה של האחרון לדלג מעל המכשלה הנפיצה הזו, היא הטלת הרכבת הממשלה דווקא עליו, מה שמוכיח שדבר עוד לא נגמר

בן כספית 12/04/2020

1. מנדט לשום מקום

לפני כשנה וחצי, כשהפציע בשמי הפוליטיקה הישראלית, זכה בני גנץ לקבלת פנים צוננת. רוב הפרשנים היו ספקנים וציניים. עמיתי אמנון אברמוביץ' כינה אותו "דג של מים מתוקים". אני טענתי שגנץ הוא דג זהב בביצה מלאה בדגי פיראניה. הוא תמים מדי, טוב מדי, רך מדי. אנחנו נבחנו, אבל השיירה של גנץ עברה. תוכנית העבודה שלו הגשימה את עצמה במלואה. הוא הקים את חוסן לישראל, צירף את בוגי יעלון ותל"ם ואחר כך, בשישבונו של גבי אשכנזי, גם את יש עתיד.

שלושה רמטכ"לים ולפיד אחד הפכו לכחול לבן, מפלגה טרייה שעוד בטרם השתחררה מהנילוניזם הצליחה לבלום את בנימין נתניהו שלוש פעמים רצופות, אירוע שלא נראה במקומותינו מעולם. בני

גנץ הגיע למרחק נגיעה מלשכת ראש הממשלה. הוא הוכיח שלמרות התדמית הנעבעכת משהו, המזג הרגוע, היעדר הקילר אינסטינקט והכריזמה הלא מאוד מרשימה, הוא מצליח לספק סחורה.

בשבוע שעבר הוא שינה פאזה והחליט לזנוח את אסטרטגיית ה"רק לא ביבי". הדרך החדשה הייתה אמורה להוביל אותו, בעוד שנה וחצי, לתפקיד ראש ממשלת ישראל. ובכן, כרגע דומה שהדרך הזו נטולת מוצא. לא המעון בבלפור ממתין לגנץ בסופה, אלא דיור מוגן לגימלאי צה"ל.

לא היה קל להיות בני גנץ בחג הזה. התקווה הלבנה הגדולה של מחנה המונה יותר ממחצית הציבור הישראלי הפכה לייאוש חבוט. נתניהו טבל אותו בבליטת ביצה ופירורי לחם, טיגן אותו, גס בו, לעס אותו וירק אותו על המדרכה תוך כדי טיול אחר צהריים קליל.

מי שקיבל את המנדט מהנשיא להרכבת ממשלה בתמיכתם של 61 ח"כים נאלץ לפרק לעצמו את הבית כדי להבין, רגע אחד אחרי, שאין לו לאן ללכת. המפתחות לדירה החלופית שקיבל לא מתאימים למנעול. הדג שהחליט לנסות "להשפיע מבפנים" עושה עכשיו את דרכו למעי הכריש, שם יעוכל במהירות וייגנז לעד.

גנץ עומד עכשיו מול השרידים העשנים של כחול לבן ומגרד בפדחתו.

ממול, הוא צופה בנתניהו מגחך ורוכב על סקרים שמנבאים לו 42 מנדטים. אפשר היה למנוע את הפיאסקו הזה. אפשר היה פשוט להקשיב לאביגדור ליברמן וליאיר לפיד, או סתם לבדוק את ההיסטוריה, הסטטיסטיקה והגופות המפוזרות ביניהן: יצחק (בוז'י) הרצוג, אבי גבאי, ציפי לבני, אביגדור ליברמן, משה (בוגי) יעלון, דן מרידור ובני בגין, ועוד היד נטויה.

קהל רב שנשבה בקסמי המוזיקה הבוקעת מתיבת הנגינה בבלפור עד שגילה, כל אחד מהם בתורו, שלא מדובר בדרך אל האושר אלא בהליכה מהופנטת אחרי החלילן מהמליון. זה התברר להם רק כשהיו כבר מעל התהום.

הרי הרצוג עבר את אותו טיפול בדיוק: ניהל עם נתניהו מו"מ אינסופי, בשני אינטרוולים שונים, לממשלת אחדות, לאחר שגרף 24 מנדטים של אנשי ה"רק לא ביבי".

הוא חטף מהציבור שלו, נמשח בזפת ונוצות ועבר לינץ' בכיכר העיר כשהוא ממשיך להאמין שתכף ומיד הוא נכנס לממשלת נתניהו, מאלץ אותו לפנות למרכז ויחד הם הולכים לוועידה בינלאומית, שלום עולמי וחזון אחרית הימים.

איך זה נגמר, כולם יודעים. ברגע האחרון העדיף נתניהו את ליברמן על פני הרצוג. ואז, הוא עשה את אותו הדבר גם לליברמן. וחוזר חלילה.

חבר בכיר בכחול לבן המשיל במהלך החג את המצב של גנץ לסרטים המצוירים ההם שראינו בילדותנו: המיקי מאוס התורן מגיע בדהרה אל שפת התהום ומדלג דילוג אדיר מעליה.

בעודו באוויר מתברר שהתהום רחבה בהרבה מכפי שהיה נדמה לו ואז מגיע הקטע הקומי שבו הוא ממשיך לרוץ "על ריק" כמה שניות, בטרם יצנח אל נפילת הריסוק שבתחתיתה ממתין לו קבר האחים של כל הפתאים שנפלו לשם לפניו. אז גנץ.

2. זה עוד לא נגמר

עכשיו, בואו נכתוב פתיח חדש לטור הזה. כי גם הוא אפשרי. שום דבר לא נגמר עד שהוא באמת נגמר.

והאירוע הלא ייאמן שאנו תקועים בתוכו כבר 18 חודשים טרם הסתיים. את הכסף יספור מי שיספור רק במדרגות, ורק אחרי שהגברת (השמנה) תשיר, או תקבל מעון שרד חלופי. בפתיה החדש שלנו בני גנץ הוא שחקן מפוכח.

הוא ניסה שלוש פעמים אבל לא הבקיע. הוא הבין שנתקל בקיר, אז החליט לעקוף אותו. הוא הולך על הסכם משוריין ומבוצר שאין ממנו יציאה ובסופו, באוקטובר 2021, הוא יהפוך לראש ממשלת ישראל. אז כבר אף אחד לא יזכור את הדרך. יזכרו את התוצאה.

כן, אבל מה עם הפיאסקו של סוף השבוע האחרון? גנץ לא אמור להתרגש ממנו. הוא יודע שנתניהו לא באמת רוצה בחירות רביעיות.

נתניהו רועד מהאפשרות שבג"ץ יקבל החלטה בעתירות הנערמות על שולחנו בחודשים האחרונים. העתירה הנפיצה ההיא, שביום שני הקרוב תהפוך, סוף־סוף, לרלוונטית. העתירה שלפיה אין להטיל הרכבת ממשלה על חבר כנסת שנאשם בפלילים.

להבדיל מראש ממשלה באמצע הקדנציה, שיכול על פי החוק להמשיך לכהן גם תחת משפט, הרי שנתניהו במצבו הנוכחי (על פי פרשנים משפטיים רבים) הוא ח"כ מן השורה.

כהונתו כראש ממשלה הסתיימה מזמן. הוא ראש ממשלת מעבר שלוש פעמים רצופות. הוא קיבל את אמון העם בפעם האחרונה לפני חמש שנים. ולכן, בבואו להרכיב ממשלה הוא ח"כ. ולכן, אפשר לקבוע שלא ניתן להטיל עליו את ההרכבה.

גנץ יודע שהדרך היחידה של נתניהו לעקוף את המכשלה הנפיצה הזו היא הקומבינה הנוכחית: הרכבת הממשלה הוטלה על בני גנץ, והוא זה שאמור להודיע לנשיא שהצליח להרכיב ממשלה, עבור בנימין נתניהו.

נכון, זה לא ייאמן וזה מגוחך וזה אפשרי רק במדינה המטורללת (והאהובה) שלנו, אבל יש כאן שני אנשים שהאינטרסים שלהם כרוכים עכשיו זה בזה. ככה זה נראה מזווית הראייה של גנץ. זו הסיבה לטלפון של נתניהו ערב החג ולהודעות המפויסות למחצה של הליכוד.

ועוד לא דיברנו על האפשרות שגנץ יקבל הארכה מריבלין ויצליח להעביר את החוק של ליברמן, שקובע שאין להטיל הרכבת ממשלה על נאשם בפלילים. בקיצור, ביד של גנץ יש עוד כמה קלפים לא מבוטלים. תנוחו, שמאלני הטוויטר. שום דבר עוד לא נגמר.

1. מתווה הפירוק

מה באמת קרה בימים רביעי וחמישי של השבוע שעבר בכחול לבן? מה הוביל לגירושים המכוערים שהותירו כל כך הרבה ילדים ורכוש קרועים בין הצדדים? נבירה אינטנסיבית בין ההריסות לא מעלה פסק דין חלוט. האשמה מוטלת על כולם, אם כי לא בטוח שבמידה שווה.

לכל צד יש הקייס המוצק שלו. בסופו של דבר הכל מתנקז להחלטה של גנץ להציג את מועמדותו שלו לתפקיד יו"ר הכנסת, ולא את מועמדותו של מאיר כהן מיש עתיד. על זה קם, ובעיקר נפל, האירוע כולו.

האם לפיד פירק את כחול לבן בידיים נקיות? לא בטוח. לפיד הודיע אין ספור פעמים שלא יכנס לאחדות או חירום או כלום עם נתניהו בשום מקרה.

לפיד, לדברי הגנציייה, איבד עניין בכחול לבן. הוא הבין שהוא לא מתרומם בתוכה, אלא להפך. התאים לו שגנץ ייכנס אל בין כנפיו הרעילות של נתניהו בעוד הוא, לפיד, הופך ליו"ר האופוזיציה הלוחמת וממציא את עצמו מחדש.

אבל גם גנץ תרם לפיאסקו, ובנדיבות:

בשביל מה התעקש על הצגת מועמדותו לתפקיד היו"ר?

איזה אסון היה קורה אם מאיר כהן היה נבחר לתפקיד כמתוכנן ומיד אחר כך מאיץ את אישורה של אותה הצעת חוק המתהפכת מעל ראשו של נתניהו? מה עבר לו בראש כשפירק את כחול לבן בעודו בעיצומו של מו"מ עם נתניהו, בלי שיש לו ביד מסמך חתום, נצור, סופי, מוגמר, עם ערבויות בנקאיות וערבים אמינים?

הרי רק הנחת הצעת החוק ההיא הייתה מהווה איום קיומי ממשי שיאלץ את נתניהו לחתום על ההסכם שמטביע על מצחו תאריך תפוגה.

ברגע שהעסק מתחיל להתמסס, גם האיום מתפוגג, וגנץ נשאר קירח מכאן ומכאן. האופציה הייתה בין ממשלת אחדות כשמאיר כהן יו"ר הכנסת, לבין כלום ושום דבר. עכשיו בני גנץ הוא יו"ר הכנסת. נו, ומה יוצא לו מזה?

הסיפור מורכב בהרבה מכפי שתואר כאן ובמקומות אחרים.

יש בו גם עניינים אישיים. תהליך שעבר על גנץ בחודשים האחרונים והגיע לשיאו ביומיים הרי הגורל של סוף השבוע שעבר (רביעי-חמישי). לגנץ נמאס.

הוא הבין שהפך לאידיוט השימושי של ליברמן ולפיד.

הוא מאס בדרך הפטרונית שבה שני אלה דיברו אליו. בעיקר ליברמן. "מכל פגישה עם ליברמן הוא חזר מכווץ", מספר אחד מאנשיו, "הדרך שבה ליברמן דיבר אליו הייתה בוטה, לא מכבדת".

גנץ הבין ששני הפרטנרים שלו לא רואים אותו ממטר. כל מה שמעניין אותם זה לסלק את נתניהו. הם רואים בו פיון על לוח.

"בני הרגיש שאיווט מדבר אליו כמו אל חייל שלו. בני לא חייל של אף אחד. בני היה רמטכ"ל, והוא אמור להיות גם הרמטכ"ל של כחול לבן. אז הוא הסביר להם את זה, ככה שיבינו".

לתבשיל הזה צריך להוסיף תבלינים: על שולחנו של גנץ הונחה, עשרה ימים לפני הפיצוץ, תוכנית האיחוד הסודית שנרקמה בין לפיד למשה (בוגי) יעלון. יש עתיד ותל"ם. הוא הבין שהכל כבר סגור. שפסק הדין כבר ניתן, אך טרם פורסם.

הוא בלע את הרוק והמשיך הלאה, כרגיל. אחרים היו מתפוצצים, אבל גנץ, כבר אמרנו, הוא אדם מיושב בדעתו עם פתיל ארוך (מדי) ושוחר שלום.

הוא הגיש את מועמדותו לתפקיד יו"ר הכנסת רק בשעה רבע לארבע אחר הצהריים, ביום חמישי. ארבע שעות קודם הודיעו יש עתיד, תל"ם, ליברמן והמשותפת שלא יתמכו בו. יומיים קודם הוא עשה מרתון שיחות: נסע ללפיד הביתה, נסע לעפר שלח הביתה, דיבר פעמיים עם מאיר כהן והבטיח לו שמדובר רק במהלך זמני. אפס, כל זה לא עזר. גנץ משוכנע שהצעידו אותו לתוך מלכודת.

לפיד ויעלון לא מתרגשים מהאישום הזה. נכון, המנכ"לים של מפלגותיהם הכינו איחוד לכל צרה שלא תבוא, שבועיים קודם. אז מה? האפשרות הזו ריחפה באוויר וחובתם להגיע אליה מוכנים. מכאן

ועד הפירוק עצמו, הדרך ארוכה. במקרה של יעלון, אין סיבה לא להאמין לטוהר הכוונות. מתוך כל החבורה שהזכרה בטור הזה, הוא היחיד שהאגו לא בוער על ראשו.

אצל לפיד יש גם אינטרס פוליטי אישי, אבל מכיוון שאנחנו בפוליטיקה, זה לגיטימי. לפיד עשה את הוויתורים שלו בהקמת כחול לבן וגם לפני הבחירות האחרונות. הוא מיצה. זכותו.

בשורה התחתונה, אנחנו מתכנסים שוב לעמדת יו"ר הכנסת. לטעמי, אחרי שדיברתי עם כל הצדדים, הטעות של גנץ הייתה ההתעקשות להיבחר לתפקיד בעצמו.

הוא לא העריך נכון את עוצמת התגובה של הצד השני.

הוא לא האמין שלפיד ויעלון יתפצלו ממנו באותו רגע.

אם ישקול את הטיעונים על כף המאזניים, יגלה שעדיף בהרבה "להיתקע" עם יו"ר כנסת לעומתי (מאיר כהן ממלכתי מאין כמותו ולא היה מערים יותר מדי קשיים על ממשלת נתניהו-גנץ) מאשר להיתקע עכשיו בלי כלום. הוא היה צריך לאפשר את בחירתו של כהן ולהמשיך לדחוף קדימה בכל הכוח את המנופים נגד נתניהו. במקום זה, הוא נלחץ מהאולטימטום הריק של נתניהו שבחירת כהן תשים קץ למו"מ. הוא מצמצם ראשון. הוא הפסיד. לפחות בינתיים.

2. "יכול להיות שנכשלנו"

יש עוד משהו: ההערכות שמשבר הקורונה יקבור את נתניהו פוליטית לא מתגשמות כרגע. המצב הפוך: נתניהו דוהר על הקורונה וקובר את כל האחרים. למרות ניהול נוראי של האירוע (למעט ההחלטות הראשונות על סגירת השמיים), אף על פי שיש כבר מעל מיליון מובטלים, למרות הקטסטרופה הכלכלית, הוא שוב מצליח להיראות כאבי האומה, מדביר המגיפות ונוטר החומות.

אסון כלכלי? יהיה בסדר. זה בכל העולם, וביבי הוא מר כלכלה. הוא ישפוך הררי כסף על הציבור לקראת הבחירות ויכבה את השריפות. "הוא הצליח לחבל אליו את הציבור שלו", אומר בכיר בכחול לבן, "הם יישארו איתו גם אם יתברר שהוא עצמו הנדס את נגיף הקורונה. בדיוק כמו במקרה של טראמפ."

מצד שני, אסור לשכוח: גם אהוד אולמרט נכנס למלחמת לבנון השנייה עם 76% תמיכה ויצא ממנה על קביים. וגם נתניהו עצמו נכנס לקמפיין בחירות אפריל 2019 עם 32 מנדטים, כשגנץ ספר 12 מנדטים בסקרים. כן, גם נתניהו יודע את זה, אף על פי שבביתו פנימה האופוריה עובדת שעות נוספות.

קריעתה של כחול לבן לשני נתחים מדממים היא אירוע קשה.

יש לה נפגעים רבים. ממש כמו בגירושים כואבים בתוך המשפחה. הילדים אובדי עצות, קרועים בנפשם, שוקלים עם מי מההורים ללכת.

חלק מהם הלכו עם אבא, אף על פי שהלב עם אמא.

חלק אחר, בדיוק להפך. צבי האזור ויועז הנדל, שנכנסו על גבו של יעלון לכנסת, ערקו לגוש של גנץ ואשכנזי והקימו סיעה עצמאית. פנינה תמנו-שטה, שנכנסה בזכות לפיד, כנ"ל. ואילו ח"כ ר'דיר מריח, הדרוזית הראשונה בכנסת, עשתה דרך הפוכה בדיוק. זה לא נגמר כאן.

מי ששמע את ח"כ אלוף במילואים אלעזר שטרן בימים האחרונים, מבין את עוצמתה של סערת הנפש. שטרן הוא בעל ברית, חבר אישי ואח לנשק של אשכנזי. מצד שני, שטרן חבר ב-יש-עתידי של לפיד.

בעיקרון, לא שלל שטרן ממשלת אחדות. הוא היה, פחות או יותר, על הבלטה של אשכנזי בתחום הזה. יחד עם זאת, הוא לא שקל לבגוד בלפיד. זו אינה דרכו.

ביממה הסוערת האחרונה הוא דיבר עם אשכנזי לא פעם והבין ממנו שגם הוא, גבי, לא יהיה מוכן לתת לנתניהו שנה וחצי ראשונות בתפקיד. שטרן נרגע. אחר כך הוא שמע מגנץ שביקר בלשכת יולי אדלשטיין, יו"ר הכנסת, בלילה ההוא שבו נעל אדלשטיין את המליאה ושבר את הכלים.

עכשיו, שטרן כבר לא יודע למי להאמין ומה לחשוב. הוא מתקשה להביט לאשכנזי בעיניים אבל גם לא לגמרי מבין לאן כל זה מוביל אותו, ואותו.

מייסדי כחול לבן לא שייכים לפוליטיקה. גנץ, כבר אמרנו, הוא חיה מבויתת, שקטה ומנומסת. יעלון ואשכנזי הם ג'נטלמנים, קצינים פולנים למדי שממשיכים לדבוק בעיקרון של "הממלכה חשובה מהמלוכה".

שלושת הגנרלים האלה, שידעו קרבות, מלחמות, החלטות גורליות, ניצחונות ומפלות בשדה הקרב, לא הגיעו מוכנים לתעלות הנחשים והסכינים של הפוליטיקה. הם לא מצוידים ומאומנים לגרילה של נתניהו. לשקרים, לתרגילים, לשטיקים ולטריקים. לעובדה שהכל מותר, שהמטרה מקדשת את האמצעים, שאין חוקים וכללים, שאין איזונים ובלמים.

בשנה וחצי האחרונות הם לא מאמינים למראה עיניהם. הם באו לשירות מילואים כדי לנסות להציל את המדינה, והם מתחילים עכשיו להבין שהם נלחמו את המלחמה הלא נכונה והיו תמימים. "אז יכול להיות שנכשלנו", אומרים האומרים, "ויכול להיות שהנוכל הצליח להערים גם עלינו. אבל לפחות ניסינו".

3. הימים הנוראים

מה הלאה? הכל אפשרי.

משחק הפוקר לא הסתיים עדיין, הקופה עולה על גדותיה, השחקנים קרובים לקצה.

בכחול לבן מאמינים עדיין שנתניהו לא באמת רוצה בחירות. "הדרך הכי בטוחה שלו להבטיח עוד שנה וחצי בשלטון היא ממשלת אחדות", אומרים שם. כל השאר, מונח על קרן הצבי. זאת ועוד: גם שותפיו של נתניהו לא רוצים בחירות.

אריה דרעי יודע שבחירות בצל הקורונה יחתכו בו בבשר החי. נתניהו ינקר בכבדו. נפתלי בנט חושש מחיסול. נתניהו יקלף ממנו את רפי פרץ, יריץ אותו בראשות החרד"לים וימית את הציונות הדתית הפרגמטית של בנט ואיילת. כנ"ל לגבי החרדים האשכנזים.

בעוד המילים האלה נכתבות, מנסים בכחול לבן לממש את הערבות הדרמטית שעליה הכריז דרעי, כשניסה לשכנע אותם לחבור לנתניהו. "הוא אמר שהוא ערב למהלך הזה", אומר מי שאומר בכחול לבן, "אז הנה, בואו נראה אותו עכשיו. ההסכם הקואליציוני מוכן. מי שטרפד אותו ברגע האחרון זה ביבי. דרעי יכול להודיע שהוא שובר לכיוון שלנו ולאכופף על ביבי להסכים. אנחנו ממתנים".

תנחו. דרעי לא יודיע. לא ממנו תצמח הישועה. מי שצריך לקבל את ההחלטה הוא בנימין נתניהו.

האם הוא רוצה לקבל עוד שנה וחצי, לבצע את מהלך הסיפוח ההיסטורי (ולו חלקית) ולהגיע לעסקת טיעון סבירה במשפטו, או שהוא מעדיף להגדיל את סכום ההימור וללכת על כל הקופה? כלומר, לרוץ לבחירות רביעיות, להביא 63-64 מנדטים ולשנות את ישראל לצמיתות? האם הוא באמת

רוצה להשמיד את העליון, לסרס את מערכת שלטון החוק ולהשלים את פירוקה של התקשורת החופשית?

האם הוא מאמין שזה אפשרי? האם הוא חושב שזה נכון?

בנימין נתניהו המקורי, המשכיל, האליטיסט, הדמוקרט, לא היה מעלה בדעתו לבצע את התועבה הזו במדינתו.

בנימין נתניהו הנוכחי מסוגל לכל דבר. הוא איבד את השליטה על עצמו ואת הרוב בדירקטוריון בבלפור. הוא נע מייאוש לתקווה, ממאניה לדיפרסיה, משיאים לתהומות. כדי לעזור לו להחליט, נתפר למידותיו, או יותר נכון למידותיה, המבנה חסר התקדים של שני ראשי ממשלה. מעון שרד ממלכתי גם למ"מ ראש הממשלה, כולל שיירה, כולל מאבטחים, כולל מימון מלא-מלא.

בימים כתיקונם רק האירוע הזה היה מייצר כאן רעידת אדמה גלקטית. אבל אנחנו לא בימים כתיקונם. אנחנו בימים מזורים, נוראים והיסטוריים. הלוואי שהיינו יכולים כבר לדפדף, בדיעבד, בדפי ההיסטוריה המצהיבים ולקרוא איך זה נגמר. כי כפי שכבר נכתב כאן בהתחלה, זה עוד לא נגמר.

לוי-אבקסיס מצטרפת לבלוק הימין. בכירים בכחול לבן: "נתניהו בורח מההסכם"

חברת הכנסת שרצה עם מרצ משלימה רשמית את המעבר וקוראת לריבלין להטיל את המנדט על נתניהו: "רק לו הסיכוי להרכיב ממשלה". בכירים בכחול לבן על המגעים לאחדות: "זה לא מו"מ, זו תוכנית הונאה"

מורן אזולאי ויובל קרני פורסם: 12.04.20

אורלי לוי-אבקסיס מצטרפת רשמית לבלוק הימין וקוראת לנשיא ראובן ריבלין להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על ראש הממשלה בנימין נתניהו. שעות לאחר פנייתו של יו"ר כחול לבן, בני גנץ, לנשיא בבקשה לקבל ארכה להרכבת הממשלה, פרסמה לוי-אבקסיס הודעה ובה כתבה כי "פנייתו של גנץ לנשיא המדינה להארכת המנדט היא הודאה בחוסר יכולתו להרכיב ממשלה". במקביל טוענים בכירים בכחול לבן כי נתניהו החליט לסגת מהסכם להקמת ממשלת אחדות. "נתניהו בורח מהסכם. זה לא משא ומתן, זו תוכנית הונאה". גורמים המעורבים במו"מ בין הליכוד לכחול לבן הוסיפו כי "זה נראה כמו קריסה מוחלטת של אופציית האחדות".

מכתבה כתבה לוי-אבקסיס כי "פניית גנץ נועדה להרוויח זמן כאמצעי להפעלת לחץ במו"מ התקוע. לחץ שתכליתו לסחוט מן הצד שכנגד עוד ויתורים ועוד מוקדי כוח פוליטיים - זאת בנוסף לרוטציה ולייצוג הפריטטי המנוגדים לכל פרופורציה הגיונית במצב נורמלי."

לוי-אבקסיס הוסיפה ותקפה את כחול לבן על התנהלותה: "המו"מ שהתחיל מתוך דאגה כביכול מסכנת הקורונה הפך לתעתוע פוליטי מוזר המלווה באיומים על ראש הממשלה - אם לא תענה לדרישתנו, נגיש לכנסת הצעות חוק שיפסלו אותך באופן פרסונלי מלכהן. מדהים לשמוע מוסר סלקטיבי שכזה מפיהם של אלה שהבטיחו פוליטיקה נקיה."

לבסוף סיכמה כי יש לדעתה דרך אחת לצאת מהמבוך והיא להכיר בעובדות: "הליכוד היא המפלגה הגדולה בכנסת, ראש הממשלה נתמך על ידי הבלוק הפוליטי הגדול בכנסת - 59 חברי כנסת, גם במצב שנוצר הממשלה מתפקדת, אפשר וניתן לבקר אותה, אבל היא עדיין מתפקדת ולא מתפרקת. מהסיבות האלו יש לתת לרה"מ את המנדט כי בואו נודה, רק לו הסיכוי להרכיב ממשלה."

ראש הממשלה נתניהו מיהר להגיב: "אורלי, ברוכה הבאה"

בין לוי-אבקסיס לגנץ שוררים יחסים מתוחים עוד מהסיבוב הראשון של הבחירות אז סוכמה ביניהם ריצה משותפת, ורגע אחרי הקפיא גנץ את ההסכם לטובת ריצה משותפת עם יו"ר יש עתיד יאיר לפיד. לוי-אבקסיס, שהתפצלה לאחרונה מהעבודה-מרצ, ביקשה שלא להמליץ על אף אחד מהמועמדים אצל נשיא המדינה, אולם כעת, כאמור, היא מצטרפת לגוש הימין.

מהליכוד נמסר בצהריים כי "התדרוכים והדיווחים ביחס למשא ומתן הם פייק ספין של כחול לבן. ראש הממשלה נתניהו התקשר אמש, ופעם נוספת גם היום, לח"כ בני גנץ וחזר על הצעתו לפעול להקמת ממשלת אחדות ולשבת יחד, ביניהם ובין צוותי המשא ומתן, לטובת הקמת ממשלה - 'עד שיצא עשן לבן.'"

"לחשוף את השוחד הפוליטי בין לוי-אבקסיס לנתניהו"

יו"ר מרצ ח"כ ניצן הורוביץ אמר בתגובה להודעתה של לוי-אבקסיס כי "אורלי לוי לא מייצגת ולו בוחר אחד מתוך 267,480 שהצביעו לרשימה שלנו. המהלך הבזוי שלה הוא בפועל גניבת קולות שמאל להשגת טובות הנאה אישיות. יש לחשוף מיד את הסכם השוחד הפוליטי בין לוי אבקסיס לנתניהו. על הנשיא להתעלם מהמלצתה ולא לתת יד לרמיה הפוליטית ולהמשך רמיסת האמון בין הציבור לנבחרינו"

ח"כ תמר זנדברג ממרצ הוסיפה ואמרה כי "בצעד הקודם שלה תהיתי איך אורלי לוי אבקסיס יכולה לישון בלילה. עכשיו אני מבינה שאין לה לא מצפון ולא מוסר וגם לא מינימום בושה."

ימים אלו מסמנים שפל חדש באמון של אזרחים בפוליטיקאים - ובצדק.

אבל אורלי לוי אבקסיס היא שיא חדש של פוליטיקה מטונפת - הגדרה מילונאית של נוכלות פוליטית.

רק שבועיים לפני הבחירות - היא שיקרה במצח נחושה והצהירה שהיא מוכנה לממשלה בשיתוף פעולה עם אזרחי ישראל הערבים.

היא נתנה ביטחון למאות אלפי מצביעים שהצביעות לרשימת 'אמת' - שרובם המוחלט הצביעו לרשימה זו כי הם התחייבו מעל כל במה מדי יום ביומו - שלא ישבו עם נתניהו הנאשם בפלילים חמורים.

אז מה יש לנו ע"פ אורלי לוי?

א. אסור לשתף פעולה עם אזרחי ישראל הערבים.

ב. חובה לשתף פעולה עם ראש ממשלה נאשם בשוחד שמוביל בלוק גזעני-לאומני-משיחי.

זו המורשת הפוליטית של אורלי לוי אבקסיס: גניבת קולות של ישראלים שמאמינים בשלום, שוויון וצדק - לגוש שמאמין בשנאה, אלימות וגזענות.

הדבר הראוי ביותר יהיה שהיא תחזיר את המנדט ותתפטר. אבל אורלי לוי הוכיחה שהיא תעשה את ההפך המוחלט ממה שהכי ראוי. אולי היא באמת מתאימה להיות שרת הבריאות של נתניהו.

ביזיון.

אורלי לוי אבקסיס חצתה קו אדום שצריך להדאיג כל אזרח

פרישתה של ח"כ אורלי לוי אבקסיס מגוש התומכים בבני גנץ הקטינה את הסיכויים שיצליח להרכיב ממשלה, גם אם ליברמן יתמוך בהרכב שנשען על הרשימה המשותפת. ההליכה לקלפי בפעם הרביעית בספטמבר אינה אפשרות מופרכת.

צבי זרחיה 12.03.20

הודעתה שלשום של יו"ר גשר ח"כ אורלי לוי אבקסיס שלא תגבה ממשלה שנתמכת על ידי הח"כים הערבים (ראו תיבה), לצד התנגדות דומה שהביעו הח"כים צבי האזר ויועז הנדל (כחול לבן) להקמת ממשלה כזו מסבכת עוד יותר את הפלוונטר הפוליטי.

המערכת הפוליטית מגיעה לנקודת רתיחה לקראת המפגשים שיקיים הנשיא ראובן ריבלין ביום ראשון עם חברי הכנסת לקראת ההכרעה על מתן המנדט להרכבת הממשלה: ליו"ר כחול לבן או לרה"מ בנימין נתניהו. ביום שני בערב, לאחר השבעת הכנסת ה-23, או למחרת, יודיע ריבלין על החלטתו.

לגנץ יש על הנייר 61 ממליצים, ללא לוי אבקסיס ובהנחה שגם חברי סיעת בל"ד ימליצו עליו וגם ישראל ביתנו, לצד כחול לבן, העבודה, מרצ והרשימה הערבית המשותפת.

ליברמן: לא שינינו עמדתנו

יו"ר ישראל ביתנו ח"כ אביגדור ליברמן אמר אתמול בישיבת סיעתו כי "לא שינינו את עמדתנו בנושא הרשימה המשותפת וההחלטה על מי להמליץ תתקבל בימים הקרובים". עם זאת בכנסת מעריכים שישראל ביתנו תמליץ בפני הנשיא ביום א' על גנץ להרכבת ממשלה ותתמוך בממשלת מיעוט בראשות גנץ ובתמיכת הערבים אם יתברר שיש לכך רוב בכנסת.

מנגד, לנתניהו יש כרגע 58 ממליצים ממפלגות הליכוד, ש"ס, יהדות התורה, וימינה. בליכוד מקווים לצרף גם את לוי אבקסיס ולהגיע ל-59 ממליצים.

בשנה האחרונה העניק הנשיא ריבלין ראשון את המנדט לראש מפלגה שהציג בפניו יותר המלצות של חברי הכנסת. עם זאת, לנשיא חשוב לראות כי כי למי שמקבל את המנדט יש גם את היכולת להקים ממשלה. אגב, גנץ או נתניהו אם יציגו ממשלה בפני הכנסת לא נזקקים לרוב של 61 חברי כנסת אלא לרוב רגיל.

אלא שכל האופציות הללו עומדות על כרעי תרנגולת והאפשרות של בחירות רביעיות בספטמבר בהחלט קיימת.

אתמול נפגשו יו"ר סיעת כחול לבן ח"כ אבי ניסנקורן וח"כ עופר שלח עם נציגי הרשימה המשותפת ודנו עימם בתנאים לתמיכתם בממשלת מיעוט בראשות גנץ. בימים האחרונים העלו הח"כים הערביים שורת דרישות ובהן איסור תפילת יהודים במסגד אל אקצה, ביטול חוק הלאום וביטול "חוק קמיניץ" שהחמיר הענישה על בנייה בלתי חוקית ביישובים במגזר הערבי.

בכחול לבן מקווים שלאחר הקמתה של ממשלת מיעוט יהיה ניתן לשכנע את הליכוד להצטרף לממשלה כזו בראשות גנץ. ואולם, בליכוד מסרבים לכך, שנתניהו לא יהיה הראשון בכהונת ראש הממשלה. שכן, מאחר שכבר הוגש כנגדו כתב אישום הוא לא יכול לכהן כשר בממשלה. מנגד, אם כחול לבן תנסה לצרף את ש"ס ויהדות התורה, היא תיתקל בהתנגדותם של יו"ר ישראל ביתנו אביגדור ליברמן ויו"ר יש עתיד יאיר לפיד.

הנדל והאזור תקועים

הח"כים צבי האזור ויועז הנדל יצטרכו כעת לחשב מסלול מחדש לגבי המשך דרכם. הם הביעו התנגדות לממשלת מיעוט בראשות בני גנץ שתזכה לתמיכת ח"כים מהרשימה המשותפת, כמו גם לשיבה בממשלה תחת נתניהו, אם כי לא הודיעו איך ינהגו בפועל. השניים בוחנים את כל האופציות אבל מרחב התמרון שלהם מוגבל. הם לא יכולים להתפלג מרשימת כחול לבן (כפי שתעשה לוי אבקסיס שכן לכך נדרשת תמיכת של 11 מבין 33 חברי סיעת כחול לבן).

זאת ועוד, אם הם יתנגדו להקמת ממשלה בתמיכת המשותפת הם עלולים למצוא את עצמם מופרשים מכחול לבן ולא יהיו זכאים לקבלת מימון מפלגות.

בליכוד קיוו שהאזור והנדל יחד עם לוי אבקסיס יספקו לנתניהו רוב של 61 בכנסת הנוכחית. ואולם אם השניים יפרשו מכחול לבן הם יחסלו את עתידם הפוליטי שכן לא יוכלו להתמודד לכנסת הבאה ברשימה קיימת.

פניית פרסה ממרצ לימין - היסטוריה, במובן הרע.

יו"ר גשר ח"כ אורלי לוי אבקסיס, שהודיעה כי על פירוק השותפות עם העבודה ומרצ בשל התנגדותה להקמת ממשלה בראשות בני גנץ בתמיכת הרשימה המשותפת, יכולה לפרוש מאחר שהיא עומדת בראש מפלגה עצמאית. כל מה שהיא זקוקה לו הוא שוועדת הכנסת תאשר את התפלגותה מהרשימה.

אם תוקם ממשלה בראשות גנץ, ירצו בקואליציה החדשה למנוע את האישור בוועדת הכנסת להתפלגותה כדי למנוע ממנה לתפקד כסיעה עצמאית. ואולם הכנסת בכל מקרה תיאלץ להקצות לה מכסה של הצעות חוק, הצעות לסדר ומקום בוועדות הכנסת.

פרישתה של לוי אבקסיס מהשותפות לא תפגע בה מבחינת מימון המפלגות. לוי אבקסיס זכאית למימון מפלגות שוטף של 166 אלף שקל בחודש. החוב של גשר לכנסת הוא 2 מיליון שקלים והיא יכולה לכסות אותו לאורך הקדנציה. אם הליכוד ירכיב ממשלה, בתמיכת גשר, לוי צפויה להתמנות בה כשרה. במקרה כזה היא אף לא תזדקק למכסה של הצעות לסדר או הצעות חוק פרטיות בכנסת.

בשבוע שעבר פרסם "כלכליסט" כי בליכוד מציעים להציג את אביה של לוי אבקסיס, השר לשעבר דוד לוי כמועמד של גוש הימין בבחירות לנשיאות שיערכו ביוני 2021, בתמורה לעריקתה ולתמיכתה בליכוד. לוי אבקסיס הכחישה את הדברים. יצוין כי ההצבעה במליאת הכנסת לבחירת הנשיא היא חשאית, ולא בטוח שהליכוד יוכל לעמוד בהבטחתו.

לוי אבקסיס ביצעה ב־11 שנות כהונתה בכנסת שורה של מעברים ממפלגה למפלגה. ב־2009 היא נבחרה לכנסת ברשימת ישראל ביתנו. ב־2016 פרשה ממנה בזעם במחאה על כך שישראל ביתנו הצטרפה לקואליציה בראשות נתניהו בלא שדאגה לנושאים החברתיים, כפי שטענה אז. בישראל ביתנו טענו כי לוי אבקסיס פרשה כי לא קיבלה אז משרת שרה בממשלה. בעקבות פרישתה מישראל ביתנו היא פעלה כסיעת יחיד ונאסר עליה להתמודד בבחירות לכנסת ה־21 שנערכו באפריל 2019 במסגרת רשימה שכבר מכהנת בכנסת.

באפריל 2019 התמודדה לוי אבקסיס בראשות גשר ולא עברה את אחוז החסימה. בספטמבר 2019 היא חברה למפלגת העבודה והתמודדה במסגרת העבודה־גשר. במרץ 2020 התמודדה במסגרת העבודה גשר מרצ אותה עזבה.

לוי אבקסיס אמרה שבועיים לפני הבחירות בראיון ל־ynet כי אין לה בעיה לשבת בממשלה צרה שנשענת על תמיכת הרשימה המשותפת. שלשום נסוגה מכך. כעת, מעריכים שאם הליכוד ירכיב ממשלה היא תצטרף לקואליציה בראשות נתניהו. אם הליכוד לא ירכיב בקרוב ממשלה נראה שישריינו לה מקום ברשימת הליכוד בבחירות הרביעיות.

ריבלין לגנץ: לא אאריך לך את המנדט להקמת ממשלה

איתמר אייכנר ומורן אזולאי פורסם: 12.04.20

לפי הנשיא, נתניהו לא אישר בפניו כי הוא וגנץ קרובים לחתום על הסכם אחדות. לכן הודיע ריבלין כי אם לא ייחתם הסכם עד מחר בחצות, המנדט יעבור לכנסת שתוכל לבחור מועמד מוסכם - אלא אם נתניהו ישיג עד אז 61 ממליצים. במקרה שלא יימצא פתרון תוך 21 יום, ישראל תלך לבחירות רביעיות.

המנדט ליו"ר כחול לבן לא יוארך - ואם תוך יממה וחצי לא ייחתם הסכם על ממשלת אחדות, הכדור יועבר לכנסת: נשיא המדינה ראובן (רובי) ריבלין הודיע היום (א') ליו"ר כחול לבן בני גנץ כי בנסיבות הקיימות לא תתאפשר הארכה של תקופת מלאכת הרכבת הממשלה שניתנה לו וכי תקופה זו תפקע מחר בחצות.

הנשיא ציין כי קיבל החלטה זו לאחר ששוחח גם עם יו"ר הליכוד בנימין נתניהו, שלא אישר כי השניים קרובים לחתימה על הסכם שיוביל לממשלת אחדות. לפי ריבלין, והיה ולא יחתמו השניים על הסכם עד מחר בחצות, ולא תשתנה תמונת הממליצים, ישוב המנדט לכנסת ותחל תקופת 21 הימים

בהם יוכלו חברי הכנסת לגבש רוב להמלצה על מועמד מוסכם. למועמד המוסכם יינתנו 14 יום להרכיב ממשלה.

לפי הודעת הנשיא, אם בזמן שנותר עד תום התקופה הראשונה שניתנה לגנץ להרכבת ממשלה, ישתנו הנסיבות ויבואו הצדדים אל הנשיא בבקשה להארכת התקופה על מנת לסייע בידם להגיע להסכם, ישקול זאת הנשיא שנית. במקרה שלא יימצא פתרון תוך 21 יום, ישראל תלך לבחירות רביעיות תוך מעט יותר משנה.

הודעתו של ריבלין, שהחליט לא להעביר את המנדט לנתניהו ולא להאריך את המנדט לגנץ, מעבירה למעשה את הכדור לכנסת. הוא מאפשר לליכוד ולכחול לבן את האפשרות להגיע לאחדות בלי להתערב בעניינים פרלמנטריים, שבמסגרתם הוועדה המסדרת תעבור מצד אחד לצד השני. בעקבות הודעתו, הוועדה המסדרת תישאר בידי כחול לבן, וגנץ ימשיך לכהן כיו"ר הכנסת.

סיעות בלוק הימין, ובהן גם המצטרפת החדשה אורלי לוי, פנו לריבלין בהודעה משותפת ומסרו כי "אנו קוראים לך להעביר את המנדט לראש הממשלה בנימין נתניהו שיש לו 59 ממליצים - בדיוק כפי שלאחר הבחירות הקודמות בספטמבר העברת את המנדט לידיו של ח"כ בני גנץ, כשהיו לו 54 ממליצים בלבד."

מנגד, בכחול לבן אמרו כי "מאמצי ההגעה לאחדות נמשכים גם בשעה זו על ידי צוותי המשא ומתן, במטרה להשלים את נספחי החקיקה הנדרשים להסכם שגובש כבר בשבוע שעבר. הבהרנו לליכוד כי לא נאפשר כל פגיעה בשלטון החוק ובעקרונות היסוד שאותם הצגנו. גנץ אמר לנתניהו בשיחתם כי הוא מחוייב להסכמות ביניהם ונכון לקדם אותן בכל מקום ובכל שעה, לאחר שתושלם העבודה על נספחי החקיקה, בכדי להקים ממשלת חירום לאומית כפי שעם ישראל רוצה וצריך."

הליכוד: להעביר את המנדט לנתניהו

מנגד, נתניהו ביקש להעביר את המנדט אליו. בליכוד אמרו כי הם "שבים ומבקשים מהנשיא ריבלין להעביר את המנדט לראש הממשלה נתניהו, ראש המפלגה הגדולה בכנסת ועם 59 ממליצים, בדיוק כפי שנהג הנשיא ריבלין לאחר הבחירות הקודמות בספטמבר, כשהעביר את המנדט מראש הממשלה נתניהו לח"כ גנץ כשהיו לגנץ רק 54 ממליצים."

הודעתו של ריבלין באה לאחר שגנץ ביקש אמש מריבלין להאריך את התקופה שהוקצבה לו לצורך הרכבת הממשלה. בצהריים קראה חברת הכנסת אורלי לוי-אבקסיס לריבלין להעביר את המנדט לנתניהו ופרסמה הודעה שבה כתבה: "פנייתו של גנץ לנשיא המדינה להארכת המנדט היא הודאה בחוסר יכולתו להרכיב ממשלה". בכך היא הכריזה על מעבר לגוש הימין. בעקבות הפוסט שכתבה לוי-אבקסיס, לנתניהו 59 ממליצים. מהודעת ריבלין עולה כי אם נתניהו ישיג 61 ממליצים עד מחר, המנדט יועבר אליו כבר עתה.

במקביל טענו גורמים בכחול לבן כי נתניהו החליט לסגת מהסכם להקמת ממשלת אחדות. "נתניהו בורח מהסכם. זה לא משא ומתן, זו תוכנית הונאה", הם אמרו. גורמים המעורבים במו"מ בין הליכוד לכחול לבן הוסיפו כי "זה נראה כמו קריסה מוחלטת של אופציית האחדות."

מהליכוד נמסר בצהריים כי "התדרוכים והדיווחים ביחס למשא ומתן הם פייק ספין של כחול לבן. ראש הממשלה נתניהו התקשר אמש, ופעם נוספת גם היום, לח"כ בני גנץ וחזר על הצעתו לפעול להקמת ממשלת אחדות ולשבת יחד, ביניהם ובין צוותי המשא ומתן, לטובת הקמת ממשלה - 'עד שיצא עשן לבן.'"

מורי ורבי, פרופ' יוסף אדרעי, דיקן הפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה לשעבר, כתב היום מכתב לנשיא המדינה.

המכתב הועבר לעיוני, וכך נכתב בו :

"אתה (הנשיא) הוא זה שמחליט, בהתאם לקריטריונים סבירים. ההתבטאות השגויה הזאת מרמזת על נטייתך לברוח מאחריות.

את הניתוח המשפטי אתה כבר יודע. הלאקונה הקיימת בחוק ביחס להסתלקות של ראש ממשלה מכהן אם הוגשו נגד כתבי אישום אינה חלה על מועמד להרכבת הממשלה...

האם אתה היית מוכן שראש לשכתך, מזכירך, שומר ראשך, מבשל או מבשלת בביתך ישמשו במעונך אם היו מואשמים כדין בעבירות כל כך קשות, גם לפני שנפסק דינם?

האם אתה ואנחנו היינו מוכנים שנאשם כזה יתמנה כרמטכ"ל? ראש שב"כ? ראש מוסד?

האם הימים שעברו מאז הבחירות האחרונות ועד היום לא מפחידים אותך?

כל האמצעים והדרכים שנוקט מר נתניהו כדי לחלצו ממשפט לא מדירים שינה מעיניך?

הדרך שהוא ומרבית מלחכי פנכתו - חברי מפלגתך לשעבר - מובילים להרס שלטון החוק ועקרונות הדמוקרטיה המהותית לא טורדים אותך.

האם מצפונך לא ייסרך כשתגלה שגם אותך, כמו את מרבית אזרחי ישראל, סובב מר נתניהו בכחש והביא לחיסולה של מדינת ישראל כפי שרובנו חלמנו עליה.

אנו קוראים לך: אנא עשה מעשה. תפוש מנהיגות. עשה את מה שאתה בליבך, בתחושותיך, בחינוכך ובתרבותך מכוונים אותך לעשות: לא יקום ולא יהיה נאשם בפלילים לא ימונה לעמוד בראש ממשלת מדינתו.

גם יציבות השלטון, יעילות שלטונית וכלכלית מחייבים לעצור את הסחף וההתדרדרות. בידך הכוח, להרוס או לשקם".

ציוד ב- 65,000 ש"ח הוזמן עבור משרד ראש הממשלה מצא את דרכו לבלפור. הוזמן עוד ציוד לעובדים שהופקרו במשרד!! (ערוץ 13). לא למדו כלום!

הדבר האמיתי שקורה פה והוא בטווח הארוך יותר חמור מהקורונה ומהמשבר הכלכלי, זאת הפיכה שלטונית בלי שאנחנו מרגישים.

אדם שנאשם בבית דין רוצה לבחור את המפכ"ל, היועמ"ש, פרקליט המדינה ואת השופטים שאולי ישבו בערעור שלו.

יש רגעים בחיי עם שהאזרחים צריכים לקום ולהגיד עד כאן!

אהוד ברק

ערוץ 13: ציוד מיגון בשווי 66,000 ש"ח, שהוזמן מחו"ל עבור עובדי משרד ראש הממשלה, נעלם לכיוון רחוב בלפור. עובדי המשרד נותרו חשופים, אז הזמינו עבורם עוד כמות ציוד דומה מחו"ל...ביבי+שרה הסתבכו בפרשת קורונה 1000

תלומת ציוד המיגון
לאן נעלם ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים מבית רה"מ?

אלה לא "חמגשיות". 700 חבילות כפפות. 550 אלכוג'ל. 200 מסכות. 20 ערדליים. סה"כ 66.000 שקל. "נעלמו" בעקבות החמגשיות...

בני גנץ. גבי אשכנזי. רימיתם אותי. רימיתם את הילדים שלי. רימיתם את ההורים שלי. רימיתם את החברים שלי. רימיתם את השכנים שלי. רימיתם את כל מי ששכנעתי להצביע לכחול לבן.

הדר שוויצר – ראש המטה של כחול-לבן ברמת השרון - 12 באפריל 2020

עמדתי בגאווה גדולה בראש המטה של כחול לבן ברמת השרון.

חודשים על גבי חודשים מבוקר עד ליל עבדתי ללא כל תמורה כדי שאתם תייצגו אותי ועוד למעלה ממליון מצביעים בכנסת כדי שתהיה לנו תקווה לעתיד טוב יותר במדינה.

התרוצצתי ברחובות, חילקתי פליירים, הפכתי את הבית שלי לחמ"ל, ארגנתי כנס בכפר הירוק, גייסתי את כל מי שאני יכולה להתנדב, עשינו טלפונים, הנפנו שלטים ודגלים, עמדנו מחוץ לסופר ובסינמה סיטי, התווכחנו ספגנו קללות ועלבונות אבל לא עצרנו. היתה לנו תקווה גדולה שנצח שנחליף את השלטון שנשלח את ביבי הביתה כי לא יתכן שיהיה לנו ראש ממשלה שמואשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים.

60 אחוז מהמצביעים ברמת השרון הצביעו לכחול לבן לאלטרנטיבה היחידה שקמה כאן שנים להחלפת השלטון. אמרתי עליך בני שאתה קצין וג'נטלמן שככה ראש ממשלה צריך להראות.

לא שערתי בנפשי שתנפץ את הלב שלי לרסיסים, שתבגוד באמון שלי בך שתפרק את כחול לבן ואתה תיתן יד להסכם קואליציוני עם פסקת התגברות שיחסל את בג"צ.

אתה תחתום על חוק חסינות לביבי. גבי - רצתי איתך ברחוב בגאווה שככה צריך להראות שר הביטחון הבא של ישראל- רמטכ"ל לשעבר, אירחתי אותך בביתי לישיבת מטה, התרגשתי מהאישיות הכובשת שלך, הצטלמנו מתחת לשלט "מלח הארץ" אז אתה גבי מתכוון ביחד עם בני לרסק את שלטון החוק במדינה ולהכשיר את השרץ?

אתה תחתום על חוק חסינות לביבי ?

אני לא מבינה מה קרה לכם?

למה רימיתם אותנו?

אם רציתם להפוך למפלגה החמישית שיושבת בממשלת נתניהו למה דיברתם איתנו על ערכים ועל ערבות הדדית?

משבר הקורונה, מערכת בריאות קורסת, מליון מפוטרים, עסקים עצמאיים יקרסו, משבר כלכלי נוראי ואתם נכנסים לממשלה מנופחת עם שרים שיעלו מאות מליונים למדינה?

אין לכם בושה?

ישראל לפני הכל או התיקים שלכם לפני הכל?

סיכנתם את חייכם בשביל המדינה ועכשיו אתם מסכנים את המדינה בשביל תיקים בממשלה?

איך עברתם מהליכה בגב זקוף ברחובות מהנפת דגלים נגד שחיתות מרמה והפרת אמונים לזחילה על הגחון לתוך הממשלה של נתניהו?

בעוד 50 שנה כשילמדו היסטוריה בני אתה תזכר כמי שיכל להיות ראש ממשלה, העדיף להיות יו"ר הכנסת, חתם על חוק שראש ממשלה בישראל עם כתבי אישום יכול לכהן.

לא יהיה דין ולא דיון.

ישראל תהפוך רשמית לדיקטטורה ואתה והשרים לכלום ושום דבר תהפכו לחיילים בצבא החרפה לישראל. לא בשביל זה רצתי ברחובות. רימיתם אותי.

קו אדום תעצרו.

איך אתם מסוגלים להסתכל לי בעיניים?

איך אתם מסוגלים להתסכל לילדים שלי בעיניים? איך אתם מסוגלים להסתכל להורים שלי בעיניים? איך אתם מסוגלים להסתכל ל120 ראשי מטות השטח האחרים בעיניים?

איך אתם מסוגלים להסתכל לשותפים שלכם לדרך ליאיר לפיד ובוגי יעלון בעיניים?

איך אתם מסוגלים להסתכל למצביעים שלכם בעיניים?

איך אתם מסוגלים להסתכל לעם ישראל בעיניים ?

קו אדום אחרון ויש קוים שאפילו אתם בני וגבי לא תחצו.

או שאני טועה?

ואתם באמת רימיתם אותנו מההתחלה.

תוכיחו לנו שישראל לפני הכל. שהיסודות עליהם מושתתת הדמוקרטיה שבג"ץ זה קו אדום. אל תחתמו על חוק חסינות לביבי.

תסתכלו לנו בעיניים ותגידו שישראל לפני הכל ותתחילו לעשות מה שהבטחתם לנו.

בני גנץ, ראיתי ושמעתי אותך בנאום חוצב הלהבות שלך אתמול.

14 באפריל 2020

אני לא יודע לגבי אחרים אבל אני לא הצבעתי לך בשביל היושרה שלך, האידיאולוגיה שלך ואפילו לא בשביל העיניים היפות שלך. הצבעתי לך בשביל דבר אחד בלבד, להחליף/להעיף רודן נמלט, מושחת, שקרן, מסית, אגואיסט ומסוכן שמדרדר מדינה שלמה לתהום רק כדי להמלט מהדין. והייתי מסתפק בהרבה פחות ממך.

לא הצלחת להחליף/להעיף אותי? תן למישהו אחר. אתה יכול לקשקש את עצמך לדעת עד מחר על 'ישראל לפני הכל', 'ממשלת חרום' ו'אף אחד לא יזיז אותי' אבל אם נכשלת במשימה שעבורה נבחרת אז אתה כבר לא מעניין אותי.

אתה רוצה אחדות? סבבה, בלעדיו.

אתה רוצה דמוקרטיה? סבבה, בלעדיו.

בינתיים הוא אוכל אותך בלי מלח ואתה חי בסרט. סרט מלא כוונות טובות אבל עדיין סרט!

Shlomo Foierman

14 באפריל 2020

אני לא מבין את תומכי כחול לבן בכעסם על בני גנץ.

כחול לבן הודיעה והבטיחה של תשב בממשלה בתמיכת הערבים, ולא תשב תחת ראש ממשלה עם כתב אישום.

בתום הבחירות ובהוודע התוצאה רוב תומכי כחול לבן קיוו שבני גנץ יקים ממשלת מיעוט בחסות הערבים, (למען הצדק גם אני הסכמתי) לא ראיתי מילה של כעס על מנהיגי כחול לבן על הפרת הבטחה, להפך ראיתי כעס שאין רוב להצעה.

לעומת זאת, כשבני גנץ החליט החלטה אמיצה, שאסור ללכת למערכת בחירות נוספת, ושהמדינה במצב חירום בגלל הקורונה, והחליט לנהל משא ומתן עם ביבי, נזעקו חלק לא מבוטל מתומכי כחול לבן וההחלטה גרמה לפיצול של כחול לבן.

כולם זעקו שגנץ מפר הבטחה והוא מצטרף לממשלה עם נאשם בפלילים, ומאז ראיתי אין ספור אנשים מלכלכים בצורה קשה על בני גנץ.

לי זה נראה כדו פרצופיות.

הפרה והצטרפות לממשלה עם הערבים תקינה.

הפרה לממשלת אחדות שיויונית ורוטציה מוקצה מחמת מיאוס?

נראה לי שהגזמנו מעט. בני גנץ מנהיג אמיתי שקיבל החלטה אמיצה, והחליט בזמן חירום שיש להקים ממשלה חזקה ומהרה, ואין לדעתי יותר נכון וצודק מהחלטתו זו.

המדינה שבעה מבחירות ללא סוף.

המדינה חייבת ממשלה שתאשר תקציבים ותוציא את העגלה מהבוץ, תפתור את טירוף האבטלה הנוראית, ותתן פתרונות בתחום הבטחון.

ולכן טוב עשה בני גנץ שהחליט לפחות לנסות להקים ממשלה יציבה שתיתן מענה למה שכבר כתבתי.

לדעתי המדינה זקוקה לממשלה חזקה בעת הזאת, ואת בעיותיו המשפטיות של נתניהו שיבררו בבית המשפט.

מי שהסכים להפרת הבטחה ולהקמת ממשלת מיעוט, שלא ילין על ההפרה והליכה עם נתניהו. כמו שנאמר ישראל לפני הכל.

אני קורא לכל מי שמסכים עם דברי להצטרף לקבוצת תומכי בני גנץ.

שם הקבוצה. "תומכים בבני גנץ כולנו כחול לבן".

קורות הקורונה

יורם לס

לשעבר מנכ"ל משרד הבריאות.

אומרים שיש בישראל מגיפה של ממש.

וירוס משתולל ברחובותינו, והוא תוקף את דרכי הנשימה, ובגלל שאין מספיק מנשמים, הוטל עלינו בפעם הראשונה עוצר, שלא היה כמוהו מאז ימי שלטון המנדט הבריטי בארץ ישראל. למעלה ממיליון עובדים פוטרו, חייהם נהרסו, ומטה לחמם נשבר.

הממשלה הנפיקה בימים אלה לראשונה, אג"ח ל-100 שנה, וכך, גם הנינים שלנו עוד ישלמו את מחיר האסון.

אסור בישראל למות מקורונה, אבל מותר בישראל למות מאבטלה, עוני, דיכאון, בדידות, התקפי לב, והזנחה של חולים "רגילים", שמפחדים להגיע לבתי החולים ולמרפאות.

בישראל יש רק כ-350 חולי קורונה אמיתיים שמטופלים בתוך מערכת אשפוז ענקית שכוללת כ-15,000 מיטות.

חלק בלתי מתקבל על הדעת של מערכת הבריאות מטפל במספר אפסי של חולי קורונה אמיתיים.

כל שאר אלפי "החולים" כביכול במחלת הקורונה, שמספרם "מזנק" מיום ליום, אינם אלא בריאים לגמרי, או עם תסמינים קלים בלבד. איתרע מזלם ובדיקת המעבדה היתה חיובית, אבל המערכת החיסונית אצלם חיסלה את הנגיף, ואף השאירה אותם מחוסנים מפניו.

ארגון הבריאות העולמי (WHO) מעריך שבכל שנה, נפטרים בעולם 290.000 עד 650.000 אלף בני אדם, לרבות ילדים רבים (!), כתוצאה משפעת עונתית רגילה.

במחלת הקורונה, נפטרו לאחר 3-4 חודשים של מגיפה עולמית, "רק" כ- 85.000 בני אדם, הרבה פחות מאשר בשפעת העונתית.

רוב המכריע של הנפטרים חולים במחלות רקע קשות וחמורות. ילדים לאושרנו, לא נפגעים במחלה זו, ומהבחינה של תמותת ילדים, עדיפה הקורונה על השפעת.

בכל מקום בעולם, מספר הנפטרים במגפת הקורונה בהשוואה לגודל האוכלוסיה זעיר ביותר, ואינו משתווה כלל ל"מגיפה השחורה" של ימי הביניים בה נספו כ- 30% מהאוכלוסיה באירופה ובאסיה. מומחים היסטוריים-אקספוננציאלים הכניסו את עצמם לסגר בתוך אולפני הטלביזיה, ומהלכים עלינו אימים. ראש הממשלה נתניהו מצא במומחים האלה שלל רב, מסיבות מובנות.

באיטליה היה גל תמותה ענקי סביב השבוע הראשון של שנת 2017. 24,981 איטלקים נפטרו כתוצאה ממחלות דמויות שפעת (ILI, influenza--like illness) שכוללת גם את וירוסי השפעת וגם את וירוסי הקורונה הישנים והמוכרים היטב.

בעיתוני איטליה הופיעו ב- 2017 כתבות צנועות בנוסח "הזקנה במסדרון", בדומה לכתבות המוכרות לנו גם בישראל. אף אחד בשנת 2017 לא העלה את הרעיון ההזוי לסגור את איטליה.

עתה, הופיע באיטליה נגיף קורונה חדש ואקזוטי, שכל הנתונים מראים שהנגיף מסוכן באותו סדר גודל כמו נגיף השפעת המוכר היטב.

באיטליה אין אבחנה בין אדם שנפטר "בגלל" קורונה לבין אדם שנפטר "עם" קורונה.

נכון לעכשיו, נפטרו באיטליה כביכול "בגלל קורונה" 17,000 בני אדם, דהיינו פחות מגל התמותה ב- 2017, כאשר ברור לכל, שרובם המכריע (גיל חציוני של המתים הוא 81) כלל לא נפטרו ישירות מקורונה, אלא ממחלות הרקע מהן הם סבלו.

באיטליה ישנה האוכלוסיה הזקנה ביותר בעולם המערבי, עם תחלואה חריגה בדרכי הנשימה. בישראל ישנה האוכלוסיה הצעירה ביותר בעולם המערבי ועם מאות בודדות של פטירות כתוצאה מ-ILI. שום מקום להשוואה בין הזבוב הישראלי והפיל האיטלקי.

בעת מגפת שפעת החזירים ב- 2009, התפרץ, כמו עכשיו, וירוס חדש, מסוכן, ובחודשים הראשונים לא הייתה זריקת חיסון. כ- מיליארד בני אדם נדבקו, וכ- רבע מיליון בני אדם מתו במחלה. זריקת החיסון למחלה היתה זמינה רק כ- 6 חודשים לאחר התפרצות המחלה. פרופ' ברבש הודיע אז על צפי ל- 4000 נפטרים מהמחלה, ודרש בצדק מיטות רזרביות, מנשמים וסגל נוסף.

ואולם, אף אדם בר דעת לא העלה ב- 2009 את האפשרות להרוס את הכלכלה והחברה בישראל בכדי "להציל" את 4000 החולים שפרופ' ברבש צפה את מותם.

בפועל נדבקו בישראל כעשרת אלפים בני אדם, רובם בדרגות חומרה קלות, וכמאה בני אדם מתו.

העולם לא נסגר, והכלכלה העולמית לא עברה הרס מסיבי, למרות הדמיון (לפחות בסדר גודל) של מגיפת שפעת החזירים למגפת הקורונה הנוכחית.

בשנת 2009, הרשתות החברתיות היו עדיין בחיתוליהן. המידע האחד ותמונות הזוועה הנקודתיות, שמבצעות שטיפת מח רציפה ומתמדת לאוכלוסיה וגם לממשלה לא היו קיימות. בימי הביניים העובדות נקבעו ע"י אלוהים.

בעידן הנאורות העובדות נקבעו ע"י העובדות. בעידן החדש בו אנו נמצאים, העובדות נקבעות ע"י זרם תודעה ומידע אחד ברשתות, ששוטף באופן סינכרוני את המח של אוכלוסיית העולם. גם הממשלה

וגם התקשורת שבויה בקונספציה אחידה, (כמו ב 1973) ואין תמה שאכן נפל עלינו יום כיפורים כלכלי וחברתי.

מערכת הבריאות הציבורית בארה"ב היא הגרועה ביותר במדינות המערב, ותוחלת החיים שם אף ירדה בעת האחרונה. עשרות מיליוני בני אדם שהפרוטה אינה מצויה בכיסם מופקרים לגורלם.

בארה"ב נפטרים בממוצע כל יום כ- 8,000 אמריקאים, ובעבר לא הופיעו באינסטגרם ובפייסבוק 8,000 סרטוני גופות בכל יום, וגם לא נערכו ראיונות עם המשפחות האבלות.

ואולם בימים הזויים אלה, הגופות מופיעות אחת לאחת בסרטוני אינסטגרם ושאר הרשתות, לרבות ראיונות קורעי לב עם המשפחות האבלות, והכל הופך במהירות עצומה למדיניות של גורמי ממשל.

בעולם הגדול, יש פוליטיקאים שהריחו את ההזדמנות שנפלה לידם, כמו למשל אורבן, ראש ממשלת הונגריה שעבר לשיטת שלטון באמצעות צווים, וגם קואומו, המושל ההיסטרי של מדינת ניו-יורק בארה"ב, ששופך מידי יום נפט על המדורה.

ועדיין, דומה שאין תקדים בעולם לראש ממשלה כמו נתניהו, שהישיר מבטו לאזרחי ישראל והודיע על מגיפה שלא היתה כמוה מאז המגיפה השחורה של ימי הביניים. (אגב, המגיפה השחורה בימי הביניים היתה הדבקה בחיידק שהופץ ע"י פרעושים, ולא וירוס).

אישית חוויתי שיחה עם אדם שהגדיר עצמו כביביסט מושבע, והלה נשבע באזני, שכבר ברגע זה מתגוללות הגופות ברחובות ישראל, ו"רק ביבי" יצילנו מהמגפה הנוראה.

חברה נורמטיבית משלמת בחיי אדם בכדי לקיים אורח חיים נורמטיבי. זה נכון בתאונות הדרכים, בפועלים שנהרגים באתרי הבניה, בנוסעים שנהרגים בהתרסקות מטוסים, במגבלות תקציב ב"סל הבריאות", וגם בחיילים שנהרגו, או שעומדים להיהרג בגלל "תכניות מגרה" לכיבוש עזה.

ולסיכום, יש פה מגיפה שגורמת לתסמינים של מחלה דמוית שפעת (ILI), והיא קטלנית באותו סדר גודל כמו במגפת שפעת רגילה.

בפעם הראשונה בהיסטוריה, המגיפה מלווה במגיפה של רשתות חברתיות.

זרם התודעה האחיד ברשתות, עובר במהירות האור, ומבצע שטיפת מח קולקטיבית גם לאוכלוסייה וגם למנהיגי העולם. המשבר, מהגדולים שידעה האנושות בעת החדשה, מיותר לחלוטין.

רענן שקד כותב על האמא שלו, מה שממש נכון גם לגבי האמא שלי...

אמא שלי, שהיא אלמנה ובת 89, שחיה בגפה, הייתה עד לבואה של הקורונה אשה מאוד פעילה ואנרגטית, מלאת אופטימיות. היא היתה מבלה כל יום עד הצהריים את זמנה במועדון יום בכל החוגים האפשריים והיא ראתה בכל יום - יום חדש עם הרפתקאות חדשות...

מיום ליום, אני חושש מאוד יותר ויותר, שהניתוק הכפוי הזה שנגזר עליה עלול לגרום לה לנזק בלתי הפיך. וחס וחלילה מדעיכה הדרגתית לגרוע מכל. הבדידות והיאוש, הפחד והדיכאון הולכים וסוגרים עליה מיום ליום - ולא משנה כמה אני, אחי ואחותי משוחחים אתה מדי יום בטלפון.

לנו זה קשה, לה - זה סבל בל יתואר...

זה הורג אותי.

לא "ניהול המשבר", לא "אסטרטגיית היציאה", גם לא "המעבר לריאגנטים מתוצרת ישראל". אמא שלי.

אמא שלי - שכוחותיה הדלים הולכים ונשאבים ממנה, שחייה כמו אזלים מיום ליום, שמאבדת ספירה ואחיזה, שהולכת לאיבוד דרך מרפסת של שלושה מ"ר - מקום מפלטה היחיד מזה שבועות. אמא שלי, שמעבירה את ימי השום-דבר-להתעורר-בשבילו האלה לבדה. לגמרי לבדה.

אנחנו לא מעיזים להתקרב אליה. אנחנו ממושמים. צייתנים. מאמינים למה שאומרים לנו. צופים בעיניים כלות - דרך המסך, כשהיא מצליחה לתפעל אותו - באישה שאנחנו אוהבים יותר מכל, הולכת והופכת חולה לנגד עינינו במשהו שעוד יתברר כקטלני בהרבה מקורונה: שילוב של אפאתיה, דיכאון וניתוק.

רוצים לקרוא לזה בשם? בואו נקרא לזה בשם "ישראל השנייה". אמא שלי היא עכשיו חלק מישראל השנייה. כמו כולנו. כולנו מלבד, כמובן, ישראל הראשונה. זאת שלקחה לעצמה את תפקיד הוצאת ההנחיות, הצווים והתקנות המחייבים את ישראל השנייה, אבל לרגע לא חולמת להחיל אותם על עצמה.

מי חברים בישראל הראשונה? אתם יודעים בדיוק. ראש הממשלה, שדווקא מרשה לעצמו לארח ליל הסדר את בנו המתגורר "בסמוך"; או נשיא המדינה, שבהחלט מאפשר לעצמו לארח את בתו, בן זוגה וילדיהם במעון, בתוספת ההתנצלות "קשה להבין זאת ואני מצר על כך".

באמת קשה להבין. למעשה בלתי אפשרי להבין, אבל היי, מה אני מביין; אני ישראל השנייה. אני לא מסוגל להבין את צרכיו המיוחדים של ריבלין; רק את צרכיה של אמא שלי, שלא מחייבים, מתברר, שום חריגות מהנוהל. אני לא מבין גם את שר הבריאות, שמתפלל בצפיפות של מניין ומעלה ואז נבדק חיובי לקורונה ומודיע שהכל אצלו, ברוך השם, בסדר, כי הוא לא קורא עיתון. אני גם לא מצליח להבין - איכר שכמותי - את האישורים החריגים שקיבלו טיסות, בעיקר מארה"ב, לנחות בנתב"ג, להיכנס לישראל ולהתפזר בחופשיות.

זאת ישראל הראשונה בשבילכם; ישראל השולטת, המקושרת, זו שתסדר לעצמה - ולילד שמוכרח לבוא לבקר, ולחבר'ה מניו-יורק שחייבים להגיע בטיסה - אישור תנועה ובדיקת קורונה מיידית מעכשיו לעכשיו, בזמן שאתם, לכו חפשו מי יבדוק אתכם.

זאת ישראל המתנשאת באמת. ישראל שדורשת צייתנות מלאה, עיוורת וחסרת מחשבה מאזרחיה - משלמי מיסיה, משרתי צבאה ומי שיישאו בחודשים הקרובים בנטל כלכלי שישבור מאות אלפים מהם - אבל נותנת לעצמה פטור מלא. דוגמה אישית? הצחקתם אותם. תנו אתם דוגמה אישית - אבל עשו טובה, לא להם. הם טובים מאיתנו. פריבילגיים מאיתנו. מסודרים מאיתנו. הם לא אמא שלי. הם מקרה מיוחד. ממש מיוחד. הם הישרדות VIP, אי הבכירים. לא טוב לכם? שבו בבית. שלא נשמע מכם. "

אנחנו חייבים להגן על אסתר חיות .

היום 13/4/2020, הבן של הנאשם העז לקרוא לנשיאת ביהמ"ש העליון לא פחות מ-"אייתולה", כאילו היא עומדת בראש הדיקטטורה הרצחנית באיראן ולא הנשיאה הלגיטימית של הרשות השופטת של מדינת ישראל .

כשתוקפים את אסתר חיות בעצם תוקפים להט"ב, כי רק בזכות ביהמ"ש העליון יש ללהט"ב זכויות אדם בסיסיות כמו הזכות להירשם כנשואים או לאמץ.

כשתוקפים את אסתר חיות בעצם תוקפים נשים, כי רק בזכות ביהמ"ש העליון נשים יכולות לשרת בתפקיד קרבי בצבא.

כשתוקפים את אסתר חיות בעצם תוקפים חילונים, כי רק בזכות ביהמ"ש העליון מרכולים נותרים פתוחים בשבת.

כשתוקפים את אסתר חיות בעצם תוקפים את מפוני גוש קטיף, כי רק בזכות ביהמ"ש העליון מפוני גוש קטיף קיבלו סיוע כלכלי אחרי ההתנתקות.

כשתוקפים את אסתר חיות בעצם תוקפים ערבים, כי רק בזכות ביהמ"ש העליון אסור להפלות ערבים בקניית בתים ומגורים.

כשתוקפים את אסתר חיות תוקפים אותנו, האזרחים, כדי להוציא אדם שנאשם בשוחד מרמה והפרת אמונים מהכלא. אסור לנו להשאיר אותה לבד בשטח, היא הייתה שם בשבילנו ואנחנו חייבים להיות שם בשבילה.

מוטי מזור - 14 באפריל 2020

דוגמה אישית של ראש הממשלה?

לכו לביתו הפרטי בקיסריה עושים שם שיפוץ כללי בסך 1.6 מיליון שקל. הכל על חשבון המובטלים ומשלמי המיסים.

מיכל לפידות על אורלי לוי

14 באפריל 2020

אני מוחה בכל תוקף על ההתמסכנות של האדם הנלוו והבזוי הזה שכאילו בגלל שהיא אישה ומזרחית היא מותקפת. חוצפה שאין כמותה. ומכיון שאני מאה אחוז אישה ושבעים וחמישה אחוז מזרחית אני מרשה לעצמי לומר שאין לאדם הזה שום טיפה של כבוד עצמי, ערכים, יושרה, או הגינות.

אני מביאה את דבריו של דניאל חקלאי שעושים סדר ושכל.

אעשה סדר פשוט.

1. הביקורת על אורלי לוי אינה פועל יוצא של היותה אישה או מזרחית.
2. הביקורת עליה נובעת מהעובדות הבאות: מדובר בפיקציה פוליטית וחסרת ערך אלקטורלי ששובצה במקום השני ברשימת העבודה-מרצ-גשר בידי עמיר פרץ שסגר לה את כל החובות (חובות שנבעו מכך שלא עברה לבדה את אחוז החסימה).
3. מדובר במי שהצטלמה בכרזת ענק לצד פניהם של עמיר פרץ וניצן הורוביץ ובני גנץ והתחייבה בפומבי שבשום פנים ואופן לא תתמוך בנתניהו ולא משנה מה יבטיחו לה.
4. מדובר במי שחזרה ואמרה זאת .
5. בעבר גם טענה בנאום תקיף שעל נתניהו להתפטר עם סיום חקירת המשטרה בלא להמתין להכרעת הפרקליטות והיועמ"ש .
6. היא אף ציינה שזו עמדה ערכית-מוסרית .
7. היא שבה וחזרה וטענה שלא תתמוך בו .
8. היא רצה בהנהגת רשימה שכל חבריה הבהירו שיתמכו רק בגנץ ולעולם לא יתמכו בנתניהו .
9. כל אחד ואחת מ-267,480 בוחרי רשימה זו מתנגד/מתנגדת לשלטון נתניהו ורואה בנתניהו מי שמחולל נזק עצום ובלתי הפיך למדינת ישראל ואזרחיה .
10. חודש לאחר מכן גנבה את קולות הבוחרים והבוחרות שלה והלכה להמליץ על נאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים לאחר שנשבעה לא לעשות כן לעולם .
11. היא ממליצה על נאשם שמסית נגד מערכת המשפט ושולט באמצעות הפצת שואה ושיסוי וגם עכשיו מנסה לקבל זכות וטו(!) על בחירת שופטים לרבות שופטי עליון ועל בחירת יועמ"ש, פרקליט המדינה ומפכ"ל .
12. במקום להתפטר ולהחזיר את המנדט כדי לממש את רצונם של מי שבחרו ברשימה שאליה צורפה במקום ה-2(!), היא ממליצה על נתניהו להרכבת הממשלה, מטיפה עכשיו מוסר, טוענת שאינה דואגת לאורלי לוי (זאת אומרת, עכשיו גם מדברת על עצמה בגוף שלישי) ומסבירה שהחיבור עם מרצ נכפה עליה, כאילו היא ילדה בת 3 שלא הייתה יכולה לסרב לחיבור הזה ולרוץ לבד או לפרוש כבר אז .
13. מי שבחר בניסוח מיזוגיני או גזעני - בל יהא חלקי עמו. איאבק בניסוחים הללו בתוקף. מיזוגיניה וגזענות אנטי מזרחית הן סכנות גדולות .
14. אבל הביקורת על לוי לא נגזרת מכך שהיא אישה מזרחית, אלא מכך שהיא אופורטוניסטית מושחתת, שקרנית, גנבת קולות, תומכת אפרטהייד וממליצה על נאשם מסית שהיא התחייבה לא לתמוך בו בשום מצב.
15. אני מקווה שכעת זה ברור.

שמעתי אמש בצער את נאומו של בני גנץ - נאום של אובדן דרך.

בוגי יעלון - יום ג', 14 באפריל 2020

שמעתי שוב על הצורך להתגייס בשעת חירום זו למאבק במגיפה - אני מסכים! אכן, כך החלטנו ברביעייה - שנתגייס גם מהאופוזיציה בכנסת למלחמה בנגיף ונתרום מנסיוננו, עד להרכבת הממשלה אליה שאפנו.

שמעתי, לצערי, גם אמירות מנותקות מהמציאות, כמו האמירה לפיה הברירה שעמדה בפני גנץ הייתה בין "ממשלת אחדות" או בחירות רביעיות - שקר!

קבענו ברביעייה כי במקביל לנסיוננו להרכבת "ממשלת חרום רחבה ככל האפשר, לאומית ופטריוטית" בהובלתו של בני גנץ וכדבריו, נפעל גם בכל הכוח להפעיל את הכנסת ואת וועדותיה, נבחר יו"ר כנסת חדש ונחוקק חוקים שימנעו מהנאשם נתניהו להביא אותנו אל בחירות רביעיות:

1. חוק שלא יאפשר לנאשם בפלילים להיות מועמד לראשות ממשלה - דבר מובן מאליו, שיש צורך לחוקקו, עקב מעשיו הפליליים של נתניהו והיאחזותו בכיסא.

2. חוק שימנע ממי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון, להתמנות לתפקיד ציבורי.

3. חוק שיגביל את כהונת ראש הממשלה ל-8 שנים, או 3 קדנציות (המוקדם מביניהן).

משום מה, ברגע הקריטי הזה, אחרי שהצלחנו להקים את וועדות הכנסת הנחוצות כל כך, כחצי שעה לפני בחירת יו"ר כנסת חדש, וארבעה ימים בלבד לפני הנחת הצעות החוק הללו על שולחן הכנסת, בני גנץ נכנע לאימויו של נתניהו, אשר איים כי במידה וחה"כ מאיר כהן ימונה ליו"ר הכנסת, יפסיק את המשא ומתן להקמת ממשלת אחדות. משא ומתן שהחל מאחורי גבו של יאיר לפיד ושלי, ובניגוד לסיכומים ברביעייה.

לי היה ברור כי מטרתו של נתניהו ב"ממשלת אחדות" והכנסת 'כחול לבן' לממשלה תחתיו, תוך שהוא נאשם, כידוע, בשלושה כתבי אישום חמורים - נועדה רק כדי לפרק את האלטרנטיבה השלטונית היחידה שאימה עליו בעשור האחרון, את 'כחול לבן'.

לצערי בני גנץ נפל בפח הזה, ועיניכם הרואות את התוצאה.

לתרץ את הזחילה לממשלה כזו עקב מגיפת הקורונה, בייחוד כשברור שאחרי פירוק 'כחול לבן', הזמן והתקדמות המגיפה כלל לא דוחקים בנתניהו - זה מגוחך.

להסביר כי שעת החירום הזו חייבה הפרה של הבטחת הבחירות שלנו - שלא להיכנס לממשלה תחת נאשם עם שלושה כתבי אישום חמורים (ונוספים בדרך), זו הטעיה! זו אינה עוד הפרה של "הבטחת בחירות", זו פגיעה במהותה של 'כחול לבן', שקמה כדי להסיר את השלטון הרע הזה מהארץ - שלטון משסה ומסית, שלטון מושחת, שלטון מפר חוק, הפוגע בשלטון החוק.

שלטון התוקף ושוחק את שומרי הסף, או בקיצור, קראנו לזה "ארדואניזציה". זו פגיעה בלמעלה ממיליון הבוחרים של 'כחול לבן', ששמו בנו את מבטחם.

במקום להמשיך ולפעול נגד המשך כהונתו של נאשם בעבירות פליליות חמורות, שבגינן לא יכול לעבוד כמורה, כמנהל בנק, או להתגייס לצה"ל - מאפשר בני גנץ לנתניהו, בשמה של הקורונה, להמשיך ולכהן כראש ממשלת ישראל, ואף חוסך ממנו את מבחן קבלת המנדט מהנשיא, שמבין מצידו את הקושי שבהטלת המנדט על מי שנאשם בשלושה כתבי אישום חמורים. גנץ גם מאפשר

לנתניהו לעקוף את בג"צ, בהסכמתו ללכת לבחירות רביעיות במקרה ובג"ץ יחליט, ובצדק, שלא לאפשר לנאשם כזה להרכיב ממשלה ולעמוד בראשה.

במקום ממשלת אחדות וחרום לטיפול במשבר הבריאותי, הכלכלי והפוליטי, אנחנו עלולים לקבל ממשלה מנופחת, עתירת משרדים מיותרים והוצאות, שבינם לבין מתן מענה לעצמאיים שקורסים, למובטלים, לגמלאים שזקוקים להשלמת הכנסה ולחולים - אין ולא כלום.

גם המגיפה אינה יכול לכסות על המעילה באמון ועל הבושה!

נצטרך להקים ולהציג אלטרנטיבה שלטונית, כי אין לנו ארץ אחרת.

חג שמח!

מהו מתחם מעון ראש הממשלה ברחוב בלפור, האם לאבנר נתניהו יש דירה במתחם זה והאם עם ישראל צריך לממן לנער את המגורים שם?...

מהו מתחם מעון
ראש הממשלה
ברחוב בלפור,
האם לאבנר יש
דירה במתחם זה
והאם עם ישראל
צריך לממן לנער
את המגורים
שם?...

בשורה לעובדים ולעצמאים

בשל המצב בארץ הממשלה החליטה על מספר צעדים:

במסגרת המוצעת, ייצאו עובדים מבוגרים לפנסיה מוקדמת ובכך יאפשרו השארתם של עובדים צעירים המייצגים טוב יותר את עתיד החברה.

התוכנית נקראת – "ארגון וניפוי סגל" (להלן – אונ"ס).

עובדים שיא"נסו, יקבלו הזדמנות לעבוד בעבודות אחרות.

עובד שנא"נס יוכל לבקש ראיון לצורכי העסקה בעבודה אחרת לפני שהפרישה תתבצע בפועל.

שלב זה יקרא – "דרך פרישה יותר קלה" (להלן – דפיק"ה).

כל העובדים אשר נאנ"סו או נדפ"קו יוכלו לפנות גם בבקשה להעסקה זמנית על בסיס ניסיוני.

שלב זה יקרא – "זימון יחידים ניסיוני" (להלן – זי"ן).

המדיניות קובעת כי עובד יוכל להאנ"ס פעם אחת או להידפ"ק פעמיים, אבל זי"ן הוא יוכל לקבל כמה פעמים שהמדינה מוצאת לנכון לתת לו.

מחיר הקורונה

פרופ' יורם לס - לשעבר מנכ"ל משרד הבריאות

14 באפריל 2020

ממשלה בלי ביצים (גם לא ביצים מיובאות), מדפיסה כסף, בכדי לממן את הריסוק הכלכלי והחברתי שהיא עצמה אשמה בו. לראשונה אי פעם, הממשלה הנפיקה בימים אלה אג"ח בהיקף עצום של 5 מיליארד דולר, שבחלקם יעמדו לפירעון בעוד 100 שנה.

כסף לא צומח על העצים, והדורות הבאים עוד ישלמו את מחיר האסון המיותר, שהממשלה המיטה עלינו בימים אלה. ממשלת שבדיה, עם ביצים, נקטה בצעדים מדודים, הכלכלה לא נהרסה, והמחיר בחיי אדם קטן ונסבל.

לשלם בחיי אדם, בתמורה לחיי חברה וכלכלה נורמטיביים, נשמע רע, אבל לא כל אמת יפה. האמת, גם אם אינה נוחה, ואינה יפה, חייבת להאמר, וגם להתבצע בפועל.

מי שחי בעולם, לפיו עלינו להלחם בכל מחיר, על חולה הקורונה האחרון, נשמע מאד מאמין ואנושי, אבל בפועל, מביא לחורבן כפי שאנחנו רואים היום.

מחקר באוניברסיטת סטנפורד, מצא שבאופן כללי, הסיכוי של אדם מתחת לגיל 65 למות בתאונת דרכים, דומה לסיכוי למות מקורונה.

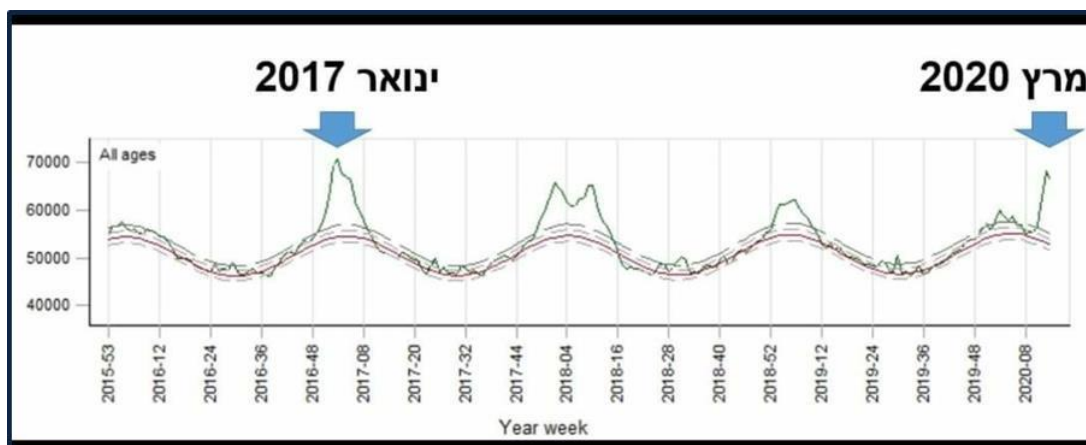
מי שלא מתכוון לסגור את התחבורה בגלל תאונות דרכים, חייב בהסבר, מדוע הוא מרשה לעצמו לסגור את התחבורה, ודברים רבים נוספים, בגין הקורונה, וזאת במיוחד, כאשר הסיכון בשני המקרים דומה.

ניתן לראות כאן בבירור, שבימים אלה של מגפת הקורונה, גל התמותה הכללי (בכל הגילים ומכל הסיבות), אינו גדול יותר מהגל של חורף 2017.

החורף של 2017 היה קשה, אבל המומחים האקספוננציאלים לא הצליחו אז לחסל את החברה והכלכלה. הפעם הם הצליחו. זה כוחה של היסטריה.

גל התמותה הנוכחי באירופה המערבית, שעדיין לא הסתיים, דומה לגלי תמותה הקודמים. האם זה מצדיק את הרס הכלכלה באירופה? לאלוהי הפייסבוק פתרונים.

הסבר לתמונה: התמונה מציגה את התמותה הכוללת, מכל הסיבות, בכל 24 המדינות באירופה המערבית. בכל שנה מופיע באירופה גל תמותה עונתי, שהגיע לשיא בחורף 2017.

ההתעקשות לא לבחור את מאיר כהן ליו"ר הכנסת עולה לגנץ בממלכה כולה

יו"ר כחול לבן מצפה מבנימין נתניהו לקיים את הסיכומים שהושגו בין הליכוד למפלגתו במסגרת המו"מ, אבל אצל רה"מ, כל הבטחה מועדת להפרה, כל תקיעת כף תיגמר בתקיעת סכין

בן כספית 14/04/2020

העובדה שנשיא המדינה הסכים להאריך את המנדט של שני הבנימינים (גנץ ונתניהו) ביומיים נוספים, 48 שעות בסך הכל, מלמדת על האמון הנשיאותי, אבל גם הציבורי, של שני אלה.

אם נתעקש, הרי שמדובר באמון בנתניהו. נכון, בלהטוט נוסף, של הרגע (כמעט) אחרון, הצטרף ביום שני בלילה נתניהו לגנץ בבקשה הנואשת מריבלין לקבל עוד זמן. אז ריבלין נתן יומיים. נגמרה לו הסבלנות.

האמת היא, שגם לנו. אם מישהו מוכן להמר איך ייגמרו היומיים האלה, הוא מוזמן לשים את כספו על כיסאות וקרני עור הצבי.

אם נתעלם מתוכן הדברים, לבני גנץ הייתה אתמול הופעה טלוויזיונית לא רעה. הוא נשמע אמין, נמרץ, חדור אמונה בצדקת דרכו. אם היינו מאזינים לו בלי ווליום, היינו עלולים לחשוב שמדובר בהופעת מנצח. צ'רצ'יל מתהפך בקברו.

כשעוברים על הטקסט, מבינים שגנץ הודיע אתמול על פשיטת רגל וכינוס נכסים מרצון. הוא מצפה מנתניהו לקיים את הסיכומים שהושגו בין הליכוד לכחול-לבן! אם זה לא היה כל כך מגוחך, זה יכול היה להצחיק.

נתניהו, מר גנץ, מעולם לא קיים סיכומים כלשהם. אצל נתניהו כל סיכום הוא שלב נוסף במו"מ, לקראת הסיכום הבא, וזה שיבוא אחריו. כל הבטחה מועדת להפרה, כל תקיעת כף תיגמר בתקיעת סכין. זה לא אני טוען, זו הסטטיסטיקה, זו ההיסטוריה, אלה הקברים הפוליטיים של כל מי שניסה לעשות עסקים עם האיש. עכשיו תורך.

אני מאמין וגם יודע שמניעיו של גנץ בהליכה לאחדות עם נתניהו היו מניעי אמת.

גם שותפו, גבי אשכנזי, משוכנע עד רגע זה שמה שישראל צריכה עכשיו זה ממשלת אחדות ואם צריך לבלוע כמה צפרדעים כדי להקים אותה, אז נבלע.

בניגוד לרבים מעמיתי הפרשנים, אני לא בטוח שהם טועים טעות עקרונית. מכיוון שלא הייתה להם ממשלת מיעוט ביד (הפרחים להאזר והנדל), האופציה הנוספת היחידה היא בחירות רביעיות. כלומר, התאבדות המונית.

במצב הדברים, עדיף לנסות להגיע לעסקה עם נתניהו, שתנפק שני הישגים: הראשון - תאריך תפוגה לכהונתו של ראש הממשלה, והשני - הקמת מצודה מבוצרת סביב מערכת המשפט ושלטון החוק.

אז איפה השגיאה שלהם ומדוע אשפתו של גנץ ריקה מחיצים ונתניהו מחכך ידיו בהנאה? בגלל הדרך.

ההתעקשות המטופשת לא לבחור את מאיר כהן ליו"ר הכנסת עולה עכשיו לגנץ בממלכה כולה.

הוא אילץ את לפיד ויעלון לפרק את כחול-לבן, עצר את המהלך שתכנן בקפידה אביגדור ליברמן והאמין לנתניהו.

"כל מה שנשאר זה להדפיס ארבעה עותקים ולמזוג שתי כוסות יין" (דברים שגנץ אמר לכמה אנשים באותו ערב, וגם ביום שלמחרת).

אלא שאז הועלה בסביבת גנץ החשש שממשלת האחדות העתידית "תתקע" עם יו"ר כנסת לעומתי של יש עתיד.

נו, אז מה? זה המקרה הכי גרוע, והוא לא באמת גרוע. ממשלה עם רוב קואליציוני יציב יכולה לשרוד יו"ר כנסת לעומתי.

המקרה הגרוע באמת הוא שכחול-לבן תתפרק, ביבי יתחרט, הסיכומים לא יקוימו, הצפרדעים ייבלעו, הדגים הסרוחים גם ובסופו של יום יגורשו שני הרמטכ"לים מהעיר במקלות וייגררו משוחים בזפת ונוצות. אז שם אנחנו נמצאים עכשיו.

הערת אזהרה קבועה: זה לא נגמר. זה אפילו לא מתחיל להיגמר.

אם יושג הסכם ביוזמיים הקרובים, אפשר יהיה לברך על המוגמר.

ספוילר: גם אם הוא יושג, וייקבע תאריך להשבעת הממשלה החדשה בכנסת, עוד נראה דרמות וזיגזוגים ומהפכים של השניה האחרונה בדרך להצבעה. ואם לא יושג הסכם? אז המנדט יחזור לכנסת והיו לפנינו 21 ימים ולילות של שכרון חושים, ספינים, מזימות ותככים.

מכיוון שגנץ עשה לעצמו השמדת ערך עצמית טוטאלית, ההחלטה נמצאת לפתחו של נתניהו. הסקרים מנבאים לו 40 מנדטים. זה מפתה. הוא צריך להחליט בין שנה וחצי בטוחות ביד, לארבע שנים על הקרח. הוא אדם מפוכח.

הוא יודע שאולמרט נכנס למלחמת לבנון השניה עם 76% תמיכה ויצא ממנה עם תמיכת המשפחה הגרעינית.

הוא יודע שבמלחמת לבנון הראשונה (שנקראה אז "שלום הגליל") היו בגין ושרון פופולריים מאוד בשבועות הראשונים ולא היו בכלל זמן לא רב אחר-כך (שרון הודח, בגין נשפך). ויש דוגמאות רבות נוספות.

הוא גם מבין שביולי-אוגוסט, מועד הבחירות הרביעיות, יהיו בציון מיליוני ישראלים מיואשים, מרוששים, מרוגזים ותאבי נקם במישהו.

נתניהו יביט שמאלה וימינה, ינסה להפיל את התיק על משה ברסימנטוב, או על ליצמן, או על ביש גדא אחר כלשהו. אבל זה לא יילך לו (או שכן). ולכן הוא יחליט רק ברגע האחרון. למה? כי הוא תמיד מחליט ברגע האחרון.

על מה תקוע המו"מ? אף אחד לא באמת יודע.

בשני הצדדים טוענים שהכל כבר סגור, אבל הצד השני מקלקל הכל.

ככל הידוע, יש שני סעיפי מחלוקת. הראשון, הוויכוח על הוועדה למינוי שופטים. יש לזה כמה פתרונות יצירתיים. השני, הדרישה של נתניהו, שאינה נטולת הגיון, שאם המבנה המפואר שיקים עם גנץ יופל ע"י החלטת בג"ץ מפתיעה שאי אפשר להטיל הרכבת ממשלה על נאשם בפלילים, אז ההסכם כולו מבוטל והולכים לבחירות.

לטעמי, זו דרישה הגיונית. אי אפשר לצפות מנתניהו לכרות את הקבר הפוליטי של עצמו.

אם בג"ץ מפיל את ההסכם, לא יתכן שגנץ יהיה ראש ממשלה לשלוש שנים, מתוקף ההסכם עם נתניהו.

גם לזה יש פתרון. אז למה בסופו של דבר אין פתרון? לאלוהים הפתרונים.

את הצדדים מייצגים עו"ד מיכאל ראבילו (נתניהו) ועו"ד אבי ליכט (גנץ).

הם מדברים באמצעות הזום, שנפול מדי פעם, וקם בחזרה. הם הכריזו אתמול על כמה פיצוצים מבוקרים שאף אחד לא יודע להסביר עד רגע זה. אבל רוב הפיצוצים עוד לפנינו.

אי אפשר בלי מילה על ח"כ אורלי לוי-אבקסיס שהפציעה אתמול, ככדור פורח ממולא הליום נרקיסיסטי, אצל יונת לוי בערוץ 12.

הפוליטיקה הישראלית ידעה כבר לא מעט תרגילי עוקץ, גניבת קולות, עריקות מהדהדות ומעשי נבלה נכלוליים.

נדמה לי שהיא מעולם לא ידעה מישהי שביצעה גרסה משודרגת במיוחד של כל מה שמתואר כאן, מבלי לאבד ולו טיפה אחת מנפיחותה וחשיבותה העצמית.

מכיוון שהארכיון גדוש בהבטחות שניתזו מפיה בקצב של מכונת ירייה לפני שבועות ספורים, טוב תעשה הגברת אם תסתתר בדירת מסתור כלשהי עד יעבור זעם, או עד שבחריה ישכחו את מה שעוללה להם. במקום זה, היא ממשיכה לפזר אוויר חם על סביבתה תוך התעקשות בלתי מובנת להפוך בשידור חי מקריקטורה לגרוטסקה.

רונו ששון

יום ג', 14 באפריל 2020

"אל תשירו מהמרפסות "עם אחד",

ואל תציפו את המסכים בתמונות יופי של אחדות בימי כול-רע.

אל תציבו אומנים כשעשוע מרדים דעת לנצורים בבית.

אל תמחאו כפיים לרופאים ואל תציתו מגדלים גבוהים בהצדעה ללוחמי הקורונה.

אל תתבשמו מהציונים הטובים המומטרים על הערים ש"מתנהגות יפה".

ואל תגררו לפולמוס יחסינו עם החרדים לאן,

גם לא לדיון סיפוח עכשיו או אחר כך.

אל תגררו לדיון במבחן המסכות הטובות.

ואל תבזבוז את הזעם על התמונות המשפחתיות של "גדולי האומה" בליל הסדר בניגוד להנחיות.

אל תתפסו את הלב מול תמונת שוטרים שבשם "החוק" עוצרים "פושעת" שקנתה ספרים. רשמים דוחות למפגינים עטויי מסכות.

מספיק עם זה. די!

יש פה מטורף אחד שמצית את המדינה במסווה שקוף של מצב חירום נשדדת מול עיננו הדמוקרטית.

מוסדות החוק בסכנה, כל סיסמאות האחדות כצו שעה הוכחו כשקר גדול, שקר ענקי, שקר המזעזע מוסדות ארץ.

נאשם בשוחד מרמה והפרת אמונים נמלט מבית המשפט ומתכוון להוליך אותנו למערכת בחירות רביעית ועל הדרך מקבץ לו, "מחקרים" מחמיאים שקריים, זונה פוליטית המטיפה דברי כיבושין, נאשמים בשחיתות, בן פושק שפתיים ומתיז רפש וטירון פוליטי תמים הטובע בתוך עדר שלם של חנפנים חסרי חוליות.

הגיע הזמן שיקום חבר כנסת אחד, אמיץ וישר וימשוך מידי הנאשם מבלפור את הלפיד הבוער ואת הכיסא מתחת ישבנו.

אנא, שתפו!"

40% מהישראלים שנדבקו בחו"ל הגיעו מארה"ב

מחיר ההתמהמהות בהגבלות על חוזרים מארה"ב:

סער הס ואדיר ינקו פורסם: 14.04.20

דו"ח משרד הבריאות מעלה כי בארה"ב נדבקו 569 ישראלים, כמעט פי 4 מאשר בכל מדינה אחרת בחו"ל. 15% מכלל החולים נדבקו לאחר ששהו במקומות ציבוריים משותפים בארץ.

בנוגע ל-17%, מקור ההדבקה לא ידוע. וכמה ישראלים נדבקו בסין?

זהו מחיר ההתמהמהות בהגבלות על טסים מארצות הברית, שבמשך שבועות ארוכים גם לא נשלחו לבידוד כפוי: דו"ח אפידמיולוגי שפרסם משרד הבריאות חושף כי 40% מתוך חולי הקורונה בישראל שנדבקו בחו"ל הגיעו מארצות הברית, ומגלה כי 15% מכלל החולים נדבקו לאחר ששהו במקומות ציבוריים משותפים.

כמעט חצי מהחולים המאומתים, 49% ליתר דיוק (5,004 חולים), נדבקו בעקבות מגע עם חולה מאומת. 19% (2,005 חולים) נחשפו לנגיף בחו"ל ו-15% (1,517) נדבקו לאחר ששהו במקומות ציבוריים משותפים. אלו כוללים בין היתר בתי כנסת, מרכולים, שווקים, מוסדות רפואיים, בתי מרקחת, בנקים ותחבורה ציבורית. לגבי היתר, 17% (1,750), מקור ההדבקה לא ידוע.

אושר: 1.6 מיליון ש' לעבודות אבטחה בבית נתניהו בקיסריה

במקביל לשיפוץ בבית הפרטי של נתניהו אישר משרד ראש הממשלה תוספת חריגה של 1.6 מיליון שקל לעבודות שם. גורמים בכירים במשרד ניסו למנוע זאת, ללא

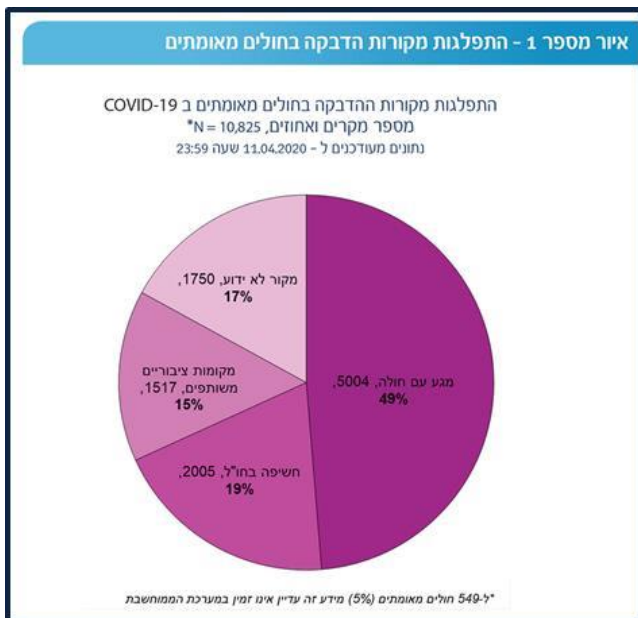
הצלחה. הם חששו שההוצאה לא קשורה רק לצורכי אבטחה "מיידיים" כפי שהוסבר, אלא יותר לתחום הבינוי

איתמר אייכנר | פורסם 08:14, 06/09/2019

העניים יקבלו 500 שקל - חחח

ביתו של נתניהו בקיסריה (צילום: שאול גולן "אחרונות")

יהיה בסדר בגלץ 13 באפריל 2020

תשמעו סיפור (ויש מצב שתתעצבנו):

יד שרה' גייסה מהציבור הישראלי תרומות בסך 13 מליון ש"ח, הצליחה להוסיף עוד 23 מליון מתורמים 'כבדים', ורכשה כמות נדיבה של ציוד רפואי - בין השאר 300 מכונות תומכות נשימה ביתיות, חצי מליון מסיכות כירורגיות ומכונה לייצור ערכות מיגון לצוותים רפואיים.

כל הציוד הזה ממתין ברגעים אלה ממש בשדה תעופה בסין לטיסה לישראל. ולמה הוא לא ממריא לארץ? משום שהעמותה נדרשת לשלם למדינה מע"מ על הציוד הרפואי - סכום פעוט של כ-6.5 מליון ש"ח.

זה סכום שהיא לא יכולה לעמוד בו. כלומר - המדינה לא השקיעה שקל במבצע האדיר הזה שכולו נועד לצרכי מערכת הבריאות, אבל מצפה להרוויח ממנו כמה מליונים טובים. סך הכל הגיוני, לא?

גל"צ, רשות המסים בישראל, משרד האוצר, יד שרה' yad sarah משרד הביטחון, נפתלי בנט, משרד הבריאות, איילת שקד Ayelet Shaked -

תמונות מן התרומה האחרונה שארגנה העמותה בשבוע שעבר.

פעם רחוב בלפור היה רחוב. עכשיו יש שם מסך ברזל. סליחה, מסך שחור. מה מסתירים מאחוריו?

ראו את דבריו של Joseph Zernik שאחריהם הצעה לפעולה .

עפרה ליבוביץ - 14 באפריל 2020

אז ככה: כולנו יודעים שנתניהו הקים מסך שחור מול בית ראש הממשלה - מעשה בלתי נתפס במשטר אזרחי מתוקן. אבל מה מתרחש מאחורי המסך השחור? כולנו גם קוראים שוב ושוב ש"נתניהו מתבצר בבלפור"... מה המשמעות של "מתבצר בבלפור"?

הקונספירציה הבסיסית: מאחורי המסך השחור מתנהלת פעילות עבריינית נרחבת, שהמסך השחור נועד להסתיר. יתרה מכך, כשיום אחד נתניהו יעזוב את בלפור, ונגלה מה התרחש מאחורי המסך השחור, תעלינה שאלות קשות ביחס להתנהלות השב"כ, מערך הסייבר, התקשורת, הפרקליטות, השופטים, ורבים אחרים ...

*קראנו לאחרונה שמיגון רפואי בכמויות ענק נעלם ממשרד ראש הממשלה ועבר לבלפור .

*בהמשך - עלתה השאלה איך אפשר לאחסן ציוד בכמויות כאלה בבלפור. ואז אחד הכתבים ציץ: תבדקו במכולה החדשה ששמו שם... כלומר - מאחורי המסך השחור הוסיפו לאחרונה גם מכולה כלשהי .

* כולנו יודעים עכשיו, לאחר שניסו להסתיר את הפרשה, שמאחורי המסך השחור הקימו "מתחם", שכולל גם את וילה שוקן שמעבר לכביש. הווילה היא מבנה היסטורי, שנועד על פי החוק לשימור, סופח למעון ללא אישור העירייה וללא בסיס בחוק .

*בנוסף, כתבו, שעכשיו וילה שוקן סגורה לציבור. זה היה כנראה הרעיון של הכנסת אבנר והחברה - למלא את הדירה האחרונה שנותרה כנראה, שלא הייתה תפוסה ע"י אזרחים מהשורה, שאינם אנשי נתניהו.

*ובנוסף: לפני שהסיפור של וילה שוקן נחשף, אחד העיתונאים כתב שברור שמה שפורסם הוא שקר- שאבנר גר "בדירה צמודה" למעון ראש הממשלה". אבל אותו כתב הוסיף - שהוא לא יכול לכתוב את האמת, כי הוא חושש שיקבל מיד טלפון מהשב"כ ...

*מה מתרחש בוילה שוקן? אחד העיתונאים הסביר, שהעדות של ניר חפץ מבהירה שנתניהו הקים שם חמ"ל לפעילויות חריגות - לדוגמה - למאבק במני נפתלי... כלומר, פעולות שחוקיותן מפוקפקת, ונתניהו לא יכול לנהל ממשרד ראש הממשלה, וכנראה עדיף גם לא לנהל פעולות אלה מהמעון הרשמי. אז וילה שוקן היא התחום האפור-שחור. גם חלק מ"המתחם", אבל לא שייכת חוקית למשרד ראש הממשלה...

*מאחורי המסך השחור אי אפשר לראות מי ומה עובר בין מעון ראש הממשלה לווילה שוקן, אי אפשר לראות מי ומה נכנס למעון ראש הממשלה ...

*צריך לזכור בהקשר זה את האובססיות של נתניהו במו"מ עם גנץ - שנתניהו לא יפנה את המעון בבלפור גם ברוטציה. האובססיה הזאת גם היא יכולה להיות מוסברת בקלות -- נתניהו לא יכול להתקיים בלי החמ"ל העברייני, ואם הוא ייתן לאחר להיכנס לבלפור, מיד תיחשף העבריינות .

*ולקינוח: החשדות ברורים כבר מזמן, שנתניהו מפעיל עבריינות סייבר במהלך סבבי הבחירות האחרונים. קרוב לוודאי שהוא חייב שליטה ישירה ובלתי אמצעית בעניין. ואסור שתקשורת כלשהי בינו לבין האחרים המעורבים בפעילות הזאת תתנהל טלפונית, או באמצעות כל סיגנל דיגיטלי אחר... אסור להשאיר עקיבות... לכן, חשוב לו מאד שכל האופרציה תתנהל ממש במרחק נגיעה מהבית...

לסיכום: נראה לי שיש לפחות כמה מאות אנשים שיודעים מה מתרחש מאחורי המסך השחור: שב"כ, מערך הסייבר, עיתונאים, אנשי פרקליטות המדינה, שופטים, וכו'... כולם שייכים לקשר השתיקה - במקרה הטוב ("אי קיום חובת דיווח"), או שותפים לפשע בצוותא חדא - במקרה הרע ("מבצעים" או "מסייעים"). יום אחרי שנתניהו יעזוב את בלפור, כל אלה יצטרכו להסביר מה עשו או לא עשו במשך השנים האלה...

חג שמח לכולנו - שמחוץ למסך השחור...

אז מה עושים?

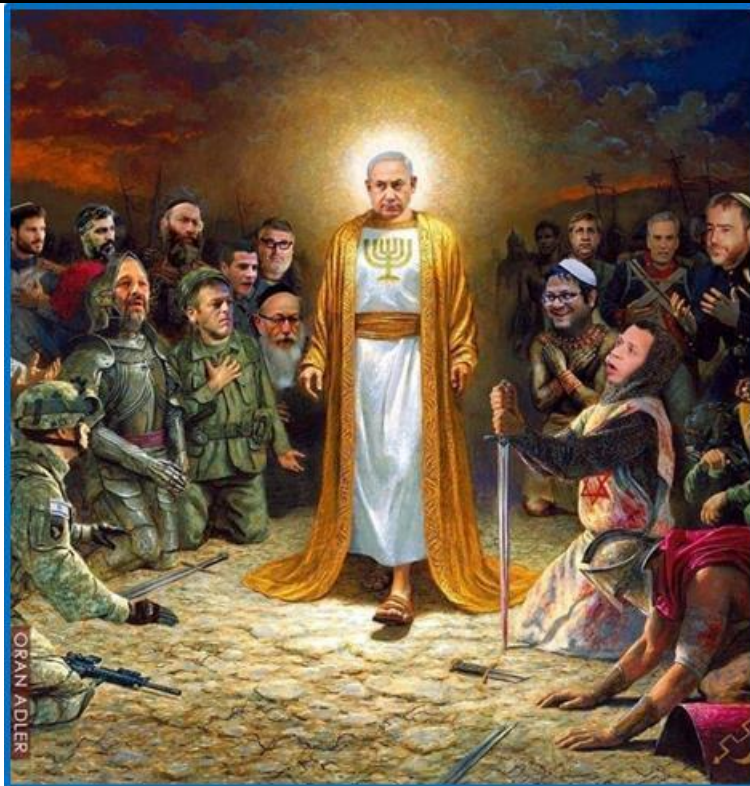
מי שרוצה שיהיה פה אחרת - מותר להפגין!!

מוצש 18.4.20 בשעה 2000 בכיכר פריז בירושלים.

הטובים - חובתינו לצאת לרחוב ולגאול גם את הפחדנים, שמאמינים לעברייני הצמרת, שביטל את המשפט של עצמו, שמסקר להם בפרצוף בכל יום, בפריים-טיים והם מבקשים עוד .

מפת ההפגנות הארצית:

The image is a composite graphic. On the left, there is a screenshot of a tweet from Barak Ehud (@barak_ehud). The tweet text is in Hebrew and discusses the political and legal implications of Netanyahu's actions. Below the tweet are two side-by-side portraits of Ehud Barak. On the right, there is a map of Israel with numerous green and yellow location pins scattered across the country, indicating the planned sites for nationwide protests. The map includes labels for major cities and regions in both Hebrew and Arabic.

Felix Dahan

כתבה הבת של פרופסור אסא כשר:

11 באפריל 2020

די! הגיעו מים עד נפש.

הלכנו לקנות מסכות פנים לקראת הגזירות החדשות שיוחלו ביום ראשון, כמו שאר שומרי החוק במדינה הזאת.

גיחה ראשונה מאז הוטלו עלינו הגזירות והסגר, לא זוכרת מתי.

נסענו לסופרפארם הקרוב, 5 דקות נסיעה.

בן זוגי לבש כפפות ויצא לרכוש מסכות תמורת סכום מופקע לכל הדעות.

בעודי מחכה לו אני קוראת שגם הנשיא הפר את הסגר ואירח את בתו לחג, לא רק ראש הממשלה.

אנחנו, המון העם, העברנו את הסדר בבידוד ב"זום" עם ההורים שגם הם לבד לגמרי. לגמרי לבד. והם, "המנהיגים" מורמים מעם, גבוהים מחוק ומתקנות חירום, פטורים מציות. הם יבקשו סליחה, או אפילו זה לא וימשיכו בדרכם "המנהיגותית", ואנחנו נחזור לבידוד עד להודעה חדשה.

זה פוצץ אותי מכעס, כעס לאו בר כיבוש.

בא לי לזרוק את המסכות מהחלון ויחד איתן את כל חובת הציות לחוק.

בא לי לא לשלם יותר מיסים. או לנסוע חופשי באור אדום. או לגנוב מקופת המדינה. לשקר, לרמות ובעיקר לצפצף על כולם.

בא לי להפר את כל התקנות המסריחות האלה שאלוהים יודע מה מהן נכונות ומה מהן פוליטיקה זולה .

לא מאמינה למילה של אף אחד יותר .

בא לי להגיד להם בפרצוף שאני בזה להם בכל נימי ליבי ונפשי, שהם לא ראויים לעם הזה. שלעם הזה מגיע יותר מהאנשים הקטנים האלה שגרים במגדלי השן שאנחנו מממנים להם על כל צבא המשרתים והעוזרים והשומרים והשד יודע מה עוד .

בא לי שכולנו, המון העם, נקום ונגיד שנשבר לנו מהם, ושאם הם לא מתכוונים לשרת אותנו אז לנו אין שום כוונה להמשיך לשרת אותם, ושיעופו לנו מהחיים.

נגיד להם שאנו זקוקים למנהיגים אחרים, אמיתיים, שנותנים דוגמה אישית, עם ערכים וצניעות ודרך ארץ. אנשים שפועלים לטובתנו ולא לטובת עצמם .

כן, אשכרה משרתי ציבור במובן העמוק של המילה.

שנגיד להם שאנחנו לא מסכימים לממן להם אף מסכה ואף בדיקה, לא להם ולא למשפחותיהם, ושיעמדו בתור כמו כולנו .

ולא יבדקו את עצמם כל שני וחמישי כשהבת שלי ושלכם, וההורים שלי ושלכם לא נבדקים כי אין בדיקות .

בא לי שהם ישלמו על הניתוק הזה שלהם, שפעם אחת אנחנו, העם, נראה להם סוף סוף את נחת זרוע הדמוקרטיה ושנראה להם את הדלת .

ושיפסיקו לחשוב שהצלחת הזאת שהם אוכלים ממנה שלהם. היא לא !!

היא שלנו, של משלמי המיסים, של מיליון המובטלים, של העובדים למחייתם, של הכלואים בביתם, של האזרחים, של האנשים בבתי האבות, שלי, שלך ושלנו .

אבל חד משמעית לא שלהם .

בי נשבעתי, כי לא אנוח ולא אשקוט עד שאמצא מנהיגים ראויים יותר לעם הזה .

לא יודעת איך ולא יודעת מתי אבל בי נשבעתי .

הגיעו מים עד נפש.

Sharon Shmorak - 11 באפריל 2020

ישבתי לי במכונית לאחר ההפגנה כדי לשלוח לכם סרטונים מהפגנה. עכב אותי איש שב"כ, ביקש את התעודה בירר עליי כל מיני פרטים בטלפון בלי לעדכן אותי. ככה זה כשהשב"כ שומר על הפושע. האזרחים משלמי המיסים, המשרתים בצה"ל, ששולחים את הילדים שלהם לשרת בצה"ל הופכים להיות החשודים והאויב !

דגל שחור חברים יקרים! זאת לא מדינת ישראל יותר !

אם המושחת לא יובל אחר כבוד למשפט במהרה (ולטעמי צריך גם לשבת במעצר מנהלתי עד למתן פסק דין) חג העצמאות הקרוב עומד להיות חג מאוד עצוב!!

Avihoo Bar

11 באפריל 2020

אני כל הזמן שומע את מנכ"ל משרד הבריאות מתראיין.

המראיינת: למה יורדים בכמות הבדיקות?

תשובה: "...אנחנו כמעט הכי טובים בעולם"...

המראיינת: האם היה מחדל בבתי האבות?

תשובה: "אנחנו כמעט הכי טובים בעולם"...

וכך זה ממשיך וממשיך..

כאשר ראש הממשלה מדבר ככה אני די מבין אותו. הוא כהרגלו מדבר לקהל שלו. לא האמנתי למילה מדבריו לפני ולא מאמין עכשיו. אבל הוא פוליטיקאי והבוחר יחליט אם הוא רוצה ראש ממשלה כזה או לא.

אבל כאשר עולה בעל משרה בכירה ציבורית שאינה אישיות פוליטית אני מצפה ששייב לשאלות ולא ידבר לפרוטוקול ועדת חקירה.

מצבנו מול הקורונה אינו גרוע אפשר לומר גם בסדר. אבל להתרברב כל הזמן שאנחנו בין הטובים בעולם? על סמך אלו נתונים?

בואו נקח את המדד של מספר חולים למיליון איש ונשווה לעולם.

אז אנחנו במקום ה-170 מתוך 190 מדינות שנתונייהם נחקרים (מספר 1 היא מדינה עם הכי פחות חולים למיליון איש). בהחלט לא נתון מרשים.

נשווה גם את מספר המתים למיליון איש. התמותה אצלנו נראית יחסית קטנה למקומות אחרים בעולם. אז פה עלינו רק למקום ה-145 בעולם.

יבואו ויאמרו שאל לנו להשוות לעולם כי בטח הנתונים במדינות העולם השלישי לא מהימנים (לא שאנחנו יודעים על איזו היסטריה של מתים במדינה כזו אבל ניחא).

אז בואו ניקח רק את מדינות אירופה ששם המהימנות בד"כ גבוהה.

אז במדד החולים למיליון איש אנחנו במקום ה-28 מתוך 48 מדינות.

במדד המתים אנחנו במקום ה-21 מתוך ה-48 שזה בסדר אבל בהחלט לא בין הטובים.

במדד חולים במצב קשה אנחנו במקום ה-29 מתוך 48.

במדד בדיקות קורונה אנחנו במקום ה-21 מתוך 47.

אז גם באירופה אנחנו באיזה מקום באמצע, לא בתחתית אבל גם לא בטופ.

אז על מה היהירות הזו?

ג'ודי ניר מוזס - 14 באפריל 2020

בתור לביצים במכולת השכונתית שלי. שומעת זוג בני 40 בערך, הוא אומר לה: "אין לי מושג מאיפה אנחנו הולכים לשלם את שכר הדירה בחודש הבא".

היא עונה לו: "אתה חושב שאני לא חושבת על זה כל שניה מה יקרה עם הבנות אם נאלץ לעבוד לדירה אחרת?".

הוא: "אני שוקל לפתוח את החנות, מה עדיף לחיות ברחוב? או לקחת סיכון לקורונה?"

ראובן (רובי) ריבלין – בעקבות הפרת הוראות הקורונה

14 באפריל 2020

התבלטתי אם לכתוב שוב בכניסת החג. לפעמים עדיף לו לאדם לא לדבר ולקבל על ראשו את הכעס. אני מקבל מכם על הראש בשבוע האחרון על בחירה לא נכונה שעשיתי שאין דרך להצדיק אותה.

בחג השני אני נוהג אחרת, ומקווה שהימים שעוד נכוננו לנו "שיהיו נכונים, שיהיו רכונים, שיהיו מעלינו כמו כפות תמרים".

Or Heller אור הלר - 14 באפר' 2020 Twitter for iPhone

ארוע אלימות הלילה מצד נערי הגבעות חולי הקורונה במצוקי דרגות.

הארוע החל ב11 בלילה. שני פעילי גבעות מסתובבים בחניון ופוגשים 3 ערבים, שני גברים ואישה.

למקום מגיעים בין 15 ל-20 נערי גבעות ממתחם המבודדים חולי הקורונה רעולי פנים שתוקפים באבנים וגז מדמיע את הפלסטינים. נערי הגבעות בועטים בבחורה בבטן ובפנים והיא מתעלפת ומפונה לבית חולים סורוקה בבאר שבע.

נערי הגבעות מציתים את שתי המכוניות של הערבים במקום. מדובר בנערי גבעות מאזור יצהר שחלקם חלו בקורונה ובודדו במתחם לאחר שסירבו להתפנות למלונות וצהל הקים להם את המתחם.

גורם ביטחוני: טרור נגד בני מיעוטים חפים מפשע הלילה במצוקי דרגות -זו היא הכרת התודה של פעילי הגבעות למדינת ישראל על הטיפול בהם בזמן משבר הקורונה.

זוהי עוד הוכחה שמדובר בקבוצה אלימה, קיצונית וגזענית אשר משליטה טרור בכל מקום בו נמצאת. נמצה הדין עם המעורבים.

aviad Glickman - 12 באפר' 2020

פרסמנו הערב במהדורה: בשבועות האחרונים מעסיקה תעלומה את עובדי משרד ראש הממשלה בירושלים - לאן נעלם ציוד מיגון מקורונה בשווי של עשרות אלפי שקלים? תחילת הסיפור לפני כחודש, אז הזמינו במשרד ראש הממשלה ציוד מיגון בסכום של 66 אלף שקלים: בין היתר 700 חבילות של כפפות, כמה מאות בקבוקי אלכוהול, ושימו לב גם 20 זוגות ערדליים למיגונם של כמה מאות עובדי המשרד. אולם מעדויות שהגיעו לידי חדשות 13 עולה כי רוב הציוד לא הגיע למשרד ולעובדים - אלא למעון ראש הממשלה בבלפור.

@BenCaspit פרסם לפני שבוע כי את המכולה מלאת הציוד שעמדה כמה ימים במשרד פרק אב הבית במעון ראש הממשלה.

אז מה עשו עבור העובדים שנותרו בלי ציוד? המשרד ביצע 2 הזמנות נוספות, כל הזמנה בסכום של כ-50 אלף שקלים - אלא שגם הפעם מרבית הציוד, לפי עדויות שהגיעו אלינו, מצא את דרכו למעון בבלפור.

@YairNetanyahu יאיר נתניהו משיב ל- @aviadglickman

וואלה יש לך מזל שהייעוץ המשפטי של משרד רוה"מ שייך לבוס שלך מנדלבליט, אחרת היית חוטף כזאת תביעת דיבה שהיית נאלץ למכור את החנייה שלך בבית משפט כדי לשרוד.

חה"כ מיקי לוי: תגובה לנאום גנץ-

ישראל לפני הכל? ג'ובים לפני הכל !

הזחילה לממשלת נתניהו החמישית נמשכת תוך ויתור על כל הערכים שעליהם נלחם איתנו גנץ בשנה האחרונה .

רשימה חלקית :

ישיבה תחת נאשם בפלילים, ממשלה מנופחת של 34 שרים עם משרדים מיותרים, הסכם לעקיפת בג"צ במקרה שיחליט שנתניהו לא יכול לכהן, מינוי יריב לויין שדרש לא לכבד החלטה של בג"צ - ליו"ר כנסת, קומבינה בוועדה למינוי שופטים שתאפשר לנאשם בפלילים למנות את שופטי העליון שידונו אולי בעירעור במשפטו, יד ורגל לנאשם בפלילים במינוי יועמ"ש, פרקליט מדינה ומפכ"ל, השארת ליצמן הכושל והמופקר בתפקיד שר הבריאות, ויתור על כל המאבק בנושאי דת ומדינה, ויתור על שוויון לקהילה הגאה, ויתור על ועדת חקירה לפרשת הצוללות החמורה.

משבר הקורונה לא ימחק את החרפה הזאת ולא ילבין אותה. זו הפניית עורף לבוחרים והתפרקות טוטאלית מערכים.

אחרי ששדדה את קולות השמאל, אורלי לוי מזגזגת חזרה לגוש הימין ומתרפסת בפני השליט. ברוכה הבאה למחילת העקרבים

כתב תא"ל (מיל") אילן פז:

הזעם נצבר 16 באפריל 2020

אנחנו יושבים בבית. מבודדים. כל אחד לעצמו, או עם משפחתו הגרעינית. מתמודדים עם אובדן הפרנסה. מתמודדים עם המחשבות על העתיד. מקיימים את ההנחיות המוטלות עלינו. יודעים שעושים עלינו סיבוב. מבינים שאנחנו במשבר לא מנוהל.

שמי שמנהל את העניינים אינו דורש מעצמו ומהסובבים אותו את מה שהוא דורש מאיתנו. מבינים שהוא מנהל מו"מ קואליציוני בשם המאבק בקורונה, אבל למעשה מה שמעניין אותו זה רק הוא עצמו, ודרכו הפתלתלה לברוח מהכלא.

הזעם נצבר. למדנו מזמן שפאניקה לא תקדם אותנו לשום מקום. מדי יומיים שלושה מופע לאומה בכל רשתות הטלביזיה.

"אני הוריתי, אני הנחיתי. שוחחתי עם ידידי פוטיך, כולם משבחים אותי, אנחנו הראשונים לעשות. אני ואני ואני ואני." לא מאמין למילה היוצאת מפיו.

הזעם נצבר. המנהיג שלי שקרן. המנהיג שלי מניפולטור. המנהיג שלי עוסק רק בעצמו. הוא סוחר בביטחוננו. הוא סוחר בבריאותנו. הוא סוחר בכספינו. הוא שולט בתקשורת.

הוא מסית . הזעם נצבר.

האשה שלו רודה ומתעללת בעובדיה . הבן שלו מנאץ, מטנף, מסית, נגד כל מי שחושב אחרת ממנו או מאביו .

הם גונבים רהיטי גן, הם לוקחים מכולות ובהן ציוד מיגון נגד קורונה המיועד לאחרים, הם משפצים את ביתם הפרטי על חשבוננו, ודווקא עכשיו-כשלכולנו אין כסף ואין עבודה .

הם בונים לעצמם ארמון, הם בונים לעצמם מטוס מלכותי . הם מאובטחים 24/7 בין אם צריך ובין אם לאו. הזעם נצבר.

הוא מפרק את הדמוקרטיה . הוא מפרק את מערכת המשפט, את בית המשפט העליון. הוא ממנה שומרי סף עושי דברו . הוא השמיד את כל מי שאמור לאזן את השלטון .

הוא לא ממנה מפכ"ל, הוא לא ממנה פרקליט מדינה. הוא רוצה לשלוט בוועדה למינוי שופטים. הוא לא ממנה ראש מוסד שלא מתחייב להיות נאמן לו אישית .

הוא חושב שהמדינה זה הוא ומשפחתו . הוא לא פועל למען החברה . המדינה צריכה לפעול למענו .

הזעם נצבר. הוא מבטל חוזים בינלאומיים על ספינות מגן, הוא רוכש צוללות בניגוד להמלצות מפקד חיל הים, הרמטכ"ל ושר הביטחון, הוא מאשר לגרמנים למכור צוללות מתקדמות למצרים מאחורי גבם של בכירי מע' הביטחון, צה"ל וחיל הים .

הוא מרויח מרכישת מניות תמוהה של בן דודו המקושר לקונצרן בניית הצוללות. הוא מתנגד לוועדת חקירה בענייני הצוללות .

הזעם נצבר. הוא מכניס מדינה שלמה לעוצר, כדי לא לריב עם מנהיגי הציבור החרדי הדרושים לו לצרכיו הפוליטיים .

הוא מתעקש למנות גם בממשלה הבאה את ליצמן התמהוני המשיחי. זה שכשל ביחד אתו בהכנת מערכת הבריאות למציאות הקורונה, ובניהול המשבר .

הוא דוחה את משפטו באיצטלת הקורונה . הזעם נצבר. הזעם הזה נצבר, ונצבר, ונצבר .

הוא עוד מעט יתפרץ. כפי שהזעם פרץ אחרי מלחמת יום כיפור . הוא נצבר, ונצבר, ונצבר .

אנחנו בשקט עדיין. אבל בסוף זה יפרוץ . ואז נשתחרר ממך !

ונמצא מנהיג שחושב על טובת עמו, ולא על עצמו. מי שנותן דוגמא אישית . בעצמו, דרך משפחתו . מנהיג האומר אמת לעמו . מנהיג מאחד. ישר. קשוב .

בסוף נמצא כזה!

נתניהו בליל הבחירות במאוס. הוא סבור כי "קדושי בנין", כפי שהוא מכנה אותם, הם חלק ממחירת המשפטנים שהחליטה להכניס אותו לכלא צילום: תומר אפלבוים

נתניהו: אם יפסלו אותי מלכהן תהיה פה קריאה להחרים את הבחירות

ה"מ העריך בשיחות סגורות ששופטי העליון "ינצלו את ההזדמנות" להדיח אותו, והזהיר כי במקרה כזה "המונים יצאו לרחובות". לדבריו, מי שמנחה את השופטים הוא אהרן ברק, שפרש לפני כמעט 15 שנה

נידי וייץ | 05:49 | עודכן ב: 09:54

עוקב

Vladimir Beliak ולדימיר בליאק @VladimirBeliak

תביאו לי עוד מדינה פחות או יותר מתוקנת, פחות או יותר דמוקרטית בעולם, שהכניסה לבית ראש הממשלה שלה נראית כך?
 מה זה הדבר הפסיכי, החולני, הבלתי נתפס הזה? ולמה לעזאזל כל מי שידע מה באמת קורה מאחורי המסך - שותקים?
 ולמה עוד מישהו חושב להקים עם הדבר הפסיכי, החולני, הבלתי נתפס הזה ממשלה?

10:08 לפנה"צ · 15 באפר' 2020 · Twitter for Android

מכתב שפורסם בפייסבוק לילד זין:

יאיר נתניהו זבל שבזבלים, תפוח רקוב שגדל בבית רקוב, אני רוצה שאתה תתקשר אלי באופן אישי ותאמר לי שאתה מקוה שאבא שלי ימות. אבא שלי מתקרב לגיל 100, צלול ורהוט, מתגורר בדוור מוגן שהחל מאתמול נמצאה חולת קורונה בתוכו.

אז אולי משאלת ליבך תתגשם. מנוול.

בוא ואספר לך בן נעוות המרדות מי זה אבא שלי.

כילד גדל בבית ציוני. למד בבית ספר תרבות, דובר עברית מילדותו.

כל חייו חלם להגיע לארץ. ניצול שואה, כל משפחתו נספתה ונותר לבדו בעולם. הקים עם אמי ז"ל ניצולת שואה אף היא, בית לתפארת בארץ.

הורי התיישבו בעכו. אבי הקים את מערכת החינוך בעכו ובכרמיאל. היה מורה, מנהל בית ספר שמפעלותיו קנו להם שם ברמה ארצית. היה מפקח על החינוך בצפון. וכשפרש לגמלאות המשיך לעבוד במערכת החינוך והכין ילדי עולים לבחינות בגרות בלשון עברית. השלים לימודיו האקדמיים ובגיל 57 השלים תואר שני בלשון עברית באוניברסיטת תל אביב. הוא ואימי חינכו את ילדיהם לתפארת. ניסו להעניק לנו חיים שפויים למרות הזוועות שעברו.

הורינו העניקו לנו ערכים של אהבה, השתלבות הולמת בחברה, כיבוד האדם באשר הוא אדם, וכן אהבת המדינה. אחיי שירתו שירות קרבי. אחי הבכור נכה צה"ל. נפצע בראשו! במלחמת ההתשה איבד עיין ואוזן. השתקם והמשיך לעסוק בחינוך, תחום שעסק בו לפני הפציעה.

הוא לא ימני אבא שלי מעולם לא היה.

ואתה המיץ שבזבלים מייחל למותו של אבי. איפה ספגת אתה את הערכים שלך? מי לימד אותך שיש שווים יותר ומי שלא מתיישר עם דעותיך לא ראוי לחיות? מי השריש בך שיח כל כך נמוך להקיא, שהדעת לא סובלת? אתה ראוי לכל גנאי, אתה ומי שחינך אותך.

התנצל יאיר, בפני אבי ובפני קשישים אחרים שצריך היה לשאת אותם על כפיים לשמור עליהם ולצערי לא שומרים. או שהמילה סליחה לא נמצאת בלקסיקון שלך. סביר להניח שלא.

ראיון עם משה בוגי יעלון

"גנץ לא נכנס מתחת לאלונקה, הוא נכנס מתחת לאפיריון של נתניהו"

בוגי יעלון שופך הכל מהבטן בראיון מיוחד ונרחב לבן כספית, מסביר מדוע עבר צד ויצא למלחמה נגד נתניהו, עד כמה הוא מאוכזב מבני גנץ ולמה הוא רואה בפירוק של כחול-לבן "אסון"

בן כספית 17/04/2020

משהו עובר על בוגי יעלון. מי שהיה מפקד נערץ של סיירת מטכ"ל, ראש אמ"ן, מפקד פיקוד המרכז, רמטכ"ל, שר ביטחון ונכס אלקטורלי, נתפס היום על ידי חוגים רחבים בימין כאדם הזוי, מתוסכל, ממורמר, חדור אובססיית נקמה אישית במלך ישראל. שומעים את זה גם בטון הדיבור שלו.

מי שהיה עד לפני שנה־שנתיים מרואיין רגוע, קורקטי, שקול ומדוד, הפך לאדם זועם. בוגי לא מדבר. הוא זועק מדם לבו. הקיבוצניק מגרופית שנולד בקריית חיים האדומה והיה לא מזמן התקווה הלבנה הגדולה של הימין, הפך ב־2020 לשילוב בין הנביא ירמיהו, דון קישוט וקאטו הזקן. "אתה לא מתייאש?", שאלתי אותו בעיצומה של השיחה הארוכה שניהלנו והוא השתק לרגע, פתח את מגירת השולחן ושלף משם את המהדורה החדשה של ספרו "דרך ארוכה קצרה" (ידיעות ספרים).

הוא קרא בגרון חנוק מעט את ההקדשה שכתב בעמוד הפתיחה של הספר: "לרעיי לנשק ולדרך, פקודיי ומפקדיי, אלה שאיתנו ואלה שנפלו בדרך, שנהיה ראויים להקרבתם". זה הדלק שלך?

"בזה אני מאמין. המצב הנוכחי לא מייאש אותי, אלא להפך. זה נותן לי מוטיבציה להמשיך להילחם. כל עוד נשמה באפי, אני אלחם על זה. יש לי ילדים ונכדים כאן. אני אלחם על זה עד הסוף. ואני מצפה שתהיה כאן מנהיגות עם דוגמה אישית. שלא יעמוד כאן ראש ממשלה מכהן מעל דוכן הכנסת ויגיד 'כן, מותר לקבל מתנות'".

זה נראה כמו מאבק אבוד. כמה כלבים נובחים, ושיירת ראש הממשלה עוברת.

"אז אין ברירה, נמשיך להילחם. בזמנו רצינו לארגן הפגנה של הימין נגד שחיתות בכיכר ציון. יועז הנדל ארגן את זה. אני באתי לדבר שם, גם אריה אלדד. נתניהו פתח חמ"ל וגייס את כל הרבנים שימנעו מאנשי ההתיישבות להגיע. הפגנות נגד השחיתות היו תמיד נחלת השמאל. ואני שואל, למה? לצערי, הוא הצליח לשכנע את הרבנים הכי מכובדים של הציונות הדתית לצאת נגדנו. דיברתי עם כמה מהם. רב מכובד מאוד אמר לי 'מה פתאום שחיתות, בסך הכל כמה סיגריות'. הוא הצליח להשכיח גם מהרבנים שהיהדות היא דת של מוסר וצדק. לצערי, הוא הצליח במשימת ההשחתה הזו באופן מלא, וזה עצוב".

אומרים שאתה מונע מיצר נקמה אישית, כי הוא הרחיק אותך ממשרד הביטחון.

"אז אומרים. אני מכיר את האמירה ואת האומרים. אם לא הייתי מפוצץ את פרשת הצוללות, הייתי שר ביטחון עד היום. זה ההבדל ביני לבין שרי וחברי הכנסת של הליכוד שהפכו להיות עדר כבשים פועות, או שותקות. כל מי שמעז לאתגר אותי, גומר כמו גדעון סער. יש כאן שיטה. לכל יריב פוליטי יש תיק. אגב, גם עליי אספו תיק. הליכוד הפך למפלגה של איש אחד. מפלגת 'רק ביבי'. זו השחתה, ואסור לנו להשלים איתה".

הרמטכ"ל ה-17, השתחרר מצה"ל ב-2005, לאחר ששר הביטחון שאול מופז קיבל הוראה מחוות השקמים לא להאריך את כהונתו בשנה רביעית. זה קרה ערב ההתנתקות והותיר ביעלון טראומה צורבת. זו לא הפעם האחרונה שזה קרה לו. האיש הוא אספן טראומות וצלקות, נבגד סדרתי, תופעה מוזרה שאינה שגורה במקומותינו: אדם שעומד על עקרונותיו, לא מתכופף בפני אילוצים פוליטיים או אינטרסים זרים וממשיך להתאכזב לאורך כל הדרך. "ידעתי שאני לא הולך לעסקים או לעשות לביתי", הוא אומר, "ידעתי שאני ממשיך לתרום למדינה הזו. התחלתי להתכונן לפוליטיקה".

מתי נתניהו החל לפלרטט אתך?

"היה בינינו קשר, הוא ביקש להיפגש איתי והסכמתי, אבל ביקשתי שלא נדבר פוליטיקה. עוד לא היה חוק צינון של שלוש שנים, אבל אני גזרתי על עצמי צינון מרצון. ישבנו לסדרת פגישות, החלפנו דעות אסטרטגיות וראינו חלק מהנושאים עין בעין. אף אחד לא יכול לקחת מנתניהו את הראייה האסטרטגית החדה שלו. עבדתי אז על הספר שלי. כשהוא התפרסם, קיבלתי מכתב מפרופ' בניציון נתניהו, האב. מכתב ארוך, מנומק, עם הערכה רבה ותובנות מפורטות על הספר. הודיתי לו בחום".

מתי הגיע החלק הפוליטי?

"אחרי שחזרתי ממכון וושינגטון והתמקמתי במכון שלם, והיה ברור שהולכים לבחירות ב-2009. פגשתי את ביבי והסכמנו שאני מצטרף לליכוד. התמודדתי בפריימריז, גמרתי גבוה. ידעתי שהוא רוצה שאהיה שר הביטחון, אבל לקחתי בחשבון שיהיו אילוצים פוליטיים, מה שבאמת קרה. חשבתי על תיק החינוך. בסוף קיבלתי משנה לראש הממשלה ושר לעניינים אסטרטגיים". מאכזב קצת, לא?

"לא. הייתי חבר קבינט וחבר בפורום המצומצם של השביעייה. אלה היו ארבע שנים מרתקות, וגם היום אני מוכן לעמוד ולשבח מעל כל גבעה את התפקוד של נתניהו באותה תקופה. בתחום המדיני ביטחוני זו הייתה תקופה מעצבת.

עבדתי עם חמישה ראשי ממשלה, אני משתתף בישיבות קבינט מאז 1995, אבל בפורום כמו השביעייה לא נתקלתי אף פעם. הייתי חוזר לתקופה הזו מחר בבוקר. לא רק לדרך שבה נתניהו הוביל את המדיניות, אלא גם לליכוד של אז. היית נכנס לשיבת סיעה, רואה אנשים רציניים, מעמיקים. בני בגין, מרידור, ריבלין, לימור לבנת, מיכאל איתן. כאלה. איפה הליכוד של אז ואיפה המפלגה של היום. יש כאן תהליך של התדרדרות מואצת. מצד אחד, היום אני לא מקנא בנתניהו על הקבינט שלו. הרי אין לו באמת עם מי להתייעץ. תראה מי יושבים שם. מצד שני, את הדייסה הזו הוא בישל".

לי דוקא נראה שהוא נהנה מכל רגע. תכף הוא ימנה את מירי רגב לחברת קבינט בכירה.

"זה התחיל כבר בממשלה של 2013-2015. בקבינט של צוק איתן. הוא אפשר לאנשים להתעלם מהאחריות הקולקטיבית. להדליף בלי הכרה לפני, תוך כדי ואחרי צוק איתן. לבקר את ההחלטות שהם היו שותפים לקבלתן. הוא נתן לזה לגדול. היום הוא הפך את הכיסא בקבינט לצ'ופר שהוא מחלק לנאמניו. וזה נורא, כי יש כאן גם מדינה".

חלפו בך מחשבות להתפטר כבר אז? היו לך רגעים לא קלים בצוק איתן.

"זה לא היה נעים, אבל הייתי שר הביטחון והרגשתי שאני משפיע. ההתייעצויות הפכו להיות בארבע עיניים, או בשש עיניים עם הרמטכ"ל. הקבינט היה לא רלוונטי. לא הייתה שביעייה או מטבחון. הכל התכנס פנימה, אבל נתניהו עדיין הקשיב לי. באותה תקופה התחלתי לזהות את השינוי. את המגמה הרעה".

דברים שלא זיהית קודם? שלא היו ב-2009?

"דברים שהוא לא העז לעשות עד אז. אובססיות שהחלו להשתלט עליו. להרים יד על בית המשפט העליון. להשתלט על אמצעי התקשורת. הדוגמה שאני ראיתי מקרוב היא גלי צה"ל". זה התחיל עוד אצלך?

"בוודאי. בהתחלה בקטן. אבל אחרי בחירות 2015, זה חזר בגדול. נתניהו של אחרי בחירות 2015 זה נתניהו חדש. שונה לגמרי ממה שידענו עד אז. האיזונים והבלמים נעלמו. הגיעה אגרסיביות ואובססיה להשתלטות כוחנית על התקשורת. הוא התעסק בזה כל יום, כל היום. לא הצלחתי להבין את זה. יש לך כבר עיתון שלך. יש לך ערוץ טלוויזיה שהיה אמור להיות ערוץ מורשת. אתה שולח זרועות לכל הערוצים ואמצעי התקשורת, ואתה לא יודע שובע? תסתכל היום, כל התיקים שלו מתחילים ונגמרים באובססיה הזו. גם תיק 1000, שהכוכב שלו הוא מילצ'ן, שהיה אז הבעלים של ערוץ 10. הכל קשור".

"ברור. לא נתתי לזה לקרות. אמרתי לו, 'ביבי, היום לא הייתי מקים תחנת שידור צבאית, אבל כשאני רואה מה קורה מסביב, כדמוקרט, אני אומר שעדיף שהתחנה הזו קיימת. אסור לגעת בגלי צה"ל'. ראיתי את האובססיה של נתניהו עם התאגיד ורשות השידור. אותו הדבר היה בגלי צה"ל. אבל הוא לא הרפה. הלחץ הלך וגבר. הוא שלח אליי את מומו פילבר, שדיבר בגלוי. לא הסתיר כלום. הם פשוט רצו להשתלט על התחנה, לצרף אותה לרשימת הנכסים התקשורתיים של המשפחה. אני כמובן התנגדתי לכך, אבל אז עזבתי את משרד הביטחון ולצערי הם השתלטו על התחנה".

ועדיין, חלק לא מבוטל בציבור משוכנע עדיין שהתקשורת שמאלנית. שיש מזימה להפיל את נתניהו. איך אתה מסביר את זה?

"שמעת את שרת התרבות והספורט, כן? מה שווה שאנחנו בשלטון, אם אנחנו לא שולטים בתקשורת? תשמע, התקופה הזו היסטורית. אני מקווה שבעתיד יימצא מי שיכתוב את ההיסטוריה הזו. אנחנו נמצאים ביום הכיפורים של התקשורת. נתניהו שולט ברוב רובה של התקשורת ביד אחת, וממשיך לתקוף אותה בכל הכוח ביד השנייה. אני ראיתי את הטירוף הזה מקרוב. הראייה שלי היא לטווח ארוך. אם המדינה לא תשמור על איזונים ובלמים החיוניים לדמוקרטיה, שהתקשורת היא אחת המרכזיים שבהם, לאן נגיע? הרי אתה כבר כיכבת בכרזה של ארבעה עיתונאים מבוקשים. זה מה שאנחנו רוצים להיות? טורקיה? עיתונאים צריכים להסתובב עם מאבטחים? אני זיהיתי את המגמה הזו כבר אז, ובלמתי אותה. כן, היו רגעים ששאלתי את עצמי אם אני צריך להתפטר, אבל כל עוד השפעתי ובלמתי חלק מהתופעות הללו, נשארתי שם".

אז עכשיו אתה שמאלן עוכר ישראל, וכך גם חלקים נכבדים בתקשורת, וכולם קשרו קשר להדיח ראש ממשלה מכהן.

"ברור, הרי כל מי שמעז לבקר אותו הופך מיד לשמאלני, והמהדרין מוסיפים גם בוגד. בני בגין שמאלן, ומיקי איתן שמאלן, ורוני אלשיך שמאלן, ומנדלבליט וריבלין וגדעון סער ומי לא. הוא הצליח לחלק מחדש את המפה הפוליטית ל'רק ביבי' ו'רק לא ביבי'. שלא יספרו סיפורים. אין כאן שום דבר מדיני, כלכלי או חברתי, ואין כאן שמאל או ימין. ברור שהציבור זז ימינה בשנים האחרונות במישור המדיני-ביטחוני, וטוב שכך. אבל מי שחילק את המפה ל'ביבי' או 'רק לא ביבי', זה הוא. שלא יבוא בטענות. זה שלו".

יש כאן תופעה שאני קורא לה 'ביביזם' הסביר יעלון, "ועל פיה כל מי שמבקר את ה'כל יכול' הוא שמאלן. הוא בנה את האשליה הזו. הוא הפך לאבי האומה, עכשיו הוא גם זה שמציל אותנו מהקורונה. זה ליקוי מאורות. לחלק מהאנשים זה מתאים למיצי הקיבה. הם באמת מאמינים שהוא מייצג את המקופחים ושפא"י עוד בשלטון. היסטורית, זה יום הכיפורים של התקשורת הישראלית. הוא השתלט על חלק ניכר ממנה וממשיך לרדוף את המעטים שעוד מותחים עליו ביקורת. הוא מצליח גם לשסות את הציבור במערכת החוק והמשפט".

"רוני אלשיך שמאלן? רוני היה מ"מ אצלי בגדוד 890. בחור עם עמוד שדרה מפלדה. מתנחל, עם כיפה סרוגה גדולה, לצורך העניין גם לא אשכנזי, כן? מה הפך אותו לשמאלן? שהוא לא התכופף. שהוא עשה את העבודה שלו. אז הוא הפך אותו לאויב העם. ואחר כך גם את מנדלבליט. אנשים קונים את זה. אנשים מאמינים שיש כאן הפיכה שלטונית. תגיד לי, אלה האנשים שהפילו אותך? אלשיך ומנדלבליט? במקום להבין שהסתבכת בעבירות פליליות. אם הייתה איזו הטיה בחקירות ראש הממשלה, הרי שזו הייתה זהירות יתר. ויש עוד תיק שלם, 3000, שלא מוצה, ואני בטוח שצריך למצות אותו וכבר לא יודע אם זה יקרה".

בפרשת הצוללות הוא הצליח להפוך את זה עליך. כאילו אתה ההזוי שרדף את הצדיק החף מפשע, שהוכח שכלל אינו קשור לפרשה. גם את זה חלק ניכר מהציבור קונה ברצון.

"תגיד, לא ברור שנעשו כאן דברים לא תקינים? הרי הוא הודה בשידור חי שאישר לממשלת גרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים מאחורי גבם של שר הביטחון והרמטכ"ל, לא? הוא אמר שיש איזה סוד נורא שהוא לא יכול לגלות. וזה, אחרי שהכחיש לאורך כל הדרך באופן מביך. אני שלחתי את עמוס גלעד לברלין לבדוק את זה, והוא חזר עם תשובה ברורה. וגם אז הוא המשיך להכחיש. אז הנשיא בדק את זה מול הקנצלרית, והוא המשיך להכחיש. בסוף יש לנו הודאה בשידור חי, שבסופה סוד. אני אומר לך, אני חבר בכל ועדות המשנה הכי חשאיות, חיפשתי את הסוד הזה. אין סוד. הסוד היחיד הוא למה הדבר הזה לא נבדק".

איך אתה מסביר את מנדלבלויט בהקשר הזה?

"שלחתי למנדלבלויט שני מכתבים. אחד פורסם, אחרי סיום חקירת המשטרה, ואחד שלא פורסם, אחרי מסקנות הפרקליטות. אני מגלה שעל חוקרי המשטרה בכלל נאסר לבדוק את מכירת הצוללות למצרים. וכתבתי ליועמ"ש שאם מאיימים עליו שחקירה תסכן את העסקה, הרי שעדיף שנשלם בביטחון לטווח קצר מאשר שנשלם הרבה יותר ביוקר בביטחון לטווח הארוך ובאובדן האמון במערכות החוק במדינה. הוא לא הגיב למכתבים שלי".

לא ענית לי אם יש לך אמון במנדלבלויט.

"אני מכיר את מנדלבלויט, ויש לי אמון בו. אני מסכים שהוא לא מושחת. אני זהיר בעניין הזה, והאמון שלי הוא עד שלא יוכח אחרת. אני חושב שהוא חי תחת הרושם שמיצוי החקירה יפגע בביטחון המדינה, וזו טעות. אי-מיצוי החקירה יגרום לפגיעה מהותית וקשה הרבה יותר. ועוד לא דיברנו על הקשרים עם בן הדוד מיליקובסקי, המניות בתאגיד הפלדה, העסקאות שלא דווחו לציבור, ה-16 מיליון שקל רווחים לא ברורים, הצהרת ההון, קבלת הכסף לסיוע המשפטי וקבלת תמיכה חודשית, נראה לך הגיוני שכל זה לא ייבדק במדינת חוק? הרי עד עכשיו כולם חיפשו כסף בפרשה הזו ולא מצאו. אז הנה הכסף מונח מולנו. כל מה שצריך זה לחבר את הפאזל עם בני הדודים. שמרון מכאן, מיליקובסקי מכאן. אז נכון, זה התגלה במהלך מערכת בחירות ולכן לא נפתחה חקירה. אבל עכשיו אין מערכת בחירות, לא?".

עדיין, אחרי כל זה, הפופולריות שלו רק מתעצמת, חסידי רואים בו שליח האל ואתה קול קורא במדבר.

"בוא נקשיב רגע לקול קורא שלו. הרי הוא היה זה שהצהיר שצריך להגביל כהונה לשתי קדנציות. הוא אמר שאחרי שתי קדנציות מתחילה הסתאבות. וזה בדיוק מה שקרה לו. זה כמו בטבע. אם המים לא זורמים ומתחלפים, אתה מקבל ביצה ויתושים. תראה כמה אנשים סביבו מעורבים בפרשת הצוללות, כשבמשרד הביטחון אף אחד לא חשוד. הוא שולט בסדר היום ובתקשורת ומצליח לעזור את עיני האנשים. מה, אין לו תחליף? רק הוא יודע לדבר אנגלית? בני לא פגש את טראמפ? אני לא פגשתי אנשים? הכל בזכותו? עד שהוא הגיע, הכלכלה הישראלית הייתה תפוזים? באמת? ביבי, הרי לא רק שההייטק לא בזכותך, ההייטק זה למרות ההתנהגות שלך. אני חרד מהרגע שבכירי ההייטק יברחו מכאן. חלק כבר עזבו, לצערי. ישראלים טובים שאומרים 'די, לא יכולים יותר, זו מלחמה אבודה, השחיתות פושה בכל מקום'. ולכן אסור לוותר".

זו מלחמה על המדינה. לא פחות ציין יעלון, "המדינה הזו לא מנוהלת כבר שנים ארוכות. והוא לא כל יכול. עכשיו תראה איך זה מתפוצץ לנו במערכת הבריאות. איך הרעיבו וייבשו את המערכת הזו. עוד לפני הבחירות אנחנו אמרנו שצריך להשקיע בה מיד 12 וחצי מיליארד שקל. עוד לפני הקורונה. המשרד היחיד שעובד עם תוכנית רב-שנתית בישראל הוא משרד הביטחון. וגם את זה הוא ניסה לטרפד. הסכם כחלון-יעלון שהבאתי עם שר האוצר נעשה מאחורי גבו, כדי שלא יטרפד את זה. אם למשרד הבריאות אין תוכנית לעשור קדימה, מה הפלא שאנחנו מקום אחרון במיטות לנפש, באחיות לנפש, במיטות טיפול נמרץ. אז ברור שיש לו תחליף. וצריך להחליף אותו. ולכן הקמנו את כחול לבן".

עוד נחזור לכחול לבן, ובהרחבה. בינתיים, בואו נתחיל בהתחלה. משה יעלון (סמילנסקי) נולד בקריית חיים לפני 70 שנה. "היום אני מבין בדיעבד", הוא אומר, "שחינכו אותנו לקחת אחריות. יש פה מדינה, לא מובנת מאליה, אחרי 2,000 שנה, שואה, תקומה, צריך לתת כתף. פעם, כשהייתי סגן רמטכ"ל, ישבתי בדיון אצל ראש הממשלה אהוד ברק. הסתכלתי מסביב ואמרתי פתאום 'רגע, חץ

מאהוד כולם כאן קרייתים'. יצחק איתן אלוף פיקוד המרכז, עמוס מלכא ראש אמ"ן, אילן בירן מנכ"ל משרד הביטחון, עמוס גלעד. כולם גדלו בשכונה שלי. ואז גיליתי שגם למשפחה של ברק, משפחת ברוג, יש שורשים בקריית חיים. כך חונכנו. אימא ניצולת שואה, אבא שמשפחתו עלתה ארצה ב-1925, חובבי ציון".

יעלון השתחרר כסמל מחלקה בגדוד 50. לנחמיה תמרי, שניסה לשכנע אותו לחתום קבע וללכת לקצונה, הוא אמר שאחרי ששת הימים עתיד המדינה מובטח. "הבעיה הביטחונית נפתרה. את מקומי בגדוד תוכלו למלא עם מישהו אחר. את המקום שלי בהתיישבות בנגב, לא". יעלון הצעיר החליט להגשים את חזון בן-גוריון ולהתיישב בנגב. אחרי השחרור הצטרף לקיבוץ גרופית בערבה. בגיל 23 נבחר למזכיר הקיבוץ הכי צעיר בארץ. עתידו כחקלאי ומתיישב נראה ברור. בהמשך, תכנן להיות איש חינוך. אבל אז פרצה מלחמת יום הכיפורים, ושינתה הכל.

איך יצאת ממנה?

"לחמתי בחטיבת הצנחנים 55, שצלחה את התעלה. דני מט המח"ט, צביקי נור המג"ד. התחושה הייתה של חוסר אונים. דיין דיבר על חורבן בית שלישי. אותנו לא ידעו לאן להפעיל, לצפון או לדרום, מרוב שהמצב היה קשה. רמת הגולן נפלה, קו המעוזים נפל. הייתי מתוסכל ומאוכזב מהדרג המדיני. התחילו להגיע שמות של נופלים. השכבה שלי בתיכון, בתנועה, מעליי, מתחתיי, מצדדיי. אתה מבין שיש קטסטרופה ומתחיל לשאול שאלות. נדרתי נדר שאם אני יוצא חי מהמלחמה הזו, אני חוזר לצבא".

עם סיום המלחמה יעלון התייצב בגדוד 50, שבו שירת בסדיר. "באתי לשנה, למלא את השורות". שנה ארוכה שהסתיימה כעבור 32 שנה, כשהשתחרר כראש המטה הכללי. אבל השינוי שגרמה המלחמה הוא לא האחרון. "הנושא הפלסטיני ליווה אותי בשירות הצבאי משנת 92", הוא משחזר, "התמניתי למפקד אוגדת איו"ש לקראת סוף האינתיפאדה הראשונה. ליוויתי אותה עוד קודם כמפקד סיירת מטכ"ל. התחלתי להבין מה קורה, והייתה לי ביקורת לא פשוטה על הצבא. כמח"ט 35 עשיתי עבודת מטה וחשיבה יסודית על מה צריך לעשות כדי להדביר את האינתיפאדה. הגשתי אותה לאלוף פיקוד המרכז דני יתום. הייתי אמור לסיים תפקיד ולנסוע להרווארד. יתום הראה את העבודה לשר הביטחון ארנס, שאמר לו 'בעצם, למה שלא נמנה אותו למפקד אוגדת איו"ש? שיבצע מה שהוא ממליץ כאן'".

יעלון תכנן וגם ביצע. "במקום לבוסטון, נסעתי לבית אל", הוא צוחק. הוא צלל לתוך יהודה ושומרון והוריד את מספר המבוקשים מ-434 ל-56 תוך שנה וחצי. את התפקיד סיים באוגוסט '93, כשהאינתיפאדה דעכה והסתיימה למעשה. ואז פרץ לחיינו הסכם אוסלו.

בהתחלה תמכת באוסלו, לא?

"מהמקום שלי אני מקדש חיי אדם יותר מאדמה, וכשמנהיגים אומרים לי בואו נוותר על אדמה ונקבל שלום, אני תומך. אבל יחד עם זה, החלה גם החשדנות. אני מתחיל ללמוד את ערפאת, שמגיע מתוניס לשטחים. אני מבין שהרמטכ"ל ברק, שאמר שאוסלו היא כמו גבינה שווייצרית, צדק. יש יותר חורים מגבינה. ואני מבין שערפאת לא הכיר באוסלו בזכותנו להתקיים כמדינת הלאום של העם היהודי. לצערי אי-ההכרה הזו שרירה וקיימת עד היום".

ניסית למחות?

"הייתי ראש אמ"ן, המעריך הלאומי. באתי לראש הממשלה רבין והעברתי לו התרעה אסטרטגית. אמרתי לו שאני לא רואה את ערפאת מכין את עמו לשלום, אלא להפך, לג'יהאד. גם בשבילי התובנה הזו הייתה, לפחות בהתחלה, הלא גמור".

"רבין היה מאוד מפוכח. התהפכה לו הבטן מול ערפאת, והוא לא הצליח להסתיר את זה. כשהוא חתם על אוסלו, הוא דרש מערפאת מכתב צד עם התחייבות לשנות את האמנה הפלסטינית. דבר שלא נעשה עד היום. רבין הבין את זה באוגוסט '95. הוא שאל אותי מה אני מציע. אמרתי לו שאסור להמשיך בתהליך בצורה כזו, בשיטת הסלמי. בסוף זה יתפוצץ לנו בפנים. הוא הסכים ואמר לי שיציב בפני ערפאת אולטימטום אחרי שייבחר בינואר '96 (בחירות לרשות הפלסטינית - ב"כ). לצערי, רבין לא הגיע לרגע הזה. הוא נרצח בנובמבר. פרס, שהחליף אותו, כבר היה במקום אחר לגמרי. מצאתי את עצמי מצביע בפעם הראשונה בחיי 'מחל' בבחירות '96".

תוך שלוש שנים מספיק יעלון להיות ראש אמ"ן אצל שלושה ראשי ממשלה: רבין, פרס ונתניהו. "רבין דיבר חודש לפני הרצח על ישות פלסטינית שהיא פחות ממדינה, בלי חזרה לקווי '67, בקעת הירדן בשליטה ישראלית וירושלים מאוחדת. איך הפכו אותו לשלום עכשוניק, נפלא מבינתו. בימי פרס העבודה עזבה אותי שמאלה, לא אני אותה".

יעלון החדש הוא אדם מפוכח וזהיר. "בקמפ דיוויד של ברק אני אלוף פיקוד המרכז. ביולי '99, חודש אחרי שברק מנצח בבחירות, אני מוציא מסמך בפיקוד ובו הוראה להתכונן למלחמה בספטמבר 2000. אני לא נביא, אבל אני גם לא שבוי בקונספציה. גם היום, אני לומד כל יום".

הזהרת את ברק מהליכה לקמפ דיוויד?

"ודאי, ועוד איך. אבל הבנתי אותו. עד ההליכה לטאבה, שהייתה פאול, הבנתי את שיקוליו. הוא חשב על הבייס שלו, שהיה משוכנע שהולכים לשלום. הוא רצה להוכיח להם שהפך כל אבן ואם לא, לחשוף את פרצופו של ערפאת. זה מה שהוא עשה, אבל הבייס שלו סירב לקבל את זה. ביקשו ממנו לעשות אקסטרה מייל בטאבה, וזו הייתה תקלה. שם שמעתי את המשפט הכי מעליב שאמר לי פלסטיני אי פעם, מפיו של מוחמד דחלאן: 'אתם כמו לימון', הוא אמר, 'רק שאצלכם המיץ לא נגמר. אפשר להמשיך לסחוט אתכם לנצח'".

תראה איזה קטעים, הבייס של ברק בי-99' הוא היום הבייס שלך.

"עברו 20 שנה. בינתיים הייתי סגן רמטכ"ל באינתיפאדה השנייה ורמטכ"ל בחלק השני של חומת מגן. המשכתי לכסח את היבלת של הטרור, עם השב"כ. הייתה הבנה שיש כאן אירוע משמעותי וחייבים לצרוב את תודעת הצד השני שהטרור לא משתלם. באתי עם קבלות, לא עם דיבורים. זה הצליח. אני גאה בחלקי בבלימת שתי האינתיפאדות. הראשונה והשנייה".

ואז הגיע שרון - האוגדונר שתחתיו צלחת את התעלה - וימי ההתנתקות.

"את ההתנתקות ראיתי בראייה אסטרטגית היסטורית. היינו אחרי חומת מגן. צריך להסתכל על ההתפתחות של האסלאם הג'יהאדיסטי כדי להבין את הנזק של ההתנתקות. מול המהפכה האיראנית, חיזבאללה, חמאס, אל-קאעידה ודאע"ש אחר כך - צריך להפגין קשיחות. זו התנגשות בין ציוויליזציות, כשאנחנו על קו התפר. עד חומת מגן שידרנו חולשה. בחומת מגן עברנו מהגנה להתקפה. האמריקאים, במקביל, עברו להתקפה אחרי הפיגועים במגדלי התאומים. הצד השני הבין שהמערב הוא לא חבורה של נמושות. זה היה אירוע משמעותי עוד לפני שנורה הכדור הראשון. נסראללה טען שחברת השפע המערבית שלנו תתפרק. שלא נהיה מוכנים להקריב ולהילחם למען

מטרותינו. כשגייסנו מילואים לחומת מגן, היו מי שאמרו שהם לא יבואו. ההיענות הייתה של 130%. היה כאן מופע אסטרטגי של עוצמה. אבל אז, אחרי ההישג החשוב הזה, באה ההתנתקות שהיא בעצם התקפלות. חזרה לשיח הנסיגות. ושוב, רוח גבית לא רק לחמאס, אלא גם לכל השאר".

אפשר להתווכח על התובנות האלה. בסוף, גם היציאה מלבנון וגם ההתנתקות שיפרו את מצבנו הביטחוני. הרבה פחות הרוגים, הרבה פחות כוחות מרותקים, קו הגנה לגיטימי וקל יחסית.

"לגבי לבנון, אני מסכים. הוויכוח לא היה צריך להתקיים בשנת 2000 אלא ב-1985, כשהתקבלה ההחלטה להשאיר רצועת ביטחון. לגבי ההתנתקות, ההסתכלות דרך הרמה הטקטית וספירת ההרוגים היא לא נכונה. אי אפשר לדעת מה היה קורה אלמלא הענקנו את הרוח הגבית הזו לטרור".

הכרזתך כרמטכ"ל שפינוי יישובים יעניק רוח גבית לטרור הפכה אותך לאויב של משפחת שרון. שר הביטחון מופז החליט לא להאריך את כהונתך לשנה רביעית, ודן חלוץ מונה תחתך לרמטכ"ל שבועות ספורים לפני ההתנתקות. הצלקת הזו עדיין כואבת? יצא לך לנקות שולחן עם שרון לפני שנפל לתרדמת?

"כן. כשסיימתי את כהונתי, הוא הזמין אותי לארוחת בוקר בבלפור. הייתה שיחה נחמדה".

הטחת בו מה שנצבר לך בבטן?

"כן, בוודאי. אבל הוא התנהג כאילו אין לו מושג מה אני רוצה ממנו. הוא טען שזו הייתה החלטה של מופז, לא שלו".

אתה רציני?

"כן. אבל עזוב, זה לא חשוב. ברמה האישית אני לא כועס. לא זה העניין. כמצביא, הערכתי את שרון מאוד. כלוחם צלחתי את התעלה תחת פיקודו. יצא לי להכיר גם צדדים בעייתיים יותר באופיו. כולל אירוע מסוים במלחמת לבנון הראשונה. הגיעה פקודה משרון למשימת התאבדות בשדה התעופה בביירות. אלוף הפיקוד דרורי סירב לבצע אותה. הרמטכ"ל רפול התנגד לבצע אותה. שרון התעקש. תנו את זה לסירת מטכ"ל, הורה. אז הביאו לי את זה".

היית בביירות בתקופה היא?

"כן, הייתי סגן מפקד סיירת מטכ"ל ומפקד כוחות הסיירת בלבנון. המשימה שלי הייתה למצוא את ערפאת בביירות ולחסל אותו. הסתובבתי וחיפשתי אותו, אבל הוא לא ישן פעמיים רצוף באותו מקום והיה קשה להגיע אליו. אחר כך, בפינוי, היה צלף שלנו על הכוונת עליו מטווח 180 מטר, אבל לא היה אישור לירי. כך או אחרת, הביאו לפתחי את הפעולה הזו ששרון ביקש, ומיד הבנתי שמדובר במשימת התאבדות מיותרת. ישבתי על התוכנית, חזרתי לאלוף הפיקוד ואמרתי לו שמישהו כאן רוצה לחלק צל"שים. שהמבצע מיותר לגמרי, חסר היגיון ויגרום לאבידות כבדות. דרורי אמר לי שהוא מבין, אבל הוא חייב לדווח למעלה. הוא הציע שנבצע רק את החלק הראשון של הפעולה, החלק הקל יחסית, ונסמן וי כאילו ביצענו. כך היה. ביצעתי את זה והודעתי שאני משתחרר מהצבא. לא רציתי לעזוב באמצע המערכה, סיכמתי שאעזוב אחר כך. בינתיים נכנסנו לביירות, קרה מה שקרה בסברה ושתילה, הוקמה ועדת החקירה, ושרון הודח. מכיוון שהוא הודח, אני נשארתי".

עם מופז יצא לך לדבר? ניקיתם שולחן? הטחת בו את תסכולך מההחלטה לא לתת לך שנה רביעית כרמטכ"ל?

"כן, אבל זה דמה מאוד לשיחה עם שרון. בדיוק כמו ששרון אמר לי שזה היה מופז, ככה מופז אמר לי שזה היה שרון. אבל זה באמת לא חשוב. עזוב. הערכת את שרון כמצביא, אבל גם מה שבן-גוריון אמר עליו היה נכון".

אז אחרי שנבגדת על ידי שרון ומופז, ונבגדת על ידי נתניהו, הקמתם את כחול לבן ועכשיו נבגדת גם על ידי בני גנץ וגבי אשכנזי, רעיך לנשק. אתה נבגד סדרתי.

"כחול לבן זה אירוע ייחודי. עוד אי אפשר לשפוט אותו היסטורית. שלושה רמטכ"לים, שר אוצר ושר ביטחון לשעבר התגייסו כאן מתוך תחושת חירום אמתית. כל מה שאני אומר לך בראיון הזה מלווה אותנו בהקמת כחול לבן. להציל את המדינה. בלי הגזמה. אני התחלתי עוד קודם, אחרי שהתפטרתי. חרשתי את המדינה. דיברתי עם מאה אלף ישראלים פנים אל פנים".

כן, אבל בלי תוצאות. בסקרים לא התרוממת, לא הייתה לך נוכחות.

"נוהלה נגדי מלחמה. לא באתי עם מערכת משומנת או ממומנת. נכנסו בי בכל הכוח. כשהייתי עולה לצ'ט בשידור בפייסבוק, הייתה מיד מתחילה התקפה של בוטים. החדירו את הנרטיב שאני לא עובר בסקרים וכך השפיעו עליהם. הופעלו נגדי אמצעים לא מוגבלים ברשתות החברתיות. בכל מקום שאליו הגעתי, ישר 'אלאור אזריה, אלאור אזריה'. אני גאה במה שעשיתי באלאור אזריה! כי מה שעשיתי זה לתמוך בצבא ולתת גיבוי למפקדים, מהמ"מ שלו ועד הרמטכ"ל, לכולם היה ברור שנעשה כאן מעשה של דגל שחור. עד שהגיעו הפוליטיקאים".

בעיקר נתניהו. לדעתי באלאור אזריה הפסדת אותו.

"זה היה בעיקר נתניהו, אבל אלאור אזריה היה רק הסימפטום. אלמלא אירוע הצוללות הוא לא היה מתהפך עליי. אבל בעיקרון הבנתי שבמגרש הזה אני בנחיתות. אין לי מימון למדיה חברתית, לפרופילים מזויפים, לבוטים. הבנתי שכדי לייצר שינוי צריך חיבור. כשגנץ הגיע וראיתי שהוא יותר בחיר ממני, אמרתי יאללה. הייתי הראשון להתחבר. נתניהו פיזר את הכנסת רק בגלל החקירות וכתבי האישום. הלכנו לשלוש מערכות בחירות רק בגלל זה. אל תתבלבל. המשימה היחידה שלו היא להימלט מאימת הדין".

"נכון. לפיד הגיע בפברואר, וגבי, שחכה כל הזמן להיות הגרוש ללירה, הגיע איתו. יצאנו לדרך בפברואר, ובאפריל היו לנו 35 מנדטים. זה מוכיח שבעם יש הבנה עמוקה שהמדינה במשבר, שסטינו מהדרך, שמחפשים אלטרנטיבה. ומכיוון שהצד של נתניהו הולך על 'רק ביבי', הצד שלנו הולך על 'רק לא ביבי'. ואני אומר לך ש'רק לא ביבי' זו מטרה נעלה. אין כאן עניין אישי או התמררות. יש כאן הבנה שעד שהוא לא אז, לא יהיה תיקון. פיוס פנימי, בניית חברה בריאה, שלטון החוק, איזונים ובלמים, תקשורת מבקרת ולא חבורת אומרי הן מפרגנים, מבקר מדינה ראוי לשמו. ביבי הורס פה כל חלקה טובה ועכשיו על הכוונת בית המשפט העליון ומערכת המשפט. פרקליטים מסתובבים מאובטחים, היועץ המשפטי מאוים. אז אנחנו מגיעים בתחושת שליחות אמיתית, אבל מהרגע הראשון מדברים על ממשלת אחדות. הליכוד, בלי ביבי. זה חלק מהפיוס הפנימי, וזה לא יכול לקרות איתו בגלל, לא בגללנו. הוא לקח את המפלגה ואת המדינה כבנות ערובה, ולכן חייבים להזיז אותו. אנחנו מביאים 35 מנדטים והוא לא מחזיר את המנדט לנשיא אחרי שלא הצליח להרכיב ממשלה, שלא יגיע חס וחלילה לידיים של בני גנץ. בספטמבר אנחנו כבר מקבלים מנדט יותר, ואז עולה מתווה הנשיא לכותרות".

אני מניח שהיום אתה מתחרט שלא אמרתם כן למתווה הנשיא?

"ממש לא. הטעות שלנו הייתה שלא התנהגנו כמו מי שניצחו. ואנחנו ניצחנו, גם במנדטים. אז מה פתאום הוא ראשון? ועוד משהו: מי שלא קיבל את מתווה הנשיא, זה ביבי. אני הופתעתי מהמתווה. מה פתאום ביבי ראשון? הלכתי לנשיא. שאלתי אותו, כבוד הנשיא, למה התכוונת? הנשיא אמר לי שהתכוון לאפשר לנתניהו לרדת בכבוד מהבמה הציבורית ולכן במתווה נאמר שביבי יכהן ראשון כראש ממשלה, עד הגשת כתב האישום.

"נתניהו לא הסכים לזה" סיפר יעלון, "הוא שלח את אנשיו שאמרו שבכל מקרה אם יהיו עוד בחירות הוא ראש ממשלה עוד חצי שנה, לא? אז בואו נתחיל משמונה חודשים או שנה. זה מתווה הנשיא? הוא לא הסכים לנבצרות, הוא רצה להמשיך להיות מ"מ ראש הממשלה וחבר קבינט, הוא לא הסכים לוותר על החסינות. הוא היה ממשיך להיות יו"ר הליכוד ולבחוש בתוך הממשלה. כל זה במקביל למשפט פלילי על שוחד בבית המשפט המחוזי בירושלים".

"כשאני באתי לנשיא" המשיך הרמטכ"ל לשעבר "הוא סיפר לי שנתניהו, יריב לויין ואלקין היו אצלו והוא אמר להם: רבותיי, אתם לא קיבלתם את המתווה שלי. אל תספרו סיפורים. ואני אומר לך, ואמרתי גם אז: הדבר היחיד שנתניהו רצה זה לפרק את כחול לבן. רק ככה היא תסכים להיכנס לממשלה תחתיו, ורק ככה הוא יוכל ללכת לבחירות ולנצח. לצערי, זה בדיוק מה שקרה בסיבוב הזה".

הוא מוכן לפנות את בלפור באוקטובר 2021. בני גנץ אמור להישבע אמונים עכשיו, במעמד הקמת הממשלה. אם גנץ יהיה ראש ממשלה בעוד שנה וחצי, מה תגידו?

"עזוב. בני יוכל לתלות בחדר במסגרת שהיה ראש ממשלה בפוטנציה שנה וחצי. הוא לא יגיע לזה. הקורונה היא תירוץ לפרק את כחול לבן. עכשיו רבים על הוועדה למינוי שופטים. על ועדת חוקה כבר יתרו. איזה צורה יש לזה?".

הם יהיו בפנים, ישפיעו, ינהלו את המדינה, אתם תצקו מבחוץ.

"נו וכשאני הייתי בפנים, זה הפריע לו לעשות את עסקת הצוללות עם מצרים מאחורי גבי? זו מערכת רקובה. הוא פועל באמצעות מיליציות. תראה את הטיפול בקורונה. הוא ממנה רק את הנאמנים אליו. או אלה שכפופים אליו. הייתה כאן החמצה ענקית. אולי אפילו אסון. באתי בתחושת שליחות אמיתית. בסיבוב הקודם ניצחנו, והגוש שלנו היה 65 מול 55 לימין. אבל בציבור הוא הצליח להנחיל את התפיסה שהוא ניצח. ראיתי את החולשה שלנו. צעקתי 'חבר'ה, ניצחנו. למה לא הולכים למהלכים של ניצחון?'".

אולי משום ששני הח"כים שאתה הבאת, יועז הנדל וצביקה האוזר, הם שמנעו את מהלך הניצחון האולטימטיבי, שהוא הרכבת ממשלה?

"אני כופר בזה. בפעם הקודמת הסכמתי למהלך הזה אם ליברמן יתחייב שאחרי שנרכיב את הממשלה הוא יצטרף. אם הוא לא מתחייב, מה עשינו? אנחנו נסלק עבורו את נתניהו והוא יעשה מה שהוא רוצה? זו הייתה העמדה שלי, כמו גם של האוזר והנדל. בפעם הזו, זה היה כבר מורכב מדי. ליברמן התחייב להיכנס לממשלה אחרי הצבעת האמון, אבל היו אצלנו יותר מתנגדים. לא רק יועז וצביקה. גם אשכנזי וטרופר ואורית פרקש-הכהן ועומר ינקלביץ".

כן, אבל הם היו מצביעים בעד הממשלה.

"ממש לא בטוח. בוא נעשה הבחנה. אשכנזי וטרופר אמרו שיתפטרו מהכנסת. ינקלביץ' ופרקשהכהן אמרו שיתנגדו בהצבעה הפנימית אבל יקיימו את המשמעת הסיעתית. אני חושב שאם מחליטים על המהלך, צריך לנהוג כמו שרון בהתנתקות. ללכת בנחישות עד הסוף, יהיה מה שיהיה. זה היה קורה". ומה קרה במציאות?

"מה שקרה זה שבמוצאי שבת אחת גנץ הודיע שזו התוכנית. הוא הכריז, ונעלם. לא עשה כלום. לא הייתה נחישות ולא היה רצון לבצע. אני אמרתי, את המחיר כבר שילמנו. הדביקו לנו את המשותפת. אז למה שלא נקבל את הסחורה? ואז גם החלו לבצבץ השמועות שגנץ מנהל מו"מ עם נתניהו מאחורי גבנו. במקום שנלך חזק עד הסוף. ליברמן היה מצטרף והיה מתחיל אפקט דומינו. אתה יודע כמה ח"כים במחנה של ביבי מתים להיפטר ממנו?".

אתם כל הזמן מבטיחים שהבלוק מתפרק, וזה לא קורה. במקום זה אתם מתפרקים.

"כי לא הלכנו אף פעם בנחישות עד הסוף".

אז גנץ קיבל החלטה להפסיק את הגמגום הזה ופשוט להיכנס פנימה. במקום לסיים את עידן נתניהו ברע עכשיו, לסיים אותו עוד שנה וחצי בטוב.

"כן, בטח. עזוב, אפילו על ליצמן נתניהו לא מוכן לוותר. חסינות כבר אין לו, אבל הוא ממשיך בגוש השחיתות. אני מכיר אותו. אמרתי לחברים בקוקפיט לאורך כל הדרך שהדבר היחיד שמעניין אותו זה לפרק אותנו. היחיד. וחס וחלילה, אסור לתת לו להצליח במשימה הזו".

הוא הצליח.

"נכון. ועוד בקלות כזו. הרי הייתה לנו תוכנית. קודם, להשתלט על הכנסת. לממש את הרוב שיש לנו בעם ובבית המחוקקים. הוא לא אפשר לנו להקים את ועדת הקורונה בכנסת הקודמת, וגם עכשיו גרר רגליים. אז אמרנו, אנחנו נשתלט על הכנסת, נקים את הוועדות, נחליף את היו"ר ונניח את החוקים שלא יאפשרו לנאשם בפלילים לרוץ לראשות הממשלה".

אתה מודע לזה שהחוקים האלה קצת פרסונליים, כן?

"מה זה פרסונליים? החוקים לא רטרואקטיביים. הם אמורים לחול מהכנסת הבאה. ותגיד לי, בשביל מה בכלל צריך חוק בעניין הזה? זה לא מובן מאליו שאדם שמתנהל נגדו משפט על עבירות חמורות לא יכול להרכיב כאן ממשלה? הרי זה מה שהוא דרש מאולמרט. אתה יכול לנהל מדינה עם כתבי אישום? הוא נאחז בקרנות המזבח. עצם זה שהגענו בכלל לרגע הזה, זו השחתה. איט איז נוט דאן! הוא צריך היה להתפטר מזמן".

גנץ רצה להמשיך בתוכנית כרגיל, עם הבדל קטן זמני: שהוא יהיה יו"ר הכנסת במקום מאיר כהן. למה להפיל הכל על זה? מי שפירק זה אתם, לא הוא.

"לא נכון. אנחנו הולכים לפי התוכנית, ויאיר לפיד - וגם אני - מגלים שלפחות פעמיים מתנהל מו"מ לאחדות מול נתניהו מאחורי גבנו. זו אחדות? איזה אחדות ואיזה בטיח. בפעם הראשונה, לפני כחודש, אנחנו מעלים את זה בקוקפיט. 'מה קורה פה?' אנחנו שואלים. הרי קודם אמרנו שמשלימים את הקמת הוועדות, בחירת היו"ר והנחת החוקים, לא? אמרנו שמשתלטים על הכנסת ומניחים את ההצעות, שלא תעלה אצל נתניהו המחשבה שהולכים לבחירות רביעיות. אז הם אומרים לנו 'לא, זה רק בירור עמדות, לא מו"מ אמיתי'. דרשנו להפסיק. הם הפסיקו. הפעם השנייה הייתה לפני שבועיים.

הבנו שזה ממשיך. אני הבנתי שיש לנו בעיה. שבני ממש חותר להיכנס לממשלה תחת נתניהו. הבנתי את זה כשהוא התחיל לדבר איתנו על המצב בסקרים".

אבל יש לו קייס. נתניהו מעל 40 מנדטים. צריך לדעת מתי לחתוך הפסדים.

"סליחה? מה זה קשור? סקרים עכשיו לא רלוונטיים. אנחנו אחרי הבחירות, לא לפני. יש לנו הכוח למנוע בחירות. זה כמו תמונת סטילס בתוך סרט וידיאו. הכנסת בידינו. בוא נחוקק את החוקים ונמצה את המהלך. בואו נראה אם הגוש שלו נשאר כמות שהוא אחרי המהלך הזה. אני אומר לך שיש שם אנשים שמתים להיפטר ממנו ומבינים שלקח את המדינה כבת ערובה. ואנחנו באמצע כל זה, כשפתאום אני מגלה מהתקשורת שמתנהל מו"מ מתקדם והם על סף חתימה".

אתה מתקשר לבני?

"ברור. והוא אומר שזה ספינים. אני אומר לו: תבדוק, אז הוא חוזר אליי ושוב אומר: ספינים. אז אנחנו נפגשים כמה שעות לפני שאנחנו אמורים לבחור את מאיר כהן ליו"ר הכנסת. אני אומר לבני, וחוזר ואומר לו, 'שמע, התחייבת שנבחר את מאיר כהן. אם אתה לא מצליח לשכנע את יאיר שיירד מזה, אתה חייב לקיים את ההתחייבות. אם אתה מבקש להפקיד את זה זמנית בידיך או בידי מישהו אחר, אתה מפרק את כחול לבן. אתה חייב להבין את זה! והוא ממלמל משהו בתגובה. אבל הייתה כבר רוח חשדנית. הוא כבר היה באמצע הזחילה לממשלת נתניהו. וכל הזמן הדגשתי ואמרתי לבני 'תזכור, רק לא לפרק את כחול לבן! לא להגיע לזה! יש לנו שליחות. התחייבנו'. הוא עונה לי ברפיון. כן, כן, או משהו כזה. ואני מבין שמשהו לא בסדר. ואז זה קורה. ואני בהלם".

בצד של גנץ אומרים שאתם תכננתם את הפירוק שבועיים קודם. שזה מהלך מתואם שלך ושל לפיד.

"זה שקר. אני אומר לך, גם היום, בני גנץ הוא איש ערכי. הוא לא מושחת. אבל הוא פשוט טעה".

הטעו אותך? משכו אותו באף? מה קרה כאן בעצם?

"יהיה לנו זמן להתעסק עם זה".

ההדלפות מכיוונו היו שאתה הזוי, משיחי, אומר משפטים לא ברורים בישיבות, לא מזהה את המצב האמיתי.

"עזוב, זה לא ראוי לתגובה עכשיו. הכל עוד טרי. ימים יגידו. מה שקרה היה פשוט: אחרי שגילינו בפעם הראשונה שבני חותר לממשלת נתניהו, שני המנכ"לים של יש עתיד ותל"ם ישבו וניסו לסכם מה יקרה אם אכן יהיה פיצול. הם עשו הכנה למקרה כזה. זה הסיפור כולו. אני לא דיברתי עם יאיר אפילו פעם אחת על פיצול. את ההחלטות שלי קיבלתי באותה חצי שעה בכנסת, כשבני הגיש את מועמדותו לתפקיד יו"ר הכנסת. רצתי אליו, אמרתי לו 'בני, מה אתה עושה? אתה מבין שאתה מפרק את כחול לבן? אתה מבין שאתה מפרק את האלטרנטיבה השלטונית שהקמנו בעמל כה רב?', אבל הוא היה כבר אחרי. הוא כבר הודיע ליאיר, וזה נגמר. אז רצתי ליאיר ואמרתי לו 'רגע, בוא ננסה להציל את זה! אבל זה כבר היה אבוד".

גבי אשכנזי עבד בינתיים הפוך. דרעי דאג שיכניסו לו פתק לוועדת החוץ והביטחון והוא רץ לבני לשכנע אותו ללכת עד הסוף.

"נכון. גם אני הייתי בוועדה. כולנו היינו שם ביחד, אבל זה לא עזר. תוך חצי שעה כחול לבן התפרקה. נעשה על זה פוסט מורטום פעם. לא בטוח שהכל גלוי. לא בטוח שהכל ידוע. יכול להיות שהיו לחצים מסוגים שונים".

ועדיין, יכולתם לבלוע את גנץ כיו"ר. זה לא כזה אסון. ולהמשיך בתוכנית עם חוקי נתניהו.

"היה לי ברור שאם גנץ הולך על יו"ר הכנסת, הוא כבר בפנים. הוא החליט. וצדקתי. הוא ניהל מו"מ עם נתניהו מאחורי גבנו, בניגוד להחלטה המפורשת של הרביעייה. הבנתי שהוא חצה את הרוביקון, מסיבות כאלה או אחרות". אז למה אתה עדיין אומר שהוא הגון וערכי?

"שמע, זה לא קשור כרגע. מה שבני עבר בשנה האחרונה זו תופת. לא עלינו. עשו ממנו פסיכופת, מניאק, לא אפוי. זה לא פשוט. אני מכיר את השיטה הזו. הרי גם לי ניסו לתפור תיקים והפכו אותי להזוי, לממורמר, למה לא". מה עכשיו? זה הפיך? עושה רושם שביבי עשה להם תרגיל והם נשארים בלי כלום. אתם מסוגלים להתאחד מחדש? יש מצב לקאמבק?

"אני לא יודע. עוד לא דיברנו על העתירות התלויות בבג"ץ. אנחנו בשעת חירום. היה לנו יו"ר כנסת שמפר החלטת בג"ץ ונאחז בקרנות המזבח. ראש ממשלה שקורא ליו"ר לא לציית לפסק דין של העליון. אם היינו ממשיכים במאבק ולא מגחיכים בעצמנו את הבג"ץ שהגשנו, אני משוכנע שבסופו של דבר בג"ץ לא היה מתיר לנאשם להתמודד לראשות הממשלה. כל מי שענינו בראשו מבין שאנחנו כבר טורקיה, או הונגריה. אני משוכנע שאם היינו ממשיכים בדרך שלנו, בצד השני זה היה מתפרק".

תחושת החמצה?

"נוראית".

דיברת עם בני או גבי מאז הפיצוץ?

"את גבי אני פוגש בוועדת החוץ והביטחון".

אתה יכול להסתכל לו בעיניים?

"אני משוכנע שמערכת היחסים האישית תישמר ותהיה טובה. יש כאן שותפות וחברות רבת שנים. שניהם היו פקודים שלי. לא שורפים דבר כזה ברגע. בני היה רמטכ"ל כשאני הייתי שר הביטחון. אני לא מאמין שהדברים שיצאו נגדי מסביבתו נאמרו על ידו. ברור שיש תחושת אכזבה ענקית והחמצה קשה. שמע, אנחנו מייצגים מיליון ומשהו מצביעים שרצו שינוי. מה, זה באמת מצב חירום כל כך חמור? אז למה הם עכשיו מושכים את המו"מ? בני בא ואמר לנו שחייבים להיכנס מתחת לאלונקה. אמרתי לו שאפשר לעשות את זה גם מהכנסת. אז הוא אמר: כן, אבל זה יהיה בלי יכולת השפעה. צריך להשפיע מבפנים. ואני אומר, גם הדג שנבלע על ידי הכריש חשב שישפיע מבפנים. אמרתי לבני, יש לנו רוב בכנסת, ועדת קורונה, ועדת חוץ וביטחון. אנחנו עם היד על השאלטר".

נתניהו ניצל את הקורונה פוליטית?

"בוודאי. ואם לא הייתה לו קורונה, הוא היה משתמש שוב באיראן. אני ראיתי בעין בלתי מזוינת שישראל היא מדינה שקל לה להתמודד עם הקורונה. ראשית, המדינה סגורה. אתה שולט במעברים, בכניסות וביציאות. שנית, יש לנו מערכת משומנת לחירום שאין במדינות אחרות. נכון שפגעו בה, סירסו את רח"ל, שהקמנו והשקענו בה הון בדיוק למצב כזה. מה פתאום מל"ל מנהל אירוע כזה? מל"ל זה גוף מטה. אבל כבר אמרנו, אצל ביבי הכל מיליציוני".

מל"ל זה האיש שלו, יוסי כהן זה האיש שלו. עכשיו הכל מתכנס סביב תשע בערב, ההופעה היומית בטלוויזיה. בני לא נכנס מתחת לאלונקה. הוא נכנס מתחת לאפיריון שעליו יושב נתניהו. במקום להחליף אותו, הוא מבצר את שלטונו".

ואתה היית מוכן להשתמש בקולות של הרשימה המשותפת כדי להזיז את נתניהו. זה לא קו אדום?

"לא. בקרב ערביי ישראל יש תהליך מדהים של ישראלזציה. ראיתי את זה גם כרמטכ"ל. יש כאן דור חדש. תהליך של השתלבות. תראה איך התנועה האסלאמית מתכווצת. אני שומע את ההתקפות הגזעניות על הערבים ומתפוצץ. דיבורים כמו 'אשתי לא תלד בחדר אחד עם ערבייה'."

הבעיה היא עם חברי הכנסת, לא עם הציבור. יריביכם טוענים שרציתם להקים ממשלה עם תומכי טרור, אחרי שהתחייבתם שלא תעשו את זה.

"הם לא תומכי טרור, כי זו הגדרה שרק בית משפט יכול לפסוק. אני לא בטוח שהם מייצגים את האוכלוסייה הערבית. אני חרשתי את המגזר הערבי בקמפיינים. אני לא צריך את הרשימה המשותפת כדי להשקיע במגזר הזה. יש לנו את זה במצע שלנו. בספטמבר היינו המפלגה הציונית שקיבלה הכי הרבה קולות במגזר. מי שדחף בפעם האחרונה את הערבים להצביע למשותפת זה נתניהו."

בכל זאת, יש שם את בל"ד שמתנגדת לעצם קיומה של מדינה יהודית.

"מבל"ד אני מסתייג, והיה צריך לדעתי לפסול אותה. אבל אמרתי שאני מוכן, בלב כבד, לקבל את תמיכתם של הח"כים הערבים מבחוץ, כי ישראל מספיק חזקה. היא יהודית ודמוקרטית, והיא יכולה לעמוד במהלך כזה, ואני מוכן לזה כדי לעמוד בשליחות העיקרית שלי, שזה להזיז את נתניהו. אני מרגיש חזק ובטוח מספיק כדי שפעם אחת בהצבעה אחת נקבל תמיכה מהרשימה המשותפת. אין להם כוח לשנות את המדינה, הם לא חלק מהקואליציה, ואנחנו מסוגלים להתמודד עם זה."

מהצד השני, עומד הספק שלי שישראל מסוגלת להמשיך להתמודד עם הריקבון של נתניהו" המשיך יעלון והוסיף כי "זה האיום הקיומי האמיתי, ואני לא מגזים. אנחנו חברה שנתונה לשיסוי. החברה הישראלית חייבת פיוס. חייבים לשקם את ההערכה והאמון בשלטון החוק, במשטרה, בפרקליטות, בבתי המשפט. הרי עכשיו גם השופטים שלו כבר תויגו כשמאלנים. אז כן, אני יכול להתמודד עם הצבעה אחת שבה הערבים תומכים בי. זה פחות מסוכן מהמשך שלטון נתניהו."

התחושה שלך היום דומה למה שהרגשת אז, אחרי מלחמת יום הכיפורים?

"בוודאי. מאז שהתפטרתי אני מרגיש ככה. לקח לי זמן לגלות עד כמה המצב חמור, פרשת הצוללות הייתה השיא. זוהי שעת חירום אמיתית."

צריך להבין את המצב ולהמשיך להילחם. אין ברירה אחרת."

עד כאן הראיון עם בוגי יעלון.

עמיר פרץ יצאת אפס, חיסלת את מפלגת העבודה בנפנוף שפם

בלי בושה, בלי לב, בלי מצפון ובעיקר בלי שפם, מנהל עמיר פרץ מגעים להצטרפות לממשלת נתניהו, אחרי שנשבע שלא יכהן בה. ומי יקשיב לזעקת הקשישים בימי הקורונה?

נתן זהבי 03/04/2020

טקס גילוח השפם של יו"ר מפלגת העבודה עמיר פרץ היה אירוע מרשים, תרגיל יחסי ציבור מבריק. כל ערוצי הטלוויזיה ורשתות הרדיו נתנו לו כיסוי נרחב, בכל העיתונים התפרסם צילום של האירוע עם נימוקיו של המנהיג הוותיק והנמרץ להחלטה כה גורלית, ששינתה את פרצופו תרתי משמע.

התאריך ההיסטורי של גילוח השפם היה 25 באוגוסט 2019. אז, בקול תקיף, אמר פרץ את הדברים הבאים: "השפם ליווה אותי 47 שנים, מאז הייתי קצין חימוש צעיר בגדוד 890. בשלושת הימים האחרונים עשינו התייעצות משפחתית, ובסוף החלטתי להוריד את השפם. אני מקווה שעם הסרת השפם תוסר גם העננה מעל מפלגת העבודה־גשר, ויהיה ברור לכולם - אני לא אשב בממשלה עם נתניהו נקודה."

פרץ אמר כי נדרש למעשה כדי להתמודד עם הספינים שהופצו על ידי הליכוד, על כך שבכוונתו להיכנס לקואליציה עם נתניהו לאחר הבחירות: "הספין של נתניהו ואנשי הליכוד הצליח כל כך, שאפילו במחנה השלום אנשים קנו אותו וטענו בתוקף שאני מתכוון להיכנס לקואליציה עם נתניהו."

עמר בר־לב סיפר לי שאחרי שהוא הופיע ב'פגוש את העיתונות', רינה מצליח ניגשה אליו ואמרה כי שמעה ממנהיג בכיר בליכוד שיש כבר הסכם חתום ביני לבין נתניהו, אותי זה ממש הרגז. אנשים לא מאמינים לשום מילה של נתניהו ופתאום מאמינים לספין הזה שלו עליי. אני מקווה שמרגע זה יהיה ברור לכולם שהעבודה־גשר לא תיכנס לממשלה איתו."

פרץ חזר פעם אחר פעם על כך שלא יישב בממשלה שבראשותה יעמוד נתניהו. הוא חיך חיוך גדול כאשר הספר סיים לגלח את השפם, והוסיף את המשפט הידוע, שהפיל הרבה מנהיגים פוליטיים - ריד מיי ליפס: "תקראו את השפתיים שלי. אולי השפם שלי מפריע לאנשים להבין את דבריי, אז כעת ללא שפם אני אומר בצורה חד־משמעית: אורלי ואני לא נשב בממשלה עם בנימין נתניהו."

חלפו בדיוק שבעה חודשים, והאיש בלי השפם, שכל המדינה קראה את השפתיים שלו, מנהל מגעים יחד עם ראש מפלגת גשר אורלי לוי־אבקסיס להצטרף לממשלה המנופחת המתוכננת של נתניהו, שאמורה להיות הגדולה ביותר מאז נוסדה מדינת ישראל. איתם מגיע גם הזנב איציק שמולי, שמיועד לתפקיד שר הרווחה.

שלושת השקרנים סכרו את פיהם. פרץ, שמיועד לתפקיד שר הכלכלה, שמולי ולוי־אבקסיס, חולי תקשורת ידועים, שלא יחמיצו הזדמנות להופיע מול המצלמות והמיקרופונים, כמו ירדו למחתרת.

גילוי נאות: בבחירות האחרונות הצבעתי למפלגת העבודה. לא אנמק למה ומדוע, אבל בגלל העובדה הזו אני מרשה לעצמי לומר לעמיר פרץ: אתה שקרן יותר נאלח מהאיש שהצהרת שלא תשרת איתו ותחתיו בממשלה. אתה מצדיק את כל האמירות הכי מלוכלכות על פוליטיקאים. אתה, שתמיד טענת שכל מה שעומד לנגד עיניך הוא האזרח הקטן ומעמד הפועלים הדפוק; אתה, שנשאת את דגל המלחמה בקפיטליזם החזירי - בלי בושה, בלי שפם, בלי לב, נשמה או מצפון החלטת שאתה מוכן להצטרף לקפיטליסטים החזיריים, למנהיג שקשה לתפוס אותו מדבר אמת ברגע של חולשה.

יצאת אפס, עמיר פרץ. אפס בלי מילה. בלי מפלגה מפוארת שהקימה מדינה. חיסלת את המפלגה בנפנוף שפם. בגדת בי ובאלפי בוחרים אחרים, ירדת והורדת לשפל המדרגה את הפוליטיקה בישראל. אני מאחל לך, לאורלי לוי־אבקסיס ולאציק שמולי מכל הלב שהמשא ומתן הקואליציוני ייכשל ותמצאו את עצמכם בספסלים האחוריים של הכנסת ושתהיה זו הפעם האחרונה שתקבלו משכורת שממומנת מהכסף שלי.

חזור לשדרות, עמיר פרץ. פתח חנות מכולת ותמכור לקרדה. פוליטיקאי קטן, חסר כבוד ומושחת. כן, עמיר פרץ, אני בז לך. היה עדיף שהיית מגלח את התחת לקראת ישיבתך בממשלת נתניהו ולא את השפם. עם או בלי קשר, אני מוצא את עצמי מקליד ומפזם את השיר הנהדר של מאיר גולדברג, שאותו הלחינה ושרה קורין אלאל, "ארץ קטנה עם שפם".

<p>הכל גלוי דרך חור המנעול ארץ קטנה עם שעון שמתקדם בצעדי חילזון סוחר הנשק בונה לו ארמון המדינה זה הוא בגוף ראשון כל המקומות קדושים סיכויים קלושים לתפוס מקום אפילו הימים קשים יותר קשים מיום ליום ארץ קטנה עם שפם חצי סיכה בין סעודיה לים קליפת בננה על מפת העולם כל השחקנים זרים השופטים שולפים כרטיס אדום אפילו הימים אומרים יותר קשה מיום ליום</p>	<p>ארץ קטנה עם שפם חצי סיכה על מפת העולם שחקן קולנוע דופק על שולחן אנחנו תקף נרגיש את זה כאן ארץ קטנה עם חלוק אנחנו פקק בפתחו של בקבוק צריך לבלוע כפית בדיוק לפני בחירות ובין שיהוק לפיהוק כל המקומות קדושים סיכויים קלושים לבנות חלום אפילו הימים קשים יותר קשים מיום ליום ארץ קטנה עם תבלול ורוב העם מתעסק בריגול הכל מוכן כאן למכירת החיסול</p>
--	---

מהרדיו זועק קולה של רבקה, אם לילד על הספקטרום האוטיסטי, הנמצא במוסד לאנשים עם מוגבלויות. לא מאפשרים לה לפגוש אותן, לא מאפשרים לו לבוא כהרגלו בסוף שבוע הביתה. כל היום הילד זועק "אמא, אמא". הוא לא במצב שבו הוא יכול להבין לאן נעלמה אמא. כשהוא זועק ביום חמישי "הביתה", הוא לא מבין למה הוא לא מגיע הביתה.

כבר שנים שקרן נויבך עושה עבודה מעולה ברדיו. היא מטפלת בנושאים שכמעט אף אחד בתקשורת לא מטפל בהם. היא נתנה במה לזעקת האם, שקורעת לב כמו זעקתם של בני משפחותיהם של קשישים, שבסוף חייהם נדרשים לצאת מהמוסד שבו הם מתגוררים לטובת חולי קורונה. "אל תשליכני לעת זיקנה", שר אביו מדינה. שיר קורע לב. האנשים האחראים על הזקנים - שחלקם בנו את הארץ - הפכו כנראה לחסרי לב ומצפון בימים הקשים האלו. הזקנים, עם קורונה ובלעדיה, מוזנחים, מושפלים ונמנע מהם הדבר היחיד שחשוב להם: לראות את בני משפחתם. הם מתים מצער ומהשפלה יותר מאשר מהנגיף.

כתוצאה ממחסור במיטות לחולים ובאמצעי מיגון לצוות הרפואי, חולים קשישים נמצאים בתחתית סדר העדיפויות בבתי החולים. כתבת ערוץ 13 אריאלה שטרנבך התקבלה לעבודה בשלושה בתי חולים, ובעזרת מצלמה נסתרת הביאה תיעוד מזעזע על המתרחש במוסדות הללו. זעקות הכאב, תלונות האחיות והרופאים על מחסור, הצפיפות הנוראה. הכל יחד נראה מזעזע, מפחיד, מסוכן.

ראש הממשלה נתניהו ושר הבריאות יעקב ליצמן - שהפך לאחרונה לשר בממשלה הציונית בהסכמת גדולי התורה (אלוהים ישמור אותנו מהם) - לא הכשירו כראוי את מערכת הבריאות לפעילות בימים רגילים, ובטח לא לימים שבהם תוקפת מגיפה את האזרחים. בממשלה המטורללת שנתניהו ובנימין גנץ מכינים לעם ישראל ימשיך כנראה "פרופסור" ליצמן לכהן כשר הבריאות, אף על פי שתיק חקירה שמן המטיל בו דופי מתעכב משום מה במשרדי מחלקת החקירות. מיליון אזרחים מובטלים וייתכן שעוד רבים בדרך. אנשים בהסגר מתחרפנים מדאגה לבריאות בני משפחתם, מדאגה לפרנסתם.

מלחמות המומחים באולפני הטלוויזיה לא מוסיפות לשקט הנפשי שנעלם מחיי האזרח הקטן. ראש הממשלה במבט מזרה אימה ממשך לספר בשבחי פעילותו ולהתפאר ולומר עד כמה אנחנו מצטיינים ומקצוענים, והוא לא שוכח לומר אחרי כל משפט שני שננצח, בעזרת השם.

מה שהוא לא יודע זה שהשם, שאחראי לכל המצב, נהנה כנראה מכל רגע אחרי שהבין שהעולם שברא הוא עולם מחורבן והגיע הזמן לחסל אותו.

מכתב נוקב של פרופ' עמי בן אמוץ

לפרופ' גבי ברבש, הפאנליסט הקבוע בחדשות 12 בנושא משבר הקורונה :

" לפרופ' גבי ברבש, שלום.

"אני מדען ביוכימאי, בעל תואר ד"ר ממכון ויצמן ופרופסור במספר מוסדות אקדמיים. בנוסף, אני המדען הראשי של חברת ניקן סוהונשה מיפן, בעלת מפעל האצות דונליאלה באילת. במהלך עבודתי התמחיתי באצות וחיידקי מלח וגם בביולוגיה כללית של אוכלוסיות מיקרוביאליות .

"צר לי לומר כי הניתוחים הטלוויזיוניים שלך בנושא הקורונה מדי ערב בטלוויזיה טועים ומטעים.

ההפחדה ומופע האימים כל ערב על צפי לאלפי מתים עם תחזיות לעליית הנגיף קורונה בעליה אקספוננציאלית מיותרת ואינה נכונה. בדיקה בסיסית לעקומת הגידול מראה שהגידול אינו לוגריתמי והנגיף נמצא מזה שבועיים בסוף הפאזה הסטטציונרית, כלומר בדעיכה ותמותה .

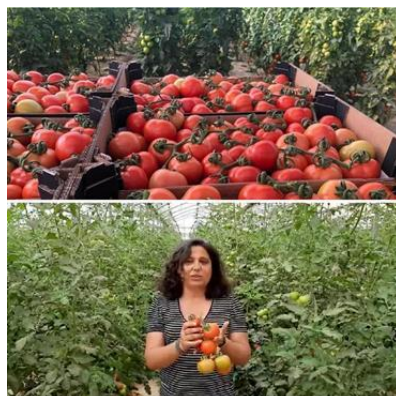
"ישראל נמצאת באזור חם דומה לקפריסין, יוון, לבנון, מצרים, ירדן, ועוד מדינות באזור ים התיכון ללא השוואה לצפון אירופה. הדיווחים של (WHO ארגון הבריאות העולמי) ואחרים מראים על תפוצה והתפשטות נמוכה של הנגיף באזורים חמים. כל הדיווחים לאזור בו נמצאת ישראל מראים שהנגיף נמצא החל מחודש אפריל בדעיכה והעלמות. כך יהיה גם באירופה במאי ויוני, ובמדינות הצפוניות ביולי. התחזיות הקודרות והמפחידות של משרד הבריאות בתמיכתך לאלפי ואולי עשרות אלפי מתים, התבררו כמוטעות לחלוטין .

"הגיע זמן להודות בטעות, להרגיע, להחזיר את ישראל לפעילות רגילה ולשקם את המשק, הכלכלה, החינוך, התרבות ועוד. הרפואה לנגיף צריכה לרדת ממסכי הטלוויזיה ולחזור למעבדות בחיפוש אחר חיסון. ככל שתקדימו בחזרה לשיגרה - ייטב.

"עמי בן אמוץ"

בשבוע הבא, בשיא החוצפה, מייבאת ממשלת ישראל מטורקיה עגבניות טורקיות, שאלוהים יודע היכן ואיך גודלו, ובאילו ריסוסים רוססו, כאשר בישראל קיימת תוצרת טרייה ובריאה של חקלאי ישראל! רכשו רק עגבניות תוצרת כחול לבן עם עוקץ עליהן.

אם אין עליהן עוקץ ירוק סימן שהן לא מכאן. אל תקנו אותן ואל תתמכו בחקלאים טורקיים במקום בחקלאים ישראלים. יתביישו ממשלת ישראל ומשרד החקלאות!! רק מחאה ציבורית תפסיק את העוולה. ו..לא !! המחירים של ירקות מייבוא לא נמוכים יותר אם תהיתם.

צילום העגבניות המשובחות מהערבה- קבוצת משובח Haim Allouche

שלום לך מר בנימין נתניהו .

עדי זוסמן – 15 באפריל 2020

ראשית אני רוצה להחמיא לך. כן להחמיא לך. לא על ניהול המשבר חלילה, לא על קיום הבטחותיך..., ולא על הרכבת ממשלת החירום שבה אתה עוסק יומם ולילה.

רוצה פשוט להחמיא לך על היכולת לעמוד זקוף קומה מול עם שלם-"אזרחי ישראל" ככה אתה אוהב לכנות אותנו ולשקר פעם אחר פעם בדבר הדאגה שלך אלינו.

אז בוא נראה למה אתה דואג באמת?

אתה דואג שפשוט לא נהיה חולים יותר כדי שלא יבינו ויראו באמת כמה הזנחתם הזנחה פושעת את מערכת הבריאות וכי אין מספיק מיטות ובתי חולים לקלוט את כל החולים. וכדי שלא יראו שאין אפילו מיגון לרופאים המסורים של עם ישראל.

אבל עזוב את זה שניה ביבי, בוא נדבר כרגע על דוגמא אישית. כן דוגמא אישית, לא שלך חלילה אלא של שאר חבריך. האם ייתכן שיש למעלה ממיליון מובטלים במדינת ישראל והיחידים שלא קיצצו את שכרם הם חבריך למליאה? בכל זאת כבר 120 יום לא עבדתם אפילו יום אחד..... סתם דוגמא אישית כזאת.

אההה רגע ונזכרתי יש עוד דבר, אפילו נושא שאתה מאוד אוהב. כלכלה. 'מר כלכלה' אתה מכנה את עצמך. איך ייתכן שמעסיקים ובעלי שליטה אלה שמשלמים הכי הרבה מיסים ובתוכם גם ביטוח לאומי מזרקים לרחוב בשעה זו בלי שום עזרה מהמדינה.

האם אלו שבימים שבשגרה מהווים את מנוע הצמיחה של המשק, מעסיקים עובדים ומשפחות, משלמים מיסים בהיקף הגבוה ביותר במערב לא זכאים למשהו? שקל? שתיים? משהו....?

אתה הרי אלוף בלנאום. להגיד לנו ולהפחיד אותנו. פעם זה איראן, פעם זה איטליה, פעם זה ארה"ב, אבל אף פעם זה לא אנחנו-"אזרחי ישראל"...."

בפעם היחידה שאזרחי ישראל צריכים אותך אתה לא שם. ושאתה שם אתה לא איתנו....

אתם זורקים מספרים מפוצצים לאוויר אבל ריקים מתוכן.... שר האוצר שלך ברח שלא יגידו חלילה שזה הוא ...

אז ביבי בוא נשתמש הפעם בשפה שלך. ניקח את העקומה שאתה ככה אוהב לדבר עליה ונדבר על מדינות העולם....

כל מנהיגי העולם (חבריך הקרובים) בשעת המשבר חילקו כבר בימים הראשונים מענקים. כן ביבי מענקים!!

לא הלוואות, לא קרנות, מענקים לבעלי העסקים כדי שלאותם אלפי עובדים יהיה לאן לחזור בגמר המשבר.

אבל פה? פה? חחח פה זה כבר סיפור אחר. פה יש ועדות על ועדות שלאותם חברים בה יש את הזמן.... ואתה יודע למה? כי הם את השכר שלהם יקבלו כמו שעון.

"אין השבע יודע את תחושת הרעב".... אמרו חכמינו... אבל אנחנו כולה "אזרחי ישראל"...."

אז רגע לפני שיהיה פה כאוס ואנרכיה ורגע לפי שהסיר מתפוצץ הגיע הזמן שאתה וחבריך תקשיבו לעם הזה. (אזרחי ישראל כבר אמרנו?).....

לא יודע אם תטרח לקרוא את זה אבל בכל זאת היה שווה לנסות.

שתפו. עצוב, בתחושה שאנחנו בדרכנו להפוך לרוסיה הטוטאליטרית, ביבי לומד מחברו פוטיין...

נ.ב. מעולם לא העלתי פוסטים פוליטיים. אבל לא יכולה לשתוק יותר. הגיעו מים עד נפש.

אם יש משהו שמרגיז אותי יותר מגניבת המנדט, זה הבכי והנהי של אורלי לוי והביביסטים מול המחאה על המעשה הבזוי שלה.

הדברים שלה השבוע על "אנשים רעים" ו"אלימות של השמאל" הם מקוממים וצריכים היו להרעיד פה את אמות הספין. חוצפה שלא הייתה כדוגמתה בפוליטיקה הישראלית.

כבר כתבתי פה שהצפייה של אורלי לוי הייתה שמאיתנו ניתן לגנוב וזה יעבור לה בשקט. למחנה הביביסטים אף אחד לא היה מעז לעשות את מעשה הנבלה שנעשה למחנה שלנו לאחר הבחירות האחרונות, והעובדות מדברות בעד עצמן.

יועז הנדל אפילו כתב את הדברים במפורש. האיום למלחמת אחים בא מהמחנה הביביסטי ולכן אסור היה לממש את הרוב שהשגנו בבחירות.

עכשיו לעובדות. הטענה לאיומים על חייה של אורלי לוי נבדקה ונמצאה מופרכת לחלוטין. ספין מבית היוצר של משפחת לוי הידועה.

וחשוב להבהיר, אורלי לוי שתחייה עד 120 בבריאות טובה היא וכל בני משפחתה. אנחנו מגנים בתוקף כל קריאה לאלימות, הגם שבמקרה הזה לא היה שמץ של קריאה כזו.

אבל בזירה הציבורית היא לא תהיה נקודה. אין מקום בציבוריות הישראלית לעבריינות ולהתבהמות.

ההיסטוריה הישראלית הוכיחה שאיומים והסתה שהביאו לפגיעות פיזיות הגיעו תמיד מצד אחד של המפה.

לסיום אני אומר שני דברים: האחד, אנחנו לא נחמדים. אף אחד לא נחמד שגונבים אותו, מרמים אותו ועושים לו תרגילי עוקץ בסגנון של עבריינות רחוב. שאף אחד לא יצפה שהמחנה שלנו יהיה נחמד מול נבחרים ציבור שמנהלים פה פוליטיקה של ארגוני פשיעה.

השני, על מה הכעס בהשוואה בין אורלי לוי למקצוע העתיק בתבל? יש למישהו מילה מכובסת יותר כדי לתאר את העשייה הבזויה של אורלי לוי בפוליטיקה הישראלית. קפיצה ממפלגה למפלגה, מצד אחד של המפה לצד השני, לכל המרבה במחיר, ואפס תרומה לציבור הישראלי. הכל למען עצמה, ואפילו מבלי להתבייש, ולהצניע את הדברים. הכל בפומפוזיות המאפיינת את משפחת לוי מאז צצה לחיינו הפוליטיים.

על מה הכעס? כמו שאמרה לי פעם אישה חכמה. מי שרגיש לחום, שלא יכנס למטבח.

מי שרוצה פוליטיקה מלוכלכת יקבל מחאה ציבורית ברשת. זאת עדיין הזכות שלנו במדינה הזאת.

יעלון פותח את הפה: "תעצור, בני, אתה מלבין את השחיתות של נתניהו"

משה בוגי יעלון שופך הכל מהבטן ומסביר מדוע עבר צד ויצא למלחמה נגד נתניהו ועד כמה התאכזב מבני גנץ. הראיון המלא והנרחב מחר במוסף "מעריב-סופהשבוע"

בן כספית 16/04/2020

"הרי נתניהו הזהיר בדיוק ממה שקורה לו עכשיו. זו הסתאבות. כמו בטבע, אם המים לא זורמים - יש ביצה, יתושים ושחיתות.

תראה כמה אנשים סביבו מעורבים בפרשת הצוללות. למה במשרד הביטחון אף אחד לא מעורב?", כך אומר ח"כ משה בוגי יעלון בראיון עומק נרחב שיתפרסם מחר במוסף "מעריב-סופהשבוע", שבו הוא מסביר מדוע עבר צד ויצא למלחמה נגד נתניהו, עד כמה התאכזב מבני גנץ ולמה הוא רואה בפירוק של כחול לבן "אסון".

"הרי נתניהו אמר שצריך להגביל לשתי קדנציות", מוסיף יעלון, "אבל הוא מנסה להנציח את שלטונו. נאה דורש, למה לא נאה מקיים? הוא שולט בסדר היום ובתקשורת. זה יום הכיפורים של התקשורת.

מה, אין לו תחליף? באמת? לא היה כאן כלום לפניו? רק הוא יודע אנגלית? רק הוא פגש את טראמפ? הכל בזכותו? עד שהוא הגיע, הכלכלה שלנו הייתה תפוזים? אנשים באמת מאמינים לזה? מה, בני גנץ לא פגש את טראמפ? גם ההייטק בזכותו? תראה כמה אנשי הייטק עוזבים את הארץ. זה מה שמדאיג אותי, שאנשים יבינו שהמדינה הזו מושחתת ופשוט יוותרו. זו מלחמה על המדינה, לא פחות."

גנץ ואשכנזי ייכנסו לממשלה, ישפיעו מבפנים, בני יהיה ראש ממשלה עוד שנה וחצי. לא עדיף מהמשך התעקשות על עקרונות? להיות בפנים.

"אני הייתי בפנים. אז מה? זה מנע ממנו לעשות את עסקת הצוללות מאחורי גבי? והאישור למכור צוללות למצרים? תראה איך הוא עובד. במיליציות. הוא הקים מיליציות ואיתן הוא מנהל את המדינה. מה שקרה איתנו בכחול לבן הוא החמצה גדולה. אסון. גם הדג שנבלע על ידי הכריש חשב שישפיע מבפנים. בני לא נכנס מתחת לאלונקה. הוא נכנס מתחת לאפריון שעליו יושב נתניהו."

דיברת עם גנץ? דרשת הסברים?

"כן. היינו אמורים לבחור במאיר כהן ליו"ר הכנסת על פי סיכום מוקדם בקוקפיט. ואני אומר לבני: 'התחייבת. אם אתה לא מצליח לשכנע את יאיר לוותר על מאיר כהן, אתה צריך לקיים את ההתחייבות'. ובני מתחמק ממני. אני אומר לו: 'בני, אתה מפרק את כחול לבן!', ואני מביט בו ורואה שקרה משהו. אני אומר לו: 'בני, תזכור, רק אל תפרק את כחול לבן. התחייבנו. יש לנו שליחות'. והוא לא מסתכל לי בעיניים. וכשאני שומע שהוא הגיש את מועמדותו ליו"ר הכנסת, אני מבין שהוא חצה את הרוביקון, ואני רץ אליו פעם נוספת ואומר לו: 'בני, אתה מפרק. אל תעשה את זה. יש לנו שליחות!', אבל אני מבין שזה אבוד. זו אכזבה ענקית, ופספוס נוראי, ותחושה קשה.

בני, אני פונה אליך ברגע האחרון. לזה התכוונת, בני? דיברת על ממשלת חירום שתיאבק בקורונה, ובמקום זה אתה תמצא את עצמך בממשלת חסינות לעברייני נמלט. אתה מלבין את השחיתות שלו. אתה, שהתחייבת לציבור, יחד איתנו בכחול לבן, להחזיר את המדינה למסילה, לחזק את שלטון החוק, לחזק את האיזונים והבלמים שנתניהו מנסה להחליש. אתה שותף לדבר עבירה. עכשיו אתה נדרש לתת יד להפרת החוק. הרי זה לא חוקתי שתמליץ על נתניהו להרכיב ממשלה כי הוא נמנע מקבלת המנדט מחשש בג"ץ. אתה יודע את זה. אתה כופר בעיקר. עוד לא מאוחר. תעצור, בני.

"היום ראש הממשלה שוב ציף את הפייק ניוז שלפיו ישראל במקום הראשון כמדינה הבטוחה ביותר מפני קורונה. הוא עושה את זה בלי בושה, כשהנתונים הרשמיים מראים שבתחלואה אנחנו במקום ה-200 מתוך 225 מדינות, ובתמותה - במקום ה-175. אז לא, זה פשוט לא נכון. ראש הממשלה איים עלינו במיליון חולים ועשרת אלפים מתים. זה היה שקר. השיקולים הפוליטיים שלו גוברים על שיקולי המאבק במגיפה. אם השיקולים היו ענייניים, הוא היה מעביר מזמן את סמכויות ניהול המשבר למשרד הביטחון. תקראו את האלופים במיל' גיורא איילנד ואיציק בן ישראל. הם לא פוליטיקאים.

"מספרים לנו כל ערב שאנחנו הכי טובים והכי מוצלחים כי יכלו להיות כאן עשרת אלפים חולים. ואתה מסתכל על המצב האמיתי ולא יודע אם לצחוק או לבכות. על הזנחת מערכת הבריאות, על אי-הטיפול בבתי האבות, על המדיניות המבולבלת בבדיקות, במסיכות, במה לא. למשרד הביטחון יכולת אדירה של רכש ברחבי העולם. רק עכשיו מפעילים אותה, ועוד תחת יוסי כהן. למה? הכל משיקולים פוליטיים ויריבויות ילדותיות עם נפתלי בנט. מדובר במצג שווא, בהונאה. יש כאן כשל חמור בטיפול בקורונה, הופכים אותו באמצעות שקרים להצלחה אדירה".

מתי תוותר? אתה לא מתייאש?

"לעולם לא אתייאש. לעולם. יש כאן מדינה. היא לא מובנת מאליה. נלחמתי עליה כל חיי ואמשיך להילחם עליה".

בשלב זה מוציא יעלון עותק של ספרו "דרך ארוכה קצרה", שראה אור בשנה שעברה במהדורה חדשה, ומקריא לי את ההקדשה בקדמת הספר לחבריו לנשק ולרעיו משנות השירות הארוכות, שנפלו בקרב. "אני עושה את זה עבורם. אני נשבעתי לא לאכזב אותם. לעולם לא אתייאש ולעולם לא ארים ידיים".

בניגוד לנתניהו, הסטטיסטיקה לא משקרת: האיש מעולם לא קיים הבטחה

מדוע ממשיך יו"ר כחול לבן, בני גנץ, להאמין לראש הממשלה, שהצליח להוליך שולל, פעם אחר פעם, את כל מי שחתם עמו על הסכם בעבר, או סתם האמין להבטחותיו המפורשות?

כלי עבודה, רעיון למחקר פסיכולוגי-היסטורי: לאסוף את כל נבגדי, מרומי, נפגעי ומאמיני בנימין נתניהו לדורותיהם. כל אלה שחתמו איתו על הסכם, קיבלו ממנו התחייבות (כתובה!), כרתו איתו ברית או סתם האמינו להבטחותיו המפורשות ונענו לחיזוריו הלוהטים. לנסות לחדור למעמקי נפשו של כל אחד מהג'נטלמנים האלה, אם כי חלק מהם כבר לא איתנו (רפי איתן, שמעון פרס ועוד) ורוב האחרים נפלטו מזמן מהמערכת וגופתם הפוליטית נסחפה לחוף מרוחק.

מטרת המחקר: לנתח את התהליך החשמלי או הכימי שגרם להם להאמין לו, אף על פי שאיפשהו במעמקי התודעה הם ידעו שהוא מוליך אותם שולל. לנסות להבין מה סימא את עיניהם, אף על פי שהסטטיסטיקה, בניגוד לנתניהו, לא משקרת:

האיש מעולם לא קיים הבטחה. לנסות למפות במדויק את הרגע שבו הם הבינו שהוא לא מתכוון לקיים שום דבר ממה שהבטיח. רגע ההארה, ה"אאוריקה" של כל אחד מהנפשות התועות הללו, כשפתאום התברר להן שכל המבנה המפואר שבנו עומד בעצם על ביצה טובענית שפוערת את פיה ובולעת אותו, בלי לדעת שבא אל קרבה.

אצל שאול מופז, למשל, קשה לשכוח את הסצינה שבה הוא פתאום מבין ומזדעק "הוא שקרן!!!", בעניין נתניהו.

הוא לא הצליח להכיל את העלבון. חבל שרפי איתן כבר לא איתנו. איש המוסד המיתולוגי, השועל הערמומי שרימה חצי עולם, חיסל את המחצית השנייה, הביא את אייכמן והפיל בקסמו את פידל קסטרו. איתן הוא הנגטיב של בני גנץ. אדם שלא האמין לאף אחד, שלא לקח סיכונים, שגדל ושגשג בעולם הרמייה של הביון והתככים הבינלאומיים ועדיין, גם הוא נפל.

בימים שבהם ניסתה ציפי לבני להקים ממשלה אחרי התפטרותו של אהוד אולמרט (לא תאמינו: האיש התפטר כי היו נגדו חקירות משטרה!) ניהל נתניהו נגד המאמץ הזה מהלך חשאי וכרת את כל הענפים שעליהם הייתה אמורה ממשלת לבני להישען. הראשון היה איתן, מנהיג מפלגת הגימלאים, 7 מנדטים. נתניהו הבטיח לו שאם לא יצטרף לממשלת לבני והמדינה תלך לבחירות, הוא יכהן כשר בממשלת נתניהו, במינוי אישי, גם אם הגימלאים לא יעברו את אחוז החסימה.

איתן הסכים. במקום עוד שנה וחצי עם לבני, להבטיח ארבע שנים נוספות אצל נתניהו. דיל לא רע. משניהם, דווקא נתניהו לא היה רגוע. הוא לא היה בטוח שאיתן יקיים את ההבטחה (!!!). בוקר אחד התדפק נתניהו בשעת בוקר מוקדמת על דלתו של איתן בצהלה. איתן המנומנם, יהודי לא צעיר ודי חירש, פתח את הדלת ונדהם.

מה אתה עושה כאן, שאל את נתניהו. הבאתי את ההסכם, ענה נתניהו. מתברר שנתניהו העלה את הסיכום עם איתן על הכתב, החתים עורך דין ונוטריון ובא לביתו של איתן לחתום על המוגמר, כדי שאיתן ירגיש בטוח שאין סכנה שירמו אותו. נחשו מה? רימו אותו. וזה לא שאיתן דרש סיכום כתוב. הוא האמין לנתניהו גם בלי זה. אבל נתניהו כנראה לא מאמין לעצמו, אז הוא עיגן את הכל במסמך.

אינני בן עדות אשכנז, אפילו לא בכיוון. הוריי עלו שניהם מעירק ואני גאה מאוד בהיותי צאצא למשפחות מהמפוארות שהיו בעירק.

לכן, אני מפרסם את מאמרו של פרופסור אבשלום אליצור מבלי שאצטרך לחשוב שאולי אני גזען.

אני משתף את מאמרו בכאב עצום. כאב של אחד הרואה את המציאות הכל כך נכונה הזאת בה רבים מבני עמי ומוצאי מולכים שולל אחרי עגל הזהב הזה ששמו ביבי נתניהו על משפחתו העניפה. עוד יבוא היום והספרדים יכו על חטא, גם אם לפני כן יכו בי ובשכמותי.

אז הנה מה שכתב פרופסור אבשלום אליצור:

נשקו מזרחיים ומזרחיות.

נשקו לו כמו מזוזה וסידור ותפילין.

נשקו ידיים ורגליים, נשקו מקומות שלא יפה להגיד.

נשקו אבוטבול ובזגלו וגואטה ודהרי עד סוף האלף-בית.

נשקו תימנים ומרוקאים ותוניסאים ואפילו פרסים.

נשקו אפילו שיש קורונה כי מה זה כבר משנה.

נשקו את מי שקרא לכם חמורים מתחלפים, שרואה בכם בבונים פרימיטיביים ועושה הכל שתהיו כאלה.

נשקו את מי שמילא את הליכוד במזרחיים מהסוג שהוא אוהב כמו דרעי הגנב ומיקי מכלוף זוהר הנוכל ומירי רגב הצרחנית ואורן חזן כדי שיחשבו שכל המזרחיים נראים ככה. איך אמר הלקקן התורכי בני ציפר: כל הליכוד זה ערימת זבל בלי ביבי.

אז יאללה תנשקו כדי שילקק לכם בהרבה מילים יפות בלי לגעת בכם כי הוא ממש נגעל מכם ואחרי הנשיקות שלכם היה תמיד רוחץ ידיים עוד לפני הקורונה. אתם יודעים מה, נשקו את הקורונה כי נתניהו הוא האימא של הקורונות.

קורונה מתוקה שגורמת לכם להרגיש חשובים וגיבורים, שמנפחת לכם את המוח משנאה לאשכנזים ושנאה לשמאלנים ושנאה להומואים ושנאה לערבים ושנאה לכל מי שלא בא לו טוב בעין.

כן נתניהו זה וואחד קורונה. קורונה שגונבת לכם כסף כל יום מכל כיס, קורונה שמשאירה אתכם עם מינוס ענק בבנק וקבורים בחובות ומשכנתאות ומכורים לתוכניות מפגרות בטלוויזיה ומסוממים צייתנים ונחמדים.

זה הקורונה של מעלות וקריית שמונה וקריית מלאכי וקריית גת ובית שמש ושדרות ונתיבות שמתפוררות מעוני אבל מלאות גאווה בביבי שלהם. יאללה לנשק מה הפסקתם.

נשקו מי ששואב מהמדינה כל שקל להעשיר את עצמו ואת אשתו המשוגעת ואת הבן המטונף שלו ואת בני-דודיו הגנבים, משפחת פשע.

נשקו שירוקן את המדינה עד שתישאר כמו קונדום משומש העיקר שהוא חלילה לא יגיע לבית הסוהר. למה מי מת שהוא יילך לבית סוהר? בשביל זה יש אותכם.

יאללה לנשק אומרים לכם. נשקו.

נשקו אחים ואחיות.

נשקו וקללו אותי זה אף פעם לא הזיז לי. אבל בבוא היום כשתתעוררו ותבינו מה הנשקוקי הזה עשה לכם ותראו פתאום איך נהיים החיים קלים ופשוטים בלעדיו אל תשכחו לומר תודה למי שלא נישק ולא ליקק. יש עוד כאלה למזלכם.

המדינה בת 72. הליכוד בשלטון מעל 40 שנה, ועדיין מאשימים את השמאל בכל הרעות החולות שיש במדינה. תפקחו את העיניים, תסתכלו סביב, על בתי החולים, על מערכת החינוך, על השכבות החלשות. על הטייקונים.

קיסריה, סביון, ארסוף ובלפור. הפער העצום הזה בינם לבין שדרות, אופקים, אור עקיבא, מעלות וכרמיאל גדל ומתחזק.

העשירים נעשים עשירים יותר, בעלי פריבילגיות. העניים, הזקנים, הנכים, נעשים עניים יותר, שקופים בעיני השלטון.

תצביעו לו, תהללו את שמו, תעריצו אותו, תאמינו לכל מילה. הוא המשיח שקר החדש, המוליך אתכם בכחש לעתיד קודר, אתכם ואת ילדיכם.

בני ברבש - אני מאשים - יום ו', 17 באפריל 2020

ליאיר נתניהו שלום רב

שמחתי להיווכח שההפגנה שלנו אמש הסבה את תשומת לבך מהעיסוקים הרבים בהם אתה בוודאי טרוד בימים טרופים אלה. יתר על כן, צמרמורת של התרגשות חרשה את גופי למקרא איחולי המוות ששלחת ל"זקנים" שהשתתפו בהפגנה לסילוקו של אביך מכס ראש הממשלה והמרת הכיסא הזה בכס הנאשמים בבית המשפט.

יאיר יקר, יש לנו מכנה משותף רחב ומשמעותי: שנינו פנסיונרים. אני מרשה לעצמי להניח ששותפות הגורל הזו תעניק לנו גם יכולת לנהל דיאלוג פורה ומכבד.

נכון אמנם, שבתור נישום בן 68, שלמזלו עדיין אינו זקוק למכונת הנשמה, ושהכנסתו עולה על 5,436.24 ₪ לחודש, אינני זכאי עדיין לקבל את קצבת הזקנה הזעומה, שאביך בנדיבותו הועיד לקשישים כמוני; ובה בעת אתה לעומתי פנסיונר מבוסס הנהנה מקצבה נדיבה, הוצאות אחזקת בית, אבטחה צמודה ודיוור מוגן (או כפי שאתם אוהבים לכנות את האחווה שלכם "מתחם מאובטח"); אבל הבדלים זניחים אלו אינם שומטים תחת רגלינו את הבסיס המשותף עליו שנינו ניצבים – כאמור שנינו פנסיונרים.

ככמעט גמלאי, אל עול ימים זקן ופנסיונר במשרה מלאה, אני רוצה להתוודות בפניך שלו ידעתי שהשתתפתי בהפגנה תחולל שרשרת אירועים שתיפתח במותי ותסתיים בסילוקו של אביך מכס ראש הממשלה, הייתי מחזיר את נשמתי לבורא (או בשל כפירתי באלוהים ונציגו עלי אדמות צולל שאולה) בתחושת הישג וסיפוק.

אבל, כפי הנראה חלומות מתגשמים רק לפעמים, למען האמת לעתים רחוקות, ולפני שהחלום שלך, שזקנים כמוני ימותו מקורונה כעונש על השתתפותם בהפגנה, יתגשם, כנראה הרבה יותר זקנים ימותו מהטיפול הכושל של אביך בבתי אבות, מהבידוד האכזרי שנכפה עליהם במדיניות גורפת ואכזרית, מיחס מספר מיטות אשפוז למספר תושבים – מהנמוכים ביותר בקרב המדינות המפותחות, מקצבאות הזקנה המגוחכות שגמלאים רעבים מקבלים מהביטוח הלאומי, מסל תרופות קמזני, מהרעבת מערכת הבריאות הזקוקה באופן בהול לשיקום, מקיצוץ שירותי הרווחה, מהכנסת עשרות מטוסים לארץ ופיזור מאות נוסעיהם חולי קורונה להדביק עוד ועוד זקנים, והכל במעשה ובמחדל של אביך.

ועניין אחרון יאיר. הזקנים ימותו (אגב אביך נימנה עליהם) אבל אם אתה כבר חולם חלומות ושולח איחולי מוות, למה לא להרחיב את גבולותיהם ולכלול בתוכם גם את הצעירים שנכחו בהפגנה? נזקם הפוטנציאלי רב משל הישישים.

הם וחבריהם יתחילו בקרוב לעכל את עומק התהום הכלכלי שאליה הושלכו ויסיקו את המסקנות המתבקשות לגבי האחראי למצבם הנואש – אבא שלך.

וכשהם ייצאו לרחובות בבוא היום, מתודלקים בזעם ויאווש, הם לא ידליקו, כמונו, נרות ופנסי אייפון. הם יבעירו את הבסטיליה. לא חבל לבזבז את איחולי המוות רק עלינו הזקנים כשבאותה נשימה אתה יכול לחנוק גם את צעירינו?

לפעמים מצערת אותי העובדה שהדו קרב האריסטוקרטי, בו נצבים שני יריבים אחד מול השני, מצוידים באקדח טעון בכדור בודד, יצאה מהאופנה ונאסרה בחוק. עיגונה מחדש של הפרקטיקה הזו בחוק ויישומה במחלוקות מהסוג הנטוש בינינו היו חוסכות הרבה זמן קריאה וכתובה ומקצרות תהליכים בהכרעת מחלוקות.

במקום לאחל לי מוות היית פשוט יכול להזמין אותי לכזה דו קרב ולהגשים בכוחות עצמך את תקוותך – או אני את תקוותי.

במחשבה שנייה, במחנה שלכם אתם הרי מעדיפים להגיע אל היריב מאחור ולירות בגבו.

כל טוב יאיר בריאות ואריכות ימים - אבל כמה שיותר רחוק מאיתנו.

צפרי עפרוני

יום ו', 17 באפריל 2020

"שעה הזו שהגענו לכאן בימים טרופים אלו תוך הסתכנות קבלת דו"חות של 5,000 ש"ח בזמן שבבלפור יושב לו בנוחות נאשם בעבירות שוחד מרמה והפרת אמונים. לימין הוא מוכר סיפוח, לכחול לבן הוא מכר ממשלת חירום. ביבי לפני הכל. אפס אידיאולוגיה. מוביל פוליטיקה שמחפשת מזה שנים לעמעם את שלטון החוק. מוביל פוליטיקה שמעודדת פולחן אישי ונאמנות עיוורת.

זו פוליטיקה שגררה אותנו ל-3 מערכות בחירות שכל תכליתן להציל את הנאשם מהדין כאחד האדם בפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

כי בפוליטיקה שמייצג הנאשם ביבי - טובת המדינה היא טובת ביבי. אסור לנו לתת לזה לקרות. אני חושב שהאפשרויות שעומדות בפנינו הן טובות למדי.

אני פונה שוב למנהיגי כחול לבן: אל תלכו שולל אחרי הנאשם. התעוררו ותגנו על הדמוקרטיה השברירית שלנו. אתם מצויים בצומת בה אתם יכולים עדיין להציל את הדמוקרטיה ולומר לציבור בישראל בריש גלי: ניסינו אחדות, אולם הסתבר לנו שטעינו בגדול והבנו שכל תרגיל ממשלת החירום הוא כדי לתת לנאשם להמשיך לפגוע בשלטון החוק ובדמוקרטיה רק כדי לברוח ממשפט.

במקרה הכי גרוע, אם הכל לא יצלח ואם נגיע לבחירות רביעיות: זה יהיה אך ורק באשמת הנאשם שהראה לנו בשלוש מערכות הבחירות שהוא מוכן לגרור את המדינה לתהומות על מנת להימלט ממשפט.

במערכת הבחירות הבאה נלך עם בשורה של אמת: שמירה על הדמוקרטיה, חתירה בלתי פוסקת לשלום לצד עוצמה בטחונית.

שוויון אזרחי ואחדות פנימית בין יהודים ליהודים ובין יהודים לערבים.

עזרה אמיתית לחלשים ולמוחלשים שבינינו. ניצחון של התקווה על הייאוש.

אין לנו שום ברירה אלא לנצח. "

Amnon Till - 18 באפריל 2020

יא. ויאמר--זה יהיה משפט המלך, אשר ימלך עליכם: את-בניכם יקח, ושם לו במרכבתו ובפרשיו, ורצו, לפני מרכבתו.

יב. ולשום לו, שרי אלפים ושרי חמשים; ולחרש חרישו ולקצר קצירו, ולעשות כלי-מלחמתו וכלי רכבו. יג. ואת-בנותיכם, יקח, לרקחות ולטבחות, ולאפות.

יד. ואת-שדותיכם ואת-כרמיכם וזיתיכם, הטובים--יקח; ונתן, לעבדיו. טו וזרעיכם וכרמיכם, יעשר; ונתן לסריסיו, ולעבדיו.

טז. ואת-עבדיכם ואת-שפחותיכם ואת-בחוריכם הטובים, ואת-חמוריכם--יקח; ועשה, למלאכתו. יז. צאנכם, יעשר; ואתם, תהיו-לו לעבדים.

יח. וזעקתם, ביום ההוא, מלפני מלככם, אשר בחרתם לכם; ולא-יענה יהוה אתכם, ביום ההוא.

יט. וימאנו העם, לשמע בקול שמואל; ויאמרו לא, כי אם-מלך יהיה עלינו. כ והיינו גם-אנחנו, ככל-הגוים; ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו, ונלחם את-מלחמתנו.

כא. וישמע שמואל, את כל-דברי העם; וידברם, באזני יהוה.

כב. ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקולם, והמלכת להם מלך; ויאמר שמואל אל-אנשי ישראל, לכו איש לעירו.

מזכיר לכם משהו עכשוי?? לי דווקא כן!!!

צפריר יחיאלי

עוד שנה שנתיים אני אתפנה למשפט..

תמתינו..

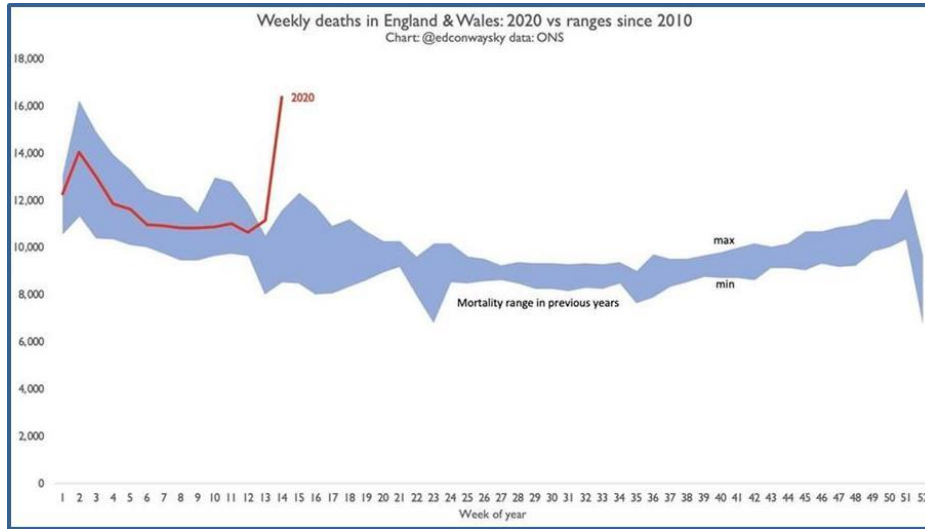

האמת על התפשטות הקורונה

נדב איל Nadav Eyal

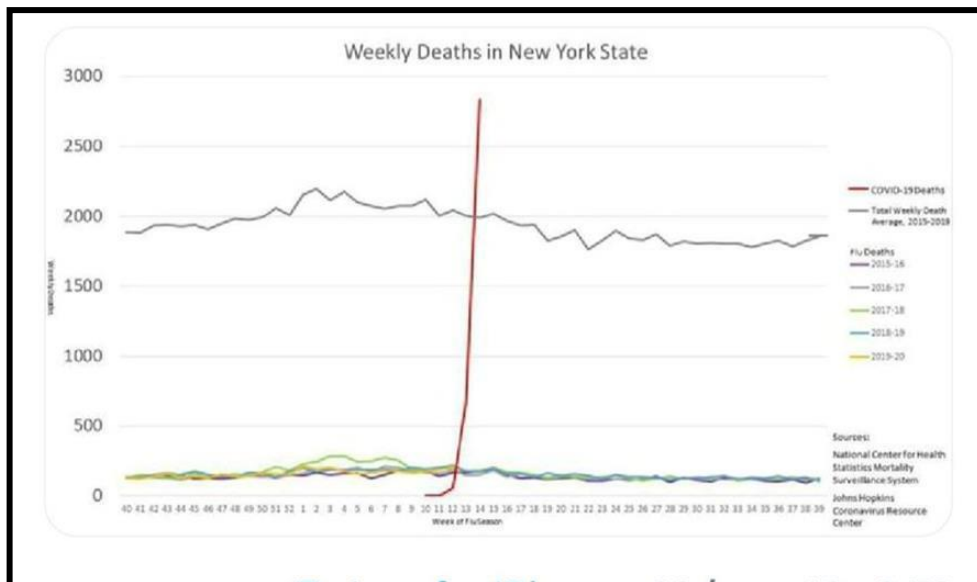
17 באפריל 2020

אני רואה שמופץ הרבה מאוד פייק ניוז שקשור למגיפת הקורונה. אני מצרף שני גרפים. אחד מהם מראה את התמותה בבריטניה לאורך 10 שנים. הקו האדום מראה מה קרה בשבועות של הקורונה. אני חושב שהנקודה ברורה.

המקור: סקיי ניוז.

הגרף השני מראה מה קרה במדינת ניו יורק.

הקו האפור זה כל המיתות הממוצעות. הקווים למטה- זה מתים משפעת. הקו האדום זה קורונה. המקור: הניו יורק טיימס.

מה קורה עכשיו ?

חבורה של אנשים שמאוד מאוד טעו, וסיפרו לכולם שזו רק שפעת, שזה לעולם לא ייצא מסין, יצאו מכל מיני מקומות שהסתתרו בהם. למה? כי אחרי שהעולם נמצא חודש בהסגר, יש סימני בלימה לנגיף.

יש סימני בלימה לנגיף, לפי המומחים, ולפי המדע, מסיבה שכל אחד מאיתנו יכול להבין: יש ריחוק חברתי והסגרים. אז אנשים לא יכולים להידבק. זו לא רק העמדה בישראל, אלא בכל העולם, מגרמניה דרך ארה"ב ועד לדרום אמריקה. ואם יתחילו לספר לכם על שוודיה, אז שתדעו שהמשק והכלכלה ממש לא עובדים כסדרם, בניגוד לשמועות.

הם רק עשו את הרוב ללא כפייה של המדינה. כי הם שוודים .

האם זה אומר שהתמותה מקורונה תהיה גבוהה מאוד? אנחנו לא יודעים. שתי המילים האחרונות הן הכי חשובות. לא יודעים. כרגע יש מדינות עם כמעט 6-9% תמותה (זה המון) ממקרים מאובחנים, אבל ברור לגמרי שזה רחוק מאוד מהתמותה *האמיתית* - כי מספר הנדבקים האמיתי גדול בהרבה ממספר האנשים שאובחנו. זה יכול להיגמר בתמותה של 0.2%, זה יכול להיות יותר או פחות מכך.

מה כן יודעים? שזה מאוד מידבק, ושאינן לנו חיסון או תרופה. וזו הסיבה שהעולם בחר בצעדים דרסטיים. זה משהו ששווה להדגיש: זו לא הבחירה של ישראל. זו הבחירה של העולם כולו. כל מי שמופיע בטלוויזיה וצועק שהוא יודע הכל, אני ממליץ להיזהר מזה .

עכשיו צעדים דרסטיים זה לא אומר הסגר לכולנו - ובטח שלא לנצח. כפי שכתבתי פה הרבה פעמים ההסגר לא בר קיימא. הוא צעד זמני כדי להכין הרבה דברים וכדי *לצאת ממנו*. כמו שיצאו בסין; בטיוואן היו כל כך מוכנים שהם אפילו לא היו צריכים *להיכנס* להסגר. לצערי הממשלה לא ניצלה את ההסגר היטב, ובעוד שמספרי המתים והנדבקים פה נבלמו לגמרי (זה מה שקורה בהסגר) המערכים האלה לא קמו .

ומה עכשיו. כמובן שאת ההסגר בישראל צריך לשחרר ולהקל בזהירות, אבל בעקביות, צעד אחרי צעד. כל הזמן לנסות ולראות מה קורה, ואם צריך לפעול. מדוע להקל זה ברור. כי חלק ממנו מיותר (אין סיבה לא לצאת לפארקים כל עוד שומרים מרחק) חלק ממנו סתם מזיק (יש אינדיקציות במחקרים חדשים שילדים כלל לא נדבקים; בכל מקרה הם כמעט ולא נפגעים, שיעור קרוב לאפס), והעקומה כאן השתטחה. כל הכבוד לכולנו. מה שלא צריך לעשות הוא לתפוס שאננות.

ועוד משהו. אתם יודעים למה הגרמנים והבריטים והצרפתים לא בפאניקה מההסגר? כי שם הממשלה דואגת הרבה יותר לרפד את הציבור, העצמאיים והמובטלים בכסף. אומרים להם- תירגעו, יהיה בסדר ושולחים צ'ק. פה בישראל השיחה נעה בין "חייבים הסגר" ובין "אנשים ימותו מרעב". זו לא באמת הברירה.

תחקיר "המקור": ליצמן ולשכתו סייעו במשך שנים לעברייני מין חרדים

התחקיר הראה כיצד סגן שר הבריאות ואנשיו לחצו על אנשי מקצוע במערכת בריאות הנפש כדי שיקלו על העבריינים. גורמים בתחום אמרו ל"הארץ" כי פניות מצד ליצמן בנושאים אלה שכיחות ומעריכים שיש מקרים נוספים

ליצמן בכנסת, לפני שבועיים. לפי התחקיר, סגן השר לחץ להארכת חופשות מהכלא גם עבור עבריינים שטרם עברו שיקום. צילום: אמיל סלמן

פורסם ב-17.05.19

סגן שר הבריאות ויו"ר יהדות התורה, יעקב ליצמן, פעל ישירות ודרך לשכתו כדי לסייע לעברייני מין חרדים, בהם פדופילים ואנסים סדרתיים - כך עולה מתחקיר "המקור" שפורסם אתמול (חמישי) בערוץ 13. לפי התחקיר, מאמצי הסיוע כללו הפעלת לחצים על אנשי מקצוע במערכת בריאות הנפש כדי שיקלו בהערכת מסוכנות האסירים, וכדי שיאשרו או יאריכו חופשות מחוץ לכלא - גם בקרב עברייני מין שטרם עברו שיקום.

התחקיר, ששודר בהמשך לפרסומים קודמים, כולל ב"הארץ", מציג לראשונה עשרה מקרים שבהם היו מעורבים ליצמן ואנשי לשכתו, כולל ראש המטה שלו חיים יוסטמן ויועצו הקרוב יעקב טסלר (כיום ח"כ מטעם יהדות התורה). בתשעה מקרים מדובר בעברייני מין מורשעים שנשפטו לשנים רבות בכלא, רובם מהמגזר החרדי.

חשד: ליצמן קיבל שוחד תמורת הגנה על החשודה בפדופיליה

רב הכותל ביקש מפרקליט המדינה לסייע לנאשמת בעבירות מין בקטינות שקיבלה סיוע גם מליצמן

ליצמן דרש מפסיכיאטר לרכך חוות דעת על פדופיל שלא לקח אחריות על מעשיו

המקרה הנוסף, העשירי, נוגע לכך שליצמן התערב לכאורה כדי למנוע את הסגרתה של מלכה לייפר לאוסטרליה. נגד לייפר, השוהה כיום בכלא נווה תרצה, תלויים ועומדים באוסטרליה 74 סעיפי אישום של עבירות מין בקטינות - כולל אונס ותקיפה מינית של שלוש אחיות שהיו תלמידותיה בבית הספר בקהילה חרדית במלבורן. הליך הסגרתה ושאלת כשירותה לעמוד למשפט עוד נדונות בבית המשפט בישראל - יותר מ-50 דיונים התקיימו עד כה.

בתקופה האחרונה נחקרו ליצמן ואנשיו ביחידת להב 433 בנוגע לחלק מהמקרים. המשטרה גם גבתה עדויות מפסיכיאטרים בכירים ששימשו בעמדות מפתח בעשור האחרון, כולל פסיכיאטרים מחזיים ופסיכיאטרים משפטיים שחוות דעתם חורצות גורלות בכל הקשור ליכולתם של עברייני מין לעמוד למשפט או לקביעת רמת מסוכנותם.

בתחקיר נטען כי מדובר בהתערבות שבוצעה באופן שיטתי למען עברייני מין מהמגזר החרדי. גורמים בתחום בריאות הנפש אמרו ל"הארץ" כי פניות מצד ליצמן בנושאים אלה אינן נדירות ואף מעריכים כי יש מקרים נוספים על אלה שהוצגו בתחקיר.

התוכנית חשפה את הלחצים שהפעילו ליצמן ויוסטמן לצירוף יצחק פדר - עבריו מין חרדי שנידון ל-24 שנות מאסר בגין אונס חמש נשים - אל קבוצה טיפולית, שהיא תנאי לאישור חופשות ולקיצור בעונש. במרכז לבריאות הנפש (מב"ן) הסבירו שהדבר בלתי אפשרי, אך ליצמן לא קיבל את הסירוב ופנה ישירות למנהל המרכז, משה בירגר. במשך חודשים לחץ סגן השר על בירגר - והמנהל אף נדרש לספק רשימה של האסירים האחרים בקבוצה עם ציון תקופות מאסרם.

תת-גונדר בדימוס דבי שגיא, לשעבר מנהלת בתי הכלא נווה תרצה ומעשיהו, אמרה בתחקיר: "הייתי מאוד מתוסכלת לראות שיש פתאום שינויים תהומיים בחוות דעת, בתוך חודש-חודשיים ובלי שנעשה שום שינוי. ממצב של רמת מסוכנות גבוהה מאשרים לאסיר לצאת לחופשות.

לא קיבלתי הסבר משכנע. מאחר שבמשרד הבריאות יש שר בריאות מהעולם החרדי, והאסירים משתייכים לשם - יש לחצים. מי שאומר לך לא נכון - לא אומר אמת". מלבד פדר תועדה פעילותו של ליצמן (ושל אחרים) כדי לסייע לעברייני המין המורשעים שלום פבזנר, נחמן בורשטיין, נחמן סטל, יעקוב נויעז, יעקב ראטה, טל צרפתי ואביחי זהבי.

בפברואר פורסם ב"הארץ" כי על פי כמה מקורות, הלחצים שהפעיל ליצמן על בירגר לא הסתכמו בבקשה או ברמיזה חד-פעמית, אלא כללו כמה פניות ואף זימון לפגישה בנושא. למסכת הלחצים שהופעלה על הפסיכיאטר היה שותף גם יוסטמן, שנחקר באחרונה באזהרה במשך שעות ארוכות במשרדי להב 433. "בירגר קיבל פניות ובקשות מליצמן על בסיס קבוע. מי שהיה המבצע, השליח מטעמו, היה יוסטמן", טוען גורם בכיר במערכת הבריאות.

לטענת כמה מקורות, המצב הגיע לידי כך שמנהל המרכז לבריאות הנפש באר יעקב דאז, פרופ' משה קוטלר, פנה ישירות לליצמן וביקש ממנו להפסיק לפנות לבירגר. לטענת אחד המקורות, הלחצים על בירגר הופסקו עם עזיבת ליצמן את משרד הבריאות ב-2013, למשך התקופה הקצרה שבה כיהנה יעל גרמן כשרת הבריאות. עם היוודע דבר חזרתו של ליצמן למשרד הבריאות, הביע בירגר את חששו כי שוב יידרש להתמודד עם הלחצים המופעלים מצד ליצמן ואנשיו.

לשכת ליצמן מסרה בתגובה לתחקיר "המקור" כי הוא מסייע לכל מי שפונה אליו ללא הבחנה. מסר זה הופץ גם באופן יזום, כשהלשכה רכשה באתר ערוץ 13 פרסומות בעלות עשרות אלפי שקלים שליוו את שידור התחקיר.

עוד נמסר כי מבחינת סגן השר, "עבריינות מין ופגיעה מינית כמוהן כרצח. אין ולא תהיה כל סלחנות כלפיהן, ומקומם של הפוגעים מינית בכלא ללא הקלה. לצערנו, מדובר במסע ציד מתמשך ומתוזמן נגד איש ציבור מוערך ומוכר, תוך עלילת דם מרושעת כי כביכול קיימת סלחנות אצל ליצמן ולשכתו כלפי עבריינים שפוגעים מינית, במגזר החרדי."

עוד נמסר כי "צוות 'המקור' חבר לקבוצת אינטרסנטים ממערכת הבריאות ולמספר עסקנים שקצה נפשם מליצמן ושמעוניינים לפגוע בו פוליטית, כדי למנוע חזרתו שוב למשרד הבריאות ולפגוע במעמדו.

אין ולא היתה מעולם כל אפליה בלשכת ליצמן לטובת עברייני מין". בתגובה נמסר גם כי "מעולם לא ניתנה מצד ליצמן בקשה להקלה בעונש או במתן זכויות שאינן מוקנות לפי חוק לאותם הפונים.

מעולם לא הופעל לחץ משום סוג כלפי אף גורם במערכת, והפנייה היתה תמיד לפי כללי המינהל התקין ותוך הקפדה יתרה על דרישות החוק.

עקב מחויבות לצנעת הפרט לא נוכל כמובן להתייחס ישירות למקרים ספציפיים. רוב הפונים לעזרה מעולם לא נבדקו, והם כלל אינם מוכרים ואינם שייכים לציבור החרדי ולקהילה מסוימת."

בנוגע למלכה לייפר נמסר: "אין כל שחר להדלפות ולהכפשות על סגן השר בנושא. ליצמן הקפיד שלא להתערב בעמדת גורמי המקצוע והורה להם לפעול אך ורק לפי החוק.

הפסיכיאטרים הבכירים אף אמרו זאת בשמם ובאופן רשמי בתקשורת. הטענות על לחצים מצד ליצמן או מטעמו שקריות ותלושות. האמירות ההזויות שלפיהן לייפר נמנית עם הקהילה של סגן השר שקריות ומגלות בורות וחוסר הבנה בסיסי בקהילה החרדית.

אין לליצמן וללשכתו כל עניין בה, ומעולם לא נעשה כל צעד בסיפור שאינו חוקי או מוסרי."

17 באפריל 2020 **Avishai Matia**

מזדהה עם כל מילה של רשף לוי:

"פתאום, יותר מהכל, אני מרגיש היום כעס. אני יוצא לרחוב לקניות בשישי ורואה את האנשים הטובים של כפר סבא חוזרים לחיים, מפו"רים את הסגר, לא מחכים לאלה שם למעלה שלא מבינים איך אנחנו נחנקים.

"אנשים יפים שפותחים חנויות, ובעיניים שלהם אתה רואה שאם לא זה, בשבוע הבא אין להם מה לאכול והם צריכים לבקש סל מזון מהרווחה. אנשים שהבינו לפני מנכ"ל משרד בריאות ושר הבריאות שמי יודע איפה הוא בכלל, שהמגיפה הארורה הזאת תוקפת רק את הזקנים ועליהם צריך לשמור, בלי להרוג באיטיות את כל היתר.

"אנשים שיודעים שהנשיא, ראש הממשלה והשרים, לא מקיימים את הסגר, אבל לא בשביל להציל את החיים שלהם מעוני אלא כי לא התאים להם בליל הסדר לא להיות עם הילד שלהם שנה אחת. אנשים שמנותקים מהעם שלהם.

"בפעם הראשונה בחיים, אני ממש זועם על הפוליטיקאים שלנו, שיושבים עכשיו ודנים מי ימנה את השופט העליון הבא בעוד שלוש שנים, כשאנחנו למטה, כולנו, מתרסקים ומאבדים כל ודאות. אני כועס על זה, שמהיום הראשון היה צריך לשמור על הזקנים שלנו בבתי האבות, אבל אף אחד לא זכר לעשות את זה.

"אני כועס בשביל ש', הספר שלי, שהוא אחד המצליחים שיש, שפתאום מוצא את עצמו עם ערימה של משכורות לעובדים, עם שכירות לא רלוונטית ומשכנתא, ושולח לי הודעות כמו הקברניט של הטיטאניק - בשבוע הבא אני טובע, הוא אומר לי, בשבוע הבא אין אותי יותר.

"אני כועס בשביל כל האנשים שקיבלו 500 שקל על כל ילד וכולם, אבל כולם, יודעים שזאת לא הדרך הנכונה לחלק את הכסף, ושצריך לתת אותו למי שבאמת איבד את הפרנסה שלו החודש ולא לכל משפחה שיש לה ילדים, גם לא לי."

"אני רוצה להציע הצעת חוק אחת – כל פוליטיקאי, כל ראש ממשלה, יהיה חייב לגור בבית דירות בעיר בארץ. לא בבלפור, לא בבית הנשיא, לא בווילה - בראשון לציון או בשדרות, עם שכנים שהוא עולה איתם במעלית, ואני יודע שאין מעליות בשדרות, אנשים שיסתכלו לו בעיניים ויזכירו לו מאיפה הוא בא ועל מי הוא צריך לשמור".

ממשלת חירום לאומית. חירום במובן שמשפטו של בנימין נתניהו אמור להיפתח ב-24.5, שזה בקושי עוד חודש, מה שלא מותיר הרבה זמן כדי לרסק את מערכת המשפט, להקים מנגנון להטלת וטו על מינוי שופטים, למנות מפכ"ל מלחך פנכה ופרקליט מדינה חדל אישים ולהעביר הצעת חוק שלפיה רק נאשם בפלילים יוכל להקים ממשלה. אה כן, וישנו גם העניין הזה עם הקורונה.

Miron Saizki 18 באפריל 2020

שימו לב שהנוכל ידע על הוירוס עוד באמצע נובמבר. הרבה לפני כל העולם.

יידע כבר בדצמבר שוירוס בדרך לישראל בוודאות .

למרות זאת בתחילת מרץ הנוכל בא ומצהיר לבוחריו שהוירוס הוא בעצם קישקוש וממשלה שלו תטפל בו בקלות ואין מה לפחד בכלל.

יום אחרי שהפסיד בבחירות פתאום התחיל עם הצהרות פריים-טיים מפחידות שלו כל ערב והטישו ונבואות הזעם של מיליון נדבקים ועשרת אלפים מתים בישראל.

הכול הכול כדי לסגור את בתי המשפט ולדחות את משפטו לסוף מאי שהיה צפוי להתחיל ב 17.03.2020 .

אז איך התהפך ככה המצב במדינה תוך שבוע ?

מ"קורונה זה קישקוש" ל"מצב חירום לאומי וכמעט סוף עולם הגיע" שדרש סגירת את בתי המשפט קודם כל. הנוכל גם ניסה להזכירם לסגור את הכנסת וכמעט והצליח בזה .

מצד אחד הוא מטיל סגר על כל המדינה, סוגר עשרות אלפי בתי העסק וגורם לפיטורין של מיליון איש שנשארים תקועים בבתיים עם ילדים ללא יכולת לצאת איתם אפילו לפארק הסמוך ומצד שני הוא לא מפסיק טיסות מאנגליה וארה"ב גם כאשר במדינות האלו הוירוס השתולל עם מאות אלפי נדבקים ומאות נדבקים המשיכו להיכנס לארץ ללא מפריע.

תשאלו את עצמכם מדוע?

במקביל הוא הקטין את מספר הבדיקות קורונה ("כי אין צורך לבצע לכולם") ואנשים רבים הסתובבו עם חום ושיעול, התחננו בפני מד"א שיבואו לבצע להם בדיקות ומד"א סירבו לבוא והמציאו כל מיני תירוצים מצוצים מאצבע. בסוף אנשים עם חום ושיעול היו מגיעים למיון הכללי בכוחות עצמם ומדביקים שם את אנשי הצוות וחולים קשים אחרים. ואחיות במחלקות הפנימיות הסתובבו בכלל ללא מסיכות! וללא ציוד מגן. כי מנכ"ל משרד הבריאות שלנו טען שאין בהם צורך! כן, אמיתי לגמרי.

הנוכל גם מתפאר שהטיפול בקורונה מתקדם מצויין ומפרסם פייק-סקר שממומן על ידי אוליגרך רוסי מהונק-קונג מקורב לפוטין וטוען שזה פירסום של מגזין פורבס היוקרתי.

עכשיו אני שואל אותכם האם הנוכל מעוניין בכלל שהמשבר ייגמר?

כרגע משפט שלו אמור להתחיל ב 24.05.2020 .

מה אתם אומרים האם "מצב חירום" בבתי משפט יסתיים עד אז? #וועדת_חקירה_עכשיו

ידיעות אחרונות

עובדים שהגיעו לפת לחם, אכזבה מהתנהלות הממשלה: ארבעה אנשי עסקים מספרים על המשבר הכלכלי שבאופק, ומזהירים - "המדינה כשלה. זה פשע שעם ישראל ישלם עליו גם בדור הבא".

הכתבה המלאה - היום במוסף "ממון"

אופירה אסייג: אני לא מבינה מה ביבי חושב שהוא מלך, הוא מתנהג כמו דיקטטור שקרן גורר את מדינת ישראל לבחירות,

יעלו ויבאו.....
 נציג המובטלים
 נציגי הרופאים
 נציגי חברות התיירות.
 נציגי בעלי המלאכה.
 נציגי החנויות.
 נציגי גני הילדים
 נציגי מורי הדרך.
 נציגי החקלאים.
 נציגי התעשיות.
 נציגי חב' התעופה.
 נציגי החינוך המיוחד.
 נציגי המורים.
 וכולם נא לשאת תפילה.
 בשנה הבאה
 ללא ממשלה רעה
 ללא מירי רקב
 ללא המגלומן
 והמשפחה ההזויה.

מיכאל גולדשטיין
 17 באפריל 2020
מירי רקב..
 תבטלי מיד את חגיגות יום העצמאות 2020.
 אין עצמאות למיליון ושמונים אלף מובטלים.
 את וחבורת החזירים בממשלה שלך ריפדתם בכסף שלנו את
 הכיסים של עצמכם.
 לכם. ושכמותכם ישיבה לחגוג.
 לעם ישראל זו לא עצמאות. זו עבדות.
 עבדות לשותפים החרדים תומכי הפדופילים שודדי קופת
 המדינה.
 לימנים המשיחים הפשיסטים שתומכים בהרג אנשים ללא
 הבחנה.
 מה שחשוב.
 זה
 לקיים רק את הטקס להדלקת המשאות.
 השנה הטקס יוקדש
 למצב שאת וכל חבורת הזבל שנקראת ממשלה יצרתם.

פרופ' לס הוא היחידי שאומר לצמרת
 משרד הבריאות את האמת בפנים.
 תפקיד משרד הבריאות הוא לתת
 למשק ולחברה שמיכת הגנה מפני
 מגפות שיוצאות משליטה.
 אם המשק ניכנס לסגר נכשלה מערכת
 הבריאות והעומדים בראשה.

Smadar Shmueli - 17 באפריל 2020

מתפתח אצלנו שיח חזק ברשת על תרמית הקורונה. על אביזר של המגפה בישראל לצרכים פוליטיים.

לשיח הזה שותפים רופאים מומחים, אנשי ציבור, מתמטיקאים וכמובן הציבור כולו שחווה על בשרו תרגילי סדר נוסח צפון קוריאנה.

כדי לקטוע את העיסוק בנזקי הקורונה ובמיטוט הכלכלה נשלח הערב יאיר נתניהו לחזית הרשת החברתית לאחל מוות מקורונה לשמאלנים.

מדובר בתרגיל הסחה שנועד לשבש, לבלבל ולפצל פוסטים ממוקדים בתרמית הקורונה, שיח שהחל להתפתח רק אמש בצאת המימונה. מסתבר שזהו דיון מאיים שבבלפור לא אוהבים.

תחושת החנק, המצוקה, חוסר האמון וההפסדים הכספיים של כולנו אדירים אז תעזבו את הבן הפירומן. בנזקים ובבוחרן מציאות עצמאי יש להתמקד.

רשימת שיא הבושה - אסף אגמון - 18 באפריל 2020

בואו נעזוב רגע את גנצשכנזי ומניעיהם לעשות את המעשה הבוגדני, הנלוז והטיפשי שעשו.

גם את העסקן הנכלולי ניסנקורן שלאורך כל דרכו הציבורית מכר כל יושרה וערך לטובת טובתו האישית בלבד איני מתכוון לנסות להבין.

אבל שאר חברי "חוסן לישראל" (השם הכי לא ראוי למעשייכם), אתם כולכם אומרים שהמעשה נעשה בלי ידיעתכם אבל עכשיו אתם יודעים. אז מה הנימוק שלכם לתמוך בו?

אני רק ממלא פקודות יהיה התרוץ שלכם?

האם הסיכוי לכיסא או ג'וב יוקרתי מעוור את עינייכם?

אבל יש לי תימהון רב על מיקי חיימוביץ למשל. מה היא חושבת שתדמיתה הציבורית והאישית תהיה מהיום והלאה? האם חמלתה על בעלי החיים יכסו את ערוותה המוסרית? האם היא לא מבינה שהיא הופכת להיות אורלי לוי של האשכנזים? את לוחמת זכויות הנשים זוחלת למצלמתו של נתן אשל נגדו עתרת?

לא אני כתבתי זאת: Rina Anati
מה שקרה מאז שאבא של יאיר הגיע

עד שאבא של יאיר הגיע - לא צילמו סרטון תעמולה בבית קברות צבאי
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא צחק על פנים של פצועי מלחמה
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא מכר צוללות למצרים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא מחל לפולנים על פשעי המלחמה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא קראו לשמאלנים בוגדים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא קרא לאזרחית "משעממת"
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא ביקש מימון לילדיו
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא היה חבר של פושעים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא תבע עיתונאים ואזרחים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף גברת ראש ממשלה לא נאשמה בפלילים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף רוה"מ לא ביקש מימון לתיקיו הפליליים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא ביקש מימון לביתו הפרטי
עד שאבא של יאיר הגיע - לא כיהנו בכנסת סרסורים
עד שאבא של יאיר הגיע - עבריו מין לא הרכיב קואליציה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא הלכו בהפגנות אחרי ארון קבורה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא היה בישראל רצח פוליטי של ראש ממשלה

ובכלל עד שאבא של יאיר הגיע היתה לנו מדינה, היתה לנו חברה, היתה סולידריות, היתה דמוקרטיה, היתה השכלה, היתה עבודה

ומאז שאבא של יאיר פה - הפכנו מדינה מושחתת, מדינה בה פושעים מכהנים בכנסת, מדינה בה שרים עוברים על החוק, מדינה בה יש שנאה, הסתה ושיסוי, מדינה בה הבורות היא ערך עליון, מדינת מאפיה, הליכוד בראשות נתניהו מתנהג כארגון פשע. ואת זה אי אפשר לקחת מאבא של יאיר - רק הליכוד של אבא של יאיר יכול.

ואני מתגעגעת לימי מדינת ישראל שהיו הימים שלפני שאבא של יאיר הגיע והחריב אותה, השחית כל חלקה טובה, שיבר, ניתץ, והרס - זו עם ריח התפוזים ולא עם צחנת השחיתות.

ומיכאל ביטון, מי שהיה ראש עיר נערץ בירוחם. האם הג'וב שתקבל יהפוך את תדמיתך לאיש ראוי? ניסית דרך "מהפך בשביל ישראל" עברת ל"אחי ישראלי" ניסית לתפוס טרמפ על עדינה בר שלום וקפצת מיד על העגלה הבאה שנקראה בפניך.

גם אם תהייה שר בממשלת הקלון אם תקום תישאר "איוב קרע" לדיראון עולם.

וחילי טרופר, איש החינוך הידוע, מי יסתכל עליך כמחנך מעתה ועד סוף ימך? על איזה ערכים תחנך?

איזה עשרת דיברות חדשות תבחר לך? בלי לא תגנוב? בלי לא תישא את שם ה' אלוהיך לשווא ?

איזה מגילת עצמאות תתלה מעל ראשך?

גם אם תהייה שר יתייחסו אליך כמו "מירי רגב" או מקסימום "אוחנה".

ואורית פרקש הכהן, מי שניסתה להילחם במונופולי הגז והאנרגיה ופוטרה ע"י נתניהו ושטייניץ אליהם היא זוחלת עכשיו. מה תלמדי את ילדיך ואיזה ערכים תקני להם על עמידה על עקרונות, על למלא הבטחות, על לא לגנוב קולות ולא לבגוד באמון?

את לא מבינה שמדמות מופת ודוגמא הפכת לסמרטוט לשארית חיך הציבוריים והאישיים?

ומירב כהן, איך תסבירי שהיית מנכ"לית התנועה "אמון הציבור" והיום את עושה את ההיפך המוחלט מכך?

וכן לא שכחתי את שאר הרשימה.

פשוט בפוסט אחד יש מגבלה של בושה וסלידה שאפשר להכיל.

שומר לכם מקום בפוסטים נוספים.

ארי שביט - שבת, 18 באפריל 2020

במשך שנה נאבקתי למען הקמתה של ממשלת אחדות לאומית.

אני מאמין שמשבר הקורונה והמשבר הצפוי אחרי הקורונה מחייבים את הקמתה של ממשלת חירום לאומית .

ואולם הקמתה של ממשלת אחדות וחירום חייבת להיות מבוססת על כבוד הדדי. ועל שותפות אמיתית. ועל ערכים של ממלכתיות, מצוינות ואהבת ישראל.

בשבועות האחרונים בנימין נתניהו מנפץ את הערכים הללו, אחד לאחד.

האופן שבו הוא לא-מקים ממשלה ראויה הוא מחפיר.

בשעה שמיליוני ישראלים מגלים אחריות, בגרות ודאגה לכלל - נתניהו דואג אך ורק לאינטרסים האישיים שלו . בשעה שמיליוני ישראלים חיים בחרדה (בריאותית) קשה ובמצוקה (כלכלית) נוראה - נתניהו ממוקד בביצור שלטונו .

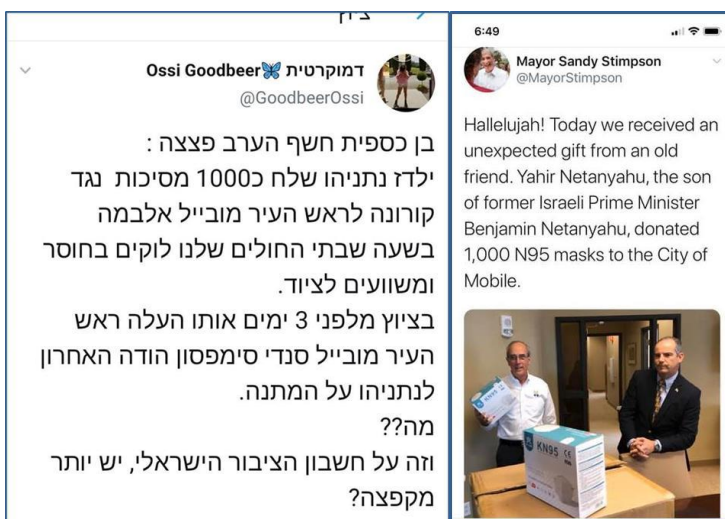
בכך ביבי עושה את המעשה החמור ביותר שאותו עשה מנהיג ישראלי כלשהו בשעת חירום.

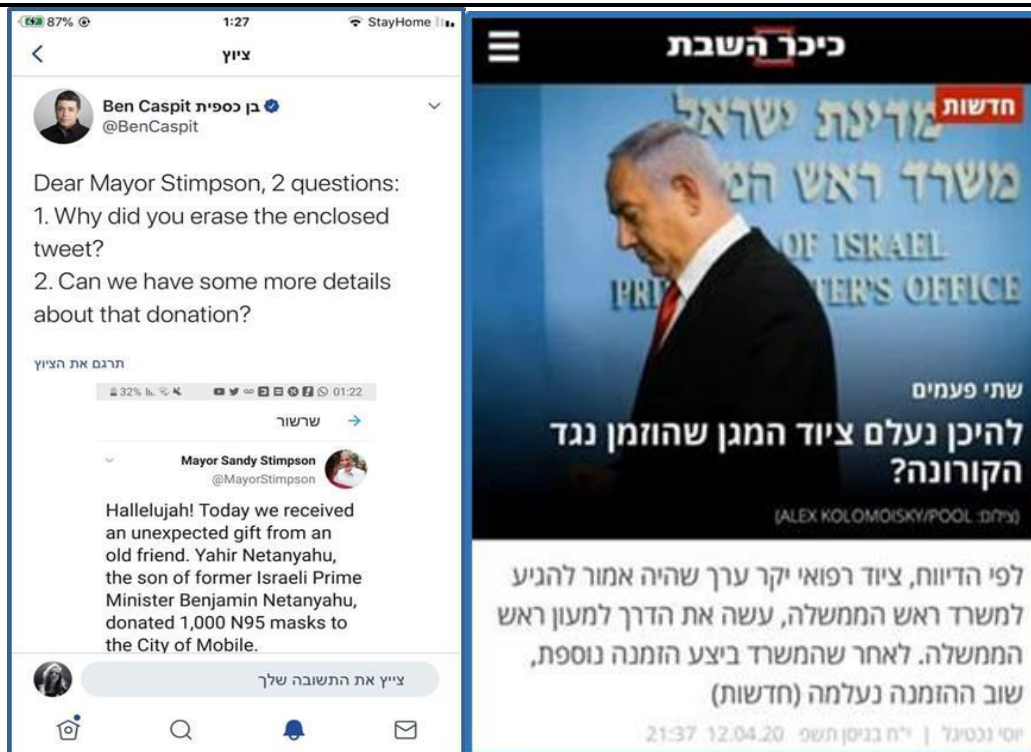
והוא עושה את טעות חייו.

כאשר נחשול הזעם יעלה מתוך החברה הישראלית, הוא יפרוץ גם אל תוך המעון המלכותי המבודד והמנותק בבלפור.

הישראלים לא פראיירים. הם לא יסלחו לקברניט אשר בשעת סערה מעל בתפקידו.

בוקר טוב, תראו מה מצאתי : 19 באפריל 2020 Shirith Kasher

ראש העיר של מובייל (כן, יש דבר כזה במדינת אלבאמה, גם אני שאלתי) מתפאר שהוא קיבל "תרומה נדיבה" מבנו של ראש ממשלת ישראל, מר יהיר נתניהו (כך במקור), 1000 מסכות מיגון N95. משאירה לכם לחשוב מה קרה פה, אם האירוע הזה נכון ולא המצאה של מישהו (לכאורה, לכאורה). מה שבטוח, שאנחנו לא קיבלנו מתנה מאף אחד והלכנו לקנות מסכות במיטב כספנו.

אבל מה שבטוח לא המצאה, זה שלפני כמה ימים ציוד מיגון בשווי 66 אלף שקל(!) או משהו כזה שהוזמן עבור עובדי משרד רה"מ (שזו שערוייה אחרת לפוסט אחר) מצא את דרכו הפלא ופלא לבלפור. ועוד שתי הזמנות נוספות בעלות 50 אלף ש"ח כל אחת, זאת אומרת סהכ 166 אלף שח(!) הגיעו גם אבל לא ממש ברור מה קרה להם.

לא לא, זה לא גשם. לא לא, זה לא חובה שזה יתנהל ככה. זה לא הוגן ולא מתקבל על הדבר שמישהו בוזז את קופת המדינה שאנחנו משלמים אותה בכספי במיסים שלנו, ועושה בה כרצונו. הקופה הזאת לא של אבא שלהם, היא שלנו!

Uri Breitman - 18 באפריל 2020

סיפור מטורף: יאיר נתניהו שלח אלף מסיכות מסוג N95 לראש עיריית מוביל (אלבמה, ארה"ב) במתנה. כך לטענת ראש העיר, סנדי סטימפסון. הציוף המפתיע של ראש העיר נמחק באופן חשוד. ייתכן שזה בגלל שהוא קרא ליאיר "יהיר" בטעות, וייתכן שזה גם בגלל שהוא כינה את בנימין נתניהו "ראש ממשלת ישראל לשעבר".

כפי ששאל בן כספית: מאיפה יש ליאיר נתניהו אלף מסיכות לחלק במתנה לראש עיר באמריקה? ואני שואל עוד שתי שאלות:

1. האם יאיר שלח עוד מתנות שכאלה לראשי עיר נוספים?

2. האם המסיכות האלו קשורות לאותה פרשה מסתורית של ציוד מגן ש"נעלם" במשרד רה"מ והגיע לבלפור? תיעוד של הציוץ המחוק לפניכם.

יאיר כבר חשף שהוא מעוניין להשתלב בפוליטיקה האמריקאית. אני לא חושב שמשלוח מסיכות לחו"ל בזמן מגיפה בישראל זה צעד פטריוטי במיוחד. יאיר עצמו טרם הגיב לעניין המוזר.

רקע: יאיר נפגש עם סטימפסון במהלך ביקור שעשה הבן ב-1 ביולי 2019. בציוץ קודם של ראש העיר, ב-16 באפריל, הוא דיווח כי 500 מסיכות שנתרמו השבוע על ידי יאיר נתניהו באופן אישי, כבר נמסרו למרכז הרפואי "קראון". ציוץ זה טרם נמחק. ובאופן מסתורי, שמו של נתניהו הוחלף ממש לא מזמן בשמו של תורם אחר לגמרי, ג'יזורל (ישראל) סטפנסקי מארגון אסט"י.

האם ראש העיר עשה טעות? האם סטפנסקי הוא אכן התורם האמיתי? ואיך בדיוק כל זה קרה? תיעוד הפרסומים לפניכם, כולל תמונה משותפת של יאיר עם ראש עיריית מוביל. האמת? אני בהלם.

אושרת קוטלר: עובדים עליכם בעיניים

מגישת הטלוויזיה משוכנעת שנתניהו זורע פחד בציבור כדי לשלוט בו. "שאלו את עצמכם למי יש אינטרס להכניס את המדינה לחרדה והיסטריה."

ערוץ 7, ט"ז באדר תש"פ 12/03/20

אשת התקשורת ומנחת הטלוויזיה אושרת קוטלר רומזת כי ראש הממשלה בנימין נתניהו מבקש להפיץ חרדה והיסטריה בקרב הציבור הישראלי, לצרכיו הפוליטיים.

לטענתה, 5,000 בני אדם מתים בכל שנה מחיידקים בבתי החולים. "התחזיות הקודרות ביותר של משרד הבריאות לא מדמינות משהו שקרוב לכך אפילו עם מגפת הקורונה. איש לא הפסיק ללכת לבית חולים וודאי שלא הכניס לעוצר מדינה שלמה.

"אז שאלו את עצמכם למי יש אינטרס להכניס את המדינה לחרדה, לכאוס והיסטריה רבתית ממש עכשיו. הייתי מתחילה ממקיאווילי", כתבה קוטלר בדף הפייסבוק שלה.

"תתעוררו, כי עובדים עליכם בעיניים", טענה קוטלר והאשימה כי נתניהו זורע פחד כדי לשלוט באזרחים, "ולמי שמתעצל לקרוא את מקיאווילי, אומר רק זאת- הדרך האפקטיבית ביותר לשלוט בהמון היא באמצעות - פחד! ועכשיו שניים במחיר אחד, גם קורונה וגם ערבים (שבכלל לא מתכוונים להיכנס לממשלה).

"אופס ובעודי כותבת, עכשיו גם אי אפשר לכנס את הכנסת, כי המנהיג אוסר על התקהלויות של יותר ממאה איש. רק אתמול זה היה 2000... תחי מדינת השקר. בהצלחה לנו", כתבה.

יואב קרקובסקי | פרשנות

שתף

18 באפריל 2020 | 12:00

שאלה אחת נותרה ללא מענה: מה קרה? מה קרה לו לבני גנץ שנשבר מול בנימין נתניהו. מה קרה לו לפני שלושה שבועות שגרם לו לפרק את המיזם הפוליטי המאיים ביותר על מנהיגותו של נתניהו, על מנת לקיים [משא ומתן ארוך](#) ונטול תחושת חירום של ממש בשל משבר הקורונה כדי להיכנס לממשלה עם נתניהו? מה גרם לו לפרק את השותפות עם יאיר לפיד ומשה בוגי יעלון רק בשביל להתרסק מול נתניהו?

ויולה דורון - 19 באפריל 2020

אני כותבת לך יאיר נתניהו.!

המתנתי מעט כדי להרגע ולהרגיע.

אני לא מכירה אותך אישית ואתה אינך מכיר אותי. אך אחלת לי למות מקורונה רק מישום שאיני בעד אביך. פגעת והירגזת מאוד את הילדים שלי ובעיקר את הנכדים שלי שאין להם סבא איבדו אותם ואני סבתא יחידה שיש להם.

הם לא הבינו מה הרוע שלך שגם הסבתא היחידה שיש להם תמות.

תתבייש אילו היית הבן שלי חלילה, הייתי מתכחשת לך.

אבל לא התפלאתי עץ של לימונים לא מצמיח תפוחים. אלה הורייך וזה אתה התוצאה של ביבי ושרה. יוצא דופן אחיך אבנר שכל כך שונה מימך. עליך נאמר בן חכם ישמח אב בן כסיל כמוך תוגת אימו. רק שאימך הזקוקה לעזרה בעצמה אינה רואה שאתה בן אדם חולה כמוה.

אני לא מאחלת לך חלילה מוות רק החלמה. ושתעלמו מחיינו לנצח. הנכדים שלי לא ישכחו לך זאת אתה קיללת את סבתא שלהם.

הנה בהניף כתב איבדת רבבות בוחרים צעירים שניפקחו להם העיניים. תמשיך עם הפה המתונף שלך. ותעלמו לחלוטין גם כך אתם נעלמים אלא פירפורי גסיסה של הליכוד.!!!!

Uri Shamir - 18 אפריל 2020

מתוך מאמר מערכת "הארץ":

גנץ חושב שמגפת הקורונה שינתה את כללי המשחק הפוליטי.

אלא שהקורונה הולכת ומתבררת כמסך העשן שבעזרתו מתמרן נתניהו את יו"ר כחול לבן למלכודת האחדות.

נתניהו כבר גרם לגנץ לעשות את כל הטעויות האפשריות: להפנות עורף לשותפיו הפוליטיים ולבוחריו, להחזיר את המנדט להרכבת ממשלה לנשיא ראובן רבלין, והטעות המרה מכולן – ויתור על קידום החקיקה שתגביל את כהונת ראש הממשלה ותמנע מנאשם בפלילים לשמש כראש ממשלה.

המסרים שיצאו אתמול מסביבתו של יו"ר כחול לבן, ולפיהם חתימה עם הליכוד קרובה, רק מחזקים את ההבנה שגנץ מסרב לראות את הכתובת שמרוחה על הקיר באותיות קידוש לבנה: אחרי שפירק לו את המפלגה, נתניהו יפרק בעזרתו של גנץ את שלטון החוק.

במידה שאלו אכן יהיו פני הדברים, גנץ לא יוכל לרחוץ בניקיון כפיו.

הוא נכנס אל מלכודת הפתאים הזאת בעיניים פקוחות לרווחה, וזאת במקום להתעקש על העקרונות הבסיסיים ביותר שצריכים להדריך אותו: ראשית, קיום משפטו של נתניהו בהקדם האפשרי, גם אם בעזרת התערבות טכנולוגית בעקבות הקורונה. ובהמשך, התעקשות על חקיקת החוקים להגבלת כהונתו של ראש הממשלה ואיסור על נאשם בפלילים להרכיב ממשלה. אלו אינם חוקי "אנטי ביבי", אלה בסך הכל חוקים אלמנטריים להגנה מפני שחיתות שלטונית.

18 באפריל 2020 **Miron Saizki**

שימו לב שהנוכל ידע על וירוס קורונה עוד באמצע נובמבר. הרבה לפני כל העולם. וידע כבר בדצמבר שקורונה בדרך לישראל בוודאות.

למרות זאת בתחילת מרץ הנוכל בא ומצהיר לבחוריו שהוירוס הוא בעצם "קישקוש" וממשלה שלו תטפל בו בקלות ואין מה לפחד..

ויום אחרי שהפסיד בבחירות פתאום התחיל עם הצהרות פריים-טיים מפחידות שלו כל ערב והטישו ונבואות הזעם של מיליון נדבקים ועשרת אלפים מתים בישראל. הכול הכול כדי לסגור את בתי המשפט ולדחות את משפטו לסוף מאי שהיה צפוי להתחיל ב 17.03.2020 .

אז איך תגידו התהפך ככה המצב במדינה תוך שבוע ? מ"קורונה זה קישקוש" ל"מצב חירום לאומי וכמעט סוף עולם הגיע" שדרש סגירת את כל בתי המשפט במידי ?

מצד אחד הוא הטיל סגר על כל המדינה, סגר עשרות אלפי בתי העסק וגרם לפיטורין של מיליון איש שנשארו תקועים בבתיים עם ילדים ללא יכולת לצאת איתם אפילו לפארק הסמוך ומצד שני הוא לא עצר את הטיסות מאנגליה וארה"ב גם כאשר במדינות האלו וירוס השתולל עם מאות אלפי נדבקים וכך חולי קורונה רבים נכנסו לארץ ללא שום פיקוח.רק תשאלו את עצמכם מדוע.

במקביל הוא הקטין את מספר הבדיקות קורונה ("כי אין צורך לבצע לכולם") ואנשים רבים שהיו עם חום ושיעול התחננו בפני מד"א שיבואו לבצע להם בדיקות ומד"א סירבו לבוא והמציאו כל מיני תירוצים כדי לא לבוא.

בסוף אנשים עם חום ושיעול נאלצו להגיע למיון הכללי בכוחות עצמם והדביקו שם את אנשי הצוות וחולים קשים אחרים. ואחיות במחלקות הפנימיות הסתובבו אז בכלל ללא מסיכות (!) וללא ציוד מגן. כי מנכ"ל משרד הבריאות שלנו הוציא הנחיה רשמית שאין בהם צורך ! כן, אמיתי לגמרי .

הנוכל גם התפאר שהטיפול בקורונה הוא פשוט מצויין וישראל נמצאת במקום ראשון ומפרסם בדף פייסבוק שלו פייק-סקר שממומן בכלל על ידי אוליגרך רוסי מהונג-קונג שמקורב לפוטין אך הנוכל טען שסקר בוצע ופורסם על ידי מגזין פורבס היוקרתי .

עכשיו אני שואל אותכם האם הנוכל המושחת שלנו מעוניין בכלל שהמשבר ייגמר ?

כרגע משפט שלו אמור להתחיל ב-24 למאי 2020.

מה אתם אומרים האם "מצב חירום" בבתי משפט יסתיים עד אז?

#וועדת_חקירה_עכשיו

Yoav Keren - 17 באפריל 2020

בנו של ראש הממשלה, שהוא גם יועצו הקרוב ביותר וגר אצלו בבית על חשבון המדינה, כתב אתמול את הדבר הזה - וכלום.

אף אחד מ-58 חברי הכנסת של גוש הימין-חרדים (סליחה, 59. גם אורלי לוי) לא צייץ מילת גינוי. האיש שגידל את התיפלץ אמנם שחרר איזו תגובה, אבל היא בעיקר מהללת את טיפולו בקורונה ("במאבק בקורונה אין מחנות ואסור שיהיו.

ראש הממשלה עובד מסביב לשעון כדי לשמור על בריאותם וחייהם של כל אזרחי ישראל בלי יוצא מן הכלל").

אבל מילא הם. בני גנץ - או "דידי בני", כמו שנתניהו קורא לו לאחרונה - שותק.

גבי אשכנזי שותק. עמיר פרץ שותק. יועז הנדל, שרק אתמול כתב בפייסבוק את הדברים הבאים: "שלמות העם חשובה לי יותר מכל דבר אחר. היסטוריון של העם היהודי לא יכול להתעלם מהסכנה הכי גדולה לקיום מדינת ישראל. שבטיות, שנאת חינם".

כולם שותקים. כנראה מחכים עדיין שנתניהו יזרוק להם כמה פירורי שררה בממשלה הבאה שלו.

בוזי הרצוג הפסיד בבחירות כי גרבוז אמר משהו על מנשקי קמעות. אבל כשהבן של ראש הממשלה מאחל מוות להורים ולסבים שלנו רק משום שהצביעו לשמאל - כלום. קול דממה דקה.

זה מייאש.

אבל גינויים לא יעזרו כאן.

רק דבר אחד יעזור, 61 חברי הכנסת שנבחרו כדי להעיף את משפחת נתניהו לכל הרוחות צריכים לעשות עכשיו את הדבר שלשמו נבחרו: להעיף את משפחת נתניהו לכל הרוחות.

שימו לב

ההפגנה עוברת לכיכר רבין!!!!

בשל ההענות הגדולה להפגנה מחר יום א 19.4, בשעה 19:30 המשטרה מבקשת שנעבור לכיכר רבין, לצורך שמירה על מרווחים ותקנות הקורונה. ההפגנה מתואמת עם המשטרה. ההפגנה לפי התקנות בשורות שורות של מפגינים כמו שעשינו בהצלחה בשבוע שעבר.

**זה יהיה חזק!
זה יהיה מרשים!**

וזה תלוי רק בנו - האזרחיות והאזרחים שנלחמים על הדמוקרטיה.

יהיו דוברים מהשורה הראשונה בארץ.

אסטרטגיית היציאה של נתניהו ממשפט: להפוך מנאשם למאשים

בני גנץ הסכים "להיכנס מתחת לאלונקה" בגלל הקורונה, בגלל האחדות וכדי למנוע בחירות. בהדרגה התברר לו שראש הממשלה הזמין אותו למטרה אחת בלבד - להצטרף לצח"ם שהקים: צוות חיסול המשפט

משה גורלי - כלכליסט 18.04.20

לאחרונה מושקע מאמץ פרשני בניסיון לפענח את יחסו של נתניהו למערכת המשפט: האם הוא תמיד רצה בחורבנה או שאולי פעם דווקא הגן עליה מפני חורשי רעתה? ואם הגן עליה - זה היה בגלל שהכיר בחשיבותה, או שרק חפץ בהכרת תודתה כדי שלא לחטוף חקירה פלילית או כתב אישום כמו שחטפו, לפי התיאוריה המקובלת, "זוממים" כיעקב נאמן, חיים רמון, רובי ריבלין, דרור חוטר ישי ואחרים. וייתכן בכלל שנתניהו מתפוצץ עכשיו מהתסכול הזה: גם הגן על המערכת וגם חטף ממנה כתב אישום משולש.

כתב האישום הזה שולל את התיאוריה הקונספירטיבית, שנשללת גם בגלל שנתניהו מינה במו ידיו את החוקר והתובע - את המפכ"ל והיועץ משפטי לממשלה.

ולכן, ההסבר הוא אחר. אסטרטגיית היציאה של נתניהו מחרפת האישומים היא פשוטה: להפוך מנאשם למאשים - אני נקי רק בגלל שהפרקליטות מלוכלכת. אני נקי כי תפרו לי תיקים. ולמה תפרו? כדי לבצע הפיכה שלטונית. הדרך היחידה של נתניהו להלבין את חטאיו בעיני עצמו, חסידיו ועם ישראל, מחייבת הפניית אצבע מאשימה לפרקליטות המושחתת שמבקשת להפיל פוליטיקאי תם וישר דרך.

אין לנתניהו ברירה מלבד היגיון הכלים השלובים הזה - הוא צדיק, הם המושחתים. החוקרים, התובעים, ועכשיו גם השופטים. לכן הוא מסית להשמדתם. לא הקורונה מטרידה אותו, לא אחדות מניעה אותו. רק החרבת המערכת. את רשויות האכיפה הוא מאשים בשחיתות, בחוסר מקצועיות, בהטיה פוליטית. שלושה אישומים כנגד שלושת כתבי האישום נגדו.

ועכשיו הוא גם נגד בתי המשפט. הוא משוכנע ששופטי המחוזי שמונו לדון בתיקיו הם 'שמאלנים' שירשעו אותו. והוא גם בטוח שבית המשפט העליון יתנכל לו פעמיים - גם ידחה את הערעור שלו, וכבג"ץ, גם יפסול אותו מהמשך כהונה. בין אם כמועמד להרכבת ממשלה, ובין אם כממלא מקום ראש הממשלה. ויש לו את מקורביו שאפילו מספקים לו ראיות ברזל לקונספירציה הזו: עו"ד אבי ליכט, למשל. הוא גם נציגו של בני גנץ במשא ומתן והוא גם חבר של שי ניצן שייבחר לעליון וידאג משם לדפוק את נתניהו. התזה הזו מחוררת מראשיתה ועד סופה (לא חבר, לא ייבחר), אבל כמלבט פראנויות היא עובדת היטב.

והפראנויה הזו מפמפמת הרס וחורבן. הנכס החשוב ביותר של מערכת המשפט הוא אמון הציבור ביושרתם של השופטים, וגם של הפרקליטות. בלי האמון הזה אנחנו באנרכיה, ב'כל דאלים גבר'.

נתניהו מפעיל מנגנון משומן כדי לשכנע את אזרחי ישראל שמערכת המשפט שמופקדת על ממונם וחירותם היא מושחתת. שאינה ראויה לאמון, אך ורק בגלל שהחליטה להגיש כתבי אישום נגדו. המנגנון שמפעיל נתניהו כולל את מכונת התעמולה הארסית שמפעיל בנו בבלפור, שופרים שנשתלו ברחבי התקשורת ופוליטיקאים מלחכי פנכה ופירורים מתחת כס שלטונו שמוכנים לשרת כל קפריזה, גחמה ופניית פרסה שלו.

מערכת המשפט הישראלית לוקה בפגמים אך אינה מושחתת. היא טהרנית מדי, צדקנית מדי, ויש אפילו מצב שכתבי האישום שהיא מפיקה במישור הציבורי נגועים לא רק בטהרנות וצדקנות, אלא נישאים על רף נורמטיבי גבוה מדי, כזה שלא תואם תמיד את שגרת החיים הפוליטיים או הכלכליים שמתנהלים לא פעם באזורי הספק האפורים, אך לא בהכרח השחורים-הפליליים. ואכן, ההיסטוריה הארוכה של הזיכויים וההרשעות במגזר הצווארונים הלבנים מעידה על הדילמות שמטלטלות את מפגשי המשפט עם הפוליטיקה. ומעידה על כך גם ההיסטוריה של תיקי נתניהו עצמם: במקום שהתובעים שי ניצן וליאת בן ארי ראו שלושה תיקי שוחד, ראה היועץ המשפטי מנדלבליט תיק שוחד אחד בלבד.

עוד לא פגשתי נאשם לבן צווארון שלא משוכנע בעוול המשווע שנעשה לו. שלמה בניזרי, חיים רמון, אהוד אולמרט, נוחי דנקנר. אבל מעולם לא ראיתי נאשם שהחליט לנתץ את מערכת המשפט לכל אורכה רק כדי שלא לעמוד למשפט. נאשם שמנצל את מעמדו כראש ממשלה כדי לזהם משם את כל השרשרת - חוקרים, תובעים, יועץ משפטי, שופטים, בג"ץ - לשלח בה מפגינים, מסיתים ומנאצים ולאיים עליה שאם לא תיענה לדרישותיו יהרוס לה את הצורה.

וכעת הכתובת, המען להגשמת הדרישות האלה הוא בני גנץ. באתר "שומרים" בדקו מהו הנושא המרכזי שהעסיק את המאמצים לממשלת אחדות. ומה התברר? במקום הראשון היה המשפט עם 59 מופעים. הבריאות רק במקום הרביעי. בית המשפט הקדים בגדול את הקורונה.

גנץ הסכים להיכנס מתחת לאלונקה ולפרק את כחול לבן בגלל הקורונה, האחדות וכדי למנוע בחירות. בהדרגה התברר לו שנתניהו צריך אותו כדי להרחיב את ה'בייס', את הלגיטימציה, כדי לסרס את מערכת המשפט ולמקסם את מאמצי החילוץ האישיים שלו.

בג"ץ יתקשה לפסול אותו אם יעמוד בראש ממשלה שנהנית מרוב מוצק, שגנץ וחבורתו נמנים עליו.

נדמה שגנץ כבר מבין את זה. הוא לא נטש את תפקיד הכסיל השימושי של לפיד וליברמן רק כדי לכהן ככסיל השימושי של נתניהו. אבל הסיפור שלו, נוגע ללב ככל שיהיה, לא מתחיל אפילו לגרד את עוצמת האחריות שמוטלת עליו אם יחליט להמליך את נתניהו. ובפראפרזה קצת מגושמת על דברי צ'רצ'יל: "מעולם לא חבו מעטים כל כך, הרבה כל כך, לקיומו של דבר חשוב כל כך."

השרים כועסים על נתניהו: "לא ברור מדוע צריך ישיבת ממשלה אם הכול פורסם"

זעם בקרב שרי הממשלה על מסירת ההודעות לציבור לפני שהתקיימה ישיבת הממשלה, השר ארדן דורש הצבעה שמית על כל סעיף וסעיף: "לא מדובר במדע מדויק"

טל שניידר אבישי גרינצייג עודכן: 18.04.2020

ראש הממשלה בנימין נתניהו במליאת הכנסת / צילום: דוברות הכנסת - עדינה ולמראש הממשלה בנימין נתניהו במליאת הכנסת / צילום: דוברות הכנסת - עדינה ולמן

שרי הממשלה כועסים הערב (שבת) על כך ששיבת הממשלה זומנה לקבלת החלטות בנוגע להחזרת המשק לפעילות, אך ראש הממשלה הודיע מראש לציבור מה יהיו השלבים ומשרד הבריאות הכין את הפרסומים הרלוונטיים, לפני שהשרים אישרו את המהלך.

"אנחנו לא מחוייבים למה שמשרד הבריאות פרסם. זו הצעתם אבל הסמכות והאחריות היא שלנו ואפשר לשנות כל סעיף", אמר השר בצלאל סמוטריץ' בקבוצת הווטסאפ של שרי הממשלה.

סמוטריץ' דורש שנושא התפילה יועלה מעשרה מתפללים ללא פחות מ-20, "אצלנו ברחוב יש 15 איש. אין שום הגיון לאפשר לחלק להתפלל במניין ולחלק לא... כמובן זה בדומה לרציונל של ההפגנות."

שרת הבינוי והשיכון יפעת שאשא ביטון טוענת כי לא צריך להיות קנס על אי נשיאת מסיכה: "זו צריכה להיות הנחיה. לא קנס."

השר לביטחון פנים גלעד ארדן, המוביל את התנגדות השרים לשמש כחותמות גומי על הודעות נתניהו, אמר "אני מכבד את מנכ"ל משרד הבריאות ואת עמדותיו, אבל האחריות על התקנת התקנות היא שלנו וגם הצורך לתת תשובות לציבור. אני שבדיון הלילה יש לקיים הצבעות נפרדות על כל סעיף שבו יש מחלוקת למי מן השרים עם ההצעה של משרד הבריאות. אנחנו בשלב בו ניתן לשחרר את הציבור מחלק מן ההגבלות ולא מדובר פה במדע מדויק. ישנם איסורים לא הגיוניים שנשארים בתקנות וישנם עוד שינויים שניתן לבצע."

ארדן נתן כדוגמה את האישור לבצע ספורט אישי או בזוגות, אך הגבלתו למרחק של 500 מטר. עוד הוא ציין כי יש להגביל את גודלן של ההפגנות, "אם לא ניתן להתפלל במקום פתוח יותר מעשרה אנשים, אז גם הפגנה לא ניתן להצדיק מעל עשרה אנשים."

מספר שרים הסכימו עם ארדן בנוגע לכך שיש לדרוש הצבעה שמית הלילה על כל סעיף וסעיף. בין אלה שתומכים בארדן: השר זאב אלקין, השר רפי פרץ, השר נפתלי בנט והשרה יפעת שאשא ביטון.

את הדברים סיכם השר אלקין בנימת מרמור, "רק לתקשורת ולציבור כבר מפיצים את ההחלטות", והשר סמוטריץ' הוסיף כי "האמת לא ברור בכלל מדוע צריך ישיבת ממשלה אם הכול הוחלט ופורסם."

עוזרו הבכיר של שר הבריאות, מוטי בבצ'יק, הגיב לאלקין וכתב בוואטסאפ השרים, "אני מסכים איתכם שלא שייך לפרסום ואז לבוא לממשלה. רק השר אלקין, איפה זה פורסם? אנחנו לא פרסמנו. לא שאני יודע."

הודעתו של עוזרו הבכיר של ליצמן הדהימה את השרים, לאור העובדה כי ההנחיות כבר פורסמו בערוץ הטלגרם הפופולרי של משרד הבריאות בתוספת גרפיקה.

ליצמן שהבין כי משרד הבריאות פועל עם נתניהו מעל ראשו, פנה לדובר משרד הבריאות, ודרש להוסיף הבהרה. בעקבות כך נכתב כי "משרד הבריאות מדגיש כי ההנחיות לציבור יפורסמו במלואן בפירוט מלא, לאחר הדיון בממשלה!". בהמשך הוסר הפרסום על ההנחיות המעודכנות מערוץ הטלגרם של משרד הבריאות.

Ramy Gershon
 אתמול ב-16:08

אחרון להיום לפני השבת 🍷🌹
 תסתכל טוב ותקשיב ילד זבל 🐷
 אתה מאחל לי למות בן תישפוכת...לי
 ולבני גילי?
 אני בגיל של אבא שלך..
 שרתתי יחד עם הדוד שלך יוני ז"ל
 בסירת..תשאל את אבא.
 אתה ואני בחדר סגור..ואני עם יד
 קשורה לרגל..
 מכניס לך את הראש עם הפה
 המסריח שלך לתחת חתיכת זבל 🐷
 תקבע מקום זמן..אני בא!!!

דורון לשבת

"וכדי להנציח שלטונו, לא רק שיתמיד לחמוק
 ממשפט, לזרוע אימה, לרמות יריבים ולתעתע
 בבעלי-ברית – אלא ינעל את כל נתיניו, יורה
 לשים מחסום על פיהם, ירגל אחר כל תנועותיהם
 ויציב דיוקנו לפניהם ככל ערב".
 (פסקה שמקיאווולי מחק מ"הנסיך",
 מחשש שהגויים)

דורון רוזנבלום

גנץ שוחח עם ליצמן ודרעי: "נתניהו לא מתקדם במגעים, חבל שנגיע לבחירות"

יו"ר כחול לבן התייחס למחלוקת והמבוי הסתום במגעים הקואליציוניים וכתב בחשבון הפייסבוק שלו: "מי שרוצה לגרור את ישראל לטירוף מערכות רק בשביל לקבל עוד כמה מנדטים – שיגיד"

אריק בנדראנה רייבה ברסקי – מעריב - 17/04/2020

יו"ר כחול לבן בני גנץ החל היום (שישי) בשיחות עם ראשי בלוק הימין.

הוא שוחח עם יו"ר יהדות התורה יעקב ליצמן ועם יו"ר ש"ס אריה דרעי, ועדכן אותם במשא ומתן הקואליציוני התקוע. גנץ טען בשיחה איתם כי "נתניהו לא מתקדם במגעים" והוסיף: "חבל שנגיע לבחירות רביעיות".

במקביל, הוא התייחס למחלוקת והמבוי הסתום במגעים הקואליציוניים, בגינם הצוותים של כחול לבן והליכוד לא נפגשו היום, וכתב בחשבון הפייסבוק שלו: "מי שרוצה בחירות רביעיות – שיגיד. מי שרוצה לגרור את ישראל לטירוף מערכות רק בשביל לקבל עוד כמה מנדטים – שיגיד. מי שרוצה לבזבז מיליארדי שקלים במקום להעביר אותם למערכת הבריאות, לעצמאים, למפוטרים ולאלה שנותרו חסרי כל בגלל משבר הקורונה- שיתכבד ויגיד".

"מאז הבחירות מתנהל משחק כפול מצד גורמים שונים במערכת הפוליטית.

בסוף, אתם צריכים לשאול את עצמכם את השאלה שאני שואל את עצמי כל יום – מה הדבר הנכון למדינת ישראל בימים אלו. מבחינתי, התשובה ברורה. מי שדואג לישראל לא גורר מדינה שלמה למערכת בחירות בזמן משבר חסר תקדים עם השלכות רפואיות, כלכליות וחברתיות שילוו אותנו עוד תקופה ארוכה.

לא הגעתי לפוליטיקה כדי להגיד מה לא ולשבת ביציע, אלא כדי לנווט. הגעתי כדי לדאוג לעתיד טוב יותר לילדינו".

בהמשך כתב: "גם היום אני לא יודע להגיד לכם אם נצליח להקים הממשלה או לא.

אני כן יודע להגיד לכם ששותפיי ואני עושים את כל מה שצריך וכל מה שאפשר תוך שמירה על עקרונותינו, כדי שהמדינה תצא מאחד המשברים הגדולים ביותר שחוותה מאז הקמתה.

אם חלילה ייגזר עלינו, נלך לבחירות עם ראש מורם כי כל אדם במדינה יודע שחבריי ואני עשינו הכל, אבל הכל, למען מדינת ישראל בשעת משבר.

אני מקווה ומאמין שאזרחי ישראל ידעו להעריך את כוונותיי.

אני בא בידיים נקיות ושם את ישראל לפני הכל". כזכור, הנשיא האריך את המנדט של גנץ להרכבת הממשלה עד לחצות הלילה שבין רביעי לחמישי.

ביום רביעי בערב נפגשו הצדדים במעון ראש הממשלה כדי לנסות להגיע להסכמה על הקמת ממשלת חירום לאומית. הצוותים נפגשו בצאת החג ושוחחו במשך מספר שעות. עם זאת, המנדט פג מבלי שהושג הסכם, והוחזר לכנסת.

Zmira Ringer - 19 באפריל 2020

פסקו של יום:

ביום שישי בערב צפיתי בערוץ 12 ושם הופיע הפרופ' יורם לס, מנכ"ל משרד הבריאות לשעבר. האיש נגד הסגר ונגד ההיסטריה וההפחדה שמגיעה ממשרד הבריאות/ראש הממשלה.

מה שהקפיץ אותי וחיידד את חושיי היה הסיפור הזה שהוא סיפר.

הוא התראיין לאחד מערוצי הרדיו, פרח מזכרוני איזה ערוץ, ואז כאשר הוא סיים את הראיון והאזניות עדיין היו מחוברות לאוזניו, הוא שומע את פרופ' גרוטו אומר למראיין: **אל תזמינו את האיש הזה יותר.**

עכשיו תשמעו מה אומר הפרופ' לס: כל הסיפור וההפחדות בקשר לקורונה שזאת המדיניות שנוקט משרד הבריאות, על דעת ראש הממשלה ובעידודו, מישהו מרוויח ממנה פוליטית...אנחנו יודעים מי הוא המרוויח...

הוא טוען שאדם שמת ומפרסמים שהוא מת כתוצאה מנגיף הקורונה ומוסיפים שהיו לו מחלות רקע קשות וכמובן שמעולם לא שמענו אלו מחלות רקע היו לו .

לדעת פרופ' לס, כדי להעצים את אפקט הקורונה על הציבור, פשוט שינו את הסטיקר...מאדם חולה, לדוגמא: סבל מסרטן סופני ועל הדרך הוא גם "פגש" בקורונה, אזי במקום לפרסם שהאיש מת ממחלת הסרטן, או לא לפרסם בכלל, הם מכניסים אותו לסטטיסטיקה של הנפטרים ממחלת הקורונה...

הוא מפיץ את משנתו וטוען שחייבים לפתוח את הסגר כי אנשים ימותו ואלו יהיו מפרנסי משפחות שלא יוכלו להתקיים כלכלית ואסור להשבית את הכלכלה כי זה יביא לקטסטרופה.

עכשיו ברור לכם שהאיש הזה הוא לצנינים בעיני נתניהו ומשרד הבריאות שמיישרים קו ולכן הם רוצים להשתיק אותו.

האסימון נפל לי ואני מוצאת טעם רב בדבריו של פרופ' לס, מה גם שהוא לא היחידי שיוצא נגד משרד הבריאות שמצוייד בדף המסרים של נתניהו וזה משרת אותו לאורך כל הדרך.

כולנו יודעים לאיזו מטרה הסגר נועד ואת מי זה משרת...

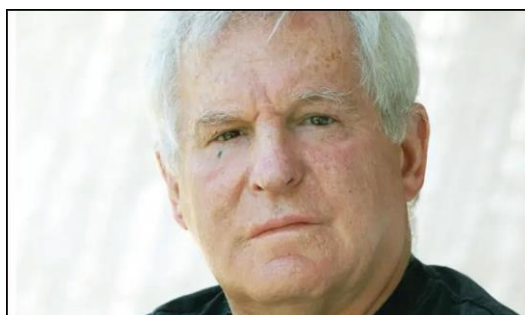
נ.ב. אתמול דווח שהייתה ישיבה בעניין החינוך. בשורה התחתונה, הוא קם ממקומו וכאשר בן שבת אמר לו שעוד לא סיכמו את העניין, הוא זרק לו מעבר לכתפו תסכם משהו וכאשר הוא המשיך ללחוץ, אבל זה לא עובד כך, הוא פשוט השאיר אותם מאחוריו ועזב...

הדיונים האלו מצ'עממים אותו, אזרחי ישראל המובטלים שאינם יודעים מניין יביאו אוכל הביתה, צ'עממים אותו...הוא מגלה עניין בדבר אחד ובו הוא ממוקד לנטרל את בג"ץ ולמצוא את הדרך להמשיך ולשלוט עד שיקבל צו התייצבות לעליון שמעל לעליון...

עמירם לוי: "נתניהו מיצה את עצמו, בגרותו מביישת את נעוריו"

האלוף במיל', שהיה מפקדו של ראש הממשלה בצבא, טוען כי ראש הממשלה מזיק לעצמו, לא רק למדינה: "אי אפשר להרוס את הדמוקרטיה בשביל להציל את ביבי". ומה הוא חושב על יאיר נתניהו?

103FM 19/04/2020

בהפגנת הדגלים השחורים סיפר האלוף במיל' עמירם לוי איך הציל את חייו של ראש הממשלה בנימין נתניהו בעת שירותם המשותף בסיירת מטכ"ל.

לאחר שסיים צעקו המפגינים קריאות "בוגד" על נתניהו ו"חבל שהצלתם את ביבי".

בשיחה עם בן כספית וינון מגל ב-FM103, התייחס ליון לאירוע, כמו גם לביקורת שיש לו על נתניהו.

קודם כל, הסיפור שאני סיפרתי הוא מדויק", אמר האלוף במיל". "זה היה בכלל לא מתלהם, אין בו לא 'אש תופת' לא 'היינו מוכנים למות בשביל המדינה' והדבר השני הוא מדויק לחלוטין.

אני כמובן מגנה והגבתי מיד במקום על זה שאין שום סיבה לא להסית ולא לקרוא בוז, וטוב שהצלנו את ביבי, ובזכות ואין על זה בכלל ויכוח. הנקודה המרכזית היא לא זאת.

אני באתי בטוב, המסר שלי היה שביבי בצעירותו או בנעוריו, אגב כמו אחיו יוני ז"ל ואחיו הצעיר עידו יבדל לחיים ארוכים, וכמו רבים מאיתנו, עשו את המוטל עליהם לטובת מדינת ישראל.

היום זקנתו או בגרותו מביישת את נעוריו. אני לא בא לא מהצד של גנץ ולא מהצד של שמאל, אלא באתי ואמרתי ביבי מיצה את עצמו, העובדה שהוא נלחם בכלים לא כשרים כדי להימלט מפסקי הדין לא רק פוגעת במדינה, היא גם פוגעת בו אישית".

הייתי שם הבוקר לידו.

ולדימיר בליאק

ליד יאיר לפיד שהגיע לתמוך במחאת העצמאים מול הכנסת, והותקף מילולית (וכמעט פיזית) על ידי חלק מהמפגינים.

עכשיו תראו. אין לי שום בעיה כאשר אנשים כאובים וכעוסים מוחים נגד פוליטיקאים. גם ללפיד כמובן אין. זה חלק מתנאי המשחק. יש לי בעיה עם חוסר הוגנות, חוסר מחשבה וחוסר הגיון.

אני עוזב רגע בצד כל אלה שצועקים: "המחאה היא לא פוליטית". הם סתם עובדים בשביל נתניהו. המחאה היא מאוד פוליטית והיא חייבת להיות פוליטית כדי לממש את מטרותיה.

אבל חבר'ה, על לפיד אתם צורחים ?

על השר היחיד בממשלות ישראל בעשרים השנים האחרונות, שבאמת סייע לעצמאים?

שר האוצר שביטל חישוב מס הכנסה מאוחד לבני זוג העובדים יחד באותו עסק ובזכותו כל שנה, החל מ-2013, 700 מיליון ש"ח נכנסים ישר לכיסם של העצמאים?

כל קשקשני הליכוד והימינה לא התקרבו בכלל להישג הזה ולהטבה הזאת. אני קובע זאת כאיש מקצוע באופן חד משמעי.

בכל השנים האחרונות באופוזיציה לפיד פעל לטובת העצמאים. אני יודע את זה כי אני עובד איתו. מי חסם והפיל את כל היוזמות שלנו - אבטלה לעצמאים, פתרון לימי מחלה, הגבלת עמלות סליקה ועוד? הליכוד.

את לפיד אתם תוקפים?

אתם יודעים מי ראש הממשלה שבמשך שנים רבות שם עליכם קצוץ והפקיר אתכם גם במשבר הנוכחי?

אז מה אם אתם "ימין" לעזאזל? מה הקשר?

אתם כל כל עוורים שלא רואים מי דופק אתכם?

המאבק הזה הוא אשכרה פוליטי, אבל הוא לא ימין או שמאל. הוא על הממשלה שיהיה אכפת לה מכם.

נתניהו הוכיח כי לא אכפת לו.

לפיד הוכיח כי כן אכפת לו.

אל תצביע לו, לא חייבים. אבל תהיו לפחות הוגנים והגיונים. אחרת מה אתם עושים בהפגנות המחאה? לכו להריע לביבי מול בלפור.

מותר לכעוס. מותר למחות. אף אחד לא חסין מביקורת. אך אם אנו, העצמאים, נצליח להגיע להישגים לטובתנו, זה יקרה רק דרך החלפת השלטון.

אין דרך אחרת.

אגב, יאיר אכן סיכן את עצמו בהתקהלות שהייתה במקום. אבל היה חשוב לו להזדהות עם הכאב שלכם. גם אני מזדהה עם הכאב הזה ומרגיש אותו יחד אתכם. עוד נעשה דברים טובים למענכם, אין לי ספק בכך.

Ofir Eitan Meir (בתו של אל"מ זוריק לב). 18 באפריל 2020

אדוני הנשיא,

אני מתביישת (בהמשך למאמרו של פרופ' יוסף מ. אדרעי, הארץ, 17.4) ומתכוונת לומר לך דברים שמעולם לא אמרתי כאן בציבור דווקא היום ביום זה.

אתמול קבלתי ממשרד הביטחון "שי ליום הזיכרון" כן יש דבר כזה, המדינה ושר הביטחון שולחים מדי שנה "מתנה" למשפחות השכולות.

בימים כתיקונם אולי הייתי מתייחסת לרעיון עצמו, שמבחינתי האישית הנו בזבוז משאבים אבל יש כרגע דברים הרבה יותר חשובים מהמתנה לנו, המשפחות השכולות.

אני רוצה לספר לך על אמי בת ה-85 שאבדה את בעלה, אבא שלי, הטייס זוריק לב, מפקד בסיס רמת דויד במלחמת יום הכיפורים.

את אמי לא ראיתי יותר מחודש, אני משוחחת עמה יום יום בטלפון, היא איננה מתלוננת על הפחד מהקורונה, אפילו לא על געגועיה הרבים לילדיה, נכדיה וניניה, היא מבכה את אובדן שלטון החוק במדינה, היא מבכה את החשש פן אדם המואשם בפלילים ירכיב את הממשלה.

לדבריה שלטון שעסוק בטובתו הוא גרוע מכל דבר שעברה בחייה ובחיי המדינה.

בצר לה היא מציירת ציורים נפלאים על מטוסים נעלמים ובית ללא שורשים.

אבי, ארלוזור, על שם חיים ארלוזורוב, זוריק, ביום השלישי למלחמה בחר לטוס בטיסת 110 אשר אבדה באותו זמן את מספר הטייסים הגדול ביותר, על מנת להראות דוגמה אישית כמפקד ומנהיג להעלות את מורל הטייסים שחלקם חשש לצאת לטיסה.

מגיל 14, מאז שהתייתמתי אני עסוקה בשאלה האם בחירתו של אבי כמפקד הבסיס הייתה נכונה.

האם חשב על הסיכון? האם חשב עלינו שישה ילדים בגילאים שנה עד 16? האם חשב על אמא?

אחד מאחי לא עמד בכאב היתמות ונפטר שנתיים לאחר נפילתו.

אנשי חיל האוויר מדברים על אבי בהערכה גדולה וכדוגמה למנהיגות ואילו אנו הנשארים תוהים אם הצלקות שאנו נושאים שוות את ההחלטה.

כבוד הנשיא, אני מצפה ממך, מבקשת ממך, לראשונה בחיי "משתמשת אף בכאב האישי", ומצטרפת למאמרו של פרפ' יוסף מ. אדרעי, יש לך את הכוח, יש לך את החובה המוסרית לעשות מעשה ולמנוע הרכבת הממשלה על ידי נאשם בפלילים.

אתה, לא תסתכן באיבוד חיך.

אתה לא תשאיר צלקות לדורות הבאים, נהפוך הוא.

בברכה

אופיר לב איתן מאיר.

ציור: טל לב

אהוד ברק על פרשת הצוללות - יום א', 19 באפריל 2020**כתב אהוד ברק:****מזל טוב ענק לחיל הים המצרי ולצי הצוללות שלו!!!**

לפני כמה חודשים קלט הצי המצרי את השלישית, מבין ארבע הצוללות המתקדמות שנבנו במספנות טיסנקרופ שבגרמניה, ובימים אלה הוא משלב אותה בפעילות מבצעית מלאה בזירת הים התיכון.

ברכות חמות שלוחות גם לראש ממשלת ישראל, מר נתניהו, השושבין של העסקה, שאלמלא אישר את מכירת הצוללות הגרמניות למצרים, ישראל הייתה ממשיכה, חלילה וחס, לשמור על יתרון אסטרטגי בים התיכון ובים סוף.

מזל טוב למספנות טיסנקרופ בקיל שבנו את הצוללות המצריות ו... כן, גם את הישראליות, והעשירו את חשבונותיהם של רבים ממקורבי ראש הממשלה, שלא ידע, כמובן, על מעורבותם ורווחיהם האסטרונומיים מהעסקה.

מזל טוב ענקי לראש הממשלה שהצליח לשמור, בניגוד להרגלו, על מעטה סודיות סביב הסכמתו למכירת הצוללות הגרמניות למצרים. איפוק זה שהוא מפגין בפרשה העלומה עומד, כאמור, בניגוד גמור למנהגו למנף את הפעילויות המבצעיות של הארגונים החשאיים להאדרת שמו, כמו למשל המופע הראוותני שערך בעקבות המבצע של המוסד לגניבת ארכיון מסמכי הגרעין האיראני (מצגת הקלסרים), הפטפוטים המיותרים לגבי הפצצת כוחות איראניים בסוריה, או הפצצת הכור בסוריה, שם הצליח להפגין את חוסר יכולתו לדחות סיפוקים גם כראש האופוזיציה הנדחף לקבל קרדיט לא לו.

לא רק מפני אויביה של מדינת ישראל כמס נתניהו את סוד הסכמתו לעסקת הצוללות עם מצרים. הוא אף הסתיר את הדבר מפני שר הביטחון, הרמטכ"ל, ראש המוסד, ראש השב"כ, ראש אגף מודיעין, ראש המל"ל, יועצו הצבאי ומפקד חיל הים, שמניעת האינפורמציה ממנו עלולה הייתה לפגוע בהיערכות כוחותיו לקראת שינוי המאזן בזירה הימית.

אבל יותר מכך: בו בזמן שנתניהו הסתיר את מתן הסכמתו לביצוע העסקה, הוא הציג בפני ראשי מערכת הביטחון מראית עין של מי שכביכול מתנגד לקיומה!!!

מישהו מסוגל להבין את הטרופ הזה?! את כפל הפנים באמצעותו מרמה הקברניט את כל קציני ספינתו בנוגע ליעד אליו הם משייטים?

המשחק המתעתע של ראש הממשלה, שעד היום איש עוד לא הצליח לרדת לחקרו, נחשף כאשר גברת מארקל סיפרה לנשיא ריבלין שהיא עצמה אישרה את מכירת הצוללות למצרים (רק!) לאחר שקיבלה את הסכמת נתניהו לביצועה.

בראיון שקיים במרץ 2019 עם קרן מרציאנו ועמית סגל, הודה נתניהו כי נתן אור ירוק למכירת צוללות מתקדמות מגרמניה למצרים שבשליטת א-סיסי, והסביר שלא שיתף אף גורם בכיר בישראל בעניין כי מדובר בסוד בטחוני הידוע רק לו ולעוד שניים - היועץ המשפטי אביחי מנדלבליט וממלא מקום ראש המל"ל לשעבר יעקב נגל. שניהם הכחישו נמרצות שנתניהו יידע אותם בפרטי העסקה הגרמנית-מצרית.

הסוד הבטחוני שבגיננו הסכים נתניהו לעסקה נצור בלבנו עד היום.

אין אף אדם בכיר במערכת הביטחון שידוע באיזה סוד מדובר.

מוטב לדייק: אין אף אדם במדינת ישראל שידוע באיזה סוד מדובר.

עד כדי כך הסוד הזה חשוב שנתניהו כנראה ייקח אותו לקבר וסיבותיו עמו.

הדג הזה מסריח מהראש!!!

בחודשים הקרובים תגיע למצרים, במזל טוב ובסיוע נתניהו, הצוללת המתקדמת הרביעית.

כפי שלא מש עמוד הענן יומם, ועמוד האש לילה, לפני העם ביציאת מצרים, כך אסור שענתת הסירחון המיתמרת מעל פרשת הצוללות תמוש מסדר היום שלנו עד יציאת נתניהו מבלפור.

חייבים לזכור, להזכיר ולהיזכר בפרשה הזו יום-יום.

אל תתנו לתעלומה הזו להתפוגג.

יאיר לפיד בהפגנה הגדולה - יום א', 19 באפריל 2020

יו"ר יש עתיד - תל"ם, יאיר לפיד נאם הערב בהפגנת המחאה בכיכר רבין:

בשחיתות לא נלחמים מבפנים. אם אתה בפנים, אתה חלק ממנה.

אנחנו פה כדי להגיד שלעולם לא נכנע. יותר מדי אנשים טובים כבר נכנעו.

מספרים לעצמם סיפורים. אומרים: "אנחנו נלחם מבפנים". לא תלחמו מבפנים. בשחיתות לא נלחמים מבפנים. אם אתה בפנים, אתה חלק ממנה.

ככה דמוקרטיית מתות במאה ה-21. הן לא נמחקות כשטנקים עולים על הפרלמנט. הן מתות מבפנים כי אנשים טובים שתקו ואנשים חלשים נכנעו. מבחוץ הכל נראה בדיוק אותו דבר. הפרלמנטים עומדים על אותה גבעה, תזמורת המשטרה מנגנת את אותו המנון, השליט לא התחלף. הוא נראה אותו דבר, הוא נשמע אותו דבר, אבל זו כבר לא דמוקרטיה.

***לפיד חיבר בין שני המאבקים הכי חשובים שיש היום בישראל*:**

הלחם והדמוקרטיה הולכים יחד. זה אותו מאבק. השתתפתי היום בבוקר בהפגנת העצמאים מול הכנסת. אלו לא שתי כיכרות. אלו לא שני נאומים. אלו לא שני עמים. זה מאבק אחד, של עם אחד. מאבק נגד פוליטיקאים שאכפת להם רק מעצמם. כשלא אכפת לך מהדמוקרטיה, גם לא אכפת לך להקים ממשלה בזבזנית ומנופחת של 34 שרים - לאנשים אין מה לאכול.

בגרמניה יש 16 שרים. בארצות הברית יש 15. הולנד, סלובקיה, צ'כיה, אוסטריה, 15 שרים.

אנחנו פה. אנחנו נלחם. אנחנו נשמור על זכות הצעקה. ערכים ועקרונות לא מיועדים לימים קלים ולא להחלטות קלות.

***לפיד התייחס גם למו"מ להקמת ממשלת נתניהו*:**

הממשלה שמוקמת בימים אלה היא לא ממשלת חירום ולא ממשלת אחדות. היא ממשלת נתניהו החמישית. במשא ומתן הם לא דיברו על הקורונה. לא דיברו על הכלכלה. הם דיברו על עצמם. על הג'ובים שלהם.

אלה שפירקו את כחול לבן ורימו אותנו, הולכים לשבת תחת נאשם במירמה. אלה שהפרו את אמוננו, הולכים לשבת תחת נאשם בהפרת אמונים. אלה ששיחדו אותם בכסאות ותיקים, הולכים לשבת תחת נאשם בשוחד.

ביבי הפך את המילה דמוקרטיה למילה של שמאלנים. כל הערכים הכי בסיסיים שלנו, נשחקים ונחבטים על בסיס יומי: דמוקרטיה, שלטון החוק, תקשורת חופשית, זכויות אדם, טוהר המידות. אלה לא ערכים של שמאלנים. הם הבסיס של המדינה הזו. אלה הערכים שעליהם גדלתי. שעליהם חינכתי את הילדים שלי. מיום שהקמתי את יש עתיד, אלו קווי היסוד שלה: דמוקרטיה, שלטון החוק, תקשורת חופשית, זכויות אדם, טוהר המידות. זה הבסיס. בלי זה אין כלום.

***לפיד פנה גם אל חברי הכנסת של "בלוק הימין" והקריא פסוק מספר תהילים*:**

אני מסתכל על החברים שלי בימין. ממתי הימין נגד חוק וסדר? ממתי הימין נגד שלטון החוק? אני מסתכל על המפלגות הדתיות. איך הם הגיעו לשפל הזה? מה קרה לציווי היהודי על נקיון כפיים?

מִי-יַעֲלֶה בְּהַר-יְהוָה; וּמִי-יָקוּם, בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ. / נְקֵי כַפַּיִם, וּבֵר-לִבְבִּי: אֲשֶׁר לֹא-נָשָׂא לְשׂוֹא נֶפֶשׁ; / וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. (תהילים כ"ד).

Eitan Amit - 19 באפריל 2020

האמת, כל האמת, רק את האמת!

אני כותב את הפוסט הזה משום שיום העצמאות ה-72 של המדינה שלנו בשער.

אני כותב אותו כהערכה והוקרה לאמנון אברמוביץ, רביב דרוקר, יוסי וורטר, בן כספית, נחום ברנע, גיא פלג, גור מגידו, סימה קדמון ועוד עיתונאים ופרשנים כמותם, מהימנים, אחראים, טובים וראויים לתודה עמוקה של כולנו.

בחודשים אלה, כאשר הדמוקרטיה שלנו עומדת תחת מיתקפה קשה, כאשר חבורה תאבת שליטה ושלטון, בראשותו של מואשם בעבירות קשות מדרגה של פשע, מנסה לנתץ את כל אושיות המדינה שלנו בזו אחר זו, תפקידיה וחשיבותה של העיתונות, ככלב השמירה של הדמוקרטיה, מאדירים ומעצימים לרמה שמעולם לא ידענו כמותה.

ואם בכלבי שמירה אנו עוסקים, אזי הרוטוויילרים האלה, שההתקפות עליהם ירדו לבורות היותר עמוקים של הרפש, התועבה והסחי, אינה נסוגים.

הם לא נרתעו כאשר ספגו קללות, נאצות ואיומים.

הם לא נרתעו גם כאשר דיוקנותיהם הופיעו על שלטי חוצות מעוררי שאט נפש ומלאי הסתה. הם המשיכו לעשות מה שמצופה מכל עיתונאי הגון ומהימן: לדווח אמת.

אינני כותב זאת משום שהייתי גם אני עיתונאי ועורך בחיי המקצועיים. אני כותב זאת כישראלי, שנולד כאן עוד לפני המדינה שלנו. כצבר שגדל אתה מיומה הראשון ואוהב אותה באמת ובתמים.

מקנן אצלי ספק רב אם הגברת רגב תכבד לפתע מישהו מהרוטוויילרים האלה להדליק משואה, למשל. לכן אני רוצה להזכיר לכם, עיתונאים ופרשנים אמיצי לב, את האימרה הנהדרת הזו של הסופר ג'ורג' אורוול: "ככל שהחברה תסטה יותר ויותר מן האמת, כך היא תשנא יותר ויותר את אלו שאומרים אותה." אורוול, אתם יודעים. "חוות החיות" ... "1984" ... ועוד יצירות מופת כאלה.

אם כך, השנאה אליכם, ידידי, תלך ותגבר, כי השלטון שלנו מתרחק יותר ויותר מן האמת. אבל אל נא תרתעו: המשיכו לספר לנו את האמת, כל האמת ורק את האמת.

יום עצמאות שמח, עם ישראל.

מצילים את הדמוקרטיה - מחאת הדגלים השחורים - 19 באפריל 2020

במילה אחת - מ-ד-ה-י-ם !!! ובשתי מילים - הישג אדיר

מרגש היה לראות איך בהתרעה קצרצרה כל כך התגייסתם ברוחב לב ותרמתם את הכסף הדרוש להפקת ארוע שכזה בכיכר רבין . מילאנו אותה בהמונינו, עד שגלשנו לרחובות המקיפים. והכל בסדר מופתי . בארגון. בהקפדה על הכללים .

בשיתוף פעולה ובתיאום נהדר עם המשטרה שעשתה עבודה מצויינת.

תודה גם לאלפים שתמכו בנו מהבית - צפו, שיתפו והגיבו ברשתות החברתיות.

דוברות ודוברים מהשורה הראשונה במדינה כיבדו אותנו בנוכחותם .

הם באו מעולמות תוכן שונים, חלקם אוחזים בדעות שונות לגבי נושאים רבים,

אבל כולם התרכזו בדבר אחד - שלגביו כולנו מסכימים - כולנו התגייסנו להילחם על הדמוקרטיה .

כמה זמן שצריך, ובכל מאמץ שנידרש . אנחנו נתמיד, ואנחנו ננצח .

תודה רבה לכולם, לכל אחת ואחד מכם - יש לנו הרבה במה להתגאות הערב.

מוזמנים לשתף, להפיץ, ולצרף אנשים נוספים למחאת הדגלים השחורים.

Ya Haim מהפך 2020 - 19 באפריל 2020

דן מרידור בנאום הערב בכיכר רבין:

תוך כדי הקורונה אנחנו רואים שחיקה מתמדת ומוכוונת של מוסדות השלטון ואכיפת החוק: משר משפטים שאומר שאין חובה לכבד פסק דין ליו"ר כנסת שלא מכבד פסק דין. ועד לאיומים שאם בית המשפט יפסוק אז המונים יצאו לרחובות .

הדבר הנורא הוא שאנשים מתחילים להאמין בזה. השקר הזה שכאילו תופרים תיקים. שתופרים הרכב כדי להרשיע. רואים שאנשים מתחילים להאמין לדברי ההבל האלה.

מערכת משפט בלי אמון היא מערכת משפט נכה. מדינה בלי מערכת משפט עצמאית היא איננה דמוקרטית.

גם אם הכל נראה יפה - ברגע שבית המשפט כפוף לממשלה או מפחד לממשלה - אוי ואבוי לנו.

כואב לי במיוחד שתנועת הליכוד בה הייתי חבר רוב חיי ועשיתי בשמה המון - הגנה תמיד על מערכת המשפט. מנחם בגין דרש שבית המשפט יבטל חוקים אם הם פוגעים בזכויות האדם.

אני זכיתי בתור שר משפטים מטעם הליכוד ליזום את 'המהפכה החוקתית' שהעניקה סמכויות לבית המשפט. והליכוד בירך והתחייב להמשיך. והנה התנועה הזו - לאומית מאוד, הפסיקה ללחום למען הדמוקרטיה ולהפך - היא עומדת היום בצד השני של המתרס.

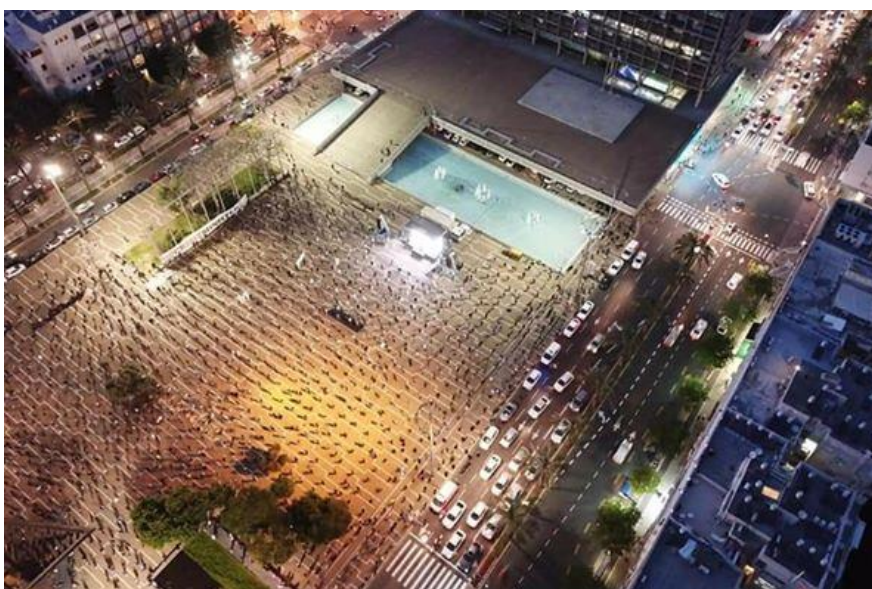
השחיקה של מעמד בתי המשפט וההסתה נגדה ומערכת אכיפת החוק כולה - על גבול הבגידה - היא סכנה אמיתית לדמוקרטיה. רוצים כאן שלטון בלי מיצרים.

היו כאן מחלוקות גדולות על הארץ: על שטחים, שלום, יחסים עם גרמניה - אבל תמיד היה בסיס משותף והייתה הסכמה על כללי המשחק וכיבוד המוסדות ולכן אפשר היה לקיים חברה עם מחלוקת ביחד.

הכוחות רבי העוצמה שפועלים בגלוי, בחצי גלוי, בהדלפות, במאמרים כל הזמן תוקפים את מערכת המשפט ועושים לו דה לגיטימציה מפני שאדם אחד שעומד לדין בהאשמות חמורות של פשע - שוחד, רוצה למנוע מאיתנו את בירור משפטו. שלא נדע לעולם אם לקח שוחד. ועד היום לא נפתח המשפט ולא ברור מה יקרה בעתיד.

העירוב של העניין האישי במאבק הגדול הזה נגד מערכת המשפט הוא מאבק קריטי.

היום הדמוקרטיה ומערכת המשפט נשארו בלי מגינים. אם אנחנו, כל אזרחי המדינה לא נלחם - זה לא יהיה. צריך שכל אחד, במידת יכולתו לעשות מה שאפשר כדי לשמור על מערכת הערכים הבסיסית של חברה צודקת, שלטון מאוזן ומוגבל ומערכת עצמאית ומתפקדת. זה המאבק.

Netanel Azulay על אנג'לה מרקל - 19 באפריל 2020

לאורך התקופה הזו אני עוקב בדריכות אחר נאומיה של מרקל לאומה .

גרמניה הצליחה להוריד את מקדם ההדבקה ל-0.7, לשטח את העקומה ולהעניק תקווה לתושביה. הדבר הזה לא יכול היה לקרות בלי האישה שעומדת בראש המדינה, אחת הנשים האמיצות, הצנועות והחזקות באירופה. זה לא קורה כי גרמניה עשירה יותר או חזקה יותר מהרבה מדינות, אלא רק בזכות זו העומדת בראשה. הנה למה זה הצליח:

1. היכולת לספק תשובות לשאלות הקשות.

לאחר כל נאום של מרקל לאומה היא נותנת לעיתונאים אפשרות לשאול שאלות ועונה על כולן, גם אם חלקן קשות. כמו בכל מדינה דמוקרטית, היא מבינה את החשיבות של מדיניות שקופה וגלויה, חופש העיתונות ותפקידה לספק תשובות לשאלות הקשות. אנג'לה מרקל היא לא המרכז בנאומיה, אלא העם כאן.

2. היכולת לאחד את כולם ולקבל החלטה משותפת.

אנג'לה מרקל לא מקבלת החלטות על דעת עצמה, אלא עובדת בשיתוף פעולה מלא עם כל גורמי הממשלה ודואגת לשמור על אחדות בין כל המדינות המרכיבות את גרמניה. בגרמניה 16 מדינות שונות זו מזו, היא לא מנצלת את כוחה כדי לפלג אלא לאחד, ומדגישה לאורך כל הדרך ש"רק שיתוף פעולה יביא ניצחון". היא מעולם לא קיבלה החלטה בטרם הובאה לאישור הממשלה ואף אחד בסביבתה לא איחל לזקנים מהמחנה השני למות.

3. מדע.

ההחלטות של מרקל בנוגע לטיפול בנגיף הן מחושבות ונעדרות כל מימד פוליטי. הקו המנחה אותה הוא מדע. לשם כך היא דאגה ללמוד את החומר תוך שהיא הקיפה את עצמה ב-26 חוקרים מהשורה הראשונה, לא פקידי אוצר או ראשי מלל, אנשים מתחום המדע, ודאגה לגבות כל החלטה שלה בנתון מדעי.

מרקל מעולם לא השוותה את הנגיף לשפעת הספרדית או למגפה השחורה ולא הפחידה את אזרחיה עם נתונים שקריים.

4. הצניעות.

המנהיגה של אירופה, שעורכת את הקניות שלה בסופר בעצמה, שמסרבת לאורך כל כהונתה להתגורר בבית הקאנצלית, הבלפור של הגרמנים, ועודנה מתגוררת בביתה הפרטי הצנוע בקומה רביעית משום שאיננה רוצה לחיות על חשבון משלם המיסים, מעולם, אבל מעולם לא ניצלה את זמן הבמה שניתן לה כדי לחלק מחמאות לעצמה או לסובבים אותה.

היא לא הקדישה זמן מסך כדי להודות להוא ולהיא כאילו מדובר בנאום אוסקר .

5. היכולת להודות בטעויות.

"לא עשינו מספיק", אמרה בשבוע החולף מרקל. למרות שהמנהיגה הגדולה הזו עשתה כל שביכולתה כדי לשטח את העקומה ואפילו הצליחה בכך, היא הרכינה את ראשה שעה שבני עמה כורעים תחת הנטל והודתה: "יכולנו לעשות טוב יותר".

היא מעולם לא נופפה בדירוגים של מגזינים מהעולם על כמה היא נפלאה ומיקומה של גרמניה בטבלת המדינה המוצלחת ביותר לא מעניינת אותה, אלא העם שלה.

6. היכולת לדבר אל העם בגובה העיניים.

”אני יודעת שעוברים עליכם ימים קשים, אנחנו נעבור את זה יחד ונדרשת עוד סבלנות”.

היא לא קשקשה בנאומה על איך להשתמש בסבון ולרחוץ ידיים ולא זרקה סיסמאות קלישאתיות על זה ש”אהבה זה ריחוק” ו”כולנו סבוניים”.

7. היכולת להיות שווה בפני החוק.

אנגלה מרקל נכנסה לבידוד בביתה הפרטי לאחר שבאה במגע עם הרופא האישי שלה. למרות שעשתה שתי בדיקות שתוצאותיהן היו שליליות, היא לא חגגה את חג הפסחא עם חברים או משפחתה, לא הפרה בידוד והעדיפה לצאת ממנו לאחר שיסתיים כדי לא לקחת סיכונים וכדי לשמש דוגמא.

8. דיוק.

אין הוראה אחת שהקנצלארית נתנה בעת נאומה שהיא לא פירטה על היסוד. כל חוק, כל כלל, כל הוראה - קיבלו הסבר מפורט לגבי היישום שלהם ואיך הם צריכים להתנהל בשטח.

ככה זה כשמרכז הנאום שלך הוא להדריך את העם ולא להתרברב בפניו על כמה אתה נפלא.

9. אמינות.

מרקל לא שיקרה לאורך כל הדרך אלא הסתמכה על נתונים מדעיים, גיבתה את פעולותיה בהמלצות של חוקרים, דוקטורים וטובי המדענים ולא נתנה לשיקולים פוליטיים להנחות אותה. ביצע והרבה אומץ הצליחה לרכוש את אמון הציבור מחדש ולגרום לציבור שלם ללכת אחריה ולהאמין לדבריה.

כאחד שמתגורר כאן אני יכול לומר מהשטח בביטחון רב שרוב האזרחים כאן מקבלים בהבנה מלאה את החלטותיה של מרקל, וזה קורה בגלל שהם מאמינים לה. ובצדק, בשביל אמון צריך לעבוד קשה.

הצלחת הטיפול במגיפה בגרמניה היא לא נס ולא קסם, אלא פועל יוצא של מנהיגה אחת ששמה במרכז את האנשים שלה ולא את עצמה.

הלוואי והיינו רואים יותר ויותר מנהיגות כאלה בעולם.

ארגון חברות ההסעה בישראל מאיים כי במידה ולא יינתן לחברות ההסעה שיפוי כספי עבור יום עבודה

פרסום ראשון: ארגון חברות ההסעה בישראל מאיים כי במידה ולא יינתן לחברות ההסעה שיפוי כספי עבור יום עבודה מלא לנהגי החברות, הוא ישבית את מערך ההסעות של החינוך המיוחד וימנע את חזרתם ללימודים.

20 ערוץ 20
@BittonRosen 47 דקות

פרסום ראשון: ארגון חברות ההסעה בישראל מאיים כי במידה ולא יינתן לחברות ההסעה שיפוי כספי עבור יום עבודה מלא לנהגי החברות, הוא ישבית את מערך ההסעות של החינוך המיוחד וימנע את חזרתם ללימודים.

BittonRosen@

Yanit Asoulin מחאת הדגל השחור - 20 באפריל 2020

אם לא הייתי שם, כמוני כמוכם, לא הייתי יודעת על מה בכלל מדובר. אתם שיושבים שם בבית, מקבלים אייטם עלוב, של דקה וחצי לקראת סוף המהדורה, בערוץ שלכאורה נחשב "שמאלני", שכל התוכן שהכתב מהשטח העביר זה על האיקסים שסימנו על הרצפה כדי לשמור על תקנות הקורונה. שום תיעוד של הנאומים החשובים שנאמו, שום הקלטה של דברי הנאומים, שום התייחסות אמיתית למהות שלשמה התכנסנו, וכיווץ מכוון של כמות האנשים העצומה שהגיעה להפגין. בושה וחרפה שזאת התקשורת בישראל!!

אז כיוון שהייתי שם, תרשו לי לספר לכם קצת על מה שהיה בכיכר רבין הערב .

היינו שם **לפחות** 10,000 איש!!

גם אנחנו מפחדים על בריאותינו, גם לנו יש משפחות וילדים בבית, אבל סיכנו את עצמנו בלצאת מהבית בימים טרופים אלה תוך שמירה על הכללים, עמדנו והנפנו בדגלים שחורים במשך שלוש שעות וצעקנו עד שנגמר לנו הגרון - ד-מ-ו-ק-ר-ט-י-ה!!

ומה זה בעצם אומר? מה התוכן של הדברים שנאמרו?

ובכן, נאמרו המון דברים חשובים בהפגנה הזאת שבטח קצרה סבלנותכם מלקרוא, אז אשתדל שלא להלאות במילים יותר מידי, אבל ראשית לכל ומעל לכל, הזעקה הגדולה שלנו היא על זאת:

איך יתכן שהמושג ***דמוקרטיה*** שהוא עקרון יסודי נטול צדדים, דעות, או העדפות פוליטיות, (כי הוא זה שמאפשר בכלל ריבוי דעות...) הפך באורח פלא למילה נרדפת ל"שמאל"!! איך לעזעזאל זה קרה תגידו לי?!

אנחנו צועקים לכם, כל עם ישראל, שתתעוררו!! תשימו לב איך נעשתה דה-לגיטימציה לעקרון יסודי שהוא הבסיס, הוא הענף שעליו כולנו יושבים, הוא הבאר שממנה כולנו שותים. בלי דמוקרטיה אין מדינה.

אנחנו לא יוצאים נגד ביבי, או נגד הימין, או נגד חרדים, או נגד ערבים, או נגד אף אחד באופן אישי כי דמוקרטיה היא לא עניין של אינטרס אישי, היא אינטרס לאומי של כל הצדדים!!!

לכן, אנחנו יוצאים נגד כל המאורעות בכל התחומים שסותרים את עקרונות הדמוקרטיה, שהתרחשו בזמן משבר הקורונה ונגד כל האנשים שהשתמשו במשבר כתירוץ לחתור תחת העקרונות הבסיסיים עליהם מושתתת המדינה למשל:

לא יתכן ששר משפטים לא מכבד את החלטות בית המשפט - זאת לא דמוקרטיה זאת הפקרות והפקעה של הדמוקרטיה .

לא יתכן שהמפלגות הדתיות מנפנות בדגל הערכיות ובמקביל חוברות לנאשם בשוחד מרמה והפרת אמונים - זאת לא דמוקרטיה זה שימוש ציני בדמוקרטיה להשיג מימון סקטוריאלי.

לא יתכן שעצמאים לא מקבלים שיוויון זכויות בביטוח לאומי ונזרקים לכלבים - זאת לא דמוקרטיה, זה ניצול של חלק גדול באוכלוסיה שמשלם ומממן מכיסו את ההסכמים הסקטוריאליים המוטים, ואת ההסכמים של ההון והשלטון .

לא יתכן ש"ממשלת אחדות" בזמן של חירום ומשבר כלכלי הגדול ביותר שידעה המדינה תמנה 35 שרים על חשבוננו כשבכל ממשלה מודרנית מתוקנת יש גג 15 שרים - זאת לא דמוקרטיה ולא אחדות, זה שוחד של אנשי ממשל ודמי השתקה.

יש לצערנו עוד התרחשויות נוגדי דמוקרטיה רבות שנעשו בימים אלה כמו שימוש ציני בתקנות חירום לשם סגירת הכנסת, אי כיבוד תוצאות הבחירות הדמוקרטיות ועוד ועוד...

המדיניות של ביבי ****היום****, היא מדיניות אנטי דמוקרטית. זה לא תמיד היה כך. דרכו של ביבי ****היום****, אינה דרכו של הימין. על כך העיד ונאם היום גם דן מרידור, ליכודניק ותיק שכיהן בממשלה כשר המשפטים.

אם התעוררה בכם שאלה, אני מזמינה אתכם להגיע בעצמכם לשמוע, כי אנחנו נמשיך להפגין ולגדול כל שבוע, עד שערוץ 12 וכל אמצעי התקשורת המסורסת, יפתחו את המהדורה בסיקור נרחב של השמעת קולנו כמו שהיה ראוי להעשות היום!!! קולה של הדמוקרטיה ישמע מבעד לימין או שמאל, מבעד ליהודים או ערבים, ומבעד לשנאה או לאהבה לביבי. רק הדמוקרטיה תנצח!! עם ישראל חי התחברתם? שתפו! שתפו! שתפו!

חובה לקרוא את היועצת המשפטית לשעבר של הכנסת נורית אלשטיין:

בנימין נתניהו, יש בסיס ממשי לחששך. בית המשפט יכול להחליט שאתה נעדר כשירות נורמטיבית להיות ראש ממשלה תחת כתב אישום בעבירות חמורות של טוהר המידות בעלות קלון מטיבן.

הבה נאמר בכנות: אינך באמת מתעסק בקורונה. שאלת המשך כהונתך היא היחידה שמעסיקה אותך. לכן כדאי שתביא בחשבון, שלא נולד מודל משפטי שיבטיח ברמה מוחלטת, שעניין עקום ביסודו יזכה ללגיטימציה כל עוד ישראל היא דמוקרטיה.

היועצת המשפטית לשעבר של הכנסת נורית אלשטיין - צילום: מוטי קמחי

כדי שתוכל להבטיח לעצמך שתוכל להמשיך להיות ראש הממשלה למרות כתב האישום, יהיה עליך לבטל את הדמוקרטיה כליל. שכן במקרי קיצון – כשראש ממשלה מואשם בפגיעה חמורה, כעולה מעבירות השחיתות המפורטות בכתב האישום, ובמסגרת טקטיקת ההתגוננות מהאשמות הוא פועל להשחית את הדמוקרטיה – קמה הצדקה, מכוח הדוקטרינה של דמוקרטיה מתגוננת, למנוע את קריסתה מפני כוחות המאיימים על עצם קיומה.

דמוקרטיה איננה מתכון להתאבדות. ההיסטוריה לימדה שלפעמים, כשנעשה שימוש לרעה באמצעים הדמוקרטיים, הפוגע בעצם קיומה – יש צורך לגונן עליה גם באמצעים חריגים. כך למשל, כשצריך להתגייס להגן על "פני השלטון בישראל", כדברי השופט מאיר שמגר.

בחרת לפגוע בכל מוסדות השלטון, ובתוך כך ניצלת את כל ארסנל הכוח שהיה לך מתוקף היותך ראש הממשלה, כדי לערער את אמון הציבור בהם ולהימלט מהדין. הפכת את רשויות אכיפת החוק לנאשמות, והצלחת לצייר את עצמך כנרדף מפני המשטרה, הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה.

בשל כוחך ובשל היותך איש מוכשר וכריזמטי אתה מצליח ליצור מציאות הזויה, שהגבולות מיטשטשים בה. הציבור משתכנע שהמוסדות רודפים אותך, וכל כישרוך מופנה להשגת מטרה אחת: להרחיק את עצמך לחלוטין מביור המשפט.

האלימות, השקרים והתכסיסים שאתה מרשה לעצמך להשגת טובת הנאה אחת בלבד – הרחקתך מאימת הדין על ידי המשך שלטונך – הופכים אותך לאדם מסוכן למדינת ישראל. תאוות הכוח בלא רסן, ונכונותך להשתמש באוטוריטה שלך למטרה אישית פסולה של הימלטות מהדין, הן מתכון מסוכן המאיים על הדמוקרטיה בישראל, והן מעמידות אותך בנעלי מנהיגים שדירדרו את מדינותיהם לפתחה של דיקטטורה.

זאת הסיבה, נתניהו, שעל בג"ץ לעצור אותך, שכן, למרבה הצער, הפוליטיקה כשלה במשימה זו. לכן, נתניהו, יש לך סיבה לחשוש מבג"ץ.

ממשלת ישראל ה-35: ההסכם המלא בין נתניהו לגנץ

השבעה משותפת לתפקידי ראש הממשלה וראש הממשלה החלופי, כניסה אוטומטית של גנץ לתפקיד ראש הממשלה במקרה שהכנסת מתפזרת, 36 שרים ו-16 סגני שרים, אפשרות להארכת כהונת הממשלה ל-4 שנים, הבאת הריבונות לכנסת מ-1 ביולי, מעון רשמי גם לראש הממשלה החלופי ותפקידי השרים שכל צד יקבל: ההסכם המלא:

הסכם ממשלת החירום והאחדות: בנימין נתניהו ובני גנץ - ראש הממשלה וראש הממשלה החלופי שייכנס לתפקידו בעוד שנה וחצי, חתמו אמש (שני) על ההסכם להקמת ממשלה. הוא כולל בין היתר: 36 שרים ו-16 סגני שרים, חילופי שרים בחלק מהתפקידים באמצע הקדנציה, מעון רשמי גם לראש הממשלה החלופי, הסכמה על הבאת חוק הריבונות לאישור כבר מיולי, חוק נורווגי מחודש - ועוד ועוד.

כחול לבן והעבודה	חלוקת התיקים:
ביטחון: בני גנץ (ישמש במקביל כראש ממשלה חלופי עד לכניסתו לתפקיד)	הליכוד וגוש הימין
חוץ: גבי אשכנזי	יו"ר הכנסת: יריב לוין
משפטים: אבי ניסנקורן	אוצר: ישראל כ"ץ
חקלאות: אלון שוסטר	ביטחון פנים: מירי רגב/אמיר אוחנה
כלכלה: עמיר פרץ	פנים: אריה דרעי
רווחה: איציק שמולי	בריאות: יעקב ליצמן
שוויון חברתי/גמלאים: מירב כהן	דתות: איציק כהן
קליטה: פנינה תמנו-שטה	חינוך
תרבות: מיקי חיימוביץ/אסף זמיר	תחבורה
תקשורת	בינוי ושיכון
תפוצות	אנרגיה
תיירות	הגנת הסביבה
מדע וחלל	מודיעין
	שיתוף פעולה אזורי
	נגב, גליל ופריפריה

נתניהו וגנץ במעמד החתימה על ההסכם

אלו הסעיפים המרכזיים מתוך ההסכם להקמת הממשלה ה-35 של ישראל:

נתניהו ראש ממשלה לשנה וחצי - ואחריו גנץ נכנס לתפקיד: "משך 18 החודשים הראשונים לכהונתה של הממשלה יעמוד בראשה ראש הממשלה, וראש הממשלה החלופי ימונה כממלא מקום ראש הממשלה. בתום 18 החודשים הראשונים, בנובמבר 2021 (אם הממשלה תושבע במאי), יכהן ראש הממשלה החלופי כראש הממשלה - וראש הממשלה יכהן כראש ממשלה חלופי וממלא מקום ראש הממשלה."

"עיגון הסדר הרוטציה ייקבע בעת השבעת הממשלה - ללא צורך בהתפטרות ראש הממשלה בתום 18 החודשים לכהונתו וללא צורך בהשבעה חוזרת של הממשלה עם כניסתם של ראש הממשלה החלופי לתפקיד ראש הממשלה וראש הממשלה לתפקיד ראש הממשלה החלופי."

ההישגים של נתניהו:

-ראש הממשלה בפועל למשך 18 חודשים, הראשון שיכהן בתפקיד ברוטציה
 -תפקידים מרכזיים נותרו בגוש הימין: רובם אמורים לספק את רצונם של גוש הימין
 -רוב לימין בוועדה למינוי שופטים – המשמעות: לנתניהו יהיה קל יותר למנות שופטים שבהם יחפוץ
 -כל חקיקה שתקבל בהסכמה למרות שבראש ועדת השרים לחקיקה יעמוד שר המשפטים מכחול לבן

-על הריבונות ניתן יהיה לדון כבר ביולי, דבר שנתניהו יכול לסמן כמורשת שלו
 -מעון גם ל"ראש הממשלה החלופי". המשמעות: גם כשנתניהו לא יהיה בתפקיד ראש הממשלה הוא ייהנה ממגורים במעון ומכל ההטבות הנלוות
 "-ימינה" אולי לא תיכנס לקואליציה, אבל נתניהו שומר על רוב גוש הימין מאוחד וייתכן שימינה גם תצטרף נוכח העיסוק בריבונות

-סעיפים בהסכם שלפיהם בהינתן תנאים מסוימים, הממשלה יכולה להתפרק בלי שגנץ ייכנס לתפקיד

ההישגים של גנץ:

-בניגוד לקודמיו שניסו, גנץ עשוי להיות ראש ממשלה 18 חודשים מרגע השבעתה

גנץ נושא בתפקיד "ראש ממשלה חלופי", תפקיד שקודמיו מעולם לא החזיקו בו -מקבל מספר רב של תפקידי שרים שיוצר ממשלה שוויונית למרות שהוא מביא עמו מעט ח"כים ביחס לגוש הימין:
 -יכהן כשר הביטחון.
 -הגוש שלו מקבל את רוב התיקים המשמעותיים ביותר: ביטחון, חוץ ומשפטים.
 -יכול לבסס רוב בוועדה למינוי שופטים בכל מה שקשור לשופטים שאינם שופטי עליון.
 -אם נתניהו מפזר את הכנסת – גנץ ממונה לראשות הממשלה מיד ללא צורך בהתפטרות של נתניהו, ולמשך חצי שנה.
 -חוק נורווגי שיאפשר כניסה של ח"כים נוספים ממפלגתו של גנץ במקום השרים שימונו.

הכנסת מתפזרת במהלך כהונת נתניהו? גנץ נכנס מיד לתפקיד ראש הממשלה: "פיזור הכנסת בחוק במהלך השנה וחצי הראשונות יביא לכניסה לתפקיד של ראש הממשלה החלופי, שיכהן בתקופת ממשלת המעבר ובלבד שלפחות 12 חברי כנסת שנמנו במועד השבעת הממשלה על גוש הליכוד תמכו בהצעת החוק. פיזור הכנסת בשנה וחצי האחרונות יותיר את ראש הממשלה החלופי בתפקידו ובלבד שלפחות 12 חברי כנסת מגוש הליכוד (במועד השבעת הממשלה) תמכו בהצעת החוק לפיזור הכנסת".

הסכמה נוספת וחשובה בין הצדדים היא שאם בג"ץ יפסול את נתניהו מלכהן כראש ממשלה או ראש ממשלה חלופי עקב כתבי האישום שהוגשו נגדו - הכנסת תתפזר וישראל תלך לבחירות חדשות. במקרה כזה, גנץ יכהן כראש ממשלת המעבר עד לבחירות .

רק נתניהו וגנץ יוכלו לכהן כראשי ממשלה - ולא מועמדים חלופיים: היה ובסמוך להשבעת הממשלה ועד תום תקופת החירום תהיה או תתהווה מניעה נוכחית או עתידית למינוי ראש הממשלה בנימין נתניהו ו/או ח"כ בני גנץ לתפקיד ראש הממשלה ו/או לתפקיד ראש הממשלה החלופי ומ"מ ראש הממשלה (לאחד או שני התפקידים באחת או שתי תקופות הממשלה) הליכוד וכחול לבן מתחייבות שלא להציע כל מועמד חלופי לתפקיד ראש הממשלה וראש הממשלה החלופי בכנסת ה-23 ולא לתמוך בכל מועמד אחר.

במקרה האמור, יפעלו הצדדים במשותף להביא את הכנסת לפיזור ."

נתניהו יצא לנבצרות או התפטר? גנץ יחליפו מיד:

"חדל או נבצר מראש הממשלה נתניהו לכהן באופן קבוע כראש ממשלה טרם הזמן שנקצב לו, מסיבות בריאותיות או מפני שהתפטר מתפקידו מבחירתו וביזמתו, ייכנס לתפקידו ממלא מקומו ויכהן את מלוא התקופה שנקצבה לו (18 חודשים).

לאחר 18 החודשים האמורים ישוב ראש הממשלה נתניהו לתפקיד ראש הממשלה לשארית התקופה שהיתה עומדת לו אלמלא הסתיימה כהונתו כאמור בסעיף זה ."

מעון רשמי גם לראש הממשלה החלופי:

"תיקבענה הוראות נוספות לעניין אבטחת ראש הממשלה החלופי ומ"מ ראש הממשלה ונושאים הנגזרים מכך דוגמת סידורי דיוור, משרד וכל הנגזר מכך באופן ישיר ועקיף, כשאינן בכך כדי לגרוע מאדם מכך שמהיה ראש הממשלה החלופי וממלא מקום ראש הממשלה לראש ממשלה יהיה ראש

הממשלה לכל דבר וענין לרבות סידורי דיור של ראש הממשלה וכיו"ב, וראש הממשלה, שיהפוך לראש ממשלה חלופי וממלא מקום ראש הממשלה יהיה זכאי לכל התנאים הנלווים למ"מ ראש ממשלה."

ממשלה ל-3 שנים ואולי אפילו ל-4:

הסעיף בהסכם קובע שהממשלה תכהן לתקופה של 36 חודשים מיום השבעתה בכנסת - אלא שמתברר שבמידה ויחליטו על כך, ניתן יהיה להאריך את תוקף ההסכם עד למועד הקבוע בחוק כמועד התפזרותה של הכנסת ה-23, ברוב של 75 חברי כנסת. משמע: אם נתניהו וגנץ יחפצו בכך, ניתן יהיה להאריך את ההסכם ביניהם ל-4 שנים - כשכל אחד מהם יכהן שנתיים בתפקיד ראש הממשלה.

הממשלה ה-35 - קודם ממשלת חירום ואז ממשלת אחדות:

"בפרק הזמן שממועד כינון הממשלה ועד תום שישה חודשים ממועד זה, תפעל הממשלה כממשלת חירום", נקבע בהסכם. "ראש הממשלה וראש הממשלה החלופי יוכלו ביחד להאריך את תקופת ממשלת החירום בהסכמה, בהתאם לנסיבות, לתקופות נוספות, כל פעם לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. בתקופת החירום, לא תבוצע, לא תידון ולא תקודם כל חקיקה ראשית ו/או משנית שאינה קשורה להתמודדות עם משבר הקורונה על כל היבטיו."

הממשלה המנופחת בתולדות ישראל - 36 שרים ו-16 סגני שרים:

"בתקופת החירום הממשלה תורכב מ-32 שרים (כולל ראש הממשלה וממלא מקומו). עד 30 ימים לאחר תום מלוא תקופת החירום יתמנו עוד 4 שרים (שני שרים לכל צד).

הממשלה תכלול עד 8 סגני שרים לכל גוש, כאשר כל גוש ימנה סגני שרים למשרדים המוחזקים על ידו, אלא אם הושגה הסכמה בין ראש הממשלה לבין ראש הממשלה החלופי למינוי סגן שר השייך לגוש אחד במשרד המוחזק על ידי הגוש השני."

יו"ר הכנסת, שרי האוצר, החינוך והבריאות - בידי גוש הימין, תיק החוץ - ברוטציה:

התיקים שיימסרו לידי הליכוד וגוש הימין במסגרת ההסכם הם: משרד האוצר, תיק החוץ למשך התקופה השניה לכהונתה של הממשלה, המשרד לביטחון פנים, החינוך, הפנים, התחבורה, הבינוי והשיכון, הבריאות, המשרד לשירותי דת, האנרגיה, המשרד להגנת הסביבה, המשרד לענייני מודיעין, המשרד לשיתוף פעולה אזורי, המשרד לנגב לגליל ולפריפריה והמשרד לענייני ירושלים ומורשת.

48 שעות טרם כינון הממשלה יתפטר יו"ר הכנסת בני גנץ מתפקידו, וייבחר יו"ר חדש לכנסת מטעם גוש הליכוד. מועמד גוש הליכוד לתפקיד יו"ר הכנסת יהיה מוסכם על ראש הממשלה החלופי. כל חברי הכנסת של סיעות הקואליציה יתמכו במועמד גוש הליכוד לתפקיד יו"ר הכנסת. באותה ישיבה תושבע גם הממשלה."

שרי הביטחון, המשפטים והתקשורת - בידי כחול לבן, תיק החוץ - ברוטציה:

התיקים שיימסרו לידי כחול לבן במסגרת ההסכם הם: משרד הביטחון, משרד החוץ לתקופה הראשונה לכהונת הממשלה, המשפטים, הכלכלה, העבודה והרווחה, התקשורת, החקלאות, התרבות והספורט, העלייה והקליטה, התיירות, המשרד לענייני מיעוטים, המשרד לענייני תפוצות, משרד המדע והחלל, המשרד לעניינים אסטרטגיים, המשרד לשוויון חברתי והגמלאים. משרד האנרגיה או המשרד להגנת הסביבה בתקופה השניה לכהונת הממשלה, כפי שיקבע בהסכמה בין ראש הממשלה לממלא מקומו.

חוק נורווגי שיאפשר כניסת ח"כים רק ממפלגתו של גנץ, ולא מכחול לבן לפני הפירוק: "בחוק ייקבע כי לעניין רשימת מועמדים המורכבת מצירוף של מפלגות, ייראה כל מרכיב שלה לצרכי החוק הנורווגי כסיעה נפרדת, באופן שבמקום שר או סגן שר שיתפטר מן הכנסת, יבוא המועמד הראשון ברשימה שאינו חבר כנסת הנמנה עם מפלגתו של השר או סגן השר בהתאם לרישום שנעשה בעת אישור רשימת המועמדים לכנסת על ידי ועדת הבחירות המרכזית".

ההסכמות בנוגע לוועדה למינוי שופטים:

"נציגי הממשלה בוועדה לבחירת שופטים יהיו שר המשפטים ושר נוסף מגוש הליכוד. הקואליציה תציג חברת כנסת אחת מטעם גוש הליכוד (אסנת הילה מארק) וחבר כנסת אחד מטעם גוש כחול לבן (צבי האוזר). כל חברי הקואליציה מחוייבים שלא להציג מועמדים נוספים ומחוייבים לבחור באותם שני המועמדים של הקואליציה לאחר אישור ה"חוק הנורווגי" בכנסת. לא יחולו שינויים בהרכב הוועדה, בתהליכי המינוי בה ובמועדי מינוי השופטים המקובלים ובכלל זה לא ימונו מראש שופטים שכהונתם אמורה להתחיל לאחר תום מועד כהונתה של הכנסת ה-23".

הבאת הריבונות לאישור הכנסת - מ-1 ביולי: "לאחר שיתקיימו דיון והתייעצות בין ראש הממשלה לראש הממשלה החלופי בעקרונות המפורטים מעלה, ראש הממשלה יוכל להביא את ההסכמה שתושג עם ארה"ב בעניין החלת הריבונות החל מיום 1.7.2020 לדיון בקבינט ובממשלה ולאישור בממשלה ו/או בכנסת".

פרשת הצוללות
19 באפריל 2020

אינדיקציה למעורבות ישירה של נתניהו: נתניהו מורה ב-2010 לשגריר ישראל בגרמניה שלא לדווח על התקדמות בעסקאות הצוללות לראש המל"ל אלא בלעדית למשנה של ראש המל"ל - אבריאל בר-יוסף - שהיום אנו יודעים שהוא חלק מרכזי בציר השוחד בפרשת הצוללות. דווקא לבר-יוסף אומר נתניהו לדווח. ולא לאף אחד אחר. קולטים?

פרופ' עוזי ארד, היועץ לביטחון לאומי וראש המל"ל דאז, שאותו הדיר נתניהו, אומר שנתניהו צריך לתת הסברים לזה, ושהיה מי שרצה לא לחקור, להרדים את התיק.

את הדברים למעלה אמר פרופ' עוזי ארד במסגרת מבזק חדשות הדמוקרטיה ששודר אתמול, וצבר כבר למעלה מ-1.2 אשיתופים. אם לא ראיתם - פנו לך זמן. ושתפו

הנחש, האריה והחמור - פרשנות

כך בישלו אשכנזי ודרעי את כניסתו של גנץ לממשלת נתניהו

הרבה לפני שמגפת הקורונה הפכה לתירוץ הרשמי להקמת ממשלת חירום, ובזמן שבכחול-לבן עוד קיוו להקים ממשלת מיעוט או לכל הפחות להגיע למו"מ מול הליכוד עם הכנסת בידיהם, אשכנזי כבר בישל עם דרעי את הצטרפות גנץ ואנשיו לממשלה בראשות נתניהו. • הרמטכ"ל לשעבר ראה את תוצאות הבחירות ב-2 במרץ, וקיבל החלטה. • רק ביום חמישי, הבינו שותפיו לשעבר לאן פניו מועדות. • משרד הביטחון זו רק תחנה ראשונה. • הוא מי זה בא ראש הממשלה הבא.

מאת בירנית גורן

פרידה אשכנזי, אמו של הרמטכ"ל לשעבר וחבר הכנסת גבי אשכנזי, אמרה לו פעם שאם הוא רוצה להרוג אותה – שייכנס לפוליטיקה. אשכנזי חיכה כמעט עשור, אבל נכנס לפוליטיקה. פרידה עדיין בחיים, אבל עכשיו הוא הורג את כחול-לבן ואת בני גנץ.

שר הביטחון המיועד בממשלתו של בנימין נתניהו הוא הכוח המניע מאחורי החלטת גנץ לוותר על המנדט שהעניק לו נשיא המדינה – ולשבור את ההבטחה לבחור כי לא יישב תחת ראש ממשלה הנאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים. הוא בישל את הדייסה שגנץ אוכל עכשיו.

אשכנזי אמנם נכנס לפוליטיקה רק לפני שנה, אך מעשית – הוא הפך לפוליטיקאי בליגה של הגדולים החל ממרץ 2020.

הגירוש מגן עדן

הרבה דם רע, תירוצים מזיעים ממאמץ ודמעות רטובות עברו פה מאז יום חמישי האחרון, בשעה שלוש אחר הצהריים, כשחבר הכנסת בני גנץ החליט להגיש את מועמדותו לתפקיד יושב ראש הכנסת, ובאבחה זרק לפח שלוש מערכות בחירות, מיליארדי שקלים, מאות אלפי ציורים ואת שארית האמון שאולי עוד נותר במילה של פוליטיקאים.

זה התחיל שבוע קודם לכן, כמובן. כחול-לבן, הרשימה המשותפת, העבודה-מרצ וישראל ביתנו – ביחד 61 חברי כנסת – ביקשו לממש את הרוב שלהם בכנסת ולכנס את המליאה כדי לבחור יושב ראש חדש, תחת יולי אדלשטיין מהליכוד. אדלשטיין סרב וניצל את סמכותו כיו"ר המכהן כדי לנעול את מליאת הכנסת. מספר עתירות הוגשו לבג"ץ – ביניהן עתירה של כחול-לבן, כמו גם של מרצ.

הרכב מורחב של חמישה שופטים, בראשות נשיאת בית המשפט העליון אסתר חיות, ביקש מאדלשטיין להשיב האם בכוונתו לכנס את המליאה עד יום רביעי, ה-25 במרץ. אדלשטיין השיב באריכות: לא.

אז השופטים החזירו לו צו מורה, המחייב אותו לכנס את המליאה עד אותו יום רביעי. אדלשטיין חיכה למועד הנקוב, והתפטר. הוא סרב לאכוף את צו בית המשפט, למרות שהובהר לו על ידי כל יועץ

משפטי אפשרי כי התפטרותו איננה מיידית וכי חובה עליו לעשות כך. לראשונה בישראל, נציג הרשות המחוקקת החליט למרוד נגד הרשות השופטת.

בפניה לבג"ץ לפי פקודת ביזוי בית המשפט, יצאו המשתתפים מגדרם למצוא פתרון יצירתי שיעקוף את המשבר החוקתי חסר התקדים שנוצר. הלך הרוח בקרב השופטים היה לפתור את הבעיה הפרוצדורלית – כיצד לכנס את המליאה בהקדם ולבחור יו"ר חדש – מבלי להידרש לעבירה הפלילית של אדלשטיין עצמו. "אנחנו בכל זאת מוסד ממוסדות המדינה, חלק מהתפקיד שלנו הוא להגיע לאיחוי, לא למלחמה", אמר במהלך הדיון השופט עוזי פוגלמן.

וכך בית המשפט בחר למחול על כבודו, גם במחיר מחילה על שלטון החוק, והניח בדברי ימי ההיסטוריה של הדמוקרטיה הישראלית תקדים שכולנו עוד נתחרט עליו ביום מן הימים.

קשה לצפות מחמישה שופטים האוחזים בעט שיהיו גם שכירי החרב של הדמוקרטיה. השמירה על הערך הקדוש של הפרדת הרשויות והשמירה על שלטון החוק צריכה להיות בידי נבחרי הציבור, כפרוקסי של הציבור עצמו. ולכן, כאשר דווקא ביום שאחרי כל הדרמה הזו בעליון, דווקא על רקע העבירה הפלילית של אדלשטיין, בחר בני גנץ לנטוש את המאבק על ערכי הדמוקרטיה – המעשה נתפס כחמור שבעתיים.

אף אחד לא חושד בגנץ שעשה זאת למען מנעמי שלטון. למעשה, רבים מאמינים שעשה זאת כי נמאס לו להילחם על השלטון.

גנץ האמין לאיומי הליכוד, כי אם ימונה ח"כ מאיר כהן, איש יש עתיד, ליו"ר הכנסת, לא יתקיים יותר משא ומתן על ממשלת אחדות-חירום. ובאותו רגע נחשפו מצביעיו לאמת פשוטה: גנץ רוצה ממשלת אחדות-חירום. כשאדלשטיין אמר לבית המשפט העליון כי אינו מוכן לכנס את הכנסת לבחור יו"ר חדש משום שהדבר "יחבל" במאמצי הקמת ממשלת אחדות – אדלשטיין לא שיקר, הוא פשוט ידע שאכן ישנם מאמצים כאלה. אלו לא היו מליצות, לא שטיקים של קמפיין בחירות רביעיות. זו הייתה האמת הפשוטה.

ההכרה הזו בוודאי נחתה גם על לפיד ויעלון, בפגישת ה"קוקפיט" האחרונה שתתקיים אי פעם (ותודה לאל שנפרדנו מהמילה המעצבנת הזו. במסורת ימי הסגר והבידוד, אפשר לחזור ל"מטבחון" הישן והביתי). הם שמעו את גנץ מסביר להם שהוא מתכוון להגיש את עצמו כמועמד ליו"ר – תפקיד שיישא באופן זמני, כמובן, רק כדי לפתור את הפלונטר הפוליטי שנוצר – והבינו מייד: גנץ נכנע. כחול-לבן, כרשימה של 33 חברי כנסת עם מנהיגות של ארבעה – נכנסה בבת אחת לדפי ההיסטוריה.

אבל לא גנץ פירק את המיזם שהוא עצמו הרים 13 חודשים קודם לכן. לא גנץ היה זה שקטף את הפרי האסור מעץ הדעת. כמו בכל סיפור גירוש מגן עדן, חייב להיות שם קטליזטור. חייב להיות שם קודם כל נחש.

בסיפור שלנו, קוראים לו גבי אשכנזי.

אריה בחורף

השנה החולפת בפוליטיקה הישראלית הייתה ככל הנראה המטונפת ביותר – חסרת תקדים בהיקף ההתקפות האישיות שבוצעו במהלכה. נגד יצחק רבין התחוללה הסתה חריפה, על בסיס אידאולוגי, שהובילה להירצחו. ברוח התקופה, כשהרשתות החברתיות מחליפות את הרחובות וטוויטר הוא כיכר העיר החדשה, לבני גנץ פשוט עשו רצח אופי פעם אחר פעם. גנץ של מרץ 2020 הוא,

במידה רבה, איש מת מהלך. העובדה שעדיין לא פרש מהפוליטיקה – והסיכויים שזה עוד יקרה אינם קטנים – תיאמר לזכותו. מעטים היו עומדים ברסס כדורי השטנה שנורו לעברו שוב ושוב.

גנץ, לפי כל העדויות של אלו שמכירים אותו, הוא איש טוב לב. נחמד. שוחר שלום. הוא לא ערמומי, חובב שירה בציבור, איש רעים, באמת ממלכתי ופטריוט – ומעל הכל, איש צוות. בניגוד לנתניהו, השולט בכל פרט ומנהל בריכוזיות, לא פעם לבדו, כל קמפיין ומשרד וממשלה שתחתיו, כוחו של גנץ תמיד היה במעגל שסבב אותו. כוחו של גנץ, ובהכרח סוד ההצלחה של כחול-לבן בקלפי, טמון בגורמים החזקים שהקיפו אותו – בראשם יאיר לפיד, המנוסה בפוליטיקאים של כחול-לבן, האיש שהביא אתו מנגנון משומן ומוצלח של מפלגה עם ניסיון מוכח וקבלות על כך.

במשך שנה, לפיד כונה בזירה הפוליטית "ראש ממשלת כחול-לבן". לכולם היה ברור – גם ליריבי המפלגה – שלפיד הוא המנוע החזק שם. כל כך היה ברור, שחלק לא קטן מקמפיין הימין – ובכלל זה הליכוד והמפלגות החרדיות – התמקד בניסיון להפריד בין גנץ ללפיד. בגוש הימין חשבו שלפיד הוא החסם העיקרי לכל אפשרות של הקמת ממשלה בראשות נתניהו – גם משום שהוא מושך מצביעים ומונע מהגוש להגיע ל-61, וגם משום שלא ניתן יהיה להקים ממשלה עם כחול-לבן, כל עוד לפיד שם. לא לפיד ולא החרדים יסכימו לזה.

בחורף האחרון, אחרי פיזור הכנסת וההכרזה על בחירות שלישיות, החליטו בימין לשנות טקטיקה. במקום לרדוף אחרי לפיד, החליטו לחזר אחרי אשכנזי. את תפקיד הרומיאו לקח האיש החזק ביותר בגוש הימין – יו"ר ש"ס אריה דרעי, האיש שבלעדיו אפילו נתניהו לא יצליח לשרוד בשלטון. ולמרבה ההפתעה, דרעי גילה באשכנזי ג'ולייט מוכנה ומזומנה לזוגיות חדשה.

אין לדעת באמת כמה פעמים נפגשו בחודשים שקדמו לבחירות מרץ 2020. אביגדור ליברמן טען וטוען שהשניים ניהלו מספר רב של פגישות אישיות. אשכנזי שיחרר הכחשה רופסת, דרעי עוד פחות מכך. אף אחד לא שם לב למערכת היחסים הנרקמת שם – כי כולם היו משוכנעים שגם ההצהרות הללו הן חלק מקמפיין ניסיון ההפרדה וההפחדה כלפי כחול-לבן. אף אחד לא הבין שגם בתוך בליל השקרים, לפעמים נאמרת גם אמת.

גם בכחול-לבן עשו טעות ניווט קלה: היה מי שחשב שם שהיחסים הנרקמים בין דרעי לאשכנזי דווקא ישרתו את המפלגה בפירוק גוש הימין-חרדים.

"אם שוב נגיע לתיקו אחרי הבחירות, אני וגבי אשכנזי נפעל יחד לממשלת אחדות", דרעי אמר לרינה מצליח ב"פגוש את העיתונות" ב-8 בפברואר, שלושה שבועות וחצי לפני הבחירות. איך האמירה הזו עברה מתחת לרדאר, לא ברור. אבל היא עברה מתחת לרדאר – ממש כשם שאשכנזי עצמו עף מתחת לרדאר מאז שנכנס לפוליטיקה בפברואר שנה שעברה.

נחש בתוך הקש

גבי אשכנזי הוא, ללא ספק, אחד המפקדים הנערצים שצה"ל ידע בעידן של פוסט מלחמות הקיום הגדולות של המדינה. ב-1987, כשמונה למפקד חטיבת גולני, ראיתי במו עיני גולנצ'יקים בבית הספר לחי"ר מעיפים את הכומתה באוויר בעיניים נוצצות. הוא הראשון מסוגם. הוא הסמל. אלו שהכירו אותו ואלו שרק שמעו עליו – היו מוכנים, ולמעשה מוכנים גם היום, ללכת אחריו לאן שיאמר.

אלו לא רק החיילים שמעריצים את אשכנזי. חלק מכוחו הבלתי מבוטל היה הקשר עם המשפחות. כל קצין שאיבד חיילים שומר על קשר עם משפחות הרוגיו. אשכנזי הוא באמת קצת יותר מזה. באופן אישי אני מכירה מספר משפחות ששכלו אב או בן, שרואות בו עד היום המלאך ששומר עליהן. האיש

הטוב בסיפור הרע כל כך של חייהן. קשה להגזים בכוח שיש לקשר הזה, של אשכנזי, עם המשפחות השכולות.

אבל יש לאשכנזי הקצין גם צד ביוגרפי אחר, מהותי ולא שולי כלל: הוא אחד הקצינים הערמומיים, הפוליטיים והחתרנים ביותר שהיו לצה"ל. יש לזה כמובן גם יתרון – לא מעט משימות שתכנן הצליחו בזכות האינסטינקטים הממזריים שלו. אבל אי אפשר בשום דרך לחשוב על אשכנזי כאיש צנוע שבא לתרום את חלקו מבלי לצפות לקבל תרומה.

לאורך הקריירה הביטחונית שלו, אשכנזי לא קיבל מהממונים עליו את מה שדרש, ואיכשהו תמיד השיג בדיוק את מה שרצה. הוא ביקש להיות מנכ"ל משרד הביטחון וסורב. אחר כך עמיר פרץ מינה אותו למנכ"ל משרד הביטחון. הוא רצה להיות רמטכ"ל והעדיפו אחר על פניו. אחר כך אהוד אולמרט מינה אותו לרמטכ"ל. לפי נתניהו, אשכנזי רצה להיכנס – הרבה לפני שהוקמה כחול-לבן – למפלגת הליכוד עם שרון, וסורב. אפשר להניח עכשיו, שהוא עוד ייכנס לשם בדרך המלך.

אז איך קרה שאחד האנשים הכי שאפתנים שהיו בצה"ל, אחד הרמטכ"לים הכי פוליטיים שהיו לצבא אולי מאז משה דיין, בסופו של דבר נכנס לפוליטיקה על תקן "אני סתם עברתי פה במקרה" והסתפק במקום 4 במפלגה חדשה? ואיך יכול להיות שבמשך שנה, כולם האמינו שזה מספיק לו?

אשכנזי אמר לא פעם שהדמות הנערצת עליו היא אריאל שרון – את טבילת האש המלחמתית הראשונה של אשכנזי, הוא קיבל במלחמת יום כיפור, כצוער בבה"ד 1, בגזרה הדרומית תחת פיקודו של שרון. כששרון הקים את "קדימה", הוא הציע לאשכנזי להצטרף לאליו. אשכנזי סרב – פוליטיקה עדיין לא הייתה בראש מעייניו. אבל אין ספק ששרון הוא דמות שאשכנזי ראה לנגד עיניו כשבסופו של דבר נכנס לפוליטיקה.

מעבר להיותם מצביאים ואנשי צבא בראש ובראשונה, יש לשניים דבר נוסף במשותף: כתם על הרקורד ששניהם הקדישו שנים – ואשכנזי ימשיך להקדיש עוד כמה שנים – כדי למחוק מהזיכרון. במקרה של שרון, זוהי מלחמת לבנון הראשונה, הקביעה כי שיקר לראש הממשלה מנחם בגין, וסילוקו בבושת פנים ממשרד הביטחון בעקבות ארועי סברה ושתילה.

שרון עבד שני עשורים שלמים כדי להיכנס בסופו של דבר למשרד ראש הממשלה כדמות ממלכתית, כמי שעבר מסלול שלם מהיותו הסדין האדום של אנשי השמאל לתקווה הלבנה שלהם. כמי שדיבר על "ירדן היא פלסטיין" וסיים בפינוי המתנחלים מגוש קטיף בכוח, במסגרת ההתנתקות. כשחושבים על שרון היום, פחות חושבים על מלחמת לבנון; הוא נשאר שנוי במחלוקת – רק שהמחלוקת השתנתה. ועל זה יאמר שרון: דיינו.

הסברה ושתילה של אשכנזי הוא מסמך הרפו. אותה פרשה שאיש לא מבין עד הסוף, שאף אחד כבר לא רוצה להבין עד הסוף, אבל כולם זוכרים אותה כפרשה הפוליטית הכי מלוכלכת שהייתה בצבא אי פעם.

ב-2016, בתום החקירה הפלילית – שהשתרכה במשך שנים רבות, שכללה תמלול של עשרות אלפי שיחות שניהל אשכנזי – התיק נגד אשכנזי נסגר. הוא נוקה מחשד פלילי, אבל החשד הציבורי מעולם לא הוסר כליל. בהחלטה לסגור את התיק נגדו, ציין אז היועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין כי אשכנזי עסק באיסוף מידע מכפיש על שר הביטחון, אהוד ברק. הנכלוליות דבקה באשכנזי וטרם הוסרה.

אשכנזי המתין שלוש שנים מאז סגירת התיק נגדו בשקט ציבורי. מצד אחד, לכולם היה ברור כי מדובר בנכס אלקטורלי – רמטכ"ל לשעבר שפיקד על כמה מהמבצעים החשובים של השנים

האחרונות ובהצלחה יתרה, נציג ישראל השנייה, מזרחי. נערץ אך לא מורם מעם. הפוסטר בוי שכולם חיכו לו.

אבל אשכנזי, מספרים אנשים שמכירים אותו, חשש לקפוץ למים העמוקים. הוא נזקק לכמה שנים שקטות לדכא את הדיבור סביב פרשת הרפז. הוא נכווה בפרשה הזו – וייתכן שגם עדיין חשש ממנה. למעשה, אשכנזי לא נכנס לפוליטיקה אלא רק אחרי שבועז הרפז, גיבור הפרשה נשוא שמו, חתם על עסקת טיעון לפני שנה וחצי וחדל להוות איום כמי שעלול להפוך לעד מדינה ואולי להביך את חברו הרמטכ"ל לשעבר על דוכן העדים.

וכך, במתכוון או שלא, אשכנזי מצא את הדרך הנוחה להיות עם ולהרגיש בלי – להיכנס לפוליטיקה בזהירות, ועוד לצאת על הדרך הגיבור שכולם מוחאים לו כפיים.

גנץ חבר אל משה יעלון לפני הכל. ואז התחילו המגעים לחבור אל אורלי לוי-אבקסיס וגשר, ולחילופין אל יאיר לפיד ויש עתיד. לאשכנזי היה משקל לא קטן בבחירה הסופית. הוא ראה את הסקרים, הוא הבין את המפה, והבטיח להצטרף למיזם אם חוסן לישראל של גנץ, תל"ם של יעלון ויש עתיד של לפיד יתמזגו לרשימה אחת. הוא אפילו יהיה במקום הרביעי הצנוע.

החיבור עבד כמו ביגו, ואשכנזי היה הכדור הנוסף. הבאנקר. הוא הסתובב בשטח ללא הפסקה, מחוג בית למתנ"ס. הוא דיבר ברוגע. לאורך שלוש מערכות בחירות, נמנע כמעט תמיד מעימותים חזיתיים – לא תקף את החרדים, לא כינה את נתניהו ארדואן. אפילו כשכחול-לבן אימצה כסיסמת בחירות את "או כחול-לבן או ארדואן", אשכנזי העדיף פרפרזה רגועה יותר – "או כחול-לבן בקלפיות או בחירות רביעיות".

ההאשמה הכי חמורה שהטיח בנתניהו אישית הייתה שהוא שקרן. נו שוין. מבחינת נתניהו, זו לא האשמה – זו אקסיומה. אצל דנה ויס בשבוע שעבר, כשהטיחה בראש הממשלה שהוא לא אמין, נתניהו הביט בה בחיוך האומר, "נו, ו?"

אשכנזי מצדו הצליח גם לברוח באופן יחסי מהתקפות אישיות קשות של הימין, וגם זה סימן שהיה ראוי לשים לו לב. כן, בבחירות האחרונות היה ניסיון להפריח את בלון פרשת הרפז ולדרוש חשיפה של תמלילי השיחות עמו – בדיעבד, אפשר להתייחס אל הניסיון הזה כמו חתיכת אוזן שנשלחה בדואר. תזכורת קטנה לאשכנזי שההתקפה יכולה להיות הרבה יותר גרועה. אבל האמת היא שהציבור ממש לא התעניין בפרשת הרפז והרפז לא דבק באשכנזי – לא כמו הסיפורים על אי-שפיות, טלפון פרץ וחיי מין סוערים שדבקו בגנץ.

אשכנזי היה נכס לכחול-לבן – בשמאל אוהבים להשווץ במזרחיים שלהם במהלך בחירות, בניגוד לליכוד שמעדיף להחביא אותם – אבל הוא לא נתפס על ידי איש בשמאל כאיום, ובצד הימני של המפה משום מה לא רדפו אחריו כמו שרדפו אחרי גנץ ולפיד – ואפילו אחרי יעלון נטול המשקל בקלפיות.

וכך קרה שלאורך מסלול של שנה שלמה, אשכנזי בנה את עצמו כאחד הפוליטיקאים החזקים בשטח ובמקביל, כמועמד המתאים ביותר להצטרף לממשלת נתניהו. הוא שמר על קשר הדוק עם דרעי. הוא לא התפלש בבוץ הבחירות כמו חבריו (לשעבר) לקוקפיט. הוא קיבל אהבה מהתקשורת, היה אורח כבוד מספר פעמים אצל אופירה וברקו, לא התעמת חזיתית עם איש ובסופו של דבר הצליח לשים את פרשת הרפז מאחוריו. אשכנזי הגיע לאמצע מרץ 2020, כשהכתם שממנו חשש התברר כדהוי וחסר השפעה.

חמורו של משיח

איך נראו הפגישות בין אשכנזי ודרעי? מה אמרו אחד לשני? אין לדעת. אינטימיות נוצרה שם, אומרים כאלה שיודעים יותר. דרעי אוהב את אשכנזי ומאמין שהוא מנהיג העתיד. הוא רואה בו, מספרים, יורש לנתניהו ביום מן הימים. אין לזלזל בכך. דרעי, כאמור, הוא האיש החזק ביותר היום בגוש הימני-חרדים. הוא מחזיק את נתניהו על כס המלוכה במערכת סינרגטית שבה שני הצדדים מרוויחים, ושני הצדדים יודעים זאת. זו ברית שלא תישבר אף פעם.

אבל גם דרעי יודע שסוף שלטון נתניהו באופק. אם לא עוד כמה חודשים, אז עוד כמה שנים. כבר רואים אותו. אפשר להריח את זה באוויר. דרעי מסתכל על המצאי בליכוד ובימין ומבין שעם לכתו של נתניהו, הוואקום שיווצר ומלחמות הירושה בין הגמדים שנותרו בממלכה, עוד עלול להעביר את השליטה למישהו כמו יאיר לפיד, שעבר את הטירונות הפוליטית שלו וכבר מזמן הפך לפוליטיקאי שאין לזלזל ביכולתו להוביל מחנה ובסופו של דבר לנצח.

ראש הממשלה לפיד זה הסיוט של דרעי. זה הארמגדון שאפילו הקורונה לא משתווה לו. אז דרעי התחיל להשקיע באפיקי חסכון מניבים ליום שאחרי. אשכנזי הוא כרגע הפיקדון הכי מבטיח לטווח הארוך. ולמען האמת, לא היה לדרעי קשה לשכנע הפעם את אשכנזי לרקום ממשלת אחדות. את המחסום הזה הוא כבר החל לשחרר אחרי כישלון כחול-לבן להקים ממשלה בסבב שאחרי ספטמבר. כבר אז, אשכנזי הראה סימנים שהוא לא פוסל ישיבה תחת נתניהו, כשר ביטחון לקדנציה מלאה. אבל אז עוד הייתה הרגשה שיש סיכוי, ולכן שווה לקחת את הסיכון של בחירות שלישיות.

כשהגיעו התוצאות של הבחירות שלישיות – אשכנזי ראה מול עיניו הפסד שרק עלול להחרף אם יתקיימו בחירות רביעיות. ובשלב הזה, הוא כבר היה נחוש לגמרי – וצריך להדגיש את הנקודה הזו: אשכנזי הכריע לטובת ממשלה בראשות נתניהו עוד לפני שפרצה כאן מגפת הקורונה, לפני שהפכה לנושא המרכזי שמעבי על מצב הרוח של תושבי המדינה.

בזמן שבכחול-לבן לפיד ויעלון משכו לכיוון ממשלת מיעוט בתמיכה חיצונית של הרשימה המשותפת, אחרי שאפילו את גנץ שכנעו ללכת לכיוון הזה, וכשכולם חשבו שרק יועז הנדל וצבי האוזר הם המכשול – מקורבי דרעי כבר ידעו לספר שאשכנזי בחיים לא ייכנס לממשלה בתמיכת "תומכי טרור". בהפגנה שהתקיימה מחוץ לביתו של אשכנזי לפני עשרה ימים, אמרה אשתו רונית לנוכחים: "מי הולך עם תומכי טרור? מי אמר שהולכים? שגבי אשכנזי ילך עם הרשימה המשותפת? נראה לכם?" אמרה וצדקה.

ואיך נראו הפגישות בין אשכנזי לגנץ? מה אמרו אחד לשני? אין לדעת. אינטימיות אין שם, למרות התדמית. גנץ ואשכנזי שונים בתכלית, על אף הרקע הצבאי המשותף. כן, שניהם אנשי פקודה. כן, יש להם הבנה ביטחונית דומה. אבל הם שונים באופיים מרחק יום ולילה. ובנקודת הזמן הזו, בצל הקורונה, גנץ הגיע אל צומת הדרכים הזו עייף וחלש, נטול אופציות – ואשכנזי נחוש ומחוזק. לפיד ויעלון הציבו בפני גנץ מסלול שדורש המשך לחימה. אשכנזי הציע לו סוף סוף לנוח. ובסופו של דבר, גנץ היה ונשאר הפקוד של מפקדו הנערץ.

אשכנזי כינה פעם את גנץ "החמור הזה". עכשיו הוא רוכב על החמור הזה כמושיח המושיע את המדינה מבחירות רביעיות. גנץ, מצדו, חזר והזהיר את הסובבים אותו במהלך השנה האחרונה מפני אשכנזי – מהחתרנות, מאי-אמירת האמת, מהיכולת שלו תמיד להפיל את כל הבוץ על אחרים. נראה שרק את עצמו שכח להזהיר.

גבי אשכנזי לא נכנס לפוליטיקה כדי להיות מזרחי המחמד של אף אחד. הוא נכנס כמו שהוא נכנס – כי רצה להשתמש בחבורת הקוקפיט כשכפ"ץ מההתקפות ההרפזיות שחשש כי יבואו. עכשיו שעברה

שנה, הוא מרגיש בשל להוריד את השכפ"ץ ולעשות בדיוק את מה שמלכתחילה רצה: להצטרף לליכוד ולהתחיל את המסלול ההמראה לעבר לשכת ראש הממשלה.

עם דרעי לצדו, כשגנץ נכנע לו, ואחרי שכבש את מחנה המרכז במשך שנה, אל תתפלאו אם "הליכודניק של כחול-לבן" – האיש שמשימתו הייתה למשוך אנשי ימין רך למפלגת האנטי-ביבי – אכן יהיה האיש שיום אחד יירש את נתניהו בהנהגת הליכוד והמדינה.

Stav Shaffir סתיו שפיר

20 באפריל 2020

ערב יום השואה, והדבר האחרון שחשבנו שיקרה היום הוא כזו מכה כואבת לתקווה של מליוני אזרחים ישראלים, שרואים בשעות אלו איך היא נקנית בכסף ובתיקים עלובים בשביל חבורה של פוליטיקאים שההיסטוריה תזכור כדבר אחד: משת"פים.

משתפ"ים לנאשם והרמאי הגדול בהיסטוריה של השלטון הישראלי. ראש ממשלה - שמוכן לבטל את הדמוקרטיה. הקול שלנו, שלכם, של ההורים, של האחים, של הסבים והסבתות, נזרק לפח תמורת שוחד פוליטי.

36 שנים ועוד 15 סגני שרים על מיליון וחצי מובטלים. מה, למען השם, מצדיק דבר כזה!?!?

מדינת ישראל הגיעה לשפל שלא הייתה בו מעולם.

גנץ ואשכנזי ופרץ ושמולי הפכו שותפים לימין הקיצוני במסע חיסול הציונות. הם אישרו הערב לנתניהו להתקדם עם חזון הסיפוח שעלול להביא לסופה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. הם נתנו יד לשחיתות עמוקה ומלאת ריקבון שמטביע את השלטון.

הם נכנעו בכל סעיף וסעיף: נתניהו יוכל להמשיך לשלוט ולתמרן את מערכת המשפט שאמורה לפסוק בפרשות השחיתות שהוא נאשם בהן.

ולצד כל זה, הפגיעה שלהם באמון הבוחרים של מחנה המרכז והשמאל, ובפרט במורשתם ובתפקידם הלאומי של אנשי תנועת העבודה, היא פצע שייקח שנים לתקן.

ההיסטוריה רצופה בשקרנים שמכרו את אלו שהאמינו בהם לטובת כיסאות מרופדים, תארים, עוזרים ומשכורות שמנות. אך היא גם רצופה באנשים שניצחו, הביסו דיקטטורות, יצרו תקווה, הגשימו חלומות, שלחו את השונאים והגזענים לפח הזבל של ההיסטוריה.

כל אחד מאיתנו יודע הערב באיזה צד הוא יהיה כשיספר לנכדיו וניניו על התקופה הזו.

דווקא היום, בזיכרון השואה, הגבורה והתקומה, אנחנו זוכרים גם כמה אנחנו חזקים. שזה הבית שלנו וגם כשנדמה שהוא מתפורר - אסור לנו להתייאש. שהאתגרים שאנחנו מתמודדים עימם היום - קשים ככל שיהיו - הם קטנים לעומת מה שהיו צריכים אנשים אמיצים באמת לעבור כדי להקים את המדינה שלנו. המעט שאנחנו יכולים לעשות היום זה לא לוותר עליה.

אז מה עכשיו? מעכשיו יובילו האזרחים, כי ממשלה אין. והאזרחים ינצחו.

התנועה לאיכות השלטון - 20 באפריל 2020

נאשם בשוחד לא יכול להרכיב ממשלה. הגשנו כעת עתירה בהולה לבג"צ .

לא יעלה על הדעת שראש ממשלה ישב בבוקר על ספסל הנאשמים ובערב ינהל את הקבינט הביטחוני .

בעת הנוכחית בנימין נתניהו עומד כחבר כנסת מן המניין, הוא לא מכהן כראש ממשלה נבחר - אלא המבקש לקבל על עצמו את הרכבת הממשלה.

נתניהו נאשם בעבירות החמורות של שוחד מרמה והפרת אמונים, הוא סחיט, לחיץ ומנוגד עניינים. הוא לא יכול להיות כשיר לקבל על עצמו את תפקיד הרכבת הממשלה, ובוודאי לא יכול להיות כשיר בהמשך לנהל את הממשלה.

כל החלטה שיקבל תהיה בניגוד עניינים מובנה, ומבלי שהציבור יוכל לדעת אם המדובר בהחלטה לטובתו האישית או לטובת המדינה. כל חקיקה, מינוי או מעשה שלטוני יעמדו מיד בבחינת ניגוד עניינים .

יו"ר התנועה, ד"ר עו"ד אליעד שרגא: "כשהאבות המייסדים של המדינה הזאת הקימו כאן מדינה יהודית, דמוקרטית, ליבראלית וציונית, הם חלמו שמדינת ישראל תהיה חברה למופת בבחינת אור לגויים.

לכן לא יעלה על הדעת שאדם, שעל גבו ישנה קופת שרצים בדמות שלושה כתבי אישום חמורים של שוחד, מרמה והפרת אמונים, יהרוס את דמות המנהיג הראוי למדינת מופת כמדינת ישראל.

רגע הכניעה של גנץ שכנדי בערב יום הזכרון לשואה ולגבורה. אירוניה היסטורית. קריסה אישית, פוליטית ומוסרית של גנץ בפני סחטנות בריונית של נאשם, שפועל להרס הדמוקרטיה בחסות הקורונה ובשיטות מפיוזיות. משואת המאבק כנגד הדמוקטטורה עוברת אל האזרחים. רק בכוח נחישותם תיושע ישראל שאנו אוהבים.

אהוד ברק

בן כספית Ben Caspit ✓

@BenCaspit

▼

המעבר החד ביותר של כל הזמנים: עמית סגל מדווח על ממשלת 36 השרים ו-16 סגני השרים (ממשלת הל"ו) ומיד עוברים לאייטם על אליהו ציכושווילי, ניצול שואה בן 94 שהתקשר למשטרה כי נשאר לבד בבית חודש וחצי בלי מזון ותרופות.

עלות לשכת שר נאמדת ב-6.5 מיליון שקל בשנה; כלומר, עלות 36 שרים צפויה לעמוד על 234 מיליון שקל בשנה, ולקדנציה בת ארבע שנים: 936 מיליון שקלים.

פרשנות: בעידן הכלכלי הקשה ביותר במדינה, נתניהו וגנץ הקימו את הממשלה הבזבזנית ביותר בהיסטוריה

כחול לבן ויתרה במו"מ הפוליטי ובחתימה על כל העמדות המשפיעות בתחום הכלכלי, החל מתפקיד שר האוצר, דרך התפקיד הקריטי של שר הבריאות ואיפשרו להכניס את המדינה לתקציב דו-שנתי, בעידן בו גירעון המדינה יורחב.

טל שניידר 20.04.2020

נתניהו וגנץ עצמו הלילה עיניים מן המצוקות הקשות העולות מן הרחובות ומן המרכזים העירוניים בישראל וחתמו בידיהם על הקמת הממשלה הבזבזנית ביותר בהיסטוריה של ישראל.

הממשלה תכיל לא פחות מ-36 שרים ו-16 סגני שרים, משמע ניפוח הממשלה למימדים קיצוניים, חסרי אחריות.

כחול לבן ויתרה במו"מ הפוליטי על כל העמדות המשפיעות בתחום הכלכלי, החל מתפקיד שר האוצר, דרך התפקיד הקריטי של שר הבריאות ואיפשרו להכניס את המדינה לתקציב דו-שנתי, בעידן בו גירעון המדינה יורחב.

המנגנון שהוכנס בהסכם יחייב שינוי חוק יסוד משק המדינה, ושילוב תקציב דו שנתי, ואמנם הצדדים קבעו אפשרות לעדכון תקציבי בראשית כל שנת כספים (ינואר), אך קבעו שאם יהיו להם מחלוקות, יראו את התקציב המקורי, כתקציב ההמשכי.

ובמילים אחרות, נתניהו דאג שוויכוחים תקציביים, שהם ליבת המחלוקות הפוליטיות, לא יפריעו לו להמשיך למשול. עם שר האוצר בידי הליכוד ל-3 השנים הבאות, כחול לבן הפקידו בידי הליכוד את המפתח העיקרי לניהול המשק הישראלי.

גם ועדת הכספים, הועדה לענייני קורונה, ועדת העבודה והרווחה, ועדת הכלכלה - כלומר כל הועדות עם הפיקוח על חוקים כלכליים, יוותרו בידי הליכוד. כאמור, שליטה מלאה בעתיד החברתי של המדינה.

אפילו בהיבט של חוק הגיוס לצה"ל נכנעו כחול לבן לדרישות הליכוד, והוציאו את נושא יעדי הגיוס מידי המחוקקים והעבירו אותו לידי הממשלה.

המשמעות של כך היא המשך האי-שוויון בנטל על אזרחי ישראל, כאשר רק מחצית מן האוכלוסיה משלמת המיסים, החילונים והדתיים הלאומיים יהיו ברי גיוס חובה.

כחול לבן ויתרה בכל אחת מן החזיתות המשפטיות

היום (ב') התקשר נתניהו לבעל מסעדת הפלאפל מאשדוד, יובל כרמי, ואמר לו "נגעת לליבי, אני אעזור לך, נעזור לכולם, נתגבר על זה יחד". בציניות רבה, נכלל בסרטון קטע בו כרמי "מנקה" את נתניהו מאחריות למצב ומשליך את כל הבעיות, חוסר הסיוע לעסקים במדינה, על יעציו של נתניהו.

גנץ, אמר לפני כמה שבועות שהוא נכנס תחת האלונקה לסייע בעת משבר, אך בהסכם הקואליציוני, ברור שהדבר האחרון שעניין אותו הוא המצוקה הכלכלית.

הוא העניק לליכוד שליטה כלכלית מלאה במדינה, ולמעט וטו בוועדת השרים לחקיקה, שריו יתקשו לנווט את המדינה מבחינה כלכלית.

גנץ ניסה לייצר בהסכם נרטיב של הצלת הדמוקרטיה מציפורניו של בנימין נתניהו, אך בקריאת הסעיפים עולה שכחול לבן ויתרה בכל אחת מן החזיתות המשפטיות.

הועדה למינוי שופטים, הועברה כולה לידי הימין, עם שני נציגי קואליציה כח"כים, בניגוד לנוהג מן העבר, כאשר אחד מהם הוא ח"כ צביקה האוזר, אשר לבטח ידאג לשופטים שמרנים.

יהיו בוועדה גם שני שרים מן הממשלה. בניגוד להודעות נרגשות של אנשי כחול לבן בשבועות האחרונים, גם הסידור של חובת פיטורי שרים, במידה והוגש נגדם כתב אישום, נמחק. הלכת פנחסי דרעי עברה מן העולם, והחקיקה של הצדדים תצטרך לתת לכך ביטוי.

הדבר אולי החמור מכל הוא, מבחינת היציבות השלטונית הוא שאם בג"ץ יכריע שנתניהו לא יכול לכהן כראש הממשלה (בשל ישיבתו בספסל הנאשמים בחודש הבא), יבוטל ההסכם מיד והמדינה תצא למערכת בחירות רביעית.

גנץ התהדר הערב בכך שהוא חסך למשק מערכת בחירות רביעית, אבל לא בטוח שהדבר כך. וגרוע אף יותר: אם תהיה מערכת בחירות רביעית בזבזנית, יגידו כל הפוליטיקאים, הפעם לרבות כחול לבן, שזו אשמת שופטי העליון. כאילו אלה לא נחבטים מספיק ביום-יום הרגיל.

בצד הכלכלי, ההסכם דל בפרטים. אין קווי יסוד של הממשלה, אין התייחסות למצב הרעוע במשק, אלא רק סידורים ותרגילים משפטיים כדי לבצר את מעמדו של נתניהו, לרבות דאגה לדיור נוסף בתקופת 18 החודשים הבאים, כאילו אין לנתניהו מספיק רכוש פרטי.

"ממלא מקום ראש הממשלה יקבל נושאים נגזרים ממעמדו, דוגמת סידורי דיור, משרד וכל נושא הנגזר מכך באופן ישיר ועקיף". כלומר, בעוד הציבור הישראלי יכרע תחת המצב הכלכלי הקשה, כספי המסים יממנו לשכות, בתים וסידורים נוספים כיוון שראש הממשלה החלופי "יהיה זכאי לכל התנאים הנלווים".

ועדת השרים לענייני חקיקה תהיה הגוף המשותק ביותר במדינה

בתקופת החירום, המוגדרת בהסכם כחצי שנה, כל החקיקה תהיה בתחום הקורונה, אך לא פורטו בהסכם עקרונות יסוד לחקיקה וכך כל צד פוליטי יוכל לתקוע יוזמות.

ועדת השרים לענייני חקיקה בראשות שר המשפטים המיועד אבי ניסנקורן תהיה הגוף המשותק ביותר במדינה.

הם לא יוכלו לזוז ימינה או שמאלה, למעלה או למטה, בלי אישור שני הצדדים. וטו כפול ומכופל שיתקע כל דבר ועניין. קשה להבין איך יו"ר ההסתדרות לשעבר, ששם לו כיעד בקריירה שלו לדאוג לחלשים בחברה, יוכל להעביר חקיקת סיוע לעסקים בישראל, כשמולו ניצבי שועלי קפיטליזם כמו נתניהו ושאר שריו.

אך דבר אחד אינו כלול באיסור החקיקה הנ"ל וזאת חקיקה בדבר סיפוח יו"ש. לפי ההסכם נתניהו יוכל להציג בקבינט את החלת הריבונות מ-1 ביולי 2020 ולהביא זאת לאישור הכנסת.

עלות החקיקה של החלת ריבונות אינה מצוינת בהסכם, אך מיותר לציין שאם המהלך יוביל לביטול הסכם השלום עם ירדן, יהיו לכך גם השלכות כלכליות שליליות מאוד על המדינה (שלא לדבר על ההשלכות הביטחוניות והמדיניות).

ואלמנט אחרון והזוי בהסכמה בין הצדדים: מה יקרה אם נתניהו יחליט להתפטר מתפקידו כראש הממשלה עשרה ימים לפני תום 18 החודשים שלו בתפקיד?

ובכן, לפי ההסכם המסורבל, גנץ יכנס לתפקידו למשך 18 חודשים, אך בסיומם, יהיה זכאי נתניהו לעשרת הימים שלו בחזרה ובקיצור, בתום 36 החודשים, תצא המדינה למערכת בחירות לכנסת ה-24, כאשר נתניהו הוא ראש הממשלה בתקופת המעבר והוא יכול להמשיך לכהן, בכל עונות המעבר, גם אם לא הצליח להרכיב ממשלה.

כך הוא יהיה בכנסת ה-24, ה-25 וה-26. הלקח של שנת 2019-2020 לא נלמד.

בואו נלמד מי זה יריב לוי ששמד מאחורי ההסכם שנחתם היום ועתיד לשמש

יו"ר הכנסת: - Ya Haim - 20 באפריל 2020

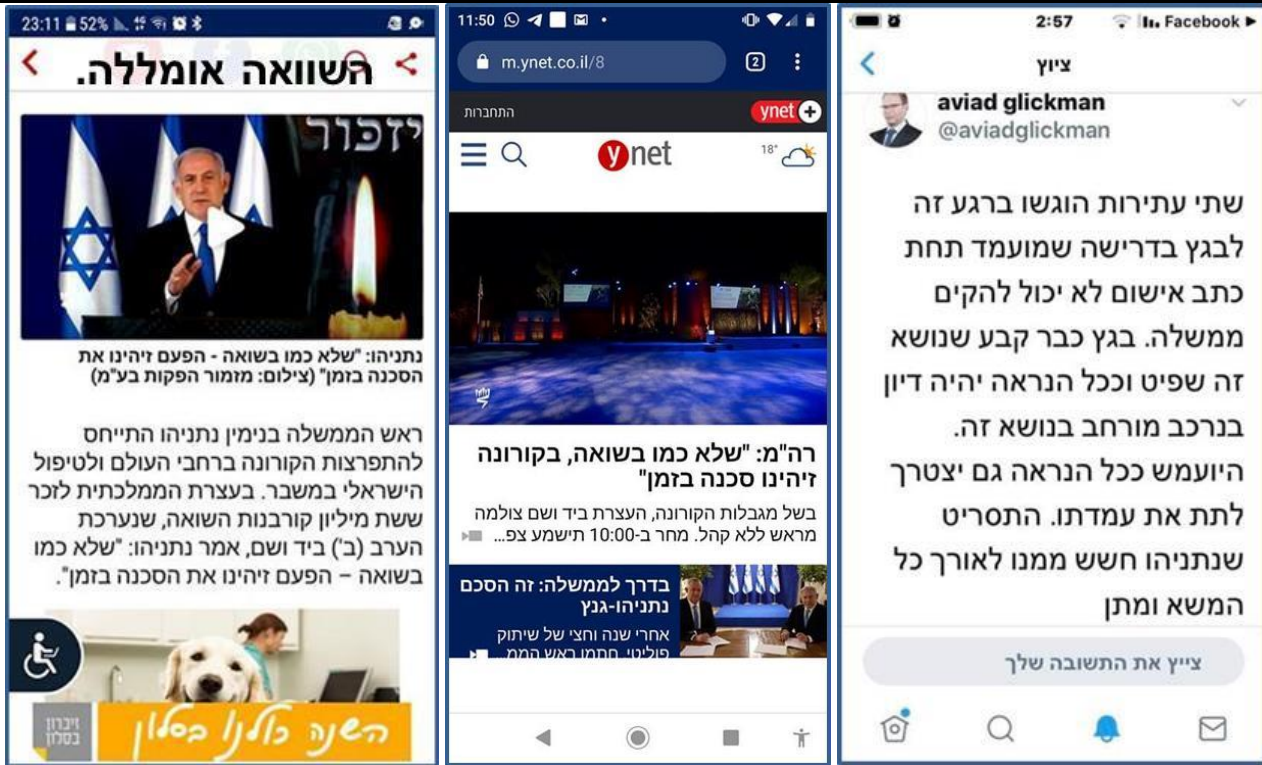
המדובר בפצצה מתקתקת ממש לשלטון החוק במדינה .

הבדיחה מספרת שמבחינתו מרכז הליכוד הוא זה שיחליט אם להרשיע או לזכות את ביבי. מספרים עליו שנתן עצה לאיילת שקד להתייחס לנשיאת העליון כיריבה שיש להתנהל מולה בעורמה, לכופף את ידה ואף להביכה, אם יש בכך צורך.

לפני כחודש, האיש המסוכן הזה הציע לסגור את הכנסת, וכתב שאם הנשיאה חיות חושבת אחרת היא מוזמנת להגיע עם משמר בתי המשפט ולפתוח את המליאה בכוח .

אני מציע לכל חבר כנסת שהולך להצביע עבורו לתפקיד יו"ר הכנסת לקרוא את משנתו הסדורה להרס המדינה. מדובר בתפיסת עולם רדיקלית, בעיקר בנוגע למערכת המשפט.

לוי רואה בשופטים יריבים של הפוליטיקאים, רודנים השולטים באמצעות המשפט במדינה, ואשר מבקשים לתפוס את מושכות השלטון מידי העם. ללוי יש תוכנית עבודה מגובשת לביצוע המשימה של הרס המדינה, בין היתר, ביטול חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, חוק יסוד: חופש העיסוק, שימוע לשופטים בכנסת, מינוי שופטים על ידי פוליטיקאים וביטול מוחלט של הביקורת השיפוטית על פעולות המינהל ורשויות המדינה.

Hertzel Aviv

הרצל אביב - פרדס חנה כרכור - 21.04.2020

האם יש מחיר לבגידה? מה משמעות המילים "ערכים, מוסר, יושר, מורשת, עמידה על עקרונות, צדק חברתי, אחדות, דמוקרטיה?"

האם יש להם מחיר? האם יש קנס כלשהו, על אי עמידה בהבטחות לבוחר? האם הזניית הפוליטיקה, היא מכת גורל? מה ילמדו בשיעור אזרחות את ילדינו ונכדינו? האם אמירת שקר, היא האמת היחידה?

במהלך חייו בארץ, אנו בני ה 70, ראינו הצלחות, כישלונות, בריאות וחולי, חיבוק ואהבה, ומנגד פרידה מאנשים יקרים, הולדת ילדים ונכדים, יצירת ופירוק חברויות, מלחמות נוראיות וימים טובים, הקמת מולדת נפלאה, וכעת יש חשש להמשך קיומה.

לתומנו חשבנו שאנחנו מכירים את החיים, את אדמת הארץ ושביליה, שעברנו הכל, שהפקנו לקחים, ושום דבר לא יפתיע אותנו. אך מסתבר, כפי שאמר קהלת "הבל הבלים, הכל הבל", "ומה שהיה הוא שיהיה". מסתבר שאיננו מבינים דבר. כוחות הרשע, הפילוג והשנאה, השתלטו עלינו, מתחת לאף.

הרבה מיתוסים נרמסו, ופרות קדושות נשחטו, וכל פעם מחדש אתה אומר לעצמך, שאי אפשר לרדת נמוך יותר, וחייבים לשנות את המצב. אך לצערי, כל פעם אנו מגלים שיש תחתית עמוקה יותר. המוסר, הערכים והיושר, הן מילים חסרות משמעות.

האם להאשים את הפוליטיקאים? או שמא עלינו להאשים את עצמנו - עם ישראל? כיצד הפכנו לעם שהולך אחרי מנהיגות מושחתת? כיצד הפך הבלתי נורמלי - לנורמלי? כיצד נתנו לשקר להפוך לדבר מובן מאליו? כיצד הצליחה משפחה מטורללת, בראשות נוכל המואשם בפלילים, להשתלט לנו על החיים, תוך הפיכת חלק נכבד מהעם לעיוורים, למוחאי כפיים, לסוגדים למלך? כיצד אנו צופים בהרס הדמוקרטיה, וזה עובר לידנו כאילו לא היה הדבר בנפשנו? וכיצד הפכו מקימי המולדת

וצאצאיהם ל"שמאלנים בוגדים", והארץ לא רעשה? וכיצד במחי יד הפכנו את כל אזרחי המדינה הערבים לבוגדים?

המדינה שהכרתי, בה נולדתי, בה בניתי את ביתי ומשפחתי, התהפכה עליי, ואני מרגיש פתאום שאיני שייך למקום הזה. אין על מי לסמוך.

כל השאלות והתהיות, מובילות לבעיות השעה. במדינת ישראל, עומדת לקום ממשלה בת 36 שרים, ועוד סגני שרים, המורכבת מ"גוש הימין" ומשבריהן של מפלגות, ונבחרו ציבור, שבגדו באמון בוחריהם. אנשים "טובים" שלא הייתי מאמין שיערקו ממפלגתם, ויצטרפו למנהיג מושחת, וכשירו את דרכו לבריחה ממשפט, בתמיכת האיש שבחרתי בו, כי האמנתי ביושרו ובדרכו. והנה באה הפצצה לפנים.

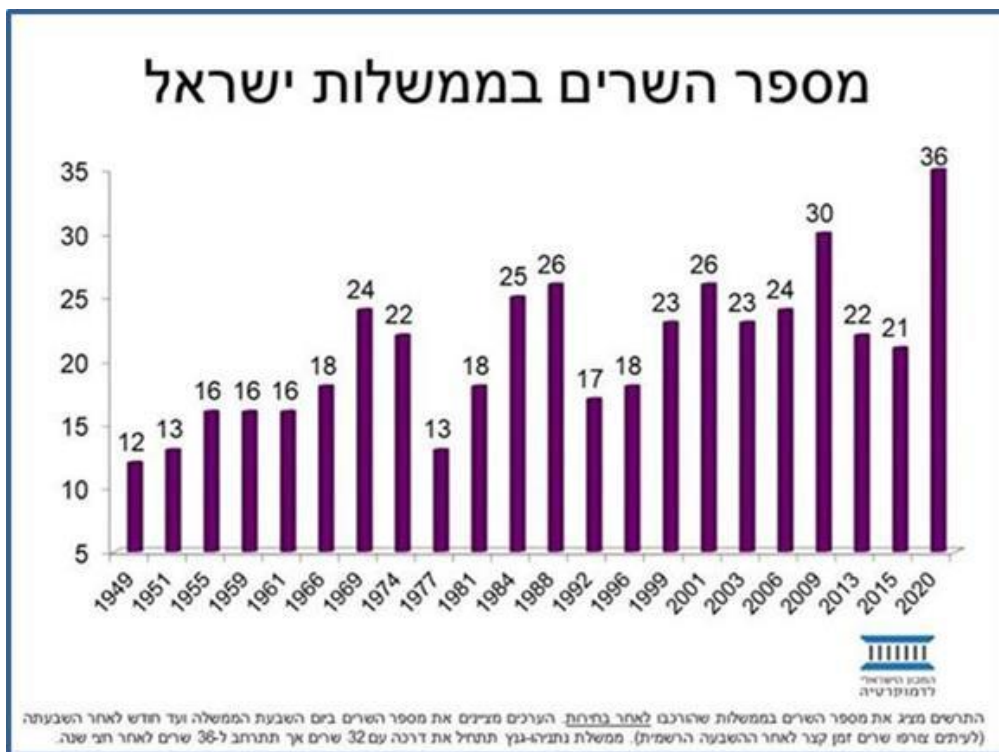
זו ממשלת שקר בזויה ובזבזנית, ממשלה שהיא בית בושת לבוגדים, למועלים באמון בוחריהם, לאנשים קטנים, רודפי שררה. נתניהו צוחק עליכם. גנץ, אשכנזי, שמולי, יחימוביץ, ניסנקורן, פרץ, טרופר, הנדל, האוזר - מי היה מאמין. הצטרפתם לחבורה מושחתת של נתניהו ושותפיו, מתבייש בכם. בגדתם במורשתם של בוני הארץ והנופלים למען תקומת המולדת. נפלתם ברשתו של שקרן מועד. ימים יגידו.

לו ניתן היה לתבוע אתכם על בגידה, שקר והפרת אמונים, הייתי עושה זאת.

צריך זמן נוסף, כדי לעכל את רעידת האדמה שעוברת עלינו. יש לאגור כוחות, ולחשב מסלול מחדש.

ונתניהו ואנשי חצרו בתקשורת, ששעבדו נפשם לשטן, ימשיכו לעבוד עלינו, לקול מצהלות עדת מאמיניו. כמה חבל.

והלוואי ויבואו ימים טובים יותר.

הסכם שיתוק לאומי

בממשלה שכל מינוי וכל צעד בה דורשים הסכמה, לא ברור מה אפשר יהיה להזיז. מהו הוויתור שמעיד על חוסר ניסיון בניהול המו"מ - ולמה גנץ סידר לנתניהו תנאים מצוינים גם לבחירות? | פרשנות

מורן אזולאי - פורסם: 21.04.20

מלבד אחד, ראש הממשלה בנימין נתניהו, יהיו אלה שלושה שבועות שכולם ירצו לשכוח - צוותי המשא ומתן הקואליציוני, הפוליטיקאים, הציבור ובעיקר יו"ר כחול לבן בני גנץ. שלושה שבועות של שיחות בלתי נגמרות, שעות על גבי שעות בתנאי עייפות ואף בטן ריקה בבלפור (במעון ראש הממשלה לא מוגש בדרך כלל מוגש מזון לאורחים, גם כששוהים שם שעות ארוכות) - בניסיון לייצר אחדות.

ההסכם במלואו, הסעיפים ומשמעותם:

הסכם האחדות שנחתם אתמול לא השרה אווירה חגיגית שהסכמים מהסוג הזה אמורים להביא איתם. התחושה החמוצה שליוותה אותו והאווירה הכבדה הייתה לא רק תוצר של ערב יום השואה, שדווקא בו בחרו הצדדים לחתום. החמיצות הייתה גם תוצר של חוסר האמון בין הצדדים, ושל הידיעה שיוצאים להרפתקה שאיש לא יודע איך היא תיגמר, ובעיקר מתי.

לנתניהו וגנץ, היריבים המרים עד לא מזמן, היו לא מעט שעות יחד בתקופה האחרונה. מי שהיו בסביבתם בימים האחרונים אומרים שגם ספר עב כרס לא יספיק כדי למלא את כל התיאורים והסיטואציות המוזרות שעברו עליהם בשיחות. זה לא שיפר את מצב היחסים ביניהם ואת האמון ההדדי.

עם פרסום ההסכם, מיהרו שני הצדדים לחשוף רשימת הישגים שהוכנה מראש. מה נמנע מהיריב, מה הושג על ידיהם. אלא שההסכם הזה, מלבד סעיף או שניים

לכל צד, לא צפוי להביא בשורות גדולות. הוא מביא איתו וטו על יוזמות חקיקה לשני הצדדים, וטו על מינויים, ממשלה שוויונית שהכל בה דורש הסכמה - ובמילים אחרות, מסמך שכדי להגשים אותו דרושה רמת אמון גבוהה מאוד בין שני החותמים - וזה כנראה לא המקרה. הסכם האחדות הלאומי עוד עשוי להפוך להסכם שיתוק לאומי.

" לא הייתה ברירה אחרת", אומרים המעורבים. נכון. ממשלת אחדות היא כנראה הפתרון היחיד בעת הזאת. אבל האם גנץ נכנס אליה כשעשה את המקסימום עם הקלפים שהיו בידיו? התשובה היא לא. למזלו של נתניהו, גנץ סירב לשחק את המשחק הפוליטי ולשפר את מצבו בהסכם. הוא קיבל אומנם רוטציה על תפקיד ראש הממשלה, אבל לא רק שהמערכת הפוליטית כולה סבורה שאם תתקיים הרוטציה יהיה זה נס גלוי, הרי שאם בטעות הוא יהפוך לראש ממשלה - עם 17 מנדטים בכנסת, רוב ימני ויו"ר כנסת מהליכוד שיכהן לאורך כל הקדנציה - גנץ לא יוכל לזוז.

מזכיר גם כי נתניהו אמר לפני שבועות ספורים שראש ממשלה לא יכול לתפקד בלי יו"ר כנסת מטעמו. הכלל הזה לא תקף, מתברר, כשמדובר בהסכם הרוטציה עם גנץ, ויו"ר כחול לבן אפילו לא חשב לבקש יו"ר כנסת ממחנהו. זה אומנם תרחיש רחוק שכאמור לא בטוח שיתגשם, אבל הוא מסביר משהו על האופן שבו ניהל גנץ את האירוע.

דעה: מופע האימים של קרן מרציאנו ויונית לוי נגד מורי ישראל

ישבו השתיים במקומן הנישא והמרופד ודרשו מהמורות ומהמורים ש"ייכנסו מתחת לאלונקה". אכן, השבע לעולם לא יבין את הרעב.

פרופ' יובל אלבשן 21 באפריל 2020

אם למישהו נדרשה הוכחה בדבר צדקת קביעתו של הסופר יצחק שבסיס זינגר ש"השבע לעולם לא יבין את הרעב. מי שקורת-גג לראשו לא יוכל להזדהות עם הלן ברחובות. זיכרון, דמיון אין די בהם" - הוא מוזמן לצפות ב"ראיון" שערכו המגישות הבכירות של ערוץ 12, יונית לוי וקרן מרציאנו, למזכ"לית הסתדרות המורים יפה בן דוד, ולקבל אותה.

יושבות השתיים במקומן הנישא והמרופד ודורשות מהמורות ומהמורים ש"ייכנסו מתחת לאלונקה" וילמדו את ילדיהן בחינם בחופשת הקיץ. כשיפה בן דוד, לא המרוזאיינת הכי רהוטה בעולם, עונה להן שהמורות והמורים כבר תרמו תשעה ימי חופשה, מזנקת עליה לוי ומקשה "אז למה לא לתרום עוד כמה ימים?".

כך, בלי בושה, שתי נשים שמרוויחות סכומים שמורים ותיקים יכולים ככל הנראה רק לחלום עליהם (וגם את זה רק בהפסקת הקפה-נמס-עלית בחדר המורים שהמזגן בו לא תמיד עובד כמו באולפן בנווה אילן), מעזות לבוא בדרישה לאחד מציבורי העובדות המנוצלות ביותר.

הן לא דרשו זאת מוועדים חזקים ועתירי משכורות או מפקידי האוצר הבכירים שהן מראיינות מדי ערב; הן אפילו לא דרשו זאת מהאורקל המוסרי - פרופ' גבי ברבש - שישב לצידן והביע אף הוא "תדהמה" מעזות-המצח של נציגת המורות שמסרבת לעבוד בחינם (מעניין כמה פעמים הוא תרם חלק מהשכר הרב שהוא קיבל כמנכ"ל בית חולים), אבל הן כן דורשות זאת מהמורות הנשמטות למיטתן מדי לילה אחרי שסיימו יום עבודה מפרך שכולל חוץ מההוראה אינסוף ישיבות, שיחות עם הורים בערבים, בדיקת בחינות והכנת מערכי שיעור. הצביעות בהתגלמותה.

כשנציגת המורות טוענת כי המורים עובדים בימים אלה, מרציאנו מיהרה לבטל את דבריה בטענה כי ללמד מהבית זה "יותר קל" מאשר בכיתה. באמת? מעדות של מי שמלמד בזום כבר כמה שבועות, הרשי לי להסביר לך (בחינם, אל דאגה) שאין מה להשוות להרצאה רגילה. ממש אין.

ההוראה המקוונת הרבה יותר קשה מאשר ההוראה המסורתית בכיתה. ההכנה הרבה יותר ארוכה. ניהול השיעור הרבה יותר מורכב, ומדדי הבדיקה של המטלות מאוד מסובכים. אין מורה שלא היה מעדיף ללמד בכיתה מאשר בזום, בוודאי בכיתות גדולות כמו אלה שיש בבתי הספר שלנו, אבל כנראה שמהמרקע זה נראה כל-כך קל, שלא שווה לשלם בעד זה.

"איפה הסולידריות? איפה הערבות ההדדית?" ממשיכה מרציאנו בדמגוגיה לדרוש מהמורים לעבוד כעת באופן מלא תמורת חצי מהשכר ובנוסף גם ללמד בקיץ. מרציאנו הרי יודעת טוב מכולן, ככתבת כלכלית ותיקה, שימי החופשה הרבים של המורים אינם צ'ופר אלא חלק מההסכמים, ושזו הדרך של המערכת לשלם להן שכר נמוך לאורך כל השנה.

האמינו לי, אין מורה שלא היה מוותר על חודשיים חופשת קיץ תמורת שכר שהוא אחד חלקי משהו מהממוצע של מרציאנו, לוי וברבש.

אז אמת, השבע לעולם לא יבין את הרעב, ומי שמרגע שחרורו מצה"ל הרוויח משכורות שמורים עם ותק של 30 שנים לא מתקרבים אליהן, לא יכול באמת להבין את המורה התשושה - אבל הוא יכול לנסות, ולכל הפחות לוותר על הצדקנות והצביעות.

הכותב הוא דיקן הפקולטה למשפטים בקריה האקדמית אונו.

בני גנץ, היום אחד הימים הכי עצובים בחיי ובגללך.

אברהם צפניה - 21 בפריל 2020

עשו ממך סמרטוט ריצפה אך המשכת ליחול על גחונך למרות הכול. הגרוע מכך הסכמת שליצמן ימשיך להיות שר הבריאות, אחרי שנכשל קולוסלית כשר הבריאות. עצוב כי קיווינו שהנה קם לנו אדם מנהיג ישר והגון להיות רוה"ם, אבל הסתבר לי שבחרנו נמושה. עצוב לראות לאן המדינה הולכת ואיזו מדינה אני משאיר לבני ונכדי אחרי שלחמתי כחייל קרבי ב 4 מלחמות ישראל.

(וגם בני נלחמו כול חייהם למען המדינה.)

הגעת לרוב של 62 ושמת את הניצחון בצורה מבישה.

ניצחון שהושג בזכותינו האזרחים.

וקיבלנו ממשלה מנופחת 52 שרים וסגני שרים.

(ואולי גם את החוק הנורווגי)

העצב מתעצם ביחוד היום ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה, ובשבוע הבא יום הזיכרון לחללי צה"ל ביניהם בני הבכור גולן.

איכזבת אותי ורבים שכמותי.

אינני חושב שאצביע עוד פעם בחיי בוודאי לא למענך.

בני גנץ איכזבת. (לא היתה פעם ב78 שנותי שלא הצבעתי לכנסת, לא עוד).

אני שמאלני.

עמרי שבתאי 21 באפריל 2020

בייחוד בשבילך גברת מסוכנת!

למעשה אני שמאלני בערך.

זה מורכב. אני דמוקרט, אני ליברל, אני חילוני. מבחינה כלכלית-חברתית - אני בהחלט במרכז עם מכה קלה בכנף לכיוון ימין.

מבחינה מדינית ביטחונית אני רודף שלום אידיאולוגי אבל לא מאוד בטוח שזה מעשי עכשיו, או בכלל. אבל, גברת מסוכנת, בשבילך אני שמאלני.

אותי את רוצה להרוג. אני הגבר שאת מעדיפה בקבר. כן כן - זה לגמרי אני!

אני רוצה לספר לך קצת עלי, ככה לפני שיבואו לקחת אותי. נולדתי כאן, למשפחה קטנה מדי באדיבות עוד אחד שרצה להרוג הרבה מאוד משלנו. אגב, הוא לא היה בררן כמוך.

הסבא שלי שמואל שבתאי - נלחם בצבא הבריטי ואח"כ במלחמת העצמאות גם בשבילך.

כדי שתעמדי עם שלט שקורא להרוג את הנכד שלו. הבן שלו - אבא שלי- גם היה חייל.

אני לא ממש הכרתי אותו אבל מהסיפורים ששמעתי עליו יש סיכוי שהיו לו גם פה ושם נגיעות שמאלני.

לשמחתך הוא נהרג במלחמת יום כיפור - שהייתי בן שלוש וחצי.

פחות שמאלני אחד זה בטח יותר נחמד. שנה לפני כן נהרג בצבא עוד שמאלני שמחה ספיר - דוד שלי.

כן, ככה, הצבא עושה את העבודה לא רעה כשזה נוגע חיסול השמאלנים המזיקים.

אני עצמי שירתתי בקבע 25 שנים אולם ברם לצערך לא נהרגתי אלא רק נפצעתי. בעסה.

אולם... לא אבדה תקוותינו.

אני עושה מילואים!!! עם קצת עזרה מהחמא"ס תשמחי לגלות שעוד שמאלני עזב אותנו בטרם עת .
אגב, יש לי ארבעה ילדים. עם פוטנציאל מסוים שגם חס וחלילה יצאו שמאלנים. גם כאן יש תקווה.
אני מחנך אותם לשרת את המדינה, ללכת לצבא. יש מצב

גברת מסוכנת - את מפחידה אותי יותר מהחמא"ס, ומהחיזבאללה, ומאיראן. את ושכמותך מאיימים
לפורר אותנו, את החברה הישראלית מבפנים .

אבל לא רק את, ולמעשה בעיקר לא את. מי שלא יגנה את הקריאות האלה, שכמו בשיר של מרטין
נימלר התחילו בערבי טוב זה ערבי מת, ממשיכים עם שמאלני גבר זה שמאלני בקבר, ובגינניים
ואיזמים של שר הביטחון השמאלני משה בוגי יעלון ומי יודע לאן זה ימשיך - מי שלא מגנה את
הקריאות האלה הוא חלק מהן !!!

שלך, עמרי שבתאי, שמאלני.

מוטי גילת - יום ג', 21 באפריל 2020

• מבחן גורלי של שופטי בגצ •

החתונה המביכה בין גנץ לביבי מביאה את המדינה למבחן גורלי.

כבר נכתב רבות על רצון אנשים רקובים במערכת הפוליטית ובתקשורת לרסק את בג"צ, לקשור את
ידי שופטיו, למנוע מכבודם להילחם בשחיתות השלטונית.

כבר נכתב רבות על הצלחת הכוחות האלה להחליש את העוגן האחרון של הדמוקרטיה הישראלית;
לנסות להלך אימים על השופטים, לעקור את השיניים האחרונות שלהם.

האחרון שעשה זאת היה הנאשם בקבלת שוחד ובמעשי מרמה, בנימין נתניהו. הוא הלך בדרכו של
המורה שלו אריה דרעי.

עכשיו, אחרי החתונה המביכה בין מי שהוליך שולל את בוחריו לבין מי שמנסה להוציא להורג סופית
את אחרוני שומרי הסף האמיצים – מגיע רגע האמת של שופטי בג"צ: האם הם יקבעו בעתירות
שהוגשו להם כי נאשם בפליליים יכול להקים ממשלה ולהיות אחד האנשים שבוחרים את השופטים
בישראל?

האם כבודם יעניקו גושפנקא לטירוף הזה? האם יאשרו הסכם המבטל את ועדות האיתור לבחירת
אנשי מפתח במערכת האכיפה ויחזירו אותנו לימים של פרשת בראון חברון – לאותה צחנה נוראה?

האם נחזור לאותם ימים שבהם נאשם בפליליים גייס לעזרתו את ראש הממשלה, כדי לקבוע מי יהיה
ראש התביעה הכלכלית ברגעים המכריעים של משפטו, ולא עמד לדין?

עם כל הכבוד – זה הקרב הערכי הכי חשוב במדינה. זה הסיפור. זה המבחן האמיתי של כבודם.

בני גנץ, שמי חיים בן שאנן חבר מפלגת "יש עתיד" מיומה הראשון (ושמח על**כך) - 21 באפריל 2020****תקשיב לי בני גנץ**

לביבי אני לא בא יותר נכון לא אבוא בטענות כי הוא עשה את הכל אבל את הכל למען הישרדותו הפוליטית נתניהו הבטיח לכהן כראש ממשלה וקיים;

הוא הבטיח רוב לסיפוח של הגדה המערבית וקיים;

הוא הבטיח שהימין ישלוח בוועדה למינוי שופטים וקיים;

הוא הבטיח להסיר מכתפיו את אימת בג"ץ והלכה למעשה קיים; אבל אליך אני בא ואבוא בטענות ובדרישה להסברים

(א) אם החלטת להיכנס לממשלה למעל מלחמה בקורונה וקראת לה ממשלת חירום. אז איך היא הממשלה הכי מנופחת מאז קום המדינה (36 שרים ו 8 סגני שרים והיד עוד נטויה).

(ב) הבטחת לנו שלא תשב תחת נתניהו עם כתבי אישום ואתה יושב גם יושב

(ג) הבטחת להילחם בשחיתות ועשית ההיפך נתת יד להמשך השחיתות בכנסת ובממשל (אתה כעת שותף פעיל בשם השחיתות).

(ד) הבטחת לשמור על הדמוקרטייה. כעת תסביר לי איך שומרים על הדיוקרטייה כשבועדה למינוי שופטים יש נציגות וטו לליכוד בהחירת השופטים. ומי כמוך יודע שאם ביבי יורשע במחוזי אז בבג"ץ השופטים שביבי בחר יזכו אותו .

(ה) דיברת על קיצוץ במשאבים למען קשישים זוגות צעירים ונכים. איפה זה בדיוק כשהממשלה שהקמתם מנופחת דייה .

(ו) דיברת על אחדות העם ואיחוי הקרעים. אז יקירי עשית ההיפך. בגדת במפלגה שהקמנו יחד איתך ופירקת אותה רק בשביל תפקיד ראש הממשלה (שלא בטוח שתהיה כל זמן שביבי בפוליטיקה) לשנה וחצי כשהייתה לך ביד הזדמנו פז להיות ראש ממשלה לארבע שנים.

(ז) איך נילחמים בקורונה כשלא דורשים את תיק הבריאות?

(ח) מעניין אותי איך את. ומפלגתך יתנהגו כשחברי האופוזיציה יניחו את החוקים נגד ביבי? תילחמו בשחיתות או תלכו איתה?

בני גנץ אני בטוח שלא יהיו לך תשובות לתת לנו.

אני רק יודע שביום הבחור נבוא איתך ועם אשכנזי וכל יתר הבוגדים חשבון.

מכאן אני מרים ראש בגאווה יתרה ש"יש עתיד" שחרתה על דגלה להיות מפלגה ישרה ונקיית כפיים כמנהיגנו יאיר לפיד ולא גררה רגליים תחת האלונקה שאת. נכנסת אליה.

אני אמשיך בכל כוחי ומאודי להחלפת השלטון המושחת הקיים לממשלה יותר נקייה למדינת ישראל.

בני גנץ אני מאחל שהממשלה שלך שהקמת לא תסיים את ימיה.

היטלר, אתה חושב שהצלחת?
תחשוב שוב ותעקוב, אז ככה...

- 31 ישראלים אלופי עולם.
- 9 ישראלים מדליסטים אולימפיים.
- מאמן ישראלי, דיוויד בלאט, בנמר האן בי איי.
- מאמן ישראלי, אברהם גרנט, בנמר ליגת האלופות.
- 116 ישראלים מדליסטים במשחקים הפאראולימפיים.
- 5 פעמים קבוצה ישראלית השתתפה בליגת האלופות.
- פעם אחת נבחרת ישראל בכדורגל השתתפה במונדיאל.
- זוג טניסאים ישראלי, אנדי רם ויוני ארליך, זוכי גראנד סלאם.
- 29 פעמים נבחרת ישראל בכדורסל השתתפה באליפות אירופה.
- 6 פעמים קבוצת כדורסל ישראלית זכתה באליפות אירופה (מכבי ת"א).
- 12 ישראלים זוכי פרס נובל. 204 יהודים בעולם.
- 26 ישראלים זוכי פרס וולף.
- 15 ישראלים זוכי פרס גדל.
- 5 ישראלים זוכי פרס טיורינג.
- 2 ישראלים זוכי מדליית אוילר.
- 3 ישראלים זוכי פרס נמרס לכלכלה.
- 2 ישראלים זוכי המדליה הלאומית למדעים.
- ישראלי אחד, הזל פורסטנברג, זוכה פרס אבל.
- ישראלי אחד, אילון לינדנשטראוס, זוכה מדליית פילדס.
- ישראלי אחד, שמואל נח אייזנשטדט, זוכה פרס הולברג.
- ישראלי אחד, דיוויד וייסבורד, זוכה פרס סטוקהולם לקרימינולוגיה.
- 4 ישראלים זוכי האירוויזיון.
- 2 ישראלים זוכי פרס האמי.
- 3 ישראלים זוכי פרס פוליצר.
- 5 ישראלים זוכי פרס הגראמי.
- 4 ישראלים זוכי פרס האוסקר.

עומרי כספי, הישראלי הראשון באן בי איי.
גל גדות, הישראלי הראשונה בעולם.
אילן רמון, הישראלי הראשון בחלל.

- ווייז.
- עוזי.
- דלקן.
- במבה.
- טפטפת.
- איתוראן.
- קופקסון.
- טיל החץ.
- מובילאיי.
- איי סי קיו.
- דוד שמש.
- כיפת ברזל.
- דיסק און קי.
- טנק מרכבה.
- סנדלי שורש.
- עגבניית שרי.
- מטוס ללא טייס.
- קסדת טייס קרב.
- תשעה מיליון בני אדם.
- צבא שעשוי מפלדה.
- רפואה מתקדמת.
- כלכלה חזקה.
- חינוך חכם.

את, וזאת רק הרשימה הישראלית, הרשימה היהודית לא נגמרת פשוט.
אדולף, עברנו את פרעה, עברנו אותך ונעבור גם את הקורונה בסוף.
היטלר, נכשלת מאדרפאקר.

משולחנה של מורה צעירה - 21 באפריל 2020

אי אפשר שלא היה לזוז באי נוחות בכורסא, שעת ערב, אני עסוקה בבדיקת המשימות של תלמידיי לאותו היום, בהכנת מערכי השיעור והחומרים, פתאום הראיון.

קרן מרציאנו ויונית לוי, היו עסוקות במסע נגד המורים, הן עסקו בשכרם, ימי החופשה שלהם וביקשו שהמורים ישכבו מתחת לאלונקה. אז יונית, בחופשת הפסח לא נחתי דקה, נפגשתי עם תלמידיי בזום גם במהלך החופשה, כל יום הייתי בקשר, הכנתי משימות ליום שאחרי פסח.

למרות מצבי הלא פשוט, ילד עם אוטיזם עמוק בבית, כן אני שכבתי מתחת לאלונקה.
 חשבתי באותם הרגעים על המורות המחנכות את ילדיכם, איך הן מרגישות? אמהות בכיתה שלהן
 תוקפות אותן מול כל עם ישראל והפכו את המורים לכלי ניגוח, לשעיר לעזאזל.
 לא שמעתי אפילו מילה אחת טובה על המורים, כן אלה המחנכים את ילדיכם. עם ישראל צפה כולו
 בראיון ורק מי שמורה הבין עד כמה אתן טועות.
 יצרתן תדמית מכוערת על ציבור המורים.
 מהרגע הראשון התגייסנו, היינו שם בכל מקום, לא עזבנו את התלמידים.
 אני שמחה ששתיכן לא הורים בכיתה שלי, אני זכיתי בהורים מדהימים, שמוקירים תודה וגם אתמול
 כתבו לי לא מעט מכתבים.
 אל תבקשי ממני להכנס מתחת לאלונקה, אני עשיתי זאת גם מבלי שתבקשי זאת, מאז אותו ראיון
 נוראי לא נרגעתי, אני מסתובבת בחוץ בתחושה נוראית, שומעת ברשתות וקוראת את הדי הרשע
 כלפי ציבור המורים ולכן יש חלק לא קטן בזה.
 לא תמיד הייתי מורה, כאשר ילדתי את בני השלישי החלטתי לוותר על משרה עם שכר מכובד, פי
 שתיים מהיום ועשיתי הסבה להוראה, אני רואה בעבודתי שליחות חשובה מאין כמוה.
 לא את ולא חברתך תגידו לי מה אני ומי אני, מצפה לשמוע מכן התנצלות כלפי כל ציבור המורים,
 לאור מסע השנאה ברשתות שנפתח בעקבות אותו ראיון.
 נ.ב - כיון שאני מורה "צעירה" במערכת שכרי גם הרבה יותר נמוך מהשכר הממוצע, אז אל תלמדו
 אותי מה זה לשכב מתחת לאלונקה.

Shaul Neumann - 22 באפריל 2020

האמת שהמתנתי לסיום יום השואה כדי להתייחס לשתי המנחות המלאות בעצמן, החצופות,
 המרוויחות מעל 100,000 ש"ח לחודש שהעזו לשסות ביפה בן-דוד מזכ"לית הסתדרות המורים. אני
 לא חסיד של יפה בן דויד בגלל סגנונה, אבל הפעם יונית לוי וקרן מרציאנו הרחיקו לכת בחוצפתן .
 מתחת לאלונקה" - מונח נדוש וחוט להצדקת כל מעשה נבלה...

"יושבות להן באולפן, יונית לוי וקרן מרציאנו, המקבלות רוח גבית מפרופסור ברבש ושלושתם יחד
 מתנפלים על מזכ"לית הסתדרות המורים יפה בן דוד, בדרישה שמורי ומורות ישראל "יכנסו תחת
 האלונקה" ויעבדו יותר ממה שצריך מבלי לקבל תמורה על כך, - מדהים!

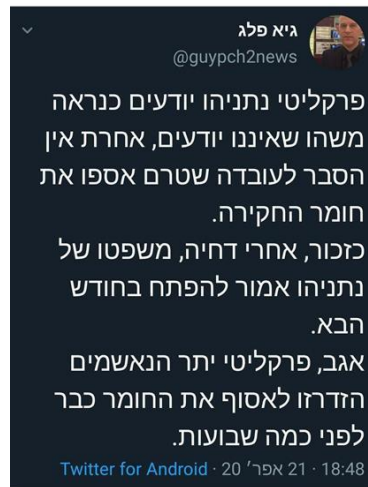
עכשיו שיהיה ברור, אין לי מורים ומורות במשפחה שאני חרד לפרנסתם, אבל כאזרח החרד לחינוך
 הדור הבא אני מבין שמעמדו של המורה בישראל נקבע גם במידה רבה משכרו העלוב. בגלל השכר
 העלוב שמקבל מורה בישראל רבים מעדיפים לחפש לעצמם קריירה אחרת, מבטיחה יותר, מכניסה
 יותר ולאור ההתנפלויות אותם הם חווים, גם מכבדת יותר.

אז שתי העיתונאיות המכובדות, המרוויחות, כך אני מניח בחודש כמו ארבעה חמישה מורים יחדיו,
 ופרופסור ברבש שכמנהל בית חולים יכול היה לפרנס יותר משבעה מורים, מטיפים וחובטים בגברת
 בן דוד על כך שהמורים לא מוותרים על שכרם ולא נכנסים "מתחת האלונקה", נו באמת, יש גבול
 לחוצפה ולעזות המצח. הגיע הזמן שהחברה בישראל תצדיע למחנכי הדור הבא שלה ותפסיק
 לראות בהם, שק האגרוף של החברה בישראל..

אז רדו מהמורים, על ה"אלונקה" של החברה הישראלית שוכבים מספיק שכבות שומן של אוכלי חינם והיא כבדה מאוד על כתפיהם של מורי ישראל..

מקצוע ההוראה הוא מקצוע שהשליחות היא מהותו המרכזית, רובם המכריע של מורי ומורות ישראל, מסורים ומסורות לתפקידן - הגיעה העת להעריך את מסירותם ואת עבודתם...

לא מכיר באמת את יפה בן דוד מזכ"לית הסתדרות המורים, ואני לא מסנגר על אופן העברת המסר שלה, כשנכנסים לכזה אמבוש עיתונאי לא תמיד מגיבים נכון, אבל הנושא הוא המורים ומה נידרש מהם ולא מה אמרה יפה במשפט כזה או אחר, זו פשוט עזות מצח של עיתונאים לדרוש מה שאינם דורשים מעצמם..

21 באפריל 2020 - **Sharon Yahalom**

בני שלום,

את הסלפי הזה צילמתי יחד איתך ביוני 2019 בין מערכת בחירות ראשונה לשנייה. ישבתי בבית קפה וראיתי אותך. ניגשתי אלייך כדי לומר שלום וכמה מילות תמיכה ועידוד (באותה הזדמנות גם סיפרתי לך כדרך אגב, שאבי היה מפקד שלך בצבא).

בשיח הקצרצר בינינו הבטחת לי שתעשה הכל כדי שהשלטון בארץ יוחלף ושתביא ערכים של יושר ומוסר להנהגת המדינה. "אנחנו נחליף את השילטון הזה" אמרת לי/הבטחת לי בעודך מביט ישר בעיניי.

כלכך התרגשתי. אתה היית התקווה שלי, של העם שלי, אתה היית אמור להביא את השינוי שהאנשים במדינה הזו מייחלים לו כבר כל כך הרבה שנים.

ולכן הצבעתי לך 3 פעמים, וגם שיכנעתי אנשים רבים להצביע לך, כי האמנתי בך, האמנתי להבטחה שנתת לי אישית ולמעל מיליון אזרחים נוספים.

והיום, לאחר חתימת ההסכם שלך עם ביבי (שהבטחת שלעולם לא תשב בממשלתו ובעיקר בזכות כך קיבלת קולות מיותר ממיליון אזרחים) אני מרגישה שבגדת ורימית את כולנו! ההצטרפות שלך לממשלה הביזיונית והבזבזנית הזו היא פשוט סטירה בלחי, יריקה בפרצוף!

איך יכולת? איך אתה מעז לעשות צעד כזה לבחוריך? איזו זכות יש לך לקחת את הקולות שלנו ולסחור בהם עם ביבי בתמורה למנעמי השלטון?? לא עבור כך הצבענו לך ואתה יודע את זה!!!

כמה תמים/חזיר אתה? (תמחק את המיותר). לצערי הרב בגדת בבחוריך, בגדת בלמעלה ממיליון אנשים שהצביעו לך והאמינו לך.

קעת אתה חבר בממשלה שנמצאת בקריסה מוסרית! תחת ראש ממשלה ללא עכבות וערכים! תחת ראש ממשלה שמואשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים! מה זה אומר עליך?

הסתכלת וחשבת לרגע על הכמות המבזה של השרים/סגני שרים שמיניתם יחדיו? איך אתה לא מתבייש לתת יד לממשלת גזל כזו בימים קשים כלכלית לכולם (כמובן שזה לא כולל אותך ואת שאר הח"כ).

אנחנו לא נסלח ולא נשכח לך את זה. בהיסטוריה הפוליטית הקצרה שלך (כי זה מה שיהיה כפי שקרה לרבים אחרים תחת ידיו של ביבי), אתה תיזכר כאיש שנטש/בגד במחנה שלו. כמי שעזר להציל ראש ממשלה שמואשם בפלילים. מה אני אומר גנץ, שברת את ליבי, אתה היית התקווה האחרונה שלי ושל רבים אחרים למנהיגות ישרה ואמינה בעלת מוסר וערכים שעליהם נבנתה המדינה הזו.

ועל זה נאמר איך נפלו גיבורים....

Osnat Aharon

בדיוק ההרגשה שלי.

צריך לחשוב גם על היום שאחרי, ואפילו על הבחירות הבאות (אפילו אם יתקיימו בעוד 3-4 שנים...). מה יהיה? הליכוד אפילו לא יצטרכו לצאת בקמפיין. הם המפלגה הגדולה. עם מי ירכיבו ממשלה? כבר ימצאו..

היתה תקווה גדולה מאוד לשינוי, להחזרת הדמוקרטיה המאמינה במערכת המשפט, המשטרה. ממשלה שיהיו בה פחות שרים, יותר כסף למערכת הבריאות, לחינוך.

ציפיתי וחיכיתי להפסקת הבזבזנות הראוותנית המיותרת, בעיקר בתקופה קשה זו. נחלנו אכזבה מרה.

יום עצוב לדמוקרטיה

מאמר המערכת הארץ 22.4.2020

ראש מחנה "רק לא ביבי", בני גנץ, יצק אתמול את היסודות לתקדים ההיסטורי שבו חבר כנסת הנאשם בפלילים יזכה להרכיב ממשלה.

בנוסף, הסכים גנץ לעגן בהסכם הקואליציוני סעיף המחייב אותו להסכים לפזר את הכנסת, במידה שבג"ץ יעז להתערב ולפסול את בנימין נתניהו.

בשם מאות אלפי אזרחים שבחרו "רק לא ביבי" גנץ הכשיר אתמול את שרץ השחיתות של נתניהו ונתן יד לחבלה ביסודות הדמוקרטיה, למען החרגתו מהחוק.

ברית הנוכלים: הנאשם בשוחד רוצה לחמוק ממשפט, גנב הקולות רוצה כיבודים

גנץ נכנע שוב ושוב והעניק לנאשם בשוחד את הזכות לסנדל את בג"ץ

ללא טיפת מודעות עצמית, האיש שנבחר על כנפי קמפיין המשווה בין נתניהו לארדואן, הסכים אתמול להתמנות לסגנו של ארדואן.

הניסיון של גנץ ושותפו, הרמטכ"ל לשעבר גבי אשכנזי, לקרוץ לציבור בוחריהם באמצעות הצגת עצמם כמין "מסתערבים", שיגנו על הדמוקרטיה ועל שלטון החוק "מבפנים", פתטי על רקע נכונותם לחתום על הסכם שבו העניקו הלכה למעשה לנאשם זכות וטו על קביעת זהות שופטי העליון שבעתיד אולי יכריעו בעניינו.

**לכנות את הונאת הבוחרים ההמונית הזאת "ממשלת חירום לאומית" זה לעג לרש.

זו ממשלת שחיתות לאומית**

הניסיון של ראשי כחול לבן לשווק את בחירתם כדרך לקיים את הבטחתם לשמור על שלטון החוק הוא עלבון לאינטליגנציה, ולמען האמת גם לצה"ל. לא רק זהות השופטים בוועדת השופטים נתונה בידי הנאשם. רב־אלופי המזימות "הצליחו" לתמרן את יריבם הפוליטי לחתום על הסכם שמעניק לו וטו גם על מינוי מפכ"ל המשטרה, מינוי היועץ המשפטי ומינוי פרקליט מדינה.

הגנרלים הערמומיים הצליחו אפילו לוותר על נציג האופוזיציה בוועדה לבחירת שופטים, והתעקשו לא למנות את יולי אדלשטיין ליו"ר הכנסת, רק כדי "להתפשר" על מי שאך לפני חודש קרא תיגר על נשיאת בית המשפט העליון והאשים אותה בניסיון להשתלט על הכנסת ולהוביל הפיכה שלטונית, ח"כ יריב לוין.

בתירוץ המפוקפק של היענות ל"רצון רוב העם", נתניהו וגנץ הסכימו על הקמת ממשלה מנותקת לגמרי מהעם. בעיצומו של משבר הקורונה, כאשר יותר ממיליון ישראלים נוספו אל מעגל האבטלה, בשעה שעסקים קורסים והכלכלה הישראלית מתקרבת בצעדי ענק לעבר נקודת האל־חזור, השניים הללו יעמדו בראש הממשלה השמנה והשבעה ביותר בהיסטוריה של המדינה, עם למעלה מ-30 שרים, 16 סגני שרים, שני מעונות ראש ממשלה וחוק נורווגי אחד.

ואם כל זה לא מספיק, בטנם של מאות אלפי ישראלים שהצביעו כדי לעצור את הסיפוח והאפרטהייד מתכווצת למשמע הידיעה, שקולם עשוי להכשיר את המהלך המדיני המופקר ביותר בהיסטוריה של ישראל.

לכנות את הונאת הבוחרים ההמונית הזאת "ממשלת חירום לאומית" זה לעג לרש.

זו ממשלת שחיתות לאומית זהו יום עצוב לדמוקרטיה הישראלית.

אחרי שהוליכו שולל את הבוחרים, גנץ ואשכנזי חתמו על המסמך השערורייתי מכולם

עד שהמריאו יחד לדרכם המשותפת, ייחסו גנץ ואשכנזי לנתניהו פגיעה מושחתת בקודש הקודשים של הביטחון בפרשת הצוללות. כעת, בוגדנותם של השניים בבוחרים ריסקה את יומרת הצבא לייחס לקצונה ערכי מוסר. נראה שכמו לכל צוללת, גם לכל אדם יש מחיר

אמיר אורן - יום שלישי, 21 באפריל 2020

אם בג"ץ לא ישנס את מותניו להציל את ישראל, יכניס בני גנץ בקרוב תואר חדש למילון הפוליטי של ישראל - הרמח"ל, ראש הממשלה החלופי. מונח צופה פני עתיד קרוב למדי ועם זאת חמקמק, ככל אופק תחת שמי בנימין נתניהו. תואר אחד משלושה, לצד שניים בהווה, ממלא-מקום ראש הממשלה ושר הביטחון, בממשלת בושה וחרפה, סיאוב ותככים, נתניהו וגנץ, הכפופה לדרג העליון - שרה ויאיר.

עד אתמול נזכר בלוח השנה לדיראון ה-20 באפריל רק כיום הולדתו של השטן הגדול, אדולף היטלר. לגנץ ולנתניהו, בבואם לחתום על החוזה להפרת החוזה בין גנץ לבין בוחריו, לא הייתה תבונה מספקת להמתין ליום אחר. הם הזדרזו להמריא לדרכם המשותפת על דפי המסמך השערורייתי ביותר בתולדות המדינה, זה המייצר ממשלה בגודל של חצי כנסת - לגיון השרים - ומייבא מנורבגיה כנסת בגודל של מרכז ליכוד, ואורז אותן עם סידורי הדיור והאבטחה של משפחות נתניהו וגנץ.

מסמוך המעון כרמח"ל חשוב לגנץ. לפני 15 שנה הצילה אותו הניירת, כשחקירת מצ"ח אישרה תלונה על גמול שניתן לו שלא לפי התקנון כשעקר לצפון כאלוף הפיקוד, אבל הפרקליט הצבאי הראשי, אביחי מנדלבליט, טיהר אותו מכל רבב פלילי ומשמעתי והטיל את מלוא האחריות על האלוף שחתם על האישור, ראש אכ"א גיל רגב.

שמעון פרס ויצחק שמיר קדמו לנתניהו ולגנץ בהקמת ממשלה כמו-שוויונית, כולל סעיף הסכמה משותפת על תפקידים ביטחוניים ודיפלומטיים בכירים, אבל פרס ושמיר לא עסקו במינויים במערכת החוק (בכך התערבו, בלי הסכם אך מתוך הגנה הדדית, רק לאחר שנתיים, כשהתגלעה פרשת קו 300 וברצותם להיפטר מהיועץ המשפטי יצחק זמיר ולמנות תחתיו את השופט הרך יוסף חריש). שמיר

ופרס גם לא התייחסו בזלזול לתפקיד שר הביטחון - מראש נקבע שיצחק רבין יכהן בו כל ארבע שנות הממשלה.

עכשיו בא גנץ ואומר שגם 18 חודשים, מתוכם ששה ראשונים של חירום-קורונה, מספיקים לשר ביטחון שאצה לו הדרך לראשות הממשלה. עוד לא יחמם את הכסא, ויילך הלאה, ובמקומו יבוא שוב שר ביטחון לשנה וחצי. זה התר"ש, תוכנית רב-שנתית, של גנץ ושל גבי אשכנזי. מופת מפקפק של יציבות במערכת ביטחונית שתיקלע בהכרח לטלטלה תקציבית קשה.

אמנם היו שרי ביטחון קצרי מועד (פנחס לבון, מנחם בגין, משה ארנס בתקופתו הראשונה ובמיוחד השלישית, אהוד ברק בהיותו גם ראש הממשלה, שמיר, עמיר פרץ, נתניהו, נפתלי בנט), אך איש מהם לא נכנס לקומה השנייה בבניין 22 הישן של משרד הביטחון, המנציח כיום את פרס, או לקומה ה-14 של מגדל הקריה, כשהשעון קוצב בוודאות את זמנו ונוקב בשם יורשו. לצה"ל יהיו בעת ובעונה אחת שלושה אדונים פוליטיים - נתניהו, גנץ ואשכנזי. בתוך המשולש ייקבע תחילה סגנו השני של הרמטכ"ל אביב כוכבי, ככל הנראה אלוף פיקוד הדרום הרצי הלוי, ובהמשך - לקראת סוף 2022 - גם הרמטכ"ל הבא, שוב ככל הנראה הלוי.

צה"ל אוהב להצטייר כבועה אטומה לפוליטיקה. תיאור פשטני תמיד, ומה עוד שהסכם נתניהו-גנץ עוסק גם בגיוס חרדים לשירות חובה, והפעם הוא מגוחך שבעתיים כי גנץ ואשכנזי יצאו ממנו לפני חמש ותשע שנים, בהתאמה, וכל תפארתם כפוליטיקאים חדשים הייתה על המסלול הצבאי שפסגתו בדרגת רב-אלוף. בוגדנותם בבחוריהם, בהפרת נדר המאבק בנתניהו ובלהיטותם לחבור לשחיתות, ריסקה את יומרת הצבא לייחס לקצונה ערכי מוסר; הרי לא יתכן שהתכונות השליליות שגרמו לשניים לתפנית של החודש האחרון נוספו לאופיים רק לאחר שפשטו את מדי הרמטכ"ל, כצדיקים צבאיים שנכנעו לפיתוי הכרך בצאתם משערי הקסרקטין.

רגע לפני שהדלת נטרקת

מאז קידומו לדרגת תת-אלוף, כ-20 שנה לאחר שהתנדב לצנחנים, גנץ התמחה במילוי מקום. ביחידת הקישור ללבנון ובאוגדת יהודה ושומרון - עדיין בסכנה, לא פחות מהלוחמים ומפקדיהם הישירים. אחר כך, עם הפנים למעלה, זכה מן ההפקר, עד שבפוליטיקה היה להפקר בעצמו.

פטרונו הראשי, שאול מופז, משח אותו לאלוף, כמפקד גיס בצפון תחת מפקד הפיקוד אשכנזי ובהכנה להתמנות תחתיו כשאשכנזי התקדם לסגנות הרמטכ"ל. זה כבר היה השלב השני במה שחבר משותף של אשכנזי וגנץ מתאר כ"יחסים פרוידיאנים" ביניהם. בין שני מפקדי האוגדות שלו בלחימה נגד חיזבאללה העדיף אשכנזי בעליל את משה (קפלן) קפלינסקי, מחטיבתם גולני, על פני הצנחן גנץ, שנקרא לדגל כשנהרג ארז גרשטיין, אף הוא מגולני. קפלינסקי מבוגר מגנץ בכשנתיים והיה לאל"מ ולתא"ל לפניו, אבל הצנחן מופז הציב אותם על קו אחד כאלופים בדרגה (קפלינסקי כמזכיר צבאי של ראש הממשלה אריאל שרון) ובפיקוד (גנץ בצפון, קפלינסקי במרכז).

כאשר שרון ומופז האיצו את מינויו לרמטכ"ל של סגן הרמטכ"ל השני של בוגי יעלון, דני חלוץ מחיל האוויר, התמנה קפלינסקי לסגן. עתידו של גנץ טרם הובהר, גם לא אם בכלל יש לו עתיד. אשכנזי, הסגן הראשון והמאוכזב של יעלון, רצה להישאר במערכת; הוא היה בן 51, עם סיכוי לסבב נוסף כמועמד. מופז הבטיח לו כל תפקיד, חוץ מהשניים שאשכנזי ביקש - ראש אמ"ן או מנכ"ל המשרד. אפשר שהיה זה פרי ניסיונו האישי של מופז כרמטכ"ל, שחשש שאלוף בכיר כעוזי דיין יכרסם במנהיגותו.

רגע לפני שאשכנזי ראה את הדלת נטרקת בפניו, באו לביתו שני חברים מגולני, גדי איזנקוט וגבי סיבוני. הם הפצירו בו להישאר בצבא כמפקד זרוע היבשה, למעשה שני רק לרמטכ"ל לבדו וסמכות

יבשתית עליונה. אילו נענה להם, לא היה לגנץ תפקיד פנוי ונאות, אף שחזקה על מופז שהיה פועל למענו כפי ששרון פעל למען קפלינסקי. אשכנזי סירב וגנץ התמנה ליבשה, במגמה - לעולם אין ודאות - לכהן כסגנו השני של חלוץ ולהתמודד לקראת סוף תקופתו עם קפלינסקי על תפקיד הרמטכ"ל.

כהונת חלוץ עלתה בעשן בלבנון, בין השאר לאחר שההסתייגות מתפקודו של אלוף אודי אדם בצפון גרמה לרמטכ"ל לחפש לו ממלא-מקום ללא הדחה. המועמד הטבעי והזמין, ללא תעסוקה רבה, היה גנץ שבזרוע היבשה, אלוף הפיקוד עד לפני חודשים מעטים. כשאדם איים להתפטר, נגנז רעיון גנץ ונשלח קפלינסקי, כביכול כנציגו של חלוץ. אדם השהה קצת את התפטרותו. עכשיו, אם אכן תוקם הממשלה, יפגוש אותו גנץ במשרד הביטחון כמנכ"ל של ארבעה שרים (יעלון, אביגדור ליברמן, נתניהו ובנט) בארבע שנים.

קפלינסקי, שקיווה להישען על תמיכת ראש הממשלה אהוד אולמרט, היה המועמד הפנימי המוביל לרמטכ"ל, אך שר הביטחון פרץ התעקש להחזיר לצה"ל את מנכ"ל משרדו, אשכנזי. קפלינסקי הודיע על פרישתו ועיכב אותה עד לאחר השמדת הכור הסורי. לכאורה, לפי ההבנה הנושנה מימי שרון, מופז וחלוץ, הסגנות - ואיתה גם המועמדות לרמטכ"ל, כעת כבר לאחר אשכנזי - נשמרה לגנץ, למרות חלקו במוכנות הלקויה של כוחות היבשה ללבנון, אך אשכנזי לא רצה בו.

ערך המטבע של ההבטחה הציבורית

אשכנזי העדיף להחזיר מהנספחות הצבאית בושינגטון את דן הראל, קצין תותחנים שהיה סגנו של ראש חטיבת המבצעים אשכנזי במטכ"ל בשנות ה-90 ומפקד אוגדת מילואים תחתיו בפיקוד הצפון. ממושמע, מרובע, נוח לאופיו החשדני של אשכנזי, ללא שאיפות לקידום הנוסף והסופי. הראל, בן 52 ולקראת פרישה, בא לשנתיים. עדיין יהיה לאשכנזי סגן שלישי, מועמד מוביל לרמטכ"ל, אך נתיב הקידום של גנץ נראה סתום. הוא ישב במפקדת זרוע היבשה וליבו מר על אשכנזי שקיפח אותו. באין לו תפקיד אחר יצא כנספח צבאי לושינגטון, שם לא סבל עוד בשנת לימודים.

עד שהגיע זמנו של הראל לקיים את הודעתו שבסתיו 2009 יפרוש ויהי מה, כשהוא מנופף בכרטיסי טיסה משפחתית, השתנה הנוף הפוליטי מעל אשכנזי. שר הביטחון היה אהוד ברק וראש הממשלה - נתניהו. שניהם נמצאו במסלול התנגשות עם הרמטכ"ל, שהכין בהוראת ממשלת אולמרט יכולת צבאית נגד הגרעין האיראני, אך המליץ להפעיל אותה רק כמוצא אחרון. אשכנזי גם חלק על הגדרת כפיפות הרמטכ"ל לדרג המדיני. לא על עצם הכפיפות, אלא על המיקוד האישי בשר הביטחון, להבדיל מהקבינט שהתפלג ארבעה מול ארבעה ומנע תקיפה.

ריכוז בניין הכוח נגד איראן הוטל על סגן הרמטכ"ל. זו הייתה סיבה נוספת, לא ראשית, לחשיבות אישוש של התפקיד שבסבירות גבוהה יוביל לתפקיד הרמטכ"ל. כשאשכנזי ביקש למנות לסגנו את אלוף פיקוד הצפון איזנקוט, מחצית המשמעות הייתה ברורה מאליה לכל - איזנקוט כרמטכ"ל הבא - ומחציתה נודעה רק למעטים, כי איזנקוט התייצב, ביוזמתו, בצד המתנגדים לתקיפת איראן. ברק, שהעריך אישית ומקצועית את איזנקוט, לשעבר מזכירו הצבאי, לא רצה בו כסגנו של אשכנזי. המועמד שלו היה אלוף פיקוד הדרום יואב גלנט, שלזכותו נזקפו סגנונו ההתקפי ויחסיו הרעים עם הרמטכ"ל.

השוואה שטחית. יגאל אלון ויצחק רבין (צילום: ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון)

על גנץ, שבמרחקים, לא דיבר איש - עד שאיזנקוט, בקדימון למה שיתרחש לאחר שנה וחצי בסיפור מינוי הרמטכ"ל כשגלנט נפסל, העלה את שמו כמועמד פשרה, לשבירת הקיפאון בין אשכנזי לברק. אשכנזי לא התלהב, אך התרצה לוותר על איזנקוט ולאמץ את גנץ, לטובת שלום בית עם ברק. נדרשו

שבועיים-שלושה וסיוע של אמנון ליפקין-שחק לביטול התנגדותו של ברק. ועדיין, בשנה הבאה, הוא דבק בגלנט ופקפק בהתאמת גנץ לפיקוד על צה"ל. לפקפוק זה, שבלשכת ברק טרחו להאדיר כדי לשפר את סיכויי גלנט, היו שותפים נוספים, אם כי לא גנץ עצמו וגם לא איזנקוט. באופן נדיר למדי הודיעו שני אלופים נוספים, אבי מזרחי בפיקוד המרכז וגדי שמני מהנספחות בושינגטון, שגם הם רוצים (איש מכל אלה, פחות מכל איזנקוט, לא הסכים לכהן כסגנו של גלנט, והוא נאלץ להחזיר מהאזרחות את אלוף יאיר נווה, עובדה שהכבידה במהרה על הרמטכ"ל-בהפתעה גנץ).

אשכנזי לא היה מעורב במינוי יורשו. אצל ברק היה רק משקל שלילי להמלצתו או לחשד קרבה אליו, שאם לא כן, טבעי שבהיפסל גלנט ולמשמע נימוקי איזנקוט מדוע עדיף למנות אלוף שהתנסה בסגנות - כלומר לא הוא עצמו - היה קפלינסקי מוחזר מהאזרחות. אבל גנץ לא השתחרר מהמשקעים ביחסיהם. לכן, ההקבלה ביניהם לבין רבין ומפקדו שהיה לכפוף לו, יגאל אלון, שהתבקשה עם הקמת כחול לבן, אינה עמוקה: גנץ אינו רבין, אשכנזי אינו אלון, ועם כל מעורבותם של רבין ואלון בפוליטיקה של מפא"י ואחדות העבודה ורפ"י (בן גוריון, דיין, פרס) - לשפל שאליו דרדרו גנץ ואשכנזי את ערך המטבע של ההבטחה הציבורית לא הגיעו קודמיהם מעולם במריבותיהם זה נגד זה וביחד נגד יריבים חיצוניים.

שהאם העבריה תשב בשקט

האלופים ששירתו לצד אשכנזי וגנץ פרשו מצה"ל ומהמערכת, למעט אדם שבמשרד וגלנט שיישב איתם בקבינט בחירוק שיניים (אך שהואיל לציץ תמיכה במינוי אשכנזי לשר הביטחון, כמחיר הקמת הממשלה). הקצונה הבכירה, המוכרת היטב, עלתה קומה. כוכבי היה ראש חטיבת המבצעים אצל אשכנזי ומועמדו לראש אמ"ן, תפקיד שמילא בעיקר אצל גנץ. ההרכב המסתמן בצמרת משחזר חלקית את "צוק איתן". שוב נתניהו, שוב גנץ, שוב כוכבי, שוב איל זמיר (אז מזכירו הצבאי של נתניהו, כעת סגן הרמטכ"ל).

בהפעלת הכוח התכנסו לבסוף נתניהו ואשכנזי ובהמשך נתניהו וגנץ לדפוס דומה. מה גם, שהנסיבות השתנו, בהגיע ממשל אובמה והאביב הערבי והמו"מ על הסכם הגרעין עם איראן. גנץ, כרמטכ"ל, הקים את מפקדת העומק - שלא שגשגה מאז - ואת האוגדה המרחבית 210 בגולן בנפרד מהאוגדה המשוריינת 36 והשיק לפני שבע שנים את המב"ם, המערכה שבין המלחמות, בתקיפות סמויות, חשאיות וגלויות, כשהפרסום תלוי בגחמת נתניהו. עכשיו, כשהקורונה היא איראן החדשה, לא צפוי מתח מיוחד בחוגי ההכרעות, מהרמטכ"ל דרך שר הביטחון שהוא הרמח"ל וסופר 18 חודשים לקידום ועד לקבינט ולעומד הן בראשו והן לדין.

למשרד החוץ תחת אשכנזי, הוא בירושלים וליבו בתל אביב, תהיה אותה משמעות אפסית שהייתה לו תחת נתניהו וישראל כ"ץ והמנכ"ל יובל רותם, ולא רק מפני שאו"ם-שמו"ם הפך בתקופת הקורונה לאו"ם-זום. שירות החוץ התפורר. הדיפלומטיה הישראלית נקברה תחת ההריסות. היוחסים עם השליטים העיקריים נשארו בכיסו של נתניהו.

השגרירים בבירות הנחשקות, שאליהן צורפה משום מה קנברה (אולי רותם רוצה לברוח בחזרה לאוסטרליה), יהיו בכירי הליכוד שיסולקו מהממשלה במבצע פינוי-פיצוי ועקבותיהם יאבדו.

עד שנדבקו מנתניהו, ייחסו לו גנץ ואשכנזי לא סתם שחיתות, אלא פגיעה מושחתת בקודש הקודשים של הביטחון.

הם התמרמרו על שראש הממשלה העז להסתיר מהרמטכ"ל (גנץ) ומשר הביטחון (יעלון) את מהלכיו בפרשת מכירת צוללות גרמניות לישראל ולמצרים.

הקמת ועדת חקירה שתצלול למעמקי הפרשה ותדוג בתיק 3,000 ממצאים למעורבותו המוכחשת של נתניהו הייתה סיסמת הקרב של גנץ ואשכנזי בבחירות, בבחירות ושוב בבחירות.

ומה עכשיו? מה יהיה על ועדת החקירה? השחיתות התפוגגה? החיילים והאזרחים יכולים להירגע, זו הייתה אזעקת שווא? או שכמו לכל צוללת, גם לכל אדם יש מחיר.

גנץ אולי לא יחוש בבזז העמוק שרוחשים כלפיו אזרחים רבים, במדים ובלעדיהם, בשובו לאולם דיוני המטכ"ל שהעביר לאיזנקוט בינואר 2015, כאשר כוכבי ילווה אותו לשם, אלופי המטכ"ל יקומו לכבודו והמזכיר הצבאי החדש, אולי מי שהיה עוזרו כרמטכ"ל יקי דולף, יתיישב לצידו.

הקצינים לא השתגעו לוותר על קידום לטובת השמעת עמדה ערכית. הם למדו לקח מעשי ממפקדם לשעבר, שהוליך שולל מיליון ישראלים ויותר והפיק מכך רווח אישי נאה, הוא וקודמו כרמטכ"ל. סמכות מוסרית לא תהיה לו, לממלא מקומו של מי שהיה בעיניו עד עתה המושחת הראשי, כשיתיימר להטיף להם ולחיילים שלא יאמינו למילה שתצא מפיו, אבל למי אכפת, העיקר מבחן התוצאה והשורה התחתונה.

ואשר לכל אם עבריה, זאת המצוטטת על הקיר בחלקיות מסלפת מבן גוריון, שתדע שאינה יודעת דבר, שתשב בשקט, תשלח את בניה לצבא ותניח לנתניהו, גנץ ואשכנזי לעסוק בתכניהם.

אהוד ברק: "גנץ ואשכנזי נכנסו לממשלה כי אספו עליהם חומר בבלפור"

ראש הממשלה לשעבר תקף בחריפות את הקמת ממשלת האחדות: "יש פה עסקה אפלה", טען. "אשכנזי וגנץ נכנסו כי אז יודעים שחומרים שנתניהו אסף נגדם בניגוד לחוק לא ייחשפו"

פורסם 21/04/20

ראש הממשלה לשעבר, ומי שעמד מאחורי החיבור בשמאל במערכת הבחירות הקודמות, תקף הערב (שלישי) בחריפות את ראשי כחול לבן – גבי אשכנזי ובני גנץ ואת ראש הממשלה נתניהו: "הם נכנסו לממשלה כי אספרו עליהם חומר בבלפור."

לאחר שתקף את ההסכמות שהגיעו אליהם הצדדים בנוגע לוועדה למינוי שופטים, תקף ברק בחריפות את הסכמי הקמת הממשלה.

"הסירחון שעולה מההסכם הזה נראה לכאורה כעסקה מגונה ומושחתת שתמציתה היא כזאת: אשכנזי וגנץ מקבלים שחרור מאיומים בהכפשות או בפגיעה דרך נושאים אישיים ופיליליים שבלפור אספה עליהם", טען ברק.

"בתמורה מעניקים לנתניהו שחרור ממשפט ואחר כך מחקירות נוספות."

"היות ואין שום הסבר אחר", המשיך ברק. "אני מכיר את גנץ היטב, הוא יכול להיות חלש או תמים, אבל הוא ישר. הוא לא היה מגיע לזה אם לא החומרים שאספו עליו."

מהליכוד נמסר בתגובה: "אבסורד לשמוע הטפות מוסר מאהוד ברק, חברו של הפדופיל ג'פרי אפשטיין, שגם ניצל בעור שיניו מפרשת העמותות הפיקטיביות שלו."

מדיה

Dan Adin עדין אדין @adin_dan

האמת – המושחתים האמיתיים הם גנץ וכל אחד מחברי הכנסת המתייפייפים שלו – שמכרו אמש את הדמוקרטיה הישראלית תמורת אתן של משרות שרים. בתמורה לכיבודים ולמשרות – נכנעו בכל צומת אפשרי של הגנה על הדמוקרטיה, הכשירו השחיתות, והפכו שותפים להרס המבנה החוקתי. שוחד פוליטי לכל דבר ועניין. חרפה

Twitter for iPhone · 21 אפר' 20 · 6:13

13 ציוצים מחדש 167 סימונים כאהוב

יעל ויסמן @ynw13 · 4 ש' בתשובה ל-@adin_dan

איך עם כל כך מעט תפקידי שר לליכוד הגברת אורלי לוי מובטח לה תיק? מישהו חושב שאין ציץ את התשובה שלך

Or-ly Barlev ~ אור-לי ברלב 🇮🇱 @orlybarlev

תמצות נאום גנץ:
 - חשבנו שעדיף לנצח את הקורונה לכן העברנו את ועדת הקורונה לליכוד והשארנו את ליצמן הכושל בתפקידו
 - חשוב לי להיות משרת ציבורי נאמן ולכן בגדתי בבוחרים שלי
 - בחרנו בשליחות לאומית ולכן חילקנו ג'ובים לכולם
 - סיכמנו ששלטון החוק יישמר לכן נתנו לנאשם בפלילים למנות שופטיו

פתאום קם אדם, מבין שהוא כלום ומתחיל ללכת

Ayman Odeh @AyOdeh

שני מעונות רה"מ בלי אדם אחד שראוי לגור בהן.

צפריר עפרוני - 22 באפריל 2020

נתניהו, גנץ – אל תסמכו עלינו שנמשיך לציית

למנכ"ל משרד הבריאות, משה בר סימן טוב, יש דעה טובה עלינו. "היום אנחנו יכולים לקחת סיכון. זהו סיכון מבוקר, כי אנחנו סומכים עליכם, אזרחי מדינת ישראל, שתשמרו על הכללים", הוא הסביר לנו לאט, במופע הסדרתי שהעלה שוב במוצאי שבת עם ראש הממשלה.

בר סימן טוב סומך גם על המעסיקים, על הזקנים, ובכלל "תודה לכם שהבאתם אותנו למקום הזה", סיכם כחתן בר מצוה. אנחנו בתורנו אומרים לו "התודה היא לך על שהבאת אותנו עד הלום."

הבעיה היא שאין לברסי – הרי אנחנו כבר ידידים – באמת על מי לסמוך. לא משום שאזרחים יתחילו להפר את כללי הכללים, התקנות, הצווים והעצות שאפילו השוטרים אינם מוצאים בהם את רגליהם ואת ידיהם, אלא מפני שהציבור מסרב לקבל על עצמו את האחריות למחדליה של הממשלה, ושל ראשה במיוחד.

כי כאשר מפילים עלינו בידוד אבל לא בודקים את האוכלוסייה המבודדת ביותר, זו שמתגוררת בבתי אבות, ומניחים לה למות; וכשצוותי הרפואה, שזוכים בצדק לשבחים, אינם מוגנים בזירת הלחימה שלהם, ובמשך ימים ארוכים לא היה אפשר להצטייד במסכות פנים; ושכראש הממשלה אינו מעז לפטר את שר הבריאות – אל תפילו עלינו את האחריות.

עכשיו תרבוץ עלינו ממשלה שאיננה מושלת באמת. זוהי ממשלת חירום לאומית, שרקחו נאשם בפלילים ואדם חסר חוליות. המצאה שאפילו פרופ' מארק ליפשיץ, המומחה הפרטי של נתניהו "מאוניברסיטת הרווארד", לא היה יכול לדמיין שתשמש מרפא לקורונה.

אם עד כה היה לנו "רק" ראש ממשלה מושחת, עכשיו קיבלנו ממשלה מושחתת, עבה וכבדה, שתנגוס נגיסות גדולות במה שנשאר מהתקציב. זוהי ממשלה שתהיה שרויה בבידוד עמוק וארוך, מנותקת מן הציבור לחלוטין ומוגנת על ידי הקורונה, שהעניקה לה את מצב החירום ויצרה למענה תעודת חסינות. היא לא נולדה כדי לטפל טוב יותר בנגיף ובתוצאותיו, וגם לא במשבר הכלכלי העמוק שנוצר בעקבותיו.

אין זו ממשלת בשורה, לא לדמוקרטיה ולא לזכויות האדם. זוהי מיליציה פוליטית שמכינה את עצמה לוועדות החקירה שיקומו אחרי הקורונה, והיא נועדה להרחבת בסיס השותפות למחדלים שהתגלו וממשיכים להתגלות מדי יום, ולהנחת התשתית לחילוץ של ראש הממשלה ממשפט וממאסר.

זו ממשלה שמוכרת לנו אסטרטגיית כסת"ח בתור אסטרטגיית יציאה. את חיי הציבור בתקופת החירום לא ינהלו הגנרל שנהפך לשר החוץ או מחדלן הרכבת שמונה לשר האוצר – אלא חבורת חסמב"ה של פקידים, שמסתירים את תהליכי קבלת ההחלטות, ושימשיכו לבלבל אותנו בהוראות סותרות ובה בעת ילטפו אותנו על הראש ויחמיאו לנו על צייתנותנו.

הקורונה אינה דורשת ממשלת חירום אלא הנהגה אחראית, שהציבור יכול להאמין לדבריה ובאנשיה. אבל המרקחת המורעלת שנרקחה שלשום, והולידה כנופיה של גנבי סוסים, אינה יכולה להיקרא הנהגה ומוטב שלא תסמוך עלינו.

אם נמשיך לעטות מסכות, לא נעשה כן מפני שאנחנו סומכים על תבונתה העליונה של ממשלה מגודלת שבראשה עומד בריון, אלא כדי להתגונן מפני הסירחון שיעלה ממשכן הכנסת. אבל אולי אנחנו כבר מחוסנים בשיטת חיסון העדר.

התרכובת שנוצקה במעבדת בלפור מלמדת שהציבור כבר מסוגל לבלוע הכל; ושאפשר לרמות את כל האנשים כל הזמן; ושבחירות הן קרקס בניהול של מאלפים מיומנים; ושדמוקרטיה היא תופעת טבע ייחודית, שכדי לחזות בה צריך לבקר במדינות אירופה; ושהקורונה היא משחק ילדים לעומת הגגרנה הפוליטית שמתחפשת לתרופה.

את תועבת הממשלה הזאת שום מסכה לא תוכל להסתיר, ואם חבריה הסירו את כל הצעיפים – גם לנו מותר.

אל תסמכו עלינו שנמשיך לציית לכם – תם ההסכם בינינו.

"הממשלה המנופחת בתולדות המדינה"

עלות ממשלת האחדות: 900 מיליון שקל

גד ליאור

ממשלת האחדות אמנם הסבה מהמדינה מערכת בחירות רביעית, אך היא באה במחיר גבוה ביותר: דווקא בשעה שהמשק על סף קריסה בצל משבר הקורונה עלות הממשלה החדשה, הצפויה להיות המנופחת בתולדות המדינה, צפויה להגיע בשלוש שנות בהונתה לכ-900 מיליון שקל.

לפי הבנות ההסכם, צפויים להתמנות 36 שרים ו-16 סגני שרים – כולומר 52 משרות בכי רות סביב שולחן הממשלה. גודלה צפוי להיות כפול מהמספר שאושר בעבר בחוק – 18 שרים ומספר מינימלי של סגני שרים. לשם השוואה: הממשלה הנוכחית מנתה לרובה 21*23 שרים – ועלתה למדינה מאות מיליוני שקלים פחות. העלויות צפויות להגיע לקרוב למיליארד שקל בשל מגוון השרותים והתנאים שעל המ-

דינה כעת לממן: לשכת שר, הכוללת את שכרם של השר ושמונה אנשי לשכתו, רכב שרד ונהג, אחזקת הלשכה וכל ההטבות (לא כולל נסיעות לחו"ל ואירועים), מגיעה לכשישה מיליון שקל בשנה. לכן, הסכום השנתי של 36 שרים מסתכם ב-216 מיליון שקל (לאורך 3 שנים – 648 מ"ליון). אך זה לא כולל את סגני השר: עלות אחי זקתם השנתית של כל אחר היא שלושה מיליון שקל, ולכן העלות הכוללת תגיע ל-48 מיליון לשנה (144 מיליון בסך הכל).

וזה לא הכל: השבעתם המתוכננת של עשרה ח"כים חדשים במקום עשרה שרים במסגרת החוק הנורווגי תעלה כ-1.5 מיליון שקל לכל ח"כ – 15 מיליון שקל בשנה. וגם החוקת לשכה למ"מ ראש הממשלה במשך שלוש שנים תעלה עוד מיליוני שקלים, וזה עוד לפני שחושבו הוצאות תפעול ממשלה כה גדולה – למי של, התקנת שולחנות גדולים – והוצאות גלוות בשל אילוצי הבטיחות של הקורונה.

Orna Barbivay - אורנה בר...
@OrnaBarb

מתנצלת בפני כל מי ששכנעת להצביע כחול לבן. עבדו גם עלי. ביש עתיד, האמנו לאורך כל הדרך שאפשר אחרת וברגע האמת התבדנו. מסתבר כי בזמן שנתנו את נשמתנו ליצירת אלטרנטיבה, היה מי שרקם הסכם באושים והפר את הבטחותיו לחבריו ובחוריו.

שירית כשר - על ההסכם גנץ נתניהו - יום ד', 22 באפריל 2020

אז הלכתי לקרוא את ההסכם המפורסם (אחרי הכל גם הקול שלי חלק ממנו, לא?)

מה אני אגיד לכם, כתבתי שניים שלושה חזים בחיים שלי, וגם קראתי לא מעט. כזה לא ראיתי. בחיי, זה מכובד אחר, מהמרומים, מחיים מקבילים.

אז בשביל מי שפחות מנוסה בחזים ועדין בא לו לדעת מה הסכימו נתניהו וגנץ, החלטתי להוריד את ההסכם לשפת המון העם (הורדתי מילים, מלא). וגם בחרתי להוסיף הערות לקריאה מודרכת. קבלו:

הואיל: קורונה, קורונה, נורא נורא.

והואיל: משבר היסטורי קשה קשה חסר תקדים, איום ונורא

והואיל: אחדות, אחדות, אחדות, (תמשיכו לבד 200 פעם)

נקים, נעשה, נפעל, נפרוס [תוסיפו איזה פועל שאתם רוצים, כולם שם] נקים "ממשלת חירום ואחדות לאומית" לטיפול בבעיות. [כאן אפשר לבכות או לצחוק. שכל אחד יחליט לעצמו]

ניסוח קווי היסוד של הממשלה בעתיד, לא עכשיו [כן, הבנתם נכון. אין קווי יסוד. וכן, כנראה שגם לא יהיו. את מי זה מעניין תכלס.

זהו, עד כאן סגרנו את הנושאים האלו, הם לא יוזכרו שוב לעולם. מבטיחה. מכאן עוברים לחלוקת הכיסאות. ביי קורונה, ביי משבר כלכלי, ביי אחדות העם.

פרטי הסכמות:

1. מקימים ממשלה ל 3 שנים, אולי 4 אם יבוא לנו.
2. הממשלה תהיה דו-גושית. הכל יהיה שווה בין הגושים, ממשלה, ועדות, מנכ"לים, עסקנים, דוברים, עוזרים, משנים, סגני שרים [תמשיכו לבד], כנסת [מה כנסת? מה היא קשורה לגושים? זו בכלל רשות אחרת.
3. בחצי שנה הראשונה לא נעשה כלום שלא קשור לקורונה [ממש, בטוח. הינה, כבר בסעיף הבא הם סותרים את עצמם וגם בהמשך חופשי.
4. בתוך החצי שנה של החירום, יקבעו החברים איך ממנים את החברים שלהם/העסקנים שלהם וכיוצ' לתפקידים במגזר הציבורי [במילים אחרות: מלא משרות חדשות במגזר הציבורי.
5. בהתחלה ראש ממשלה אחד ואחר כך השני [אשרי המאמין]. כדי לקבע את העובדה הזאת, נשנה, נכופף, נשמיד, נמערך [תוסיפו לבד] את חוק יסוד הממשלה וכל חוק אחר שצריך כדי שהשבעה של שני ראשי הממשלה תהיה כבר ביום הראשון וההחלפה תהיה על טייס אוטומטי [שזה לעוות כל דבר אפשרי בעיקר כי אנחנו לא מאמינים אחד לשני. להלן דוקטרינת "שקרן, שקרן".
6. כאן בא סעיף על סמכויות ראש הממשלה המכהן וגם ראש הממשלה שלא מכהן, או שכבר כיהן, או שאולי יכהן, שאשכרה לא הבנתי אותו, כי גם כשהם לא מכהנים כראש ממשלה הם סוג של ראש ממשלה, חצי כזה, בכאילו, ביענו ראש ממשלה, זאת אומרת לבלוע ולהקיא ביחד, העיקר שבג"צ לא יפסול את נתניהו. בקיצור להלן: דוקטרינת "שמירת נתניהו".
7. ועכשיו הסעיף שהכי מעניין אותם שקובע ששני ראשי הממשלה יקבלו את כל ההטבות של ראש ממשלה כל התקופה של הכנסת, גם כשהם בכאילו ראש הממשלה. זה כולל הכל. [להלן: סעיף "שוד הקופה הציבורית".
8. הסעיף הבא מדבר על זה שגם כשאחד מהם לא ראש ממשלה בכאילו, הוא מחליט מה קורה במשרדים של הגוש שלו [מה כתבתי עכשיו? שראש הממשלה שלא מכהן הוא כן ראש ממשלה בכל זאת? מה?
9. עוד סעיף שאומר שנשנה את כל החוקים האפשריים הקיימים בשביל שדוקטרינת שמירת נתניהו, שוד הקופה הציבורית ודוקטרינת שקרן ישרדו את בג"צ.
10. ושוב סעיף לקיום דוקטרינת שקרן אבל הפעם נוספת לה דוקטרינת אוחזים שניים זה בזה. עזבו פרטים, הזיה של אם יש הצבעת אי אמון בגלל אחד הגושים אז השני, פוף, נהיה ראש ממשלה.
11. במסגרת "אוחזים שניים זה בזה" אם יש מניעה שמישהו [מעניין מי?] יתמנה לראש ממשלה [מעניין למה] פוף, הולכים לבחירות. זוכרים את חצי השנה של ממשלת חירום לאומית? אז לא, זה לא מעניין, מתפזרים מיד.
12. שוב סעיף ערבויות לדוקטרינת שקרן [עזבו, התעייפתי לכתוב שוב.

13. ועכשיו ליהלום האמיתי, סעיף מינוי 36 שרים [בקטנה] ועוד 16 סגני שרים [בשולי]. ללא ספק חיזוק משמעותי לדוקטרינת שוד הקופה הציבורית כי מה אכפת לי מכל מה שקורה מסביב, העיקר הכיסא.
14. כן, ניחשתם נכון, הסעיף הבא אומר שנשנה את כל החקיקה בעולם כדי לבצר את הכיסאות האלה.
15. עכשיו באים איזה מאה סעיפים שמדברים על חלוקת הכיסאות. בואו, זה די הרבה כסאות לחלק, זה מצריך לא מעט סעיפים.
16. רגע, איך שכחנו כיסא אחד נוסף? יו"ר הכנסת כמובן. טוב, נחזיר אותו לליכוד. זה לא ממש משנה כי הכנסת בין כה לא מתפקדת, לקחו לה את כל הכסאות. הם מקסימום יצעקו במליאה אם יו"ר הכנסת ירשה להם.
17. הופה, שכחנו שיש דרך נוספת לשוד הקופה, והינה בא סעיף החוק הנורבגי כמובן שמאפשר לנו להוסיף עוד כמה אוכלי חינם לשוד הקופה הציבורית. תמותו אזרחים, בעייה שלכם.
18. והינה בא סעיף על חלוקת תפקידים נוספת במסגרת מינוי שגרירים [חשוב ממש בממשלת חירום לאומית לאומית מאחדת ומאוחדת מאוד מאוד ומטפלת אך רק במשבר. לא.
19. עוד מלא סעיפים על חלוקת תפקידים וסדרי עבודה במשרדי הממשלה ובוועדות הכנסת במסגרת דוקטרינת שקרן ושקרן ואוחזים שניים זה בזה.
20. סעיף שאומר שבמסגרת תקופת החירום יחוקקו את חוק טל [ההוא מגיוס בחורי הישיבות. באמת מאוד קשור למשבר.
21. סעיף על חלוקת תפקידים נוספת במסגרת "המוסדות הלאומיים" [מה זה לכל הרוחות?
22. סעיף על מינויים בוועדה למינוי שופטים [גם מאוד קשור למשבר. מאוד] לפיו אף אחד לא זז בלי השני [האבא והאמא של דוקטרינת שמירת נתניהו.
23. עוד סעיפים על חלוקת תפקידים [שירות לאומי, הסברה, חטיבה להתיישבות וכו וכו.
24. פתאום הבלחה, סעיפים על "קידום השלום האזורי" [מי? סוריה? עירק? מי?], תכנית המאה והחלת ריבונות חד צדדית. נכון, ניחשתם נכון, בתוך תקופת החירום כמובן שבא עוסקים רק בחרום כזכור.
25. סעיף הזיה נוסף המדבר על אישור תקציב המדינה שמי שמכשיל אותו מפסיק להיות ראש ממשלה. יעני, אי אפשר להתנגד, חייבים להסכים לכל הפרטים, לא משנה מה התוכנית. באמת, מאוד הגיוני, אין מה להגיד.
26. עוד סעיפים על מינויים וכסאות, חברות ממשלתיות, מועצות וכו וכו.
27. סעיף מנגנון בורות למקרה של אי הסכמה [מצחיק ברמות, אין לי מה להגיד. ממשלה בורות.
28. פעם אחרונה בהחלט סעיפים על שינוי חקיקה [ליתר בטחון כנראה כי זאת הפעם השמינית שמשנים חוקים.
- על החתום, הוא והוא.

זהו, נגמר ההסכם. העיקר כל מיני אנשים אומרים לי שאחדות זה הכי חשוב וגנץ "הקריב" הרבה למען העם ולא היתה ברירה וחירום חירום ולמה את כל כך כועסת. אתם חלק מהעם שהם, המורמים מעם, דואגים לא כל כך. תשפטו בעצמכם.

שושנה אדומה - 23 באפריל 2020

הוא יודע היטב, שטקס הדלקת המשואות מקבל שיא של רייטינג .

אז הוא רוצה לעמוד שם, לנאום .

לא אלינו הוא יכוון את נאומו, אלא להמון העם, השטוף, המוסת והעיוור. אותם אלו שישאו אותו על כפיים גם אם יירק בפניהם .

הוא ישא דברים לאותו המון, שהוא מצליח יום יום לשסות, לקרוע, לשנוא ולהשניא.

הוא יאדיר את עצמו, משל היה איזה אל קדוש, מורם מעם, מי ישווה לו .

הוא יספר לצאן קודשו כמה הוא חשוב וחיוני, הפועל בשליחותם ובשמם של האזרחים, וכמה אסור לו לעזוב את תפקידו, למענם .

והם יריעו לו .

למרבה המזל לא נשמע את תרועות ההלל, אבל נשמע גם נשמע את הדיהם בימים שאחרי, בימים של ערב פתיחת משפטו .

דרכו המושחתת, האדרתו העצמית, רמיסת הדמוקרטיה באמצעים דמוקרטיים מזכיר לי ולאחרים משטרים אפלים, שההיסטוריה רק רוצה לשכוח..

ועוד משהו.

גם את נאומו של יו"ר הכנסת, לא ארצה לשמוע. נאום היוצא מפיו של אדם בזוי, שקרא קבל עם ועולם להפר את קביעת בגץ, בפרשת אדלשטיין.

מצוקת הדיור של נתניהו

YNET • 22.04.2020 איתמר אייכנר

אף שיש בבעלותו שלושה בתים פרטיים בשווי כולל של עשרות מיליוני שקלים, התעקש נתניהו שהמדינה תדאג לדיור ראש המשלה החלופי

ראש המשלה בנימין נתניהו התעקש להכניס להסכם הקואליציוני עם כחול לבן סעיף שלפיו המדינה תצטרך לדאוג ל"סידורי הדיור" של ראש המשלה החלופי. במילים אחרות: בעוד שנה וחצי, לאחר שנתניהו יפנה את כיסא ראש המשלה, מדינת ישראל תצטרך לדאוג לו לסידורי דיור.

דרישת נתניהו נראית מוזרה במיוחד בהתחשב בכך שלנתניהו יש שלושה נכסים פרטיים, מלבד המעון הרשמי ברחוב בלפור. הוא מחזיק וילה בת שתי קומות בקיסריה שכוללת בריכת שחייה ושווייה המוערך הוא כ־20 מיליון שקלים.

בנוסף יש בבעלותו דירת פנטהאוז ברחוב עזה שבשכונת רחביה בירושלים, בשווי מוערך של כעשרה מיליון שקלים וכן בית פרטי ברחוב הפורצים בשכונת קטמון בירושלים, שאותו קיבלו בירושה נתניהו ואחיו עידו ב־2012. ב־2016 דווח שאיש העסקים ספנסר פרטרידג' רכש את מחצית הבית מעידו נתניהו, ב־4.2 מיליון שקלים. כיום הבית מוערך אף בשווי גבוה יותר. פרטרידג', אגב, הוא אחד מאנשי העסקים שאליהם פנה נתניהו למימון הוצאות משפטו.

מאז 2009 נמצאת משפחת נתניהו רוב ימות השבוע במעון הרשמי ברחוב בלפור שכל ההוצאות בו ממומנות על ידי המדינה. גם את ההוצאות על נכסיה הפרטיים השיתה משפחת נתניהו על המדינה, שבמשך השנים הוציאה עשרות מיליוני שקלים על בתי ראש הממשלה השונים - הרשמי והפרטיים.

במשרד ראש הממשלה סירבו להגיב לשאלה מדוע נתניהו זקוק לסידורי דיור נוספים לאחר שיפסיק לכהן כראש ממשלה בשעה שיש לו שלושה בתים פרטיים, והפנו לדוברות הליכוד. משם נמסר: "אין תגובה."

דירה ברח' עזה בירושלים

דירה ברח' הפורצים בירושלים

וילה בקיסריה

לכל המטומטמים שמדברים על תומכי טרור

הנה ראש התנועה האיסלמית במשותפת

מרגש.

הנאום ח"כ מנסור עבאס ראש רע"ם במליאת הכנסת ביום הזכרון לשואה ולגבורה:

אדוני יושב ראש הכנסת, חבריי חברי הכנסת

על עוצמתה של השואה והגבורה אדבר היום 'לא מתוך הספרים, ולא מצוטטי אינטרנט מזדמנים.

מתוך תפיסת עולם ערכית, והתבוננות פנימים לאדם שבתוכי, ותובנות היסטוריות שלמדתי לאורך שנים.

לפני עשרים ושש שנים עמדתי בפעם הראשונה שתי דקות דומייה, בעיקר נתתי כבוד לקולגות על ספסלי הלימודים, באוניברסיטה העברית.

היום אני עומד ונושא תפילה מהקוראן למען עילוי נשמתם של ששה מיליון יהודים שנספו בשואה במלחמת העולם השנייה.

כערבי פלסטיני וכמוסלמי דתי, שהתחנך על מורשתו של שיך עבדאללה נמר דרויש עליו השלום מייסד התנועה האסלאמית, יש בי אמפטיה לכאבם וסבלם לאורך השנים של ניצולי השואה ומשפחותיהם של הנספים.

אני עומד כאן ומביע סולידריות עם העם היהודי, כאן ובעולם. העם שנבחר ע"י הנאצים כמטרה להשמדה המונית ורצח עם.

ואומר כאן לעולם לא.

אני מרכין ראש בפני גבורתם של נשים וגברים שיצאו במרד גטו ורשה, נגד גזירת המוות ותחושת היאוש כדי לשמור על צלם אנוש.

אני גם מרכין ראש בפני גיבורים מעמים שונים חסידי אומות העולם נוצרים ומוסלמים ואחרים, והמיוחד ערבים ומוסלמים במסגד הגדול של פריז, ובמדינת אלבניה המוסלמית, שחיבקו ונתנו יד ומחסה ליהודים במהלך המלחמה.

אלברט אסולין, יהודי שברח ממחנה השמדה גרמני, אומר שיותר מ-1,700 לוחמי מחתרת, חלק קטן מהם לא-יהודים, מצאו מחסה במסגד. בעיקר בזכות האימאם של המסגד.

אלבניה, המדינה האירופאית היחידה בעלת רוב מוסלמי, הצליחה במקום בו נכשלו מדינות אירופאיות אחרות- למרבה הפליאה מספר היהודים באלבניה בתום מלחמת העולם השנייה היה רב יותר מאשר בתחילתה.

הכחשת השואה היא שריד של האידיוולוגיה הנאצית, היא כישלון מוסרי, ובגידה בערכי האמת והצדק, ועבירה על עיקרון יסוד באסלאם "شهادة الصدق والعدل" עדות האמת וצדק.

המופתי הגדול של בוסניה לשעבר, מוסטפה צ'ריק קבע:

"הסכנה בהכחשת רצח עם אינה רק הכחשת האמת לגבי רצח העם הפיזי. היא גם מתן צידוק לרצח עם אפשרי בעתיד, משום שכל מי שמתכחש לרוע האמיתי של רצח העם, מוכן לבצע את הרוע הזה שוב."

עוצמתה של השואה מכריחה אותנו כבני אנוש להשאיר לרגע את המחלוקות הלאומיות והדתיות, וכמובן את הדעות הפוליטיות ולהתייחד עם הקורבן ולהרגיש את הכאב.

אין לי הסבר למה זה קרה, אני לא יודע.

יש לי הבנה שהאדם מסוגל לעשות את זה שוב, כאשר מאבד את צלם אלוהים בתוכו, וכאשר מתעלם מזכותו של האחר לחיים בכבוד ובחירות.

פוליטיקאי או איש דת או כל אדם שלא מצליח להתנער מהגזענות ושנאת האחר ולא מפסיק לחרחור ריב ומלחמות, שלא יגע בשואה ולא יחלל את קדושתה.

יש יהודים שאומרים ומדגישים "לעולם לא" בהקשר היהודי הקולקטיבי.

יש יהודים שאומרים "לעולם לא" בהקשר האוניברסאלי, לכל האנושות.

שניהם צודקים

כמוסלמי מאמין וכבן לעם הפלסטיני שסבל וממשיך לסבול, כאב וממשיך לכאוב במשך עשרות שנים, אני מתפלל שכל יושבי הארץ הארץ, יהודים וערבים ידעו ויפנימו את הלקח ההומני האנושי, להכיר בסבלו של העם האחר, ובזכויותיו לחירות ולחיות בכבוד, וזכה להגשים את חזון השלום הביטחון השותפות והסובלנות בין שני העמים ושתי המדינות.

תודה רבה.

"נתניהו של 99' הוא נתניהו של היום: נרקסיסט, סמכותני, הססן, אלרמיסט"

יוסי מלמן – 22/4/2020

לפני 21 שנה שרטט פרופ' שאול קמחי, מומחה לניתוח אישיות מנהיגים, דיוקן פסיכולוגי של רה"מ. השנים הוכיחו עד כמה צדק באבחנותיו.

כעת הוא מסביר איך כל זה מתבטא במשבר הקורונה.

ב-1999 פרסם פרופ' שאול קמחי דיוקן פסיכולוגי של בנימין נתניהו ובו תובנות וקביעות שאת מידת דיוקן ניתן להעריך רק כעת, במבט לאחור, 21 שנה אחר כך - אחרי שלוש שנים שלו כראש ממשלה ולפני 11 נוספות.

משבר הקורונה, מהגדולים והחמורים שידעה ישראל מאז הקמתה, החזיר את קמחי אל ניתוח הפרופיל של נתניהו לבדיקה מחודשת.

לדבריו, אחת האבחנות החשובות שהציג אז, בשלהי שנות התשעים, לא השתנתה: נתניהו חותר בשגרה ובעיתות משבר לניהול ריכוזי.

"אין חדש תחת השמש. נתניהו מנהל את המשבר כשחקן ראשי ומקבל ההחלטות היחיד. הוא נמנע מהקמת צוות ייעודי לטיפול במצב, אינו משתף את שרי הממשלה ומרחיק אותם מתהליך קבלת ההחלטות. את ההתייעצויות הוא מקיים בעיקר עם הקרובים והנאמנים אליו", אומר קמחי בשיחה עם "הארץ", "ככלל, נתניהו שם דגש על נאמנות בכל תנאי מצד האנשים שעמם הוא עובד.

כחלק מצורת הניהול הזו, הוא מתעלם מנהלים וממדיניות שנקבעו מראש. זה יוצר ליקויים בולטים המתבטאים במסרים סותרים לציבור. מאותה סיבה נמסרות הבטחות ללא כיסוי ומתגלעים קונפליקטים בלתי פוסקים בין הגופים השונים (משרדי הביטחון והאוצר מול משרד הבריאות) שרק חלקם ככל הנראה משתקפים לציבור."

פרופ' קמחי עומד כיום בראש המרכז לחקר הדחק והחוסן במכללה האקדמית תל חי.

עד לפני ארבע שנים עמד בראש החוג לפסיכולוגיה, שאותו גם הקים. הוא בן 71, למד פסיכולוגיה באוניברסיטת חיפה, עשה את הדוקטורט באוניברסיטת פאלו אלטו, ונחשב למומחה בינלאומי בחקר החוסן (אישי, קהילתי ולאומי) והתמודדות עם מצבי דחק, הפרעות דחק ופסיכולוגיה פוליטית.

עם סיום לימודי בארה"ב ב-1990, נקרא בדחיפות אל מערכת הביטחון ועמד בראש צוות שהכין את הפרופיל הפסיכולוגי של סדאם חוסיין, שליט עיראק לשעבר, שעוד לפני הפלישה לכוויית איים "לשרוף" חצי מישראל.

"קבענו שסדאם חוסיין הוא פסיכופט, אך עם זאת כתבנו שהוא אמנם מקפיד ללכת על פי תהום, אך שומר שלא לעבור את הגבול.

לכן ניחשנו שלא יירה טילים כימיים וכך אכן היה."

העבודה זיכתה את קמחי וצוותו בפרס ראש אמ"ן והובילה את ראש חטיבת המחקר באמ"ן אלוף דאז, תא"ל דני רוטשילד, למנות את קמחי ליועץ מיוחד של חטיבת המחקר. במסגרת זו חיבר קמחי פרופילים של מנהיגים רבים במזרח התיכון, וביניהם יאסר ערפאת, חאפז אל-אסד, המלך חוסיין ואחרים.

לצורך מחקריו, שאב קמחי השראה מעבודותיו של ג'ראלד פוסט, פרופסור לפסיכיאטריה באוניברסיטת ג'ורג'טאון. פוסט הקים בשנות השישים את "המרכז לניתוח התנהגות פוליטית ואישיותיות" בתוך סוכנות הביון המרכזית (CIA) וניהל אותו במשך כשני עשורים, וממצאיו על אופיים והתנהגותם של מנהיגים עוררו לאורך השנים עניין רב גם מצד גופי מודיעין אחרים בעולם.

קמחי עזב את עבודתו באמ"ן על רקע תהליך השלום באזורנו וההחלטה לחדול מלשרטט פרופילים פסיכולוגיים של יריבים ואויבים. הוא פנה למחקר אקדמי ולקראת בחירות 1999 נתבקש לחבר דיוקן פסיכולוגי של נתניהו, אז ראש ממשלה העומד בפני סיום הקדנציה הראשונה שלו.

במחקר המקיף ניתח קמחי את מאפייניו האישיותיים של נתניהו וקבע בין היתר כי הוא "נרקסיסט עם קווים פרנואידיים וסמכותניים, הניחן ביכולת רטורית וכשרון הסברה יוצאים מגדר הרגיל", וכי לצד סגנונו הריכוזי - התקשורת נמצאת אצלו מעל לכל.

"נתניהו מייחס מאז ומעולם חשיבות עליונה לתקשורת ולהסברה. הוא רואה עצמו כמסביר האולטימטיבי.

לא לחינם הוא לקח על עצמו את תחום ההסברה במשבר הקורונה ודאג להופיע פעם אחר פעם בשעת צפיית השיא כדי להעביר מסרים ללא שאלות קשות מצד התקשורת.

בהופעות האלה הוא מופיע כקברניט המנווט את ספינת המדינה, תוך שהוא עושה שימוש באלמנטים של הפחדה ובהצגת הסכנות בצורה מוגזמת. בקול חמור ובהבעת פנים רצינית הוא מציג מציאות אחת שאין לערער עליה, כמי שרואה ומבין אותה טוב מאחרים. נתניהו יודע להופיע: הוא רהוט, מציג ביטחון עצמי ושליטה מלאה במצב. היכולות האלה ליוו אותו לכל אורך דרכו הפוליטית."

קמחי מדגיש כי ראייתו של נתניהו היא תמיד פוליטית והישרדותו היא חזות הכל. "לשם כך הוא אינו לוקח סיכונים.

הצבענו על כך כבר אז.

טובת המדינה וטובתו האישית בלתי נפרדים: לתפישתו, הישארותו בראשות הממשלה היא לטובת המדינה.

כך, לדוגמה, הוא יעצור את המו"מ עם כחול-לבן בשל מחלוקת על מינוי שופטים גם באמצע משבר כמו משבר הקורונה בלי לראות בכך בעיה.

גם השארותו של יעקב ליצמן כשר הבריאות היא דוגמה לאי ההפרדה שקיימת אצלו בין הטיפול במשבר והפוליטיקה שסביבו להישרדותו האישית.

תפישה זו אינה חדשה והיא מאפיינת מנהיגים סמכותניים לאורך ההיסטוריה העולמית."

דפוס נוסף של ראש הממשלה, לפי קמחי, הוא תפישת עצמו ככל יכול. "הוא רואה עצמו כבעל ראייה נכונה משל האחרים וחושב שהוא מבין את התהליכים בעולם ובמדינה טוב מכולם. הדבר מתבטא במעורבותו בכל נושא ונושא.

הוא גם נוהג בכל הזדמנות להאדיר את מעמדו כ'אבא של המדינה'. שבזכותו, מצבה במשבר הקורונה טוב מזה של מדינות רבות אחרות. לאחרונה הוא הציג דירוג הקובע כי ישראל היא המדינה הבטוחה ביותר במשבר ולקח לעצמו קרדיט על כך.

אחר כך התברר שהדירוג הוא מידע שיווקי לא מבוסס. גם במשברי העבר הציג נתניהו את עצמו כמי שחזה ראשון את הצפוי ונהג להתגאות בקשריו האישיים עם מנהיגי מעצמות, אותם הוא מגייס לעזרת ישראל בימים קשים."

במחקרו, זיהה קמחי שתי תגובות שונות אצל נתניהו להתמדדות עם מצבי דחק. "כשגורם הדחק ידוע וניתן לניבוי - הוא מתפקד היטב, אך כשהמשבר בא בהפתעה - הוא מרגיש חוסר שליטה, נבהל ונוטה לאבד את קור-רוחו.

במשבר הקורונה הדבר בא לידי ביטוי, בין השאר, בחרדה והגזמה רבה בראיית המצב.

ראש המוסד לשעבר מאיר דגן כינה אותו 'אלרמיסט' או 'מעורר אזעקות'. בנוסף, נתניהו מתאפיין גם בהססנות ובקושי לקבל החלטות. זה מוביל אותו לדחיינות וזה דפוס שמאפיין את כל הקריירה הפוליטית שלו. זה עשוי להסביר גם את הימנעותו מהצגת תוכנית ליציאה מהמשבר והעיסוק בנושא ברמה הטקטית מבלי לקבל החלטות ברמה האסטרטגית."

"בספרות העוסקת במנהיגים המושג 'מנהיג רעיל' הופיע כבר לפני שנים. הוא מתאר מנהיגים המזהים את הפחדים הכי עמוקים של הציבור, ניזונים מהם ומזינים אותם. מאפייני המנהיג הרעיל קושרו בספרות לאישיות נרקיססטית, אגואיסטית ומלבט שנאה.

ניתן לראות קווים משותפים רבים בין תיאורים אלה לבין דפוסי התנהגותו של נתניהו, ובאופן בולט בתפקודו במשבר הנוכחי: גם יודע הכל, גם מפחד, גם מלא מעצמו וגם בעל צורך בלתי נגמר להציג את הצלחותיו ויכולותיו שוב ושוב", מסכם קמחי, "דפוסי ההתנהגות שהוזכרו כאן אינם חדשים והם לא השתנו לאורך שנותיו הרבות בשלטון. אחדים מהם אף הקצינו".

כששרה ויאיר נתניהו מחליטים לתבוע עיתונאית ב-100,000 ש"ח על כלום

23 באפריל 2020

את שרון שפורר את מכירים. היא עיתונאית ב'מקום הכי חם בגיהנום' שלא דופקת חשבון לאף טייקון או פוליטיקאי. ועכשיו שרה ויאיר נתניהו הגישו נגדה תביעת דיבה

למה? כי שרון כתבה בפוסט פרטי: "יום אחד יתפסו את שרה ויאיר עוברים ליד הומלסים ברחוב ולוקחים מהם כסף מתוך הכוס. וגם אז אני לא אופתע. פריזטיים מושחתים וערלי לב."

מיד, גייסו את עורך הדין הנאמן יוסי כהן ששלח לה מכתב אזהרה בתביעת לשון הרע. ככה. 100 אלף שקל .

עורך דינה של שרון אמר "שיהיה להם מאוד קשה להוכיח לשון הרע כאן, מכיוון שהם לא רק יצטרכו להראות ששפורר טענה עובדתית, אלא גם לציין מהן - לבוא עם טענה על מקרה תיאורטי ולטעון שהוא לשון הרע? אני בספק שיש בית משפט שיחייב על זה."

אתם מבינים כמה זה מגוחך? שרה ויאיר תובעים אותה על מקרה תיאורטי. בינינו, לא צריך דמיון יצירתי מדי כדי לדמיין מה היה קורה אם היו פוגשים אי פעם בחייהם הומלס ברחוב .

אבל זה לא מה שהכי מזעזע. בואו נחזור שנייה לאנשים שתובעים אותה: שרה נתניהו היא עבריינית מורשעת לאחר שבית משפט פסק שעשתה "שימוש לא ראוי בכספי ציבור" על הזמנות ארוחות בשווי 175 אלף שקל. נכון מאוד - על חשבוננו. וזה רק בין היתר, לכאורה .

ויאיר נתניהו. מכל האנשים בעולם הוא תובע דיבה. בן אדם שמטנף ברשתות החברתיות ומפיץ אינספור שמועות כזבות - בין היתר מדביק עלילות שווא לבני גנץ, שותפו החדש של אביו לקואליציה. הוא וחיילי המקלדת שלו לא מהססים לתקוף עיתונאים בצורה אישית ומעליבה. הוא מעליל עלילות דם על כל פוליטיקאי או עיתונאי שמתנגדים לשחיתות של אביו. בלי רסן, בלי בושה. זוכרים שהוא קיווה ששמאלנים ימותו בהפגנה רק בשבוע שעבר ?

אז זה הסיפור: עבריינית מורשעת שעשתה שימוש במאות אלפי שקלים מכספי ציבור, ומשועמם בן 30 שמטנף מדי יום ביומו ורומז לעלילות מיניות שקריות תובעים עיתונאית עצמאית על סך 100,000 ש"ח על סיפור תיאורטי שכתבה. פוסט.

למה זה כל כך חשוב לנו? כי אנשים כמו שרון שפורר עושים את עבודתם - עבורנו .

עיתונאית כמו שרון שנלחמת בכל טייקון שאפשר, במושחתים שבמושחתים כמו אפי נווה - עובדת למען הציבור. זו עיתונאית עצמאית והיא מהדברים האחרונים שעוד מחזקים כאן את הדמוקרטיה. ללא מורא וללא משוא פנים. ולתבוע אותה על סכום מפלצתי בגלל פוסט סאטירי שכתבה? זה פשוט התנהגות פאתטית- וכשמדובר בשרה ויאיר נתניהו - זה די הגיוני אפילו.

אגב, התגובה של שרון לסיפור הזה מעולה: "ממליצה למשפחת נתניהו על עורך דין טוב שיכול לייצג אותם. אחד בשם אפי נווה. שמעתי שנאלץ לעזוב את הלשכה והתפנה לו קצת זמן". ענק.

מחזקים את שרון שפורר? שתפו

Ori Katzir - 23 באפריל 2020

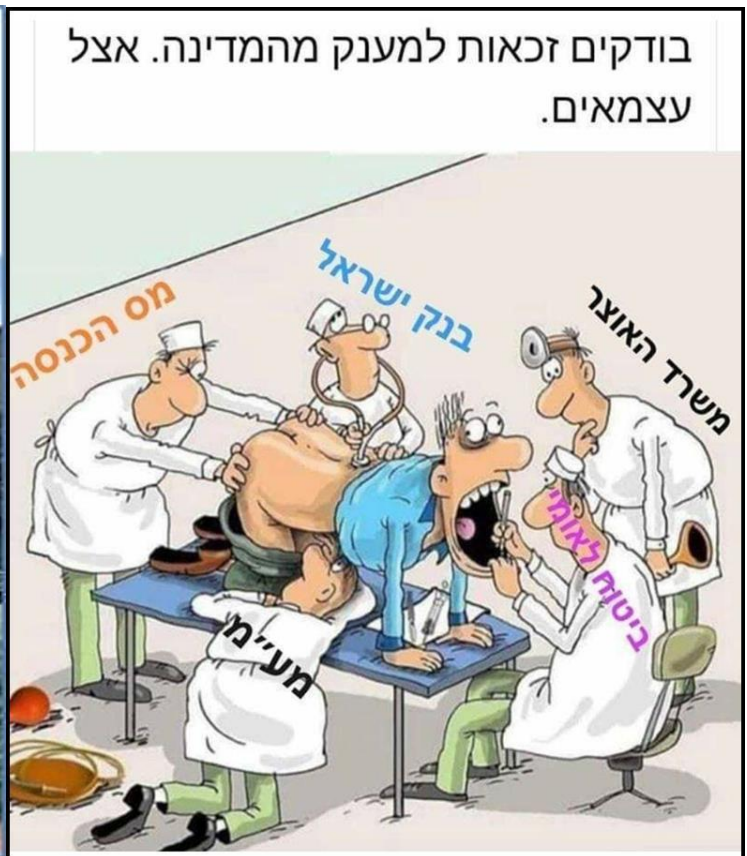
כמה הערות על המצב:

1. הפרשה האחרונה שהתפוצצה לנו בפרצוף היא זו: מ"מ פרקליט המדינה, דן אלדד, הורה לפתוח מחדש את תיק פרשת הרפז (קישור בתגובה הראשונה). ולא, לא כדי להזיק לשותפו החדש של נתניהו, גבי אשכנזי (שהיה מעורב בה עד צוואר), אלא כדי לבדוק שם את תיפקודו של היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט. זה מטורף בכל כך הרבה רמות, שיש צורך כאן בקצת פירוט .
2. ראשית, פרקליט המדינה הוא הפרקליט הבכיר בפרקליטות המדינה, והוא כפוף ליועץ המשפטי לממשלה ב-ל-ב-ד. רק לו. במלים אחרות, אלדד הורה למשטרה לאסוף חומר נגד הבוס הישיר שלו .
3. סיבה אפשרית ראשונה: אלדד מונה לתפקידו על ידי אמיר אוחנה, שר משפטים שכל קיומו הפוליטי נגזר מקיומו הפוליטי של אדם אחד בלבד - בנימין נתניהו. הנאשם הפלילי נתניהו הוא שמינה את אוחנה לתפקידו ההוראה שקיבל האחרון הייתה ברורה: לעשות הכל, אבל הכל כדי שנתניהו לא יעמוד לדין. אז אוחנה סגר את מערכת המשפט בטענה שהקורונה מחייבת את זה, הביא לדחיית הקראת כתב האישום ממרץ למאי, מינה מ"מ פרקליט מדינה שיעשה עבורו את העבודה השחורה - ועכשיו אותו מ"מ, כלומר דן אלדד, רוצה להביא לערעור אמינותו של מנדלבליט כדי שנתניהו יוכל לטעון שמי שמתנהג בצורה פסולה בפרשה פלילית אחת אינו יכול לתבוע אותו עצמו בפרשה פלילית אחרת. ואז מה יקרה? נכון ילדים: נתניהו ידרוש לבטל את כתב האישום בטענה שידי המאשים אינן נקיות משיקולים זרים .

4. סיבה אפשרית שנייה: אם המשטרה תחקור את מנדלבלויט, יוכל נתניהו להעביר בממשלה החלטה לסילוקו מתפקידו. מנדלבלויט לא מספק את הסחורה לבלפור. אז נכון, הוא עיכב במשך שנים את חקירות המשטרה, מזמז את ההחלטות שלו, דרש עוד ראייה ועוד עדות ועוד מסמך ועוד אימות, אבל בסופו של דבר קרא כתב חשדות חמור נגד בנימין נתניהו שכלל סעיפי אישום של שוחד, מירמה והפרת אמונים (גרוע בהרבה מהעבירות שבהן הורשע אולמרט, למשל), ביסס אותו על הקלטות, מסמכים ועדויות רבות מספור - וגם הגיש אותו למחוזי בירושלים. אם מנדלבלויט התובע, אומר לעצמו נתניהו, בואו נעיף את התובע הזה מהתפקיד ונמנה במקומו מישהו נוח יותר. הממ...מה רע בך אלדד? למה שיתבזבזו כממלא מקום פרקליט המדינה? שיהיה יועץ משפטי לממשלה? למה לא, באמת? את הג'וב שלו נגד מנדלבלויט הוא עושה מצוין. בואו נקדם אותו קצת. לחילופין, נמנה יועמ"ש אחר, שיתחייב מראש למנות את דן אלדד לפרקליט המדינה במינוי קבוע. מה שאתם שומעים: נתניהו מנסה למנות לא רק את שופטיו (כפי שעשה באמצעות איילת שקד בבית המשפט העליון ובאמצעות העברת חוק המעביר את הדיון בשלב הראשון של התיק לבית המשפט המחוזי בירושלים, הנחשב מקורב תפיסתית לימין השמרני וכלל לא מעט שופטים דתיים), אלא גם את תובעיו.
5. סיבה אפשרית שלישית: דחייה של התיק. וככה עושים את זה. נניח שהממשלה, לבקשת נתניהו, מדיחה את מנדלבלויט וממנה יועץ משפטי לממשלה אחר. חבר טוב כזה. היועמ"ש החדש יבקש מבית המשפט דחייה נוספת בדיונים, בטענה שהגיע חומר חדש על מנדלבלויט שלפיו - נגיד, כן? - אפשר לזהות שמנדלבלויט היה נגוע בניגוד עניינים חמור כשהגיש כתב אישום נגד נתניהו. בית המשפט יאשר. מיד לאחר מכן יאשר היועמ"ש החדש את יוזמת פרקליט המדינה בפועל לפתיחת חקירה ואז, בכל פעם שיתקרב מועד הדיון, אפשר יהיה לטעון שצריך לדחות אותו שוב. תענוג.
6. בינתיים, יספיק האדון נתניהו להעביר בכנסת, הפעם בעזרת בני גנץ ושאר האידיוטים השימושיים שסידר לעצמו, חוק שיחסום את האפשרות להעמיד אותו לדין כל עוד הוא מכהן בתפקידו. החוק גם ירחיב את מסגרת מניעת ההעמדה לדין לשרי הממשלה, ליו"ר הכנסת ולנשיא המדינה. מאחר ורבים בליכוד ובמפלגות הלוויין שלו מאויימים כרגע על ידי חקירות משטרתיות והעמדות לדין (ביטן, חיים כץ, ליצמן, דרעי, מי לא) הם יתמכו בכך בחדווה.
7. בקיץ 2021 תתכנס הכנסת כדי לבחור בנתניהו לנשיא המדינה הבא (נתניהו עצמו רצה לבטל את התפקיד ב-2014, כשהבין שמי שעומד להיבחר הוא שנוא נפשו רובי ריבלין). אם ייבחר (גנץ יתמוך בו, כדי שנתניהו כבר יסתלק סוף סוף מבלפור ויאפשר לו עצמו להיכנס לשם), והואיל ואי אפשר יהיה להעמיד אותו לדין בגלל תיקון החוק שכבר הזכרתי, המשמעות היא שנתניהו לא יבקר בבית המשפט לפני תום הקדנציה שלו באוגוסט 2028. גם על זה אין יותר מדי מה לבנות: בעוד שמונה וחצי שנים, כשיפוג זמן החסינות שלו, הוא יטען להתנכלויות, להתיישנות, לאכיפה בררנית ולניגודי עניינים, ממש כפי שהוא עושה עכשיו.
8. בואו נלך לרגע עם הכיוון הזה עוד קצת. לא הרבה, רק קצת. מבטיח. לפי החוק היבש, יועץ משפטי לממשלה יכול להיות רק מישהו שכשיר להתמנות כשופט עליון, כלומר אדם שהוא עורך דין פעיל במשך עשר שנים לפחות ורשות כל אותה עת בלשכת עורכי הדין. לצורך העניין, ח"כ דוד ביטן הוא עורך דין מאז 1987, עסק במקצוע הזה בפועל עשר שנים ויותר והיה (ואולי עדיין) חבר לשכה. אז נכון שיש נגדו המלצה להעמדה לדין בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים ב-9 פרשות, שבמסגרתן נחשד בלקיחת שוחד בסכום מצטבר של מיליון שקל בקירוב, אבל אם יכולים לשנות את החוק כך שראש הממשלה ואחרים יוכלו לכהן על כתב אישום פלילי על הראש, אז למה לא יועץ משפטי לממשלה? נכון, אז הוא יורה למשטרה לסגור את תיקי החקירה שנפתחו נגדו, אז מה? יש לנו כאן ראש ממשלה שממנה את השופטים והתובעים של עצמו, אז מה כבר יכול לקרות אם בראש מערך האכיפה המשפטית יעמוד נאשם בפלילים? (ולא, זה לא מופרך).

9. שלא יהיו כאן שום אשליות: כל אחד מהמעורבים כאן מקבל הבטחות לגבי עתידו אם רק יספק את הסחורה ויעזור למלט את נתניהו מבית המשפט. זוכרים שרוני אלשיך, מפכ"ל המשטרה לשעבר, קיבל מנתניהו הבטחה להתמנות כראש השב"כ? אז זה הולך לשם. אפשר להניח שגם דן אלדד לא מונה ללא הבטחות שימונה מינוי קבע כפרקליט המדינה ואולי בעתיד גם כשופט עליון. ואני לא בטוח שמנדלבליט - שוב, הפרקליט שהכיזב את בלפור - לא קיבל הבטחות דומות. ורק אלוהים יודע מה הבטיח נתניהו לאוחנה אם יוציא אותו מהעסק הזה בשלום. אין יותר שוחד מזה.

10. בואו נסכם: פרקליט המדינה מחפש חומרים מפלילים על הבוס שלו כשניתן יהיה להדיח את הבוס (היועמ"ש, כ?), ולמנות במקומו מישהו שימסמס את כתב האישום ויביא בסופו של דבר לסגירת התיק. על הדרך, אותו נאשם בפלילים גם רותם פוליטיקאי כושל ואת שרידי מפלגתו כדי לשנות את החוק באופן שמבטיח לו חסינות גם כראש ממשלה, גם כממלא מקומו וגם כנשיא המדינה הבא. בתפקידי התובע והסניגור מטעם הממשלה הוא ממנה מקורבים כדי שיסגרו את התיקים נגדו והוא מוכן לכבול את ידי מערכת המשפט כדי שבני בריתו - שגם הם נאשמים במעשי שחיתות ואחד מהם אף אסיר פלילי שריצה מאסר בפועל - יתמכו בו. אם זה לא ארגון פשע שהשתלט על המדינה וסידר לעצמו עורכי דין מקצועיים כקונסיליירים אינני יודע מה זה. תגידו אתם לי.

יוסי עמיר אדריכל - 23 באפריל 2020

קראתי את 14 עמודי ההסכם הקואליציוני (כשם שקראי את 57 עמודי כתב החשדות) בטרם כתיבה:

אין שום תאריך תפוגה למשפחת נתניהו:

נתניהו ימנה את מירי רגב למשרד לביטחון פנים למסמס את תיקו שנמצאים בחקירה. - בנוסף לתיקו שבכתב האישום.

באמצעות השלוחים שימנה, שמור לו ווטו סמוי במינוי שופטי בג"ץ (ותפקידים נוספים). באמצעות "כוחות האופל" ימונו רק אלו שהם "שפוטים" או ברי סחיטה, ו/או הפחדה ו/או שוחד.

"כוחות האופל" כבר הוכיחו עצמם: איומים על שי ניצן, חילול קבר אבי מנדלבליט (?), חרטת מנור ממעמד עד מדינה (?), פריצה לטלפון של גנץ (?), איומים על עדי מדינה נוספים (?), ומי יודע מה עוד...

עפ"י ההסכם לנתניהו (ולגנץ) זכות וטו על סדר היום בממשלה - גם כאשר תהיה בראשות גנץ - זה כוח לשליטה ולסחטנות... נתניהו ימשיך לגור במעונו, ימשיך להשתעשע במטוסולכל ייעד שיבחר, ימשיך לקבל אורחים, ימשיך בנאומי הבחירות "אני אני ורעייתי" (כמו הנאום הכי מגעיל ששמעתי ביום השואה !!! כמו כל נאומי הבחירות השקריים בקורונה) יזקוף לעצמו את מיעוט מתי הקורונה, ויזקוף לחובת האחרים את כל נפגעי ומפגעי כלכלת הקורונה - כהרגלו...

ההסכם טוב בין גופים שיש להם מטרה משותפת, אך הוא נורא כשמטרת כחול לבן - ישראל, ומטרת נתניהו - נתניהו בלבד!

היינו על סף תהום וצעדנו צעד אחד קדימה,

עכשיו רק בג"ץ יכול להציל את עצמו ואותנו !

עכשיו היא בדרך למשרד לביטחון פנים, עם ג'ריקנים מלאים בדלק, שקיות אבקת שריפה ומצית. בהצלחה למפכ"ל הבא

רגב בכנס הליכוד, פברואר השנה. התנגחויות בלתי פוסקות צילום: תומר אפלבוים

מירי רגב עוזבת את משרד התרבות ומשאירה אחריה אדמה חרוכה

הישיגיה התקציביים של שרת התרבות היוצאת, מירי רגב, נבלעו בשיח הדורסני והמצנזר שהנהיגה מול היוצרים. עכשיו הזמן לרפא את מה שהיא הבטיחה שהבאים אחריה "לא יצליחו לתקן"

ליאור שליין ✓

@LiorSchleien

מושחתים, עלובים, שקרנים, מגעילים, לוזזרים, גנבי קולות. תמונה שווה אלף מלים. למרבה הצער, טוויטר מאפשר פחות.

איור: עמוס בידרמן

פרשנות | החשדנות וחוסר האמון בממשלת החירום הזו יתחרו רק בממון הרב שיישפך עליה

יותר מכל, הממשלה המפלצתית היא השתקפות הריקבון הערכי שפשה במדינה ■ בכחול לבן דאגו לחליפת ביטחון משפטית שנתפרה למידות נתניהו, הדוקה והרמטית מזו שכפתה את חניבעל לקטר בתאו ■ ומה צפוי לגנץ מתחת לאלונקה - ומעליה

עקוב

יוסי ורטור

02:51 עודכן ב: 17:14

מחאת הדגלים השחורים בכיכר רבין, השבוע. אחד הפתרונות שהוצעו הוא לפעול במישור התודעתי כדי להפחית את תחושת התסיסה בציבור צילום: תומר אפלבאום

קצינים מיחידה מסווגת של אמ"ן סיעו לאסוף מידע עבור צוות שדן במניעת מרי אזרחי

בכירי אגף המודיעין אישרו לקצינים להשתתף בדיוני הצוות שמינה המל"ל, אשר המליץ בין השאר להקים מערך "תודעה" כדי להפחית את התסיסה הציבורית נגד השלטון. בפרוטוקול לא הוזכר כי אנשי מודיעין נטלו חלק בדיוני הצוות

דן מרגלית: - 24 באפריל 2020

מאזן ביניים (ג) המשפט

לפני שבועיים, בהפגנה להגנת הדמוקרטיה, נשאלתי באתר "רוטר" אם לדעתי ביבי הוא בניטו מוסוליני. לא, השבתי, אבל הוא מוביל את ישראל בדרך לשם, בדרך לאיטליה הפשיסטית.

גם מחר אשתתף בהפגנה בכיכר רבין בשעה 19:30 ואם אשאל פעם נוספת אומר כי הוא עדיין לא מוסוליני, אבל ב-14 הימים האחרונים עשה כברת דרך משמעותית לנקודת האל-חזור של משטר החולצות השחורות.

ביבי מחבל במערכת המשפט והחוק והצדק בדיוק כפי שעשו משטרים אפלים שקדמו לו. ברור שדן אלדד יכול להתמודד על תפקיד פרקליט המדינה. עליו לעשות זאת בוועדת האיתור, ולמרות שד"ר אביחי מנדלבליט חבר בה יש עוד ארבעה שבכוחו לנסות ולשכנעם לבחור בו על אפו וחמתו של היועץ המשפטי.

אבל ברית כזאת עם שר משפטים כמו אמיר אוחנה? שיחות עם אוחנה מאחורי גבו של מנדלבליט? הפניית עורף כזאת לעמיתו מזה 30 שנים? האם בפנינו מהדורה חילונית מתונה יותר המזכירה אסוציאטיבית את מעשהו של יהודה איש קריות? (מקווה שאני טועה).

ודובר הליכוד אורי אורית הפועל בשליחותו של ביבי ומאיים על ראש מח"ש קרן בר-מנחם באבטלה מפני שחתמה על מכתב להגנת מנדלבליט ולהדיפת המלל הברוטאלי של אלדד ואוחנה?

זה בדיוק מה שאירע באירופה בשנותיה האפלות. קראו למען השם את המסה של מנחם בגין, הוא אמר זאת באורח צלול: כל עוד מערכת המשפט עצמאית ניתן להגן על החרות. אנשי ביבי שוחקים אותה בתעמולת כזב.

רוני אלשיך שהיה מפכ"ל ראוי מאוד סיפר על ניסיונות להרתיע את חוקרי להב; ואוריך מדבר בלשון מאיימת על מקום עבודתה של ראשת מח"ש; ואנשי "אם תרצו" מפגינים בנאצות מול ביתה של נשיאת העליון אסתר חיות; ואין ויכוח ענייני אלא קולות צורמים כנגד "חלאות", ו"בוגדים" שמעזים להגן על הדמוקרטיה מפני הנטיות של הדיקטטור.

וגם שקרים. דן מרידור רמז לכך בנאומו בהפגנה לפני שבוע: עכשיו מפיצים דיבת שווא כאילו המאור הגדול של המשפט הישראלי הפרופסור אהרן ברק בוחש בהליכים המשפטיים נגד ביבי הנאשם בפשעים פליליים רוויי קלון. זה המקארתזים המהותי שפוקד עתה את ישראל, השקר המאורגן של השלטון שהכל חוששים להתייצב מולו.

אז, בשנות ה-50, כאשר ג'ו מקארתי מווינסקונסין הרעיל את אמריקה לא העז אפילו הנשיא הנערץ דוויט דייויד אייזנהאואר להתמודד עימו כראוי עד שקם עיתונאי בדמותו של אד מורו ונלחם נגד אווירת ציד המכשפות ושילם בהדחתו מחברת cbs אבל לאט לאט התגברו האמריקנים על הטירוף.

וכמה עלובים 35 ח"כי הליכוד, ובעצם 55 חברי גוש הימין, שלא נמצא בקרבם אפילו אחד שישליך את עצמו על גדר התיל הפשיסטית על מנת לזעוק נגד העיוות הנורא של התווה ובוהו בשרות השליט .

לא, ביבי אינו מוסוליני. בוודאי לא בשלב הנוכחי. אבל הוא התקרב לשם בשבועיים שחלפו מאז ההפגנה הראשונה. .

כי אם שרתת בצבא ואתה בחלת או מפוטר או עצמאי - לך תחפש!!!!!! זה מהיום!

בפעילות משותפת של השר דרעי וח"כ גפני: הוקדם התקציב לאברכים

חדשות 0404 24/04/2020 11:17

בפעילותם המשותפת של יו"ר ש"ס שר הפנים הרב אריה דרעי, יו"ר דגל התורה ויו"ר ועדת הכספים הנכנס ח"כ הרב משה גפני, וסגן שר האוצר הרב יצחק כהן, הוקדם והוגדל התקציב לאברכי הכוללים.

התקציב הנוסף בסך 1080 ש"ח לאברך ישולם בחשבונות הבנקים בימים הקרובים.

התעקש לנהל את משבר הקורונה לבדו - ואת הכשלונות יטיל על כל האחרים

מירב ארלזורוב, הארץ – 24 באפריל 2020

נתניהו, שעכשיו יעשה הכל כדי להטיל את האחריות להחלטות השגויות על ליצמן/בר סימן טוב/כחלון הוא אשף ההתנערות מהאחריות - אבל האחריות היא כולה שלו. הוא זה שבחר, בהחלטה מכוונת ומודעת, להוביל את כל תהליך קבלת ההחלטות של משבר הקורונה בעצמו, והוא זה שבחר לאמץ באופן מלא את כל ההמלצות של משרד הבריאות.

בכוונת מכוון נתניהו זרם כל העת עם ההערכות השמרניות, אפשר אפילו לומר היסטריות, של משרד הבריאות. זה שרת אותו היטב: גם כדי להעצים את עצמו ולהפוך את עצמו לאחד והיחיד שמקבל את ההחלטות שמצילות את האומה, וגם כדי לזרוע בהלה ולייצר את הקרקע להקמת ממשלת חירום. ממשלה שאף מדינת דמוקרטיה אחרת לא בחרה להקים כמותה במהלך משבר הקורונה.

זה הצליח לנתניהו פעמיים - כחול לבן נפלו בפח ממשלת החירום, וגם ההעצמה האישית שלו הרקיעה לשחקים. זאת, עד השבועיים האחרונים כשהלחץ הכלכלי החל לתת את אותותיו, והזעם הציבורי החל לגבור. זאת היתה הנקודה שבה האחד והיחיד, שרק הוא יודע לקבל החלטות יותר טוב מכולם ביחד, הפך לפתע את עורו: זה לא הוא, זה פקידי משרד הבריאות ומשרד האוצר אשמים.

אשף יחסי הציבור בנימין נתניהו יכול להצליח עם התרגיל הזה, אם הציבור בישראל יהיה מספיק עיוור כדי לקנות אותו. לשם כך, הציבור בישראל יצטרך לשכוח את כל ההופעות הדרמטיות של ראש הממשלה בטלוויזיה בחודש וחצי האחרונים - כולל אותה אמירה מונומנטלית של נתניהו (21.3, חדשות ערוץ 13) שבישראל יהיו מאה אלף מתים מהמגיפה.

לתחזית המופרכת הזו, אגב, אפילו משרד הבריאות לא הגיע. זאת היתה המצאה של נתניהו שנועדה לזרוע בהלה, ולגרום לכחול לבן לזחול לממשלתו.

לשם כך, הציבור בישראל יצטרך גם לא להבחין בעובדה שנתניהו קיבל את כל ההחלטות לבדו, פשוט משום שאין מי שיקבל את ההחלטות מלבדו. באורח שיטתי, מתמשך ומכוון נתניהו הרחיק מעצמו כל יועץ, פקיד או מקבל החלטות בעל חוט שדרה.

משרד ראש הממשלה כיום הוא משרד ריק, שרק אנשים חלשים וכנועים נותרו בו. ראש המל"ל מאיר בן שבת, ממלא מקום מנכ"ל משרד ראש הממשלה רונן פרץ, ראש המועצה הלאומית לכלכלה פרופ' אבי שמחון, וגם ראש המוסד יוסי כהן - כולם נבחרו לתפקידיהם על סמך נאמנות אישית לנתניהו, ועל סמך זה שהם לעולם לא יחלקו עליו ולא יאתרגו אותו. אלה לא השנים שבהן משרד ה"מ הובל על ידי דמויות כמו גיורא איילנד, עוזי ארד, הראל לוקר, יוג'ין קנדל, אייל גבאי, מאיר דגן - פקידיים בעלי עוצמה שיכלו להגיד לנתניהו שהוא נסחף, ושירגיע. נתניהו כיום מקיף את עצמו במלחכי פנכה ואומר הן, שלא יחלקו עליו ולא יאפילו עליו לעולם.

במשרד ראש הממשלה יש מקום לכוכב אחד ויחיד, וכל השאר צריכים לחסות בצילו.

את התוצאה אנחנו רואים היטב במשבר הקורונה, בניהול הבלעדי של נתניהו את המשבר, תוך שהוא נסמך אך ורק על ההמלצות של משרד הבריאות ואין בקרבתו אף גורם שיכול לבקר או לאזן את ההמלצות הללו. בניגוד לכל הפקידיים החלשים שמקיפים את נתניהו, בר סימן טוב הוא מנכ"ל מקצועי, מנוסה ונחרץ.

הוא פקיד ממלכתי וחזק, אבל זה לא אומר שהוא אינו טועה. וכך מגיעים לתוצאה שהתקבלה בישראל בחודשיים האחרונים: המדינה עם צעדי הסגר כמעט המחמירים ביותר, למרות שפגיעת המגיפה בה היתה מהקלות ביותר.

המדינה עם ההרס הכלכלי כמעט הכבד ביותר - הגירעון של ישראל כיום הוא השלישי הכי גבוה במדינות המפותחות - למרות שאנחנו מדינה צעירה, שהחשיפה שלה למגיפה היתה קטנה מלכתחילה. המדינה שנוהלה כמעט הכי גרוע מכל המדינות המפותחות, כנראה שנייה בכישלון הניהולי רק לאיטליה.

מחאת הדגלים השחורים בכיכר רבין, השבוע. אחד הפתרונות שהוצעו הוא לפעול במישור התודעתי כדי להפחית את תחושת התסיסה בציבור צילום: תומר אפלבראם

24/4/2020

קצינים מיחידה מסווגת של אמ"ן סייעו לאסוף מידע עבור צוות שדן במניעת מרי אזרחי

בכירי אנג' המודיעין אישרו לקצינים להשתתף בדיוני הצוות שמינה המל"ל, אשר המליץ בין השאר להקים מערך "תודעה" כדי להפחית את התסיסה הציבורית נגד השלטון. בפרוטוקול לא הוזכר כי אנשי מודיעין נטלו חלק בדיוני הצוות

20:50 StayHome

עפר שלח
@OferShelah

הנה זה מתחיל: הפיכת מנכ"ל משרד הבריאות לשעיר לעזאזל של מחדלי הטיפול בקורונה. שרים משתלחים בו כאילו נתניהו הוא לא זה שהתגאה שהוא עושה הכל לבד, כאילו הוא לא מכנס אותם לישיבות טקסיות על החלטות שכבר הודיע לציבור. ככה זה אצל ביבי: תמיד מישהו אחר יישא באחריות

צייץ את התשובה שלך

מחאת הדגלים השחורים להצלת הדמוקרטיה לא לממשלת השחיתות כן לדמוקרטיה

כיכר רבין תל אביב | שבת 25/04/2020 | שעה 19:30

רשימת הנואמים:
אבי בוסקילה, אורלי ברלב, כרמי גילון, זאב דגני, אבי יאלו, אמילי מואטי, עיסאווי פריג, רון קופמן ושקמה שוורצמן.

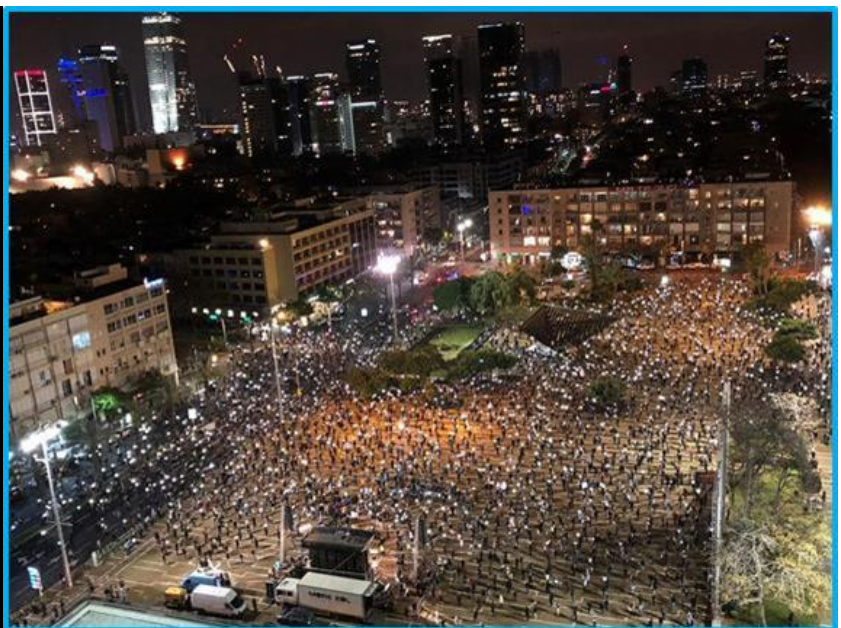
יפיעו: דנה ברגר ודן תורן

בואו בהמוניכם!

ביחד ♦ נחושים ♦ מקפידים ♦ נזהרים

* הפעילות חוקית, בהתאם להנחיות ובתיאום עם המשטרה, פרטים בפייסבוק.

יום זיכרון באיקאה - מאיר שלו

חדשות • 26.04.2020

כמו בכל שנה אמור הייתי לעלות בעוד יומיים לאותם שני קברים באותן שתי חלקות צבאיות. לפני הצהריים בבית הקברות של קיבוץ יגור, שם קבור אברהם רימון, שהיה מ"כ שלי ונפל בקרב תל פאחר במלחמת ששת הימים.

אחרי הצהריים אני נוסע למושב נהלל, ועולה עם בני משפחתי אל הטקס בבית הקברות בגבעת שמרון. שם טמון בן דודי זהר בן ברק, שנפל בקרב החרמון במלחמת יום כיפור.

בימים אלה נודע לי שהשנה נאסר עליי לבוא, בגלל ההחלטה לסגור ביום הזיכרון את בתי העלמין הצבאיים.

על אף הצער, יכול להיות שהייתי מקבל זאת בהבנה מסוימת, אבל במקביל לאיסור הזה נודע שרשת איקאה הורשתה לחזור לפעילות ופתחה את שעריה. האיפה ואיפה הזאת מרגיזה, תמוהה ומעוררת חשד.

לא מדובר ביד שאינה יודעת מה היד השנייה עושה, אלא באותה יד עצמה. היד שסוגרת את שערי בתי הקברות ומונעת את כניסת האבלים והזוכרים, היא היד שפותחת את שערי איקאה לקונים.

התקשורת מספרת שאחד משני הבעלים של רשת איקאה בישראל הוא איש חסידות גור ותורם ביד רחבה לאדמו"ר. גם שר הבריאות המאוד מוצלח שלנו שייך לאותה חסידות, ואנחנו יודעים שראש הממשלה מעריך מאוד את פועלו בתחום הקואליציה ומכיר לו טובה על נאמנותו. אז אולי בכל זאת מדובר בשתי ידיים? בזוג הידוע כ"יד רוחצת יד?"

שר הבריאות דחה את האפשרות הזאת מכל וכל. אפשר ללכת לקראתו ולשער שלא מדובר בסתם אטימות ושחיתות אלא בסתם טיפשות, אבל החשד בעינו עומד, והפתיחה המקוממת של איקאה יחד עם סגירת בתי הקברות היא עובדה.

דווקא לקראת היום שבו עולים אל קברי החללים שנפלו בשירותם הצבאי, שבה ומתעוררת השאלה הלא־נמנעת והלא־נעימה: איך בדיוק נהרגים מי שמתים באוהלה של תורה?

רק כמה קילומטרים מפרידים בין בית הקברות של קיבוץ יגור ובין סניף איקאה שבקריית־אתא. בהחלט עלול לקרות שביום שלישי יגיעו משפחות שכולות לצומת יגור, ויהיה שם שוטר, והשוטר ישאל אותן לאן פניהן מועדות. אני מציע להן לומר: "לאיקאה!", כי אם תאמרנה את האמת תידרשנה לסוב לאחור, אולי בצירוף קנס ודוח.

ואולי כבר אפשר לצעוד צעד שהולך ונעשה מתבקש, ופשוט לערוך את טקסי יום הזיכרון בסניפי איקאה.

הם פתוחים ממילא - כי בהם, כידוע, לא נדבקים בקורונה - ויש להם מגרשי חניה גדולים, ואולמות עצומים, וסדרנים, והם מוכרים גם נרות ריחניים, שלא נרגיש את צחנת ההפליה, ויש שם כיסאות, וארונות - ארונות טובים במחירים נוחים, הרבה יותר נוחים מהמחיר הכל כך גבוה של הארונות בבית הקברות הצבאי.

ראובן בן שחר
25/4/2020
במקווה מים מותר לטבול בים הגדול אסור. למה?
לגולשים ולחותרים אין לובי, למקורות התחלואה בשכונת החרדיות יש, וכדי לא להחריג או להטיל "קלון" על החרדים כולנו בעוצר. * וכל זה משחק לידי הנאשם מבלפור. זאת הסיבה

אורנה ליברמן
25/4/2020
מושחתים נמאסתם קליקה עשית עם הדתיים. והם סוחטים אותך היטב, ואתה ידוע כאדם סחיט למען שרידותך. מזלך לא תמיד יהיה לעזרתך.

פרופ' עידית מטות: "גישת משרד הבריאות תבוסתנית, מצפה שיפגינו מולו"

מתקפה חריפה באולפן על התנהלות משרד הבריאות: פרופ' מטות, מהנהלת מטה הקורונה בבית החולים איכילוב, טוענת - "מנכ"ל המשרד מטיל עלינו אימה כבר חודשים, מצביא שלא מבקר בשטח". עוד טענה: "קבלת ההחלטות מאוד בעייתית, המשרד מנוהל על ידי אנשים חרדתיים"

רינה מצליח N12

פורסם 25/04/20

ביקורת חריפה – מתוך מערכת הבריאות: פרופ' עידית מטות, מהנהלת מטה הקורונה בבית החולים איכילוב, תקפה את התנהלות משרד הבריאות והעומד בראשו בניהול המשבר. בריאיון ב"פגוש את העיתונות" היא אמרה: "משרד הבריאות מתנהל בחרדתיות; בר סימן טוב מטיל עלינו אימה כבר חודשים". מנכ"ל משרד הבריאות משה בר סימן טוב הגיב לדברים: "מתקפה משולחת כל רסן שנובעת מאינטרסים כלכליים."

"קבלת ההחלטות היא מאוד בעייתית", אמרה פרופ' מטות. היא תקפה באופן אישי את מנכ"ל משרד הבריאות משה בר סימן טוב: "יש פה מצביא שלא ביקר את האוגדות". היא הסבירה כי מערכת הבריאות עומדת נכון לעכשיו בעומסים בכל הקשור למספר המונשמים מבין החולים. היא אף אמרה כי יש בתי חולים רבים ברחבי הארץ שבהם אין חולי קורונה מונשמים, ביניהם: רמב"ם, זיו, כרמל ועפולה; בבית החולים סורוקה בבאר שבע ישנם כרגע שני מונשמים בלבד לאחר שנדבקו בנגיף.

"אין כאן רק קורונה: יש עוד מחלות שדורשות טיפול"

פרופ' מטות טענה כי ברקע המאמץ סביב נגיף הקורונה, יש הזנחה של טיפול במחלות אחרות. "אני מצפה ממשה בר סימן טוב שיגיע לשטח ויראה שאנחנו מוכנים לחזור ל-100 אחוזי פעילות", אמרה. היא הוסיפה כי בצל ההשקעה המרובה בטיפול במגפת הקורונה, הליכים רפואיים אחרים לא מתבצעים כראוי ובהיקף המתאים. "תנו לנו לעבוד. יש אנשים שמחכים חודשים לניתוחים חשובים מאוד - זו גישה לא נכונה", ציינה.

משה בר סימן טוב 1

ביקורת חריפה על התנהלותו של מנכ"ל משרד הבריאות משה בר סימן טוב.

"הסיבה שמגבילים אותנו? חוסר ידע"

פרופ' מטות המשיכה את המתקפה על מנכ"ל משרד הבריאות: "אני תמיד אמרתי שמנכ"ל משרד הבריאות צריך להיות רופא מכהן, משהו שעובד בתחום ויודע מה קורה". היא ביקרה את התנהלותו סביב משבר הקורונה: "אולי כדאי שיבוא לבתי החולים ויראה בעצמו את המתרחש". לדבריה, הציבור צריך לצאת ולהפגין נגד משרד הבריאות באשר דרך הניהול של המערכה.

היא תיארה את המצב החמור בבתי החולים ברקע הקטנת היקף הפעילות של משרד הבריאות. "מגבילים אותנו בפתיחת חדרי ניתוח - רק 40% מהם מורשים להיפתח", אמרה פרופ' מטות. היא טענה כי יש לאפשר למשפחות לשהות לצד יקיריהם בכל בתי החולים ברחבי הארץ, גם בצל הנגיף, כפי שהם עשו בבית החולים איכילוב: "זה התפקיד שלנו."

בתוך כך, משרד הבריאות פרסם הערב את מספרי הבדיקות המעודכנים - שמעידים על המשך מגמת העלייה. לאחר שנחתמו מספר עסקאות ושיתופי פעולה להגברת קצב הבדיקות, ביום חמישי בוצעו 13,861 בדיקות ואתמול בוצעו 11,799.

לפי נתוני ההידבקות שפורסמו הבוקר, 15,148 ישראלים חלו מתחילת ההתפרצות. מתוכם 198 מתו, 130 במצב קשה - מתוכם 102 מונשמים. מדובר בירידה של קרוב ל-5% במספר המונשמים בהשוואה לאתמול בבוקר, וגם הנתון של החולים קשה מהווה צניחה של כ-6.5%. 99 חולים נוספים מוגדרים במצב בינוני - ירידה של כ-2% ומספר החולים קל הוא 8,562. מנגד, 6,159 כבר החלימו.

מנכ"ל משרד הבריאות משה בר סימן טוב בתגובה לדברי פרופ' מטות: "הדברים שנאמרו ובצורה שנאמרו מעידים יותר על המרואיינת. הנהלים שנכתבים על ידי חטיבת רפואה, נכתבים על ידי רופאים. המתקפה המשולחת כל רסן שהגיעה נובעת מאינטרסים כלכליים ולא מדאגה לבריאות הציבור."

נחום ברנע, ידיעות אחרונות", 24.4.2020:

"מה שהכה רבים מהישראלים בהלם לא היה עצם ההחלטה של גנץ ואשכנזי לשרת תחת נתניהו, אלא תוכן ההסכם שעליו חתמו.

את ההחלטה אפשר להסביר; סעיפי ההסכם מספרים סיפור אחר לגמרי. לא היה כהסכם הזה בממשלות ישראל. חלק גדול ממה שהובטח בו, זועק לפסילה.

הנימוקים מוסריים, משפטיים, ציוניים. אולי גם שכל ישר. שופטי בג"ץ, שיהיו חייבים לדון בעתירות נגד ההסכם בימים הקרובים, עומדים בפני אתגר גדול, אולי הגדול ביותר שעמד בפני בג"ץ מעודו. אני מתקשה להאמין שיבטלו את ההסכם כולו.

ביטול עלול לגרור את המדינה לסיבוב בחירות רביעי, כשבג"ץ יושב על ספסל הנאשמים. אבל תיקונים הם יוכלו לדרוש.

הנושא הזה שב ועלה בדיונים הפנימיים בצמרת כחול לבן. "כל מה שבג"ץ יאמר, נעשה", אמר הוד בצר, האיש המקורב ביותר לבני גנץ.

ספק אם הבין עד הסוף את משמעות דבריו. חלק מהסעיפים השערורייתיים בהסכם נועדו לשרת את כחול לבן, לענות לחששות שלה מהתפוררות פנימית, להבטיח את שרידותה מול נכלולי נתניהו.

לא פחות משההסכם מבטא את רצונו של נתניהו, מחוזק בנחישותם של האישה והבן, להשתחרר מאימת בג"ץ, הוא מבטא את חולשתה הפנימית של כחול לבן. במפלגה יש היום כאלה שמתחרטים על חלק מהסעיפים ומקווים שבג"ץ ישחרר אותם מהמבוכה.

שני דימויים מתבקשים כאן. הראשון לקוח מאגדות האחים גרים. גנץ ככיפה אדומה, שהלכה לבקר את סבתא, ניהלה משא ומתן מרתק וגמרה בבטנו של הזאב. השני לקוח מסרט של רומן פולנסקי. ההסכם נולד במשא ומתן שהתקיים לאחר הסיבוב השני.

כאשר השיחות חודשו, לאחר הסיבוב השלישי, הן לא התחילו מאפס אלא ממה שנדון קודם, וכך הן נמשכו, קדימה ואחורה וזיגזג, כל פעם תיקון קטן, ויתור פעוט, פיצוץ זמני, עד שהנוסח התעוות והפך לבלתי קביל. רק כשהסכם יצא לאור, הבינו חלק מהשותפים למשא ומתן שהם מחזיקים ביד את תינוקה של רוזמרי."

ההסכם בין הליכוד לכחול לבן הוא אחד המופרכים, האטומים והרקובים שנחתמו כאן

לא רק שממשלת האחדות שהוקמה לא תסיים את שלטון נתניהו, היא אף תנציח אותו באמצעות "מעון מלכותי" גם לאחר שיעזוב. וגם: המלחמה של אמ"ן וסיירת מטכ"ל בקורונה

בן כספית 26/04/2020

1. טיפול האנטי־דוט: ביום שני בבוקר הגיע בני גנץ לבלפור בפעם המי יודע כמה. הוא ובנימין נתניהו צברו בשבועות האחרונים עשרות שעות שיחה. הם נפגשו יותר פעמים מכפי שדווח וחפרו זה לזה גם בטלפון.

גנץ החזיק בטן עמוסה על נתניהו. בשנה האחרונה הוא קיבל ממנו טיפול השמור לצוררים עוכרי ישראל ואויבי המין האנושי (כלומר אנשים שמעזים להתמודד מול ביבי). לו רק טיפל נתניהו בחמאס כפי שטיפל בגנץ, יחיא סנוואר כבר היה מתנדב במד"א (ואיסמעיל הנייה באיחוד הצלה, לשם האיזון). השיחה הראשונה ביניהם הייתה קשה. גנץ הטיח בביבי את כל מה שנצבר בו. ביבי רגיל לזה. מדי פעם, במחזוריות קבועה, מגיע הקורבן התורן להטיח בו. מוטח מאוחר. נתניהו לא מתרגש. אין לו בעיה, אין לו בושה, אין לו דם בגוף. יש את זה שמבטיח ויש את ההוא שמטיח. נתניהו הוא אדם ענייני להחריד ולא לוקח שום דבר באופן אישי. הוא בטוח שגם שאר העולם כזה. אבל שאר העולם לא כזה.

כך או אחרת, אחרי שהועבר את כל מדורי הגיהנום זכה גנץ עכשיו לטיפול ההפוך. כח'אלד משעל בשעתו, גם הוא קיבל את האנטי־דוט. כמו שהוא יודע לטנף, כך נתניהו גם יודע לחזר. הוא מחזר לטיני. מסוגל לשבת עם המנדולינה תחת מרפסתו של המחוזר, כרומיאו על סטרואידים, עד אור הבוקר. אז גנץ קיבל חבילת VIP פלטינום, והיחסים התחממו במהירות.

הקרח בינו לבין נתניהו נשבר (גנץ יגלה בעתיד ששבירת הקרח מבשרת את הנפילה אל מתחת לקרחון, למצולות הים הצפוני).

יש לזה, כמו תמיד, גם צד שני: בני גנץ הוא אחד מבני האנוש הבודדים שעבר קדנציה שלמה עם ביבי ויצא בשלום יחסי. הכוונה לכהונתו כרמטכ"ל.

אף על פי שלא היה אופציית המינוי הראשונה (וגם לא השנייה), בסופו של דבר ארבע השנים תחת נתניהו היו סבירות פלוס. הם ניהלו זוגיות נוחה, וגנץ קיבל הארכה ומחמאות, גם אחרי צוק איתן. זה לא דבר של מה בכך. אם יש מישהו שמסוגל לצלוח את הגועל נפש הכרוך בהתנהלות מול משפחת נתניהו, זה רק הוא. יהודי רגוע מטבעו.

ביום ראשון בערב, בשיחה פרטית, אמר גנץ שזה סגור. נשאר רק לעשות קוץ' אחרון ולחתום. אבל אז, בשני בבוקר בבלפור, התברר לו שעושים קוץ' ממנו. נתניהו צץ עם הדרישה החדשה שהוועדה למינוי שופטים תיבחר עוד לפני חקיקת חוקי הרוטציה השונים.

אה כן, ועוד משהו פעוט: שח"כ מאי גולן תהיה אחת הנציגות שיבחרו את שופטי ישראל. גנץ, דג קר בדרך כלל, כמעט התפוצץ. Here we go again.

אז הוא קם והלך. מהדרך, התקשר לאשכנזי ואמר לו גבי, אני מעריך שזה לא יקרה.

ואילו אני מעריך שהיסטוריונים עתידיים ינסו לחקור את הדרך שעשה בנימין נתניהו ממאיר שמגר למאי גולן. מדין מרידור לאמיר אוחנה. מבני בגין למירי רגב. האיש שמבין מצוין את חשיבותה של מערכת המשפט הישראלית המפוארת (אך הזקוקה לרפורמות דחופות) לא מתבייש להתניע את ה-D9 שאמור לרסקה.

כך או אחרת, גנץ פוצץ את המו"מ דקה לפני השלמתו. החלה התרוצצות. שליחי נתניהו חיפשו בנרות את גנץ, אבל לא מצאו אותו. הוא היה ב"הכנה לחידון התנ"ך". גנץ, כזכור, הוא גם יו"ר הכנסת, נותן החסות הרשמי של החידון השנתי. הוא גם צירף אליו את מרים פרץ, שתשתתף השנה באירוע, ושניהם ישבו יחד בחזרה של האירוע המסורתי, שאין יום עצמאות בלעדיו. עד שהחזרה נגמרה, כבר ירד נתניהו מהעץ במהירות גדולה יותר מזו שטיפס עליו.

בתמורה, הסכימה כחול לבן שצבי האוזר יהיה אחד הנציגים בוועדה למינוי שופטים. זו הייתה דרישה של נתניהו. אותו האוזר שגורש בקלשונים ומצ'טות מחצרו של נתניהו רק כי מילא את חובתו החוקית לחשוף את מעלליו של צלם החצאיות ולהגן על נתניהו הפך פתאום, בצוק העתים, ליקיר הבלפורייה.

אגב, כל מי שחושב שהאוזר ייתן את ידו לריסוק העליון, טועה. האוזר הוא איש ימין, אבל גם ז'בוטינסקאי גאה, השייך לאסכולה של מרידור, סער ובגין. העליון יכול להיות שקט כשהוא שם. מה שנותר לפתור זה מי ישאל את "שאלת ראש הממשלה" בחידון התנ"ך. ראש הממשלה המכהן, או ראש הממשלה החלופי? עדיף ששניהם. מעתה אִמרו, "שאלות ראשי הממשלה".

כל מה שחסר הוא אורי זוהר, שישאל "מה הוא קופץ?"

2. כגודל הציפיות. גילוי נאות: הסכם האחדות בין הליכוד לכחול לבן הוא אחד המופרכים, האטומים והרקובים שנחתמו כאן מאז ומעולם. לא רק מספר השרים. לא רק חלוקת השלל. לא רק הלגיטימציה לנאשם בשוחד, במרמה ובהפרת אמונים לכהן כראש ממשלה. לא רק הקמת המערך המטורלל שיאפשר ל"גברת" להמשיך להעמיס על המדינה את כל הוצאותיה, מעוונותיה, בקבוקיה, חומרי ניקוייה ושיגיגונותיה. ולא רק זכות הווטו שניתנה לנאשם על מינוי שופטיו, חוקריו, מפכ"ליו ותובעיו. זה הכל ביחד. המכלול. כגודל הציפיות, כך עוצמת האכזבה. זאת ועוד: אף על פי שכבר 17 חודשים לא מצליח נתניהו לזכות ברוב ולהרכיב ממשלה, טירופה של המשפחה הגרעינית (תרתי משמע) שלו לא נרגע, אלא הולך ומתעצם. **מהקונטיינרים של אמצעי המיגון והחיטוי** דרך המשך ההתעמרות בכל מי שמתקרב למעון המלכותי (האמת היא שכעת קשה לחדור לשם יותר מאי-פעם) והמשך ההשתוללות הלא תיאמן של יורש העצר ברשתות החברתיות. את כל הטוב הזה ההסכם שנחתם לא רק לא יפסיק, אלא ינציח. הם יישארו ב"מעון מלכותי" כזה או אחר, גם אחרי שייצאו.

בהקשר הזה, להלן ציטוט של אחד מחברי הקוקפיט ז"ל של כחול לבן (שאינו גנץ או אשכנזי), שהציע פתרון למבוי הסתום המשפטי-פוליטי שנקלענו אליו: "מה הבעיה? הם לא רוצים לצאת מבלפור? שלא ייצאו. גם אם הוא יורשע בדין ויישלח למאסר בפועל. כל מה שצריך זה להקיף את בלפור בגדר קונצרטניה ולהחליף את אנשי השב"כ באנשי השב"ס ושלום על ישראל".

ועכשיו, אחרי שאמרתי את כל זה, לצד השני של המטבע. אני מקנא קנאה עזה באלה שיוודעים. אלה שמשוכנעים שההסכם הזה הוא תועבה והיה צריך לעשות ככה וככה כדי להעיף את ביבי. אלה שנשבעים שאם רק גנץ היה ממשיך עוד יומיים או דקתיים, ביבי היה היסטוריה. אני מודה שאני לא יודע.

אם זה היה תלוי בי, היה צריך לתת את המפתחות לאביגדור ליברמן. הוא כבר היה מוצא דרך לחלוץ את הפקק הרקוב מבקבוק השמפניה הוורודה שלנו. אם אתם שואלים אותי, הנאום שנשא לפיד במוצאי יום השואה היה הנאום הטוב ביותר שנשא מימיו, ולפיד יצא ממנו כמועמד אלטרנטיבי לגיטימי לראשות הממשלה או, לפחות, כיו"ר אופוזיציה ראוי ולוחמני. בימים האחרונים דיברתי כמעט עם כולם. יועצי כל הצדדים, הצדדים עצמם. המנהיגים (חוץ מביבי), עוזריהם, הנושאים ונותנים, המומחים והיועצים. אני לוקח את כל זה ומאחד להווייה אחת. להלן ראיון עם דמות דמיונית שמייצגת את כל מה ששמעתי ומאגדת את החומר כולו לטיעון סדור אחד. המילים שלי. הטיעונים שלהם.

יכולתם להשיג הרבה יותר. הייתם צריכים לתת למאיר כהן להיבחר ליו"ר הכנסת, להניח את חוקי נתניהו, להתחיל בחקיקה. ביבי היה בא על ארבע.

"לא נכון. אתה בעצמך חשפת השבוע שאם גנץ לא היה מציג את מועמדותו ליו"ר ונשאר עם מאיר כהן, ח"כ צבי האוזר היה מציג את מועמדותו. זה היה כבר מוכן ונצור. מי שהיה נבחר זה האוזר, בתמיכת בלוק הימין. וזה היה סוף הסיפור וסוף החלום.

מה שאתה לא יודע זה שבכלל לא בטוח שהאוזר והנדל היו תומכים במה שמכונה חוקי נתניהו אלמלא הוכיח גנץ את רצינותו במאמץ להגיע לממשלת אחדות. בדקנו את זה כל יום, כל היום. ולכן, לא הייתה אופציה אמיתית. זה היה או בחירות רביעיות בקורונה, או אחדות. זו ההחלטה שגנץ היה צריך לקבל, והוא קיבל". בוגי הביא את הנדל והאוזר, ובוגי אמר לכם בקוקפיט שצריך ללכת על כל הקופה, צריך להציג ממשלת מיעוט וללכת להצבעה, הוא כבר יביא אותם. הם לא יעזו לא להצביע.

"נכון, זה מה שבוגי אמר, וזה טירוף הדעת. כי אנחנו דיברנו עם האוזר והנדל כל חמש דקות. דבר איתם גם אתה. אין סיכוי בעולם שהם היו מצביעים בעד. בוגי יודע את זה, אבל מתכחש למציאות. בני היה הולך על ממשלת מיעוט אם הייתה לו אופציה מציאותית לעשות את זה. אבל לא הייתה אופציה כזו. זו האמת הברורה והיחידה. כל השאר משאלות לב".

אפשר היה להביא את האוזר והנדל להצביע בעד חוקי נתניהו. דעתם על נתניהו לא שונה במהות מדעת. הם יודעים את האמת. אפשר היה לשכנע אותם שזה יביא אותנו למו"מ אחדות במצב מיטבי.

"אם אתה חושב ככה, חבל שלא דאגת לזה. אנחנו הבטחנו להאוזר והנדל שריון ברשימה שלנו אם לא יערקו סופית לליכוד. ביבי בדק את האפשרות שיצטרפו אליו דרך יריב לוי וגדעון סער, ונדחה. אבל הם לא היו הולכים על החוקים בלי להשתכנע שבני רציני בעניין האחדות. וגם אם כן: הרי אתה יודע שהחוק שמדברים עליו הוא חוק פרסונלי.

אתה יודע שיש סיכוי גבוה שבג"ץ היה פוסל אותו. אתה יודע שגם אם לא, ביבי היה רץ למרות החוק ומשנה אותו אחר כך, ברוב הגדול שהיה משיג משום שהבייס שלו היה נטרף מעצם המאמץ לפסול אותו בחוק. כל הדברים האלה הם סיכון אדיר. לא עבורנו. עבור המדינה". אז למה לא ללכת על מתווה לפיד? לתת לביבי לעמוד בראש הממשלה הנוכחית כממשלת חירום לחצי שנה, ואז לחזור למצב הנוכחי? שיתבשל עם הקורונה לבד.

"יש כאן גם מדינה. אז בעוד חצי שנה נחזור לאותו מבוי סתום, אבל המדינה תהיה משותקת והכלכלה מפורקת. ואז יתחיל שוב מו"מ ולא נגיע לשום מקום ונקבע תאריך לבחירות בתוך הכאוס, ומתי הבחירות יהיו? בעוד שנה פלוס מינוס, נכון? אז אתה נותן לנתניהו מינימום שנה של שלטון יחיד ומפקיר בידיו את המדינה. ומי יודע מה הוא מסוגל לעולל כאן בחסות הקורונה.

אז במקום זה אנחנו מניחים שתי ידיים על ההגה כבר עכשיו. השלטון הופך להיות שלטון משותף כבר עכשיו. אתם רואים את זכות הווטו שיש לנתניהו על ההחלטות של גנץ אבל לא רואים את זה שלגנץ יש זכות וטו על כל החלטותיו של נתניהו.

לא ימונה רמטכ"ל או מפכ"ל או שום דבר אחר בלי קונצנזוס. וגנץ יהיה ראש הממשלה בעוד שנה וחצי. זה הרבה יותר טוב מהאלטרנטיבה". ביבי בא עם 59 מנדטים. אתם עם 17. ביבי מנוסה ויקרקס את בני. יטחן אותו לאבק.

"נחיה ונראה. ביבי לא הצליח להרכיב ממשלה מול בני כבר שלוש פעמים. פעם שאלתי את ביבי מהו מקור הכוח של ראש הממשלה. ביבי אמר לי דבר פשוט: היכולת שלו למנות שרים, לפטר שרים ולקבוע את סדר היום של הממשלה. עכשיו תראה מה קרה: בממשלת האחדות ביבי יוכל למנות ולפטר רק את השרים שלו, וסדר היום של הממשלה ייקבע רק בהסכמה בינו לבין בני. נטלנו ממנו את מקור הכוח וקיבלנו זכות וטו על הכל. אתם מזלזלים בזה כאילו זה מובן מאליו. זו הפעם הראשונה שזה קורה". הפקרתם את הוועדה למינוי שופטים. נתתם לנתניהו זכות לבחור את שופטיו.

"לא נכון. הגוף היחיד שיש לו זכות וטו בוועדה למינוי שופטים הוא שופטי העליון. יש להם שלושה נציגים. לממשלה שניים, לכנסת שניים, ללשכת עורכי הדין שניים. כדי לבחור שופט עליון צריך שבעה תומכים. אם שלושת העליונים מתנגדים, אין בחירה. טוב שכך.

את נציגי הכנסת בוחרת הכנסת בהצבעה חשאית. לא הסכמנו שזה יקרה לפני ההסכם, כפי שביבי דרש. בסופו של דבר הושג איזון. נכון שלא נוכל למנות את מי שנרצה, אבל גם ביבי לא יוכל. נצטרך לקיים הידברות ולהגיע להסכמות. מה רע בזה?". מה עם הסיפוח? הסכמתם לסיפוח. אתם רמטכ"לים לשעבר. אתם מכירים מקרוב את סכנות המהלך החד-צדדי הזה.

"הפוך, גוטה. בדיוק הפוך. אתה יודע שביבי יכול להעביר סיפוח בעוד חצי דקה בכנסת, ברוב מוחץ. ליברמן בעד, בוגי בעד, האוזר והנדל בעד ויש עוד. אז במקום לקטר ולתת לזה לקרות, נכנסנו פנימה. בני יהיה שר הביטחון, גבי יהיה שר החוץ. אנחנו נהיה בקבינט ונציג את כל הסכנות והאזהרות ונילחם על זה. גם ראשי זרועות הביטחון יגידו את דברם.

הפרוצדורה הרגילה של ביבי, להכריז על אירועים כאלה תוך כדי קמפיין בחירות בשליפה, לא תקרה. יהיה דיון מקיף, נדבר גם עם האמריקאים והאירופים ונשמיע קול ברור. אפשר להגיד על ביבי הכל, אבל הוא איש מנוסה ונבון. הוא מבין את ההשלכות של זה. וזה עדיף על האלטרנטיבה".

הוא יעשה מכם פורפרה. הוא יחתים אתכם על הסיפוח וישתמש בכם כדי לקבל לגיטימציה.

"אל תהיה בטוח. רוצה דוגמה? בבקשה. ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, בראשותו של גבי אשכנזי, עשתה השבוע דיון ארוך, עמוק ורציני על סיפור האיכונים הדיגיטליים של השב"כ על אנשים הנמצאים בבידוד. המדינה ביקשה אמצעים נוספים ופיקוח נוסף, ואנחנו צללנו לעומק של זה, והבאנו את כל המומחים וניהלנו דיון מקיף ובסוף מה קרה? המדינה חזרה בה.

הדרישה לפיקוח נוסף בוטלה. ככה זה כשיש פיקוח פרלמנטרי וככה זה כשאת ההגה מחזיקות עוד כמה ידיים אחראיות". בניתם הסכם מטורף, אתם משנים שני חוקי יסוד ומנסים לעשות את זה בשבוע ימים. אתם מפרקים ומרכיבים את שיטת הממשל, רומסים את האופוזיציה. לא ברור לכם שבג"ץ לא ייתן לזה לקרות?

"לא. כל מה שבג"ץ יפסוק, נכבד. אנחנו סומכים על אבי ליכט, לשעבר המשנה ליועמ"ש, ובמהלך המו"מ התייעצנו עם פרופסורים למשפט חוקתי כמו סוזי נבות. קיבלנו הערות והשגות ותיקנו מה שנראה לנו בעייתי. אם יהיה צורך, נתקן עוד". ברחתם מהמונח "פסקת התגברות" כמו מאש. במקום

זה, אתם מאפשרים לנתניהו לכהן כ"ראש ממשלה חלופי" גם אם יורשע בשוחד. לא עדיף כבר פסקת התגברות? הרי לא מדובר במילה גסה. גם השופט ברק לא פסל את העיקרון. פסקת התגברות שפוייה היא צורך השעה. חוץ מזה שאומרים לי האומרים, שאם בג"ץ יפסול את ליבת ההסכם, אז תסכימו לפסקת התגברות.

"תאפשר לי לא להתייחס לאפשרות הזו. אם בג"ץ יפסול את ליבת ההסכם, נדע מה לעשות כדי למנוע מהמדינה בכל זאת ללכת לבחירות רביעיות. כי ישראל לפני הכל". אתם לא חושדים שכל זה הוא מזימה של נתניהו לבזבז על החקיקה הזו ואז ברגע האחרון ללכת לבחירות? כך הוא מגיע לבחירות בלי שחוקקתם את חוקי נתניהו ואתם נשארים עם הזפת על הפרצוף.

"לא נראה לנו. ביבי לא רוצה ללכת לבחירות. הוא מבין את המצב הכלכלי יותר טוב מכולם. הוא יודע שהסקרים שמנבאים לו 40 מנדטים לא שווים את הנייר שעליו הם מודפסים. הוא יודע שמאות אלפי מצביעים שאיבדו את פרנסתם הם חיה שאי אפשר לנבא. הוא יודע שהבייס שלו פגיע יותר לפגעי המשבר הכלכלי. הוא מבין את זה.

יריב לויין ואבי ניסנקורן עובדים על החקיקה כמו משוגעים. אנחנו לא חושבים שזה תרגיל הונאה. המצב הוא מצב אמיתי. נתניהו חצה את הרוביקון. הוא יודע שהמים התחילו להציף לו את הסלון. הוא התלבט, הוא התחבט, הוא נעמד על הספה, המים המשיכו לעלות, הוא הוריד נעליים, הוריד גרביים ובסוף קפץ". אצל נתניהו הכל הפיך. קפץ, יכול לקפוץ חזרה.

"לא במקרה הזה. את הצונאמי של הקורונה אף אחד לא יכול לעצור כרגע. יש כאן מדינה, יש כאן יותר ממיליון מובטלים". בנימין נתניהו (צילום: יונתן זינדל, פלאש 90) בנימין נתניהו (צילום: יונתן זינדל, פלאש 90) בסופו של דבר, אתם מנציחים את שלטון נתניהו. אתם יושבים עם אדם שהוגש נגדו כתב אישום על שוחד. אתם לא מתביישים?

"אנחנו מתביישים, אבל אנחנו מציאותיים. קודם כל, חשוב שתדע שלא נמנה 18 שרים. בחיים לא. גם לא סגני שרים. יש מנגנון פריטטי שיאפשר לנו פריטטיות גם בלי מספר שרים מופקע. גם נלך על קיצוץ שכר לשרים שלנו. זה מעט, אבל זה מה שיש. אנחנו שירתנו את המדינה הזו עשרות שנים. אנחנו לא מחפשים תפקיד או משכורת.

בכל פעם שאפשר היה לקחת את הסיכון על עצמנו ולא על המדינה, זה מה שעשינו. גם עכשיו. יכול להיות שבעוד חצי שנה נהיה גרוטאות וגופות פוליטיות. אז ככה זה בחיים. אבל לפחות ניסינו ועשינו את זה בלב שלם ובידיים נקיות. עכשיו תגיד, אתה רק שואל, או מוכן גם לענות לשאלה שלנו?". מוכן לענות.

"מצוין. אז תגיד, אתה כותב על נתניהו שנות דור. חשפת את מעלליו, ביקרת אותו, שילמת מחיר אישי כבד, עשית את כל זה בתחושת שליחות פטריוטית, נכון?". אמת.

"אז אם לפני שנה וחצי, עוד בטרם קמה כחול לבן, בטרם בני הקים את חוסן, בטרם גבי הצטרף, בטרם האיחוד עם בוגי לפיד, היינו באים אליך ואומרים לך: שמע, אתה יכול ללחוץ עכשיו על כפתור ולצרף לצד נתניהו את בני גנץ וגבי אשכנזי כשותפים מלאים בשלטון. יש להם זכות וטו על כל החלטותיו. על כל מינויו.

הם גם מקבלים את תיק המשפטים והתקשורת. מעתה והלאה, הטירוף נגמר. ההסתערות המשיחית על הדמוקרטיה מסתיימת. את כל זה היינו מציעים לך עוד כשהיה ברור שאין בכלל אלטרנטיבה שלטונית לנתניהו. אז היית מסכים?". האמת? החלטה קשה. מצב מורכב. ברור שהעמדה המוסרית חד-משמעית: נתניהו לא ראוי למאכל אדם, אסור להכשיר אותו, אסור לתת לו לגיטימציה.

אבל עם עמדה מוסרית אי אפשר ללכת למכולת. אמרו שהוא ייחלש, והוא מתחזק. אמרו שעם שלושה כתבי אישום הוא יובס, והוא לא הובס. מקמפיין לקמפיין המצב לא השתפר, אלא הוחמר. אז זה לא שחור או לבן, וזה לא משחק סכום אפס. בקיצור, לא יודע. באמת שלא יודע מה הייתי עושה. מזל שהחלטה לא תלויה בי. עד כאן הראיון שלא היה. מכאן, המציאות שעוד תהיה. אין לדעת לאן מוביל אותנו הטירוף הזה. נוסח הצעת החוק שהושלם רק אתמול מוגדר על ידי מומחים למשפט חוקתי כבעייתי מאוד. בג"ץ עלול להתערב. אם ההתערבות תהיה מהותית, הכל יקרוס. שום דבר טוב לא מאיים עלינו. המשחק הזה ייגמר רק כשהוא ייגמר, וגם זה לא בטוח. בשורה התחתונה, היחידה שתוכל לשפוט את מה שקרה כאן היא ההיסטוריה. בדיעבד. וגם זה לא בטוח, כי אף פעם אין לדעת מה היה קורה אילולא קרה מה שקרה.

3. זירת קורונה: ישראל נהנית, בינתיים, ממספרי קורונה סבירים. בניגוד לפייק שמפיץ ראש הממשלה, ישראל אינה המדינה הבטוחה בעולם מקורונה. היא ממוקמת במקום לא רע באמצע, יחסית לגודל האוכלוסייה. נתניהו דיבר על מיליון חולים ועשרת אלפים מונשמים בערך היום. נו, טוב. האלרמיסט הידוע. יש לנו בסביבות מאה מונשמים. אחוז מנבואת נתניהו. עוד מעט 200 מתים. כל אחד מהם עולם ומלואו, אבל מספר זניח.

הסיבות רבות ומגוונות: ההחלטה לסגור את השמיים ואת הגבולות מוקדם הייתה מצויינת (הקרדיט למשרד הבריאות ונתניהו). העובדה שישראל מדינה צעירה, הגיל החציוני נמוך, והאוכלוסייה פגיעה הרבה פחות מהאוכלוסייה האירופית. האקלים החם: הקורונה משגשגת באקלים קר ולא ממש במדינות חמות. העובדה שישראל מדינה סגורה עם פתח כניסה משמעותי אחד (נתב"ג) ניתנת לניהול ולוויסות, בניגוד לאירופה שהיא תחנת רכבת אחת גדולה וטיילת כאוטית. אבל יש עוד סיבה: ישראל היא מדינה המורגלת במצבי חירום.

היא יכולה לעבור משגרה לחירום בחמש דקות. מערכות החירום שלה משומנות ומאומנות. האוכלוסייה מתורגלת. ועוד משהו: למצוינות של ישראל בכל הקשור לטכנולוגיה, מודיעין ויצירתיות אין אח ורע בעולם הזה, או ביקומים המקבילים. במלחמות, באסונות, במשברים ובסכנות, תמיד יימצא המוח היהודי שימציא לנו פטנטים ותהיה ההיחלצות הישראלית הגורפת למצוד ואיתור פתרונות, סביב העולם כולו, שתחלץ אותנו מצרה.

לפני קצת פחות מחודשיים ישב אל"ם נ', ראש הזירה הטכנולוגית באמ"ן, לפגישה עם המפקד שלו, ראש אמ"ן אלוף תמיר היימן, על עתידו באמ"ן ובצה"ל. מדובר בשיחה גורלית להמשך הקריירה של הקצין במדים, אבל היימן הרגיש שראשו של אל"ם נ' נמצא במקום אחר. הוא היה מוטרד. מה הסיפור, שאל האלוף. זה הקורונה, ענה הקצין. אנחנו בדרך להיות איטליה. איך אתה יודע, שאל היימן. אני עוקב ומדבר עם חברים בעולם. זה מדיר שינה מעיניי. אם לא נעשה משהו, אנחנו עלולים להיות איטליה.

השיחה התקיימה כשבישראל היו רק חולים בודדים. ראש הזירה הטכנית הבהיר למפקדו שהראש שלו כבר עמוק בקורונה. האלוף היימן זרם. היום עומד אל"ם נ' בראש כוח משימה של 400 אנליסטים ומומחים של אמ"ן, שסורקים כל פיסת מידע שמתפרסמת בעולם על המגיפה. הם מנתחים את כל המידע, סורקים ומצליבים אותו ומייצרים מסמכי אסטרטגיה מקיפים. הם יושבים במרכז גרטנר שבבית החולים שיבא אבל שולחים זרועות לכל פינות הגלובוס.

בשיבא יושבים בסביבות 20 מהם. כל השאר מפוזרים ב"קפסולות" מבודדות ובעיקר בבתיים. כן, גם אמ"ן עבר לעבודה חלקית מהבית, כדי לא לסכן את היכולות המודיעיניות של ישראל. המשך עבודה מרוכזת בבסיסים היה מסכן את החיל בהידבקות מאסיבית, אז היימן חילק את פקודיו לקבוצות ובכל רגע נתון יש קבוצות שעובדות מהבית וקבוצות שנמצאות בבסיס.

אמ"ן ממשיך לתפקד לרוחב כל הזירה ולעמוד בכל משימות המודיעין הסבוכות שלו, כשאגרוף של מצוינות שהוקם בתנועה מסתער במקביל על הקורונה.

זה לא נגמר עם תכלול מידע וניתוחו. בעוד הזירה הטכנולוגית של אמ"ן עוסקת בזה, יחידת 8200 עוסקת במאמץ לא פחות חשוב: הקמת מערכת תקשורת וסנסורים משוכללת, שתעביר בזמן אמת את כל מה שמתרחש בשטח בתחום בדיקות הקורונה. לפני יומיים קיבלה פרופ' סיגל סדצקי "דשבורד" שליטה מיוחדת שהוקם על ידי המוחות המבריקים של 8200, שאליו מתנקזים כל פריטי המידע האינסופיים על כל הבדיקות מכל הזירות: קופות החולים, מד"א, המעבדות, המכונים, בתי החולים. סדצקי אמרה לאלוף היימן שאין לה מושג מה הייתה עושה בלי הסיוע הזה. מאמץ שלישי מבוצע על ידי סיירת מטכ"ל.

הוא ממוקד בצד הפיזי של הבדיקות. התהליך כולו זוכה לסיוע של יחידת העילית של צה"ל, על כל יכולותיה. כשצריך לשנע ציוד שמגיע באמצע הלילה לנתב"ג, כשצריך לחלוץ פקק שתוקע את המערכת, כשצריך להגיב במהירות, לאתר תקלות, לייצר פתרונות. זה הדנ"א של מטכ"ל, והוא מנוצל עכשיו לטובת הקורונה. ויש עוד: אמ"ן התגייס גם לצד הטכנולוגי.

כל מי שמכיר את החיל הזה מכיר את היכולות האגדיות של היחידות הטכנולוגיות שלו, כולל היחידה שנחשפה לאחרונה "לכבוד" הקורונה. אז היכולות הללו משועבדות עכשיו לקורונה במלוא יצירתיותן. 250 מכונות הנשמה ראשונות כבר סופקו למשרד הבריאות, אלף נוספות בדרך. תוצרת ישראל, בעלות של 2,000 דולר למכונה במקום 25 אלף למכונה רפואית רגילה. היכולת: טובה.

המכונות אושרו על ידי משרד הבריאות ועברו את כל הפיילוטס הנדרשים. הן מצוידות בקיט מיוחד שהופכות את המפוח הטיפש למכונה חכמה ומהוות את החיבור המשוכלל לריאות של החולה. הקיט הזה הוא המפתח, בלעדיו אין למכונת הנשמה יכולת רפואית אמיתית.

אז במקרה שלנו, זה פוצח. למכונות שייצרו אנשי אמ"ן יש יכולת אמיתית, והן נקבעו עכשיו כימ"ח של ישראל למקרה שהמערכת תגיע לספיקה מלאה. כשהזכרתי למישהו באמ"ן שהקיט הזה מזכיר לי קצת את קיט הדיוק של הרקטות של חיזבאללה, הוא צחק אבל אישר: יש דמיון.

לאור ההצלחה, הכניסו אנשי אמ"ן לפעולה את הייעוץ המשפטי של משרד הביטחון כדי למנוע מצב שמישהו "יגנוב" את הפטנט של 8200 וירשום אותו על עצמו. צה"ל לא יודע לרשום פטנטים ואפשר להגיע לאבסורד שבו מישהו ישכפל את זה ואז יאסור על צה"ל לייצר את המכונות שהוא עצמו המציא.

אז גם הבעיה הזו נפתרה באמצעים משפטיים. אפשר להמשיך עד השבוע הבא: אמ"ן המציאו אלגוריתם שגורם למכשיר סלולרי פשוט שמוצב מול מוניטור של מכונת הנשמה "לבהות" בה. הסלולרי מדווח לקונטרול על כל תזוזה או שינוי במצבו של החולה המונשם.

כשמציבים מוניטורים כאלה, בעלות מינימלית, בכל מכונות הנשמה, אפשר להגיע למצב שבו גם מחלקת קורונה עם 90 מיטות (פי חמישה מקיבולת רגילה) יכולה להתנקז לקונטרול אחד ולאפשר פיקוח יעיל עליה באמצעות שניים-שלושה רופאות ואחיות במקום לרתק איש צוות רפואי לכל חולה. אמ"ן ייצר גם ציוד מגן משוכלל, שיטות לקירור חליפות מיגון לרווחת הצוות הרפואי, אמבולנסים מדוגמים במיוחד להסעת חולי קורונה, מכולות בדיקה יעילות, אמבולנסים עם אפשרות לבדיקת קורונה סטרילית (דרך "חלון" מיוחד), ועוד ועוד.

על הדרך, הפך סגן מפקד סיירת מטכ"ל לאחד המומחים הבקיאיים בעולם בבדיקות קורונה לסוגיהן ומיניהן השונים ומשונים. אנליסטים ומומחי מודיעין הפכו לעכברי מעבדות הממפים את המדינה, העיר או העולם כולו לפי אחוזי הדבקה, חולים מאומתים ומכונות הנשמה.

ההתייחסות למוקדי התפרצות קורונה דומה להתייחסות להתרעות על קיני טרור. להבדיל אלף אלפי הבדלות, כפי שפותחה מערכת הלוחמ"מ (לוחמה מוכונת מודיעין) של אמ"ן, שהוכיחה יעילות מרבית בצוק איתן, כך גם בקורונה. ממפים את העיר, את השכונה, את הרחוב, את הבניין. צובעים בצבעים מתאימים. מייצרים מודיעין שיאפשר לצוותים הרפואיים להבין איפה צריך לפעול, מתי ומה צריך לעשות.

כל זה קורה בצניעות. ככל שהבנתי, אלוף היימן לא מנסה לקבל אחריות על האירוע ולא מנסה לפגוע במשרד הבריאות. הוא בסך הכל מסייע. מנכ"ל שיבא פרופ' יצחק קרייס ערך לו לא מזמן סיור במחלקת הקורונה, כולל הצגת מכונות ההנשמה שהגיעו מאמ"ן.

הוא יצא משם תחת רושם עז. יחד עם זאת, ברור לו שאת הקשר הישיר לאזרחים יכול לבצע רק פיקוד העורף והמערכות שנבנו בו במשך שנות דור. אין צורך בהמצאות חדשות או במנגנונים חדשים. פיקוד העורף נבנה בדיוק לצרכים האלה, של הגעה מהירה לשטח, חיבור מהיר לכל האוכלוסייה בתנאי לחץ, שינוע מהיר של אמצעים וכו'.

כך או אחרת, אמ"ן נכנס לקורונה במלוא עוצמתו, בעודו מנסה לברר מה הקורונה עושה לאזור שבו אנו חיים, ואיך ייראה המזרח התיכון ביום שאחרי. מתי יגיע היום שאחרי? באמ"ן מעריכים שהמגיפה הזו איתנו עד סוף 2021. מה שנותר הוא לקוות שהערכת אמ"ן הזאת תתבדה. נסלח להם בדיעבד.

Yuval Tamir - 26 באפריל 2020

אני כותב את זה עם כאב בטן גדול, אך כרגע את הנעשה אין להשיב, גנץ ואשכנזי, עשו מעשה של צל"ש או תר"ש, ועכשיו צריך להתפלל לטוב, כי זוהי המדינה שלנו, ואסור לשפוך את המים עם התינוק. אישית מקבל החלטה ביני לבין עצמי לתת צ'אנס לגנץ, ולבחון במבחן התוצאה לאן הובילו אותנו. אם יצליחו לשמור על הכלכלה והדמוקרטיה הישראלית, ולגרום לביבי ללכת להישפט כפי שאמר, בלי שטיקים ובלי טריקים, דיינו.

ולמדינת ישראל, לקראת יום הזיכרון ויום העצמאות, מאחל חג אחדות לכידות ועצמאות שמח, בואו נוכיח שדם יקירינו לא נשפך לשון, ואנו כחברה נצא מחוזקים יותר ומלוכדים יותר להמשך דרכנו.

מבקש מהפוליטיקאים, להקשיב ללפגעי הכלכלה בתקופת הקורונה, ולוותר על מהלכים בזבזניים ולהתמקד בסיוע לחלש ולנפגעים בחברה הישראלית.

ולנו הציבור, בואו נוריד את גובה הלהבות, החיים אינם שחור או לבן, ולא ביבי או לא ביבי, כרגע מדובר על משבר עולמי אדיר, שאנו מהווים בו טיפה בים, לכן בואו במקום להתקוטט איש עם אחיו, בתקופה זו נתלכד, נכבד איש את רעהו, וביחד ננסה להקים כאן חברה טובה יותר שתהווה מופת לעולם.

ולך ביבי, אנא זכור כי חיים במדינה יהודים לגוניהם, מוסלמים, דרוזים, צ'רקסים ועוד, אנא לכד וכבד את כולם, עזוב את ההפרד ומשול, עזוב את ההתלהמות כנגד מערכות המשפט והאכיפה, ותראה אותנו הציבור ואת טובתנו מעל הכל.

ולכם אחיי הימנים, כולנו נאלצים לעשות ויתורים ענקיים, גם אנשי רק לא ביבי, וגם אנשי רק ביבי, אין עסקה שצד אחד יוצא עם כל תאוותו בידו, והשני בלי כלום, בעסקה טובה תמיד שני הצדדים

ירגישו שנדפקו ויצאן פראיירים, את כולנו צריכים ללמוד לוותר, להנמיך את הלהבות, לפעמים לסתום את האף, ולהמשיך מלוכדים הלאה.

אוהב מאוד את המדינה הזו, אוהב את האנשים שבה על כל גווניהם, מכבד את החלטות המנהיגים (למרות הביקורת הקשה שהבעתי עד עכשיו) וגוזר על עצמי תקופת מאה ימים של חסד למנהיגות לראות לאן פניה של המדינה.

**בהיסטוריה היהודית
יזכר איש בזוי לדראון עולם
היהודי היחיד בתבל
שעוסק בשטיפת מוח**

Galy Brosh
• 23 באפריל ב-19:01
אנשים קטנים מטילים צל גדול
נתניהו הוא איש קטן שמטיל צל גדול
מקווה שבקרוב יעלם עם הצל הגדול שהטיל על
המדינה האהובה שלנו.

ממשלת חרום שקזאת
היא קולב ממש משוקלל
שעליו הם תלו בעורמה
את פְּרָטֵי תְּלוּקֵת הַשָּׁלָל.

הוא נשלח כדי להקליף
ראש ממשלה שהושחת.
שהסית ושיקר וטיגף,
אף עשה אתו יד אמת.

אין שום תנאי או מצב
בו ממשלת פייס תייתכן,
עם האיש ששיסה ותקף
בתפקיד של גורם קמתן.

ראש ממשלה חלופי,
פמכונית לאחר תאונה.
טוב רק לשבוע אָחֵד,
עד לסיום תיקונה.

עצם האמירה של דן אלדד הייתה צריכה להביא לסילוקו ממשרד המשפטים

אין פרוצדורה שבה דן אלדד יכול להעמיד את מנדלבליט לדין משמעתי שלא בפניו. לו אני מנדלבליט, הייתי גם מגיש תביעת לשון הרע במקביל, כי לכל תעלול יש גבול, והוא נחצה בגסות

בן כספית 26/04/2020

כשהיועמ"ש אביחי מנדלבליט ניהל מאבק נגד מינויו של עו"ד דן אלדד למ"מ פרקליט המדינה, רבים מהפרשנים המשפטיים סברו שהיועץ מגזים.

אלדד קיבל קרדיט על ניסיונו רבי-השנים בפרקליטות, וגם פרשנים ותיקים ויודעי-פרקליטות כאמנון אברמוביץ' סברו שהמהומה מיותרת והשד אינו נורא כל כך. ובכן, מתברר שמנדלבליט דווקא צדק. השד נורא ואיום והוא פרץ מהבקבוק במלוא כיעורו בסוף השבוע האחרון.

ממלא מקום פרקליט המדינה, הכפוף ישירות ליועמ"ש, טוען שמנדלבליט מתנכל לו רק כיוון שהוא יודע שהוא בודק "חומר רגיש בעניינו". זוהי רעידת אדמה בעוצמה שטרם ידענו. ראשית, עצם העובדה שפרקליט מדינה מנהל חקירה סמויה נגד יועמ"ש.

זה כמו שסגן הרמטכ"ל ינהל חקירה סמויה נגד הרמטכ"ל. אם יש סיפור, יועבר נא למשטרה. אין פרוצדורה שבה דן אלדד יכול להעמיד את מנדלבליט לדין משמעתי שלא בפניו. בכל מדינה מתוקנת, עצם האמירה הזו של אלדד הייתה צריכה להביא לסילוקו המיידי ממשרד המשפטים, תוך שלילת זכויות הפנסיה.

לו אני מנדלבליט, הייתי גם מגיש תביעת לשון הרע במקביל.

האוזן התרגלה כבר מזמן לביוב הזורם ברשתות החברתיות ולפייק שהשתלט על ערוצי החדשות, אבל כשהדברים באים מפיו של מי שממלא את מקומו של האיש מספר 2 בשדרת הניהול של משרד המשפטים, צריך להגיד "עד כאן".

בעולם שבו נפרצו כל הגבולות, צריך לדעת מתי יש גבול לכל תעלול. הגבול הזה נחצה ברגל גסה בסוף השבוע. אביחי מנדלבלט (צילום: אוליבייר פיטוסי, פלאש 90) אביחי מנדלבלט (צילום: אוליבייר פיטוסי, פלאש 90) אלדד טוען שהוא פועל בעקבות שאילתה שקיבל מעיתונאי והוא "בודק" את המידע. השאילתה ששאל נשאלה בעבר. פעם אחת, פעמיים, שלוש פעמים, מאה פעמים. בכל פעם יודעת יד נעלמה להפעיל עיתונאי חדש, כדי להעיר את המומיה הזו מרבעה. אין כאן טענה לעיתונאים, שצריכים תמיד לשאול שאלות.

מדובר, ניחשתם נכון, בפרשה האלמותית המכונה "פרשת הרפז". מדובר בנסיבות סגירת תיק החקירה נגד מנדלבלט - פרשה שנבדקה כבר עשרות פעמים, נסרקה עד דק, נשחקה עד זרא. בניגוד למה שמנסים לפמפם שלוחי אלדד, שהוא שלוח של אתם יודעים מי, אין כאן סודות ואין תעלומות.

מאיפה אני יודע? צריך פשוט לקרוא את פסק הדין של בית המשפט העליון שדן ובדק בדיוק את הסוגיה הזו. השופט ג'ובראן, לאחר שניתח את כל מעשיו של מנדלבלט וקבע כי לא נפל בהם פגם מהותי או מוסרי כלשהו, הוסיף ואמר כי היועמ"ש וינשטיין "נמנע מלציין את סיבת הסגירה במפורש". כלומר, לא רק שאין צורך לבדוק מי הסתיר מהעליון את העובדה שתיק מנדלבלט לא נסגר מחוסר אשמה, העליון בכלל לא הוטעה בסוגיה הזו ומעולם לא סבר שמדובר בחוסר אשמה.

זו אפילו לא סערה בכוס מים. זו בחילה בכוס תרעלה. ישב ביום שישי בועז ביסמוט, עורך "ישראל היום", והציע "למה פשוט לא נבדוק את החומר?".

ניכר על ביסמוט שאין לו מושג ורוד והוא לא מצוי בנושא. גם אם יחפור בהיסטוריה של המין האנושי מאז המצאת הגלגל, לא ימצא פרשה שהחומר בה לא נבדק ביסודיות כזו, פעם אחר פעם, בכל הערכאות, בכל הערעורים, בדיונים הנוספים ובשתי חקירות משטרה ארוכות ועוקבות שהגיעו לאותה מסקנה.

באותו היגיון, למה שלא יתכבד מ"מ פרקליט המדינה ויבדוק תלונה נוספת, חמורה אף יותר, שהגיעה לשולחנו בסוף השבוע? אני מתכוון לציוצו של יורש העצר יאיר נתניהו שצויץ ביום שישי לפנות ערב, בזו הלשון: "ואחרי שנחשפנו לכל נפלאות הדיפ סטייט בשבוע האחרון, למישהו עדיין יש ספק שתוצאות הבחירות מועד אג זויפו ע"י ועדת הבחירות המרכזית כדי לוודא שלימין אין 61? כמו כן למישהו יש ספק שהם סוחטים את ליברמן?".

בואו נניח רגע לליברמן.

אני מניח שגופותיהם של סוחטיו ייפלטו לחוף נידח כלשהו מתישהו. פרקליט מדינה שמכבד את עצמו חייב לפתוח בחקירה פלילית מיידית כשבנו של ראש ממשלה, שחשף למידע וישוב בסלון הבית בבלפור, קובע שתוצאות הבחירות בישראל זויפו שלוש פעמים רצופות בידי ועדת הבחירות, שבראשה ישבו שני שופטים עליונים. הרי מדובר ברעידת אדמה. נכון, לליכוד היו נציגים בכל ועדת קלפי בישראל ונציגים מנוסים וכוחניים גם בוועדת הבחירות המרכזית, לאורך הספירה והניתוח והתהליך כולו. אבל רגע, יאיר נתניהו אמר, לא?

וישנו גם ח"כ דוד ביטן, דמו ובשרו של בלפור, שהתנגד לדרישה שקיבל מאותו מעון להתנגד בהצבעה בוועדת הבחירות המרכזית לאישור תוצאות הבחירות. הם ביקשו מנציג הליכוד להתנגד לאישור תוצאות הבחירות, הבנתם? ואחר כך הם דרשו ממנו לסרב לחתום על התוצאות.

ביטן סירב שוב ושוב. הוא היה שם, הוא ידע שאין שום עילת התנגדות, הוא ידע שהבחירות נוהלו בצורה תקינה ואף אחד לא זייף שום דבר. הוא אפילו אמר לפרוטוקול, כדי שאף אחד לא יתבלבל, שיש לו אמון מלא בוועדה ובתוצאות. אבל חכו רגע. עכשיו אנחנו עובדים על ראיות שלפיהן דוד ביטן הוא בוגר של המסלול החשאי של קרן וקסנר, משלים הכנסה בתור תחקירן של הקרן החדשה ולפני כמה חודשים נראה צועד באותו רחוב שבו צעד שבועיים קודם גדעון סער.

ולסיום: באחד השלבים המוקדמים של הפרשה המיותרת ביותר בתולדות המדינה (הרפז), אחרי שהיועמ"ש וינשטיין סגר את התיק (ולפני שהפצ"ר החדש דני עפרוני פתח אותו מחדש והכניס את כולנו ליורה הרוחת פעם נוספת), ובעקבות מאמרו של ארי שביט שלפיו "היועמ"ש טיפל בפרשת אשכנזי במורכב לב מעורר תמיהה", התפרסם בעמוד הדעות של "הארץ" מאמר שבו הגן הכותב המוכשר בלהט רב על החלטת היועמ"ש לסגירת התיק. "למזלה של הדמוקרטיה שלנו", כתב, "בראש התביעה הכללית עומדים אנשים שידעו לעמוד מול הגלים הציבוריים והתקשורתיים הללו.

לא מורכב לב היה כאן, אלא אומץ לב. זאת, לצד מחויבות אמיתית לערכים דמוקרטיים בסיסיים שגרמה לנו לזכור: המשטרה שלנו חוקרת רק עבירות פליליות. הפרקליטות מנהלת תיקים פליליים. אל להן לפלוש לשדות אחרים.

אם המשטרה תחקור תככים פוליטיים, הדרך תהיה קצרה להחזרתם של המיקרופונים שבראשית שנות המדינה, כך למדנו, הושטלו בשולחנותיהם של עיתונאים וראשי מפלגות האופוזיציה".

כותב המאמר היה דן אלדד, אז אחד מראשי צוות הפרקליטות שטיפל בפרשה. ובכן, עו"ד אלדד היקר. בזכותך ובזכות שכמותך אנחנו בכל זאת מתקרבים לימים האלה. אתה, שבזת למונח "דיפ סטייט", הפכת לכלי שרת בידי אלה שמנסים כעת לפרק את המדינה בגין אותו דמיון דמיוני.

אני יודע מה עובר עליך. אתה לא אדם מושחת, אתה לא פוליטיקאי מנוסה, אתה תינוק שנשבה. כמו כל אלה שקדמו לך (תרים טלפון, אחבר לך אותם, מדובר במאות). היית בטוח שאתה שולט במצב, אבל ברגע שנכנסת למעגל הכנופייתי שבו אתה נמצא עכשיו, נשאבת פנימה. אתה עוד יכול להיחלץ ממעגל הקסמים הזה, מ"בועת הטרלול" המאכלת כל מה שמנסה לעכב אותה. לפחות תנסה.

הודות להתגייסות דרעי וגפני: מלגת האברכים תוגדל ותכנס לפני המועד

ל' בניסן תש"פ 24.04.2020 איתי גדסי

יו"ר ש"ס ויו"ר דגל התורה התגייסו לפעול למען האברכים הנמצאים במשבר כלכלי חמור, והצליחו להקדים את מועד העברת התשלום ואף להגדילו.

בעקבות המצוקה הכלכלית האדירה בשל משבר הקורונה בקרב אברכי הכוללים, התגייסו למען האברכים לפעול יחד יו"ר ש"ס שר הפנים הרב אריה דרעי, יו"ר דגל התורה ויו"ר ועדת הכספים הנכנס ח"כ הרב משה גפני, וסגן שר האוצר הרב יצחק כהן, להקדים ואף להגדיל את התקציב לאברכי הכוללים, ואכן כעת אפשר לברך על המוגמר, משרד האוצר אישר והתקציב הנוסף בסך 1080 ש"ח לאברך ישולם בחשבונות הבנקים כבר בימים הקרובים.

כל העצמאים בוחרים ביבי שקורסים עכשיו.
 תראו למי הוא נותן על חשבונכם את הכסף ששילמתם
 עליו מיסים !!! תתעוררו ותראו את הגזל והאי צדק
 הכלכלי שמתרחש פה שנים על ידיו !!! לנכים הוא לא
 נתן את הפעימה השניה אבל להם הוא העלה !

ישיר, כיכר רבין מחאת "הדגלים השחורים"
 למרות הגשם: אלפים הגיעו למחות נגד הקמת הממל

מוצ"ש 25 באפריל 2020

רינה ענתי על גנץ - שבת, 25 באפריל 2020

הי בני, ראשית איננו מכירים ואני מקווה שזב בסדר לפנות אליך בשמך הפרטי ולא נניח בתואר כבוד הרמטכ"ל לשעבר, או כבוד יושב ראש כחול לבן לשעבר - ופה יש כפל לשון גם כחול לבן היא לשעבר כי אתה פרקת אותה במו ידיך וגם הכבוד הוא לשעבר - כי טיפת כבוד אין במהלך.

לא נתתי את קולי לך ולא היתה לי צפיה כלשהי ממך אבל אתה שאלת שאלות כלליות את הציבור תוך הפניה: מי שרוצה...שיגיד, ואני שנוהגת לענות גם בשעה שלא נשאלתי אז על אחת כמה וכמה כשאני נשאלת ולהלן תשובותי:

1. אני מעוניינת בבחירות רביעיות כי הן עדיפות על ממשלה בה מכהן נאשם בפלילים המשנה את חוקי היסוד כדי לא לעמוד לדין - אז כן, בחירות רביעיות עדיפות - שלא לדבר על כך שהבחירות יביאו לקבורתך הפוליטית (למעשה מתת - אבל גופתך הפוליטית תשב בממשלה).

2. אני לא יודעת אם בכל הזוהר שעברת בבלפור שמת ליבך לעניין אבל אנחנו בטרופי מערכות - טרופי מערכות בו טובת נאשם בפלילים אחד מועדפת על פני טובת מדינה שלמה - ובמידה רבה בטמטומך, עיוורונך ובגידתך בבוחריך. למעשה אתה אחראי לטרופי - וטרופי המערכות לא רק יימשך אלא יגבר - כיוון שאתה חתמת על הסכם המשנה את מדינת ישראל ומפקיד את השלטון בידי נאשם בפלילים ללא יכולת פיקוח של הכנסת.

3. השאלה השלישית היא שיא הצביעות והיעדר הבושה, כל כך מהר איבדת אותה - אתה מדבר על לבזבו מילארדים כשנאשם בפלילים יעמוד בראש ממשלה - מפלץ ארך רגליים, עם 36 שרים, 18 סגנים, חוק נורווגי ומימון מלא של ראש ממשלה חלופי? הממשלה הזו קמה כדי לחלק שוחד, כדי לחלק טובות הנאה למאות אלפי מלחכי הפנכא המאיישים את המנגנון הציבורי שניפח הנאשם במשך שנים - איך לכל הרוחות אין בך טיפת בושה? עד כדי כך אתה רוצה לכהן? עד כדי כך שכחת מושכלות יסוד של חובת ההגינות המוטלת אנשי ציבור?

בני גנץ יירשם בהיסטוריה הקצרה שלו כמי שנתן יד לחורבן מדינת ישראל.

כך מלכד נתניהו את גנץ ואשכנזי

הטענה שהמגפה שיטחה את עקומת ההתנגדות של כחול-לבן להיכנס לממשלת נתניהו אינה נכונה. גנץ ואשכנזי רצו להיכנס לממשלה כבר אחרי הבחירות הקודמות, כשהקורונה לא ידעה שהיא קורונה. כחול-לבן היא "ליכוד ב' בלי כתבי אישום", אך איש לא דמיין שהשניים אלה הם שיתניעו לנתניהו מכונית חסינות היברידית. אמנון אברמוביץ' פרשנות

אמנון אברמוביץ' - פורסם 26/04/20

הצגת הממשלה כהפקה של סרט שחור-לבן, כתוצר שתי אפשרויות בלבד: ממשלת אחדות או בחירות - אינה נכונה. הייתה הצעה של יאיר לפיד להאריך את כהונת הכנסת בחצי שנה.

בתקופה זו ניתן היה לשלב ידיים למאבק בקורונה ולהתחיל בשיקום המשק.

הייתה אפשרות לתמוך מבחוץ ולשלוט מבחוץ בבלוק הימין-חרדים. והייתה אפשרות לבצע שינוי קליל בחוק יסוד הכנסת. לתוך המשבצת המפרטת תנאים להיבחר, צריך, אפילו מתחייב, להוסיף תנאי: לא ייכלל ברשימה מועמד אשר תלוי ועומד נגדו כתב-אישום על עבירה מסוג פשע. הפסיקה קובעת שאין להטיל תפקיד ציבורי על נאשם בפלילים. אז להתיר לנאשם בפלילים לשמש מחוקק?

בכחול-לבן סרבו לפסוע בנתיב המוצע וטענו, שבג"ץ יפסול את התוספת. הרגישות להחלטות בג"ץ ולמעמדו ראויה להערכה, אפילו נוגעת ללב, אלמלא בהסכם הקמת הממשלה היו מתעמרים, מתעללים, בשני חוקי יסוד, וממלכדים את בג"ץ מלכוד קטלני. אם יפסול את ההסכם, יואשם בשילוח המדינה לבחירות רביעיות. אם יאשר את ההסכם, יאפשר לזהם בזיהום נגיפי את התשתית החוקתית.

הטענה כאילו מגפת הקורונה שיטחה את עקומת ההתנגדות של כחול-לבן להיכנס לממשלת נתניהו, גם היא אינה נכונה. בני גנץ ובעיקר גבי אשכנזי רצו להיכנס לממשלה כבר אחרי הבחירות הקודמות כאשר הקורונה עוד לא ידעה שהיא קורונה.

ב"אולפן שישי" השתמשתי במונח תיקי כוח ותיקי נושא. צופים רבים ביקשו הסבר והרחבה. ובכן, משרדי כוח הם אלה המאפשרים לפנק, לתגמל, מקורבים: האוצר, התחבורה, האנרגיה והתשתיות, הבינוי והשיכון.

הוועדות בעלות הכוח במובן הכספי, הן ועדת הכספים וועדת הכלכלה. משרדי הנושא או משרדי השרות הם, לדוגמא, העלייה והקליטה, העבודה והרווחה, הגנת הסביבה. כאשר חסידות גור נפטרת ממשרד הבריאות לטובת בינוי ושיכון מורחב, היא נפטרת מאחריות וגם עושה עסק טוב .

תראו אילו משרדים ואילו ועדות נטל לעצמו בלוק הימין ומה הוא השליך לכחול-לבן. זאת ועוד, גם מרחב התנועה בכנסת נחסם. כאשר בלוק של 59 מספח קבוצה של 19 - ה"פריטטיות" היא כותרת לועזית חסרת תכלית ופשר. כחול-לבן שכחו לדרוש, שיו"ר הכנסת יוחלף בעת שגנץ יכהן, אם יכהן, כראש-ממשלה. ועדת החוקה, חוק ומשפט שייכת לליכוד.

בוועדה לבחירת שופטים שלושה מארבעה פוליטיקאים הם אנשי ימין. את המינויים הזמניים של שומרי הסף האריכו בחצי שנה. כל בחירת שומר סף בהמשך אמורה להתבצע בהסכמה, זו אמורה להיות הסכמה בין המעיים (59 ח"כים) לבין התוספתן (19 ח"כים).

את כחול-לבן כיניתי מיום הקמתה, "ליכוד ב' בלי כתבי אישום" אך לא דמיינתי, שגנץ ואשכנזי, מדעת או שלא מדעת, יתניעו לנתניהו מכונית חסינות היברידית. הוא הרי יוכל להעיף אותם מתי שיבוא לו. לאף צד לא הייתה ממשלה משלו, זה נכון, אך הייתה אפשרות ליצור מצב שבו עושים מנתניהו תקופה קצרה בובה של ראש-ממשלה ולא לייחל שבעוד שנה וחצי יגן יהיה, אם יהיה, ראש-ממשלה בובה.

הדר שויצר - יום א', 26 באפריל 2020

גבי אשכנזי אתה לא תהיה שר החוץ אתה תהיה שר החוץ בממשלת נתניהו החמישית.

השאר את אותנו את ראשי המטות והפעילים מדממים מאחור בזירה הפוליטית אתה ובני גנץ נכנסים מתחת לאפריון לשבת בממשלה עם ראש ממשלה נאשם בפלילים ואתם הולכים לתת לו למנות מפכ"ל ושופטים ויועץ משפטי לממשלה.

אתה מבין את האכזבה? - לא אתה לא מבין את האכזבה לא היה לך האומץ שהפגנת בקרב לפנות אלינו להסביר ואולי להתנצל.

פשוט נעלמת וזחלת לתוך ממשלת נתניהו. אין לך בושה בעיצומו של משבר הקורונה אפילו לא ביקשתם את תיק הבריאות! מליון מובטלים ומאות אלפי עצמאיים שעומדים לפני קריסה ואתם מקימים ממשלה חזירית מנופחת עם 52 שרים וסגני שרים שתעלה מאות מליונים למדינה ואפילו לא ביקשתם את האוצר!

אתה יודע גבי אני אגיד לך את האמת, אנשים כל הזמן שאלו ושואלים אותי מה קרה לך ולבני גנץ שהתהפכתם ככה שבגדתם באמון שלנו ובערכים שלנו, אפילו ניסיתי להקשיב לחברים שלך ששלחת להגיב לי על פוסטים שכתבתי, כדי לקבל איזה שהוא הסבר הגיוני שיניח את הדעת ואת הנפש הפצועה שלי, הגיבו לי כל מיני בעלי דרגות לשעבר שבטח גם לחלקם הבטחתם ג'ובים כמו שסידרתם לעצמכם, אחד מהם אפילו הפליא ואמר לי שאני לא חשובה!...

ואז הבנתי שאלו האנשים שמקיפים אותך - הם שמעיזים להגיד לי שהייתי ראש מטה השטח ברמת השרון שאני לא חשובה אחרי שעשיתי ימים כלילות ללא תמורה שאני לא חשובה - הבנתי.

אני לא חשובה, פעילי המטה לא חשובים, התומכים לא חשובים... אתה אופורטוניסט אתה ובני גנץ ומה שחשוב לך זה לסדר לעצמך ג'וב ולמקורבים שלך. אבל אתה יודע איפה הטעות שלכם אנחנו לא נוותר. אנחנו נזכיר לכם ולא נשכח, כי שיא השפלות שאתם חציתם הוא בלתי נסלח.

למעלה ממליון תומכים לא יסלחו לכם ויעקבו אחרי כל צעד מביש שתעשו. הח"כים של יש עתיד-תל"ם בראשם יאיר לפיד יעמדו במליאת הכנסת ובוועדות ויצלפו בכם את האמת, יעמידו לכם מראה מול הפנים שוב ושוב כמו שעשו השבוע יאיר לפיד ומיקי לוי הם לא יוותרו לכם בשבילנו, אנחנו לא נוותר, אני לא אוותר.

אני אזכיר לכם שוב ושוב, לא הייתי רמט"כלית אבל אני אמא גנרלית אני וחבריי וחברותי כל ראשי המטות נמשיך להלחם על הערכים שלנו בשביל הילדים שלנו וההורים שלנו. אדם נמדד לא בכמה פעמים הוא נופל אלא בכמה פעמים הוא קם - הפלתם אותנו, דרסתם ביד גסה, רימיתם, השפלתם, אבל אנחנו נקום ונמשיך להלחם בכם כי אתם לא התפשרתם כפי שעושים הרבה פעמים בפוליטיקה אתם רימיתם וגרמתם לאכזבה ענקית בקרב אנשים שקיוו שתוחלף פה הממשלה המושחתת אתם גרמתם לזה שאנשים לא מסוגלים להאמין יותר לאף פוליטיקאי אבל אנחנו נבנה את האמון שלהם מחדש בדיוק כמו שיאיר לפיד עשה במעשים והוכיח שפיו וליבו שווים, נוכיח שיש מקום בפוליטיקה גם לאנשים טובים.

נשקם את מה שהרסתם, נתחיל מהתחלה ונציב אלטרנטיבה ראויה לשלטון.

כי אתה מבין גבי? - אנחנו לוחמים בקרב הפוליטי של חיינו ואין לנו כוונה ללכת לשום מקום אחר עד שננצח. ולך אנחנו נזכיר יום יום שאתה שר החוץ שגנבת את הקולות ושלא קיבלת מנדט להכנס לממשלה עם נאשם בפלילים.

זו לא ממשלת אחדות זו ממשלת רמאות! ואגב יום הזכרון היית רמטכ"ל אתה מכיר משפחות שכולות איך אתה מסתכל להם בעיניים בהחלטה הבזויה שהם לא יכולים לעמוד על קברי יקיריהם שלא יחזרו לעולם אבל איקאה ששייכת למשפחת ברונפמן החברים של ביבי זה כן?...

קיבלתם את המנדט להחליף את ביבי ואתם הופכים להיות שותפים שלו בשחיתות לא מטפלים מבפנים. אתה צודק העם רוצה ממשלת אחדות ולא ממשלת רמאות אתה משקר הייתם צריכים למנות את מאיר כהן ליו"ר הכנסת ולהעביר את החוק שנאשם בפלילים לא יכול לקבל מנדט להרכיב את הממשלה. ביבי היה הופך להיות לא רלוונטי והייתם מקימים ממשלת אחדות עם הליכוד בלי הנאשם.

כן ממשלת אחדות לא רמאות כמו שאתם מקימים. אתה לא מנהיג אחראי אתה גולנצ'יק שהניף דגל לבן ונכנע ונכנס לממשלת ביבי החמישית.

אתה רוצה לשכנע אותנו שזו הבחירה הנכונה? אתה לא תצליח כי זו טעות וזו רמאות ואנחנו לא מאמינים יותר לאף מילה שלך. בתמונות גבי אתה במפגש אצלי בבית עם ח"כ מיקי לוי ואנשי המטה שלנו אף אחד מהם היום לא מאמין לאף מילה שלך. רימית את כלנו. אכזבת את כלנו. תתבייש!

עזרא רחנה - יום א', 26 באפריל 2020

ארור יהיה בנימין נתניהו שהביא את עם ישראל לעבר פי פחת, שזרע הרס ושינאה ריב ומדון ואיש באחיו שיסה ונטל שוחד וכולו שלמונים ופגע בעני ואביון ביתום ואלמנה.

מיכאל בן-יאיר

דברי תוכחה קשים מתוך הדף היומי של המשורר אילן שיינפלד:

"לכו לכל הרוחות. אתה, בנימין נתניהו, אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אָוֶן, ראש ממשלה מסית ומפלג, נאשם בשחיתות, במרמה ובהפרה אמונים, ואת, שרה נתניהו, אישה דשנה המתעללת בעובדיה, ואתה, יאיר נתניהו, בן סורר ופוחז, בעל פה מזוהם ונטול עכבות מוסריות.

לכו לכול הרוחות, הוֹי חֲשָׁבִי אָוֶן וּפְעָלֵי רָע עַל מְשַׁכְּבוֹתֶם, בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשֶׂה כִּי יֵשׁ לְאֵל יָדָם.

שר הבריאות יעקב ליצמן, אתה וראש הממשלה שלך, על הזנחה פושעת וממושכת של מערכת הבריאות וכיפופה רק בפני אדמו"רים. אתה, השר ליצמן, האוסר תפילה במניין ומקיימה בעצמו, המייבא ארצה חולים חרדים וגופות יהודים חולים שהלכו לעולמם, בעבור שממונם עומד להם לטמינת גופותיהם באדמת הקודש, כדי שבגן עדן תהא מנוחתם.

לכו לכל הרוחות, מנכ"ל משרד הבריאות משה בר סימנטוב, וסמנכ"ל משרד הבריאות איתמר גרוטו, ופרופ' סיגל סצדקי, היִעֲצִים עֲצַת רָע בְּעִיר הַזֹּאת, על מדיניות הכסת"ח והפניקה שאתם וראש ממשלת ישראל ושר הבריאות שלה חתומים עליה; מדיניות של הפחדת ההמון, סגירתו ובידודו, ובזמן גם עצירת קצב הבדיקות ושיבוש נתוני המחלה והסתרתם-לכאורה, על פי התקשורת, מפני חוקרים המבקשים לחקור אותה, ולכו לכול הרוחות כולכם על הפעלת השב"כ בעיקוב אחר אזרחים וברצון להחמיר זאת.

לכו כולכם לכל הרוחות בעבור הורינו, שבילו את ליל הסדר בבכי, לבדם, או מבעד לזום, בעוד אתה, נתניהו, ואתה נשיא ישראל, ואתה ניר ברקת, ואתה יואב גלנט, אירחתם בנים ו/או בנות, לפי כלי התקשורת, בבתיכם, לסדר כהלכתו.

לכו לכל הרוחות בשל האסון הכלכלי שהמטתם על ישראל, בשל מליון ישראלים מובטלים ואינספור משפחות רעבות וזקנים נטושים, בעבור זה שהתאחרתם בטיפול בבתי האבות ועל ידי זה אפשרתם להם להפוך למלכודות מוות בעבור יושביהם ולמקומות של שבר ושל אבדן בעבור בני משפחותיהם.

לכו לכול הרוחות בעבור זה שאסרתם על הורים לילדים מיוחדים, השוהים במוסדות, מלבקרום מזה חודש וחצי, וכעת אתם מאשרים להם ביקור קצר רק אם ימציאו חלוקים חד פעמיים, כאילו הם יודעים היכן יוכלו לרכוש כאלה.

לכו לכול הרוחות, שבעודכם אוסרים על הפסח ועל הרמדאן ומטילים סגרים על ערים, בעוד אתם אוסרים על הורים שכולים לפקוד את קברות קיריהם, ולהבדיל - בעוד אתם אוסרים על פתיחות חנויות הלבשה והנעלה וחנויות ברחובות ישראל, אתם מתירים לרשת איקיא, בבעלותו של בעל הון מקורב לשלטון, לפתוח את שעריו בפני כלל ישראל.

לכו לכול הרוחות, כל שרי ישראל וחברי הכנסת שלה, המשתפים פעולה עם המדיניות האימה הזאת, ששברה את החברה הישראלית, את כלכלתה ואת אזרחיה, את העובדים השכירים ואת העסקים העצמאיים, ומבקשת כעת לנצל ללא שכר, או במחצית השכר, את המורים והמורות.

לכו לכול הרוחות על כך ששברתם את אמון הישראלים בביטחון מדינתם, חברתם וכלכלתם. לכו לכול הרוחות על כך שלא מילאתם את מצבורי המזון של ישראל כתקנתם, ולא דאגתם למלאי מכונות הנשמה ומטושים וצוותים רפואיים וציוד מיגון לצוותים אלה לפני פרוץ המגיפה.

לכו לכול הרוחות על כך שרוקנתם מתוכן ומתקציב את מערכות השליטה לעת חירום, רח"ל ומל"ח, על כך שלא הפעלתם אותן בזמן ובכלים המתאימים, על כך שהשארתם את ניהול המשבר בידי הנאשם ועל כך שעירבתם את פיקוד העורף ואת המל"ל במקום שרשויות החירום היו אמורות לעסוק בו, ועל ידי כך חשפתם את ערוותה של ישראל, ואת חוסר הסיכוי שלה לעמוד מול אסונות גדולים כרעידות אדמה או כמלחמת חורמה. לכו לכול הרוחות, כי בזה איבדתם את אמון הישראלים בעתידם כאן, ולכו לכול הרוחות, מפני שאין לנו מקום אחר אלא כאן. ולכן הייתם אמורים להכינו למצבי חירום כאלה בזמן.

לכו לכול הרוחות בני גנץ וגבי אשכנזי, אורלי לוי אבקסיס ואיציק שמולי ופרץ, שגנבתם את קולותינו, קולותיהם של יותר ממיליון ישראלים, והענקתם אותם לנאשם בנימין נתניהו, במקום להורידו משלטונו בחקיקה בסיוע הרשימה המשותפת. לכו לכול הרוחות על הימנעותכם משיתוף ערביי ישראל ונציגיהם בשלטון.

לכו לכול הרוחות על זחילתכם לממשלת החירום והאחדות, שהדבר היחיד שהיא באה להציל הוא שלטון הנאשם, תוך ניסיון אינוס של בית הדין הגבוה לצדק, פסק דינו של הבוחר וספר החוקים של ישראל.

לכו כולכם לכל הרוחות. אנחנו לא אתכם ואנחנו לא שלכם יותר.

כן, אנחנו נצא למרחב הציבורי עם מסיכות וכפפות, ונשמור על ריחוק חברתי מיקירינו, ועל כללי ההיגיינה, כי אנחנו חפצי חיים. כן, נשלם מסים ונשרת בצבא, כי איננו רוצים למצוא את עצמנו בכלא. אבל חוץ מזה, אתם יכולים לשכוח מאתנו. מן הנאמנות העדרית העיוורת שלנו, מן הציות לכול תקנה או גחמה, שמקורן בהיסטוריה או ברצון בניצול המגפה לטובת התמד השלטון והשחתת מוסדותיו.

אנחנו גמרנו אתכם. לגמרי.

כל אחד ואחת מאיתנו יעשה כל מה שהוא יכול כדי לשרוד. הוא וילדיו. היא וילדיה. כל אחד ואחת מאתנו גם יעשה כל מה שיוכל כדי לשמור על החוק ועל הסדר במדינת ישראל, כדי שלא תגלוש לאנרכיה. אבל בין שמירת החוק והסדר לבין ציות אזרחי עיוור יש מרחב לא קטן. וכמו שאתם כבר רואים ומבינים - יותר ויותר ישראלים מגלים אותו.

אז כן, אתם יכולים לשלוח קלגסים לקנוס צעירה שיצאה מביתה לרכוש ספרים לסגר, או להפיל אם צעירה עם פניה לחול הים, מול ילדיה המבועתים, מפני שסירבה לתת לשוטר תעודת זהות, כדי שייתן לה קנס על 500 שקל, שאין לה מניין לשלמם, ואתם יכולים לשגר קלגסים לתת לאנשים שכמה נפשם לאוויר קנסות על יציאתם לשדה הסמוך לביתם או על ריצה ליותר מחמש מאות מטר.

אבל, אתם מבינים, במצב שבו אתם מקימים ממשלה עם 36 שרים ואינספור סגני שרים ומשרות, במצב שבו נשיא המדינה, ראש הממשלה, שרים וח"כים מתוכה מפרים את תקנות החירום שהם עצמם תיקנו - אל תתפלאו אם העצמאים והשכירים המובטלים וחסרי השקל למזון ייצאו לרחובות, אם יבעירו כאן את הרחובות וחלילה גם יבזזו כאן עסקים וחנויות.

בעצם, אני יודע שלא תתפלאו. הרי הכנתם אפילו תרחישים לקראת מרי אזרחי, ותכנון איך להנדס את תודעת ההמון כדי לשלוט בו.

אז כשהמרי האזרחי הזה יתחיל, והוא יתחיל מהר מאד, דעו מניין התחיל. לא ממגפת הקורונה, לא מפחד המוות, הטבעי כול כך לכול אדם, בייחוד עכשיו, אלא ממדיניות הכסת"ח והפאניקה שלכם, שמתחילה בנאשם העומד בראש ממשלת המעבר ונגמרת בכולכם. שרים ובכירים. כי לכולכם המשכורת נכנסת לבנק כול חודש, ולכם לא מחזירים צ'קים, ואתם לא עומדים מול מקרר ושואלים את עצמכם אם מחר הוא ימשיך להיות מלא.

אז לכו כולכם לכל הרוחות, ראש ממשלת ישראל ושריה, וכל גנבי הקולות המצטרפים אליה, וכל הפקידות הבכירה הדשנה המלווה אותה ומוציאה לפועל את החלטותיה. ייקח לנו הרבה זמן עד שנשים שוב את מבטחנו במישהו. זה לא יהיה אף אחד מכם.

ואגב, אם רק תנסו לשלוט בנו באמצעות חיילי וחיילות צה"ל, אתם יכולים לשכוח מזה. בנינו ובנותינו הם.

הוי האמרים לרע טוב, ולטוב רע:

שמים חשך לאור ואור לחשך, שמים מר למתוק ומתוק למר.

הוי, חכמים בעיניהם; ונגד פניהם, גבנים. הוי, גבורים לשמות יין; ואנשי-חיל, למסך שכר. מצדיקי רשע, עקב שחד; וצדקת צדיקים, יסירו ממנו.

לכן כֹּאכַל קֵשׁ לְשׁוֹן אִשׁ, וְחֹשֶׁשׁ לְהִבָּה יִרְפָּה, שְׂרָשָׁם כַּמֶּק יִהְיֶה, וּפְרָחָם כַּאֲבֵק יַעֲלֶה:

כי, כדברי הנבואה, אחרי המגיפה יבוא מרי, ואחריו רעידת אדמה, ואחריו מלחמה גדולה.

ורק אחריהם תבוא ישועתנו.

ולא מידיכם היא תבוא."

החרפה מבלפור תהרוס את המדינה, הדרך לדיקטטורה נסללת לאט לאט. היא התחילה לפני כמה שנים שהמון מוסת לשנאה הפך לצבא של תומכים פנאטיים. התקשורת שרק עד לא מזמן תפרה לו תיקים, והופ! חלק מהעיתונאים אנשי תקשורת וזוברים מביעים עמדות ועובדות שקריות מתוך דפי מסרים. אם זו לא השפעה מאפיוזית, אז מה זה? אם לא נעצור את החרפה הזו ומהר, קרב היום שדם יישפך ברחובות לאסון כולנו.

Or-ly Barlev ~ אור-לי ברלב
@orlybarlev

פרשנים באולפנים, תפסיקו להגיד שסיפור דן אלדד זה "עימות חסר תקדים בפרקליטות". זה לא עימות! זה לא 2 צדדים בוויכוח, זה סוס טרויאני שנשלח ע"י נאשם בפלילים לחבל בהליך המשפטי נגדו, לערער את הלגיטימציה של היועמ"ש, ולערער את אמון הציבור בפרקליטות ובמע' המשפט. זה לא עימות, זה פיגוע מכוון!

טרגדיה במחנה יהודה: בעל חנות התאבד בגלל המשבר הכלכלי

בעל חנות ותיק בשוק מחנה יהודה שם קץ לחייו ככל הנראה כתוצאה מהמצב הכלכלי אליו נקלע בעקבו משבר הקורונה שהביא לסגירת השוק. משה ליאון: "כל עיכוב עשוי לעלות בחיי אדם"

גיא עזרא, חדשות סרוגים - 26.04.20 ב' באייר תש"פ

לפני שעה קלה (ראשון) התקבל דיווח על בעל חנות ותיק שם קץ לחייו ככל הנראה כתוצאה מהמצב הכלכלי אליו נקלע בעקבו משבר הקורונה שהביא לסגירת השוק.

ראש עיריית ירושלים משה ליאון הגיב לאירוע הטראגי ומסר: "אני מזועזע וכואב מהבשורה המרה שמגיעה אלינו משוק מחנה יהודה. בעל עסק שלא עמד בסחרחורת הכלכלית שם נפשו בכפו. אני קורא לממשלה לפתוח מיידית את השוק. פרנסת אלפי משפחות נמצאת בסכנה. כל עיכוב עשוי לעלות בחיי אדם."

מוקדם יותר היום עשרות סוחרים הפגינו על כך שנאסר עליהם לפתוח את הדוכנים בשוק וקראו "לחם עבודה". על אף שהותרו לפתיחה חנויות במרחבים הפתוחים האחרים.

במהלך ההפגנה התפתח עימות עם הסוחרים. ממשטרת ישראל נמסר: "כוחות משטרת ישראל פועלים במסגרת מחאה המתקיימת במקום, לשמירה ואכיפת צו בריאות העם."

ראש העיר ירושלים, משה ליאון, תומך במחאת הסוחרים ואף הציע תוכנית לפתיחת המסחר באופן שישמור על הכללים בקורונה: "אני תומך בסוחרים ומחזק את ידם. בשבועות האחרונים אני פועל רבות למען פתיחת שוק מחנה יהודה וסבור כי אין סיבה שמתחמים אחרים יפתחו והשוק לא", אמר ליאון.

"הגשתי תכנית מסודרת לפתיחת השוק והצעתי יותר מפעם אחת שהעירייה תיקח אחריות בשוק על השמירה על הנחיות משרד הבריאות. אני מקווה שהממשלה תאשר בהקדם את פתיחתו שם השוק שמהווה מקור פרנסה למאות משפחות ירושלמיות. אני מבטיח שאמשיך ולא ארפה את ידי עד שנפתח את השוק מחדש."

Rafi Cohen - 26 במרץ 2020

למה?

למה נשים כמו מירי רגב, הגמליאלית או מאי גולן ושאר עילגות הממלכה צריכות להיות חלק מהנהגת המדינה.

ולמה אישה מורשעת ומירשעת שמעורערת בנפשה כמו שרה נתניהו היא זו שיושבת על מרכז ההחלטות הכי גורליות במדינה.

למה למה למה?

למה מדינה עם כל כך הרבה מצויינות וקידמה בוחרת לעצמה הנהגה כל כך רדודה ורודפת שררה וכל כך עלובה במהותה.

למה אישה כל כך מבריקה וחכמה וכל כך אמיצה ומרשימה כמו פרופ' עידית מטות היא לא ראשת הממשלה שלנו.

למה עוד נשים כמו האישה הזו שלראשונה נחשפתי אליה אתמול בטלויזיה לא מובילות ומצילות את המדינה הזו מעצמה ובעיקר מצילות את המדינה הזו מהגנרלים העלובים והטיפשים שמובילים אותה לאבדון, למה אין יותר, הרבה הרבה יותר נשים ראויות בהנהגת המדינה הזו, כמה עצוב וכמה חבל.

וואוו איזו אישה מדהימה העידית מטות הזו, להתאהב בה ברגע, כל כך חריפה וישירה והכי חשוב לא נותת אפילו פתח קטן לחרטט אותה בשטויות ולא בעובדות, או חלילה פתח קטן להפחיד ולהסיט אותה ממסלולה, באמת אלופה אמיתית!!!

וואוו כמה יכל היה להיות פה נפלא אילו רק היינו בוחרים את הנשים הנכונות והחכמות להנהיג את המדינה ההזויה הזו.

למה זה לא קורה לנו לעזאזל, למה לא מגיע לנו את כל הטוב שיש בעם הזה.

מנדלבלית בכנסת, בפברואר צילום: אמיל סלמן

מנדלבלית בשיחות סגורות: אוחנה ואלדד מנסים להפיל אותי, ייתכן שגם נתניהו מעורב

לפי בכיר במשרד המשפטים, חששותיו של היועמ"ש התגבשו לאורך שורת אירועים: פגישות סודיות בין אוחנה לאלדד, עיסוק מחדש וחריג בפרשת הרפז והדלפה שהוא העריך כי הפרקליט אחראי לה. המכתב התקיף נגדו הגיע לאחר שמנדלבלית נחשף לפרטי ההסכם הקואליציוני

**בהיסטוריה היהודית
יזכר איש בזוי לדראון עולם
היהודי היחיד בתבל
שעוסק בשטיפת מוח
לשנוא חצי מהעם**

בהפגנה הערב בכיכר רבין עם
 בערך 2000 אנשים בנאום של
 האקטביסטית אורלי בר לב היא
בקשה כולם לזכור דבר אחד
הכי הכי חשוב!!! אם בגץ פוסל
 ולא מאפשר לנתניהו להקים
 ממשלה, אז על פי החוק **119**
חברי כנסת יכולים להצביע
ולהחליט על מי תוטל הקמת
ממשלה!! אין צורך ללכת
 לבחירות 4.. היא ביקשה שנשתף
 מידע זה עם כולם ונזכיר מידע
 זה לתיקשורת כולל לנשיא
 המדינה..

0:04

קורבן לאופיו, מנדלבלית משלם את מחיר גרירת הרגליים בתיקי נתניהו

היועמ"ש נמנע מהאצת הטיפול בפרשות ראש הממשלה, ואיפשר לנאשם מבלפור לתמרן את המדינה לבחירות חוזרות ונשנות. חלפו חודשים ובחירות והתנגשויות, והנה מנדלבלית מוצא את עצמו בתסבוכת עם מ"מ פרקליט המדינה. כדי להיפטר ממנו הוא יצטרך להכשיר את הנאשם

אמיר אורן וואלה - יום ראשון, 26 באפריל 2020,

ראש השב"כ לשעבר כרמי גילון ריגש במוצאי שבת את המפגינים בכיכר רבין, נגד השחיתות בכלל והצטרפות בני גנץ, גבי אשכנזי ועמיר פרץ לבנימין נתניהו בפרט, בספרו כי הדיר רגליו מהכיכר מאז שנכח בשחזור רצח יצחק רבין בידי יגאל עמיר - הרצח שהשב"כ נכשל בסיכולו. גילון, בנו של פרקליט מדינה לשעבר ואחיו של שופט, איזכר את רצח רבין ואת ההסתה שקדמה לו כדי להזהיר מפני סכנה עכשווית, הסתה העלולה להביא להתנקשות בשופט, אם בית המשפט העליון בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק יפסוק באופן שרופף את אחיזתו של נתניהו בראשות הממשלה.

חששו של גילון אינו סרק-סרק. תומכי נתניהו מנסים להפחיד את הנשיאה אסתר חיות ועמיתיה, בין במישרין ובין בטיפוס עקבי במעלות מערכת החוק, מהמשטרה לפרקליטות ליועץ המשפטי אביחי מנדלבלית. הם מאיימים לעשות שפטים בשופטים. כך לכל אורך השנה האחרונה, וביתר שאת לקראת הימים המכריעים בשבוע שבין יום הזיכרון לבין ה-7 במאי, בפקוע המועד שנקצב לכנסת להודיע לנשיא ריבלין אם ח"כ כלשהו צבר 61 חתימות והשיג את הקריטריון האולימפי להרכבת ממשלה - תנאי הכרחי אם גם לא מספיק לכך שבשבועיים הבאים אכן יצליח במלאכת ההרכבה.

מחרתיים, בעקבות שתי דחיות, אמורים נתניהו, מנדלבלית ואחרים להגיב על עתירות המבקשות לפסול את כשירות נאשם בפלילים להרכיב ממשלה והן את הסכם נתניהו-גנץ, כולו, רובו או חלקו - ואם בעיני חותמיו הוא מיקשה אחת, הרי גם נפילת סעיפים מרכזיים אמורה לגרור ביטול ההסכם. התגובות תוגשנה, השופטים ילמדו אותן במרוצת יום העצמאות והדיון - יש לקוות שישודר - ייערך לא לפני יום חמישי, כשהשעון הפוליטי מתקתק כפצצת זמן.

עוד מנדלבלית טרוד בניסוח עמדתו, שתגלה סוף-סוף לציבור מה הוא חושב על האיש שאותו הוא מעמיד לדין כתובע באשמת שוחד, מרמה והפרת אמונים ושלכבודו הוא עומד כיועצו בהיכנסו לשיבות הממשלה, ובעקביו מושך, או נושך, ממלא מקום פרקליט המדינה, דן אלדד. זאת צרה

שמנדלבלית המיט על עצמו והמאפיינת את התנהגותו; ויש בה גם היבט המבשר רעות בסוגיית פסילתו של נתניהו, ככל שבג"ץ יתחשב בעמדת היועץ, ולא תמיד הוא מתחשב.

הוצאתה של פרשת הרפז מהמקפא, לפי נוחותו של נתניהו - שתפקודו הסביל ב-2010 חולל את הפרשה, מצליחה להשיג את מטרתה: הוצאת מנדלבלית מאיזון. בניגוד למצג של נתניהו ושות', מנדלבלית הוא מנפגעי הפרשה ולא מהנבלים בה. אבל רגישותו לכל ערבוב ושרבוב של שמו דוחקת אותו למחוזות בעייתיים.

בגלגוליה במחצית הראשונה של העשור שעבר, פרשת הרפז שיקפה שלוש או ארבע מערכות עכורות של יחסים בצמרת הממלכתית: יחסי הרמטכ"ל אשכנזי עם שר הביטחון אהוד ברק, יחסי היועץ המשפטי יהודה וינשטיין עם מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס, יחסי הפרקליט הצבאי הראשי דני עפרוני (שהוחזר מהאזרחות בידי ברק ובהסכמתו הרפה של הרמטכ"ל גנץ) עם קודמו מנדלבלית ולבסוף גם יחסי וינשטיין עם מזכיר הממשלה מנדלבלית, בתוקף תפקידו כיועמ"ש חלופי - ויורש מיועד ליועמ"ש - אצל נתניהו.

כל מה שהתפרסם בימים האחרונים בפרשת יחסי מנדלבלית-אלדד, כביכול כנגזרת של פרשת הרפז ולמעשה כדי לכרסם נתח נוסף בשלוות נפשו של היועמ"ש, אינו חדש. זאת העלאת גרה של מסמכים ודיווחים מ-2015, לכל המאוחר. מגוחך במיוחד סיפורו של אלדד, שבעקבות פנייה עיתונאית ביקש לעיין במסמכי התקופה השמורים בפרקליטות. נחמד לדעת שממלא-מקום הפרקליט מספק שירותים כאלה (דוברי מנדלבלית, האמורים לשרת אותו קהל, אינם כה נדיבים), אך ההצדקה המהותית לכך הפעם הייתה קלושה עד כדי חשד במניעי אלדד.

כנוע למעלה, כוחני למטה

הסוגייה הנושנה של סגירת תיקים בהיעדר ראיות, להבדיל מהיעדר אשמה, לא נולדה עם וינשטיין מול מנדלבלית. סגירת תיק עמדי של נתניהו מחוסר ראיות העניקה לו רישום פלילי, שלא הפריע לנתניהו להתמנות לאחר שנתיים לשר החוץ והאוצר בממשלות אריאל שרון. שרה נתניהו הורשעה אשתקד בפלילים; משרד הבריאות של יעקב ליצמן לא פסל אותה כפסיכולוגית חינוכית ומנדלבלית - שסגר מהיעדר ראיות תיקים נוספים לה ולבנה יאיר, בניגוד להמלצת הפרקליטות - ממשיך למנוע מהאוצר לקבל ממנה 120 אלף שקלים. אפשר שהסכום זניח בעיניו, כי אינו עולה בהרבה על שכרו החודשי, בתוספת גימלת אלוף, מישפטן עם תואר שלישי.

גם אם לא ככל האדם השופט, או מי שמוקבל לשופט, כבר נקבע ש"אבק ראיות" כמוהו כהיעדר אשמה. כלל זה הוחל על יורם דנציגר, בשבתו בבית המשפט העליון. לדעת פרקליט המדינה משה לדור, העילה הנכונה לסגירת תיקו של דנציגר, בפרשת הייצוג של ראש עיריית בת ים שלומי לחיאני, הייתה היעדר ראיות. וינשטיין חלק עליו וקבע היעדר אשמה. אם מוסכם על נתניהו שהבכיר במדרג קובע, לא חשוב שלדור או שי ניצן או ליאת בן ארי היו לוחמניים מהיועצים וינשטיין ומנדלבלית, בתיקים שונים (כולל אביגדור ליברמן) - גם נגד הזוג נתניהו. אם חשובות השורה התחתונה והערכאה העליונה, גם לא משנה מי בפרקליטות אמר מה לפני החלטת וינשטיין להסתפק בהיעדר אשמה בתיק מנדלבלית.

אויבי מנדלבלית, המנסים לקעקע אותו לטובת נתניהו, לא הבחינו עד כמה אחד המסמכים הממוחזרים עכשיו פועלים נגד אלילם. וינשטיין התלבט, במכתבו לנתניהו, אם התנהגות מנדלבלית גילתה "דופי ערכי מובנה, היורד לשורש יכולתו למלא את המשרה הציבורית המיועדת, או מקרין על דמותו הערכית של השירות הציבורי בעיני הציבור במידה המחייבת את פסילתו מהכהונה". הוא

השאיר לנתניהו את המסקנה, במפורש באשר להמשך כהונת מנדלבליט כמזכיר ממשלתו ובמשתמע לגבי מועמדותו ליועמ"ש; אבל הדברים יפים עכשיו שבעתיים לגבי נתניהו עצמו.

ובכלל, אחת הטענות בפרשת הרפז היא שבעימות בין שני דרגים, הרמטכ"ל ושר הביטחון, על הזוטר לכופף ראשו בפני הבכיר. כך הוטח באשכנזי, שמנדלבליט היה ממקורביו, בסכסוכו עם ברק. נתניהו, בעדותו בפני המבקר לינדנשטראוס, ובהיותו הבכיר מכל בכיר, הסביר שזו דרכו של עולם וטוב שכך. לפי אותו הגיון, מנדלבליט צודק בחיכוך עם אלדד מעצם בכירותו במדרג.

אלא שמנדלבליט הוא גם קורבן אופיו, מסלולו בצה"ל ומשלח ידו המשפטי. מי שרוצה להתמנות לפרקליט צבאי ראשי וחושק בדרגת אלוף, שאין לה הצדקה ממשית ושייעודה האמיתי הוא להרשים אזרחים במערכת הממלכתית (כי באותה מידה ניתן לטעון שקצין רפואה ראשי ראוי לשדרוג מתא"ל לאלוף, משום שבמשבר הקורונה חשוב שמשרד הבריאות יתפעל מדרגתו), הוא בהכרח סתגלן המשכיל להתאים עצמו לאחראים לקידומו. מנדלבליט, כמו גנץ, הוא כלכל - כנוע למעלה, כוחני למטה. הוא יכול להשלים עם נאשם בשחיתות בראשות ממשלה, זה חמישה חודשים, אבל לא יכול לסבול שמתחתיו פועל ממלא-מקום שהוא עושה דברו של עושה דברו של הנאשם.

בזיחותו, נמנע מנדלבליט ב-2018 מהאצת הטיפול בתיקי נתניהו, ואפשר לחשוד שהיה לנאשם לתמרן את המדינה לבחירות חוזרות ונשנות; ואף שהוזכר לו שניצן עומד לפרוש ושביכולתו של היועץ לשמש ממלא-מקום הפרקליט, השיב בידענות שהנה-הנה תקום ממשלה ויבוא שר משפטים ותיכון ועדת איתור בראשות היועץ ויתמנה פרקליט קבוע.

בוקר טוב, אביחי

חלפו חודשים ובחירות והתנגשויות מנדלבליט עם אלדד ועם שולחו, שר המשפטים אמיר אוחנה, ומנדלבליט נזכר, כאחד מנימוקיו נגד רבעון נוסף לאלדד, שהיועץ יכול למלא את מקום הפרקליט ואף עשה זאת, בין ניצן לאלדד. בוקר טוב, אביחי. אילו הכיר בכך לפני חצי שנה, הייתה התסבוכת כולה נמנעת. אבל מנדלבליט אינו מסתפק בציון עובדה זו ובהשתלחותו בכישורי אלדד ובהתמרדותו; הוא גם שב ומנבא שבקרוב תקום ממשלה ובה שר משפטים שימנה את ועדת האיתור לפרקליט הקבוע.

פזמון חוזר, אבל הפעם חורג מנדלבליט מסמכותו עד להדאיג. שאלת הקמתה של הממשלה לפי הסכם נתניהו-גנץ ובראשות הנאשם לא רק ממתינה להחלטת בג"ץ; היא טעונה חוות דעת של מנדלבליט. בהכריזו שהממשלה והשר החדש, הלא הוא אבי ניסנקורן שיפטור את היועץ מעונשו של אוחנה, ממשמשים ובאים, קובע מנדלבליט עמדה. הוא אף נקלע לניגוד עניינים, כי כדי להיפטר מאלדד עליו להיפטר מאוחנה ולשם כך עליו לסכל בחירות נוספות שהממשלה ואוחנה ימשיכו לכהן עד עריכתן, משמע להכשיר את הנאשם ואת ההסכם.

עד כמה הסכם זה מקולקל ומושחת, ברור לכל מי שאינו מעורב בו או צפוי ליהנות ממנו. באחת מהחלטות בג"ץ לאחרונה, בעניין הערעור על ההיתר להשתתפות ח"כ היבא יזבק, ציינה הנשיאה חיות שהמדדים הגרעיניים לקיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית כוללים את "הפרדת הרשויות, שלטון החוק ורשות שופטת עצמאית". סעיפי הסכם נתניהו-גנץ, החותרים להשליט נאשם בפלילים, לגמד את הרשות המחוקקת ולהכתיב את הרכב הרשות השופטת סותרים לכאורה את מהותה הדמוקרטית של ישראל ומשוועים לפסילה.

באותו ערעור נשארה חיות, שהתנגדה לשיתוף יזבק בבחירות, במיעוט של ארבעה "שמרנים" מול חמישה "מתונים", אף שברגיל היא שייכת לקבוצה השנייה ומנהיגה אותה. זו עדות מוחשית לשבריריות הרוב, בתיקים רגישים, ולחשיבות הרכב שנקבע לדון בהם - כולל הרכב מורחב

בסוגיות עקרוניות ותקדימיות. לכאורה, הרוב בעליון כיום אינו נוח לנתניהו, הלהוט לשנות אותו בהסכמתו הרפה של גנץ.

מה שגנץ ואשכנזי אינם מבינים, במאמצייהם הכושלים לתרץ את כניעתם לנתניהו, הוא שלא סתם חלופה אחת משלוש נבחרה בידיהם, אלא החלופה האחת והיחידה שהציגו כבלתי-קבילה. כניסה לממשלת הנאשם כמותה כהתנצרות של גנץ או כניתוח לשינוי מין של אשכנזי או טיפולי המרה לשניהם אצל הרברפי.

זאב וכבשים

התנדבותו הפתאומית של ליצמן להיפרד ממשרד הבריאות, לאחר שהתעקשותו להישאר שם הכניעה גם היא את גנץ כאילו אין להתגבר על כוח כביר זה והוכיחה שוב שהשליטים האמיתיים של ישראל הם הרבנים, לימדה עד כמה הצליחה במשימתה מירי רגב, שרת תרבות הגוף: מתברר שניתן ללא חשש הידבקות לחדש לא רק טיפולים להסרת שיער בלייזר, אלא גם להסרת שר בלייזר, או באדמו"ר.

באחריותם של נתניהו, ליצמן ומוישה ונטילטור, הלא הוא משה בר סימן טוב אשר על מכונות ההנשמה (שמבקר המדינה התריע לשווא על המחסור בהן ובצוותים להפעלתן בחירום), נוצר - ואובחן עכשיו במטה המשותף למערכות הביטחון והבריאות - גם מחסור בתרופות מצילות חיים. מאמץ מאוחר להשגתן טרם התממש. רכש מערכות ההנשמה והבדיקה מתמקד בסין ובהודו.

בלי הודאה רשמית בכך, התהווה בידול - ישראל הבריאה לצד ישראל החולה. מיפוי החשיפה לקורונה, לפי נתוני משרד הבריאות, מעלה שבשבועיים החולפים מספר נקודות החשיפה בתל אביב כולה היה אפס. 0. זירו. אף לא קמצוץ תחלואה. צריך להרחיק עד לחולון ולרמת גן, וגם אז בעיקר לבתי חולים ולדיור מוגן, כדי לאתר את החולים הקרובים ביותר.

מוקדי התחלואה צבועים באדום בוחק (בני ברק, דיר אל-אסד, בענה והשכונות החרדיות בירושלים), אדום (מודיעין עילית, אלעד, ביתר עילית, שכונות בבית שמש ובנתיבות), כתום (כוכב יעקב, רהט, צפת וקרית מלאכי) וצהוב (אשדוד ואום אל-פחם). ברמת סיכון 1 במגזר הערבי נמצאות גם נצרת, טייבה, פקיעין ועילבון וברמת סיכון 2 ג'ת, ג'סר א-זרקא, כפר קאסם, דבורייה, טמרה ובאקה אל-גרבייה. במזרח ירושלים: ראס אל-עמוד, בית צפאפא, אבו תור והעיר העתיקה. בגדה המערבית: קטנה, בידן, אלג'דידה, ביתוניא, חלחול, בני נעים.

כך שתירוץ הקורונה לממשלת נתניהו (עם כוכבית ושמה גנץ) חלול עוד מכפי שהיה כשהופרח לראשונה, ואיתו גם "קבינט הפיוס" בין הזאב והכבש. שפט הזאב לעיני תשעה מיליון כבשים שהמתינו לתורן.

אבל רעיון קבינט הפיוס אינו טיפשי כפי שהוא עשוי להצטייר לעיניים תמימות. הוא מספק כר נרחב לפיצוי מקופחים. אפשר להושיב בו את שר הפיוס, שר האיחוי, שר הגישור, שר הפישור, שר קירוב הלבבות ושר הריחוק החברתי. בגלל המצב הכלכלי יוקם גם קבינט סיוע ובו שר המצוקה, שר החיסכון, שר הייעול, שר האיפוק, שר הריסון, שר הצמצום ושר הצניעות והענווה. ביניהם יתאם השר לענייני קבינטים.

תר"ש תרופה ותקופה

אם נתניהו יצלח משוכת בג"ץ וגנץ יגיע למשרד הביטחון, הוא יגלה שם שהתוכנית הרב-שנתית של הרמטכ"ל אביב כוכבי, תר"ש "תנופה", תיסוג בלחץ המשבר התקציבי מפני תר"ש תרופה של משרד הבריאות ותר"ש תקופה של האוצר. לקראת סוף השבוע שעבר, כאשר כוכבי חגג את יום הולדתו ה-

56, נערכו בצה"ל לשנים רבות, הרבה פחות שאפתניות. לא יהיו פחות דולרים - העשור של התחייבות ברק אובמה בעיצומו - ויקנו בהם כנראה, חצי טייסת F-35 חצי טייסת F-15 וטייסת מסוקי סער צ'ינוק, אבל לא יהיו די שקלים. צה"ל יוותר על צוללת שיטית (לא על האחרונה והחדישה מכולן, המיועדת לסוף העשור, אלא לאחת הקיימות בצי והמתוכננת לטיפול אמצע-חיים יקר), על אחת מטייסות ה-F-16 ברמת דוד ועל כחטיבת טנקים מהדגם המתיישן מרכבה 2.

ההחלטות על צמצומים אלה אדישות למדי לזהותם של ראש הממשלה ושר הביטחון ועשרות השרים והסגנים שלצידם, בעיקר משום שאיראן נזהרת מלספק סיבה לתקיפה ישראלית (להבדיל מתקיפה אמריקנית, שדונלד "זאת האקונומיקה, טמבל" טראמפ מחפש עילה להנחית). לא כך אם נתניהו, כגחמתו המסוכנת יורשה להקים ממשלה ותקודם איוולת הסיפוח, היא תפגוש את התרעת צה"ל בדבר מחירה הכבד של המפולת המדינית, הביטחונית והכספית.

מנדלבליט הוא חסיד ההתנחלות ומתגאה תכופות בסיועו המשפטי לנתניהו להלבין מאחזים. עד כה אכזב קשות את מי שהאמינו בדבקתו בשלטון החוק. הוא עוסק בדרך (אלדד) ובדנה (זילבר, אנטי-אלדד) ולא בדין שייקוב את ההר. נותר רק בג"ץ, המעוז האחרון של הדמוקרטיה הישראלית, שעליו ניטש קרב מכריע במועד הסימלי מכולם, שבוע העצמאות.

לפרופ' איתן פרידמן נגמרה הסבלנות:

"פשוט נמאס לנו למלא את ההוראות הלא רציונליות, ההוראות שאין להן תכלית, ההוראות שבאות והולכות.

זה פשוט נורא. זה מעורר - לא רוצה להגיד בחילה - יש חשש וחשד גדול שמי שמנהל אותנו לא בדיוק מבין"

עיקרי הדברים:

סגר:

1. "הסגר לא יעזור".
2. "הסגר הגלובלי לא יעזור".
3. "במה אשמות ת"א, ר"ג וגבעתיים שאין בהן אף מקרה קורונה בימים האחרונים?"
4. למה אנחנו צריכים לשלם מחיר על אזורים ספציפיים.

ים:

1. שחייה בים ובבריכה זה אולי הדבר המגן ביותר בפני הוירוס - הוא לא מתקיים בים ולא שורד כלור "
 2. בואו הסבירו לנו למה הים סגור והפארקים פתוחים .
- אין בזה שום הגיון. אני רוצה תשובות. הסבר. מגיע לי!

קבלת החלטות:

1. מדהים והזוי איך שמתקבלות החלטות הממשלה, אין שום עקביות".
2. אני לא מצליח להבין את חוסר השקיפות.
3. צריך להמשיך וללחוץ כדי לדעת ולהבין על מבוססות ההחלטות .
4. נוצר אצלי רושם שאין כאן שום אסטרטגיה .

שהכל מתנהל בשיטת הסמוך, יהיה בסדר . ושנחנו יודעים יותר טוב מכם".

(פרופ' פרידמן הוא רופא מומחה ברפואה פנימית ובגנטיקה רפואית, מייסד ומנהל היחידה לאונקוגנטיקה במכון הגנטי בבית החולים שיבא בתל השומר)

אני, בנימין בן בנציון וצילה נתניהו ז"ל, מתכבד להשיא משואה זו לזכר חקירות המשטרה וכתבי האישום שנקברו חיים, ולכבוד עשרות פרקליטי, שעושים לילות כימים בלא תמורה. לכבוד בלוק הימין המשוחד במילארדים, ולחיי פֶּלְבֵּלְבִי, סריסי ונסחטי - כולם. לכבוד השותפים החדשים שנכנסו מתחת לאלונקה בזחילה, ולזכר בג"צ, המשטרה והפרקליטות. לזכר הכלכלה והמשק והאפשרות להתפרנס בכבוד, ולחיי מיליון וחצי המובטלים שעכשיו תלויים בי. לזכר מערכת הבריאות המורעבת, ולזכר הדמוקרטיה והתקשורת החופשית. לחיי השקרים, הספינים והפייק ניוז, השנאה-והסכסוך-וההסתה-והשיסוי; לכבוד הדיקטטורה, דריסת הזכויות ומלחמת האחים שבדרך - ולתפארת מדינת ישראל!

RONI DUNEVICH

<p>דן שילון @Dan54004054Dan</p> <p>מדליקי משואה, כולכם ראויים, אך על מה "לתפארת"? על הנהגת בריאות קורסת? על מיליון מובטלים? על מיליון קשישים חולים ונטושים? על ממשלת אחדות מפלצתית ומושחתת? על ראש ממשלה עבריון, המואשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים? איש מכם לא יפרוץ את שורת המשואה? איש מכם לא יזעק לביזיון מדינת ישראל?</p>	<p>אני נזכר בשיחות שהיו לי עם חבריי העיתונאים בטורקיה. איך מדי כמה ימים יצאה תקנת שעת חירום חדשה של ארדואן וכולם צקצקו בלשון. אמרו שזה נורא, אבל זה יעבור. אבל זה לא עבר. דמוקרטיה לא באמת מתות באבחה אחת דרמטית בחושך, אלא בצעדים קטנים ולאור יום. אלון בן דוד</p>	
---	---	---

פרופ' יורם יובל - פסיכיאטר, חוקר מוח ומרצה: דיכאון הוא לא תוכנית פעולה

בשבוע שעבר, אחרי שנחתם ההסכם בין כחול לבן לבין בנימין נתניהו, קיבלתי את המייל הזה מנגה משולם, ידידה טובה ושותפה לדרך:

הי יורם,

שמעתי אותך בעצרת בכיכר רבין, ואתה כל כך צודק - אסור לשפוך דם, אסור להרגיש שנאת אחים, צריך להביא אהבה. אבל אני מוכרחה להודות על האמת שאני לא מצליחה. אני מנתקת קשרים עם כל מי מחבריי שתומך בנאשם.

במיוחד מפחיד להיווכח שאנשים אינטליגנטים מאמינים לו שאין כלום כי לא היה כלום והכל תפירת תיקים (הוא הצליח לרסק את כל מוסדות החוק והמשפט). הייאוש שגנץ חתם עם הנאשם כל כך עמוק - מרגישה נבגדת (פשוט גנב את הקול שלי).

אולי בהיסטוריה של העם והמדינה נתגבר על האסון והדמוקרטיה תשתקם, אבל ב-10-20 שנה הקרובות נמשיך להיות שבויים.

נגה

וזאת התשובה שלי, לה ולמיליוני הישראלים שמרגישים כמוה:

נגה יקרה,

ההליכה של גנץ ואשכנזי עם נתניהו, והמשך ההשתלטות שלו על מנגנוני הממשל בישראל - זה באמת כואב ומכעיס ומדכא. גם אותי. אם לא ניזהר, זה עלול גם לייאש אותנו. אבל דיכאון וייאוש הם לא תוכנית פעולה. להפך, הם יועצים גרועים לגבי הבנת המצב הקיים ותכנון המשך הדרך.

לפני חצי שנה הקמתי מאהל מחאה בגן העצמאות בירושלים. לא עשיתי את זה כדי להיכנס לפוליטיקה (אני לא מתאים), וגם לא ראיתי בעצמי מנהיג של מחאה עממית (אני לא). עשיתי את זה כדי לתרום את החלק שלי למאמץ להוציא את נתניהו ממעון ראש הממשלה שבו הוא מתבצר, מאחורי מסך גדול ושחור בכניסה לרחוב בלפור.

העיתוי של המחאה שלי לא היה מקרי. כחול לבן הביאה איתה תקווה לשינוי. היו בחירות, ועוד בחירות, והתברר שמחצית מן הישראלים מאמינים שמוכרחים להחליף ראש ממשלה שהשחית את דרכי, איבד את הבלמים, והפך לעבריון-לכאורה שמשרת רק את עצמו.

אז איך מה שברור לחצי מהעם בישראל, לא ברור לחצי השני? לדעתי, זה ככה כי נתניהו הוא אלוף העולם – פשוטו כמשמעו – בשיווק, בתעמולה ובשימוש ממוקד-מטרה בכל ערוצי המדיה. יש לו שיטה שהוכיחה את עצמה והשתכללה לאורך השנים. היא מחזיקה אותו בשלטון, והיא ניצבת על שלוש רגליים:

ראשית, הפחדה שיטתית של הציבור, ויצירת רושם שרק הוא יכול להציל את ישראל. נתניהו כאילו מזהיר כל הזמן: "עכשיו טוב לכם, אבל אם אני לא אהיה כאן להגן עליכם, יהיה לכם רע מאוד."

שנית, הגברת השנאה וניצול היריבות שבין קהילות ומגזרים בארץ כדי לסכסך, להפריד ולמשול: "הם שכחו מה זה להיות יהודים"; "המצביעים הערבים נעים בכמויות עצומות לקלפיי"; "לגנץ אין ממשלה בלי תומכי הטרור" ועוד. כך הוא מערער את הלגיטימיות של כל מי שלא מסכים איתו, והופך אותו לבוגד.

ושלישית – הרס שיטתי של מערכת החיסון שתפקידה לשמור על הבריאות של הדמוקרטיה הישראלית – על ידי שיתוק של הכנסת, הפחדת שומרי הסף והחלפתם בסייענים שלו, והשתלטות עוינת על מערכת המשפט בחסות הקורונה.

כפי שהתריע באומץ פרופ' יובל נוח הררי, נתניהו עשה בישראל הפיכה שלטונית, מתחת לאף שלנו. הוא לא המציא את נגיף הקורונה, אבל הוא ניצל אותו וממשיך לנצל אותו ביעילות ובתחכום כדי להדק את האחיזה שלו במוקדי הכוח של המדינה, ולהימלט ממשפט על הפשעים שהוא נאשם בהם.

אני מאמין שבתירוצי קורונה הוא ידחה שוב את פתיחת המשפט שלו, שכבר נדחה ל-24 במאי. איך? אני לא יודע. אבל נתניהו כבר יודע. הבעיה הגדולה עם נתניהו היא לא שהוא מושחת – אלא שהוא משחית. אם עד היום השליט העליון בישראל היה החוק, אז מעכשיו השליט העליון בישראל הוא השליט. אם עד היום התגאינו שישראל היא הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון, אז מעכשיו ישראל היא פחות דמוקרטיה, ויותר במזרח התיכון.

כמו בכל המדינות שמקיפות אותנו, בישראל שולט עכשיו ראיס טיפוסי – לא מנהיג שנותן דוגמה אישית, אלא אדם שהציב את עצמו מעל לחוק, וגם מעל לאמת. כולם יודעים היטב שנתניהו משקר, אפילו התומכים הכי נאמנים שלו – אבל הם גאים בזה. כי מי שמשקר, ומרמה, ודואג לעצמו – הוא גבר-גבר, והוא ידאג גם לנו.

איך חצי מהעם מאמין בשטות הזאת? כי נתניהו הוא אלוף העולם בלהוליק שולל. הוא כל כך טוב בזה, שהוא הצליח לפלג ולהפריד בין ארבעה אנשים הגונים, שיחד נתנו הרבה תקווה לארץ הזאת. את ארבעתם הייתה לי הזכות להכיר אישית, ולדעתי ארבעתם אנשים טובים ואמיצים: בני גנץ, יאיר לפיד, גבי אשכנזי ובוגי יעלון.

אם נתניהו הצליח להוליק שולל פוליטיקאים מנוסים כמו פרס, וברק, וכחלון, ובנט, וליברמן, וריבלין, ועכשיו גם את גנץ ואשכנזי, אז מה רוצים ממצביעי הליכוד? לדעתי רוב האנשים שתומכים בנתניהו הם אנשים הגונים ונבונים, שבדרך כלל יודעים לזהות היטב את ההבדל בין אמת לשקר ובין טוב לרע. אין מה לכעוס עליהם, וזה גם לא יעזור. מדוע? כי אף אחד לא אוהב שאומרים לו שהוא נפל בפח, ושוב הצביע בשביל מי שדופק אותו ומתעשר על חשבוננו.

אז אם לא לכעוס ולא לשנוא, ולא לבוז ולא לצעוק, מה כן?

דבר ראשון, לדעתי, כולנו צריכים לשנן את התפילה היפה של ריינוולד ניבור: "אלוהים, תן לי את השלווה לקבל את מה שאני לא יכול לשנות, את הכוח לשנות את מה שאני כן יכול לשנות, ואת

התבונה להבדיל ביניהם". כרגע נראה שנתניהו ניצח בסיבוב הזה. אבל הסיבוב הבא עוד יבוא, אולי אפילו בקרוב.

מתי? קשה לדעת. אולי כששופטי בג"ץ יקבלו אומץ ויפסקו על פי האמת והחוק והצדק, ולא על פי הפחד. או כשאחד השותפים למה שנתניהו רוקח עכשיו יחליט לחשוף את מה שהוא יודע, וזה יהיה יותר מדי. ואולי כשהמשבר הכלכלי שעומד ליפול עלינו יגרום לציבור להתפכח מן האיש ש"הציל" את ישראל מהקורונה עם "המנהיגות המוכחת" שלו.

דבר שני, צריך לא להתייאש ולא לאבד תקווה. בערך חצי מן הישראלים מאסו לגמרי

בנאשם, ולא מאמינים לאף מילה שיוצאת לו מהפה. חצי מן הישראלים ישמחו להראות לנתניהו את הדרך החוצה בהזדמנות הראשונה, והעובדה הזאת לא תשתנה. היא השתקפה בתוצאות של שלוש מערכות הבחירות שהיו כאן בשנה האחרונה, והיא לא הולכת לשום מקום.

הדרך הבטוחה היחידה להפסיד במאבק הזה היא להפסיק להילחם. אז בואו לא נפסיק. מי ששרד היום, יזכה לשוב ולהילחם מחר. כמה עשרות אלפי קולות יכולים לשנות הכל.

דבר שלישי, ואני מקווה שמקשיבים לי ביש עתיד וכחול לבן, עכשיו הזמן לפתח ולשכלל אפליקציה שתהיה דומה ל"אלקטור", אבל יותר טובה ממנה. את הנזק שעשתה "אלקטור" בחשיפת פנקס הבוחרים וספר הטלפונים הישראלי לגורמים עוינים לא ניתן לתקן. אבל לפחות ניתן להשתמש בכלי דומה ובטוח יותר גם בשביל מצביעי המרכז.

מה שהעניק לנתניהו את הניצחון הדחוק שלו בסיבוב האחרון היו האנשים ש"אלקטור" הוציאה מן הבית. היא תוציא אותם מהבית גם בבחירות הבאות, שיבואו במועד שיתאים לנתניהו. חייבים להתכונן אליהן כבר עכשיו.

דבר רביעי, צריך לזכור שלא כל השכל ולא כל הטוב נמצאים אצלנו, וקשה מאוד לנבא את העתיד. ייתכן שההצטרפות של כחול לבן לקואליציה בראשות הנאשם הייתה הדרך היחידה לעכב את ההשתלטות המיידית שלו על משרד המשפטים. ייתכן גם שבזכות כחול לבן נפטרנו מליצמן כשר הבריאות, שזה עניין של פיקוח נפש ממש.

ייתכן גם שיש בצמרת המשטרה, הצבא, מנגנוני הביטחון, הפרקליטות, והפקידות הבכירה במשרדי הממשלה אנשים שהפחד מעינו הפקוחה של הראיס מרתיע אותם מלהביע את דעתם האמיתית היום. אבל הפחד הזה לא יגרום להם לאבד את המצפן המוסרי שלהם ברגע האמת.

הרי גם מנדלבליט ורוני אלשיך נבחרו בקפידה ובאופן אישי על ידי נתניהו, וברגע המכריע הם קמו ועשו את הדבר הנכון, למרות המחיר האישי ששילמו ועוד ישלמו.

בני אדם יכולים להפתיע לרעה, אבל הם יכולים גם להפתיע לטובה. תשאלו את נתניהו.

דבר חמישי, הדיקטטורה-לכאורה של נתניהו, נכון להיום, היא דיקטטורה לייט. זה יכול להשתנות בכל רגע, אבל בניגוד לאליל שלו פוטין, נתניהו הוא לא רוצח המונים ולא צמא לדם. הוא מחסל את הקריירות של מתנגדיו, אבל משאיר אותם בחיים. נתניהו גם יודע שהיהודים לא אוהבים שסותמים להם את הפה, ויש לו כבר שליטה בערוצי המדיה העיקריים. לכן אני מאמין שהוא לא יפגע באופן רשמי וישיר בחופש הביטוי, לפחות לא בקרוב. כרגע נאלץ להסתפק בזה, לחכות להזדמנות הבאה, ולקוות לטוב.

הדרך עוד ארוכה. אבל אני מאמין שסופה של האמת לנצח את השקר, וסוף האומץ לנצח את הפחד.

עברנו את פרעה, נעבור גם את נתניהו. כי אין לנו עם אחר, ואין לנו ארץ אחרת.

גדי מאירי - 29 באפריל 2020

"יום הולדת עצוב...."

התאפקתי, באמת שהתאפקתי עם הפוסט הזה. לא רציתי לפגוע בשמחת החג, של מי שבאמת שמח בו, אבל יום העצמאות ה - 72 של מדינת ישראל לא היה עבורי יום שמח. בפעם הראשונה מאז שאני זוכר את עצמי, אפפה אותי אותה התוגה שליוותה את היום שקדם לו - יום הזיכרון.

ניסיתי לאסוף את עצמי וכמעט בכפייה, לנסות לעורר אצלי את רגשות הגאווה שפעם היו באים באופן טבעי כל כך, אבל השנה, מחשבות יום הזיכרון שלוו בשאלות קשות ששאלתי את עצמי, על צדקת הדרך, פגמו בכך. לא יכולתי להימנע משאלת המחיר הגבוהה שגבתה מאתנו האדמה הזו ומההבנה הקשה מנשוא שמא לא היינו ראויים לקורבנם של הנופלים .

לחזות בטקס הדלקת המשואות, נעדר הקהל, שהפך מטקס ממלכתי מכובד ומרגש לפסטיבל דביק של ליקוק וחנפנות, הנפתח בסרט המציג את העשור האחרון, כאילו נולדה המדינה רק לפני עשר שנים. לחזות בצער כיצד נמחקו כל הישגי שנותיה הראשונות, הישגיים מפוארים שהניחו את התשתית להיותה היום מעצמה עולמית .

יום הולדת 72 ואין זכר להכרזת המדינה, למלחמות העבר המפוארות, להקמת התעשיות הביטחוניות, הכור בדימונה, המוביל הארצי, עליות המזרח, חוק חינוך חובה, הקמת המוסד לביטוח לאומי, מערכות השלטון, צה"ל, התשתית החוקתית והמוסדית - כלום, נאדה, הכל פרח ונימחק וכל מה שמוצג לנו זהו ה"עשור המופלא", הארוז בסרטון נוסח צפון קוריאנה וגדוש בשבחי ה"מנהיג" שהביאנו עד הלום...

עבורי, ואני חושב שגם עבור מדינת ישראל, היה העשור האחרון, עשור של פשיטת רגל ערכית ורוחנית, עשור בו הבורות והבערות תפסו את קדמת הבמה וסילקו את כל מה שקידשנו פעם, את החדשנות והיצירתיות, את המדע, הטכנולוגיה המתקדמת, הספרות התרבות .

בעשור זה הפכו השסע, הפלגנות והשנאה לעקרונות מובילים, ורמסו תחת רגליהם הגסות ערכים ונורמות של שיוויון, חמלה, סולידריות, פייסנות חיבוק ואהבה, לכן לא מפתיע שעשור זה נחתם, תחת הנחיות שכפה עלינו הנגיף, הנחיות של ריחוק חברתי, איסור על חיבוק ומגע, כאילו אמרה הקורונה למובילי השסע השנאה והפלגנות "זה מה שרציתם, זה מה שתקבלו."

אז מולדתי היקרה, את כבר בת 72, כבר לא צעירה, עברת לא מעט, פנייך חרושים קמטים ולצערנו, איש כבר לא זוכר לך חסד נעורים. מנהיגיך המושחתים מובילים אותך, לקבוצת הסיכון, בהן נמצאות מדינות מושחתות נוספות, מדינות שבזות לחוקי משטרן וסוגרות על אזרחיהם את החופש, את חירות הדעת והמחשבה.

לכן, זה היה זה יום הולדת עצוב, יום בו לראשונה לא חגגו המונים בפארקים ובחופים, לראשונה ללא חיבוק, ללא חיוכים מלאי גאווה וסיפוק, ללא מגע .

יום הולדת כזה, שמחייב אותנו לחשבון נפש ארוך וכואב שעיקרו, לאן אנחנו הולכים מכאן? יום שבו הגיעה האומה כולה לסף תהום עמוקה, ורק פניית פרסה חדה ורצינית, תחזיר אותה חזרה, לתשתית הרוחנית והערכית, עליה בנו אותה האבות המייסדים.

לכן, כל מה שנותר, זה לאחל לה, למדינה שלנו, שאזרחיה יתעשתו, רגע לפני התהום, ויובילו אותה מהר ככל האפשר לחוף מבטחים, על מנת שלעולם לא עוד, יהיו לה, ימי הולדת עצובים, כמו יום הולדתה ה-72....

Zmira Ringer - 30 באפריל 2020

זהו. המסיכה הורדה והרוודן התגלה כאשר מבושיו גלויים לעין כל והוא גאה ומתהדר בהם. הוא התכוון שנים לרגע הזה, אחרי ששתל בכל מקום אפשרי את סוכניו, משרתיו ועבדיו הנרצעים. זוהי שעתה של הדמוקרטיה והיא בידי בג"ץ. או שתחיו אותה או שתבהלו ותקברו אותה סופית ע"י כך שתתנו לעבריין להכתיב את תנאיו. באמירותיו הוא מכריז על מלחמת אחים, הרי הוא לא באמת בא כמשרת ציבור והוכיח זאת בכתבי האישום שהרוויח אותם בפשעיו ונתגלה רק קצה הקרחון! אל תירא ואל תיחת בג"צ בבואך לעשות משפט צדק. רבים הם האזרחים שומרי החוק שיעמדו מאחורי החלטתך.

אם למלחמה אתה קורא, עבריין מושחת, למלחמה נצא ולא נוותר על אף שעל!

שרון פרי - 30 באפריל 2020

נתניהו החדש. בתגובתו לבגץ אינו מרכין ראשו בפני בגץ. נהפוך הוא.

נתניהו מגיב בצורה בוטה! ישירה! חדה! מחודדת וצודקת! ללא כל חשש, ללא חנופה. נתניהו במסר תקיף לבגץ ולעג ל"אליטות" ולאביעד שרגא מתנועה להכפשת השלטון. אבישי גרינצוויג: תמצית תגובת נתניהו לבג"ץ, חד וברור. כל החלטה של בג"ץ להתערב בנושא תהיה בגדר רעידת אדמה והשמדה סופית של הדמוקרטיה הישראלית.

נתניהו חד כתער. יצא למלחמה לבית המשפט אין כל סמכות בדין לפסול אותי כראש ממשלה

פסילתי היא פגיעה בקודש הקודשים של יסודות משטרנו החוקתי: פגיעה בזכות של הציבור לבחור בעצמו מי שינהיג אותו.

לשיטת העותרים הצבעתם של הבוחרים אינה נחשבת, משום שמשני אוניברסיטאות מדענים בכירים, יזמי הייטק, משפטנים שונים ועמותות סבורים שההצבעה אינה ראויה. עם כל הכבוד לאזרחים "הבכירים", במדינת ישראל לא התקבל שלטון האליטות של אפלטון, וקולו של כל אחד מ'הבכירים' בבחירות, שווה לקולו של כל אחד אחר. וכל אחד מהמצביעים הבין בדיוק עבור מי הוא מצביע!

Nati Tucker נתי טוקר @nati_tucker

תשדיר השירות שביבי היה צריך לומר: בעשור האחרון הפכנו את ישראל למעצמת שחיתות שבראשה עומד נאשם בשלושה כתבי אישום עם שורת שרים בדקך לכתב אישום, חשודים או נמלטים מכתב אישום בחסות הכנסת

Twitter Web App · 20 אפר' 20 · 20:08

Ozi Gall - 30 באפריל 2020

הדיקטטור היושב בבלפור איים במלחמת אזרחים אם בג"ץ יפסוק נגדו. נאמניו כבר מיישמים אותה. אזרחים ואזרחיות המדינה. תפנימו, אל תגידו לא אמרנו אל תגידו לא ידענו.

י.א תחזוקה יצחק נודלמן אם הייתי אוהב חרא הייתי מחוג מעריציך. אבל אני לא! ולא בראשון 11 שופטי בג"ץ לא יעזו להוציא את ביבי כי הם יודעים שישלמו ביוקר על כך.. ואני מקווה שאם יעזו יקבלו כדור בראש כמו רבין..
לייק - השיבי - שעתיים

<p>להלן תיקי ביבי שמויחו:</p> <p>בראון חברון פרשת העמותות בליכוד פרשת רשות המיסים: המכולה ורצח המקור פרשת הדירה במנהטן פרשת ארנו מימרן פרשת ביבי מורס פרשת 1270 פרשת מינוי ויינשטיין פרשת אודליה כרמון פרשת האי ג'רסי פרשת המסמכים הסודיים פרשת דיווחי השקר למבקר המדינה פרשת 3000 : פרשת צוללות 6 פרשת צוללות 7,8,9 פרשת ספינות נגר צוללות פרשת הפרטת מספנות חיל הים פרשת 4 ספינות מגן 2000 טון כ"א פרשת האישור לגרמנים לצוללות מתקדמות למצרים בלי ידעת מערכת הביטחון פרשת האישור לגרמנים לצוללות נחותות למצרים כאשר הוא בעל עניין המניות. פרשת ה 16 מיליון פרשת מתווה הגז פרשת תשלומי מס מתנות בהיקף 700 אלף שח לפחות בתיק 1000 . הצהרת שקר לוועדת הבחירות המרכזית על אי מעורבותו בתוכן ישראל היום, ככלי תעמולה בתיק 1000 האישום ירד משוחד למרמה והפרת אמונים. בתיק 2000 האישום ירד משוחד למרמה והפרת אמונים. תיק - 4000 שוחד כולם כפופים לשימוע שנרחה מאז 28.2.19 כתב החשדות. נתניהו טרם החזיר \$300,000 שקיבל שלא כדין מנתן מיליקובסקי על הוראת ועדת ההיתרים.</p>	<p>Ben Ben Zour אזרחים בעד מיצוי ההליך המשפטי של נתניהו ומקורביו-לא לעסקאות טיעון! 26 באפריל 2020 לתפארת מדינת ישראל רשימה שלא הייתה מביישת פושעי מאפיה בכירים... ואלה שמות תיקי שרה וביבי נתניהו שמויחו: פרשת עמדי תיק 1000 תיק 1270 תיק 4000 תיק 4001 פרשת נרות הנשמה פרשת רהיטי הגן פרשת הבקבוקים פרשת המטפלת הסעודית פרשת ליליאן פרץ פרשת החשמלאי אבי פחימה פרשת מניה שאו פרשת טרה קומרי פרשת רוזי פרסטאי פרשת נעמי איגוס פרשת רחל יעקב פרשת אתי חיים פרשת עמנואל סלע פרשת ויקטור סרגה פרשת גיא אליהו - זכה פרשת מני נפתלי - זכה פרשת שירה רבן - בדיון פרשת הארוחות - הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן תואשם בקבלת דבר בניצול מכון של טעות הזולת, ונטען שקיבלה ארוחות מוכנות בשווי 175 אלף שקלים. באישום המקורי עמד הסכום על 359 אלף שקלים.</p>
--	---

Kobi Shklar - 30 באפריל 2020

נתניהו הולך לקבל צו פינוי מבלפור;

הגיע זמן הכרעה. עד עכשיו היינו בחזרות. 6 עתירות נגד נתניהו נידחו בגלל חוסר מיצוי עילה וטענות טכניות. בעיקר בגלל שהסעד היה תיאורטי או מוקדם מידי. ההכרעה נדחתה לעת מצוא.

העת הגיעה!!

ככל שהעתירה האחרונה היתה חזרה גנרלית, הרי שביום א' תערך הצגת הבכורה. 11 שופטים יתכנסו בבג"צ, כדי להכריע את גורל המדינה והדמוקרטיה הישראלית בשנים הקרובות. בפסק הדין האחרון, בחזרה הגנרלית, הרכיבה הנשיאה חיות הרכב של 3 שופטים, שמעה טענות ודיון, ולבסוף פסקה שאמנם העתירה תיאורטית וטרם הגיע זמן הכרעה, אבל הוא יגיע. חיות הוציאה לביבי צו הבאה. הודיעה לו שכשתגיע העת - הענין יידון ויוכרע לגופו.

וביבי מזיע - ויש לו סיבה טובה!!

הוא הגיש תשובה של 100 עמודים צפופים, ובהם טענה אחת שלדעתו מנצחת את כל הטענות; הוא גדול מנהיגי המדינה, והמדינה זקוקה לו, והוא נבחר על פי רצון הרוב, ואל לבית המשפט להחליף את רצונו של הבוחר.

זאת טענה שלא תעמוד, שכן כבר מזמן נפסק, שרצונו של הבוחר אינו קובע, והבוחר לא יכול להחליף ברצונו את כשירותו המנהלית של הנבחר. כך נקבע בעניינם של ראשי ערים שהודחו ממשרותיהם, הוכברגר וגבסו, למרות שנבחרו כדין, והוסבר שהבוחר - כבודו במקומו - אבל ממשל ראוי לא יסבול מנהיג תחת אישומי שוחד.

כזכור, כך גם נקבע בענייני דרעי ופינחסי, שם ציווה בית המשפט העליון לראש הממשלה לפטר שרים שנגדם הוגש כתב אישום. נקבע כי במישור הפלילי עומדת להם כמובן חזקת החפות, אך לא במישור המנהלי ציבורי, שכן אין להם זכות קנויה להיות נציגי ציבור דוקא, וכי נקיון כפיים של עובד ציבור ואמון הציבור בנציגיו, מחייב פיטורי שרים תחת אישומים פליליים.

אבל מאז דרעי/פינחסי חוקק חוק יסוד הממשלה, אשר בסעיף 18 שבו קבע שהכנסת רשאית לפטר ראש ממשלה שהורשע בקלון ושראש ממשלה חייב להתפטר אם פסדה הפך לחלוט. הדעת נותנת, שלו חפץ המחוקק שראש ממשלה יחוייב להתפטר או יהיה מנוע מלהמשיך בתפקידו עם הגשת כתב אישום, היה כותב כך במפורש בחוק היסוד. במקום זאת כתוב בדיוק להיפך, שרק עם פסק דין חלוט.

אז למה בכל זאת נתניהו מזיע בכל גופו ?

כי הוא אינו ראש ממשלה מכהן !! למעשה אין צורך להדיחו. הוא בסהכ חבר כנסת שמבקש מהנשיא להטיל עליו להרכיב ממשלה ושם ביבי חשוף:

"בנסיבות עניינינו כאן, המשיב 1 (נתניהו) איננו בתפקיד ראש ממשלה שבית המשפט מתבקש "להדיח" בהכרעה שיפוטית. המשיב 1 משמש כאן בתפקיד חבר כנסת, שהתקבלה החלטה כי יוטל עליו התפקיד להרכיב ממשלה, ובית המשפט מתבקש לקבוע כי הוא מנוע מלקבל עליו את התפקיד האמור. במובן של עוצמת ההתערבות השיפוטית במעשים השלטוניים, מדובר בהתערבות פחותה מאשר במקרה של "הדחת" ראש ממשלה בעודו מכהן, ושבעת כהונתו הוגש נגדו כתב אישום", לשון העתירה. אני השתכנעתי, מה איתכם??

<https://www.zman.co.il/13462/> **זמן ישראל**

בנימין נתניהו, התחקיר הראשון שנערך בשנת 1996 – קורות חייו.

*מכיל 38 עמודים

בדיוק היום לפני 23 שנים, התפרסם ב"כל העיר" הפרופיל המקיף הראשון של בנימין נתניהו, אחרי שנבחר לראשות הממשלה בפעם הראשונה • עם חוכמת הבדיעבד ובראייה לאחור, קריאה חוזרת של הכתבה היום שופכת אור על דמותו של האיש והמנהיג, אשר השפיע על המדינה יותר מכל אדם אחר בעידן המודרני • יקרא הציבור וישפוט

21/06/2019

הכתבה "נתניהו: פתרון כתב החידה" פורסמה ב"כל העיר" ב-21 ביוני 1996

הכתבה היתה בשעתה הפרופיל המקיף ביותר שנכתב על בנימין נתניהו. היא פורסמה כשלושה שבועות אחרי שניצח את שמעון פרס בבחירות לראשות הממשלה, ונכנס לקדנציה הראשונה שלו במשרד ראש הממשלה. הכתבה מועלית כאן כלשונה (כ-18 אלף מילים!) ובצורתה מקורית. היא תומללה לנוחיות קריאה, ובטקסט לא נערך כל שינוי, תוספת או הגהה. הכתבה מופיעה באישור ובאדיבות עמוס שוקן, מו"ל קבוצת "הארץ" ורשת שוקן, וכל הזכויות לכתבה שייכות לרשת שוקן.

איור: מירה פרידמן

ואלה השמות המופיעים בתיק הביטוח-הלאומי האמריקאי של ראש ממשלת ישראל: בנג'מין נתניהו, בנג'מין ניתאי, ג'ון ג'יי סאליבן וג'ון ג'יי סאליבן ג'וניור. מה צריך ללמוד מהעובדה שכתובתו הרשומה של אותו סאליבן מסתורי אינה קיימת? ומדוע הטיל הממשל חסיון על כל תיקיו של נתניהו? זו רק תעלומה אחת מיני רבות בעברו המשופץ: מדוע הכחיש ששינה את שמו לניתאי? למה לא העבירה משפחתו דו"חות כספיים ממכון-יונתן לרשם העמותות? איך שיקר למדינה שלמה כשטען שהרומאן עם רות בר היה "אירוע חד פעמי"? ומה הקשר בין חבריו המיליונרים רון לאודר וטד אריסון לחברות שהוא מתכוון להפריט? הפרקים החסרים בביוגרפיה של האזרח נתניהו

מי אתה, ג'ון ג'יי סאליבן

הגישה אל תיק ביטוח לאומי מס' 020364537 חסומה. מי שמצליח לעקוף את המכשלה הזו, מגלה ש-020364537 הוא מספר הזיהוי שנתנה הממשלה האמריקאית ב-1963 לאזרח בנג'מין נתניהו. במהלך השנים, כך על פי התיק, נעשה באמצעות המספר הזה – שכמוהו כמספר תעודת הזהות בישראל – שימוש לצרכים הבאים: בנג'מין נתניהו ביקש אשראי. בנג'מין ניתאי ביקש אשראי. ג'ון ג'יי

סאליבן ביקש אשראי וגם ג'ון ג'יי סאליבן ג'וניור. מספר אחד, ארבעה שמות. האם מדובר באותו אדם?

השאלה מיהו ג'ון סאליבן ומה הוא עושה בתיק הביטוח הלאומי של בנימין נתניהו לא תיפתר כאן. האם ייתכן שנתניהו נפל קורבן לתרמית אשראי מזוהה שלא דווחה מעולם, שבמהלכה השתמש זר לא ידוע במספרו האישי? מה צריך ללמוד מהעובדה שכתובתו הרשומה של אותו סאליבן מסתורי בצפון קליפורניה היא כתובת שאינה קיימת? מדוע הטיל הממשל האמריקאי חיסיון על כל תיקיו של האזרח לשעבר נתניהו?

כל בקשות האשראי המפורטות נעשו בשנים 1987-1988, בעוד שבכל שאר שנותיו של נתניהו לא נרשמה ולו פעילות אחת נוספת. גם בסוכנות האשראי - שבה מרכז מידע על פעולות כגון פתיחה וסגירה של חשבונות בנק, קבלת הלוואות, עמידה בתשלומים והחזקת כרטיסי אשראי - ריק תיקו של נתניהו לחלוטין. האם ייתכן שבכל שנותיו בארה"ב לא ביצע ולו פעולה אחת מכל אלו? או שמא נמחקו כל הרישומים הנוגעים לנתניהו?

שרשרת התהיות הזו, שהיתה נחשבת מופרכת בעליל לו היתה נוגעת לכל פוליטיקאי ישראלי אחר, מאבדת את מופרכותה כשמדובר בנתניהו: מעולם לא היה לישראל ראש ממשלה שפרקים בעברו הלא כל-כך רחוק - האיש בסך הכל בשנות הארבעים לחייו - מעורפלים עד כדי מסתורין. וזה לא רק מפני שהוא גדל רחוק מכאן.

לנתניהו, כך הבחין ודאי כל צופה טלוויזיה, יש נטייה לשכתב את המציאות במקום שבו היא חוטאת לתדמית שהוא מבקשת למכור. כך עשה כשנדרש להסביר את שינוי שמו לניתאי (הוא הכחיש), כך עשה כשנשאל מדוע לא שירת במלחמת לבנון (הוא לא זכר), כך עשה כשסיפר לאומה ולאשתו שרה שבגידתו בה היתה אירוע חד פעמי (הוא פשוט שיקר), וכך הגדיל לעשות בכל הנוגע לאזרחותו האמריקאית.

גירסתו הראשונה של נתניהו היתה כי כלל לא החזיק באזרחות אמריקאית. כך אמר לפני ארבע שנים לעיתונאי יגאל לביב. בלחץ הנסיבות, על רקע התמודדותו על תפקיד ראש הממשלה, כבר הציג גירסה משופרת: "בגיל 18 ויתרתי על הדרכון האמריקאי שלי כשהתגייסתי לצבא", סיפר נתניהו לפני חודש וחצי בראיון בערוץ 2. "החוק אמר אז שאם אתה מתגייס לצבא הישראלי, אתה מאבד את הדרכון. אמרתי תודה רבה, אני ישראלי."

"האמריקאים החזירו לי אותו אחר כך כי מישהו הלך לבית הדין האמריקאי וקבע עיקרון שמחזירים את הדרכונים. הלכתי עוד פעם כשנסעתי לווינגטון לייצג את המדינה שלי. הלכתי לשם ואמרתי להם, רבותי, אני מייצג את מדינת ישראל, אין לי שתי אזרחויות. קחו בבקשה את הדרכון. הם נדהמו. הם ישבו שם ברחוב הירקון, אמרו שלא קרה להם שמישהו החזיר להם דרכון. ובכן, אני החזרתי דרכון פעמיים כי אני ישראלי."

האמת שונה בתכלית: נתניהו קיבל אזרחות אמריקאית יחד עם שאר בני משפחתו כשעזבו את הארץ ב-1962 בהיותו בן 14. כשהתגייס לצה"ל לא איבד את אזרחותו האמריקאית כפי שטען (החוק בארה"ב שונה חמש שנים קודם לכן), וממילא לא החזירו אותה האמריקאים ביוזמתם, הליך שכלל לא קיים.

נתניהו החזיק באותה אזרחות לפחות עד 1982, כשהתמנה לדיפלומט ונדרש לוותר על אזרחות זו לפי כללי משרד החוץ.

בתיק הביטוח הלאומי של נתניהו בארצות הברית אין שום זכר לביטול אזרחותו. זה לא אומר שהוא עדיין אזרח ארצות הברית. מצד שני, במשרד החוץ אין הוכחה ממשית, למעט הצהרתו שלו, כי ויתר על האזרחות האמריקאית. בהתחשב בעובדה שנתניהו מעולם לא היה חסיד אדוק של עובדות, הדרך היחידה לוודא שאכן ויתר על אזרחותו שם היא אם יורה לממשל האמריקאי לפרסם את המידע שבתיקו. נתניהו מסרב לעשות זאת.

ואותו מסתורין מכון מפעיל נתניהו בכל החזיתות, כל השנים. אבא שלו רצה ילד מושלם, אבא יקבל. בלי הנחות בדרך, בלי ספקות, בלי להניח למציאות להכתיב את ההיסטוריה. בחתירה המאומצת לשלמות נפערו הרבה חורים שחורים, שנסתמו גם במחיר אי אמירת אמת. ועכשיו, משנבחר לתפקיד ראש ממשלה, אי אפשר לדחות יותר את הבירור, מי הוא באמת בנימין נתניהו.

חוליה אחת בשרשרת של עם עתיק

כמה שבועות לפני הבחירות לראשות הממשלה קיבל בנימין נתניהו מאביו ספר במתנה: הביוגרפיה המלאה של ג'ון קנדי. נתניהו ג'וניור מצא את הביוגרפיה הזו מרתקת. במידה רבה, כמו שציין ה"ואניטי פייר" בכתבה שפורסמה על נתניהו ערב הבחירות, הותווה מהלך חייו בדומה למודל החיקוי האמריקאי.

משפחת נתניהו לא סימנה את ביבי, אלא את יוני, הבכור, כיורש העצר. הם אמרו עליו שיהיה סופר ורמטכ"ל. לראש הממשלה הנבחר ניבאה האם צילה שיהיה צייר. ההמשך התנהל ממש על פי נוסחת שבט בני קנדי. כשיוני, כמו ג'ון קנדי הצעיר בזמנו, נהרג בקרב, כולם קיוו וציפו שהאח הצעיר ייפח התואר ימלא את מקומו. וכמו אצל הקנדים, הכוח המניע של המשפחה הוא אב מתוסכל.

פרופ' בנציון נתניהו הוא הורה שאפתן שחינך את שלושת בניו, יוני, בנימין ועידו, למצוינות. עד היום מקריא ראש הממשלה לאביו את נאומיו בטלפון, מציג בגאווה את ספרו של האב על אנוסי ספרד ומקורות האינקוויזיציה במאה ה-15. העבודה הזאת, שלה הקדיש בנציון נתניהו שנים רבות מחייו, התפרסמה לפני כמה חודשים בארה"ב בהוצאת רנדום-האוז היוקרתית.

לפני הבחירות, במפגש עם אנשי רוח סיפר נתניהו הבן איך העיתונות האמריקאית היללה את העבודה הזו. כשנשאל נתניהו בראיון ל"ידיעות אחרונות", מה היה הרגע המאושר בחייו, ציין את הרגע שבו זכה אביו "לשבחים גדולים מחוקרים בעולם", מיד אחרי רגעי לידת ילדיו.

בנציון נתניהו נולד ב-1910 בפולין. אביו, הרב נתן מיליקובסקי, מוסמך לרבנות וציוני נלהב, עלה לארץ ב-1920, התיישב בירושלים ושינה את שמו לנתניהו (מתת-אל). הוא ניהל בית ספר בצפת, וב-1924 נשלח על ידי קרן היסוד לאנגליה, צ'כוסלובקיה וארצות הברית. בערוב ימיו עבר לגור בהרצליה והיה פעיל בהתאחדות האיכרים. במהלך משפט ארלוזורוב הקים ועדה להגנת הנאשמים. תשעה ילדים נולדו לו – שמונה בנים ובת. ודאי לא שיער שרבים מבני המשפחה הציונית שלו ישתקעו מאוחר יותר בחו"ל. בנציון עצמו מחזיק באזרחות כפולה, ישראלית ואמריקאית.

בנציון, הבכור מבין האחים, הגיע לתנועה הרביזיוניסטית בעקבות מאמריו של זאב ז'בוטינסקי נגד מדיניות ההבלגה של היישוב ביחס לבריטים. הוא ערך את יומון התנועה "הירדן", והפך לאחד האידאולוגים של התנועה, מאלה שהתעמתו מול קבוצת הצעירים לוחמי האצ"ל, ובראשם מנחם בגין. לוחמי האצ"ל השתלטו על התנועה, בגין היה ליורשו של ז'בוטינסקי, ובנציון נתניהו, כמו אחרים מבין קבוצת התיאורטיקנים שלא השתתפו בקרבות מלחמת השחרור, מצא את עצמו מחוץ למעגל ההשפעה.

בנציון נתניהו לא סלח לבגין מעולם. העלבון הוביל לסלידה מעסקנות פוליטית אבל רוח הדברים עברה במשפחה בירושה. מי שנמנים כבר שנים עם מחנהו של נתניהו הבן מגדירים אותו כאנטי-בגיניסט. בנימין נתניהו התבטא בנחרצות נגד הסכמי קמפ-דייוויד, ואולי גם מכאן צמחה האיבה הגדולה בין נתניהו לדור הנסיכים, בני בגין ודן מרידור, המייצגים מחנה שמשפחת נתניהו סולדת ממנו.

ב-1944 נשא בציון לאשה את צילה סגל, בוגרת משפטים באוניברסיטה העברית, ילידת ארצות הברית. את כל חייה הקדישה סגל לעבודה האקדמית של בעלה, דאגה שאיש לא יפריע לו במחקריו, הדפיסה לו עבודות. המחויבות הטוטאלית הזו עברה גם לילדים. בית נתניהו כולו השתעבד לקריירה של האב, שערך בין השאר גם את האנציקלופדיה "יודאיקה", את כתביהם של הרצל, נורדאו ופינסקר ואת "האנציקלופדיה העברית" (יחד עם ישעיהו ליבוביץ'). בשעות עבודתו של האב נדרשו הילדים לשמור על שקט מוחלט, וכשחרגו מכללי המשמעת הנוקשים ננזפו ואף נענשו.

הבית לא התנהל על פי מודל ההורים היהודים המוכר בארץ. כשיוני, הבן הבכור, נפגע באחת הפעולות בצבא, נשאר ההורים בארצות הברית (יוני כתב להם אז מבית החולים: "הכל טוענים שאתם ודאי מתכוונים לקפוץ לארץ. לגבי היד אין כל חשש, היא תבריא מאליה... אבל מאד אשמח אם תהיו כאן, בכל זאת, ונוכל לדבר. יש כל-כך הרבה מה לומר". ההורים בחרו לא לבוא). האב גם החמיץ את ברית המילה של נכדם, אבנר. מכרי המשפחה זוכרים את בנציון נתניהו יושב ביום ההולדת של נכדתו בת השלוש, קורא בריכוז את "הארץ" וגוער בילדים שלא יפריעו לו, כשאשתו צילה שומרת את שלוותו.

גיסו של בנימין נתניהו, חגי בן ארצי, מספר ש"מה שהועבר לילדים זו תחושה שהם חוליה בשרשרת של עם עתיק. בנציון חי בתודעה מאד עמוקה של מי שמהווה חלק מההיסטוריה היהודית של 4,000 שנה". הקו האידיאולוגי המתמשך הזה התבטא גם בעבודתו של בנציון ב"אנציקלופדיה העברית". תחת הערך "ארץ ישראל" כינס האב הן את תולדות מדינת ישראל והן את תולדות הממלכה ההאשמית.

גיס אחר, מתניה בן ארצי, מספר על הלקח ההיסטורי שהרצה לו פעם פרופ' נתניהו בהסתמך על עבודתו האקדמית: "הספרדים הנוצרים נלחמו כדי לגרש את המוסלמים מארצם למעלה ממאתיים שנה. אז מה. עם שרוצה להרוויח את אדמתו לא צריך להירתע ממלחמה גם אם היא נמשכת מאתיים שנה."

בראיונות לעיתונות יזכיר בנו שוב ושוב איך אביו ניבא אחרי מלחמת ששת הימים ש"תוך 25 שנים לכל היותר הם יחזירו את הכל, כולל ירושלים."

נתניהו האב לא הסתיר מעולם את תחושתו, שלא נקלט בממסד האקדמי בישראל בגלל עמדותיו הפוליטיות, שלא תאמו את רוח שלטון מפא"י. באוניברסיטה העברית, היחידה בארץ בשנות החמישים, לא נמצא לו תקן פנוי, ולכן חיפש ומצא הכרה מקצועית בארצות הברית. הוא לימד בדרופסי קולג' בפילדלפיה, ואחר כך שימש כראש המחלקה לשפות שמיות באוניברסיטת קורנל.

רגשות התסכול מהמסד ומהשותפים לדרך הפוליטית הפכו אותו עם השנים לאדם מרוחק ומתנכר לסביבתו. באותה כתבה ב"ואניטי פייר" ציינו מכריו של האב את רשימת הקבוצות שהפרופסור בז להם: "קולגות מהאקדמיה, פוליטיקאים מכל המגזרים, ערבים, ספרדים ויהודים אורתודוקסים". צחוק הגורל: דווקא רגשות הקיפוח בשני המגזרים האחרונים יביאו את בנו לשלטון.

האווארד רוארק עמד על הצוק וצחק

כשבנימין נתניהו נשאל אם הוא מחשיב את עצמו לאדם מאושר, הוא עונה תמיד באותו הנוסח: "לפעמים. אבל בהחלט היתה לי ילדות מאושרת."

ילדותו של נתניהו, על פי עדותו, היתה "כולה ישראלית... הרבה חברים ומשפחה". מכריו מילדות זוכרים אותו כנער שאפתן במיוחד, "רציני עד אימה, חסר הומור, מבוגר מכפי גילו. ילד שלא התעסק בשטויות. הוא לא התפרחח או עסק במעשי קונדס. הוא ראה את עצמו כמין האווארד רוארק."

"האווארד רוארק עמד על הצוק וצחק", כך נפתח ספרה של איין ראנד "כמעין המתגבר". ראנד היתה מרצה לפילוסופיה שהפכה למעין גורו של דור המתבגרים בארה"ב ובארץ, בני דורו של נתניהו. את התיאוריה של רציונליזם פרגמאטי, קפיטליזם נעדר פשרות ואגואיזם נאור, שראנד הטיפה לה, החליפו אחר כך מתבגרי אותו הדור בדיבורים על אהבה במקום מלחמה.

כשבני דורו שבאמריקה הלכו לוודסטוק, חזר נתניהו לארץ והתגייס לצבא, לסיירת מטכ"ל, שבה שירת אחיו הנערץ והאהוב עליו, יוני. היום, כמו האווארד רוארק, הוא ניצב על הצוק שבפסגה, אלא שהוא איננו צוחק, לכל היותר מחייך חיוך מאומץ, חסר הומור. כל מי שהכיר את נתניהו מילדות יעיד שתגובות ספונטניות משוחררות אינן הצד החזק שלו. הקסם האישי המפורסם עובר רק בטלויזיה.

הוא נולד בירושלים ב-1949, אחרי שהמשפחה חזרה מארצות הברית והתיישבה בבית אבן ברחוב הפורצים בקטמון. ילד סנדוויץ', גדול בשנתיים מהאח הצעיר עידו (רופא רדיולוג, שחוזר עתה משהות ארוכה בארצות הברית לעבודה בהדסה), קטן בשלוש שנים מהאח הבכור, יוני. נתניהו למד בבית הספר היסודי האליטיסטי הדרום, והיה פעיל מאד בשבט הצופים מצדה.

הוא נחשב לספורטאי מצטיין, לתלמיד מחונן. בחטיבת הביניים למד בגימנסיה רחביה, עד שבגיל 14 עזב עם משפחתו לארה"ב בעקבות הקריירה של האב. הנסיעה הזאת תהפוך לגלות מרצון של שנים ארוכות, ותספק תחמושת למבקרו. כשידברו על פרופ' נתניהו כמועמד לתפקיד נשיא המדינה מטעם הליכוד, לאחר נפילת בנו יוני, יטיחו בו שהוא יורד.

דווקא תחושת הצינונות החזקה כל כך שטיפח גם אצל ילדיו הקשתה עליהם את המעבר לחו"ל. "אני זוכר שאחי ואני הסתובבנו ברחוב ובכינו", סיפר נתניהו שנים אחר כך. בכל חופש גדול הוא היה חוזר לארץ, לבלות עם בני מחזורו בגימנסיה. הוא היה מתארח אצל חברים, בדרך כלל אצל הורי חברו עוזי בלר (היום רופא), הולך עימם למחנות העבודה של הצופים, מתראה עם יוני, שהיה מגיע לחופשות מהצבא. "אבל תמיד היתה לי הרגשה שהוא הולך לבד, שהוא בודד", אמר מכר.

"בהחלט התייחסו אליו כאל אחד מהחבר'ה", מספר חבר ילדות. "אבל אני זוכר שכשהוא התחיל להגיע לחופשים מאמריקה, הוא כנראה בלע שם ספרים על מנהיגים אמריקאים ועל משפחת קנדי, והיה נדמה לי שהוא רואה את עצמו כמו מין קנדי צעיר בעצמו. הוא היה מרצה ונואם ומתווכח, היו לו המון דעות והוא היה רציני מאד."

"הוא היה מדבר על שתי גדות לירדן וכל מיני דברים שלא כל-כך הבנו אז, אבל עשו עלינו רושם גדול". זוכרת מכרה.

במהלך אחת החופשות הכיר בנימין נתניהו את בת המחזור שלו מהגימנסיה, מרים (מיקי) ויסמן. ויסמן היתה, לעדות חבריה, התלמידה הכי טובה במגמה המתמטית. "הם היו הזוג המושלם", מוסיפה מכרה. השניים היו גם שותפים בדעותיהם. מכריה של מיקי מספרים שהיא "בעלת השקפות ימניות קיצוניות". נתניהו, הרבה לפני שהפך לפוליטיקאי פרגמאטי, היה לא פחות קיצוני ממנה.

בסוף כל קיץ היה נתניהו חוזר לארצות הברית, אל התיכון והבית בפילדלפיה, אל החברים האמריקאים. הוא נאלץ להתאים את עצמו לסביבה על פי עונות השנה: בקיץ היה צבר ישראלי לכל דבר, בשאר חודשי השנה היה נער אמריקאי. עם השנים תהפוך החלפת הזהויות לאופי שני, ואולי גם תעצב את דמותו הציבורית: הוא יהיה לפוליטיקאי היחיד שמסוגל להיות גם צבר מחוספס, פטריוט עטור תהילת סיירת, וגם יורד לשעבר וחסידי החלום האמריקאי.

חושבני שאני אוהבו יותר מכל אדם אחר בעולם

מי שעיצב את החלק הישראלי בזהותו של נתניהו הוא אחיו הגדול, יוני. הקשר שבין שלושת האחים לבית נתניהו יוצא דופן. מי שמכיר אותם מילדות מדבר על "אהבה אדירה", על "חברות נהדרת ופרגון הדדי" ועל "יחסי הערצה של ממש, בעיקר של עידו וביבי אל יוני". נתניהו עצמו סיפר באחד הראיונות: "אמא השאירה את עבודת החינוך בידי יוני הבכור, שהיה אח נפלא."

רוח הצוות המפורסמת בין שלושת ילדי נתניהו היתה, ודאי, גם תולדה של גאוות היחידה שהחדירו בהם הוריהם: הם היו בני נתניהו. אבל לא צריך להיות פסיכולוג גדול כדי להבין שהציפיות מרחיקות הלכת להתבגרות מהירה ועצמאות מוחלטת שתלו בהם הוריהם, הפכו את האחים מצד אחד לתלויים זה בזה יותר מהרגיל, ומצד שני למי שלהוטים במיוחד לרצות את הוריהם.

כבר בתיכון בפילדלפיה היה נתניהו שולח לאחיו בסיירת מטכ"ל את החיבורים שכתב. יוני הגיב עליהם באהבה גדולה, כמעט אבהית. "יש לך כישרון התבטאות מדהים", כתב לו אחרי שקרא עבודה שלו על תומאס ג'פרסון, "הלוואי שידעתי חצי מהאנגלית שאתה יודע. אתה מסוגל, כפי שנראה לי, לנצל את כל מלאי השפה העומד לרשותך. אם תמשיך בקו הזה תצליח להפיק דברים נפלאים. אם בשישית אתה מסוגל לכתוב יצירה כזו, מי יודע מה תכתוב כשתהיה בשמינית, והלאה והלאה."

ובהזדמנות אחרת כתב יוני לתרזה קרסנולסקי, אז חברתו ולימים אשתו: "חושבני ש(ביבי) הוא האדם שאני אוהבו יותר מכל אחד אחר בעולם."

בחודש ההמתנה מורט העצבים שלפני מלחמת ששת הימים היה בנימין נתניהו עסוק בבחינות הגמר בתיכון בפילדלפיה. הוא סיים בהצטיינות, והחליט להיפרד מהוריו ולחזור לארץ כדי להתגייס. בצבא סירבו לקבלו, משום שתאריך גיוסו עדיין לא הגיע. בינתיים יצא נתניהו לחפש אחר אחיו יוני, וכמה ימים לפני פרוץ המלחמה איתר אותו בבסיסו. "איזו הפתעה", כתב יוני להוריו ב-2.6.67. "ביבי הופיע בריא ושלם וחזק ויפה. כל-כך שמחתי לראותו. כל-כך הרבה סיפורים סיפר."

באותו זמן ישב ביבי בבית ההורים בירושלים והמתין לגיוס. יוני הגיע אליו לעתים כדי לדאוג לכך "שהיה מאורגן כמו שצריך", ותיכנן את חתונתו עם תותי. "ביבי ועידו נמצאים פה הרבה", כתב להוריו חודש לאחר המלחמה, "וכמו תמיד, 'רוח הצוות' בין שלושתנו פורחת ומשגשגת."

את רוח הצוות הזו לקח עימו ביבי לצבא. ביוני 1967 התגייס לסיירת בעקבות אחיו הבכור, ולא הפסיק לדבר עליו עם כל מי שהכיר.

"הוא מאד העריץ את יוני ודיבר עליו המון", סיפרו חבריו לסיירת לעיתון "חדשות". "ביבי לא הפסיק להגיד כמה שהוא נהדר ונפלא ומיוחד. כל דבר שהיינו עושים הוא היה חושב בקול רם איך יוני היה עושה את זה. לפי הדיבורים של ביבי על יוני, חיכינו לאיזה אלוהים שיגיע". מספרים גם ששאל פעם מישהו, "האם אתה מכיר את אחי יוני?", וכשבן שיחו ענה לו בשלילה, אמר לו נתניהו ברפלקס משפחתי מותנה: "הוא הולך להיות הרמטכ"ל."

לשרת את המדינה במסירות בשדה הקרב

נתניהו מרבה להתגאות בשירותו הצבאי בסיירת. הרקורד הזה הפך אותו בעיני עצמו למר ביטחון, לא פחות מיצחק רבין או אהוד ברק. בפועל הוא שירת חמש שנים ביחידה והשתחרר ממנה לפני מלחמת יום הכיפורים בדרגת סרן. מאז עשה מעט מאד ימי מילואים, בעיקר בגלל שהותו הארוכה בחו"ל. בשירותו הסדיר היה נתניהו קצין מצטיין. הוא פיקד על צוות, השתתף בכמה מבצעים ואף קיבל ציון לשבח על פעולתו באחת מהן. בפעולה אחרת כמעט טבע במימי תעלת סואץ, מפני שהעמים על עצמו ציוד במשקל עודף.

אבל הפעולה הידועה ביותר שהשתתף בה היתה ההשתלטות על מטוס סבנה, תחת פיקודו של מפקד הסיירת דאז, אהוד ברק.

נתניהו היה אחראי על כנף ימין של המטוס, כשיוני, אחיו הבכיר ממנו בדרגה, הופיע וביקש ממנו לפנות לו את המקום. נתניהו, למרות הערצתו ליוני, סירב. מאוחר יותר, במהלך המבצע, חטף כדור בזרועו מאש כוחות צה"ל.

בסוף 1972, אחרי מבצע סבנה, השתחרר נתניהו מהצבא וחזר לארצות הברית. החברות עם מיקי ויסמן, שהתגברה על מרחקים טראנס-אטלנטיים, נמשכה לאורך כל תקופת התיכון ושירותו הצבאי. הם התחתנו והתמקמו בבוסטון – היא מצוידת במלגה לדוקטורט בכימיה באוניברסיטת ברנדייס, הוא עם כשרון הציור שלו בלימודי ארכיטקטורה באוניברסיטה היוקרתית אמ.איי.טי. "תמיד אהבתי לצייר. רציתי תמיד לבנות בניינים רבים. היתה לי אפילו שאיפה כמוסה לתכנן ערים חדשות", סיפר נתניהו בפסח האחרון בראיון ל"ידיעות אחרונות".

תוך פחות משנה יצליח נתניהו להיפטר מהסממן האחד שמנע ממנו להפוך לאמריקאי לכל דבר – השם. ביוני 1973 הוא מגיש בקשה לבית המשפט המקומי בבוסטון להחליף את שמו לבנג'מין ניתאי. אני רוצה שם קצר יותר, הסביר כדרכם של מהגרים רבים. הבקשה אושרה בספטמבר 1973, ומאז השתמש נתניהו בשם ניתאי: הן בתמונות המחזור שלו באוניברסיטת אמ.איי.טי והן בפעילותו בארץ שנים אחר כך במסגרת מכון יונתן, כשעל המסמכים הרשמיים הוא מצויין בשם הכפול – בנימין נתניהו-ניתאי.

לפני חמש שנים אמר נתניהו לחנה קים מ"חדשות", כי שינוי השם לניתאי נעשה במשותף עם אחיו יוני, וכי השניים בחרו בשם ניתאי משום שהיה קצר וגם משום שזה השם שבו השתמש אביהם. קים פרסמה עוד, שאחרי מותו של יוני שינה בנימין ניתאי את שמו חזרה לנתניהו.

מכאן ואילך הופך הסיפור הזה לעדות אופי של ראש הממשלה הנבחר: ב-2 במאי כתב אהוד אשרי ב"הארץ", שיש בשינוי השם כדי להצביע על כוונתו של נתניהו להשתקע בארה"ב ולרדת מהארץ. למחרת התראיין נתניהו בערוץ השני, ואחרי שהתחמק פעמיים משאלה שהפנו אליו בעניין, אמר: "לא החלפתי את שמי". כיוון שנתניהו היה שם קשה להגייה באמריקה, הסביר אל מול המצלמות, השתמשתי בשם אחר.

שלושה שבועות אחרי שלא אמר אמת בזמן צפיית שיא, פירסם "מעריב" את העתק האישור הרשמי, חתום על ידי בית המשפט במסצ'וסטס, המוכיח שנתניהו הפך לניתאי. האם נתניהו באמת חשב שהשקר הקטן הזה לא ייחשף?

נתניהו מצדו פירסם תגובה ארוכה ובה הוא מייחס לחושפי העניין מניעים פוליטיים נסתרים, שנועדו להכפיש את שמו. נתניהו הדגיש גם שהוא "בן למשפחה ציונית ששורשיה נטועים עמוק בהיסטוריה

החדשה של מדינת ישראל, משפחה שבניה שירתו את המדינה במסירות ובהקרבה בשדה הקרב, בשירות הציבורי ובחזית המדינית."

איך קשור עברה הציוני של המשפחה לעובדה שנתניהו פשוט שיקר? שינוי שם הוא לא עבירה פלילית (על אף שהחוק מחייב אזרח בעל אזרחות כפולה ששינה את שמו להודיע על כך למשרד הפנים), לנתניהו אין שום סיבה להסתבך באי-אמירת אמת, אלא אם כן הוא מנסה להסתיר את כוונותיו באותה תקופה - לשהות בארה"ב שהות ארוכה ובלתי ציונית בעליל.

הכוונה הזו תומחש היטב שנה אחרי בואו לבוסטון, עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים. נתניהו, כפי שהוא מקפיד לציין בכל הזדמנות, עלה על המטוס הראשון לארץ כדי להתגייס. נתניהו, טוענים חבריו לסיירת, שוכח להזכיר באותה נשימה שהוא גם היה בין הראשונים לעלות על מטוס חזרה לארה"ב, שלושה שבועות בלבד אחרי פרוץ המלחמה.

"הוא עשה הרבה הרב הפחות מילואים מהמוצע של הלוחמים אצלנו", מספר יוצא הסיירת, "וכשאני אומר הרבה פחות אני מדבר על פינאטס. אחרי שלושה שבועות הוא חזר לארצות הברית, כשהמילואים אצלנו נמשכו כחצי שנה, עד מאי 74', וחלק המשיכו אפילו יותר מזה."

סיפור מלחמת יום הכיפורים הוא סימפטום אופייני להתנהלות של נתניהו בכל הקשור לשירות הצבאי שלו. מתוך רצון להציג את עצמו כלוחם סיירת אולטימטיבי - המיתוס שלצידו גדל - מפאר כיום נתניהו את עברו הקרבי ללא שום קשר לתכתיבי המציאות. רבים ודאי היו גאים בשירות כמו זה של נתניהו, אבל אח של יוני, הוא לא יכול להיות פחות ממושלם. כך, למשל, הדהים לפני כמה שנים את יוצאי היחידה כשסיפר בראיון לטלוויזיה על מבצע חטיפת הקצינים הסורים. נתניהו, שאמנם השתתף בהכנות לחטיפה, לא נטל כל חלק בחטיפה עצמה.

מצויד בדרגת סרן, חזר בנג'מין ניתאי לבוסטון, ללימודי התואר הראשון בארכיטקטורה (על אף שלא הוכשר כארכיטקט, שכח נתניהו לתקן את באי כנס אגודת הארכיטקטים כשהוגדר ככזה. עיתון "העיר" דיווח ערב הבחירות כי עוזרו האישי של נתניהו, שמוליק כהן, ודוברו האישי, שי בזק, אף הגדילו לטשטש כשאישרו באוזני דוברת לשכת המהנדסים והארכיטקטים שהבוס שלהם ארכיטקט. הפער בין תעודת בוגר לתואר מקצועי אולי אינו גדול, אבל הוא מאד משמעותי לתדמית). מיד אחר כך המשיך לתואר שני במנהל עסקים, ותוך פחות מחמש שנים סיים בהצטיינות את לימודיו, אחרי שהאוניברסיטה אישרה לו תוכנית לימודים כפולה.

באותה תקופה עשה נתניהו צעד ראשון בקריירה פוליטית הסברתית. מי שהכיר אותו אז זוכר את נתניהו בעיקר כמתנדב בולט בקבוצת פעילים פרו-ישראלים. הוא גויס על ידי עוזי לנדאו, שפגש בו במקרה בקמפוס. נתניהו שטח בפני לנדאו שפע הצעות לתעמולה ישראלית אפקטיבית ומתח ביקורת חריפה על שיטת ההסברה של הקונסוליה הישראלית, שנתפסה בעיניו כמעורפלת מדי. חבריו לפעילות שמעו ממנו כבר אז איך צריך לנהל מערך הסברה, איך צריך לשווק נכון ומדוע סדר העדיפויות הכלכלי של משרד החוץ שגוי.

כבר בראשית 1974 מיד עם שובו מהשירות הצבאי הקצר ללימודים, הגה נתניהו רעיון לשלושה סרטי תעמולה שיוכחו את עדיפותה של ישראל על פני מדינות ערב. הסרטים היו אמורים להציג את הדרך ההומאנית שבה מתייחסת ישראל למיעוטים, בניגוד ליחס המשפיל אליהם במדינות ערב. בקונסוליה לא ממש נפלו מהכיסא.

זמן קצר אחר כך רושם נתניהו פרק ראשון ברומאן מתמשך עם תורמים אמריקאים. חבריו לפעילות מופתעים לשמוע שמצא ספונסר לסרטיו. האיש, מספר נתניהו לחבריו, הוא איל פלדה בוסטוני, המוכן להשקיע ברעיון 7,000 דולר, סכום עתק במונחים הדלים של תא מתנדבים. לחבריו מסביר

נתניהו שהמשקיע הוא אנטי קומוניסט הרואה בישראל מחסום אחרון בפני השתלטות סובייטית על המזרח התיכון. חוץ מזה, מוסיף נתניהו, האיש גם אנטישמי מוצהר.

חבר לפעילות הסטודנטאלית נזכר: "הספונסר של ביבי היה איש שגדל כאנטישמי ולא ממש אהב יהודים. אבל הוא היה מוכן לתת את הכסף. קצת התלבטתי עם העניין. אמרתי לביבי, 'מה נעשה, הוא אנטישמי פרו נאו-נאצים'. אז ביבי אמר לי: 'עזוב, הוא עשיר'."

בסופו של דבר הופקו שלושת סרטוני ההסברה ונתניהו, עם שניים מחבריו, עבר איתם מקמפוס לקמפוס, מבית ספר לבית ספר, מתא פוליטי לתא פוליטי. קודם הציגו את הסרטים, אחר כך ערכו דיון. אחרי כמה חודשים התקשרו מהקונסוליה וביקשו להכין עותקים מהסרטים כדי להריץ אותם גם בכנסים ובימי עיון. נתניהו חגג.

ברזומה של נתניהו לא מוזכרת מאותה תקופה תעסוקה כזו או אחרת. ביוני 1976, כארבע שנים אחרי תחילת לימודיו בבוסטון, מצטרף נתניהו-ניתאי כאסיסטנט לבוסטון-קונסאלטינג-גרופ, חברת ייעוץ כלכלית יוקרתית בבוסטון, שם עבד בין היתר עבור אידה מאגזינר, מי שנחשב לגורו של רפורמת ביטוח הבריאות בממשל קלינטון. עד למשרה זו, לא ברור ממה התפרנסו נתניהו ואשתו מיקי וכיצד בדיוק מימן נתניהו את שכר הלימוד הגבוה מאד.

המדינה הזו הפסידה את הבן-גוריון הבא שלה

ב-6 ביולי 1976, שבועיים אחרי שהחל לעבוד בחברת הייעוץ הבוסטונית, קיבל נתניהו את הידיעה על מות אחיו יוני בפעולת החילוץ באנטבה. זמן קצר קודם לכן נתניהו החל לימודי דוקטורט במדעי המדינה ותואר שני בארכיטקטורה, אבל מות אחיו קטע באחת את התוכניות. לחברים סיפר שהמכה היתה קשה כל-כך, שהתקשה להמשיך בתפקודו הקודם.

מאז ועד לאחרונה סירב נתניהו בתוקף להתראיין על אחיו ולחשוף משהו ממערכת היחסים ביניהם. חודש וחצי לפני הבחירות נפרצו חומות השתיקה. בראיון ל"ידיעות" הוא סיפר כי "בקץ '73 יוני קיבל חופשה מהצבא ובא לקורס קיץ בהארורד. זו היתה ההזדמנות האחרונה שלנו להיות ביחד... היינו הולכים יחד לאצטדיון, רצים סביב למסלול ומשוחחים הרבה מאד. היה פשוט קיץ נפלא... כשהתברר שיוני נהרג, לא יכולתי להמשיך בחיי כרגיל."

מותו של יוני היה אירוע טראגי ומכאיב לנתניהו, כמו לשאר בני משפחתו. הקשר ההדוק ליוני, האמונה הצרופה של כל בני המשפחה, שלה היה שותף, כי אחיו הבכור יגיע לגדולות (לחבר אמר בהלוויה: "המדינה הזאת לא יודעת מה היא הפסידה, היא איבדה את הבן גוריון הבא"), רק העצימו את תחושת האובדן של נתניהו, אז בן 27. הוא זנח באחת את כל תוכניותיו בבוסטון והחל בהכנות לחזרה לארץ.

בשנים הבאות ישקיעו נתניהו ומשפחתו את כל מרצם בהנצחת שמו של יוני והפיכתו לגיבור לאומי, גם במחיר אי דיוק היסטורי. המשפחה התעקשה, למשל, לכנות את המבצע שבמקור כונה "מבצע כדור הרעם" או "מבצע אנטבה", בשם "מבצע יונתן". על פי אותו דפוס, נהגה המשפחה במשך שנים להזמין את הציבור ל"אזכרה הממלכתית השנתית ליוני נתניהו ז"ל", על אף ששום ועדה בכנסת לא הכריזה על האזכרה כממלכתית.

כל זה היה מתקבל בהבנה אלמלא התעקשה המשפחה לנסות להפוך את יוני גם לאיש שיזם, תכנן, השפיע על הדרג המדיני ובסופו של דבר גם ביצע בעצמו את חילוץ 106 חטופי מטוס אייר-פראנס באנטבה.

ביום הראשון ליולי, כשנודע לישראל על המטוס החטוף, היה מוקי בצר המפקד התורן בסיירת. יוני, קצין בכיר ביחידה, שהה באותו זמן באום-חשיבא. מוטה גור היה אז הרמטכ"ל, ושר הביטחון היה שמעון פרס. אהוד ברק היה עוזר ראש אמ"ן למחקר ולמבצעים מיוחדים האחראי מטעם המודיעין על סיירת מטכ"ל.

בשעת לילה מאוחרת זימן ברק בדחיפות את בצר למשרדו. בצר, שהיה עוד קודם לכן באוגנדה ואימן את צבאה כשאידי אמין עוד נחשב לידיד ישראל, דן יחד עם ברק במידע שהגיע מאנטבה. יחד עם ראש אג"ם דאז, האלוף יקותיאל אדם, החלו לדון באפשרויות למבצע.

מצבו של יוני אז ביחידה לא היה ברור. יוני עצמו, כך עולה ממכתביו האחרונים, שקל לסיים את שירותו הצבאי ולחזור ללימודים בהארווארד. עקב מצבו ביחידה, החליט גור כי אהוד ברק יהיה מפקד לב המבצע ומוקי בצר האחראי להשתלטות על הטרמינל באנטבה. ביום חמישי קיבל דן שומרון את הפיקוד על המבצע. בצר הודיע ליוני שיעזוב את סיני ושלח מטוס להביא אותו. ביום שבת יצא ההרקולס לאנטבה. יוני נפגע בגבו מאש צלף אוגנדי שניצב במגדל הפיקוח, ונהרג במקום. אלה העובדות הידועות לכל מי שנטל חלק במבצע.

משפחת נתניהו התעקשה לטעון שיוני נהרג מאש שנורתה אליו חזיתית מרובהו של מחבל גרמני. כאילו רצון לטעון שקו ישר וקצר מחבר את מבצע אנטבה ואת הטרור הערבי לשואה. הם ניסו לשכנע את כולם שיוני תכנן את המבצע ואף פיקד עליו. חבריו של יוני, היחיד מחיילי הסיירת שנהרג באותו מבצע, לא היו פוצים את פיהם לעולם לולא התעקשה המשפחה לפרסם את הגרסה הזו גם בכתובים.

ההתעקשות של המשפחה לגמד את חלקם של כל השותפים למבצע כדי להבליט את חלקו של יוני גרמה לכך שבסופו של דבר נגרם נזק גדול לזכרו של יוני. משפחת נתניהו פשוט רצתה לשפר קצת את ההיסטוריה.

בעבר פורסם שהמשפחה חיפשה מישהו שיכתוב בספר את גרסתה למבצע. הם פנו לאיתן הבר, אז סופר "הארץ", וזה סירב. הם ניסו למצוא סופר אנגלי בעל שם, ונתקלו בקשיים. עד שמצאו סופר בשם מאקס הייסטינגס, שנקלע עימם להתכתשות משפטית אחרי שהסתבר לו שבמקום לערוך תחקיר מקיף, הם מבקשים שישימש כסופר הצללים של המשפחה.

הפתרון נמצא בדמותו של עידו, צעיר הבנים, שנבחר לאיש שיכתוב את המיתוס. עד אז ערך עידו את מכתבי יוני ופירסם סיפורים קצרים בספר בשם "המצילים". ספר ההנצחה שלו, "הקרוב האחרון של יוני", העיר את כל השדים ממרבצם. "יהיה מי שיטיל ספק במיהמנותו של הספר מכיוון שכתב אותו אדם מקורב ליוני", הזהיר עידו במבוא לספרו וידע ודאי במה דברים אמורים.

עם צאתו של הספר לאור, ביקש בנימין נתניהו מחברים שישפיעו על בצר שלא ישתף פעולה עם התקשורת בסערה התקשורתית הצפויה. עוד קודם לכן ניסה נתניהו להשפיע על בצר שלא ייפגש עם מוטה גור, שהכין אף הוא ספר על המבצע והזמין את בצר להשמיע את עדותו. נתניהו ניסה גם לשכנע את גור להראות למשפחה טיוטה של הספר. גור סרב. לחצים דומים וכבדים ניסתה המשפחה להפעיל על כל משתתפי היחידה שרצו לשתף פעולה עם אביגדור שחן, שהוזמן על ידי חיל האוויר לכתוב ספר על המבצע.

גם היום עושה המשפחה הכל כדי להציג את המציאות על פי יוני. בשבוע שעבר, אחרי ש"כל העיר" פירסם ראיון עם אילן הרטוב, מחטופי אנטבה, ובו נטען כי הנהלת אש"ף פעלה לשחרור החטופים, זעמה עליו צילה נתניהו. גירסתו של הרטוב לא מתיישבת כמובן עם המציאות המיופה של בני

המשפחה. באותה כתבה ב"ואניטי פייר" נטען כי נתניהו הבן סולד מערפאת בגלל האחריות שהוא מייחס לו למותו של יוני.

מיד אחרי מותו של יוני החלה משפחת נתניהו בהליכים להקמת עמותה שתנציח את שמו. בספטמבר 1976 נרשם מכון-יונתן כחוק. הכוח המניע מאחורי העמותה היה האב בנציון נתניהו, שגייס לשורות הוועד הציבורי שלה את כל צמרת המדינה: נשיא הכבוד היה נשיא המדינה דאז אפרים קציר, יושבת הראש היתה ראש הממשלה לשעבר גולדה מאיר, ובין החברים היו יצחק רבין, אז ראש ממשלה, שמעון פרס, אז שר הביטחון, יואל זוסמן, אז נשיא בית המשפט העליון, שלמה גורן ועובדיה יוסף, אז הרבנים הראשיים, כל נשיאי האוניברסיטאות בארץ, טדי קולק, אז ראש העיר ירושלים וחברי כנסת כמו מנחם בגין, משה דיין, אהרן יריב, ואריאל שרון.

בוועד המייסדים של העמותה היו, מלבד האב בנציון והאח בנימין (גם לאח הצעיר עידו נמצא תפקיד והוא נרשם כמזכיר העמותה) נשיא בית המשפט העליון השופט מאיר שמגר וח"כ עוזי לנדאו.

עד מהרה הסתבר כי הוועד הציבורי המרשים נועד לפאר בעיקר את נייר המכתבים של העמותה, יותר משביקש לתרום תרומה מעשית לתוכנית עבודה אמיתית. למעשה, גם אחרי שרבים מחברי הוועד הלכו לעולמם, הם עדיין התנוססו בצדי הדף.

נשיא הכבוד, אפרים קציר, מספר שעד היום הוא לא השתתף בשום פעילות של המכון: "לא הייתי בשום אירוע או שום ישיבה. אבא של יוני בא אלי וסיפר לי שהוא מתכוון להקים מוסד שינציח את השם של הבן. אני חשבתי וגם אמרתי לו שזה רעיון מצוין כי הבן היה בחור טוב שהקריב את חייו למען המדינה וזה כל מה שהיה. אני לא יודע אם המוסד הזה בכלל קיים או לא קיים. לא היה לי שום קשר איתו."

גם לחברת הוועד המנהל של העמותה, פרופ' סוזן דניאל, לא היה הרבה מה לתרום: "בסתיו אחרי שיוני נהרג היו לנו פגישות עם האבא. הרעיון בהתחלה היה להקים מכון שיטפח את החינוך הציוני, ולכן התעניינתי. בפועל הם נטו לכיוון ענייני הטרור, ולכן לא הייתי פעילה. אפילו לא הייתי בכנס בנושא הטרור שהיה בירושלים, ולמעשה לא התעניינתי בפעולות המכון. הם רצו את השם שלי לרשימה, אז נתתי."

כבר ניתן אפוא להבין שפעילותו של מכון יונתן, לפחות בארץ, היתה מוגבלת מאד. אפילו הספר "מכתבי יוני", שהוצאתו הזכרה כאחד מיעדיו העיקריים של המכון ("הוצאת כתבי יוני", נכתב בסעיף המטרות של מסמכי יסוד העמותה), התפרסם בהוצאת מעריב, כשהתמלוגים הועברו למשפחה. ככל הנראה לא מומנו מחקרים ולא הוקם מוזיאון גבורה, על אף שבישיבות הראשונות של הוועד המנהל דובר על כך רבות.

מה שכן נעשה הוא כנס גדול לענייני טרור, שהתקיים בירושלים ב-1979. בנימין נתניהו אירגן והפיק אותו, והוא סוקר בהרחבה באמצעי התקשורת, גם בזכות הפוליטיקאים הרבים שהשתתפו בו.

נתניהו רשם אז את הפריצה הראשונה שלו למודעות הציבור, כשנאם על הטרור והפך אותו לנושא הקריירה המזהירה שלו. בכנס גם הכיר לראשונה את משה ארנס, שלקח אותו תחת חסותו ונתן לו, שנים אחר כך, את כרטיס הכניסה שלו לחיים הציבוריים.

חמש שנים חלפו עד שנרשמה פעילות נוספת של המכון. ב-1984 ערך נתניהו בושינגטון כנס נוסף על הטרור, בתקופה שכיהן כציר מדיני בשגרירות ישראל. בעקבות הכנס ההוא הוציא נתניהו, הפעם בהוצאת המכון, את הספר "הטרור: כיצד יוכל המערב לנצח", מקבץ הרצאות שנשא אורחי הכנס,

הכולל שני פרקים פרי עטו של העורך. מאז אותו הספר שיצא לאור ב-1987, לא נרשמה כל פעילות ציבורית של המכון.

על אף הפסקת הפעילות הארוכה, לא פוזר מכון יונתן מעולם והוא מוסיף להתקיים עד עצם היום הזה. כבר בראשית דרכו הוא הוכרז כמוסד ללא כוונות רווח. ב-1985, אחרי הכנס בושינגטון ולפני הדפסת ספרו של נתניהו, פנה המכון בבקשה אל רשם העמותות לאימות מסמכים שתכליתו פנייה אל מס הכנסה וקבלת פטור מתשלום מסים. הבקשה סורבה כסנקציה על בעיות בתקנון המכון. המכון הבטיח לתקן את התקנון, אבל לא עשה כן.

שנתיים מאוחר יותר נרשמה פניה נוספת מצד היועץ המשפטי של המכון, עו"ד דוד שימרון, שביקש לחדש אותו הליך, שתכליתו קבלת פטור ממס. הוא סורב שנית. הפעילות היחידה שנרשמה מאז בתיק העמותה היא עיון חוזר במסמכים מטעמו של עו"ד שימרון.

על אילו כספים רצה מכון-יונתן פטור ממסים? האם על כספי תורמים? על כספים שהגיעו מהכנס בושינגטון? ואולי על הכספים שיתקבלו ממכירת הספר? ומנין בדיוק הגיעו הכספים הללו ולאן הלכו? אילו מטרות הם שירתו? ומה נעשה בכספים בכל השנים שבהן שבת המכון מכל פעילות ציבורית? והאם נמשכו מהמכון משכורות?

לכל השאלות האלה אין תשובה, כי המכון, בניגוד לחוק, לא טרח מעולם להגיש דו"חות כספיים לרשם העמותות. באופן דומה לא מונתה ועדת ביקורת שתפקח על תנועת הכספים. במארס 1988 פנה רשם העמותות אל עו"ד שימרון והודיע לו כי המכון מפר את חובתו באי הגשת הדו"חות הכספיים כאמור. מכתבו לא נענה מעולם: לא נשלחו דו"חות, לא מונתה ועדת ביקורת.

השבוע, בעקבות פניית "כל העיר", הודיע רשם העמותות כי יחל בהליכי מחיקה של העמותה, שמשמעותם פירוק המכון, אם הדו"חות הכספיים לא יוגשו לאלתר.

מה שכן ידוע גם ללא הדו"חות הכספיים הוא שאת צעדיו הראשונים עשה מכון-יונתן בתמיכתו של משרד הביטחון. שר הביטחון דאז, שמעון פרס, רצה לעזור בהנצחת שמו של יוני והעביר למכון, פעמיים, סכום של שמונים אלף לירות. המימון הממשלתי הופסק רק עם מינויו של עזר וייצמן לשר הביטחון. וייצמן טען אז שכל הנופלים שווים בפני המדינה, ולא יתכן שהממשלה תשתמש בכספי ציבור להנצחתו של חלל אחד.

החמיא לגזרתי ושיבח את הארון

אחרי הקמת מכון-יונתן ועריכת "מכתבי יוני" עם אחיו עידו, חזר נתניהו לארצות הברית, למסלול חייו הקודם. עד למותו של יוני נראה היה שאחיו הצעיר פוסע במסלול מוגדר מאד: עסקים בעדיפות ראשונה, בשביל הכסף, ופעילות ציבורית מתונה במקביל, בשביל העניין.

נתניהו עצמו, בראיון שנתן שנים אחר כך לצבי לביא מ"גלובס", הודה שכסף היה המטרה המוצהרת שלו באותן שנים: "הפוליטיקה עניינה אותי, אך מעולם לא חשבתי להיכנס לפוליטיקה לפני שיהיה לי גב כלכלי ולא כשכיר בסקטור הציבורי... בסולם השאיפות, הפוליטיקה בכל זאת משכה יותר, ולא למען כוח, שלא חסר בעסקים. אבל מעולם לא חשבתי להיכנס לפוליטיקה כמקצוע, אלא כעיסוק נוסף אחרי שאתבסס בעסקים הפרטיים. הביטחון הכלכלי היה חשוב לי."

ב-1978, בשלהי שהותם בבוסטון, אחרי יותר משש שנות נישואים, נכנסה מיקי להריון. במקביל, פגש נתניהו בחברת הייעוץ בבוסטון את מי שתהיה לימים אשתו השנייה, פלייר קייטס, אנגלייה נוצרייה, בת לאב יהודי, בוגרת מנהל עסקים באוניברסיטת הארווארד. עם לידת בתו, נועה, המשך לנהל

רומן חשאי עם פלייר. כשגילתה מיקי את הרומן, התגרשה מנתניהו. בתם היתה אז בת כמה חודשים בלבד.

אם מיקי היתה אהבתו הראשונה של נתניהו, אהבת ילדות תמימה שהתגבשה מעבר משותף והתבגרות משולבת, הרי שפלייר היתה אהבתו הגדולה. כך, לפחות, מעידים מכריו. "היא היתה היפה בנשותיו, החכמה והעצמאית מכולן", מספרת מכרה. "הוא פשוט העריץ אותה. הוא היה מביא לה פרחים, מתקשר אליה כל יום כשהיו רחוקים אחד מהשני, וכשהם היו נפגשים הוא פשוט שפע רומנטיקה ואהבה."

בדומה לתחילת הקשר עם מיקי, גם היחסים עם פלייר ידעו נסיעות תכופות: פלייר עבדה כרואת חשבון בבוסטון. נתניהו כבר היה עם רגל אחת בארץ, כמנהל שיווק בחברת הרהיטים רים-תעשיות. "נגמרו לי החסכונות", התוודה שנים אחר כך.

רים של סוף שנות השבעים היה קונצרן רהיטים ענק ששלט על מרבית השוק בארץ. המעבר מארגון כנס טרור בינלאומי בהשתתפות גדולי העולם לאגף השיווק של רים ודאי לא היה פשוט, אבל נתניהו לא עיקם את האף. הוא היה בן 29, ורונלדו אייזן, בעלי החברה שקיבל אותו לעבודה, מעיד שחשב כי נתניהו, שבא מאמריקה, יביא "קונספציות חדשות".

במשך כל תקופת עבודתו ברים הגדיל נתניהו בצורה משמעותית את מחזור המכירות של החברה. הוא הוביל שיטת שיווק שניצלה את האינפלציה הגבוהה כדי לשכנע את הצרכן לקנות מיד, בהנחות גדולות, כי מי יודע מה יהיה מחר. לטווח הקצר השיטה הזו עבדה מצוין. לטווח הארוך, טוענים יורשיו בתפקיד, נתניהו הרס את תדמיתה של רים כחברה איכותית והפך אותה לחנות מציאות. לפחות לעיתונות, אייזן אומר שאין לו שום טענות כלפי נתניהו. להפך. הוא חושב שנתניהו היה מנהל טוב ומשווק אגרסיבי ומוצלח.

משיטת השיווק שנתניהו אימץ ברים ניתן ללמוד משהו על אופן התנהלותו לימים במגרש הפוליטי. החל בישיבות מטה השיווק המצומצם שקיים מדי בוקר, דרך התלות הגמורה בסקרים שהזמין ללא הרף, וכלה באותה גישה פשטנית בהתייחסות לציבור הקונים. כשנתניהו שיווק רהיטים הוא העמיד את המוצר מול זה של המתחרים, כשכותרת גדולה מבהירה שהמזרן של רים בריא וזה של המתחרים לא. בשיווק הפוליטי שלפני הבחירות מיחזר נתניהו את השיטה הזו: פרס יחלק את ירושלים. נתניהו לא. הציבור, בשני המקרים, קלט את המסר.

הקריירה הקצרה של נתניהו כאיש שיווק מיקדה אליו לא מעט זלזול וביקורת ממי שתהו כיצד מעז מוכר רהיטים לשעבר להעמיד את עצמו לתפקיד ראש ממשלה. לחגיגה הזו הצטרפו גם מי שלפני שנים רבות רכשו מנתניהו ארון בגדים בעייתי. אחת הקונות, חנה מזרחי מרחוב בר יוחאי בירושלים, שלחה לפני כחודשיים מכתב למערכת "כל העיר":

"לפני כ-13 שנים קניתי מחברת רים ארון בגדים במבצע. השיווק של הארונות היה אגרסיבי והבטיח ארון באיכות טובה ובמחיר זול. כעבור כמה ימים ראיתי שקניתי סחורה בינונית מינוס בעטיפה של מוצר מאיכות מעולה. ביקשתי לדבר עם הממונה על השיווק והפגישוני עם בחור צעיר וחביב שהחמיא לגזרתי, התפעל מצבע עיני ומתסרוקתי. הוא הפליג בשבחי הארון, ובמתק שפתיים מרח אותי בהבטחות. חזרתי הביתה בלי ארון חדש וכעבור שנתיים קניתי ארון מפירמה אחרת. למדתי לקח. שמו של מנהל השיווק ברים היה בנימין נתניהו. היום הוא עוסק בשיווק סחורות פוליטיות."

בשנתיים שהיה על קו ישראל בוסטון התהדק הרומן עם פלייר קייטס, וב-2 במאי 1981 הם התחתנו שם בנישואים אזרחיים. זה היה יום שבת, בשבוע של פרשת "קדושים", האסור לנישואים על פי ההלכה. במקביל נישאו השניים בנישואים רפורמיים, כי פלייר לא סיימה עדיין את הליכי הגיור.

נתניהו עצמו טוען שהיה גם טקס שלישי, ככל הנראה בארץ, שבו נישאו השניים בנישואים אורתודוקסיים.

שלוש שנים עבד נתניהו ברים, עד שקיבל טלפון ממשה ארנס, אז שגריר ישראל בארה"ב, שהציע לו את תפקיד הציר המדיני בושינגטון. על אף השאיפה המוצהרת להתבסס כלכלית לפני המעבר לחיים הציבוריים, נתניהו פשוט לא עמד בפיתוי. הוא נסע לושינגטון, על מנת שלא לשוב עוד אל עולם העסקים.

פלייר, שכבר הגיעה לארץ והתקשתה להשתלב פה, קיבלה את ההחלטה הזו בשמחה מופגנת. "זה לא היה בית שלה, זה ברור", מספרת ידידה, "אבל בשלב ההוא הם כל כך אהבו זה את זה, שהיא באמת האמינה שהיא תתגבר על כל הבעיות. וכשביבי קיבל את המינוי בושינגטון, היא חשה הקלה גדולה."

פלייר חשבה שהחזרה לארצות הברית, למגרש הביתי, תועיל גם לקריירה שלה, "אבל בפועל היא גילתה שהקריירה שמצפה לה זה אשת דיפלומט, ולזה היה לה קשה להסתגל."

מיקי, גרושתו ואם בתו של נתניהו, כבר פגשה אז את בעלה היום, דורון הרן. הרן, שהכיר את נועה כזאטוטה בסל-קל, טיפל בה כאילו היתה בתו שלו. מיקי פתחה בקריירה אקדמית מרשימה, וכמה שנים אחר כך נישאה להרן ולשניים נולדו שלושה ילדים.

בניגוד למיקי, שדעותיה ימניות קיצוניות, הרן גדל ברחביה בבית מפא"ניקי, כבנו של מנהל מחלקה בסוכנות. הרן הוא ניגודו המוחלט של נתניהו. בדרך בלתי נלאה, חברותי מאד, תלמיד ממוצע, שהחל את הקריירה שלו בפוליטיקה כעוזר אישי של עוזי ברעם עד ששינה טעמו והפך לעוזר בכיר לעוזי לנדאו. בהמשך, יש האומרים בזכות קשריה המצוינים של מיקי, עבד במחיצתם של רוני מילוא ואהוד אולמרט.

במישור הפוליטי, לפחות, הוא נמנה עם מעריציו הגדולים של נתניהו. לפני שמונה שנים, בבחירות לשביעיות בליכוד, כשנתניהו גרף ניצחון מרשים ומפתיע, התהלך הרן במרכז כאילו היה השושבין הראשי. בשבועות הקרובים הוא עומד לסיים את שליחותו כנציג הבונדס בניו יורק ולשוב ארצה עם אשתו מיקי וילדיהם. הבת הבכורה, נועה, עומדת להתגייס לצבא.

נתניהו עוזר לפופולאריות של נתניהו

מלחמת לבנון תפסה את נתניהו כחודש לפני שהיה אמור לצאת לושינגטון. ב-5 ביוני 1982 הוכרז על גיוס חירום, ונתניהו, כמו כל חבריו המילאומניקים בסיירת, התייצבו בבסיס היחידה במרכז הארץ. משם הועברו לנקודת הריכוז של הכוחות המיוחדים בשבי-ציון, ומשם למחניים, להמתנה שנמשכה כל ששת ימי הלחימה הראשונים, שבהם השתתפו בעיקר חילות השריון והאוויר. ביום השישי נתניהו עזב את חבריו והלך הביתה. הוא לא השתתף במלחמה.

מי שלקח את נתניהו לביתו בירושלים היה אלי גיל, לוחם ותיק בסיירת ובעלי הבית האדום במוצא. "אני לא יודע למה הוא עזב", אמר השבוע גיל, "אני רק יודע שאני הורדתי אותו הביתה ממחניים. אני ביקשתי להשתחרר כי היו לי דברים שהייתי חייב לעשות והמפקד אמר לי, 'אוקיי, אז תיקח איתך את ביבי.'"

נתניהו הציג גירסאות שונות על התנהגותו בתקופת המלחמה. לרונית הורוביץ מ"חדשות" סיפר לפני ארבע שנים וחצי כי "אני לא זוכר אם גייסו אותי או לא. אני חושב שאפילו לא גויסתי. אמרתי שאני לא יוצא לושינגטון לפני שאני מגיע לקן, ודובר צה"ל, אני חושב, אירגן לי סיור בביירות". זו תשובה

של איש השיווק נתניהו במיטבו: הוא אמנם מודה שלא השתתף במלחמה, אבל באותה נשימה משחיל מידע לא רלוונטי היוצר את הרושם שהתנדב להיות בחזית.

בתשובה לשאלת עיתונאי לפני שלושה שבועות, מסר נתניהו גרסה שונה: "אני לא גויסתי, אני התנדבתי", אמר, "ומאחר שהאנשים שנלחמו נבחרו באופן סלקטיבי, אותי לא בחרו מפני שאני אח שכול".

"יש בתגובה הזו לא מעט התנשאות", אומר קצין בכיר מהסיירת, שפגש את נתניהו במחניים. "בפרוץ מלחמה אף אחד לא מקבל זימון אישי בדואר. כולם מגויסים בנהלים קבועים. ביבי גויס כמו כל אחד אחר. מה זאת אומרת 'התנדבתי'? אז מה זה אומר, שהוא עשה טובה למדינה ואני באתי רק בגלל שקראו לי? גם ביבי וגם אני באנו לשם כי קראו לנו. ההבדל הוא שאני נשארתי כי לא היתה לי ברירה וביבי, מסיבותיו שלו, מצא דרך להשתמט מזה."

ובעניין האח השכול. השבוע הבהיר מפקד לשעבר של הסיירת חד משמעית: "אם ביבי היה מבקש לא להיות קרבי בגלל הטרגדיה שפקדה אותו, כולנו היינו מבינים ואף אחד לא היה שופט אותו על כך לחומרה. אבל לי לא ידוע שהוא הגיש בקשה כזאת, גם באופן לא פורמאלי, ואף אחד לא עשה לו הנחות בגלל זה."

אבל בושינגטון כל הבוץ הזה כבר היה הרחק הרחק מאחוריו. את כניסתו לשירות הדיפלומטי עשה נתניהו בצעדים קלילים, לא לפני שהוסרה התנגדותו של ועד עובדי משרד החוץ למינוי הפוליטי, בתמורה לסבסוד ארוחות לעובדים.

נתניהו התייצב בושינגטון, ביולי 1982, כמספר שתיים של ארנס, וכבש עד מהרה פסגות, בעיקר בתקשורת. בעידן שבו נשיא ארצות הברית, רונאלד רייגן, העדיף טלוויזיה על קריאת ספרים, לנתניהו היה הרבה מה לתרום. לארי קינג, ויליאם סאפיר, טד קופל, כולם היו ידידיו. "ביבי יודע אנגלית", לעגו לו בתשדירי הבחירות של העבודה, אבל בארצות הברית שפת הדימויים הקולחת של נתניהו תהפוך אותו לכוכב של ממש.

אותה רהיטות תקשורתית ינסה נתניהו מאוחר יותר למכור גם בארץ, אבל העיתונות לא תשתף פעולה. "שטחי", יאמרו עליו, וילעגו לספונטניות המעושה שלו. ועד שארתור פינקלשטיין יתרגם את היתרונות הטלוויזיוניים של נתניהו לשטיפת מוח הסברתית, ינהל נתניהו עם התקשורת בארץ דיאלוג אכזב.

דיפלומט בכיר בשירות החוץ הישראלי אמר בעבר על נתניהו: "העובדה שנתניהו היה פופולארי לא אומרת שהוא עזר לפופולאריות של ישראל. זה רק אומר שזה עזר לפופולאריות של נתניהו". ואם לוקחים בחשבון שבאותו הזמן ישראל פלשה ללבנון ודוברים ישראלים נקלטו בתקשורת העולמית בחשדנות מהולה בבוז מתמשך, אין ספק שנתניהו זכה לרגעים רבים של חסד.

בשלהי שירותו בשגרירות בושינגטון אירגן נתניהו את הכנס השני של מכון יונתן בנושא הטרור. הכנס הצליח יפה והביא לישראל לא מעט תמיכה במלחמתה בטרור בכלל ובזה של אש"ף בפרט. אלא שהעובדה שהכנס אורגן על ידי גוף פרטי, כשנתניהו מנצל את קשריו הדיפלומטים כדי להביא אליו אישים כמו ג'ורג' שולץ ומשתמש במזכירותו בשגרירות להפקתו, מעלה לא מעט תמיהות אתיות. גם העובדה שאת ספרו הראשון על הטרור, "הטרור, כיצד יוכל המערב לנצח", שהכנסותיו הלכו למכון יונתן, הדפיסו עבורו מזכירותו בשגרירות ואחר כך באו"ם, מעוררת תמיהה, גם אם הן זכו לתודות חמות במבוא לספר.

את תפקיד השגריר באו"ם נתניהו קיבל דווקא בזכות שמעון פרס. ב-1984 הוקמה ממשלת האחדות ופרס היה לראש הממשלה. יצחק שמיר התמנה לשר החוץ. שמיר ביקש למנות לתפקיד השגריר את אליקים רובינשטיין. ארנס, אז שר החוץ, לחץ למנות את נתניהו. פרס העדיף את האחרון, ולא בפעם הראשונה: כזכור, כשר ביטחון העביר תמיכה מכספי המשרד למכון יונתן. וכך בנה פרס במו ידיו את יריבו ומביסו לעתיד.

על תפקודו של נתניהו כשגריר באו"ם חלוקות הדעות. אף יותר מהתקופה הושינגטונית שלו, נתניהו בלט בתקשורת. שגריר באו"ם נבחן למראית עין בנאומיו, בהופעותיו הציבוריות וביחסי הציבור שהוא עושה למדינה ששלחה אותו. נתניהו, כרגיל, הצטיין בכל אלה. אלא שמבחן ההצלחה באו"ם תלוי גם בקיומה של דיפלומטיה שקטה, מניפולטיבית, של מאחורי הקלעים, בטרפוד החלטות הפוגעות בישראל, בקידום החלטות נגד אויביה. בכל אלה לא קצר נתניהו הצלחות מרשימות, אפילו יחסית לקודמיו.

כל זה לא מפריע לנתניהו להתהדר בהישגים של אחרים. כך קרה עם ביטול החלטת האו"ם המשווה את הציונות לגזענות, שהתקבלה באמצע שנות השבעים. ביטול ההחלטה נחשב להישג של נתניהו, ולא ברור אם הוא זה שביקש לעצמו את הקרדיט או שמא שכח להעמיד דברים על דיוקם. הביטול התקבל בתקופת כהונתו של יורם ארידור באו"ם, שלוש שנים אחרי שנתניהו סיים את תפקידו. בשבוע שעבר הביע ארידור מרירות בפני חברים קרובים על כך ש"דווקא את ההישג הזה נתניהו לוקח ממני."

ודוגמה נוספת: נתניהו הונצח בתודעת הציבור כמי שחשף את עברו הנאצי של קורט ואלדהיים. גם זה, עובדתית, אינו נכון. נתניהו נשא נאומים חוצבי להבות על בימת האו"ם באותו עניין, אחרי שהפרשה נחשפה בתקשורת ועוררה הדים בעולם. הוא גם נלחם לבדוק את תיקי האו"ם על ואלדהיים, אבל אלה לא הוסיפו דבר על מה שכבר היה ידוע. בזכות הכישורים השיווקיים-הסברתיים שלו הצליח נתניהו גם כן להיכנס לנישה קיימת ולהפוך את עצמו לדובר המוביל את סדר היום. כך גם נהג בתעמולת הבחירות. פרס הוביל את השלום, אבל נתניהו כאילו המציא אותו מחדש.

לאודר, אריסון וג'וזפסון יעשו בשבילו הכל

בעת שירותו באו"ם החל נתניהו לבנות את כוחו הפוליטי וליצור קשרים עם מיליונרים מקומיים, שבהמשך הדרך יתמכו במירוץ שלו לכיבוש הליכוד ולראשות הממשלה. בין השאר יצר קשר עם המיליונר ראובן מאטוס, מי שהקים את חברת הגלידה האגן-דאז. מאטוס, שמת בשנה שעברה, היה במשך שנים אחד התורמים הגדולים של נתניהו. הוא העביר מיליוני דולרים ליישוב היהודי בחברון ולעטרת כוהנים, ונחשב לאחד התומכים הגדולים של הליכוד. בעבר היה מעריץ ותורם נדיב של מאיר כהנא. "אם הוא נזקק לכסף", אמר בעבר, "אני פשוט נתתי לו". אשתו של מאטוס שומרת עד היום על קשר קרוב עם נתניהו.

תומך נוסף הוא מארווין ג'וזפסון, ראש ה-ICM - סוכנות האמנים והמו"לות הגדולה בעולם. גם ג'וזפסון ידוע כאחד התורמים הגדולים של הליכוד ושל נתניהו בפרט, והשניים נחשבים אף לידידים. גם עורך הדין הידוע בארי סלוטניק, שייצג לאחרונה את ברנארד גואז, השודד שנפגע ברכבת התחתית בניו יורק, הוא מתורמיו הגדולים של נתניהו.

רשימת הלקוחות של סלוטניק כוללת את כל השמות הגדולים במאפיה הרוסית והאיטלקית בארצות הברית. הוא היה חבר קרוב מאד של כהנא ואף הכיר בזמנו בינו לבין ג'וזף קולומבו, לא הכומר, שהפך למעין מלאך שומר פיננסי של הליגה להגנה יהודית בתחילת שנות השבעים. סלוטניק, אגב, אמר לאחרונה כי "ההיסטוריה עוד תשפוט את כהנא כאחד הגיבורים הגדולים של היהדות". הוא

אישר כי הוא תורם כסף רב לפוליטיקאים ישראלים מהימין שהתמודדו בבחירות האחרונות, אך סירב לנקוב בשמם. מקורות המקורבים אליו אישרו כי נתניהו הוא מוטב ותיק.

אבל אחד התורמים החשובים ביותר של נתניהו, כמו גם חברו הטוב, הוא רון לאודר, יורשה של אילת הקוסמטיקה אסתי לאודר. לאודר התמודד בעבר על ראשות העיר ניו-יורק (והפסיד), והוא אחד התורמים החשובים ביותר של תנועת הליכוד בארה"ב. ל"כל העיר" נודע ממקורות בניו-יורק כי לאודר מזרים את כספיו לליכוד ולנתניהו דרך מכונים הממוקמים גם בארה"ב, דוגמת מכון-יונתן ומכון-שלם. על התרומות למוסדות האלה הוא מקבל פטור ממס בארה"ב, ובאמצעות המכונים מגיע הכסף למוסדות הרלוונטים בארץ. במקרה של מכון-שלם, לאודר עצמו משמש כיושב ראש חבר הנאמנים של המכון.

לאודר מעסיק היום את מי שעבד בזמנו עם נתניהו במטה הפריימריז שלו בליכוד, איציק פישר, איש מחשבים שהגיע אל נתניהו דרך איל ארד ולפי עדויות עדיין אחראי על איסוף התרומות בניו יורק עבור נתניהו והליכוד. גם אשתו לשעבר של נתניהו, פלייר, מועסקת על ידי לאודר. מכריו מספרים שדלתו של לאודר פתוחה בפניו ו"הוא יעשה בשבילו הכל". בין השאר, הוא זה שחיבר בין נתניהו ליועץ הבחירות המסתורי, ארתור פינקלשטיין, שקיבל ממטה נתניהו שכר טרחה מופלא, גם בקנה מידה אמריקאי, של אלף דולר לשעה.

קשריו עם אילי ההון עזרו לנתניהו לא רק בקריירה הפוליטית, אלא גם בחייו הפרטיים. בנובמבר 1991 חשף יגאל לביב ב"חדשות" כי נתניהו התגורר עם שובו מהאז"ם בדירת פאר, ברחוב הירקון 240 בתל אביב, שהעמיד לרשותו בחינם המיליונר האוסטרלי ג'ק מנדל. מנדל שייך לקבוצת אילי הון אוסטרלית שביקשה להשקיע בארץ בתחילת שנות השמונים, בעיקר בנדל"ן ובטקסטיל.

לביב העביר את ממצאיו למבקרת המדינה, שבדקה ומצאה כי אין חשש לניגוד אינטרסים בקבלת הדירה ממנדל. היא אף הודיעה על כך לנתניהו. בראיון מאוחר יותר הציג נתניהו את הדברים כאילו המבקרת פתחה בחקירה ביוזמתו.

אבל הדירה בתל אביב לא היתה היחידה שנתניהו קיבל לרשותו ממיליונר. בירושלים, למשל, הועמדה לרשותו דירה מפוארת על ידי המיליונר סנדי אייזנשטט, שמחזיק בארץ בין השאר חברת חיפוש גז ונפט.

התשתית הפיננסית הנוחה שיצר לעצמו נתניהו מזמנת לו גם חיים נוחים. בני הזוג ג'וזפסון מארחים בקביעות את בני הזוג נתניהו כשהם מבקרים בארצות הברית. בנדיבות רבה, יש לציין.

את ירח הדבש שלהם בילו שרה ובנימין נתניהו במסע דילוגים בין מיליונר אחד לאחר. באיטליה אירח אותם איל תקשורת מקומי. בבלגיה מיליונר נוסף. בניו יורק היה זה מאטוס ובחוף המערבי היו אלה ג'וזפסון והמיליונר שלדון אדלסון, שהעמיד לרשותם את בית החוף שלו במאליבו ואת מטוסו הפרטי, שלקח את הזוג לסן-פרנסיסקו ולאס-וגאס.

אדלסון, אגב, קיים את חתונתו כמה חודשים אחר כך במשכן הכנסת, דבר שגרר ביקורת רבה על הפיכת המוסד הפרלמנטרי לאולם אירועים. יושב ראש הכנסת דאז, דב שילנסקי, הסביר להגנתו כי פנו אליו מלשכת נתניהו, שהיה אז סגן שר החוץ, וציינו כי כמה שרים ישתתפו ולכן אישר את האירוע. השרים שהשתתפו אגב, היו משה קצב, רוני מילוא ונתניהו עצמו.

אדלסון סיפר אז שפנה אל נתניהו וביקש ממנו עזרה בארגון החתונה בכנסת. נתניהו נענה בשמחה, אבל אחרי שהושמעה ביקורת על נסיבות השמחה, אמר נתניהו ש"מלכתחילה הוצג בפני האירוע בידי יוזמיו לא כאירוע פרטי, אלא כמתן הוקרה ציבורית לקבוצת תורמים לישראל".

אבל החבר החשוב מכולם הוא טד אריסון, ישראלי-אמריקאי המחזיק בין השאר באוניות השעשועים הידועות כספינות-האהבה. אריסון מבקש עתה לרכוש את השליטה בבנק הפועלים באמצעות קבוצת קלרידג'-אריסון. מדובר באחת המכירות הגדולות ביותר של המדינה בזמן הקרוב, וממשלתו החדשה של נתניהו תצטרך להחליט על הזוכה המאושר. אריסון גם רכש לאחרונה את השליטה בשיכון ובינוי, מחברות הבנייה הגדולות במדינה, שנזקקת לא מעט לשירותי מנהל-מקרקעי-ישראל.

גם המיליונר לאודר עלול להזדקק לעזרתו של ידידו נתניהו. הוא מתעניין ברכישת בזק לכשתופרט. ונתניהו, הוא הרי כבר הודיע כי בכוונתו להקים במשרד ראש הממשלה רשות להפרטה, שתהיה אחראית על כל המכירות האטרקטיביות האלה.

"לזכותו של נתניהו ייאמר", אומרת דמות ניו-יורקית המצויה בעלילות הממון, "שהוא מחזיק בכל-כך הרבה חברים עשירים והוא קיבל מכולם כל-כך הרבה כסף והטבות, שהוא בהחלט יכול להרשות לעצמו לדחות אחד או שניים."

אני יותר יפה ממך, אני יותר יפה מרינה מור

שש שנים היתה פלייר קייטס אשתו של הדיפלומט נתניהו: שנתיים בווינגטון, בזמן השירות בשגרירות, וארבע שנים בניו יורק, בזמן הכהונה באו"ם. בששת השנים האלה התפתחה אצלה לא מעט מרירות. היא מיעטה להתייצב עם נתניהו לקוקטיילים, בנתה לעצמה לוח-זמנים משלה וכשחזרו לארץ, ב-1988, כבר היה לה ברור שהיחסים ביניהם על סף סיום.

נתניהו נשאב לפוליטיקה הליכודית המיוזעת, אבל פלייר התקשתה למצוא לצדו את מקומה. עדיין זכורה אותה תמונה מליל השביעיות, כשנתניהו, המנצח הגדול, נמחץ בין המוני מרכז הליכוד, ופלייר נמחצת לצדו עם חיוך מאולץ.

"הפרידה ביניהם היתה עצובה", מספרת ידידה. "הם עדיין אהבו זה את זה, אבל הבחירה של נתניהו בקריירה ציבורית-פוליטית סתמה סופית את הגולל על האפשרות שיצליחו להיות מאושרים יחד". זמן קצר אחרי שנפרדו סופית, באמצע 1989, שמונה שנים אחרי שנישאו, עזבה פלייר את הארץ וחזרה לארצות הברית.

היום היא אשת קריירה מצליחה, עובדת, כאמור, אצל ידידו של נתניהו רון לאודר ומקפידה בתוקף שלא להתראיין או לדבר על יחסיה עם נתניהו. את השם נתניהו, אגב, שמרה והיא עדיין ידועה כפלייר נתניהו. ידידתה רואה בזה סימן לכך ש"הם בהחלט עדיין קשורים זה לזה". ואמנם, כשנתניהו מגיע לניו יורק הוא קופץ לבקר גם את אשתו לשעבר.

כמו לג'ון קנדי בזמנו, גם לנתניהו יש משיכה לנשים יפות ונטייה לזרום ממערכת יחסים אחת לשנייה, לא פעם במקביל. שלוש פעמים היה נשוי, בחמישה טקסי נישואים, שמו נקשר ללא מעט נשים אחרות. על בגידה אחרת, לפחות, שמע הציבור הישראלי מהאיש עצמו בשידור חי בטלוויזיה. הרקורד הסוער הזה לא מפריע לנתניהו למכור את עצמו כאיש משפחה למופת, אבא ובעל מושלם. רק נתניהו מסוג להגיד בראיון עיתונאי בלי למצמץ, "אני מתייעץ עם שרה בכל דבר", כשכל הציבור יודע שיש לפחות עניין מהותי אחד ששרה נוטרלה ממנו.

אחרי הפרידה מפלייר סיפר נתניהו לידיד כי הכשלונות ביחסים האישיים מעכירים את רוחו וכי אינו חושב שייכנס למחויבות כזו שוב בזמן הקרוב. גם כשפגש זמן קצר אחר כך את הדיילת שרה בן ארצי בשדה התעופה של אמסטרדם, הוא חשב כך. שרה, אגב, היתה זו שהתחילה איתו, והוא התמסר ברצון. רומן חדש נולד ובדרך – נישואים שלישיים ובן ראשון. דבר מזה לא היה מתוכנן, אבל

נתניהו למד להפיק מכך לא מעט תועלת. שרה כאילו תתאים את עצמה למודל האמריקאי הנשיאותי שבעלה אימץ בחדווה.

דוגמה קטנה: זמן קצר לפני הבחירות קפצה שרה להתאוורר בחו"ל, ובמשך כל זמן הטיסה היתה שקועה בקריאת ספר עב-כרס. נוסע סקרן, שביקש לדעת מה תחומי העניין של אשת המועמד לראשות הממשלה, ניצל את ההזדמנות כשהיא קמה להתרענן. נתניהו קראה ספר על אשת נשיא ארצות הברית, הילרי קלינטון.

מאז נבחר נתניהו לראשות הממשלה קל מאד לזהות את השפעות הבית הלבן גם על רעייתו. שרה עמדה לצדו כשעלה לבמה בבנייני האומה לנאום הניצחון והתיישבה לצד כל בכירי הליכוד, כשהיא מנופפת קלות לקהל למשמע הקריאות הקצובות "היידה שרה". שרה מלווה את בעלה לספורים רשמיים וניחום אבלים, ומציפה את התקשורת בתמונות מחויכות שלה עם הבעל ועם הילדים, ביחד ולחוד.

אבל מראית עין לחוד ומציאות לחוד. שרה נתניהו אינה דומה להילרי קלינטון בדבר. למעט אולי, הקארה הבלודיני.

הגברת הראשונה שלנו היא לא אשת קריירה והיא לא תחבר לבעלה שום תוכנית לביטוח בריאות ממלכתי. למעשה, מאז נישא הזוג נתניהו היא לא עבדה אפילו יום אחד, ועוד קודם לכן לא היתה לה כל קריירה אמיתית, אלא אם כן דיילות אוויר היא הגבול.

בתקשורת ובציבור היא מוצגת כפסיכולוגית המתמחה בטיפול בילדים. לא מדויק. שרה נתניהו סיימה תואר שני בפסיכולוגיה חינוכית, התמחות בין תחומית בין פסיכולוגיה חברתית לחינוך. במהלך לימודיה עשתה עבודה על תגובות אצל ילדים ומישהו, איכשהו, הפיץ את השמועה שהיא פסיכולוגית ילדים. ממש כמו בעלה, היא מעולם לא טרחה להעמיד דברים על דיוקם, וכך היא נהנית מהיוקרה המתלווה לתואר פסיכולוגית בשקט ובצניעות לכאורה.

אבל רק לכאורה. כי שרה נתניהו, בניגוד לרושם שהיא יוצרת, רחוקה מלהזכיר את מודל האישה הקטנה והענוגה. ומי כמו בעלה למד את זה בדרך הקשה. כמעט שנתיים עברו מאז הכיר נתניהו את העלמה מטבעון בשדה התעופה של אמסטרדם ועד שהתחתנו. במהלכן, מספרים מכרים, פרח אהבה גדולה, לפחות מצדה של שרה. "היא ממש התאהבה בו", מספר ידיד. "הוא היה מביא אותה למסיבה או אירוע כלשהו והיא לא היתה מפסיקה להסתכל עליו בהערצה מוחלטת."

במשך אותו זמן החל נתניהו לעבוד עם רוני בר, יועצת תדמית. אחרי כמה חודשים התפתח בין השניים רומן חשאי, שום דבר חריג בפוליטיקה הישראלית, ונתניהו תימרן היטב בין החברה הרשמית, שרה, לבין היועצת-מאהבת, בר.

אלא שאז הודיעה שרה לבן זוגה שהיא בהריון. תגובתו הראשונה של נתניהו היתה כעושה. "הוא לא רצה אז מחויבות כזו", אומרים מכרים. "הוא לא תיכנן להתחתן עם שרה". אחיה, חגי בן ארצי, שהתיידד עם נתניהו, הפגיש את השניים עם כמה רבנים, ביניהם רבה של בית אל והרב ישראל לאו. "נתניהו הבין", מספר מכר, "שאם שרה תלד את ילדו ותהיה אם חד הורית זה יהיה סוף הקריירה שלו."

השניים נישאו במארס 1991, על ידי הרב לאו, "וגם זה אחרי הרבה מהפכים מצדו של ביבי", מספרת מכרה. "הוא קבע תאריך וביטל, קבע וביטל. ניכר היה שהוא לא יודע מה לעשות". חודשים ספורים אחר כך, באוגוסט 1991, נולד בנם הבכור, יאיר.

שנה וחצי אחר כך יגויס יאיר למערך התעמולה להצלת מעמדו הציבורי של אביו. בתחילת 1993 הופיע נתניהו ב"מבט" והודיע בשידור חי כי בגד באשתו. למעשה, היה פה ניסיון לשחזר את סצינת ההודעה הטלוויזיונית של המודל האמריקאי ביל קלינטון. אלא שבמקרה של משפחת קלינטון היה מדובר בהחלטה משותפת של שני בני הזוג, בעוד שנתניהו אפילו לא התייעץ באשתו לפני שרץ לדווח לחבר'ה.

מיד אחרי ההופעה הטלוויזיונית ערך מטה נתניהו סקרים לבדיקת תגובות הציבור. התוצאות הריצו אותו לפתוח במערכה לשיקום תדמיתו כאיש משפחה. ימים ספורים אחר כך הוזמנו צלמים למלון שבו שהתה משפחת נתניהו, כדי להנציח את הפסטורליה המשפחתית לכאורה.

אלא שלמעט הזדמנות הצילום שסיפקה, שרה נתניהו, מספרים חברים, לקחה את הגילוי קשה מאד. היא העריצה את בעלה, והוא בגד בה. היא פנתה לעו"ד יעקב נאמן, היום שר המשפטים של נתניהו, כדי שיפתח בהליכי גירושים, אבל נאמן התגייס להשגת שלום בית. "ביבי הבין היטב שאם היא עוזבת אותו הוא גמור", מספר אחד מיועציו באותה העת.

"הוא מאד אהב את יאיר, ממש התאהב באבהות אחרי שהוא נולד, וגם זה היה חשש מבחינתו: ששרה תעזוב ותיקח איתה את יאיר. הניסיון שלו עם נועה לימד אותו שכמעט בלתי אפשרי להיות אבא בשלט-רחוק, והוא היה הרוס מהמחשבה שאותו הדבר יקרה עם יאיר."

נתניהו החל במסע שכנועים, כשהוא אומר לשרה שוב ושוב שזו היתה מעידה חד פעמית, שבר פיתתה אותו ושרק פעם אחת התפתה. שרה, בתגובה, לא היססה למצוא דווקא בבר את האשם. היא התקשרה לביתה של בר, השאירה לה הודעות מעליבות ופתטיות על המשיבון ("אני יותר יפה ממך, אני יותר יפה מרינה מור") וניסתה לשכנע את בעלה של בר להתגרש ממנה.

זמן קצר אחר כך הסבירה שרה לדמות ידועה, שהמליצה לה לעזוב את נתניהו, כי "הוא לא אשם. רותי ממש השתלטה עליו, התלבשה עליו לגמרי". אבל מי שמכיר את המשולש הזה מקרוב יודע היטב כי המציאות הפוכה לגמרי. "רותי וביבי עבדו צמוד מאד במשך שלוש שנים", מספר פעיל ליכוד מהמטה של נתניהו, "ורק בדיעבד כשהכל התגלה, פתאום התחלנו לקשר דברים שקרו, דברים שנאמרו, והתבהר לנו שהרומן ביניהם נמשך כמעט לאורך כל התקופה הזאת."

בכל מקרה, הופעתו של נתניהו קטעה סופית כל סוג של דיאלוג בינו לבין בר. הוא לא סיפר לה דבר וחצי דבר על כוונותיו להופיע מול כל האומה, אפילו לא הזהיר אותה שהיא עומדת להיחשף בניגוד לרצונה. בר שמעה על כך לראשונה, כמו כל אזרח אחר, בטלוויזיה. מאז היא לא ראתה או דיברה עם נתניהו.

מהמשבר של הזוג נתניהו יצאה שרה עם עצבים רופפים. עם איל ארד, יועצו הקרוב של נתניהו ומי שהכיר בינו לבין בר, היא לא מדברת מאז. עיתונאית ידועה התבקשה על ידי מטה נתניהו שלא להתקשר כלל לביתו "כדי ששרה לא תחשוד". ללימור לבנת, שהתקשרה לביתו של נתניהו בשבת, ענתה, "אין ביבי בשבת", וטרקה את הטלפון.

לוח הזמנים של נתניהו מועבר לידיעתה של שרה והיא מטילה וטו על אירועים שאינה מעוניינת שישתתפו בהם. "היא פשוט החליטה שאם היא נשארת איתו, אז היא תעשה הכל כדי להפוך לאשת ראש הממשלה", מספרת הידידה. "וביבי הפך להיות אסיר-תודה שלה, במלוא מובן המילה". כיום היא מכריעה לאילו סיורים או אירועים תצטרף אליו. יותר מזה: כל החלטה שלו עוברת דרכה.

בבית היא שולטת בו ביד רמה, כמו בכל אדם אחר הנכנס לשם. מטפלות, למשל, היא החליפה לא מעט. שרה נתניהו היא חולת ניקיון מושבעת ולא קל לרצות אותה. כדי לגעת בילד צריך קודם

לשטוף ידיים; את הכביסה צריך להוציא מהמכונה כך שלא תיגע בדפנות ("כי יש שם חיידקים") ובגן היא אוסרת על הגנת להאכיל את יאיר עם שאר הילדים, מחשש למחלות. "ראיתי אותה פעם צורחת על יאיר, כשהיה בן שנה וחצי, כי הוא אכל במטבח וליכלך", מספרת מכרה, "וגם על ביבי ראיתי אותה צועקת, כי הוא לא הוריד נעליים כשנכנס לבית."

אשת ראש הממשלה מרגישה שהרוויחה בזכות את התואר הזה. "הוא לנצח יכיר לה תודה על שלא עזבה אותו. היא הפסיקה להכיר לו תודה על שהתחתן איתה", אומר מכר. "הם מצאו את המכונה המשותף בשאיפות האיטיות שלהם."

שרה נתניהו גם למדה דבר או שניים מבעלה: כשיאיר היה בפעוטון של העירייה והגיע לגיל שהיה צריך להוציאו משם, הפעילה עם בעלה לחצים על אהוד אולמרט כדי שישאירו שם את הפעוט. אלא שהורי הילדים האחרים התעקשו שיהגו ביאיר כמו בכולם, והתוכנית סוכלה. בפעם אחרת כשילדי הגן השתוללו להנאתם, התקשרה שרה לאביו של אחד הילדים. "היא אמרה לי שאני צריך להוציא את השד שלי מהגן, כי הוא פוגע במלאך שלה", סיפר האב. "היא גם הסבירה לי שאני אעשה בכך מצווה גדולה". והיא לא צחקה. שרה, כמו בעלה, לא ידועה כבעלת חוש הומור.

אבל יותר מהכל ניתן ללמוד על שרה נתניהו מהדרך שבה התנהלה מול עיתון "מעריב", כשזה ביקש לראיין אותה לקראת הבחירות. ביולי מוסקונה-לרמן, כתבת מוסף "סופשבוע", ישרה איתה במשך כמה שעות, הצלמת רלי אברהמי צילמה עשרות תמונות. בהתאם לסיכום מוקדם עם העיתון, קיבלה נתניהו לידיה את הכתבה ואת התמונות לפני הפירסום. היא פסלה הן את הכתבה והן את התמונות, ללא מתן נימוק.

במקום זאת ביקשה שכתב אחר יראיין אותה, ושלחה לעיתון תמונות שהכין עבורה גדי דגון. את כתבתו של אביחי בקר, הכתב השני שנפגש עמה, שיכתבה לבלי הכר. ומה הוסיפה לכתבה שלא הופיע בנוסח המקורי? ששרה נתניהו, בת ה-38, "נראית צעירה מגילה". בדיקה מהירה בארכיונים מגלה שזה בדיוק מה שנכתב על הילרי קלינטון בזמנה, כשכבר מזמן עברה את גיל הארבעים.

לא יכול להיות שלא באים לשלם אחרי

בתחילת שנות השמונים כתב דן בן-אמוץ ב"חדשות" על מקרה מוזר שקרה לו עם אחד, בנימין נתניהו. הם נפגשו לפגישת רקע בענייני עבודה, אכלו מה שאכלו, שתו מה ששתו, ובסוף הפגישה קם נתניהו, לחץ את ידו והלך. דן בן-אמוץ, שבכל ימיו איש לא האשימו בביישנות יתר, גילה מאוחר מדי שהוא נשאר לבד עם החשבון.

החוויה של בן אמוץ היא בגדר תיעוד ראשון של מה שיהפוך מאוחר יותר לשיטת נתניהו לחיים הטובים. הנוסחה הזו הופעלה מאוחר יותר גם עם רבים מהכתבים והפרשנים הפוליטיים. מיכל קפרא מ"מעריב" תיארה באחת מכתבותיה, איך בסיום פגישה קם נתניהו והלך לדרכו, כאילו מובן מאליו שהיא הספונסורית שלו. על סמך ניסיון דומה, סיפר לאחרונה פרשן פוליטי ידוע, שהוא מעדיף לשוחח עם נתניהו בטלפון מטעמים של חסרון כיס.

היחס הזה, אגב, לא שמור רק לתקשורת העוינת. עוזר לשעבר של נתניהו הסביר פעם, שהפסקת עבודתו עימו נבעה ממניעים כלכליים. היה לי נורא מעניין לעבוד איתו, אמר האיש, אבל זה עלה לי ביוקר. יותר מדי זמן שילמתי חשבונות שהוא הותיר אחריו.

סגנון חייהם של חבריו המיליונרים נשאר טבוע בנתניהו. הוא חובב מושבע של בתי מלון, ותקופה מסוימת בילה כמעט כל סוף שבוע עם שרה בבית מלון אחר (הייאט בירושלים, רימונים בצפת, וקינג דייוויד והילטון בתל אביב הם החביבים עליו), נפגש שם עם קרובי משפחה וחברים, ועשה בהם את

החגים. גם את פגישותיו הוא אוהב לקיים בלובי של בתי מלון, זיכרון מתוק משנותיו בחו"ל. לכן גם לא מפתיע שאת יום ההולדת הרביעי של יאיר בחר לחגוג בקינג-דייוויד, ואת ברית המילה של בנו אבנר, לפני כשנה וחצי, במלון הייאוט.

נתניהו חי כמו איש העשירון העליון ומבלה כמוהו, על אף שהוא מרוויח כמו איש העשירון הבינוני. ותאמינו לו, לו זה עולה פחות. יש לו משכורת של חבר כנסת והכנסות של כמאה אלף שקלים לשנה מהרצאות ומתמלוגים מהספרים שכתב (הנתונים מתבססים על הצהרת ההון שמסר הח"כ נתניהו על פי החוק לכנסת). הסכום המכובד הזה לא מספיק, כדי שהוא, שרה ושני הילדים יחיו כמו שהוא היה רוצה.

לפני יותר משנה פירסם "כל העיר" תחקיר על חגיגת ההנחות של נתניהו, כולל עדויות של בעלי מסעדות בעיר שתיארו איך נתניהו אוכל, מקבל שירות, ופתאום נזכר שאין עליו מזומנים. וכך תוארה השתלשלות העניינים: "מישהו כבר יבוא לשלם, הוא אומר, אבל המישהו הזה לא תמיד מגיע". בעל מסעדה אחת סיפר איך הציע לנתניהו, אחרי שהסצנאריו הזה חזר על עצמו, ללוות כסף מהנהג שלו. נתניהו חזר עם כסף, אבל אז החל לדרוש הנחות ולהתמקח על גובה ההנחה.

במלון הילטון בירושלים סיפרו איך נהג נתניהו להתעלם לחלוטין משאלת התשלום על האירוח שלו בקומת האקזקיוטיב-לאונג', עד שהאחראי במלון ביקש ממנו לשלם. "הוא היה מתנהג כאילו מה בכלל מטרידים אותו בענייני כסף. עד שלבסוף העבירו את כל החשבונות למרכז הסיעה. גם אז היו צריכים לרדוף אחריהם המון זמן".

במלון מפורסם אחד סיפרו איך דרש נתניהו הנחה על אירוע משפחתי, קיבל הנחה של חמישים אחוז וסירב להסתפק בה. כשהנהלת המלון סירבה להוריד את המחיר עוד יותר, העביר נתניהו את האירוע למלון אחר, שיודע איך להתנהג עם ראשי ממשלה לעתיד.

מלצרית ממסעדת הצריף בימק"א סיפרה דומה: "הוא בן המון פעמים ולא משלם. הוא אומר, אין לי כסף כרגע, אני תקוע בלי מזומנים. הוא טען שהוא ישלח אנשים שיבואו לשלם, ולדעתי הם אף פעם לא באו..."

"יום אחד כשהוא בא למסעדה עם אשתו והבן, ניגשתי אליו ובעצה אחת עם בעל המסעדה אמרתי לו שבכל הפעמים שנדמה לו שאנשים משלמים אחריו, זה לא קורה ואני נאלצת לשלם עליו מכיסי הפרטי. אז הוא אמר לי: 'זה לא ייתכן, זה לא יכול להיות שלא באים לשלם אחרי, אני איש ציבור וזה לא יכול להיות'."

"בסוף הארוחה הוא אמר לי שמאד לא נוח לו מכל העניין, ודחף לי כסף על הארוחות הלא משולמות. שלושים שקל הוא נתן לי, בדיחה, עדיף היה שלא היה נותן כלום". אגב, בכתבה שהתפרסמה על אשת ראש הממשלה ב"לאשה" אחרי הבחירות, סיפרה שרה שהצריף היא אחת משתי המסעדות האהובות עליה.

אבל שיטת נתניהו לחיים טובים אינה מוגבלת למסעדות בלבד. כששרה נתניהו רצתה מכונת טויוטה, לחץ בעלה על המוכרים לתת לו הנחה, וכשעמדה ללדת, הצליח לארגן לה לידה פרטית ללא תשלום. כשרצו לקנות דירה חדשה, לחצו על הקבלן שייתן להם הנחה, ונתניהו הסביר ש"הוא לחוץ בכסף" ושדייר ברמתו יעלה את ערך הבניין.

ועד הבית של הבניין שבו יש לזוג דירה סיפר שראש הממשלה המיועד חייב יותר מאלף שקלים דמי ועד בית, ומשרד נסיעות דיווח על חוב של כעשרת אלפים דולרים בגין כרטיסי טיסה במחלקת עסקים, שחלקם על שם שרה, זו שטסה איתו כל הדרך.

כל פניותיהם של בעלי משרד הנסיעות נענו בתשובה שהכסף יועבר מיד, כשתתקבל חתימה של תורם זה או אחר. משרד הנסיעות וועד הבית קיבלו את הכסף מיד אחרי ש"כל העיר" הפנה אל דוברו של נתניהו, שי בזק, שאלה בעניין החובות הלא מכוסים. נתניהו, מצדו, באמצעות דוברו, הכחיש את כל העובדות וטען שעושים לו רצח אופי כדי לחסל את סיכויי בבחירות.

ממצאי "כל העיר" על ההנחות של נתניהו הועברו לפני כשנה לבדיקת היועץ המשפטי לממשלה, מיכאל בן יאיר. זה החליט שלא לפתוח בחקירה, בטענה כי בכתבה אין די פרטים שיאפשרו זאת. אבל, הדגיש היועץ, בניסוח יוצא דופן למדי שנתניהו ודאי זוכר לו היטב, הפרטים נמצאים לפני הציבור. יקרא הציבור וישפוט.

הציבור קרא, ונתניהו המשיך בשלו. שבועות אחדים לפני הבחירות פירסם "כל העיר" כתבה על הדירה שקנו בני הזוג נתניהו ברחוב עזה. מוכר הדירה, פרופ' חיים דסברג, סיפר איך נתניהו ניצל את טוב לבו ואת האמון שהוא נתן בו.

נתניהו, שביקש לשמור את דבר הרכישה בסוד, דרש שדסברג ייתן כתב ערבות לאחת השכנות, שחששה שהשיפוצים שנתניהו תיכנן בדירתו החדשה יפגע בדירתה. בתמורה התחייב נתניהו לתת כתב ערבות משלו. השיפוצים גרמו לנזקים חמורים, נתניהו לא עמד בהתחייבותו, והשכנה תבעה אלפי שקלים מדסברג.

בתצהיר שהגיש לבית המשפט סיפר דסברג, איך נתניהו הוליך אותו שולל כדי לחסוך כמה עשרות שקלים, וכיצד אשתו, שרה, איימה עליו ביחסי שכנות גרועים. בעקבות הפירסום, בהוראה מגבוה, מיהר קבלן השיפוצים לחתום על שטר ערבות שיחליף את השטר של דסברג ויפטור את נתניהו ממחויבותו.

למדיניות המוניטארית הפרטית של נתניהו יכולות להיות משמעויות כבדות משקל בתוקף תפקידו הנוכחי. קחו למשל את האדריכל הצמוד של נתניהו, מרק פלם. פלם הוא חבר של נתניהו מספסל הלימודים, ובכתבה שפורסמה לפני שנה סופר שהוא "מתרוצץ עם נתניהו מדירה לדירה, מפרויקט לפרויקט. אולי בזכות החברות, נתניהו לא משלם לו בזמן ולא מקפיד על מלוא שכרו. פלם בכל זאת מתעקש לשרת את נתניהו במסירות, אולי מתוך ציפייה לגמול משמעותי יותר בעתיד". כך נכתב ב"כל העיר" במאי 1995. השבוע נודע שפלם נבחר להיות הארכיטקט שישפץ את בית ראש הממשלה.

ביבי יעשה בית ספר לכל הנסיכים האלה

בלילה שבו נרצח רבין, ארבעה בנובמבר בשנה שעברה, כינס נתניהו את יועציו הקרובים לדיון בתגובת הליכוד. בשלב מסוים, מספרים, העלה נתניהו את האפשרות, שהליכוד ידרוש ללכת מיד לבחירות. "תפקידה של אופוזיציה הוא להילחם על החלפת השלטון", חזר באוזני יועציו על אותה סיסמה שהשמיע בהרבה הזדמנויות קודמות.

רק אחרי שהתמונות בטלוויזיה העבירו בבירור את הדעת הקהל, הבין כי אם ייזום את הקדמת הבחירות עכשיו, יפסיד. מאותו רגע עטה על עצמו נתניהו תדמית ממלכתית להפליא ("שלטון מחליפים בקלפי, לא בכדורים").

זה שמונה שנים, מאז שנכנס לפוליטיקה, מתכנן נתניהו להיכנס למשרד ראש הממשלה. כל הצהרה, כל החלטה, כל פעולה התקבלו בהתאם לתוכנית המסגרת הזו. מה ששירת את המירוץ של נתניהו לתפקיד הנכסף הפך למשימה קדושה; מה שעלול היה לפגוע בו הפך למטרד. זה נכון לגבי המדיניות שנקט ולגבי מערכות היחסים שיצר.

פרשן פוליטי ידוע אמר השבוע, שנתניהו השתלט על הליכוד כמו שאיש עסקים מבצע השתלטות עוינת על חברה בורסאית: קודם קונים מניות, כורתים בריתות עם אנשי מפתח, ורק אחרי שאתה בפנים מתחילים לקבוע עובדות בשטח, להחליף את ההנהלה, עד שלא נותר זכר לחברה כפי שהיתה בעבר. כך בדיוק פעל נתניהו בליכוד.

כשהגיע לארץ, אחרי שירותו באו"ם, הצמיד אליו לא מעט פעילי ליכוד מרכזיים, ביניהם אותו איציק פישר, היושב היום בניו יורק, יושב ראש סניף הליכוד באריאל דאז, יעקב אקסט, חברת המרכז יפה מוטיל, אורי אלוני ואחרים. הוא גם חבר בהמשך לאחד, איווט ליברמן, שהיה ידוע כתומך ליכוד מובהק אבל לא מילא פקיד מרכזי במצודת זאב. במקביל השתדל, למרות תיעוב שלא תמיד הצליח להסתיר, לחבור אל מנהיגי המפלגה באותן שנים, יצחק שמיר, אריק שרון, דוד לוי ומשה ארנס.

ארנס, שנתפס עד היום כפטרוננו של נתניהו, מצא בו בעל ברית נאמן, שהצהיר כי מטרתו להריץ את ארנס לראשות הליכוד כששמיר יפרוש. נתניהו ידע מארנס כי אינו מתכוון להתמודד על ראשות הליכוד, אבל העדיף להציג את עצמו בשלב ההוא כאיש מחנה ולא כראש מחנה, בידעו כי עדיין חסרה לו האחיזה הדרושה במפלגה כדי להצהיר על עצמו כמי שראוי בעתיד להנהיג אותה.

בארבע השנים שהיה סגן שר, הקפיד נתניהו שלא לתקוף חזיתית ובגלוי את מנהיגי המפלגה, גם כשהשר הממונה עליו, דוד לוי, השמיץ אותו בכל דרך אפשרית, אסר עליו להופיע בטלוויזיה ומנע ממנו להשתתף בקבלת ההחלטות של המשרד. גם שרון, מרידור, מגן ובעצם מי לא, השמיצו את נתניהו שוב ושוב.

פעיל ליכוד שעבד איתו באותן שנים נזכר השבוע, בעת שעקב אחרי מלאכת הרכבת ממשלת נתניהו, איך היה נתניהו שומע את משמיציו ושותק, "אבל מחייך כשאייל ארד, שבא איתו מהאו"ם, היה אומר לנו, 'אל תדאגו, יומם יגיע. ביבי יעשה בית ספר לאל הנסיכים האלה, הוא כבר יהפוך אותם לקטנים.'"

כמה חודשים לפני הבחירות לכנסת ב-1992 הגיעה אל נתניהו הצעה רצינית להתמודד מטעם הליכוד על ראשות עיריית ירושלים. גורמים בכירים במפלגה, שהחלו לתכנן את כיבוש העיר מידיו של טדי קולק, מצאו בנתניהו מועמד עם פוטנציאל גדול לניצחון. "הוא נתפס אז בציבור כאיש כל-כך הגון, כל-כך נקי מעסקנות", מספר איש ליכוד, "שחשבנו אז שהוא היחיד שיוכל להביס את קולק."

במטה נתניהו התלהבו מההצעה. "דנו בזה זמן ממושך", מספר אקסט, יועץ של נתניהו באותה תקופה וחברו מאז, "ואני דווקא ניסיתי להשפיע עליו שייקח את זה. אמרתי לו שאם הוא יכבוש את ירושלים, הוא סולל לעצמו דרך ישירה לראשות הממשלה". נתניהו על פי אקסט, דחה את ההצעה. "הוא אמר לנו שזה לא בתוכניות שלו, שהוא רוצה להישאר במסלול שקבע לעצמו."

במידה רבה נתניהו קיבל במתנה את הפסד הליכוד בבחירות 1992. לו ניצח הליכוד אז, סביר להניח שנתניהו היה נתקע בתיק כלשהו, לאו דווקא מרכזי, ושרון, לוי, שמיר וארנס היו ממשיכים להנהיג את המפלגה ולהתקוטט ביניהם למי יש יותר כבוד. במקום זאת, חודשים ספורים בלבד אחרי הפסד בבחירות, התמודד נתניהו על ראשות הליכוד, כשהוא מבטיח לחברים שיצליח סוף-סוף לנקות את המפלגה מהעסקנות ומהקרבות הפנימיים שהובילו לתבוסה. בתחילת 1993 קטף בניצחון מוחץ את ראשות הליכוד מידי בגין, לוי ושרון.

מרגע זה הפכה ההשתלטות על הליכוד לעניין ארגוני טהור. נתניהו החדיר לכל מנגנוני הליכוד את אנשיו שלו, החל בוועדת הביקורת, דרך ראשי הסניפים וכלה במנכ"ל, איווט ליברמן. "נתניהו התגאה אז שליברמן נבחר כמנכ"ל מקצועי, לא פוליטי", מספר פרשן פוליטי. "בפועל, ליברמן היה סופר-פוליטי, אבל בהחלט לא שיחק לפי כללי המשחק הפוליטי."

ליברמן עשה עבור נתניהו את העבודה השחורה: הוא פיטר ראשי סניפים, החליף סגל במצודת זאב. "ניקה את האורות", אומרים שם. לא מעט אנשים שראו עצמם קרובים לנתניהו בראשית הדרך גילו פתאום שלא צריך אותם יותר. "כשביבי לא היה צריך מישהו יותר", מעידה עובדת, "הוא פשוט היה אומר לאיווט".

למעשה, ליברמן הפך למוציא לפועל של נתניהו בליכוד, כשהאחרון מפתח בו תלות מוחלטת, שיש אומרים, הפכה את ליברמן להיות האיש שיש לו את המילה האחרונה, לא נתניהו. השבוע, כשליברמן כמעט טירפד את מינויו של דן מרידור לשר, אמר הפרשן ירון דקל בקול ישראל ש"כדאי להקשיב למה שאומר נתניהו כי הוא האיש הכי מקורב לאיווט".

בשלב שבו עסקו בליכוד בניתוח הכישלון הצפוי בבחירות, הצהיר נתניהו: "בונים מנהיגות מנצחת". המסר הזה נקלט. נתניהו לא נדרש להציג משנה מדינית סדורה, או אלטרנטיבה רצינית לתהליך השלום של השמאל. לבוחריו בליכוד הספיקה ההבטחה שהמפלגה תשוב לשלטון אחרי ארבע שנות אופוזיציה, ואולי אפילו קודם לכן.

תסמונת דומה ידעה בעבר גם מפלגת העבודה: רבין ניצח בבחירות הפנימיות את פרס לא משום שהציע דרך אטרקטיבית יותר, אלא מפני שחברי המפלגה העריכו שסיכוייו להיבחר לראשות הממשלה גדולים משל פרס.

הנוסחאות הסיסמתיות, שנתניהו הביא איתו מארצות הברית והאופן בו ידע לתפעל את התקשורת, נתמכו לקראת הבחירות בקו ההסברה שהתווה יועץ הסתרים ארתור פינקלשטיין. נתניהו מתמחה בשפת גוף נכונה, במקצב רטורי מעולה, והקהל מסתבר לא דרש יותר מזה.

פרשנים פוליטיים הזכירו השבוע שגם במקרים אחרים העדיף הציבור את המסר הפשוט על פני המשנה המסובכת והמורכבת. כך ניצח אהוד אולמרט את טדי קולק, כך גבר רוני מילוא על אביגדור קהלני, כך הכניע בנימין נתניהו את בני בגין בבחירות לראשות הליכוד, ואת שמעון פרס בבחירות לראשות הממשלה.

במקביל, המשיך נתניהו לעבוד על התדמית הממלכתית המהוגנת שלו. שרה פה, יאיר שם, דגל ישראל ברקע, והיידה, לניצחון.

בתורת השלבים של נתניהו נרשמו כמקדמי מטרה תמיכתו בחוק הבחירה הישירה, בניגוד לעמדת הסיעה שלו, וחשיפה תקשורתית מחושבת. בליל הפריימריז הוא התראיין בו זמנית לערוץ הראשון ולערוץ השני, ואילץ את הצופים לצפות בדבריו לאומה, בניגוד לפרס, שנתן ראיונות נפרדים ואיפשר להם לבחור בערוץ המתחרה.

בעימות הטלוויזיוני נתניהו גם דרש זמן מסך שווה לזה שמקבל ראש הממשלה, והתעקש להתעמת ישירות איתו כשווה בין שווים. כשאהוד ברק טען ש"כשרבין פרץ את הדרך לירושלים, ביבי עוד היה בעריסה", שלח נתניהו את לימור לבנת להגיב במקומו. הוא ביקש להבהיר שהוא עצמו אינו מעוניין לעסוק בקטנות כאלה.

בעניין הדבקות במטרה, נתניהו כבר הוכיח שזה הצד החזק שלו. נחום ברנע מ"דיעות אחרונות" אמר, למשל, לפני הבחירות, שנתניהו יהיה ראש הממשלה ולו רק משום ש"הוא כל-כך רוצה". וכוח הרצון האדיר הזה בהחלט יכול להיות מתורגם להישגים גדולים, "אבל רק אם ההישג תורם קודם כל לו אישית", מעיד מכר. "את לא תראי אותו נלחם על מטרה צודקת, אם זה לא תורם להצלחה שלו באופן ישיר".

בהקשר הזה מספרים, שימים ספורים לפני מבצע ענבי זעם כינס נתניהו את מטה הבחירות שלו בהילות. נודע לי, אמר להם בשיא הדרמטיות, שעומדת לפרוץ מלחמה בצפון, שאולי גם הסורים ישתתפו בה. צריך להיערך לתגובה אם אנחנו תומכים או לא, ואיך זה משפיע על הבחירות. אלה מהנוכחים שלא ליוו את נתניהו זה שנים היו מבוהלים. הם קודם כל חשבו על הסכנה למדינה, לחיילים בחזית. נתניהו לעומת זאת, התמקד בשאלה כיצד תשרת המלחמה הזו את מטרותיו שלו.

ההערכה הרווחת היא שנתניהו כבש את היעד, אבל אין לו מושג מה לעשות איתו. אין לו תוכנית מדינית של ממש. אין לו מושג אם להחזיר את חברון ואיך לעשות זאת. פרס הקים צוות פעולה למאה הימים הראשונים של הממשלה. לנתניהו אין צוות כזה. יש לו עוזר מרכזי אחד, ליברמן, שנחשב לחסר ניסיון לא פחות ממנו. פרשן פוליטי מנוסה טען השבוע שאילו היה נתניהו ממנה את אהוד אולמרט למנהל המשא ומתן הקואליציוני, היה משיג תוצאות טובות בהרבה מאלה שזכה להן בסופו של דבר.

נתניהו הבטיח "ממשלה של מומחים", ונכנע לבסוף לאוסף של תככים פוליטיים קטנוניים. ככל הנראה, הוא ייעד מראש את יצחק מרדכי לתפקיד שר הביטחון ואת פרופ' יעקב נאמן לתפקיד שר המשפטים. כל שאר התיקים חולקו בחיפזון, ללא תכנון, תוך שליפות לא מקצועיות מהשרוול ותוך כניעה יומיומית ללחצים.

זה התחיל עוד במשא ומתן עם המפד"ל, שקיבלה את כל הדרישות שהעמידה. העובדה הזו גרמה לנתניהו נזק כפול. מצד אחד, צומצם שטח העוגה שנותר לחלוקה. מצד שני, הוגבר תיאבונן של המפלגות האחרות. כך נוצרה אנדרלמוסיה בלתי אפשרית, שבה מונה אריאל שרון, למשל, באופן היפותטי, לתפקידי שר האוצר ושר הבינוי והשיכון ואולי אפילו שר הביטחון. בסוף הבטיחו לתפור לו תיק תשתיות מיוחד, בפזיזות של הרגע האחרון, ללא בדיקה רצינית, והכל תוך הצהרה ש"זה חשוב לתשתיות, לא לשרון".

הכישלון בתהליך הרכבת הממשלה מלמד לכאורה שנתניהו איננו יודע לעמוד בלחץ. הוא הוכיח כישרון בלתי מבוטל לחתירה בלתי נלאית למטרה נקודתית, אבל נכשל בקבלת החלטות בזמן אמת. כך קרה בהחלטה הפזיזה לחבור למוחמד עבדל אל ווהאב דראושה בהצעת האי אמון על הבנייה היהודית בירושלים, כך קרה בחלוקת התיקים השבוע.

פרשן פוליטי ידוע מעריך שנתניהו לא הבין עדיין שכל החלטה שלו בימים אלה היא הרת גורל. כך, למשל, לא ידע לחזות את הדלפת טיוטת קווי היסוד של הממשלה לאסד, שמיהר לכנס ועידת פסגה ערבית. "הדבר שהכי מפחיד אותי", אומרת מכרה, "זה שהוא ייכנס לפרנויה שסוריה, נאמר, עומדת לתקוף אותנו, וכדי להקדים רפואה למכה, יפעיל את הצבא ראשון. הרי זה בדיוק מה שהוא עשה, להבדיל, בפרשת הקלטת הלוהטת".

בכלל, מספרים מכריו, נתניהו לא יודע להתמודד במצבי לחץ. "בכל פעם שיש משבר, הוא נהיה חולה", מספרת עובדת. "והוא היה חוטף שפעת לפחות אחת לחודש, הולך הביתה לאיזה יום-יומיים". וכך, באחד הימים בשבוע שעבר, כשהמשא ומתן הקואליציוני היה על סף פיצוץ מוחלט, חש נתניהו בבטנו ופרש לביתו.

"הוא איש חסר תובנה בסיסית, אינטואיציה", מספר אחד מעובדיו הקרובים בעבר, "והוא יודע את זה. לכן הוא מתייעץ, מבקש סקרים על כל דבר. אבל ברגע המבחן שצריך לקבל החלטה, אין לו את הדבר הזה שנקרא שיקול דעת".

מכר נוסף של נתניהו מעיד כי הוא חסר כל "מניפולטיביות, ספקולטיביות ואינטואיטיביות". במילים אחרות, הוא רואה את העולם סביבו בשחור לבן, ובהתאם לכך מקבל את החלטותיו. "הוא קובע

לעצמו מטרה, וכל דבר נמדד לפי 'משרת את המטרה או לא'. הוא לא מסוגל למדוד דברים בטווח רחוק יותר, איך הם השפיעו על מטרות אחרות, למשל."

היה השבוע מי שהעריך שאם כך מנהל נתניהו את המשא ומתן הקואליציוני, ייתכן שייכנע גם ללחץ האמריקאי ויעשה שלום תוך ויתורים מרחיקי לכת על האידיאולוגיה שאין לו. מצד שני, הוא צפוי גם ללחצים מתוך מפלגתו, מצדם של אנשים בעלי עמדות ברורות יותר משלו. לא במקרה דרש בני בגין נוסף למשרת שר גם חברות בקבינט הביטחוני. הוא יגיע לשם במטרה ברורה לבטל את הסכמי אוסלו. ייתכן שהלחץ של קלינטון יגבר על הלחץ של בגין וחבריו. ייתכן גם שנתניהו עצמו, שנחשב לתלמיד מוכשר, יתעשת במהרה וילמד משגיאותיו בעבר.

כה אמר קנדי. כה אמר נתניהו

את נאום הניצחון של ג'ון קנדי בפני הסנאט האמריקאי פתח בן דמותו האמריקאי של נתניהו באומר: "זכיתי להיות הנשיא הראשון שנולד במאה העשרים". את נאום הניצחון שלו השבוע בכנסת פתח בנימין נתניהו במילים: "זכיתי להיות ראש הממשלה הראשון שנולד אחרי קום המדינה". קנדי הבטיח להביא את העם האמריקאי ל"עידן חדש". נתניהו מבטיח "לחולל כאן מהפכה". מעולם לא היה לישראל ראש ממשלה אמריקאי כל-כך.

לפני יותר משלוש שנים תיארה חנה קים ב"חדשות" את תוכנית ההשתלטות של נתניהו כ"תוכנית בעלת שלושה שלבים, הלקוחים כולם ממילון המושגים האמריקאי: 'האווה הגדול', 'צוות המעבר', ו'השדרה הרחבה'."

"האווה הגדול" משמעו הכנסת כל היריבים הפוליטיים תחת שליטתו של המנהיג. "צוות המעבר" הוא זה שיקבל לידי, את הליכוד, ו'השדרה הרחבה' היא השלב האחרון. "ביבי", כתבה קים, "כבר חולם על הרגע שבו יצעיד את 'האווה הגדול', לאחר ש'צוות המעבר' כבר יהפוך לממשלת הצללים, קדימה אל 'השדרה הרחבה' של הציבור הישראלי, בדרך לכיבוש ראשות הממשלה."

נתניהו, נאמן לשליטתו הפוליטית, עלול לגלות שהשדרות בישראל הרבה יותר צרות מבאמריקה ומספר נתיבי התמרון העומדים בפני הפוליטיקאי מוגבל.

תגובה: ושוב הכל שקרים

שי בזק, דוברו של בנימין נתניהו: "מטרת הכותבים היא השמצת ראש הממשלה"

"כל העיר" העביר השבוע ללשכת ראש הממשלה למעלה משבעים שאלות. ראש הממשלה נתבקש, בין השאר, להסביר איך התפרנס במהלך שנות לימודיו באוניברסיטת א.י.טי; להבהיר מדוע לא הגיש מכוון יונתן מעולם דו"חות כספיים; מדוע לא מציג נתניהו בפומבי את מסמכי הוויתור על אזרחותו האמריקאית. "כל העיר" אף שאל את ראש הממשלה האם הוא מוכן לאשר לסטייט-דיפארטמנט לפתוח את תיקיו ולפרסם את המידע הנמצא בהם.

בנימין נתניהו לא השיב על שאלות אלה, כמו על כל יתר השאלות. במקום זאת, העביר דוברו את התגובה הבאה: "הכתבה רצופה בשקרים חסרי כל בסיס. ברור שמטרת הכותבים היא השמצת ראש הממשלה ללא כל קשר למציאות. מטרה זו מובנת גם מן העובדה שהבקשה לתגובה על הכתבה הגיעה פחות מיממה לפני סגירת הגיליון, ומובן שלא היה בדעת הכותבים לעיין היטב בעובדות או לקבל תשובה כלשהי להכפשות."

"כיוון שעיתון 'כל העיר' כבר הוכיח את נטייתו הפוליטית נגד ראש הממשלה, נתניהו, כשקרא שלא להצביע עבורו ימים ספורים לפני הבחירות, אין ספק מהי מטרת ההשמצה גם הפעם. הציבור כבר

הוכיח שהוא נבון מכדי להתייחס להמלצותיו הפוליטיות של העיתון ומכדי להאמין לשקרים המופצים על ידיו, ובטוחני שגם הפעם ינהג הציבור באותה הדרך."

דת - המטבח הכשר של שרה

פרשת הקלטת סימנה אצל נתניהו את השינוי ביחס לדת: מאפיקורס גמור לחילוני מאמין (לפי שעה). בהוראת הרב האשכנזי הראשי הרב ישראל לאו החלו בני-הזוג לשמור על כשרות ולחנך את ילדיהם ברוח ישראל סבא. בקלפי זה ודאי לא הזיק

מאת אלון הדר

לבנימין נתניהו היו כל נתוני הפתיחה להפוך ליקיר המגזר החילוני בארץ. הוא גדל בבית חילוני רביזיוניסטי נטול מסורת וסממנים יהודיים – אביו, בנימין נתניהו, נחשב לאנטי-דתי מובהק המתנגד לכפייה הדתית – והוא עצמו בילה לא מעט במסעדות לא כשרות, התחתן בנישואים אזרחיים עם אשתו השנייה, פלייר (שנה וחצי לפני שסיימה את תהליכי גיורה), ונחשב עד כה כידיד התנועה הרפורמית בארצות הברית.

אז איך פתאום הפך נתניהו לאביר העולם החרדי? איך קרה שבחודשים האחרונים הוא מתהדר ב"בעזרת השם" בכל משפט שני, מתגאה שבנו יאיר שר "אדון עולם", מדבר בזכות השיבה ל"דברים המקודשים ביותר שקישרו את העם היהודי בכל הדורות" ומטייל בחצרות אדמו"רים, מקובלים ורבני בני ברק?

התשובה: בדרך לראשות הממשלה הכל מותר, גם במחיר ויתור על עקרונות ואורחות חיים. לדעת מקורביו ופרשנים חרדים, התשובה פחות חד משמעית: נתניהו עשה תשובה קטנה. בקלפי זה ודאי לא יזיק.

בנימין נתניהו לא הרביץ בבניו שיעורי דת ומסורת, אלא חינכם בקו ליבראלי ופתוח, רחוק מיהדות. גם בבגרותו, כשהמשפחה שהתה בארצות הברית, נשלח בנימין נתניהו לקולג' אמריקאי, ולא לבית ספר יהודי.

בזמן כהונתו כשגריר ישראל באו"ם הוא התקרב לחוגים רפורמיים. הוא השתתף בכנסים, התארח בארוחות ובמגביות, וכמעט לא השתתף באירועים של היהדות הדתית והחרדית, מלבד בכנסים של חוגים ימניים דתיים-לאומיים. לכן הוא גם לא נרתע אז מלהתחתן עם פלייר, על אף שהיא התגיירה רק שנה וחצי לאחר חתונתם. "בתקופה זו", אומר אחד מיועציו, "גישתו לדת היתה בקונספט היסטורי-לאומי. עם ששב למולדתו."

את תחילת השינוי ביחסו של נתניהו לדת ניתן לאתר בשלב שהוא שב לארץ והחל מתכנן את ההשתלטות על המפלגה והמדינה. עוד לפני שסיים את תפקידו עשה נתניהו סריקת שטח ראשונית. כשהגיעו אליו שמועות כי מפלגת העבודה עורכת תחקיר על כשרות גיורה של פלייר אשתו, הוא התקשר בחצות בשיחה טראנס-אטלנטית מארה"ב לעורך השבועון החרדי "יום השישי", יצחק נחשוני, וביקש כי העיתון יערוך תחקיר על גיורה של פלייר ונישואיו האורתודוקסיים, לצורך פרסום. "המערך מתכנן לעשות עלי אמבוש", הוא הסביר לנחשוני. מצוידים בפרטים שמסר להם נתניהו, ערכו כתבי העיתון תחקיר מקיף, ובסופו אכן הגיעו למסקנה שפלייר גיורה על ידי רב אורתודוקסי, והיא יהודייה כשרה.

כשהגיע ארצה נפגש נתניהו עם עיתונאי חרדי בכיר, שמפיה עברו את העולם החרדי הסבוך והמפוצל. נתניהו הבין כי ללא תמיכת החרדים לא יוכל ראש ממשלה להיבחר בבחירה ישירה או להרכיב ממשלה שתזכה לאמון הכנסת. כבר בפגישותיו הראשונות עם החרדים שידר להם נתניהו

מסר כי הליכוד, בהנהגתו כמובן, ייענה לדרישות הקיומיות של עולם התורה, כלומר, תמיכה כספית במוסדות החרדיים.

הרב הראשי שעמו נפגש נתניהו היה המקובל משה בן-טוב, תושב ירושלים. השידוך בין השניים נעשה באמצעות פעילת הליכוד, יפה מוטיל, שלימים תעזוב את הליכוד ותצטרף למפלגת העבודה. בן-טוב, 70, נחשב למקובל בעל שם עולמי, והוא מתמחה בעיקר בבדיקת מזוזות. "מהפגישה הראשונה שלהם לפני שש שנים", אומר בנו של בן-טוב, שמעון, "נוצרה ביניהם כימיה לא מוסברת. מאז ביבי קורא לאבי 'מורי ורבי' והרב קורא לו 'הבן יקיר לי'."

בפגישה פרס נתניהו את התוכנית ארוכת הטווח שלו, וקיבל מהרב את ברכתו. מאז ביקר נתניהו בבית הרב כמה פעמים, סעד עימו בארוחות בהשתתפות רבנים אחרים, השתתף בשמחות משפחתיות ושמר על קשר טלפוני. בשיחות ביניהם משתף נתניהו את בן-טוב בעניינים אישיים. הרב שומע ומייעץ. נוסף על כך מרביץ המקובל בנתניהו תורה, והשניים מפטפים על ענייני השעה.

נתניהו גם גייס את הכוחות הנשגבים של המקובל כדי להצליח בזירה הפוליטית. בימי השביעיות, כאשר התמודד בפעם הראשונה על מקום ברשימה, ביקש נתניהו את ברכתו של הרב, וביום הבחירות, כשאנשי נתניהו חששו ממפלה, התקשרה מוטיל בבהילות מגני התערוכה היישר לבית המקובל, וביקשה את סיועו בגיוס גורמי שמים להצלחת נתניהו. בן-טוב טען שהמצב קשה, אבל נתניהו ישיג את יעדו.

גם לפני הפריימריז האחרונים בליכוד הגיע נתניהו לבית הרב וקיבל את ברכתו. "חודש לפני הבחירות הוזמן נתניהו להשתתף בדינר שקיימנו למוסדות הרב", מספר בן-טוב הבן. "בין הפריטים שנמכרו בדינר היתה מזוזה. אבי הבטיח כי את המזוזה הזאת הוא יתקין בעוד חודש בלשכת ראש הממשלה של נתניהו". מלבד לחשופים, נבואות ומעשי פלאים, התגייס בן-טוב גם לעבודת שטח. הוא קרא לכל חסידיו להצביע לנתניהו. המקובל אף נפגש עם הרב עובדה יוסף והאדמו"ר מבעלז בניסיון לשכנעם לקרוא לחסידיהם להצביע בשביל נתניהו.

פרשת הקלטת איימה לגדוע את מסלול ההמראה של נתניהו בעולם החרדי. הנזק התדמיתי העמיד לפתע את תוכנית ההתקדמות שלו בסכנה. נתניהו חשש כי בעקבות הפרשה יטילו הרבנים והאדמו"רים וטו מוחלט על מועמדותו. כדי להציל את נישואיו עם שרה בן ארצי ואת הקריירה הפוליטית שלו, נפגשו בני הזוג עם הרב הראשי האשכנזי ישראל לאו, וביקשו עצה לפתרון המשבר הכפול. הרב תבע מנתניהו כי שרה תנהל את ענייני הבית ברוח היהדות, נתניהו הסכים ושרה ביצעה.

במקביל הלך נתניהו לשיחה אצל מורו ורבו, בן-טוב. "ביום שישי אחד הגיעו ביבי עם איווט ליברמן ועוד כמה אנשים אל הרב", משחזר שמעון בן-טוב. "ביבי נכנס לבית הרב, והם שוחחו ארבעים דקות. הרב התווה לביבי דרך לעשות תשובה. בסוף הפגישה אמר הרב שהוא משוכנע כי נתניהו קיבל על עצמו לעשות תשובה שלמה."

בשלב הזה החליטו בני הזוג לשמור על כשרות בבית, ונתניהו החל ללמוד תורה עם גיסו, חגי בן-ארצי. הוא אמנם המשיך לנסוע בשבת ולאכול במסעדות לא כשרות, אבל כעת יכלו מקורביו להגדיר את נתניהו כ"איש חילוני אבל מאמין". בד בבד הוא המשיך להתדפק על דלתות אדמו"רים, ובשנתיים האחרונות הוא אף מעסיק עוזר לנושאים חרדיים בשם מרדכי הלפרין, יהודי חרדי מהגליל.

בשנה שלפני הבחירות הגביר נתניהו את קצב בפגישותיו עם הרבנים (למשל, הרב הראשי לשעבר אברהם שפירא והמקובלים כדורי ובן-טוב), ובמקביל הוא חיזק את ידיעותיו בעזרת בן-ארצי.

לדברי בן-ארצי, בשנים האחרונות התחיל נתניהו לגלות סקרנות בתחום. "אנו נפגשים הרבה, וביבי אוהב ללמוד תנ"ך. אני מורה לתנ"ך, ככה שיוצא לנו ללמוד יחד גם אצל אישים ורבנים. בחגים, למשל, ביום הכיפורים האחרון, הלכנו יחד לבית הכנסת."

"משהו השתנה בחודשים האחרונים אצל נתניהו", אומר אחד מיועציו. "למרות שהתחלתו היתה רק משיקולים פראקטיים ואישיים ולא מתוך תשובה עמוקה, הוא התחיל לקיים כמה מצוות בסיסיות. בפורים, למשל, הוא הלך לשמוע 'מגילה' בבית הכנסת אוהל-נחמה ברחוב שופן."

נתניהו החל ליהנות מהפגנת הפך החדש באישיותו. בפגישותיו עם האדמו"רים הוא התפאר שבנו לומד בגן חצי דתי וחצי חילוני. למעשה הגן של יאיר בבנייני-וולפסון הוא גן חילוני למהדרין, ולומדים בו בנים ובנות, רובם ממשפחות אנגלוסאקסיות, כך שהדואליות היחידה שם הן השפות העברית והאנגלית (אגב, השפה המדוברת בבית הוריו של נתניהו היתה אנגלית).

מעטים יודעים, אבל סיפור הגן והילד שמרגש את אביו בשירת "אדון עולם" הוא פרי דמיונם של יועצי נתניהו. והרי הסיפור המלא: בכנס שערכה אגודת ישראל לפני הבחירות היו פרס ונתניהו אמורים להופיע בפני הבאים. בימים ההם טרם החליטה מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל מיהו המועמד המועדף. לפרס ולנתניהו ניתנה הזדמנות אחרונה לשחרר הבטחות ולקנות את לב האדמו"רים.

בבוקר יום הכנס גובשו השאלות שהיו אמורות להישאל במהלכו. אחד מיועציו של פרס סיפר ליהודי שישב לידו שהוא מתכוון לשאול את נתניהו שאלה בנוסח: "אם החינוך היהודי כל כך יקר לך, היכן לומדים ילדיך?". האברך, מתומכי נתניהו, מיהר להדליף את תוכן השאלה ליועצו של נתניהו לענייני חרדים, מרדכי הלפרין. האחרון דיבר מיד עם נתניהו ונמצאה הנוסחה: נתניהו יאמר בכנס כי בנו לומד בגן חצי דתי וחצי חילוני, וכדי להוסיף לסיפור אמינות, יובא סיפור "אדון עולם". וכך היה.

הציבור החרדי דווקא לא התלהב מהסיפור. "הוא לא צריך להביא לציבור שלנו פסוקים", אומר אדם דתי שהיה עמו בקשר, "הוא צריך לספק את הצרכים הקיומיים של עולם התורה". את השימוש התכוף של נתניהו בתיבות "בעזרת השם" מקבלים החרדים באהדה.

הקרבה לדת ולחרדים עיצבה מחדש את עמדותיו. בפגישה שנערכה בחודש ינואר עם משלחת של שישים רבנים רפורמים מארצות הברית, שטח לפנייהם נתניהו את גישתו. "נתניהו טען כי הפלורליזם לא טוב למדינת ישראל", אומר עו"ד אודי רגב, ממשתתפי הפגישה.

"הוא טען כי אינו מכיר מודל טוב יותר מהסטאטוס-קוו. נתניהו הוסיף כי הוא חושש לדמותה היהודית של המדינה, להמשכיותה ולחידוד הפער החברתי שלה אם יופר הסטאטוס-קוו". בפגישה זו גם תקף את האקטיביזם השיפוטי של בית המשפט העליון. "בניגוד לחיים רמון ושמעון פרס, שהודו בפגישה עם הרבנים שוויתוריהם בנושאי דת קשורים לאינטרסים פוליטיים, נתניהו הציג זאת כעמדה אידאולוגית."

היום קצת קשה להיזכר שרק לפני ארבע שנים הותקף נתניהו ללא רחם בעיתונות החרדית, בגלל תמיכתו בחוק הבחירה הישירה בניגוד לעמדת הליכוד. "מדובר באשליה אופטית, מטופחת היטב, צריך לומר, אבל חסרת כל אחיזה אמיתית", נכתב בשבועון החרדי "ערב שבת" ב-1992. "יש לנו האומץ לקבוע בוודאות: לא צו מצפוננו הוא שהריץ את נתניהו לתמוך בעמדת האופוזיציה, בניגוד לדעתם של חבריו למפלגה ולקואליציה. לא. לא. לא... שכן, כפי שנחשוף כבר בשורות הבאות, מניעיו האמיתיים של האיש קשורים בסיפור שמתגלגל בו כסף, הרבה כסף.

"אלה שמכוונים את כל צעדיו של המטיאור ששב מארה"ב הישר אל הכנסת הם קבוצת אילי-הון אמריקאים, שאינם בוחלים בכלום במאמציהם הבלתי נלאים לבחוש בקלחת הפוליטית בישראל. קבוצת בעלי הממון הללו הם המריצים את נתניהו, מממנים את נתניהו, מקדמים את קידומו הפוליטי. והוא, חובה לציין, עולה בסכומי כסף ענקיים. ה'עסק' הזה מוכרח להשתלם להם. מדובר הרי בסוחרים ממולחים."

זה לא הכל. "מי, בדיוק, מבין השמות הללו - ברנרד מוס, מארק ביסן, מורד זמיר - הורה לביבי להתגייס למען שינוי שיטת הממשל", ממשיך להקשות השבועון, "קשה לדעת. מה שידוע כבר עתה זה עובדת הופעתו של נתניהו בלוס אנג'לס בכנס שנועד לגייס תרומות לתנועה לשינוי שיטת הממשל. אז הנה הוא - הקשר. לא מצפון, לא עיקרון, לא סלידה מסחטנות. מדובר במריונטה. בובה המופעלת על ידי מושכי חוטים ומפקידי דולרים. 'בעל הדעה הוא בעל המאה', במקרה זה דעתו של ביבי נתניהו, הביבי של הרפורמים."

בראיונות שהתפרסמו בעיתונות החרדית לפני הבחירות לא התבייש נתניהו להציג עמדות שיערבו לאוזניהם (ואולי גם ישמשו "מורה נבוכים" למדיניות הממשלה.)

נתניהו על בנייה לחרדים: "אנחנו עומדים לחדש את תנופת הבנייה בכל הארץ לכלל הציבורים, זה יכלול גם את הציבור הדתי והחרדי, שייחנה ממדיניות אחרת" ("יום השישי", 23.5.96). נתניהו על החינוך החרדי: "ראיתי דברים נוראים. הייתי בבית שמש וראיתי מרתפים שמשמשים בתי כנסת והזדעזעתי" (שם). ולנתניהו היו גם פתרונות: "נגבש ועדה מיוחדת שתכלול את כל הזרמים השונים של הציבור החרדתי והדתי", אמר שם, ותיקן: "בלי הרפורמים."

אפילו את אביו האפיקורס גייס למערכה: "אבי הוא היסטוריון של תקופת האינקוויזיציה. הסבל הנורא שעברו יהודים. מה זה כאן, אנחנו חוזרים לימי הביניים, שיהודים צריכים להתפלל מתחת לאדמה בחדרים טחובים ובכיתות לימוד שמתמלאות במים, וילדים קטנים מדשדשים במים?". על הסטאטוס קוו אמר: "אני חושש שפה צריך מאד להיזהר מלשנות את הסטאטוס-קוו הקיים ולפרוץ את הגדרות של הזהות היהודית, כי אין תחליף."

ברחוב החרדי לוקחים עדיין את אמירותיו של נתניהו בערבון מוגבל. כשם שגיחכו על הסיפור בדבר בנו המנעים בזמרת "אדון עולם", גיחכו למראה ביקורו בכותל לאחר הניצחון. "אפילו פגישת הפיוס ביו נתניהו, לוי ורפול נערכה בשבת", אומרים החרדים.

בשבועות האחרונים שוזר נתניהו בנאומיו פסוקים כעניין שבשגרה. כשפוליטיקאים אחרים נוהגים כך, מקפידים עוזרי הרבנים החרדים להעביר להם כיפה שיניחו על ראשיהם בזמן שהם אומרים את הפסוקים הקדושים. נתניהו לא מקפיד על חבישת הכיפה, והחרדים, למרבה ההפתעה, אינם מוטרדים מכך. "ממילא הוא לא מתכוון ברצינות", הם מנמקים את אדישותם.

הימין הקיצוני - אמור לי מי חבריך

למראית עין, נתניהו הפך לממלכתי עד מתון. למעשה, הוא עדיין שומר על הקשרים שיצר במשך השנים עם כמה מהארגונים הקיצוניים ביותר, במיוחד אלה היושבים בארצות הברית

מאז נרצח יצחק רבין, הצליח בנימין נתניהו להשכיח מהציבור את קשריו החמים עם הימין הקיצוני ובפרט את הופעותיו בכמה מההפגנות האלימות והמוסתות ביותר שנערכו בארץ בשנים האחרונות. למראית עין, נתניהו הפך לממלכתי עד מתון. למעשה, הוא עדיין שומר על הקשרים שיצר במשך השנים עם כמה מהארגונים הקיצוניים ביותר, במיוחד אלה היושבים בארצות הברית.

בשנים האחרונות התפתחה בקרב קהילת הימין היהודי הקיצוני בניו יורק שנאה עזה ועמוקה כלפי כל מי שהיו קשורים בתהליך השלום עם הפלסטינים, יהודים בעיקר. השנאה הזו תורגמה לתמיכה מוראלית ובעיקר כספית של קבוצות מיליטנטיות בישראל. נתניהו חבר במהלך השנים אל הכוחות האפלים האלה, מה שאיפשר לו לבנות רשת מתוחכמת של קשרים עם אותם אמריקאים קיצוניים.

להלן רשימת הקשרים העיקריים של נתניהו בארה"ב:

1. **ארגון "פרו-ישראל" (Pro Israel): המתנחלים ובעלי בריתם** הקימו בארה"ב קרנות צדקה אחדות שמטרתן היתה קודם כל להחליש את התמיכה הציבורית של ממשלת רבין ולפגוע בתהליך השלום. החשוב שבארגונים אלה הוא פרו-ישראל, שהוקם בספטמבר 1990 כקרן צדקה פטורה ממס בניו יורק. התרומות שנאספו על ידי פרו-ישראל הועברו למועצת יש"ע, למועצות המקומיות בשטחים. הכסף מממן בעיקר הפגנות של אנשי יש"ע נגד ממשלת העבודה.

לפני כשנתיים פירסם הארגון על פני עמוד שלם ששוויו עשרות אלפי דולרים, מודעה הקוראת ליהודים אמריקאים להפסיק את תמיכתם בממשלת רבין: "עבור יהודים אמריקאים, תמיכה בממשלה כזו – ממשלה של התאבדות לאומית – המשמעות היא למעשה לפעול נגד טובת הציבור בישראל. כשהישרדותה של ישראל עומדת על הכף, יהודים ואחרים מחויבים מוסרית לדבר ולדרוש ממנהיגיהם להגיד לרבין שמדיניותו מסכנת את קיומה של ישראל..."

פרו-ישראל עובד בצמוד לליכוד, אשר בתקופת שירותו של רבין כראש ממשלה שלח כמה ממנהיגיו לביקור בארה"ב כדי לעודד את ההתנגדות לשיחות השלום. בינואר ובמארס 1994 פרו-ישראל שלח את אריאל שרון לסיבוב גיוס תרומות בצפון אמריקה יחד עם יחיאל לייטר מאנשי יש"ע. לייטר בן ה-36 היה חבר בליגה-להגנה-יהודית לפני שהצטרף לתנועת "כך" של מאיר כהנא לפני 15 שנים. מאוחר יותר הוא מונה לראש היישוב היהודי בחברון ואף הקים את החברה-למימון-חברון-בע"מ, אשר גייסה מיליוני דולרים בארה"ב במטרה להגדיל את הנוכחות היהודית בעיר.

לייטר עבר מאוחר יותר להתנחלות עלי. הוא אינו מוכן לומר כמה כסף הצליח לגייס דרך פרו-ישראל, אבל במהלך ראיון שהעניק בניו יורק במארס 1995 הוא התרברב לעיתונאי: "רק אתמול קיבלתי טלפון מתושב טורונטו שנותן לנו 50,000 דולר תרומה."

במהלך שנתו האחרונה של רבין, לייטר בא לארה"ב שבועיים בכל חודש כדי לגייס כספים. הרב זבולון ליברמן מבית הכנסת הספרדי בברוקלין זוכר מפגש אחד שבו לייטר גייס 100,000 דולר.

לייטר זה עמד על הבמה לצדו של נתניהו בכמה מההפגנות המכוערות ביותר שהיו נגד רבין בתקופה האחרונה בישראל. בארה"ב הזוג הזה, לייטר ונתניהו, נאמו יחדיו לעתים קרובות, כשחלוקת העבודה היא שלייטר מסית נגד תהליך השלום ונתניהו מסביר למה נכון לבחור בו למנהיגות המדינה.

פרו-ישראל גייס גם כספים כדי לקנות אמבולנסים וציוד רפואי למתנחלים, כך על פי לייטר. אלא שמקורות ביש"ע אומרים כי רק חלק קטן מהכסף הועבר למטרות אלה. למרות זאת, באפריל 1994 כתב נתניהו מכתב גלוי על נייר מכתבים רשמי של הכנסת הקורא ליהודים אמריקאים לתרום כסף לפרו-ישראל.

"פרו-ישראל", הוא כתב, "פועלת כדי לספק תמיכה כספית אמיתית לקהילות יהודיות הנאבקות בישראל, במיוחד אלה שביש"ע וברמת הגולן. רק גידול מתמיד של קהילות אלו יכול להבטיח לעם היהודי עתיד בטוח בביתו ההיסטורי. תמיכה בפרו-ישראל היא תמיכה בעתיד מדינת ישראל."

2. **הפרוייקט-להשבת-ירושלים (Jerusalem Reclamation Project)** הידידים האמריקאים של עטרת כהנים): בעוד שאין זה נגד החוק האמריקאי לגייס תרומות פטורות ממס כדי לספק את

צורכיהם ההומניטאריים של המתנחלים, זו כן הפרה של כללי המיסוי החלים על תרומות לענייני צדקה לגייס כספים כדי לממן רכישות בקנה מידה גדול של נכסים ערביים בגדה המערבית ובמזרח ירושלים כדי להרחיב את הנוכחות היהודית שם.

בעוד שקרנות צדקה יכולות להשתמש בתרומות פטורות ממס כדי לשקם את הנצרכים, זה אינו חוקי להשתמש בכסף זה כדי לשנות את האיזון הדמוגרפי והפוליטי באזור, מסבירה גייל הרמון, עורכת דין מושינגטון המתמחה בארגוני צדקה.

הידידים האמריקאים של עטרת-כוהנים עושים בדיוק זאת: מגייסים עשרות מיליוני דולרים מיהודים בעלי ממון הרוצים להרחיב את הנוכחות היהודית בלב מזרח ירושלים. כך, למשל, רכשה עטרת-כוהנים ב-1989, באמצעות כספי התרומות שנאספו בארה"ב, את הוספיס סט.ג'ון ברובע הנוצרי, שהיה שייך לכנסיה היוונית האורתודוקסית. אחד מהתומכים הקרובים של ארגון זה הוא נתניהו. תמיכתו הפומבית בארגון סייעה לצמצום הפרסום השלילי שאפף את המעשים הלא חוקיים לכאורה של הארגון.

הארגון הוקם ב-1977 בעזרת מיליונר קנדי בן 41 בשם מארק בלזברג. ארוחת ההתרמה הראשונה שאירגן היתה במלון הילטון במנהטן, ונכחו שם יותר מ-600 איש ששילמו כסף רב כדי לבוא ולשמוע את אורח הכבוד בנימין נתניהו. "האירוע הזה שם את הארגון שלנו על המפה לנצח", התפאר הארגון בפאמפלט הרשמי שלו. "עד אז מעט נכתב בעיתונות על הארגון". ואכן, לא רק שנתניהו הביע באותו ערב תמיכה פוליטית בארגון, הוא אף עודד את האורחים לפתוח את פנקס הצ'קים ולהשתתף בהצלת ירושלים.

מנהלת הארגון בניו יורק היא שני היקינר, העונדת בגאווה צמיד זהב שקיבלה מכהנא-חי עבור השתתפותה בערב התרמה ב-1994 במנהטן. בארוחת הערב השנתית של הארגון ביוני 1995 קראה היקינר בפומבי להוקיע את ממשלת רבין, בעוד מושל ניו-יורק, ג'ורג' פאטאקי, יושב לידה. בעלה של שני, דב היקינר, חבר מועצת ניו-יורק המייצג את שכונת בורו-פארק בברוקלין שמרבית תושביה אורתודוקסים, הוא אחד מחבריו הקרובים ביותר של נתניהו. הוא היה אחד הבודדים שהורשו ללוות את נתניהו לתפילה בכותל אחרי נצחונו. היקינר היה גם הנואם המרכזי בהפגנות רבות נגד הסכמי אוסלו, כולל זו שנערכה בכיכר טיימס ניו-יורק.

בעבר נחקר היקינר על ידי האף.בי.איי בקשר לשורת פיגועי טרור שאירגנה הליגה-להגנה-יהודית בשנות השבעים, ארגון שהיקינר היה בעבר אחד ממנהיגיו הבולטים. היקינר גם עמד בראשה של חברת-כיסוי של הליגה שנקראה הצל-את-אדמותינו-בישראל, אשר "הגיעה לידעת הציבור ב-1974 בניו יורק באמצעות הפגנות ופיגועים", כך על פי מסמך של השירותים החשאיים.

על אף שמעולם לא הורשע על פעולותיו המיליטאנטיות, היקינר נעצר פעמים אחדות, כולל פעם אחת על התקפת דיפלומטים מצרים. עם זאת, רבים מחבריו הגיעו לכלא. באמצע שנות השמונים היקינר הצהיר בפומבי כי הוא תומך במחתרת אמריקאית-יהודית המתנקשת בנאצים הערבים אמריקאים התומכים באש"ף. "אם זאת קבוצה המורכבת מאנשים חכמים ומקצועיים ומטרתם היא לרצוח את אלה האחראים להרג של רבבות, אז אין לי שום בעיה עם זה", אמר אז.

3. הוועד-העולמי-למען-ישראל (World Committee For Israel) נשיא הפרוייקט-להשבת-ירושלים, ד"ר יוסף פרגר, הוא גם חבר בוועד-העולמי-למען-ישראל, אשר אירגן כמה הפגנות מחאה נגד רבין בארה"ב ובישראל. בחלקן השתתף נתניהו. פרגר היה ממובילי האופוזיציה היהודית האמריקאית לרבין ולתהליך השלום. הוא נאם בהפגנה המאורגנת הראשונה נגד הסכמי אוסלו שנערכה בכיכר הטיימס בניו-יורק בדצמבר 1993, שבה קראו חברי "כך" וכהנא-חי קריאות "מוות לרבין" במגאפונים.

לעמת זאת התלונן בעבר נשיא הוועד-העולמי-למען-ישראל, ג'ייקוב קייסין, כי נתניהו לקח 200,000 דולר שהקבוצה גייסה בניו יורק עבור יש"ע, והעבירם לליכוד. הכסף, טען קייסין, גויס במיוחד עבור "שלוש הפגנות, מודעות בעיתונים היומיים ועבודה מפורטת בכנסת ובסנאט האמריקאי". הוא טוען שנתניהו השתמש בכסף זה כדי לעזור לכסות את חובות הליכוד.

"לא עלה על דעתנו שבנימין נתניהו אי פעם יעשה שימוש אחר בכספים שנאספו", כתב קייסין במכתב לתומכיו אשר הגיע ל"כל העיר". "גם היום אין בכוננתנו לרמוז ולו על שמץ של התנהגות לא נאותה, אך היינו מבקשים מבנימין נתניהו שישחרר את הכספים שנאספו בזיעת אפינו לאנשי יש"ע."

מקור בליכוד אמר בתגובה ל"ניוזדיי", שהכסף נוצל כחוק ושהשתמשו בו כדי לממן הפגנה גדולה בירושלים נגד הסכמי אוסלו.

קייסין, אגב, הוא הרב הראשי של קהילת שערי-ציון, בית כנסת יהודי-סורי עשיר בברוקלין. חברו הטוב של קייסין והרב הראשי השני של אותה קהילה הוא אברהם הכט, שהתפרסם בארץ כמי שקרא למותו של רבין בראיון למגזין "ניו יורק" שלושה שבועות לפני הרצח. בעקבות אותו ראיון השב"כ אסר על הכט להיכנס לישראל. דמות נוספת בוועד-העולמי-למען-ישראל היא יושב הראש של הוועד, מאנפרד להמן, שהקים קרן לאיסוף כספים שיממנו את הגנתו המשפטית של יגאל עמיר, ואף קרא לעמיר "גיבור יהודי".

4. אמריקאים-למען-ישראל-בטוחה: זהו ארגון הנחשב לאחד התומכים הנלהבים ביותר של נתניהו. הארגון ידוע בקהילה היהודית כעומד מאחורי פרסום הכפשות נגד ארגונים יהודים ליבראליים וקבוצות לא יהודיות, שאותן הוא האשים בשיתוף פעולה עם אש"ף נגד ישראל. הארגון אף עתר לרשות התקשורת הפדראלית בדרישה לבטל את רשיון השידור של אן.בי.סי, משום שלטענתם, הכיסוי שהעניקה למלחמת לבנון היה אנטי-ישראלי והפר את דוקטרינת הגינות השידור. העתירה נדחתה. המנכ"ל לשעבר של הארגון הוא דוד בר-אילן, מי שערך את "הגר'וסלם פוסט" בשנים האחרונות. בר-אילן מונה זה עתה לתפקיד יועץ התקשורת של נתניהו.

הארגון הוקם ב-1976 על ידי שמואל כץ, יליד דרום אפריקה שהיא אחראי על התעמולה באצ"ל. כץ מונה ליועץ לענייני תקשורת זרה כשבגין נבחר לראש ממשלה. כיום, חברי הארגון מתחלקים בין תומכי הליכוד, מולדת, גוש אמונים ו"כך". ד"ר ארנסט בלוך, הרשום בנייר המכתבים של פרו-ישראל כמנכ"ל, מופיע גם בוועד המנהל של אמריקאים-למען-ישראל-בטוחה. היועץ המשפטי של הארגון, ברטראם זוויובון, היה ממייסדי ליגה-להגנה-יהודית. ביולי 1992 הודה זוויובון בבית משפט באשמה שגנב יותר מארבעה מיליון דולר מקרנות נאמנות של לקוחות, ונידון לשלוש שנות מאסר. בן דודו של זוויובון, הרברט, יזם נכסי דלא-ניידי בניו יורק, הוא כרגע יושב הראש של הארגון.

מלבד ארגונים, יש לנתניהו גם קשרים פוליטיים של יסולאו בפז. אחד מהם הוא חבר הקונגרס בן גילמן, העומד בראש אחת הוועדות החשובות של הבית - הוועדה ליחסים בינלאומיים. גילמן ידוע בניו-יורק כמי שהפך את משרדו למטה מלחמה של הימין הקיצוני בארה"ב. בעידוד נתניהו, גילמן הצליח לחסום כמעט את האפשרות של אש"ף לקבל סיוע בסך מאה מיליון דולר, שהבטיח לו ממשל קלינטון, על ידי כך שהוא מקיים שימועים באשר לחוסנו הכלכלי של ערפאת. רבין עצמו התחנן בפני גילמן שיעביר את הכספים הללו, אבל גילמן סרב לו, תוך שהוא מהמר שנתניהו ממילא יביס את רבין בבחירות.

אגב, אחד החברים של גילמן הוא שבתאי קלמנוביץ', שהורשע בארץ בריגול עבור ברית המועצות. גילמן נראה בעבר פעמים רבות בחברת קלמנוביץ' בניו יורק, כשהם סועדים במסעדות יקרות, בעוד

הם מנסים לארגון, לטענתם, עסקת חליפין סבוכה שתשחרר את נתן שרנסקי מברית המועצות ותביא אותו לארץ. בשעה שקלמנוביץ', אז עוזרו הפרלמנטרי של שמואל פלאטו שרון, התרועע עם גילמן, הוא גם הינדס מזימות פליליות עם גאנגסטרים יהודים שהיגרו מבריה"מ לחוף ברייטון בברוקלין.

כשקלמנוביץ' נעצר בארה"ב באמצע שנות השמונים בחשד להונאה בנקאית, מסר גילמן עדות אופי למענו בדיון על גובה הערבות: "מר קלמנוביץ' החזיק בכמה תפקידים בכירים ורגישים בממשלה הישראלית... הוא בעל מוניטין בזכות יושרו וחושיו העסקיים". קלמנוביץ' שוחרר בערבות של חמישים אלף דולר וברח לישראל, שם הוא נעצר בחשד שהיה סוכן הקג"ב.

איש קשר חשוב נוסף של נתניהו הוא עורך הדין דאגלס פיית, בעבר סגנו של מזכיר ההגנה ריצ'ארד פרל בממשל רייגן. פיית נחשב איש-מפתח של נתניהו בושינגטון, והוא שיחק תפקיד חשוב בלחץ שהפעיל הלובי היהודי על ממשל קלינטון נגד שליחת חיילים אמריקאים לרמת הגולן, כשהטענה היתה שאין זה האינטרס של ארה"ב לשים נערים אמריקאים בטווח האש של החיזבאללה. פרשנים בושינגטון אומרים כי טענה זו היתה תחבולה מתוחכמת של הליכוד, שנועדה לגרום לקצר בשיחות ישראל-סוריה.

אגב, שותפו למשרד עורכי הדין של פיית הוא מארק זל, הגר בהתנחלות אפרת. זל ופיית סייעו בהקמת ארגון הנקרא קרן-לפיתוח-קהילת-ישראל, שהוא למעשה קרן לאיסוף תרומות פטורות ממס, שמטרתן מימון פעולות לובי למען המתנחלים. הארגון שולח בתדירות נואמים לארה"ב כדי לעסוק בהסברה ולגייס כספים מיהודים אורתודוקסים עשירים.

בארץ, כמובן, לא חסרים לנתניהו קשרים עם אנשי ימין קיצוני, אבל ראוי להתעכב על אחד מהם – ד"ר יורם חזוני. חזוני מנהל את מכון-שלם, אחד ממוסדות המימון הגדולים של מועמדי הליכוד, המעביר כספים לתמיכה במועמדים תחת הכותרת "פעולות חינוכיות". חזוני סיים אוניברסיטה בפרינסטון, והוא גר היום בהתנחלות עלי. ב-1992 חזוני עזב את "ג'רוסלם פוסט", שם כתב מאמרי מערכת. הוא נחשב כותב מוכשר, ומסייע לנתניהו לא פעם בכתיבת נאומיו.

חזוני היה מעריץ נלהב של מאיר כהנא, שאיתו התיידד כשלמד בפרינסטון, דבר שהוא יגדיר מאוחר יותר כאחד המשמעותיים ביותר בחייו. הוא ישב שבעה עם משפחת כהנא בירושלים אחרי שהאחרון נרצח.

בנובמבר 1990, בהספד שפירסם על כהנא ב"ג'רוסלם פוסט", הוא שיבח את כהנא על ששימש השראה, עודד ועיצב עשרות אלפי בני נוער שהפכו ליהודים וציונים יותר טובים. "כהנא שינה את חיינו", כתב אז, "ריגש ובידר אותנו, עזר לנו לגדול ולהפוך לגברים ונשים יהודים חזקים".

חזוני, אגב, אף סייע רבות לנתניהו בכתיבת ספרו האחרון על הטרור: הוא ערך את המחקר לספר, כתב כמה מפרקיו וליווה את נתניהו בכל שלבי הכנתו. תמורת שירותו זה קיבל ככל הנראה שכר מכובד ביותר.

אידיאולוגיה - חוקי הלחץ הציבורי

אולי ההסבר לתנועות האידיאולוגיות של נתניהו מצוי דווקא במורשת בית אבא שנוהג לצטט את דברי ז'בוטינסקי: "מה שמכריע את הכף אינו הטוב או הרע של המושל. זוהי כמות הלחץ שתבוא מצד הנתינים עצמם"

מאת יותם בנימין ואודי ארנון

בערב חג השבועות, שישה ימים לפני הבחירות, הודיע בנימין נתניהו בראיון ל"מעריב": "הצעד הראשון שאעשה אם אבחר יהיה כינוס מחדש של ועידת מדריד". הוא גם הבהיר מדוע: "כל זה כדי להתניע את התהליך". קשה להאמין שהוא התכוון ברצינות. נתניהו הרי בנה את מערכת הבחירות כולה על הטענה שהתהליך כבר מותנע במלוא המרץ, ונוסע במהירות מטורפת. יש להאט אותו ולרסן אותו. יש לעשות שלום, אבל "בטוח".

קשה להבין מה בדיוק מסתתר מאחורי צמד המילים הזה, ואיך מתרגמים אותו להחלטות מעשיות. מצד אחד, הצהיר נתניהו באותו ראיון: "אין לי כוונה להחזיר את צה"ל לעזה". מצד שני קבע ש"נאפשר לצה"ל חופש פעולה נגד הטרור בכל מקום".

מצד אחד הוא אמר על ערפאת: "איני רוצה ואיני מעוניין להיפגש איתו". מצד שני הוא הודיע ש"יש מספיק גורמים ברשות הפלסטינית" שאיתם יהיה מוכן לדבר. מצד אחד הוא קבע ש"אנחנו נדון על חברון רק בהסכם הקבע". מצד שני הוא אמר לא אחת בעבר שממשלתו תגבה את ההסכמים שעליהם חתמו קודמותיה. בהסכם הביניים, כזכור, מתחייבת ישראל לפנות את חברון כבר בשלב הנוכחי.

בניגוד לתפיסתו הכלכלית העקבית, האידאולוגיה המדינית של נתניהו חשופה לתנודות חזקות. ההפכפכות הזו נובעת במידה רבה מהסתירה המרכזית בין ההשקפות שירש בבית אבא ושב ומיחזר מאז נכנס לפעילות ציבורית, לבין הצד הפרגמטי באישיותו הפוליטית. האב, פרופ' בן ציון נתניהו, מהאינטלקטואלים של התנועה הרביזיוניסטית, העניק לבנו את התפיסה הלאומית חילונית של ז'בוטינסקי. הוא נוהג לומר ש"העיקרון העיקרי שהוריש לנו ז'בוטינסקי הוא עקרון ההתנגדות לשעבוד".

נתניהו הבן הפנים את המסר הזה. בנאום ההכתרה שלו לראשות הליכוד, במארס 1993, אמר: "מבין כל כישלונות הממשלה אחד זועק לשמים, והוא הפגיעה בכוח ההתגוננות הישראלית. משמעות הציונות היא להחזיר לעם היהודי את עצם היכולת להתנגד לאלה שמבקשים את נפשנו".

מצד שני, העובדה שתהליך השלום כבר הותנע על ידי ממשלות רבין ופרס אילצה את נתניהו לעמת את תפיסת עולמו המקורית עם המציאות שהתהוותה באזור בארבע השנים האחרונות. התוצאה: מישנתו האידאולוגית הסיסמתית הפכה בזמן האחרון לתערובת של אמירות ואמירות-שכנגד, שיצרות בעיקר מסך ערפל עבה ומטשטשות כל קו אידאולוגי ברור בכל הנושאים שעל הפרק.

פתרון מדיני: בזמן מערכת הבחירות הוא התגאה, כזכור, בכך שעמד בראש משלחת ישראל לוועידה הבינלאומית במדריד שפתחה את תהליך המשא ומתן עם העולם הערבי. אף אחד לא הזכיר לו את הראיון שנתן ב-1988 ל"וול סטריט ז'ורנל", ובו התייחס לקיומה של ועידה בינלאומית והגדיר אותה כ"עליהם מדיני שמטרתו לקרוע לנתחים מדינות קטנות".

את הפתרון המדיני שלו לסכסוך שירטט נתניהו בכנס של פורום הסיעה המורחבת של המפד"ל,

ב-1992. הוא טען אז שהאוטונומיה שנוסחה בקמפ-דייוויד רחבה מידי. הוא ציטט את ראש הממשלה דאז, יצחק שמיר, שאמר שלא כל תג בהסכמים קדוש, ואמר שלדעתו אין לדבר על אוטונומיה, אלא על "ארבעה קנטונים באזורים בעלי אוכלוסייה ערבית צפופה: ג'נין, שכם, חברון, וקלקיליה, שהיו בריבונות ישראלית".

התנגדותו של נתניהו לאוטונומיה נשענת על תפיסה שאיננה רואה בערביי השטחים ישות נפרדת. בעבר הוא הצהיר שהמדינה הפלסטינית האמיתית היא ירדן. בראיון שנתן לירחון "מוניטין" ב-1985

אמר: "הרי יותר ממיליון הערבים שהיגרו לירדן, לגדה המזרחית, לא נבדלים מאחיהם שמתגוררים בגדה המערבית". נתניהו היה גם נואם מרכזי בכנס התנועה ירדן-היא-פלסטין, שנערך בנובמבר 1988.

ראש הממשלה החדש מאמין שדווקא הנוקשות האידאולוגיות הזו יכולה לשמש כבסיס מוצק לשלום אמת עם שכנינו. "הניסיון שלי עם הערבים הוא שהם מציאותיים", אמר ל"מעריב". "היום הם מרגישים שהם יכולים לקבל הכל, או כמעט הכל, אז הם דורשים."

על פי הגישה הזו, אם רק נבהיר להם שלא נעניק להם אף שעל, הם יתקפלו. כך, למשל, ניתן לעשות שלום עם סוריה בלי לרדת מהגולן. באוגוסט 1992, כשביקר ביישובי האזור, אמר נתניהו לתושבי הגולן: "יש להבהיר לסורים שיש להם מה להרוויח מעשיית השלום עם ישראל, בעיקר בתחומי הביטחון, הכלכלה, המים והחקלאות, גם בלי קבלת שטחים חזרה". התושבים מחאו כפיים.

נתניהו הוא נציג אותנטי של התפיסה הגורסת שאי אפשר לסמוך על הערבים. במאמר ב"הארץ" ביוני 1993 הוא הבחין בין שני סוגי שלום. שלום בין דמוקרטיות, כתב, "הוא מצב טבעי הנובע מרצון של רוב האזרחים להימנע ממלחמות."

בדיקטטורות, לעומת זאת, "חסר אותו מרכיב של ריסון עצמי". ולכן, "כיוון שהסיכויים לדמוקרטיזציה אמיתית של העולם הערבי הם קלושים, שלום יציב במזרח התיכון חייב להתבסס על מאזן הרתעה". ההרתעה הישראלית מצויה בשטחים, ש"מהווים את חומת המגן המרתיעה התקפה קרקעית על הבטן הרכה של המדינה: ריכוזי האוכלוסייה לאורך שפלת החוף."

מו"מ עם אש"ף: בראיון ההוא ב"מוניטין" שאל אותו יעקב אחימאיר בשיחה על אש"ף, אם "אין צורך לדבר עם האויב". נתניהו ענה: "אשאל אותך, האם היה צורך להידבר עם היטלר?". בראיון לירחון יהודי בשם "מומנט" היוצא בארה"ב, אמר באותה תקופה דברים ברוח דומה: "במקרה של אש"ף, במקרה של הטבחיים האלה, אנחנו נמצאים בפני היטלרים קטנים. והם אינם גדולים רק מפני שלא צברו מספיק כוח."

מכאן מובן שנתניהו גם התנגד נחרצות לתיקון החוק שאסר מפגשים עם אנשי אש"ף. בנאום בכנסת הוא הכריז שהתיקון "ייתן לגיטימציה לארגונים השואפים להשמיד את המדינה, יביא לחידוש המשא-ומתן בין ארצות הברית לאש"ף, וימליך רשמית את ארגוני הטרור על האוכלוסייה הערבית בשטחים".

רצועת עזה: היחס כלפי סוגיית הנסיגה מעזה משקף את הבלבול שחל עם השנים בעמדותיו של נתניהו. בתחילת אוגוסט 1987 הוא אמר בחוג בית ברמת גן, שיש להפוך את רצועת עזה לדומיניון עצמאי דוגמת הונג-קונג. מאוחר יותר הכחיש שכך אמר.

בספטמבר 1992, בראיון ל"כל העיר", הוא קבע: "החיוניות של רצועת עזה פחותה. זהו שטח מישורי, לא שטח שולט שמאחוריו דבר גדול. אסור לדבר על נטישה חד צדדית... צריך לארגן השקעות מחו"ל, כדי שהתלות שלהם במקומות העבודה שלנו תצטמצם באופן משמעותי... אני מדבר על מנהל עצמי נרחב, עם הרבה יותר פתיחות כלכלית ופוליטית."

ביוני 1993 סייר נתניהו ביישובי גוש קטיף. הוא אמר לתושבים ש"נסיגה מעזה תביא להקמת טהראן מוסלמית, החולשת על כל הדרום, ולא הונג-קונג, כפי שנאמר בתעמולת השמאל". הוא טען שעזה תהפוך לתשתית למדינה פלסטינית בכל השטחים. העמדה הזו מופיעה באופן נחרץ גם בספרו של נתניהו, "מלחמה בטרור", שיצא לאור השנה. ובכל זאת תמך נתניהו גם במהלכים מנוגדים.

ב-5 במאי 1993 כתב ירח טל ב"הארץ", ש"ההצעה המפתיעה של ח"כ רוני מילוא בסיעת הליכוד בכנסת, האומרת שהליכוד יתמוך בהחלה חד צדדית של תוכנית האוטונומיה בעזה תחילה, תואמה מראש עם יו"ר הליכוד, ח"כ בנימין נתניהו."

המלחמה בטרור: בספר שערך, "הטרור - כיצד יוכל המערב לנצח", הוא יוצא כנגד הטענה ש"טרוריסט בעיניו של אדם אחד הוא לוחם חופש בעיניו של אחר". הוא טוען שלעולם יש להילחם בטרור באמצעות פעולות צבאיות, ומעלה על נס את מבצע חילוץ החטופים מאנטבה, שבו נהרג אחיו יוני. המבצע, לטענתו, "עשה על הטרוריסטים רושם לאורך ימים", ולכן, "מאז אנטבה לא נחטף אפילו מטוס ישראלי אחד, ולמעשה לא בוצעו שום ניסיונות לתפוס בני ערובה ישראלים בחוץ לארץ."

הדברת האינתיפאדה: במאי 1988, שמונה חודשים אחרי שפרצה האינתיפאדה, הוא הציע בראיון לסוכנות רויטר לגרש מאות פלסטינים, לסגור את השטחים בפני צוותי טלוויזיה ולירות בכל מיידה אבן. "מכל מקום, ללא הפעילות של אש"ף, שהוא ארגון טרוריסטי מובהק", מסביר נתניהו, "גם דרך זו של לוחמה ערבית בנו אינה יכולה להתקיים לאורך זמן. אם נגלה נחישות להחיש את קצב דעיכת המהומות לא יהיה מנוס, לדעתי, אלא לגרש כמות ניכרת של מסיתים, הואיל ורק באמצעי גירוש ניתן להרתיע הנהגה מחודשת."

באפריל 1993 הוא טען שיש להצר את סמכויות בג"ץ בשטחים: להתיר לכנסת להחליט על הריסת בתים בלי להעניק לתושביהם את הזכות לעתור לבג"ץ, ולאפשר למגורשים לעתור לבג"ץ רק אחרי גירושם, כשהם נמצאים מחוץ לגבולות המדינה.

עצמאות כלכלית: לעוצמתה של ישראל יש בעיני נתניהו קשר הדוק לעצמאותה. לכן הוא טען בעבר לא אחת שישראל יכולה להסתדר ללא עזרה כלכלית מארצות הברית. הוא גם הבטיח שכראש ממשלה יפעל "ליישם תוכנית של הפסקה הדרגתית בסיוע שמעניקה ארצות הברית לישראל". מעשיו בשטח מוכיחים עד היום את ההפך. כסגן שר החוץ עמד נתניהו בראש החזית שנאבקה בהחלטתה של ארצות הברית שלא לתת ערבויות לישראל, בשל ההתנחלויות בשטחים.

ייתכן אפוא שנתניהו איננו מחזיק את הקלפים צמודים לחזהו פשוט משום שאין לו קלפים מוגדרים. הוא מגבש את עמדותיו בהתאם לנסיבות, ללחצים, ללחשיהם של יועצי התדמית. גם את זה הוא למד מאבא שלו. פרופ' בנציון נתניהו נוהג לספר בנאומיו ש"ז'בוטינסקי הוריש לנו את עקרון הלחץ הציבורי. מה שמכריע את הכף אינו הטוב או הרע של המושל. זוהי כמות הלחץ שתבוא מצד הנתונים עצמם... כי מכונת הממשלה היא קודם כל מכונה שנכנעת לחוקי הלחץ הציבורי, כמו שמכונה עשויה ברזל תיכנע לחוקי הלחץ הפיסיים."

גרפולוגיה - השפעה חזקה של דמות האב

נתניהו סרב בעקביות למסור את כתב ידו לבחינה גרפולוגית. "כל העיר" השיג אותו בכל זאת, והגרפולוגית חנה קורן ניסתה לפענח

מאת רונית צח

הגרפולוגית חנה קורן, שניסתה בשיתוף עם "ערב חדש" להניח ידה על כתב ידו של נתניהו, כמעט התייאשה: "ארבע פעמים דחינו תוכניות שבהן ניתוח כתב ידו אמור היה להיות איטם פותח. כל פעם שמענו דחייה בנוסח 'עוד יום', 'עוד יומיים'. לא הצלחנו להבין אם הוא מתחמק או שאין לו זמן."

לאחר שזכה "כל העיר" בתגובה דומה, הוא פנה לארכיון הכנסת וקיבל את הצהרת ההון שנתניהו הגיש בשנת הכספים האחרונה בכתב ידו. ממקורות נוספים הגיעו פתק שטמן נתניהו בכותל ונשלף משם על ידי יועץ התקשורת שלו לפרסום באחד מעיתוני הערב ושני פתקים אקראיים.

קורן מאבחנת ששאפתנות עזה וחינוך עצמי למשמעת ולמחויבות אישית מאפיינים את הכתב. הוא מייחס חשיבות רבה לתדמיתו החברתית ולמשפחתו ומונע על ידי צורך עמוק להוכיח את יכולתו. במיוחד ניכרת השפעה חזקה של דמות האב.

כלפי חוץ הוא מעורה בחברה ומפגין אכפתיות, אולם האינטרס האישי שלו עומד בעיניו לפני הכל בצורה כפייתית. הוא ממש "נלחם על מקומו" ברמה הקיומית. מה שבאמת עומד לנגד עיניו הוא קידומו והרגשת ייחודו, והפעילות הפוליטית זימנה לו דרך להעצים את כוחו ולהפגין את כישוריו.

האינטליגנציה שלו גבוהה, הוא ניחן בכושר ניתוח מעולה וטביעת עין. ניכרים כושר ביצוע מפותח ויכולת לקדם את ענייניו, למרות הקשיים והמכשולים. המטרה מקדשת בעיניו את האמצעים, וכדי להשיג את מטרותיו הוא מסוגל להתגמש. הוא יודע להיות חביב, לבבי ורגיש, אטום ותקיף, הכל בהתאם לנסיבות ולצרכיו המידיים.

הוא שתלטן, עקשן ומניפולטיבי. יש לו כושר החלטה מהיר והחלטותיו מבוססות לעתים קרובות על ההתרחשויות "כאן ועכשיו". גם אם יש מאחוריו תכנון כולל, הוא סוטה מתוכניותיו ללא היסוס נוכח שינויים בשטח או כאשר תחזיותיו מתבדות. הוא מציג חזות רציונאלית ושקולה, אך זוהי חזות שהוא כפה על עצמו באמצעות חינוך עצמי. מטבעו הוא רגשן ומושפע במידה רבה מרגשותיו.

למרות מאמציו, לעתים קרובות הוא מגיב באימפולסיביות ומתקדם בפזיזות, תוך הצבת עובדות בשטח, שעמן הוא מתמודד רק לאחר מעשה. הוא נוקט גישה של "יהיה בסדר", תוך התעלמות ממכשולים, שלא תמיד הוא ער להם. עם זאת, הוא יודע להילחץ בשלום ולהמשיך הלאה, תוך התעלמות מתוצאות הלוואי של פעילותו.

בכתב ידו מהתקופה האחרונה חווה הכותב את עצמו נדהם לנוכח משימה גדולה שמצריכה את התערבותו הפעילה ונתקף בשיתוק זמני. בהיותו אינדיבידואליסט וחשדן, הוא נוטה "לנתק מגע" מסביבתו, להתכנס בתוך עצמו ולתכנן בשקט את מהלכיו. עם זאת, הוא מתאושש במהירות מחרדותיו, אוסף את עצמו, ו"מסתער" על מטרותיו במשנה מרץ.

אסטרולוגיה - הקלטת הלוהטת? קרינה שלילית מצד שבתאי

אחרי שהעובדות היבשות לא הצליחו לפזר את הערפל, נשאר רק הכוכבים. האסטרולוג אילן פקר קורא את המפה של נתניהו

מאת רונית צח

בהיעדר ממדים מהימנים יותר לפענוח אישיותו החידתית של ראש הממשלה, התגייס האסטרולוג אילן פקר לשרטט לה קווים. אפילו כאן, מסתבר, רב הנסתר. למועד הולדתו של נתניהו, שנדרש לצורך הניתוח והתחזית האסטרולוגיים, נמצאו גרסאות שונות. העקשנית שבהן טענה שנוולד ב-21.10.49, בסביבות השעות 9.30-11.00 בבוקר, ולפיה שירטט פקר את המפה האסטרולוגית של נתניהו.

ביבי הוא אדם שמתקשה להחליט אך מסתיר זאת. יש שני כוכבים דומיננטיים במפת הלידה שלו, נפטון וצדק. נפטון חזק בה מאד וגורם לאותן ההתלבטויות הקשות ולהיסוסים. ארבעה כוכבים במזל מאזניים, כמו אצלו, יוצרים את הקושי לתפקד במצבי חוסר ודאות. הוא ממולכד ומתקשה לעמוד בלחץ, נוטה לוותרנות או מתנתק.

הוא מאד חשדן, דורש נאמנות מוחלטת מאנשים, ולכן פגיע במיוחד במצבים של משבר אמון. הוא מסתיר תחושות גם מפני מקורבים. מצד שני, מי שקונה את אמונו, ביבי הופך למאד תלותי בו. הוא פוחד שמא גורם זר ישלוט עליו, והפחד הפנימי מביא אותו לניסיון ליצור ערפל שיקל עליו לתפקד.

את הרושם הסמכותי, של אדם שניתן לסמוך עליו, מאפשר לו כוכב צדק. הוא יכול להבטיח ולעשות רושם שיש כיסוי להבטחות גם כשאין להם כיסוי. זה יעזור ביחסים בינלאומיים רק עד שירצו לראות תוצאות בשטח. אבל בנושאי ביצוע יש לו בעיה, בגלל נפטון דפוק עם השפעה חמורה וחזקה, הוא נוטה להינעל על קונספציה גם אם היא אינה מעשית. נפטון זה כוכב שאחראי על אשליות, וביבי הוא אדם עם נטייה לפרש מצבים באופן שלא תואם את המציאות. יש לו ראייה אופטימית או פסימית מידי, ואין סינכרוניות בין הרעיונות והתוכניות שלו לבין מצבים בשטח.

יש לו בעיה עם נשים בכלל, כי כוכב נוגה שלו מאד פגוע ומוקרן במפה בקרינה שלילית מצד כוכב שבתאי. הוא נמשך לנשים חזקות ודומיננטיות שלא תלויות בו מצד אחד, ומצד שני נשים חזקות מדי מאיימות עליו והוא פגיע איתן. הקונפליקט נובע מרצון לקרבה ואמון, לעמת רצון להכניע ולשלוט בנשים. צורת השליטה שלו היא דרישת נאמנות אינסופית מצידן, כשהוא מצדו לא מבטיח כלום. הוא לעולם לא ייתן שיתקרבו אליו נפשית עד הסוף.

השפעה של צמידות בין אוראנוס לנפטון והקרינה השלילית שהיא יצרה על המפה שלו הולידו היבטים קשים בשלוש השנים האחרונות. אלה איפשרו תנאים של חשיפת סודות ושערורייה בחיים האישיים שלו, ויצרו את פרשת הקלטת. הוא עבר איזה שינוי לאחרונה, אולי טיפול בשוק, וזה שינה במידה מסוימת את גישתו למחויבות משפחתית, אבל לא מן הנמנע שגורלו יועיד לו באיזשהו שלב בעתיד מערכת נישואים נוספת, אולי עוד עשר שנים.

יש לו כוכב מאדים בקרבת מעלת המלכות, וזו מעלה מאד חשובה המצביעה בדרך כלל על כריזמה גבוהה. זה מה שיצר את הרושם הלוחמני של אישיותו, למרות שהיא לא כזאת. ריכוז כוכבים באזור רום השמים במפה שלו יצר את שאפתנותו. מיקום כזה של כוכבים מביא לאדם פרסום, כריזמה והזדמנות להגיע לתפקידים חשובים.

תחזית לשנה הקרובה: הכל תקוע והממשלה תיכנס למבוי סתום. דברים יוזו באטיות רבה או בכלל לא, והממשלה אולי תפנה חלקית את חברון. המדינה עומדת להיקלע בשנה הקרובה לפלונטר ולבעיות לא קלות ביחסים הפנימיים והבינלאומיים. נגמר סיפור האהדה של העולם ושל מדינות ערב. הולכים לקרות דברים חמורים וחריפים, עדיין לא במובן של מלחמה. כי תהיה כאן מלחמה קשה, אבל לא בשלב זה עדיין. וזה הצפי:

הקשיים בהרכבת הממשלה ימשיכו עד תחילת יולי '96.

באמצע חודש ספטמבר '96 צפוי משבר ממשלתי על רקע מתחים אישיים בתוכה. גוברת התחושה שהממשלה אינה מתפקדת ואינה מספקת את הסחורה שהבטיחה.

מארס-אפריל '97 – משבר כלכלי, ייתכן משבר בבורסה ולממשלה לא יהיו פתרונות.

יולי-אוגוסט '97 – משבר מנהיגות חריף של ראש הממשלה ושל הממשלה עקב מבוי סתום בתחומים רבים.

Ram Shamir נמצא עם **Shay Erel** ועם 8 נוספים בבית המשפט העליון.

30 באפריל 2020 5 דקות · ירושלים · 📍

משמר הדמוקרטיה. עכשיו מול בגץ 🇮🇱🇺🇸🇦🇪

2 תגובות

אתה ו-7 נוספים

מחאת הדגלים השחורים להצלת הדמוקרטיה

יום ה' - 30/04/2020

14:00 - כנסת ישראל ק. הלאום

16:30 - מעון רוה"מ בלפור

ירושלים

לא לחקיקת חוקים אנטי דמוקרטיים

לא להחלשה נוספת של הכנסת ובתי המשפט

כן לקיום משפטי נתניהו במועדם

כן לפתיחת חקירות בענייני הצוללות והמניות

בואו בהמוניכם!

* הפעילות חוקית, בהתאם להנחיות ובתיאום עם המשטרה, פרטים בפייסבוק.

Or-ly Barlev ~ אור-לי ברלב @orlybarlev

לשמע ברדיו את יועז הנדל מפיל את האחריות להליכה לבחירות על בג"ץ אם יפסוק על פי דין, בשעה שהנדל + 60 ח"כים יכולים לבחור מועמד אחר ולמנוע בחירות(!), לשמוע את אלי כהן עונה לשאלה - האם ראוי שראש הממשלה יהיה נאשם בפלילים? - בתשובה "כן!" ולהתעלף

Roe Neuman @NeumanRoe

יש כרגע 10 מחאות שמתקיימות במקביל: דגלים שחורים, גננות, עצמאיים, עסקים גדולים הורים עוד ועוד ומה הכנסת עשתה היום? מעבירה חקיקה שנותנת להנדל והאוזר 6 מיליון שקל שיחלקו למקורבים שלהם. הכל פה רקוב

4:21 אחה"צ · 30 באפר' 2020 מִיִּשְׂרָאֵל · Twitter for iPhone

30.4 הפגנה מול מעון ראש הממשלה

מנדלבלית: אין מניעה מהטלת המנדט על נתניהו למרות כתב האישום

בתשובתו לבג"ץ לקראת הדיון בשאלת הטלת מלאכת הרכבת הממשלה על נאשם, טען אביחי מנדלבלית כי "על אף הקשיים המשמעותיים, אין עילה להתערבות שיפוטית". הוא אמר כי יש לבחון את סעיפי ההסכם הקואליציוני כשיתממשו, אך התריע מ"מודל משטרי חדש שאינו טבעי לשיטת המשטר בישראל"

טובה צימוקי, גלעד מורג, מורן אזולאי ואיתמר אייכנר פורסם: YNET 30.04.20

היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבלית טוען בתשובה שהגיש היום (ה') לבג"ץ כי אין מניעה משפטית להטלת מלאכת הרכבת הממשלה על ראש הממשלה בנימין נתניהו למרות כתב האישום שהוגש נגדו. "על אף הקשיים המשמעותיים הקיימים שמתעוררים בעניין, אין בהם כדי להקים עילה להתערבות שיפוטית, שמשמעותה היא שרוב חברי הכנסת יהיו מנועים מלזום הקמת ממשלה חדשה בישראל שח"כ נתניהו יעמוד בראשה", כתב מנדלבלית. הוא קרא גם שלא לפסול את ההסכם הקואליציוני, נושא שגם בו ידון בג"ץ, אך מתח עליו ביקורת קשה.

מנדלבלית פרסם את עמדתו לקראת הדיון שיקיים בג"ץ ביום ראשון בעתירות שהוגשו נגד הטלת מלאכת הרכבת הממשלה על חבר כנסת שנגדו עומד ותלוי כתב אישום. "הטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת אשר הוחלט להגיש נגדו כתב אישום בעבירות חמורות הנוגעות לטוהר המידות, כמו גם עמידתו בראשות הממשלה, אכן מעוררת קשיים משמעותיים, במישורים שונים", כתב היועמ"ש.

"פסיקת בית המשפט שבה והדגישה, לאורך שנים ארוכות, את חשיבות ההקפדה על טוהר המידות בקרב נבחרי הציבור. כתב האישום שהוגש נגד המשיב 2 (נתניהו) חמור ביותר, ומייחס לו עבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים, שאותן עבר, לכאורה, בעת שכיהן כראש ממשלת ישראל.

"עמידתו של נאשם בפלילים בראשות הממשלה, אשר בין היתר נדרשת למנות בעלי תפקידים מרכזיים במערכת אכיפת החוק וברשות השופטת, מעצימה קשיים אלו", ציין היועמ"ש, "זאת בפרט לנוכח התבטאויות חריפות של המשיב 2 נגד מערכת אכיפת החוק, תוך הטלת דופי אישי בגורמים שונים הפועלים במסגרתה, ובשים לב להשלכות האפשריות של התבטאויות שכאלה - מצדו של הגורם הבכיר ביותר בהיררכיה השלטונית - על אמן הציבור במערכות החוק והמשפט", קבע מנדלבלית - אך ציין כאמור כי אין מקום להתערבות בית המשפט.

בנוגע להלכת דרעי-פנחסי, שנקבעה לפני יותר משני עשורים ושעוסקת בהעברת שרים וסגני שרים מתפקידם במקרים של כתב אישום, אמר היועץ: "בעוד שבעניין דרעי ופנחסי מדובר היה בהעברת שר וסגן שר מתפקידם על-ידי ראש ממשלה, בענייננו עסקינן בהטלת התפקיד להרכבת ממשלה או בכהונה כראש ממשלה לאחר מכן. כידוע, מעמדו של רה"מ הוא מעמד מיוחד, השונה ממעמדם של שרים וסגני שרים. משמעות התפטרותו שונה ותוצאותיה מרחיקות לכת, וכפיית התפטרותו מהווה התערבות משמעותית הרבה יותר בהליך הדמוקרטי מזו הנובעת מפיטורי שר."

מנדלבלית הזכיר כי סעיף בחוק יסוד: הממשלה קובע: "כהונתו של ראש ממשלה תופסק באופן מידי רק לאחר פסק דין סופי."

עוד הסביר היועמ"ש: "אין בסיס להתערבות שיפוטית בשיקול דעתו של נשיא המדינה בעניין הטלת תפקיד הרכבת הממשלה על נתניהו, ככל שרוב חברי הכנסת אכן יבקשו מנשיא המדינה להטיל את הרכבת הממשלה עליו.

"החוק קובע, באופן מפורש, כי לו תוגש לנשיא המדינה בקשה של לפחות 61 מחברי הכנסת להטיל את הרכבת הממשלה על מי מהם, אזי 'יטיל הנשיא', לשון ציווי, את הרכבת הממשלה על חבר הכנסת", הוסיף, "בלשון מפורשת, חד-משמעית וברורה, וזאת בהינתן תכלית הוראת חוק היסוד המטילה את כובד ההכרעה בדבר זהות חבר הכנסת שיקבל את תפקיד הרכבת הממשלה על המערכת הפוליטית."

על הטענה שאיסור ניגוד העניינים פוסל את נתניהו מלכהן כראש ממשלה, ציין מנדלבלית כי "היא אינה מבוססת כהלכה. פסילה של בעל תפקיד ציבורי בעילה של ניגוד עניינים מחייבת בחינה של היקף העניינים שבהם הוא יהיה מנוע, למול מכלול תחומי האחריות המסורים לו מכוח תפקידו."

מנדלבלית התייחס גם לעיתוי שבו ייכנס נתניהו לתפקיד: "ההכרעה בעניין הטלת תפקיד הרכבת הממשלה על המשיב 2 מתבקשת בשעת חירום לאומית חסרת תקדים - הן בשל המצב הפוליטי חסר התקדים בו אנו מצויים מזה כשנה וחמישה חודשים, לאחר שלוש מערכות בחירות לכנסת והן בשל מצב החירום הלאומי בו מצויה המדינה בהתמודדות עם מגפת הקורונה, על כלל הקשיים הכרוכים בכך."

עוד הוא קבע כי "הכרעה בסוגיה מחייבת להביא בחשבון גם את המצב הפוליטי חסר התקדים במדינה, ואת העובדה שלאחר ניסיונות ארוכים וממושכים ביותר, נראה כי קרב הרגע שבו יעלה לבסוף בידה של המערכת הפוליטית להביא להצגת ממשלה שתזכה לאמון הכנסת, שתוכל להתחיל לפעול תוך זמן קצר ותידרש לאתגרים הגדולים המונחים לפתחה."

בתשובה שהגיש באמצעות מנהל מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה, ענר הלמן, ועורכי הדין רן רוזנברג, אבישי קראוס ואודי איתן, קבע מנדלבליט: "לא ניתן לשלול באופן קטגורי את האפשרות כי בנסיבות קונקרטיות חריגות, תקום עילת נבצרות תפקודית הנובעת מכך שראש הממשלה נאשם בפלילים. ואולם, במצב הדברים הנתון, מכלול הנסיבות הרלוונטיות הקיימות, אינו מבסס עילה לקביעה שיפוטית לפיה נבצר מראש הממשלה למלא את תפקידו."

ביחס לטענות השונות שהועלו בנוגע להסכם הקואליציוני, היועמ"ש סבור כי על-פני הדברים, הסדרים מסוימים שנקבעו בהסכם הקואליציוני מעוררים קשיים משמעותיים. עם זאת, לדעת היועמ"ש אין עילה לפסילת ההסכם הקואליציוני בשלב שבו אנו מצויים כעת. היועמ"ש מצייין כי בחינת חוקיות הסדריו השונים של ההסכם הקואליציוני, "נכון שתיעשה בשלב הוצאתו של ההסכם מן הכוח אל הפועל."

היועמ"ש הסביר כי "ההסכם הקואליציוני טומן בחובו הסכמה לקידום שינויים חוקתיים משמעותיים, ובכלל זה יצירת מודל משטרי חדש שאינו טבעי לשיטת המשטר בישראל. ההסכם אף כולל, בין היתר, סעיפים שמבקשים לשנות מיחסי הכוחות שבין הממשלה לבין הכנסת, ובין סיעות האופוזיציה לבין סיעות הקואליציה, בתוך הכנסת פנימה. ההסכם הקואליציוני אף קובע כי בתקופת החירום שהוגדרה בו יוקפאו מינויים ואיוש תפקידים בשירות הציבורי, לרבות מינויים לתפקידים בכירים ביותר, הכוללים גם מינויים במערכת אכיפת החוק. על כך ביקש ההסכם להוסיף הוראות, הנוגעות לזהות חברי הכנסת שיכהנו בוועדה לבחירת שופטים."

מנדלבליט העלה קושי בנוגע למינוי של אוסנת מארק לחברה בוועדה למינוי שופטים. "על פי הסיכום בין הצדדים, נציגת גוש הליכוד תהיה מי אשר משובצת במקום ה-38 ברשימת הליכוד, אוסנת הילה מארק", כתב היועמ"ש. "על פי תוצאות הבחירות האחרונות, למפלגת הליכוד 36 מנדטים בלבד. משמעות הדברים היא כי גב' מארק תזכה לכהן כחברת כנסת רק ככל שלפחות שני חברי כנסת מטעם הליכוד יתפטרו מן הכנסת מסיבה זו או אחרת."

"ככל הנראה כוונת מחברי ההסכם היא כי בהתאם להוראות החוק הנורבגי אליו התייחסנו לעיל, תיכנס הגב' מארק לכנסת ואזי ניתן יהיה לבחור בה לכהונה כחברת הוועדה למינוי שופטים. עניין זה מעורר קשיים ניכרים. בחירת ח"כ שניתן להחליט כי הוא מסיים את כהונתו בכנסת וכפועל יוצא פוקעת חברותו בוועדה, במצב דברים בו שרים או סגני שרים יתפטרו מתפקידם ויחזרו לכהן, מעמיד את ח"כ חבר הוועדה במצב בעייתי אשר עלול לפגוע בעקרונות של עצמאות ואי-תלות, כמתחייב מחבר הוועדה."

קושי נוסף שהיועמ"ש מעלה הוא "בכל הנוגע להשפעה המצטברת על כוחה של הכנסת לפקח על הממשלה, וכן על מעמדה ועצמאותה. זאת, בין היתר, בשים לב להוראות ההסדר המאפשרות קידום חקיקה רק ביחס להתמודדות עם משבר הקורונה ההסכם המכרסם בכוח זה בהקשרים שונים – למשל בקשר לאפשרות לבחור ראש ממשלה מחליף בהצבעת אי אמון, בהסכמה בדבר אי-בחירת חברי אופוזיציה לכהונה בוועדה לבחירת שופטים אף יצירתו של מוסד חדש בדמות 'ראש ממשלה חלופי' תוך עיגונו בחוק יסוד: הממשלה, וחלוקתה הבינארית של הממשלה לשני גושים הנותנים דין וחשבון לראשים שונים אינה טבעית לשיטתנו המשטרית ומקימה קשיים."

מנדלבלויט הוסיף: "ההסדרים הפרטניים יחייבו בתורם בחינה קפדנית, בין במעלה הליך החקיקה, בין ברמה מינהלית, כדי לוודא שהקשיים המשמעותיים הניכרים כבר על פני השטח, ואשר הוצגו לעיל, ואלה שעוד יתגלו במעלה הדרך, יקבלו מענה כנדרש. מכל מקום, ההכרעה הסופית בדבר חוקיותם וחוקתיותם של ההסדרים הפרטניים, צריכה להיבחן רק לאחר שהליכי החקיקה יושלמו, ועל רקע הפעלתם המעשית של הוראות ההסכם. מכל מקום, היועמ"ש מצא להציב 'תמרורי אזהרה' ברורים ביחס לחלק מהוראות ההסכם וליישומו בהמשך הדרך, אף אם לעמדתו אין מקום לפסילת ההסכם כולו או פסילת חלק מהוראותיו."

בדיון שנקבע ליום ראשון יצלול בג"ץ לראשונה לסוגיה הנפוצה. העותרים מבקשים למנוע מבנימין נתניהו לכהן כראש ממשלה במקביל למשפט שבו הוא מואשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים.

בעתירות ידונו 11 שופטים, ובראשם נשיאת בית המשפט העליון השופטת אסתר חיות. לצדה ישבו בהרכב המשנה לנשיאה השופט חנן מלצר, והשופטים ניל הנדל, עוזי פוגלמן, יצחק עמית, נעם סולברג, דפנה ברק-ארז, מני מזוז, ענת ברון, ג'ורג' קרא, ודוד מינץ. להרכב מונו השופטים הוותיקים ביותר. שש עתירות קודמות בנושא נדחו על הסף מטעמים פרוצדורליים, שלפיהם העתירות הוגשו מוקדם מדי.

את העתירות הגישו כמה גופים: סיעת יש עתיד- תל"ם, התנועה לאיכות השלטון, קבוצה של 123 אנשי ביטחון, רוח והיי-טק, עמותת "חוזה חדש", משמר הדמוקרטיה, התנועה לטוהר המידות, העמותה לדמוקרטיה מתקדמת ועו"ד שפיק רפול.

גם הכנסת ובית הנשיא קראו לדחות את העתירות

זמן קצר לאחר מנדלבלויט, גם הכנסת הגישה לבג"ץ את עמדתה בנושא. הכנסת טענה כי היא אינה סבורה שיש מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה של חברי הכנסת לתת אמון בממשלה, גם אם הוגש כתב אישום נגד ראש הממשלה העומד בראשה. הכנסת אינה רשות מינהלית, ועל כן אין לבחון את סבירות החלטותיה. עוד נטען כי "מדובר בהחלטה פוליטית במהותה, אשר מתקבלת על בסיס מנעד רחב ביותר של שיקולים, ועל כן אין מקום שבית המשפט ייכנס לשדה פוליטי זה ויערוך בעניינה ביקורת שיפוטית.

"באשר להסכם הקואליציוני הובהר בתגובה כי הוא קובע שינויים משטריים משמעותיים אשר המקום לבחון אותם הוא בכנסת בשלבי חקיקתם ואין מקום להתערבות שיפוטית בטרם הסתיים הליך החקיקה. באשר לסעיפי ההסכם אשר משנים את האיוונים בין הכנסת לבין הממשלה (כגון: הקפאת חקיקה לתקופה של חצי שנה והרכב ועדות הכנסת) נדרש ליבון נוסף, אך גם בעניין זה אין מקום להתערבות שיפוטית, אלא יש לבחון את הדברים בשלב היישום שלהם, ולאחר שיתקבלו ההחלטות המהותיות בכנסת בסוגיה זו."

בית הנשיא הגיש אף הוא את עמדתו לבג"ץ באמצעות היועצת המשפטית לנשיא המדינה, אודית קורינלדי-סירקיס: "הסוגיה המועלית על ידי העותרים, היא סוגיה עקרונית, הראויה לדיון ונתונה להכרעתם של הכנסת ובית המשפט הגבוה לצדק, אך היא איננה עומדת לפתחו של נשיא המדינה ואין מקום לדון בה במסגרת סמכותו של נשיא המדינה לפי סעיף 10 (ב) לחוק יסוד: הממשלה. על פי סעיף 10 לחוק יסוד: הממשלה, הליך הרכבת הממשלה עבר לכנסת ומוקד ההכרעה בשאלת מועמדותו של חבר כנסת לתפקיד הרכבת הממשלה מונח לפתחם של חברי הכנסת שהם נבחרים הציבור, ולא לפתחו של נשיא המדינה."

עוד ציין בית הנשיא כי "ניסיונם של העותרים 'להיתלות' בסמכותו של נשיא המדינה לפי סעיף 10(ב) לחוק יסוד: הממשלה, כפתח לביקורת שיפוטית בסוגיה זו ולהעמיד את נשיא המדינה במרכזה – דינו

להידחות זאת מפני שניסיון זה אינו עולה בקנה אחד עם ההסדר החוקתי הקבוע בחוק יסוד: הממשלה ואף אינו מתיישב עם עקרונות חסינותו של נשיא המדינה והיקפה המצומצם של הביקורת השיפוטית על החלטותיו.

אני "יחיד סגולה": התגובה המקוממת של נתניהו לבג"ץ - והאזהרה של רה"מ

עידו באום 30 באפריל 2020

כשבמדינה מתחולל כאוס שחלקו מיוצר על ידי הממשלה עצמה, כדאי לעצור ולהגיד את המובן מאליו: במדינה דמוקרטית מתוקנת לא אמור לכהן בראש הממשלה אדם שהוגש נגדו כתב אישום פלילי חמור ועב כרס בעבירות של שחיתות ציבורית ופגיעה קשה באמון הציבור.

ומכאן למציאות: ביום ראשון הקרוב יחל בג"ץ לדון בהרכב רחב ביותר של 11 שופטים בשלל העתירות נגד כהונתו של בנימין נתניהו הנאשם בפלילים כראש ממשלה או ראש ממשלה "חלופי", ונגד חוקיות ההסכם הקואליציוני בין הליכוד לבין כחול לבן.

שלשום הגישו נתניהו והמפלגות המשיבות בעתירה את עמדתן לבג"ץ. היום (ה') אמור היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט להגיש את עמדתו אחרי שביקש דחייה כדי להגיש אותה אחרי יתר הצדדים.

היום גם תחליט נשיאת בית המשפט העליון אסתר חיות אם להתיר את שידור הדיונים בבג"ץ בשידור ישיר. הדיונים נקבעו כך שיימשכו יומיים: ביום ראשון ידון בג"ץ בטיעונים בעד ונגד האפשרות שנאשם בפלילים יכהן כראש ממשלה. ביום שני ידון בג"ץ בחוקיות ההסכם הקואליציוני שמתיר זאת, ועל הדרך משנה חוקי יסוד כאילו היו פלסטלינה, מבטל את הייצוג של האופוזיציה בוועדות הכנסת, מוציא את נציג האופוזיציה מהוועדה למינוי שופטים, ומקפיא מינויים בכירים לחצי שנה, בין היתר.

תגובת נתניהו לעתירות היא מסמך מרתק, מקומם, ולעתים מופרך. ניכרת בתגובה ידם של אנשים שמבינים היטב בשלהוב ההמון, בתקשורת ובספינים - ייתכן שגם נתניהו עצמו ניסח פסקה או שתיים במסמך בן 80 העמודים. אולי יותר. כעת ברור כי הבחירות שבהן הצליח נתניהו להעסיק את הציבור בדיונים על סיפוח, תוכנית טראמפ וסוגיות מדיניות, נועדו בעיקר לבצר את שלטונו מפני בג"ץ.

האם העניין שפיט?

הטענה הבסיסית של נתניהו היא שהעתירות אינן שפיטות. "דיון בעתירות ינפץ לרסיסים את הגרעין הקשה של עיקרון הפרדת הרשויות ומערכת האיזונים והבלמים במדינה דמוקרטית. אין כל מקום לתת לבית המשפט הנכבד, ויהיה מכובד ככל שיהיה, לבוא במקום ציבור הבוחרים ולדון בסוגיות מעין אלה", טוען נתניהו בתגובתו לעתירה. הוא מבקש אפוא שבג"ץ יחליט שלא להתערב בעתירות. בשלבים מוקדמים יותר החליט בג"ץ בהרכב של שלושה שופטים שהסוגיה של מינוי ראש ממשלה נאשם בפלילים היא שפיטה. בהרכב של 11 שופטים, נתניהו מקווה שהתמונה תשתנה.

אי אפשר שלא לקרוא את תגובת נתניהו כאיום על בג"ץ. לפי המסמך, אם ישללו שופטי בג"ץ מנתניהו את האפשרות לכהן כראש ממשלה הם יביאו כליה על הפרדת הרשויות, על בית המשפט עצמו ועל המדינה כפי שאנחנו מכירים אותה - זה המסר.

אם מישהו במועצה לביטחון לאומי מכין בימים אלה מסמך המתייחס לאפשרות של מרי אזרחי כתוצאה ממשבר הקורונה, כדאי שיביט על מקבל ההחלטות הראשי. הוא האחראי הראשון למרי אזרחי, אם יתחולל.

נתניהו מזהיר כי פסיקה שתשלול ממנו את כהונתו כראש ממשלה "תגרור את מדינת ישראל לאנדרלמוסיה מוחלטת בצורת בחירות רביעיות ברציפות". אין כל אפשרות אחרת מבחינתו, אף שבהחלט קיימת אפשרות חוקית להקמת ממשלה בראשות אדם אחר.

נתניהו כותב: "התערבות גסה מצד הרשות השופטת בעיקרון הפרדת הרשויות עלולה ליצור פגיעה קשה באמון הציבור במערכת המשפט, להכניס את בית המשפט הנכבד ללב המחלוקת הפוליטית וליצור שבר עצום בדמוקרטיה הישראלית, אשר סופו מי ישרנו". השבר שנתניהו מזהיר מפניו לא יהיה תוצאה של פסיקת בג"ץ, מדובר בתוצאה של ההסתה המתמשכת נגד מערכת המשפט בחסותו של נתניהו.

אם היה רוצה בכך, הוא היה יכול להודיע שהוא יקבל כל פסיקה. נתניהו לא אומר זאת, אלא טוען כי פסיקה השוללת ממנו את הכהונה תהיה מנוגדת לחוק, ואז מצטט את נשיא בית המשפט העליון לשעבר, אהרן ברק, שכתב כי פסיקה בניגוד לחוק היא "לא לגיטימית".

בכלל, עמדתו של נתניהו זרועה בציטוטים שונים דווקא מכתביו של ברק, כולם מובאים במטרה לתמוך בעמדת נתניהו לפיה בג"ץ צריך להתרחק מהתערבות ברצון הבוחר, ועליו לקחת בחשבון כי התערבות כזו תפגע באמון הציבור בבית המשפט.

יותר מקיסר

נתניהו מזכיר בתגובתו ציטוט המתאר את ראש הממשלה כ"ראשון בין שווים" (תואר שככל הנראה הוענק לראשונה לקיסר הרומאי קונסטנטינוס הגדול), אבל למעשה הוא טוען כי מעמדו של ראש הממשלה בכיר יותר. שווה יותר. החלק המדהים ביותר בתגובת ראש הממשלה מופיע בעמוד 32, שם, במעין אמירה מובלעת, נכתב כי נתניהו רואה בעצמו "יחיד סגולה" - רק הוא יכול להנהיג את מדינת ישראל בעת הזו. ממש כך.

נתניהו מצטט את דבריו של השופט אליהו מצא בעתירה שהגיש בשנת 2001 ח"כ יוסי שריד נגד החלטתו של ראש הממשלה אז אריאל שרון למנות את אהוד יתום לתפקיד ראש המטה ללוחמה בטרור. אז נדרש בג"ץ לדון בשאלה אם סביר למנות את יתום לתפקיד בכיר כזה, אף שהיה מעורב בהריגת שני המחבלים שחטפו את אוטובוס "קו 300", וכן היה מעורב בשיבוש החקירה שנפתחה בעקבות חשיפת הפרשה.

השופט מצא קבע בעניינו של יתום כי "חיוניותו של המועמד למשרה ציבורית למלא את אותה משרה צריכה גם היא להילקח בחשבון. לא הרי מועמד שרבים כמותו כהרי מועמד יחיד סגולה, שרק הוא עשוי, בנסיבות מסוימות וחריגות, למלא את המשרה.

כמו כן יש להתחשב בשאלה, אם קיים מצב אמיתי של חירום, המחייב גיוס כל הכוחות, לרבות אלה בעלי עבר פלילי, או שמא עניין לנו בפעילות הרגילה של המינהל הציבורי, אשר צריך לשאוב את מעייניו מעובדים ישרי דרך."

בתוך הציטוט מכניסים עורכי דינו של נתניהו הבהרה כי במקרה שלו הוא אינו בעל עבר פלילי ועומדת לזכותו חזקת החפות. המסר ברור - נתניהו הוא יחיד סגולה, ובעת הנוכחית איש אינו יכול להנהיג את ישראל מלבדו, בוודאי כאשר עומדת לו חזקת החפות, ואולי אפילו אם יורשע.

חזקת החפות היא ספין מרכזי בתגובת נתניהו. נתניהו מדגיש כי מספר האנשים שהצביעו לליכוד בבחירות האחרונות, 1,349,171, הוא "המספר הרב ביותר שלו זכתה רשימת מועמדים מאז קום המדינה". לאחר מכן, הוא מאשים את העותרים בהתעלמות מרצון הבוחר ומחזקת החפות.

"כיצד יוכלו העותרים להסתכל בעיניהם של מיליוני הבוחרים שבחרו במשיב, לאחר שהמשיב יזכה בסופו של ההליך מכל האשמות נגדו, אולם הוא כבר לא יהיה ראש הממשלה שלהם?" תוהה נתניהו. הבעיה היא שחזקת החפות אינה רלבנטית לבג"ץ. חזקת החפות עומדת לנתניהו במשפט הפלילי. לא בתפקיד ציבורי.

עובד מדינה מהשורה יורחק מתפקידו אם יוגש נגדו כתב אישום. אבל נתניהו הוא "יחיד סגולה".

חישוב קולות בעייתי

יותר מעשרה עמודים בתגובתו של נתניהו מוקדשים לפרישת משנתו האידיאולוגית. מהקריאה בה עולה הרושם כי הדמוקרטיה היא מצב שבו נאשם בשחיתות ציבורית, שחובר לאדם שנבחר בזכות ההבטחה שלא לכהן בממשלה אחת עמו, הם בעלי הזכות המבוצרת לשלוט במדינה - וכי כל התערבות שיפוטית בעניין היא לא פחות מחתירה תחת אושיות הדמוקרטיה.

היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט צילום: אוהד צויגנברג © סופק על ידי TheMarker היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט צילום: אוהד צויגנברג

ספירת הקולות של נתניהו מופרכת. הוא טוען כי פסילתו מנוגדת ל"רצונם הברור של מיליוני אזרחים", וסופר לצורך כך 2,235,010 קולות שהצביעו בבחירות לרשימות שתומכות בממשלת החירום-אחדות. הבעיה היא שבאותן בחירות ממש יותר אזרחים הצביעו עבור מפלגות שהתחייבו שלא לשבת בממשלה עם נאשם בפלילים. בספירה של נתניהו נכללים בוחרים שלא רצו בו כלל.

באופן מובלע, נתניהו מנסה להציע לבג"ץ סולם לירידה מהעתירות: אם קמה ממשלת אחדות בתקופת חירום, יכול להיות שמדובר במצב חריג שיאפשר לבג"ץ שלא להתערב. וכן, יש לנתניהו גם טיעונים משפטיים מבוססים. חוק יסוד: הממשלה איננו מכיל שום הוראה ספציפית המחייבת ראש ממשלה שהוגש נגדו כתב אישום להתפטר, ובהחלט ניתן לפרשו כאילו הוא מאפשר את המשך הכהונה. בג"ץ עומד בפני הכרעה קשה, כנראה הקשה ביותר בתולדותיו.

מי חסר?

הדמות החסרה בעלילה היא היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט. תפקיד היועץ המשפטי לממשלה הוא לייצג את האינטרס הציבורי, אך עד היום מנדלבליט נמנע מלהביע בבג"ץ את עמדתו בשאלה המשפטית אם נאשם בפלילים יכול לכהן כראש ממשלה.

היועץ גורר רגליים עד הרגע האחרון, וקצת אחריו, אף שהאמירה הזו בלתי-נמנעת, שהוא ידע כי היא תידרש, ושם הוא היה מגבש את הכרעתו בזמן, הוא היה יכול למנוע את גרירת המדינה לשלוש מערכות בחירות. במקום להוביל את מחנה שלטון החוק, מנדלבליט ביקש מבג"ץ ארכה להגשת עמדתו אחרי כל יתר הצדדים. מדוע נחוצה ארכה? היועץ יודע מהי עמדת כל הצדדים. איש לא יחלץ אותו מצורך לומר סוף סוף אמירה ערכית.

המשנה לפרקליט המדינה לשעבר: מינוי דן אלדד - החדרת וירוס לפרקליטות

יהושע רזניק תקף בחריפות את שר המשפטים אמיר אוחנה, בצל העימות בין מ"מ פרקליט המדינה דן אלדד והיועץ מנדלבליט: "הביא את אלדד כדי ליעזע ולהשפיל את המערכת". מטרת העל? "שמערכת המשפט תזכה לפחות אמון בציבור במשפט נתניהו"

אלכסנדרה לוקש פורסם: 27.04.20

עו"ד יהושע רזניק, לשעבר המשנה לפרקליט המדינה, תקף הבוקר (יום ב') בריאיון לאולפן ynet את ממלא-מקום פרקליט המדינה דן אלדד ואת שר המשפטים אמיר אוחנה, בעקבות העימות בין אלדד ליועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט. "אלדד הובא כדי לגרום השפלה למערכת ולזעזע אותה כדי שתזכה לפחות אמון הציבור במשפט נתניהו", אמר רזניק.

"העימות הזה תופס אותי בתדהמה. במשרד המשפטים מתעסקים במשחקים של זריקת בוץ אחד על השני כאשר שר המשפטים מתבונן על הנעשה, מחכך ידיו בהנאה ואומר 'הצלחתי במה שזממתי, לנסות להחדיר לפרקליטות וירוס שיגרום להם לשבר'", אמר רזניק.

בהמשך דבריו חזר בו רזניק מהכינוי "וירוס", והבהיר כי בעיניו, אלדד הוא "המכשיר" שבאמצעותו הצליח השר אוחנה "להחדיר" את הווירוס לתוך הפרקליטות. "בזמנו, כשהיה צריך למנות מ"מ פרקליט מדינה, היו משנים שהיו ראויים לחלוטין למלא את התפקיד", אמר רזניק. "הוא החליט שזו תהיה פרקליטה, אבל כשזה לא עבר את בג"ץ הוא החליט על דן אלדד. למה היה צריך אותו? התשובה היא שאחרי יומיים החליט אלדד להעביר לחקירת משטרה את נושא המימד החמישי."

-יש מי שטוען שפשוט לא אוהבים בפרקליטות המדינה קול אחר.

"מה ז'א קול אחר? מתי יש לו קול אחר? מתי אלה שרים במזור והוא שר במינור? אני לא יודע מתי עמדו על טיבו וקנקנו של אלדד שהוא קול אחר. הוא הובא פשוט כדי להיות במקרה הטוב איפכא מסתברא למנדלבליט ובמקרה הרע כדי להיות אדם שהוא מתנגד בחריפות כדי לזעזע את המערכת. הלוא זו הייתה הכוונה."

כל זה בשירות ראש הממשלה?

"לא אמרתי את זה, אבל אם בשירות ראש הממשלה או בנו, הלוא איך הגיעו לדברים האלה? בסך הכול, היועץ המשפטי לממשלה הוא הבוס של פרקליט המדינה, שהוא הסמכות המקצועית הבכירה בתוך הפרקליטות. מה שקורה זה שבמקום למנות אדם כשר משפטים שצריך לבוא ברוח טובה ולא להכניס מחלוקות לתוך המשרד, הוא הגיע כדי לזעזע ולגרום לזעזוע ואולי שבר בפרקליטות. אני מקווה ששבר לא יהיה כי הפרקליטות היא יקרה לכולנו והיא עושה את עבודתה."

-מה המטרה הסופית של המהלך הזה? למנוע משפט? להחליש את הפרקליטות?

"א' כל, צריך להרגיע את הרוחות, וגם ליועץ המשפטי יש חלק בזה. המטרה היא לגרום השפלה למערכת, זה חשוב מאוד אמון הציבור במשפט נתניהו. יכול להיות שלוקחים בחשבון שאם יהיה פרקליט מדינה לעומתי לתקופה שקדמה לו, יש לו הזדמנות אולי באופן כזה או אחר לגרום למשפט הזה שלא להתקדם, להסכים לדחיות כאלה ואחרות, לעוד חצי שנה והסכמת פרקליטות לעוד חצי שנה. סמכותו של שר המשפטים למלא את ממלא המקום באדם שהוא בוחר, אבל צריך לבחור בסבירות, מתוך יושר."

אהוד ברק, "הארץ", 1 במאי 2020:

"אדם הנאשם בשוחד איננו יכול לכהן כשר, קל וחומר להקים ממשלה, כשם שפדופיל איננו יכול לכהן כמורה, קל וחומר להתמנות למנהל בית ספר.

זוהי אמת פשוטה, שכל ישר, שבוקעים אלינו מעמקי המורשת היהודית, מעשרת הדיברות ומהנביא עמוס, ממגילת איכה ומפרקי אבות.

אמת שמאפיינת גם כל חברה סולידרית מודרנית, ואת ערכי הכרזת העצמאות שלנו.

זוהי האמת שתעמוד בימים הקרובים למבחן, במוקדה של דרמה חסרת תקדים בתולדותינו. בג"ץ עומד לפני החשובה בהכרעותיו אי פעם, הכרעה שתקבע את גורלה של ישראל כמדינה יהודית ברוח הכרזת העצמאות וחזון הנביאים – להיות או לחדול. והכרעה שתקבע גם את עתידו של הבג"ץ – להיות או לחדול. העדר הכרעה, או הכרעת יום־קטנות, שמדחיקה את מהות האיום על ישראל שאהבנו, יחזרו אל ישראל ואל הבג"ץ כבומרנג.

אנחנו שם, ממש ברגע האמת שיקבע את הכל. הבג"ץ הוא סוברני, ואל לנו להתערב בהליכיו או בשיקוליו. אין לנו אלא לתת בו אמון ולקוות לטוב. אולם אין בכך כדי לעזור את עיני המפוכחים בינינו מלראות לאן כל זה מוביל. ריבוי העתירות וחילופי החילופין של הסעדים המתבקשים על ידי העותרים מדלל את כוחה של הדרישה להכרעה. הסלט שמוצג לפני בג"ץ מכיל שלוש קטגוריות: השאלה המהותית, קרי: האם נאשם בשוחד יכול או לא יכול להקים ממשלה בישראל? מתחתיה ניצבת שאלת חוקיות "ההסכם המסריח" בין בנימין נתניהו לבני גנץ וגבי אשכנזי, ועוד מתחת שתיהן שאלות של עיוותי חוק נקודתיים: "חוק נורבגי מדלג", וכיו"ב. משלושתן, השאלה המהותית, היא ורק היא קריטית לעתידנו, כ"אבן מקיר תזעק." שכן אם תתקבל ההכרעה הזאת, פשוטה גם אם קשה, אין לנתניהו הרבה מה לעשות. אם יבחר ללכת לבחירות למרות שבג"ץ קבע כי איננו יכול להקים ממשלה, הוא יובס, משום שלהערכתו, לפחות שליש מבוחרי ליכוד לא יילכו אתו להתנגשות עם ליבת ערכי שלטון החוק. סביר גם שבמקרה כזה יתעוררו בליכוד כוחות מפוכחים שייאבקו על הצבת איש ליכוד אחר בראש המפלגה.

#זהו #רגע #האמת #של #בג"ץ.

רגע שבו מכריע האופי לא פחות מהדקדוק המשפטי.

אין לי ספק מה היו מכריעים ברגע כזה מאיר שמגר או אהרן ברק, משה לנדוי או דורית בייניש.

בג"ץ יכול לקנות את עולמו לדורות ברגע אחד של הכרעה אמיצה, כתום דיון ארוך ככל שיהיה. לעומת זאת, אם יבחרו ללכת אל הקטגוריות הנמוכות יותר, ולא חשוב באלו נימוקים מפולפלים, גם בג"ץ יימער בחדווה בהמשך הדרך על ידי נתניהו, יריב לוי, אמיר אוחנה וחבר מרעיהם. בראייה היסטורית ייאמר, שהם הזמינו את מעיכתם.

קדימון ממה שיקרה לשופטי העליון אפשר לראות במה שעובר על היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, ששגה לחשוב שייזכר לו חסד "הנחות הסלב" הרבות שעשה לנאשם ורעייתו, או העובדה שהחליט על כתב אישום "בלב כבד".

הכל שטויות. מרגע שהוא נרתע מלהמשיך בתנופה בחקירות: המניות והבן דוד, דיווחי השקר למבקר המדינה, עלילות רפי וייצמן ועוד — היה ברור שייזרק לכלבים כפגר אין חפץ בו, בהזדמנות הראשונה. ככה זה בחיים. האמיץ יכול למות רק פעם אחת. הפחדן, מת איך-סוף פעמים."

הידעת?

1. בעלה של איילה חסון, שי נשר, היה מקבל עבודות במיליונים מיונה ויזנטל כאשר ויזנטל היה סמנכ"ל התוכן של yes.
2. נשר סידר לויזנטל דרך שר התקשורת ארדן ודרך ביבי את תפקידו הנוכחי ברשות השידור (זו גם הסיבה שויזנטל עזב את yes כמה שבועות קודם).
3. כמה ימים לאחר מכן ויזנטל מינה את אילה חסון, אשתו של נשר, למנהלת החדשות בערוץ 1.
4. כמה ימים לאחר מכן, ויזנטל החליט למנות (זה ייצא בקרוב אל הפועל) את יעקב אילון למגיש הראשי של מבט. הסוכן של יעקב אילון, שיגזור קופון שמן על העסקה, הוא שי נשר.
5. למרות שויזנטל אמור היה להיות בתפקידו רק לתקופת המעבר שבין הרשות הישנה לחדשה - שי נשר ואיילה עושים עבורו נפשות בלשכת ראש הממשלה להשאירו גם לרשות החדשה, כמינוי קבע.
6. איילה חסון עובדת אצל ביבי, מקבלת הוראות ישירות מנתן אשל. מלחמתה החולנית בגבי אשכנזי נולדה מסיבה אחת: לחסל את סיכוייו של אשכנזי להחליף את הבוס שלה, ביבי.
7. איילה חסון מנסה להציג את הקרב עם גאולה אבן ככזה שנועד למנוע ניגוד עניינים בשל נישואיה של אבן לשר גדעון סער. האמת היא שהמטרה היא לחסל כל מי שאינו עושה את דבריו של ביבי ברשות השידור.
8. השר גלעד ארדן רואה את כל זה ושותק כי הוא מפחד שיטפלו ציבורית בשאלה איך הצליח להשיג 2 דירות ברמת אביב ג ובסביון בגיל כל כך צעיר ממשכורת של איש ציבור.

9. אם לגאולה אבן אסור להתעסק בעניינים הקשורים בליכוד, כיצד חסון בתוכניות בהגשתה ברדיו ובערוץ הראשון (יומן) מתעסקת בנושאים הקשורים קשר ישיר בבעלה:

א. כיצד תוכל חסון לנהל אנשים שמועסקים אצל בעלה במקביל (כסוכן?).

ב. כיצד סיקרה איילה חסון שנים את אהוד אולמרט כאשר בעלה היה סוכן של רעייתו, עליזה, בכל הנוגע ליצירותיה?

ג. כיצד חסון משחקת אותה צדיקה גדולה, כאשר בעלה קשור קשר ישיר למשפחת עופר, ואף הפיק עבורם סרט.

Right-news - 30 באפריל 2020

איילה חסון פרסום ראשון:

המסמך שחושף: האם מנדלבליט ואשכנזי השפיעו על חקירת פרשת הרפז?

פרסום ראשון: במסמך שכתבה פרקליטה שעסקה בפרשה ונחשף בחדשות 13, היא טוענת כי הפצ"ר שיקר ליועמ"ש ולמבקר המדינה ופעל עם הרמטכ"ל לטובתם. "דבריו של מנדלבליט - שקר מזוקק"

פרסום ראשון: בשנת 2014 הפרקליטה, טוני גולדברג, שעסקה בפרשת הרפז פירטה בחוות דעת מנומקת שפרושה על עשרות עמודים מדוע יש לחקור את הפרקליט הצבאי אז, אביחי מנדלבליט, באזהרה בשורה של עבירות של מרמה, הפרת אמונים ושיבוש חקירה. בחוות הדעת מזכירה גולדברג ראיית זהב שבלעדיה ניטל העוקץ מהתיק נגד מנדלבליט.

על פרשת המסמך כתבה הפרקליטה: "החשד הסביר שהפצ"ר שיטה בעוזרו של היועץ המשפטי לממשלה, רז נזרי, ושלחו אותו להגיע למסמך בכוחותיו שלו, ואולי אף ניסה לחבל בחקירה ולסכל את תוצאותיה. כל אלה מחייבים לחקור אותו באזהרה". בהמשך כתבה כי הרמטכ"ל דאז, גבי אשכנזי, "ביקש להרחיק את החוקרים ממנו ומהראיה בה מחזיק (מסמך הרפז) והפצ"ר נתן ידו לכך."

גולדברג אף הפנתה אצבע למנדלבליט בנקודה נוספת שבה שיקר לטענתה לחוקרי מבקר המדינה. בחוות הדעת היא הוסיפה שמנדלבליט טען בפני אנשי המבקר ששר הביטחון דאז, אהוד ברק, ניסה לשאוב ממנו מידע על החקירה והוא לא מוסר לו מידע, כפי שהוא לא מוסר מידע גם לאשכנזי. על כך כתבה הפרקליטה: "דבריו של הפצ"ר הינם בבחינת שקר מזוקק - הרמטכ"ל נשמע מוטרד מהאפשרות שיגיעו אליו, 'חולב' את הפצ"ר, ודולה ממנו מידע."

עוד עולה מחוות הדעת כי אשכנזי שולט במנדלבליט ביד רמה ולא ברור למה. בהמשך חוות הדעת נכתב כי "הראיות נגד הפצ"ר מעלות תמונה של ערוץ פתוח ששמר עם הרמטכ"ל, דיווחים שוטפים ומפורטים מבטנה של החקירה, מחדרי הישיבה, לרבות עמדות גורמי האכיפה המעורבים. מעל הכול - מזיקה של 'גיס חמישי' בתוך משרד היועץ המשפטי לממשלה עם אג'נדה מפורשת שמבקשת להטות את החקירה לטובת המעורבים בלשכת הרמטכ"ל."

גולדברג אף ציטטה מתוך שיחה שהתקיימה בין אשכנזי למנדלבליט, שיחה שאותה הגדירו חוקרים כראיית זהב. הפצ"ר עדכן את הרמטכ"ל מתוככי החקירה ממש ומדווח לו על עמדות החוקרים ותפיסתם את התיק, על עמדת סגלוביץ', ראש אגף החקירות, על הכוונה שלו להשפיע על מקבלי ההחלטות כמו לערב את שוקי למברגר, המשנה לפרקליט המדינה, כדי להטות את הכף לטובתם.

על פי חוקרים שעסקו בפרשה, החומר מטלטל שממנו עולה תמונה קשה של השפעה פסולה לכאורה של אשכנזי ומנדלבליט על הבכירים במערכת אכיפת החוק. בהמשך תציין גולדברג שהפצ"ר אף טען שגם המפכ"ל דאז, דודי כהן, דיווח לרמטכ"ל ואף טען באוזנו ששומרים עליהם.

בסיום כתבה הפרקליטה כי מדובר בפצ"ר החשוד בכך שהסתיר ראייה דרושה לחקירה, שיקר ליועץ המשפטי לממשלה, שיקר למבקר המדינה, מסר מידע מפנים החקירה לנחקרים במהלך החקירה בידיעה שזה אסור לו ולכן אין כל דרך להחמיק את הפצ"ר ממתן הסברים ותשובות תחת אזהרה. מנדלבליט אכן נחקר באזהרה ואם תשאלו באיזו עילה נסגר התיק נגדו ולמה, התשובה עמומה.

בתגובה לפרסום נמסר ממשד המשפטים כי "כפי שמפורט בהחלטה רשמית, ופורסם מספר פעמים נוכח ממצאי חקירתו של מנדלבליט, החליט היועץ המשפטי לממשלה הקודם, יהודה וינשטיין, בשיתוף פרקליט המדינה דאז, שי ניצן, לגנוז את תיק החקירה. פסק הדין שניתן בעתירות נגד מינויו לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה שבו נקבע פה אחד בהרכב של חמישה שופטים כי לא נפל רבב במעשיו, הבהיר כי אין כל אשמה במעשים לגביהם נחקר מנדלבליט."

בום בום בום בום בום בום בום בום

חודשיים לפני רצח רבין נפגש כרמי גילון עם נתניהו והזהיר אותו שבעקבות ההסתה שלו ושל הרבנים שהוציאו דין רודף מישהו ירצח את רבין 😲 נחשו מי לא לקח אחריות...

איילה חסון: גורמים בפרקליטות מאיימים עלי, לא ישתיקו אותי

אלדר ממן 10/05/20

העיתונאית איילה חסון, שפרסמה לאחרונה חלקים מקלטות מנדלבלית סיפרה בראיון לבני טיטלבאום כי גורמים בפרקליטות מאיימים עליה, לדבריה: סבלתי מרדיפה חסרת תקדים אך לא ישתיקו אותי.

עיתונאים נוספים שמסקרים את הפרשה סיפרו שהם מקבלים איומים, אתמול בשידור מיוחד בפייסבוק של חדשות 0404 סיפר בועז גולן כי הוא מקבל איומים מגורמים שונים מאז החל להתעסק בפרשה. גם העיתונאי יעקב ברדוגו סיפר הבוקר לרדיו דרום כי ח"כ המועמד לתפקיד שר בכיר מאיים עליו.

חבר הכנסת אופיר כץ התייחס לחשיפת איילה חסון ולנסיגות הסתרת תוכן הקלטות מעיני הציבור: "אי אפשר להשאיר את האירוע הזה בערפל. מצופה מהיועמ"ש להתייחס לגופם של דברים ולא להסיט את הדיון לדרך השגת ההקלטה. הוכח בעבר כי ניתן להכשיר ואף הכשירו ראיות מסוג דומה בטענת עניין לציבור. אם לא יתייחס היועמ"ש מיידית לתוכן ההקלטה, אמון הציבור במערכת אכיפת החוק יחטוף מכה אנושה".

Shoshke Engelmayer - 1 במאי 2020

כמה מילים על יצירת המופת של דורנו, עוגת הביסקויטים של משפחת נתניהו.

הרגע שבו אשת ראש המשלה יצקה חלב דל שומן על עוגת הביסקויטים, ביום העצמאות לפני יומיים, היה רגע מכונן, יצירת מופת תרבותית, על זמנית. לא פחות. ואני לא מגזימה.

ממש כמו "מוזגת החלב" של ורמיר, יצירתו של הצייר ההולנדי, המוזגת שלנו ובעלה יוצקים את התוכן המוסרי והתרבותי המקומי. התרבות הישראלית היום אינה במוזיאונים, לא בספרים ולא באולמות קונצרטים. שאיש לא מבקר, ולא רק כי אסור.

תערוכה של ג'ף קונץ במוזיאון תל אביב אינה זוכה לאלפית מההתייחסות לעוגת הביסקויטים של שרה.

הפגנת האמנים בכיכר רבין לפני שבוע זכתה לכמה פוסטים, למחרת כבר לא היתה. אמנות ותרבות לא מעניינות, הן בטלות לעומת עוגת הביסקויטים.

עיני העם ממוקדות בבלפור. וכמו גוזלים בקן אנחנו רעבים לדבריהם ומעשיהם של המנהיג ואשתו. לכל ציוץ של בנם.

The Biscuit Maid

התרבות שלנו נוצקת בימים אלה, מקנקן בחצר בית ברחוב בלפור. מזויפת כמו מסורת משפחתית מומצאת, שאינה מסורת, תפלה וחסרת השראה כמו הבידור שהשלישיה הזאת מספקת לנו.

אבל זה מה שיש עכשיו.

אי שם בשוליים כמה מאיתנו יוצרים תרבות אלטרנטיבית, אבל כל ביסקוויט ספוג בחלב ב"עוגה" של שרה מקבל חשיפה גדולה יותר מהיצירות של כולנו יחדיו.

ואני אומרת שניצור את האלטרנטיבה, בטח, היא נותנת לנו אור בימים האלה, אבל שלא נשלה את עצמנו שנוכל להתחרות בביסקוויטים. התקשורת רוצה בסקוויטים.

העם רוצה ביסקוויטים. והדבר עצמו, האמיתי, המזויף, קורה שם, בחצר הבית בירושלים.

העיניים כולן נשואות אל יצירת המופת, שנמזגת ונמזגת מקנקן, במופע הפרפורמנס הישראלי המושלם.

עוגת הביסקוויטים של משפחת נתניהו. בון א פטיט!

כתבה ואיירה עם קפה וביסקוויט: שושקה. תודה ליאן ורמיר.

העוגה של שרה:

אשת ראש הממשלה הכינה עוגה - וחטפה תגובות קשות ברשת שרה נתניהו, בנימין נתניהו (צילום: צילום מסך אינסטגרם TMI (יודע ש... אשת ראש הממשלה, שרה נתניהו, החליטה להעניק מתכון מיוחד לעוגת הביסקוויטים המסורתית של משפחת נתניהו ליום העצמאות. בנימין נתניהו הבטיח עוגה טעימה, המראה פחות קסם לגולשים שהגיבו בביקורת רבה

30/04/2020 נועה רחמים

כנראה שקונדיטורית היא לא תהיה. אשת ראש הממשלה, שרה נתניהו, הכינה את עוגת הביסקוויטים המסורתית של משפחת נתניהו לכבוד יום העצמאות וכבעל גאה, ראש הממשלה בנימין נתניהו, שיתף את הכנת העוגה ברשתות החברתיות ואמר בסרטון: "גם אני מברך על עוגת הביסקוויטים של שרה, בעיקר כצרכן."

נתניהו שהחליטה לפתוח תכנית בישול קטנה משלה ציינה בטרם תחילת העבודה כי המתכון "ממש פשוט וממש כיף. התחלתי לעשות אותו כשילדי היו ממש קטנים". לאחר שהניחה את שכתב הביסקוויטים הראשונה, אשת ראש הממשלה לימדה את צופיה להכין את הקרם, אך סירבה להשתמש במקציף והחליטה לערבב את המלית בכוחות עצמה.

הקרם שיצא נוזלי במיוחד, הפך את העוגה של שרה לתופעת רשת שגררה אחריה תגובות רבות ולא בהכרח חיוביות. לפני שסיימה את המתכון הגברת נתניהו ביקשה: כתבו לי בתגובות, גם אם יש לכם רעיונות איך לשכלל את העוגה הזאת". צופי המתכון אכן עשו זאת והתגובות והבדיחות לא איחרו לבוא. בין המגיבים גם המגישה עינב גלילי שכתבה: "עזבו עוגת ביסקוויטים, בדרך כלל כששרה בוחשת במשהו שאין לה מושג בו היא מרכיבה ממשלה."

ראיתם כמה גבינה ושמנת שרה נתניהו שפכה בעוגה בסרטון?

זה מוזר כי לפני כמה חודשים היא ישבה עם טל גלבוע וסיפרה לה מול המצלמות: "אצלי הטבעונות התחילה בגיל צעיר מאוד, כשראיתי דג שוחה באמבטיה והתחננתי לאמא שלי שלא תהרוג אותי"

אני מתחיל לחשוב שלמשפחת נתניהו יש בעיית אמינות קלה.

פרק ח': פגיעות בסדרי המשטר והחברה

סימן א': המרדה

מעשי המרדה [א/159(ו)]

133. העושה מעשה לשם המרדה, או מנסה, מכין עצמו או קושר קשר עם חברו לעשות מעשה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים.

פרסומי המרדה [א/159(ו)] (ב), (ג), (ד) [תיקון מס' 23 תשמ"ח-1988]

134. (א) המפרסם, מדפיס או משעתק פרסום ויש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט.

(ב) המייבא פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט. זולת אם לא היה לו יסוד להניח שיש בפרסום כדי להמריד.

(ג) המחזיק, ללא הצדק כדון, פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו - מאסר שנה אחת והפרסום יחולט.

סייגים לאישום ולהרשעה [א/59(ג)-(ה)] [תיקון מס' 74 תשס"ג-2003]

135. (א) לא תוגש תביעה פלילית על עבירה לפי סעיפים 133 או 134 אלא בתוך שנה מיום שנעברה, ולא יתבע אדם לדון על עבירה כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה בכתב.

(ב) לא יורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 133 או 134 על פי עד אחד באין סיוע לעדותו.

המרדה - מהו [א/60(ו)]

136. לענין סימן זה, "להמריד" הוא אחת מאלה:

(1) להביא לידי שנאה, בוז או אי-נאמנות למדינה או לרשויות השלטון או המשפט שלה שהוקמו כדון;

(2) להסית או לגרות את יושבי הארץ שינסו להשיג, בדרכים לא כשרות, שינויו של דבר שיסודו בדון;

(3) לעורר אי רצון או מורת רוח בקרב יושבי הארץ;

(4) לעורר מזגים ואיבה בין חלקים שונים של האוכלוסין.

טענת אמת אינה הגנה [א/60(ד)] [תיקון מס' 23 תשמ"ח-1988]

137. באישום לפי סעיפים 133 או 134 לא תהא הגנה שהפרסום שיש בו לפי הטענה כדי להמריד הוא אמת.

Lotem Levin - 1 במאי 2020

99% מאוכלוסיית אזרחי ישראל אינה יודעת את העובדה המדהימה הבאה: נתניהו לא כשיר להיות ממלא מקום ראש הממשלה, על פי חוק יסוד הממשלה. סעיף מיוחד בחוק קובע שני תנאים בסיסיים לכשירותו של אדם להיות מ"מ רה"מ:

1. האדם הוא חבר כנסת.

2. האדם הוא שר בממשלה.

נתניהו נאלץ להתפטר מכל תפקידי השרים שלו ב-1 בינואר 2020. מאז הוא לא שר וגם לא יכול להיות שר, כי הוא נאשם בפלילים.

למעשה, חוק יסוד הממשלה קובע כי אדם כמו נתניהו לא יכול להרכיב ממשלה, כיוון שהוא אפילו אינו כשיר להיות ממלא מקום ראש הממשלה.

נתניהו נמצא במצב משפטי כה גרוע, עד שהוא אפילו אינו יכול להיות *סגן* ראש הממשלה. חוק יסוד הממשלה קובע במפורש כי רק שר יכול להיות סגן רה"מ.

לפיכך, נאשם בפלילים כמו נתניהו אינו כשיר להיות סגן שר. הוא אינו כשיר להיות שר. הוא אינו כשיר להיות סגן רה"מ. הוא אינו כשיר להיות ממלא מקום רה"מ - לא זמני ולא קבוע.

המסקנה המשפטית חייבת להיות אחת: אין שום סיכוי שבעולם שנתניהו כשיר להרכיב ממשלה ולעמוד בראשה.

אז איך נתניהו ממלא כעת את תפקיד ראש הממשלה? זה פשוט: הוא לא באמת ראש ממשלה. הוא הרי התפטר ביחד עם הממשלה. הוא ממלא תפקיד זמני של ראש ממשלת מעבר.

משפטית, נתניהו יכול להמשיך ולהחזיק בתפקיד ראש ממשלת מעבר שוב ושוב, כל עוד לא מוקמת ממשלה חדשה בישראל. אבל להרכיב ממשלה ולעמוד בראשה? אין שום סיכוי.

לכן נתניהו משתמש בגנץ בתור שוליית הקוסם, כדי להעביר במהירות חוקים חדשים שיבטלו את סעיפי הכשירות הקיימים. בג"צ חייב למהר כדי לפסול את ההסכם הקואליציוני ולמנוע מן הכנסת ליצור מציאות חדשה.

אם גנץ יהיה שותף להכשרת הנאשם - הוא ראוי להימחק מן הכנסת בבחירות הרביעיות, ולפרוש לחיים אזרחיים שקטים.

**מנדלבליט השפן
הפחדן...אמר לבג"צ שאין
שום מניעה מבחינתו
להטיל את המנדט
לראשות הממשלה על
ביבי. לא יאמן!!!**

”בשנייה שבה אנו מאבדים את הבסיס המוסרי שלנו, אנחנו מפסיקים להיות “דתיים”, שהרי לא ייתכן כי הדבקות בדת תאפיל על המוסר. אף אדם איננו יכול להיות שקרן, אכזרי וחסר עכבות, ולטעון כי האל נמצא בצד שלו...”

~ מהטמה גנדי

נתניהו: הטענה כי אני מעוניין לחסל ציבורית את היועמ"ש היא עלילה שקרית

ומזעזעת – הארץ, פורסם ב- 1 במאי 2020

ראש הממשלה אמר את הדברים בתגובה לפרסום של גידי וייץ ב"הארץ", שלפיו מנדלבליט חש שמאזינים לשיחותיו ועוקבים אחריו. בנו של נתניהו, יאיר: מנדלבליט רדף חיילים כשהיה פרקליט צבאי ראשי

ראש הממשלה בנימין נתניהו התייחס היום (שישי) לפרסום אתמול של גידי וייץ ב"הארץ", שלפיו היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט סבור שראש הממשלה מעוניין לחסל אותו מבחינה ציבורית. לדברי נתניהו, מדובר ב"עלילה שקרית מזעזעת נוספת נגדי, המיוחסת הפעם ליועץ המשפטי לממשלה."

Benjamin Netanyahu

הזדעזעתי לקרוא היום את הכתבה של גידי וייץ בעיתון "הארץ". אחרי שרוני אלשיך העליל עליי עלילה שקרית והזויה כאילו שלחתי חוקרים נגדו, ואחרי שניצב רוני ריטמן גם הוא העליל עליי ועל רעייתי עלילה שקרית והזויה כאילו שלחנו את השוטרת שהתלוננה נגדו על הטרדה מינית,

Benjamin Netanyahu

מספר היום גידי וייץ ב"הארץ" על עלילה שקרית מזעזעת נוספת נגדי, המיוחסת הפעם ליועץ המשפטי לממשלה. לא יאומן!

"הזדעזעתי לקרוא היום את הכתבה של גידי וייץ בעיתון 'הארץ', כתב נתניהו בחשבון הטוויטר שלו. הוא הוסיף שבעבר "רוני אלשיך העליל עליי עלילה שקרית והזויה כאילו שלחתי חוקרים נגדו", ו"ניצב רוני ריטמן גם הוא העליל עליי ועל רעייתי עלילה שקרית והזויה כאילו שלחנו את השוטרת שהתלוננה נגדו על הטרדה מינית."

מנדלבליט משוכנע ששלטון נתניהו מסוכן למדינה. היום הוא נתן לו הכשר

נתניהו ואנשיו אוספים מידע שלילי על מנדלבליט

אתמול פורסם ב"הארץ" כי מנדלבליט סבור כבר חודשים רבים שהמשך שלטונו של נתניהו מסוכן למדינה, וכי הוא משוכנע שראש הממשלה, בעיקר אחרי שהוגש נגדו כתב אישום, יעשה כל שביכולתו כדי לרסק את מערכות אכיפת החוק והמשפט. בכתבה נכתב כי החשדנות של היועץ המשפטי לממשלה כלפי נתניהו ואנשי הכוורת שלו כה רבה, עד שבמרוצת החודשים האחרונים הוא אמר לכמה מהכפופים לו שהוא משוחח בטלפון כאילו הוא נתון להאזנה ונע ממקום למקום כאילו עוקבים אחריו.

Yair Netanyahu

חשוב לזכור שמנדלבליט היה הפרקליט הצבאי הראשי. בזמן כהונתו הוא אימץ וקיבע בצהל את דוח גולדסטון האנטישמי של האום, פיתח שיתופי פעולה בין צהל לבין עמותת השמאל הקיצוני כמו בצלם ושוברים שתיקה, רדף חיילי צהל שהרגו מחבלים, ונתן הוראות מגבילות לחיילים קרביים בזמן מלחמה, שעלו בחיי חיילים.

כמה דקות לפני הציוץ של ראש הממשלה כתב בנו, יאיר נתניהו, כי בזמן שהיה הפרקליט הצבאי הראשי, מנדלבליט "אימץ וקיבע בצה"ל את דו"ח גולדסטון האנטישמי של האו"ם, פיתח שיתופי פעולה בין צה"ל לבין עמותת השמאל הקיצוני כמו בצלם ושוברים שתיקה, רדף חיילי צה"ל שהרגו מחבלים, ונתן הוראות מגבילות לחיילים קרביים בזמן מלחמה, שעלו בחיי חיילים."

בפברואר פורסם ב"הארץ" כי נתניהו ואנשיו אוספים מידע שלילי על מנדלבליט. ראש הממשלה ניסה להשיג באמצעות שליחים את התמלילים המלאים מפרשת הרפז, בניסיון לפתוח מחדש את חלקו של מנדלבליט בפרשה. הכוונה היתה להציף בדרכים שונות את החומר, שעל רובו מוטל צו איסור פרסום, כדי לערער את מעמדו של מנדלבליט.

רשימה שלא הייתה מביישת פושעי מאפיה בכירים!!!
אלה הם שמות תיקי שרה וביבי נתניהו
להלן תיקי שרה נתניהו שטויחו:

1. פרשת עמדי .
2. תיק 1000 .
3. תיק 1270 .
4. תיק 4000 .
5. תיק 4001 .
6. פרשת נרות הנשמה .
7. פרשת רהיטי הגן .
8. פרשת הבקבוקים .
9. פרשת המטפלת הסעודית .
10. פרשת ליליאן פרץ .
11. פרשת החשמלאי אבי פחימה .
12. פרשת טניה שאו .
13. פרשת טרה קומרי .
14. פרשת רחי פרסטאי .
15. פרשת נעמי איגוס .
16. פרשת רחל יעקב .
17. פרשת אתי חיים .
18. פרשת עמנואל סלע .
19. פרשת ויקטור סרגה .
20. פרשת גיא אליהו - זכה .
21. פרשת מני נפתלי - זכה .
22. פרשת שירה רבן - בדיין .
23. פרשת הארוחות - הסדר טיעון .

להלן תיקי ביבי נתניהו שטויחו:

1. פרשת בראון חברון .
2. פרשת העמותות בליכוד .
3. פרשת רשות המיסים : המכולה ורצח המקור .
4. פרשת הדירה במנהטן .
5. פרשת ארנו מימרן .
6. פרשת ביבי טורס .
7. פרשת 1270 .
8. פרשת מינוי ויינשטיין .
9. פרשת אודליה כרמון .
10. פרשת האי ג'רסי .
11. פרשת המסמכים הסודיים .
12. פרשת דיווחי השקר למבקר המדינה .
13. פרשת 3000 .
14. פרשת צוללות 6 .
15. פרשת צוללות 7, 8, 9 .
16. פרשת ספינות נגד צוללות .
17. פרשת הפרטת מספנות חיל הים .
18. פרשת 4 ספינות מגן 2000 טון כ"א .
19. פרשת האישור לגרמנים לצוללות מתקדמות למצרים בלי ידיעת מערכת הביטחון .
20. פרשת האישור לגרמנים לצוללות נחותות למצרים כאשר ביבי בעל עניין המניות .
21. פרשת ה - 16 מיליון .
22. פרשת מתווה הגז .
23. פרשת תשלומי מס מתנות בהיקף 700 אלף ש"ח לפחות בתיק 1000 .
24. הצהרת שקר לוועדת הבחירות המרכזית על אי מעורבותו בתוכן ישראל היום, ככלי תעמולה .

הערות כלליות

1. בתיק 1000 האישום ירד משוחד למרמה והפרת אמונים .
2. בתיק 2000 האישום ירד משוחד למרמה והפרת אמונים .
3. תיק 4000 - שוחד .

כל התיקים כפופים לשימוע שנדחה מאז 28.2.2019 כתב החשדות .
 ביבי נתניהו טרם החזיר - \$ 300,000 שקיבל שלא כדין מנתן מיליקובסקי על הוראת ועדת ההיתרים.

בכתב האישום המתוקן שרה תואשם בקבלת דבר בניצול מכוון של טעות הזולת, ונטען שקיבלה ארוחות מוכנות בשווי 175 אלף שקלים . באישום המקורי עמד הסכום על 359 אלף שקלים .

לא רק את גורלו של נתניהו תחרוץ החלטת בג"ץ, היא תחרוץ גם את גורלו של בג"ץ עצמו, גם את גורלה של ישראל כמדינת חוק, גם את גורלנו, מחצית העם שסבורה שיש למדינת ישראל קיום גם אחרי שמשפחת נתניהו תעבור להיסמך על קופה אחרת שאינה הקופה הציבורית.

כל אלה תלויים על בלימה, נאחזים בחוט השערה ומתנדנדים עכשיו מעל תהום עמוקה.

בן כספית

אין מלים נאותות כדי להביע את עומק הסלידה מעמדתו של היועץ המשפטי לממשלה ומתמרון מילותיו להכשרת שיקוצים. במקום לייצג את אינטרס הציבור, הגיש היועץ המשפטי לממשלה לבג"ץ כתב הגנה לכנופית הזדים שחברה להשתלט על מוסדות המדינה.

עכשיו אנחנו יודעים שהיועמ"ש סרה, ובמקום לייצג את אינטרס הציבור ולהציג עמדה ערכית ראויה, עשה "ניתוח משפטי" והגיש לבג"ץ אוסף מפולפל של מלים ריקות, כדי להציב לבג"ץ סולם שיאפשר לו לבגוד במסורת המפוארת של קודמיו. החושך בקצה המנהרה מבשר כבר את עתיד משטרנו.

מיכאל בן יאיר

עו"ד דוד לוי:
מה הן שלוש פרשות הפשע הגדולות ביותר בתולדות המדינה אשר בהן מעורב בנימין נתניהו?
זה לא פרשת הצוללות ולא פרשת בזק-אלוביץ וגם לא פרשת ישראל היום.
אלא מדובר ב:
א. פרשת שווד רשות המיסים (10 מיליארד ש"ח).
ב. הונאת הבחירות לכנסת ב- 2015.
ג. מתווה הגז המושחת אגב שיבוש הליכי משפט.

Barak Hachamov is with Yoed Tsur - 1 במאי 2020

לפני כחמישה חודשים החלטתי לעשות מעשה. אמרתי... עד כאן .

בשבוע הבא, בג"ץ יכריע את אחת ההחלטות החשובות מאז היווסדו .

להלן, בפעם הראשונה (כולל השמות) - **מסמך הזהות של קבוצת העתירה לבג"ץ ...**

***** קבוצת העתירה לבג"ץ – כתב זהות *****

אנו, קבוצה בת כ- 120 חברות וחברים, אזרחיות ואזרחים, נאמנים עד כלות למדינת ישראל על שתי זהויותיה, היהודית והדמוקרטית, ומכילים ברוחב לב את מגוון פניה – התרבותיים, המגדריים, הלאומיים והדתיים. רובנו ככולנו נושאים כיום – ויש בינינו שנשאו בעבר – תפקידים בכירים ומנהיגותיים במערכות השונות של מדינת ישראל: ההייטק, האקדמיה, החינוך, ביטחון, התרבות והדיפלומטיה.

אנו נבדלים זה מזה בעיסוק, במקצוע, בזיקה הפוליטית, בהתעניינות התרבותית ובגיל, ושונים מאוד בסיפורי חיינו. רוב החברות והחברים בקבוצה זו לא הכירו זה את זה לפני התארגנותנו לקבוצה. עילה אחת ויחידה יצרה את החיבור בינינו: הצורך להלחם בפגיעה המוחשית בדמוקרטיה של ישראל, שהלכה וגברה, עד שהיא רומסת בה כל חלקה טובה .

האחראי להתדרדרות הזאת, והאשם העיקרי בה, הוא אדם אחד: ראש ממשלת המעבר, בנימין נתניהו, שנאשם בפלילים, ואשר שם לו למטרה להימלט מאימת הדין בכל דרך ומחיר, תוך פגיעה קשה בעקרונות היסוד של הדמוקרטיה. מוקד פעילותנו מכוון אפוא אליו.

מתוך קול המצפון הפנימי המשותף לנו, אנחנו מתנגדים בכל ישותנו למינויו של נאשם בעבירות חמורות שיש עמן קלון (אותן ביצע במסגרת תפקידו כראש ממשלה, תוך ניצול סמכויותיו) להרכיב ממשלה בישראל ולעמוד בראשה.

אבל אין מדובר רק בבינת הלב. התנגדותנו מנומקת היטב ומגובה בטיעונים משפטיים, ובנימוקים שכלתניים של ההיגיון הישר.

התנהלותו של הנאשם מאיימת לפגוע בנושאות בחוקתיות, בערכי המוסר ובחינוך .

****החוקתיות**** משמעותה היא רוח החוק, כפי שהיא מתבטאת במגילת העצמאות ובפסקי הלכה של בית המשפט העליון.

הסכנה לפגיעה בחוקתיות היא עתה כפולה: אם יתמנה אדם שכתבי אישום תלויים ועומדים כנגדו לתפקיד רה"מ, ייפגע מבנה היסוד הרעיוני וההיסטורי של הדמוקרטיה – עקרון שלוש הרשויות – על ידי סירוס בית המחוקקים, ואיום על מערכת בית המשפט תוך ניסיון לעקר את מהותה. מר נתניהו חוצה קווים אדומים ופועל במישורים שונים כדי, בפועל, "לשרוף את המועדון", ולפגוע, בכוונת מכוון, בחוק ובמוסדות המדינה.

לכך אין תקדים בהיסטוריה של מדינת ישראל.

****ערכי המוסר**** אלה כבר נרמסו עד דק והפכו אצל מר נתניהו למדמנה. אין ערך שלא ניתץ: יושר, אמת, הגינות, שוויון זכויות, וכבוד הדדי. הביטוי העליון למופת אישי, "ממני תראו וכן תעשו" של גדעון בן יואש, שעליו חונכו דורות של צעירות וצעירים בארצנו – בתנועות הנוער, בבתי הספר ובצה"ל – הפך לנלעג ולסמל של שחיתות מרעילה. מינוי נאשם בפלילים לראש הממשלה יגרום להשחתה יסודית של אושיות החברה הישראלית .

****ערכי החינוך**** ערכים אלה נועדו ללמד, להשכיל ולכוון מוסרית את ילדינו להיות בני אדם נאורים, שוחרי טוב, בעלי ערכים אנושיים, חברתיים ודמוקרטיים נעלים, ואשר תורמים לחברה לאור ערכים אלה. החינוך בארץ מזועזע וחבוט עתה מול עצם האפשרות שבראש מדינתנו יעמוד נאשם בפלילים, וממשלתו תהיה ממשלת קלון, מסיתה ומפלגת. החינוך, שעל-פי מהותו מבוסס על דוגמה אישית והקרנת השראה, בוש עתה, אבל ונכלם.

על כל אלה נוסף עתה ****משבר מגפת הקורונה****. לאכזבתנו המרה, חבר חה"כ בני גנץ למר נתניהו וחתם איתו על הסכם שערורייתי להקמת ממשלה, המוצגת "כממשלת חירום קורונה". תוך נטילה צינית של חסות המגיפה, נחתם הסכם קואליציוני שכמעט כל סעיף בו מוסיף חבטה קשה בדמוקרטיה. הסכם זה הוא בלתי חוקתי מן היסוד ופוגע אנושות בערכי המוסר, בטוהר המידות ובדוגמא האישית המצופה ממנהיגים. בנוסף, בעיצומו של משבר כלכלי קשה, כשהמוני אזרחים מאבדים מקור פרנסה ועוגן כלכלי, מוקמת הממשלה הבזבזנית והמנופחת ביותר שהייתה כאן מאז ומעולם!

ביטחונם התעסוקתי של למעלה ממיליון אזרחים במדינה התערער באחת, ומשפחות רבות עומדות בפני סכנה קיומית אמיתית. הם הפכו לנעדרי ביטחון כלכלי ולחסרי אונים, המבקשים להשיב את הקרקע שנשמטה מתחת לרגליהם. דווקא משבר הקורונה מעצים את ההכרח שבראש הממשלה יעמוד מנהיג נקי כפיים ובר לבב, מנהיג שלא יהיה ספק באמינותו ובמחויבותו להכריע ולקבל החלטות ****אך ורק**** עלי פי האינטרס הלאומי ולמען אזרחי המדינה, ולא על פי אינטרס אישי, שכל מהותו היא הימלטות ממשפט והישרדות פוליטית.

מכל הטעמים האלה נבנתה עתירתנו לבג"ץ. ערב הדיון בעתירתנו, אנו מצהירים, כי אנו נותנים אמון מלא בבית המשפט העליון של מדינת ישראל, ולפיכך נקבל ללא עוררין את החלטותיו של בג"צ בעתירתנו, יהיו אשר יהיו. לאחר מכן, נמשיך, ככל שיידרש, להשפיע ולהיאבק על שמירת העקרונות הדמוקרטיים והמוסריים של ישראל.

ברצונינו להודות, לעו"ד דפנה הולץ-לכנר, שמייצגת אותנו במקצועיות ובמסירות יוצאת דופן.

פרופ' חיים אדלר	רלי גבע	ברק חכמוב	פרופ' תמר פלש
יונתן אדרת	ניב גולן	ד"ר ריקי ססלר	תמיר פרדו
פרופ' שמעון אולמן	חיים גופן	אהובה ינאי	פרופ' יוחנן פרידמן
פרופי משה אורן	פרופי אייל גור	פרופ' שמעון ינקלביץ	דליה פרשקר
פרופ' בנימין איזק	אייל גורה	יורם יעקבי	יפעת צאליס פרנקל
עמי אילון	רון גורה	שי ירקוני	פרופ' יועז צור
רותי אלון	פרופ' בנימין גיגר	פרופ' ירון כהן	פרופ' זניאל צידון
פרופ' נמרוד אלוני	כרמי גילון	פרופ' אריק כרמון	פרופ' יהושע קולודני
יעל אלעד	דיויד גל	דני כרמון	ד"ר יעקב קורח
יוסי אלפי	ד"ר שוקי גליטמן	פרופ' רבקה כרמי	פרופ' עירית קינן
פרופ' יהודה אפק	פרופ' גדעון גרדר	רון כתר	פרופ' יוסף קלפטר
שחר ארנמן	איתי גרין	פרופ' רם לוי	רפי קסטן
דני ארדיטי	תומר דביר	עופר לפידות	פרופ' יוסף קפלן
פרופ' מרים ארז	ד"ר זאב דגני	פרופ' מנחם מגידור	פרופ' פרנסיס רדאי
פרופ' רות ארנון	ערן דובובי	דב מורן	ריצ'ארד רוברטס
מוטי אשכנזי	פרופ' דין דודאי	אביתר מנור	מרב רותם נעמן
מנחם בכריס	פרופ' יובל דור	אהרון מנקובסקי	זאב רז
פרופ' יורם בילו	יובל דיסקין	פרופ' חגית מסר ירון	ד"ר יעקב ריכטר
ברוך בינה	ד"ר אורה דר	רמי פתן	יוסף רם
אילן בירן	רמי דר	שלמה נמרודי	אדן שוחט
אלי בכר	ריקי דרווי	יהושוע סובול	פרופ' דוד שולמן
עמוס בן אברהם	פרופ' משה הדני	פרופ' כרמל סופר	דורון שחורי
פרופ' יואב בנימיני	יואב הוכנרג	קובי סמבורסקי	כרמית שילה
אביהו בן נון	גיא הורוביץ	פרופ' סמי סמוחה	פרופ' יוסף שילה
ירון בן נון	פרופ' דוד הראל	גיורא ענבר	פרופ' אליס שלי
פרופ' יערה בראון	פרופ' יורם הרפ	דוד פולק	פרופ' אהוד שפירא
ניסיוס בר-אל	אמיר השכל	אילן פז	פרופ' ישעיהו תדמור
פרופ' דניאל בר-סל	אביגדור וילנץ	אבנר פז צוק	חיים תומר
ד"ר ארנה ברי	פרופ' אילון ועדיה	ארני פטרושקה	עומרי תמיר
ינון ברכה	רוני זהבי	פרופ' מנחם פיש	
עמר בר-לב	סל זהבי	פרופ' ישראל פכט	

משפטנים בכירים למנדלבלויט: נתניהו אינו כשיר לכהן בתפקיד ציבורי בכיר

במסגרת עתירות נגד הרכבת הממשלה ע"י נתניהו ונגד ההסכם עם גנץ, ביקשו משפטנים בכירים וחוקרי משפט מהיועמ"ש לקבוע כי נתניהו לא יכול לכהן כראש הממשלה תחת כתב האישום. "מינויו לראש הממשלה של חבר כנסת שנאשם בעבירות פליליות חמורות עומד בסתירה לערכי היסוד"

דניאל דולב וואלה - יום חמישי, 23 באפריל 2020

תיקי 1000, 2000, ו-4000 מחווירים לעומת פרשות כלי השייט....

חמשת הבכירים שהיו בתפקידם המפורט כאן הצטרפו לפניית התנועה לטוהר המידות אל מבקר המדינה, וביקשו למסור את עדותם בפרשות כלי השייט
קראו את האותיות הקטנות

"ה"עסק המשפחתי" בפרשות כלי השייט

אלוף במיל' עמוס גלעד ראש האגף המדיני בטחוני במשב"ט	עו"ד אחז בן ארי	היועץ המשפטי של מערכת הביטחון	תא"ל במיל' שמואל צוקר	ראש מינהל הרכש במשב"ט	אל"מ במיל' חגי טננבאום ארז	מבקר מערכת הביטחון	תא"ל במיל' אילן הררי	מבקר צה"ל
הסנדק שידו בכול?	התעשיין-ספק "התורם"?	העו"ד המייצג "השליח המדיני המיוחד"?	הבן דוד שיתרון	הבן דוד מילקובסקי	בנימין נתניהו	גיס שימרון - תולד		

קבוצת משפטנים בכירים וחוקרי משפט ציבורי פנו היום (חמישי) ליועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלויט, וביקשו ממנו לקבוע כי ראש הממשלה בנימין נתניהו אינו יכול לכהן תחת כתב האישום החמור שהוגש נגדו. מנדלבלויט אמור להגיש את חוות דעתו בעניין עד יום ראשון לבג"ץ, במסגרת עתירות שהוגשו נגד הטלת הרכבת הממשלה על נתניהו, ונגד ההסכם הקואליציוני עליו חתם עם ח"כ בני גנץ.

"אנו סבורים שמינויו לראש הממשלה של חבר כנסת שנאשם בעבירות פליליות חמורות, שבוצעו במסגרת תפקידו כראש הממשלה ותוך ניצול סמכויותיו השלטוניות, עומד בסתירה עמוקה לערכי היסוד של מדינת ישראל שמעוגנים בחוקי-היסוד", כתבו המשפטנים.

החותמים על המכתב הם הפרופסורים דני בן-אוליאל, גד ברזילי, מוחמד ותד, ברק מדינה, מרדכי קרמניצר, גילה שטופלר, ד"ר כרמל שלו וד"ר אילן סבן. המכתב, בן ארבעה עמודים, סוקר את החוק והפסיקה הרלוונטיים - ובעיקר את היחס בין חוק יסוד הממשלה להלכה שקבע בית המשפט העליון בעניין השרים אריה דרעי ורפאל פנחסי בשנות ה-90, אז נקבע כי כתב אישום חמור נגד שר, ביחוד בגין עבירות שבוצעו במסגרת מילוי תפקידו, צריכה להביא להפסקת כהונתו.

עד היום בית המשפט טרם הכריעה האם אותו כלל תקף גם לגבי ראש ממשלה, אך המשפטנים שמאחורי המכתב סבורים שכן.

הם מנמקים זאת גם ברמה המשפטית הפורמלית, אך מוסיפים כי "העיקר הוא העניין המהותי, שמכוחו, השיקולים שבגינם נקבעו ההלכות שעוסקות בכהונת שרים או בכהונת ראשי עיר הנבחרים בבחירה ישירה חלים, קל וחומר, בעניינו של ראש הממשלה."

המשפטנים הסבירו במכתבם כי "ביסודה של ההלכה בנושא ניצבים שני שיקולים עיקריים: הבטחת אמון הציבור בשלטון ומניעת החשש מפני שימוש לרעה בסמכויות שלטוניות".

לדבריהם, "המשך הכהונה של אדם בתפקיד ראש הממשלה, התפקיד הבכיר ביותר בשיטת המשטר שלנו, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין שוחד, פוגע באמון הציבור בשלטון".

"מי שמואשם בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים, שבוצעו במהלך כהונתו, אינו נהנה עוד מחזקת התקינות של פעולותיו, ואינו כשיר למלא את התפקיד", הוסיפו המשפטנים.

"החשש מפני שימוש לרעה בסמכות במקרה זה הוא מובהק. למרבה הצער אי אפשר לומר שהניסיון שנצבר בשנה האחרונה מסייע להפריך את החשש הזה."

עוד נכתב כי "ההסכם הקואליציוני שנחתם השבוע, מחזק את החשש הזה. לא נקבע שם כל סייג למעורבותו של ח"כ נתניהו, כאשר יכהן כראש הממשלה, במינוי נושאי המשרות הבכירות בשירות הציבורי, ובכלל זה, במשתמע, הבכירים במערכת אכיפת החוק". במכתב הבהירו כי "הובטח לראש הממשלה מעמד שווה בהחלטות, ולמעשה זכות וטו באשר לכל מינוי כאמור.

בנסיבות אלה, התחולה של הלכות דרעי ופנחסי על ראש הממשלה היא בבחינת קל וחומר מובהק."

המשפטנים חותמים את מכתבם בקביעה כי "ההכרעה הנחוצה כאן היא לפיכך, אם לאור הנסיבות הקונקרטיות - בעיקר האישומים שבהם מואשם ראש הממשלה - יש מקום לקבוע כי הוא אינו כשיר להתמנות לתפקיד ראש הממשלה. אנו סבורים שהתשובה לכך היא למרבה הצער פשוטה במקרה זה". לטענתם, השילוב שבין חומרת המעשים המיוחסים לנתניהו, לבין העובדה שנעשו תוך ניצול הסמכויות שהוענקו לו כראש הממשלה: "מחייב את המסקנה שח"כ נתניהו אינו כשיר לכהן בתפקיד ציבורי בכיר, ודאי לא ראש ממשלה או שר."

כחול לבן לבג"ץ: "אין למנוע מנתניהו להקים ממשלה למרות כתב האישום"

מפלגתו של גנץ הכוללת בתוכה גם את "העבודה" הגישה את תשובתה לעתירה שהוגשה לביהמ"ש נגד הקמת ממשלת האחדות, וגוננה על נחיצותה "המשבר החמור מקום המדינה"

מתן וסרמן 28/04/2020

סיעות כחול לבן, העבודה, דרך ארץ ויו"ר הכנסת בני גנץ הגישו היום (שלישי) את תשובתן לעתירות לבג"ץ שהוגשו נגד ההסכם הקואליציוני שחתמו עם סיעת הליכוד ובנימין נתניהו.

בתשובה נכתב כי ההסכמה על ממשלת חירום לאומית היא בשל משבר הקורונה והמשבר הפוליטי שנקלעה אליו המדינה: "הימים אינם ימים רגילים", נאמר. "משבר הקורונה תופס את החברה הישראלית בשיאו של משבר פוליטי, יש שיאמרו הקשה ביותר מאז קום המדינה".

עוד נכתב: "הנסיבות המאוד מיוחדות שהוכתו עקב השילוב של מגפת הקורונה, המשבר החוקתי והפוליטי והחובה להביא מרפא לחברה הישראלית ולאחד מחדש את השורות לאחר תקופה ממושכת של קיטוב, חייבו הכרעות קשות ופשוטות רבות. ההסכם הפוליטי שנכרת בין כחול לבן לליכוד, להקמת ממשלת חירום ואחדות לאומית היו פרי הצורך החיוני בעת הזו".

התשובה מתייחסת גם לסמכותו של נשיא המדינה: "מלשון החוק עולה משהוגשה לנשיא בקשה בכתב על ידי רוב חברי הכנסת, להטיל את התפקיד על חבר הכנסת פלוני, אשר הסכים לכך בכתב, לא נותר למעשה בידי הנשיא שיקול דעת לסרב לבקשה".

בנוגע למצבו המשפטי של בנימין נתניהו נכתב כי "המחוקק לא נתן דעתו למצב הייחודי שבו מלאכת הרכבת הממשלה מוטלת על מי שהוגש כנגדו כתב אישום" וכי "מן הראוי שהמחוקק יידרש לשאלת קביעת תנאי כשירות החלים על חבר כנסת עליו הוטלה מלאכת הרכבת הממשלה.

להערכת המשיבים הנסיבות הפוליטיות הקיימות אינן מאפשרות לממש הסדר חקיקתי בעת הזאת". לגבי הטענות נגד ההסכם הפוליטי שנחתם נכתב כי "לאור העובדה שהסדר הרוטציה קנה לו מקום בשיטת המשטרה בישראל ביקשו הצדדים ליתן לו עיגון תחיקתי בדרך של תיקוני חקיקה לחוד יסוד: הממשלה וחוק הממשלה ולא להשאירו רק כהסכם פוליטי, הנתון לאמון הצדדים בלבד".

עוד נכתב כי "הסכמים פוליטיים, ובכלל זה הסכמים קואליציוניים, הינם חלק מההתנהלות הפוליטית בישראל" וכי החוק והפסיקה נתנו לכך לגיטימיות.

מהתנועה לאיכות השלטון, שהגישה את העתירה, נמסר בתגובה: "דרישת סיעת כחול לבן לדחות את עתירת התנועה היא מבישה. לא די בכך שבמו ידם הכשירו את שרץ השחיתות, כעת גנץ גם מתנגד שבית המשפט ידון בעתירה ויבחן את פני הדברים. בושה". גנץ בראיון מיוחד: "אינני מתכוון לזהם את יום הזיכרון בוויכוח פוליטי".

יו"ר מפלגת כחול לבן ושר הביטחון המיועד, ח"כ בני גנץ, העניק ראיון מיוחד לתכנית "חדשות הבוקר" המשודרת בערוץ 12, בו התייחס לסגר ימי הזיכרון והעצמאות שהוטל ברקע התפשטות הקורונה, כמו גם להתבטאות של שותפו לשעבר למפלגה, משה (בוגי) יעלון, שתקף אותו ואמר בראיון לגל"צ כי השנה "איננו ראויים להקרבה של הנופלים שלנו".

"יעלון אמר משפט חמור שאינני מקבל אותו, והיה עדיף שלא היה נאמר", תקף גנץ, "אינני מתכוון לזהם את קדושתו של יום הזיכרון בוויכוחים פוליטיים, לא משנה מה יגידו". על הביקורת שנשמעת נגדו בקרב מצביעי כחול לבן שמאוכזבים מהכניסה לממשלה תחת ראש הממשלה בנימין נתניהו בניגוד להבטחות: "מבין את הכעס ומציע לאנשים להסתכל על הנסיבות ולבחון את האלטרנטיבות. אני סבור שבחירות רביעיות בשעה הקשה הזו אינן הדבר הנכון למדינה, אלא אחדות. אני מתכוון לעבוד בזה בשביל כולם, גם עבור אלו שמטנפים עלי ומאוכזבים".

בנוגע לאיסור המשפחות השכולות לפקוד את קברי יקיריהן בבתי העלמין אמר: "היום הזה מורכב וחשוב מאוד והשנה הוא מורכב מתמיד. אני מבין את התחושות הקשות והכואבות, אבל כשאתה מסתכל על המרחק בין הקברים והכינוס של האנשים, אתה יכול להבין את הבעיה שבהתכנסות הזאת. אני קורא להורים להישמר מבחינה בריאותית. הזיכרון קיים וימשיך, נשמר את הזיכרון בצורה שונה השנה".

בהתייחסות לסוגיית השבויים והנעדרים: "כל טרגדיה היא טרגדיה קשה וחללים ונעדרים הופך את זה לקשה שבעתיים. אני מקווה שאנחנו קרובים להשבתם אבל בשלב הזה לא יודע להגיד מה הסיכוי לעסקה טובה וקרובה. כשאכנס לתפקיד שר הביטחון אעשה את כל הערכות המצב הנדרשות. צריך לפעול בכל דרך אפשרית בשביל להשיב אותם. שוחחתי לאחרונה עם משפחת גולדין, אני מודע למסרים, מבין אותם ואעשה כל מה שאפשר".

גנץ סיכם בזיכרון שלו ממלחמת לבנון, אליה נכנס כחייל צעיר ויצא כמפקד לאחר 22 שנים: "איבדתי חברים רבים בקרב, אחד מהם הוא ארז גרשטיין שנהרג בלבנון. היינו מח"טים מקבילים, הוא מח"ט גולני ואני מח"ט הצנחנים. הוא היה דמות אדירה, שובב, ממזר, אבל מבחינה פיקודית ומבצעית הוא היה מהעילויים שלנו. הסתכלנו עליו בהערצה מבצעית ופיקודית מאוד גדולה. אם הוא לא היה נהרג הוא היה מגיע הכי רחוק שאפשר".

Ronit Tzach - 3 באפריל 2020

אני שומעת אנשים שקוראים להתפטרותו של שר הבריאות שלנו, כבוד הרב יעקב ליצמן. זה מאוד משונה בעיני, חברים .

נכון, קרו איתנו כמה דברים מוזרים .

נכון, הוא החריג ישיבות, כוללים, בתי כנסת, מקוואות נשים ותפילות מהדרישה לסגור מוסדות חינוך ומקומות התקהלות אחרים, ובכך תרם להפצת הנגיף במימדי ענק.

נכון, הוא איפשר לאדמ"ורים לחלק הנחיות משלהם לקהילות המאמינים שלהם כשטענו שתפילה תגן עליהם יותר מהסגר, וכעת ידיו מגואלות בדם הנפטרים וכל מי שנחשף אליהם .

נכון, במשך שבועות, כשכל המדינה יושבת בבית, מאבדת פרנסה ומקומות עבודה, סקטור המצביעים שלו הסתובב כמעט בחופשיות בהרשאת מנהיגיהם הרוחניים. אולי לא חרדו מאובדן פרנסתם אם המגפה תתפשט - כי לא כולם שם מרוויחים את לחמם בעבודה אלא מקיצבאות?

נכון, בגללו ערים שלמות נמצאות עכשיו בסגר או בדרך לשם. העיר בני-ברק, למשל. הבת הגדולה שלי, סטודנטית שמקומות העבודה שלה נסגרו וכספה אזל, גרה בשכירות על גבול בני ברק. בבידוד מרצון מאז שהכל התחיל, וכעת כלואה מאחורי מחסומי משטרה שמונעים ממני לראות אותה, בגללו. השד יודע יודע עד מתי .

נכון, כבוד השר עצמו המשיך להסתובב ללא אמצעי זהירות ולהפגש בחופשיות עם כל צמרת משרד הבריאות וכל ראשי השלטון בניגוד להנחיות שהוא עצמו קבע במשרד שבראשותו. כל מי שאמור להיות חיוני למדינה כרגע - בבידוד. כנראה שמלכתחילה לא הביאו יותר מדי תועלת אז לא מרגישים בחסרונם .

נכון, הוא ייבא לפה מטוסים של חסידים נשאי קורונה או חולים, כנראה נטולי ביטוח בריאות הולם במוקדי מגפה אחרים בעולם, שטסו לפה כדי להסתובב ביננו או לקבל טיפול על חשבוננו ועל חשבון מכונות הנשימה החסרות שלנו .

נכון, אלו שהוא עצמו פישל בהכנתן מבעוד מועד, כחלק מהזנחתה הכללית והפושעת של המערכת הרפואית שהוא עומד בראשה .

נכון, הוא קידם ייבוא גופות של חולי קורונה מחו"ל לקבורה בארץ, למרות שטיפול בגופות נגועות בנגיף - עדיין מדבק .

נכון, הוא לא דאג לציווד הגנה בסיסי לצוותי הרפואה, שעלולים להדבק ולהדביק ולסכן את אוכלוסיית החולים הפגיעה .

נכון, שלושה חודשים אחרי שנודע לעולם על פרוץ המגפה, כשכל המדינה בבידוד כפוי, מעל מיליון מובטלים ומיליוני אנשים שעלולים לאבד את עסקיהם ופרנסתם - הוא עצמו הצליח להיות רשלן עד כדי כך שנדבק בעצמו .

נכון, ביום שהוכנס לבידוד כחולה קורונה מאומת, הותקן לו אינטרנט בבית. מסתבר ששר הבריאות של אומת ההייטק, שעומד בראש המשרד הכי קריטי בעיצומה של הפנדמיה הגלובאלית, היה בלי אינטרנט בבית .

הכל נכון. אבללללל...

עכשיו נזכרתם? מה, קודם ליצמן לא ציית לאדמ"ורים לפני שציית לחוק? מה, לא תלויים נגדו עוד קודם חשדות פליליים, אחרי המלצות משטרה ופרקליטות להגשת כתב אישום נגדו?

מה, קודם הוא לא ניצל לכאורה את סמכותו כדי להגן על פדופילים והפך את המדינה לעיר מקלט לפושעים ועברייני מין?

מה, הוא השר העבריין לכאורה היחיד שחשוד בפלילים? אין לנו שר אחר שהוא עבריין סדרתי לכאורה שכבר הורשע בפלילים וישב בכלא, הוחזר לקופה הציבורית שגנב ממנה, וכעת חשוד שוב בפלילים?

מה, אין לנו עוד כמה שרים וחברי קואליציה עבריינים לכאורה החשודים בפלילים?

מה, אין לנו ראש ממשלה עבריין סדרתי לכאורה? עם שלושה כתבי אישום פליליים חמורים בפרשות שחיתות קשות, שהמשפט שלו נדחה עד אינסוף בתרגילים ותיחמונים? שמקורביו וקרוביו גזרו קופון מפרשת בגידה בטחונות מזעזעת, אבל היועמ"ש שהוא עצמו מינה אפילו לא טרח לחקור אותו על אותה פרשת צוללות? או בפרשת המניות? או בפרשת מתווה הגז?

מה, אין לנו רה"מ שמשקר ומתחמן כמו שהוא נושם, ואפילו מעריציו יודעים שהמילה שלו שווה לתחת ולועגים למי שמאמין לה? מושחת שהחוק מעניין אותו כקליפת השום והוא מוכן להסית נגד כל מערכת אכיפת החוק כשהוא נתפס?

אז עכשיו אתם דורשים לפטר שר בישראל רק בגלל שעבר על החוקים שהוא עצמו קבע? אתם מתבדחים? מה עוד חדש? מה התעוררתם?

תמר אלמוג בדיווח מדאיג:

יום שבת, 2 במאי 2020

גורמים משפטיים מעריכים כי הסיכוי שבג"ץ יפסוק שראש הממשלה בנימין נתניהו אינו יכול לכהן כראש ממשלה בשל כתבי האישום הינו נמוך.

לגבי ההסכם הקואליציוני, ההערכה היא שברוב ההסכם לא תהיה התערבות של בית המשפט, אולם כמה סעיפים פרטניים נחשבים לבעייתיים במיוחד ויש אפשרות שבג"ץ יקבע אחרי חקיקתם כי הם פוגעים בתקנת הציבור ועל כן בטלים.

הסעיפים הבעייתיים ביותר בהסכם ועם סיכוי ההתערבות הם אלה שנוגעים להקפאת המינויים לחצי השנה הראשונה, והסעיפים שנוגעים בוועדה לבחירת שופטים.

אם בג"צ, שמתפקד כ'קו ההגנה האחרון של הדמוקרטיה', יכשיר את האפשרות המטורפת שבה נאשם בשוחד יכול להרכיב ממשלה בישראל, תהיה זו קריסה ערכית ומוסרית טוטאלית שגם תזמין בעקבותיה אנרכיה.

גורמי משפט מעריכים: הסיכוי שבג"ץ יפסוק נגד נתניהו - נמוך

בנושא ההסכם הקואליציוני ההערכה היא שברוב ההסכם לא תהיה התערבות של בית המשפט, אולם כמה סעיפים פרטניים נחשבים לבעייתיים במיוחד

תמר אלמוג – כאן חדשות - 01 במאי 2020

גורמים משפטיים מעריכים כי הסיכוי שבג"ץ יפסוק שראש הממשלה בנימין נתניהו אינו יכול לכהן כראש ממשלה בשל כתבי האישום הינו נמוך. לגבי ההסכם הקואליציוני, בתוכנית "השבוע" בכאן 11

דווח הערב (שישי) כי ההערכה היא שברוב ההסכם לא תהיה התערבות של בית המשפט, אולם כמה סעיפים פרטניים נחשבים לבעייתיים במיוחד ויש אפשרות שבג"ץ יקבע אחרי חקיקתם כי הם פוגעים בתקנת הציבור ועל כן בטלים.

לפי הערכות הגורמים המשפטיים - בג"ץ לא יתערב בעניין הטלת המנדט על נתניהו. לעומת זאת, בעתירות על ההסכם הקואליציוני - תהיה התערבות, גם אם מינורית. הסעיפים הנחשבים בעייתיים - אלו הנוגעים להקפאת מינויים לחצי שנה וזה הנוגע לוועדה למינוי שופטים

שר האנרגיה יובל שטייניץ ביקר הערב בחריפות את בג"ץ ואמר בריאיון לירון דקל בתוכנית כי אם בג"ץ יבטל את תוצאות הבחירות וימנע מנתניהו להיות ראש ממשלה - הוא "מרים יד על שלטון החוק ופוגע פגיעה אנושה בדמוקרטיה הישראלית". לדברי שטייניץ, יש בבג"ץ יהירות מסוימת ועל בית המשפט לכבד את חוקי הכנסת.

השר @steinitz_yuval ל: @YaronDeckel - אם בג"ץ יבטל את תוצאות הבחירות וימנע מנתניהו להיות רה"מ הוא מרים יד על שלטון החוק ופוגע פגיעה אנושה בדמוקרטיה הישראלית. אני מקווה שבג"ץ, עם היהירות ותחושת העליונות, יכבד את הכרעת העם #השבוע

מבחינת היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט, הסעיפים הבעייתיים בהסכם הקואליציוני הם בעיקר אלו המקפאים את המינויים לחודשים הקרובים ומאפשרים התערבות במינויים מסוימים.

נקודה בעייתית נוספת מבחינת היועץ נוגעת לוועדה לבחירת שופטים, שאיננה כוללת נציג אופוזיציה ועלולה לפגוע בעצמאות נציגת הליכוד, שכן היא אינה חברת כנסת, אלא נכנסת מכוח החוק הנורווגי. כמו כן הגבלת כוחה של הכנסת נחשבת לבעייתית וישנה אפשרות שתשונה.

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה אמר השבוע בכנסת כי ראוי לחוקק את את שינוי חוקי היסוד כהוראת השעה, כדי שזה יהיה "הרע במיעוטו" ולא "כתם בספרי החוקים". הכוונה היא שהחוק יהיה תקף לכנסת ה-23 בלבד.

היועמ"ש מזמין את בג"ץ להיכנע לאדם שרומס את מערכת החוק.

תגובתו של מנדלבליט בדבר יכולתו של נאשם להרכיב ממשלה מסלפת את לשון החוק ומתעלמת משיקולים ציבוריים. לפי פרשנותו, אין אף אישום בעבירה חמורה שפוסל מועמד מלהרכיב ממשלה.

פרופ' מרדכי קרמניצר 01/05/20.

פרשנות || היועמ"ש מזמין את בג"ץ להיכנע לאדם שרומס את מערכת החוק

תגובתו של מנדלבליט בדבר יכולתו של נאשם להרכיב ממשלה מסלפת את לשון החוק ומתעלמת משיקולים ציבוריים. לפי פרשנותו, אין אף אישום בעבירה חמורה שפוסל מועמד מלהרכיב ממשלה

מרדכי קרמניצר | 05:59 | 162

היו כאן מחלוקות גדולות על הארץ, אבל תמיד היה בסיס משותף והייתה הסכמה על כללי המשחק וכיבוד המוסדות ולכן אפשר היה לקיים חברה עם מחלוקת ביחד.

הכוחות רבי העוצמה שכל הזמן תוקפים את מערכת המשפט ועושים לה דה-לגיטימציה מפני שאדם אחד שעומד לדין בהאשמות חמורות של פשע - שוחד, רוצים למנוע מאיתנו את בירור משפטו.

היום הדמוקרטיה ומערכת המשפט נשארו בלי מגינים. אם אנחנו, כל אזרחי המדינה לא נלחם - זה לא יהיה.

דן מרידור

מחזקים

עמדת היועמ"ש מנדלבליט, שלפיה אין מניעה חוקית לכך שנתניהו יכונן את הממשלה הבאה, משתרעת על פני שני מהלכים: הראשון, בחינת סמכותו של נשיא המדינה להטיל על נתניהו את הרכבת הממשלה - והביקורת השיפוטית על-כך. והשני, בחינת סמכותם המשפטית של הח"כים שמתכוונים להמליץ על נתניהו לעשות כן - ובעיקר סמכותו ושיקול דעתו להסכים לכך.

בעניין שני זה נחפז מנדלבליט יתר על המידה - בניגוד להשתהות שלו בשלבים הקודמים בתיקי רה"מ - ודילג על השלב שבו היועמ"ש, כפרשן הבכיר של הדין, מחווה בפני נתניהו את דעתו המשפטית בשאלה: אם הוא רשאי לקבל את התפקיד.

בהנחה של ייעוץ משפטי ראוי לשמו, התשובה לשאלה זו אינה מצטמצמת לסוגיית מה יעשה בג"צ בתגובה, אלא עוסקת גם באם הדין מתיר לנתניהו להסכים. כל יועץ משפטי סביר היה מוסיף דבר מה גם על המימד הערכי-ציבורי של הסוגיה.

אולם גם בהתעלם מהמימד הזה, ובשלב שעוד לא-נכון להתייחס לשאלת מרחב התמרון של בג"צ, היתה מתחייבת חוות דעת שלילית. אולם גם בתגובת היועמ"ש לבג"צ, שעיקרה בהכרח שאלת שיקול הדעת שעל ביהמ"ש להפעיל, חוות הדעת שלו אינה משכנעת. ניתן לתמצת אותה בהעדפת כיבוד הכרעת הבוחר וזכותו להשפיע על דמות הממשלה והעומד בראשה - כפי שבאה לידי ביטוי ברצון חברי הכנסת - על-פני שיקול של טוהר המידות.

היועמ"ש מנדלבלית מתעלם כליל, בתשובתו לבג"צ, מכך שרצונו של הבוחר הושפע משני מהלכים פוליטיים שהשקר מחבר ביניהם: מצד אחד תעמולת הימין, לפיה נתניהו הוא קורבן לתפירת תיקים שנועדה להפיל את שלטונו, וחזקת החפות חלה עליו במלוא עוזה גם בזירה הציבורית-פוליטית. ומן הצד השני, גניבת הדעת של כחול-לבן, שמנהיגיה וחבריה טענו שלא יכהנו בממשלה תחת נתניהו. אם כן, את רצון הציבור שהיועץ מדבר בו גבוהה גבוהה יש להכניס למרכאות.

אין זה רק עניין של לשון החוק. יש הבדל מהותי בין הפסקת כהונה של ראש-ממשלה נבחר באמצע כהונתו, ובין איסור על חבר-כנסת לקבל את המינוי להרכבת ממשלה. רק במקרה הראשון התוצאה היא התפטרות הממשלה כולה. במקרה השני, התוצאה הטבעית של סירוב או של חוסר-יכולת להרכיב ממשלה, המשימה פשוט עוברת לח"כ אחר.

גם אם מתעלמים מכך, הלשון של החוק אינה יכולה לגבור על ההיגיון. לפי פרשנותו של היועץ, גם מי שמואשם ברצח, בבגידה במדינה או באינוס כשיר להרכיב ממשלה - ואף להוסיף ולכהן אחרי הרשעה ועד להרשעה סופית. אפילו ילדי הגן מבינים כי כזאת לא תיתכן. הם - ואף גדולים מהם - אינם מודעים בהכרח כי "שוחד" הוא פשע חמור. ואי-ההבנה הזו רק תלך ותגדל בעקבות חוות הדעת של מנדלבלית.

חוות הדעת של מנדלבלית מאדירה את תפקיד רה"מ בישראל. ככול שהיא מרבה לעשות כן, עולה קושייה שאין לה מענה: כיצד ניתן לסבול רף גבוה יותר אצל השר מאשר אצל מי שהשר כפוף לו, שעומד בראש המערכת, שהקרנתו המוסרית והציבורית עליה ועל כלל הציבור היא העזה ביותר?

זהו היפוך היוצרות - הדברים שנאמרו בפסיקת דרעי-פנחסי ביחס לשרי-ממשלה חלים מקל וחומר על ראש-ממשלה. חוסר ההיגיון הזה מקעקע את ההלכות הקודמות, כשם שהוא מחרים את רעיון הדוגמה האישית מרמת מפקד הכיתה או הממונים על עובדים בשירות הציבורי. הוא קטלני למאבק בשחיתות השלטונית ולא יועילו הצהרות נוגדות שחוות הדעת משופעת בהן. אין יסוד להנחה שניתן לרפא ע"י מילים את מה שמעוותים ע"י מעשים.

בנוסף, הטיפול של מנדלבלית בניגוד העניינים החריף שבו נמצא נתניהו, בין אחריותו כראש ממשלה על מערכות אכיפת החוק והמאבק בשחיתות השלטונית, ובין האינטרסים שלו כנאשם בפלילים - מאכזב במיוחד. אין מדובר בניגוד עניינים תיאורטי.

כבר ראינו כיצד נתניהו רומס את מערכת אכיפת החוק למען עצמו. היועץ מבשר כי נתניהו יידרש לחתום על הסכם ניגוד עניינים מיוחד, וזהו אולי החלק המביך ביותר בכול חוות-הדעת, שמעליב את הקורא. האם יש בישראל אדם נוסף - פרט ליועמ"ש - שייתן אמון בחתימתו של נתניהו ויראה בה מחסום אפקטיבי למעלליו? והרי גם שותפו ובן בריתו בני גנץ אינו מייחס ערך כלשהו לחתימתו. מכאן המזימה להפיכת המשטר בישראל על פניו בחוק יסוד, כתחליף לאמון מינימלי שלא קיים.

היועמ"ש אינו נרתע להפנות את מקלדתו לעבר הערכת מצבה של ישראל - ממשלת מעבר מאריכת ימים ושלושה סבבי בחירות - וגם לעבר פתרון המצב - ממשלה בראשות נתניהו, שאותה הוא מבקש לאפשר. מוזר שנעלמה מעיניו הסיבה הראשית למצבה של ישראל: לולאת החנק שנתניהו, הטובל עד צוואר בפלילים, שם על צווארה של המערכת הפוליטית, אותה הוא מחזיק כבת-ערובה להמשך שלטונו.

במקום להסיר את הטבעת הזאת ולאפשר לשר אחר בליכוד להרכיב ממשלה, הוא ממליץ לבג"צ לאפשר את מסירת המנדט לנתניהו. בכך, הוא מזמין את בג"צ לחשוף את צווארו של שלטון החוק לסכין השחיטה.

בכניעה המדהימה לנתניהו - של גנץ ושל מנדלבליט - כל אחד בדרכו, יש לקח חשוב עבור נתניהו, והוא ודאי ימהר ללומדו - אין כמו כאפות. הן עוזרות להפליא למרביץ להכניע את קרבנותיו, כך שיזרמו אתו.

Eran Cohen - 30 באפריל 2020

בושינגטון פוסט ממשיכים לעקוב אחר הקורה בישראל.

"ישראל קרובה לנקודת האל-חזור", הם אומרים.

אנחנו בצניחה חופשית. והעולם מתבונן ורואה לנו הכל. קישור לכתבה מהיום:

<https://www.washingtonpost.com/world/2020/04/29/israel-nears-point-no-return/>

The image shows a screenshot of a news article from The Washington Post. The main article is titled "Israel nears a point of no return" by Ishaan Tharoor, published on April 29, 2020. It features a large photograph of Benjamin Netanyahu in a suit, gesturing towards a landscape. To the right, there is a smaller article titled "With a pandemic as cover, Netanyahu is carrying out a coup in Israel" by Gershon Gorenberg, dated March 19, 2020. This article includes a photograph of a protest where people are holding a banner that says "CRIME MINISTER".

2020 - **Yacov Pytkowicz** - 2 במאי 2020

מדורת השבט

סביב מדורת השבט לא יושב השבט.

יושבים שם עסקנים בינוניים ולמטה מכך, רודפי ממון, בצע או כבוד או שלושתם גם יחד. אותם אנשים מנותקים מעם אך מחוברים בקשר עבות עם מקורביהם בקשר הדדי של תן וקח. קוראים לנו להסב כולנו איתם למדורת השבט.

נצטרף לחגיגת השחיתות והבצע גם אנו בתמיכה מסיבית, משל אנחנו מסכימים עם דרככם? לא. זה לא החינוך שקיבלנו בבית.

זו לא התורה שהרביצו בנו בבתי הספר.

זו לא הרעות שלחמנו עליה אחד צמוד לשני בעת שירותנו בצבא בסדיר ובמילואים.

זה לא המגדלור שהתווה את דרכנו גם בימים אפלים.

נכון, היו תמיד במשך עשרות שנותיה של המדינה כאלו שסרחו, אך זו לא הייתה מדיניות מכוונת כהיום ואותם חוטאים שילמו על כך.

לא הכול היה וורוד, היו אף ימים שחורים אך תמיד נותר התלכיד שגרם לכולנו להיות מסוגלים לשבת שכם אל שכם גם עם אלו בעלי הדעות השונות ממני, ממך, להתעשת ולהתגבר על המשברים שעברנו סביב אותה מדורת השבט.

היום, בשם המשילות כביכול, אותם מנהיגים בשם עצמם שלדאבון רבים, עלו לתפקידיהם בשל הבטחות התן וקח שלהם (ע"ע מפקד הארגזים), הם המושלים בכיפה, הם המובילים את השיח הלאומי והבינלאומי, הם אלו שמשנים את חוקי היסוד של המדינה לטובתם האישית אם באופן ישיר ואם בעקיפין, (ע"ע נתניהו, רגב, ביטן, אמסלם, בנט) כשמאחוריהם נשרכים חברים אחרים המצהירים שלא יתנו יד לחוקים פרסונלים אך נותנים שתי ידיים לכך, (ע"ע כחלון).

אי השתתפות בנטל (ע"ע המפלגות החרדיות והערביות, אפילו לא בשרות לאומיים...) הצטרפות אנשים שבראשי חוצות נלחמו נגד ערכים קלוקלים ומשיצא שהם לא יהיו בשלטון, הצטרפו לחגיגה המושחתת בשל כבוד, משרה, הטבות כלכליות או שלושתם יחד (ע"ע אורלי לוי, גנץ, פרץ, שמולי, הנדל) וכולם יחדיו בצקצוקי לשון, בהסברים מלומדים מדוע צריך ללכת בדרך זו והכל בשם השרידות הפוליטית.

לא מנהיגות לשמה. רק שרידות. רק ההטבות נלוות וההנאות.

מרבית השבט יושב, מביט משתאה בנעשה, כל אחד באזור הנוחות שלו, מתוך עצלות? נוחות? חוסר אכפתיות? פחד משנוי?

אם לא נחזור לבסיס המשותף, אם לא נילחם על ערכים, אם לא נוותר על האגו האישי, אם לא נכבד הדדית איש את רעהו גם מבלי להסכים, נהיה שבט מפורד ללא מדורה.

שבט ללא מדורת השבט. שבט מפורר המפוזר לכל עבר בכל פינות העולם.

תיוותר רק מדורה. לא תוכל להתקיים מדינה.

Attila Som... אטילה שומפלבי @attilus

הליצן מבלפור, היבחוש שאתם משלמים על קיומו, מטנף על אלוף מנדלבליט, מפיץ שקרים שהם הסתה ברורה ומיידית, מגדירו בוגד. עכשיו ספרו לי עוד על מ"מ פרקליט המדינה, הבובה שמונתה כדי לרסק היועמ"ש ואת תיקי האבא של הליצן. וכשזה לא הצליח עם הפייק תיק, בא היבחוש וממליץ לכם לפגוע ביועמ"ש. להקיא

Translate Tweet
18:18 · 01 May 20 · Twitter for Android

יש קבוצה אחת שלא כל כך סבלה מהקורונה, ואפילו הרוויחה. מדובר ב-85 אלף תלמידי הכוללים, שלא פוטרו משום עבודה ולא הוצאו לשום חל"ת, כי הם לא עובדים. הם יושבים בבית, בכיף, וממשיכים לקבל מהמדינה 800 שקל דמי כולל (שקוצצו קצת), ו-1,000-1,200 שקל מהישיבה מכספי תרומות. בנוסף, קיבלו מהנדיב הידוע נתניהו 2,000 שקל מתנה לפסח (מי שיש לו ארבעה ילדים), וגם מענק מיוחד של 1,080 שקל שסידרו להם דרעי וגפני בשקט בשקט בלי שאף אחד שם לב. כך שבסך הכל הם קיבלו 5,000 (!) שקל בחודש האחרון. אז מי צריך לעבוד ולשרת בצה"ל, כאשר אפשר לחגוג בכולל.

בלי גבולות ומעצורים: איך זה שנאשם בפלילים תובע את ראשות הממשלה?

ראש הממשלה בנימין נתניהו. כמו חיה פצועה.

נאשם בשוחד, שלא יכול לשמש מנהל בית ספר או שר בממשלה, יכול לכהן אצלנו כראש הממשלה; איך זה יכול להיות !! האבסורד הזה צפוי להבחן מן הסתם בשבוע הבא בפני 11 שופטי הבג"צ. בינתיים, קשה שלא לתהות איך הנתניהו מצליח גם לחבוש את ספסל הנאשמים וגם את כס ראש-הממשלה וגם להמשיך לתבוע את הכס הזה, למרות המפגש הקבוע לו עם 3 שופטים בהליך הפלילי שייפתח בעניינו בבית-המשפט המחוזי בירושלים. ואם אתם שואלים (גם) איך זה ייתכן שנתניהו נמצא עדיין על הסוס, במאמר הזה יישנן 5 תשובות המשתלבות לכדי מסקנה אחת ומטרידה במיוחד: נתניהו לא יהסס לנתץ ולרסק לצרכיו גם את הדמוקרטיה הישראלית, נוכח העובדה הברורה שמחצית העם מברכת או אדישה לסכנה מוחשית זו. משה גורלי - כלכליסט.

חמש תשובות לשאלה זו מתלכדות למסקנה אחת מדאיגה: בנימין נתניהו, שמשפטו יחל בעוד קצת יותר משבועיים, ממשיך לשעוט בשדה הפוליטי כי הוא מוכן לרסק את הדמוקרטיה הישראלית. והמסקנה המדאיגה עוד יותר: כמחצית העם מברכת או אדישה לסכנה זו

משה גורלי - כלכליסט 02.03.20

נאשם בשוחד, שלא יכול להתמנות למנהל בית ספר או לסגן השר לאיכות הסביבה, יכול לכהן ולהיבחר לראש הממשלה במדינת ישראל. המשטר המשפטי מאפשר זאת, וכנראה שגם כמחצית מהישראלים. האבסורד הזה ייבחן בקרוב כשתוגש שוב העתירה למנוע מנאשם לקבל את המנדט הנכסף להרכבת הממשלה.

ובינתיים, השאלה היא איך מצליח בנימין נתניהו לחבוש גם את ספסל הנאשמים, את כתר ראש הממשלה, וכנראה גם להמשיך ולתבוע את הכתר הזה במידה ותוצאות הבחירות היום (ב') יזמנו את הנאשם מספר אחת ללשכתו של האזרח מספר אחת לקבל את המנדט. במקביל, קבוע לו מפגש עם שלושת השופטים בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המרחק הזה שבין בית הנשיא לבית המשפט מתאר את המרחק האדיר שאנחנו עוברים, ובמהירות שיא, בין דמוקרטיה נורמלית לאוליגרכיה מושחתת.

היועמ"ש מקשה? נפטר אותו

ולשאלה איך נתניהו עדיין על הסוס, מציע טור זה חמש תשובות שמשתלבות זו בזו למסקנה מטרידה במיוחד: נתניהו יכול כי הוא מוכן לרסק לצרכיו את כללי המשחק ואת הדמוקרטיה כאשר כמחצית העם מברכת או אדישה לסכנה זו.

1. כי הוא חייב, כי הוא נלחם על חייו.

לשכת ראש הממשלה עבור נתניהו אינה רק יעד פוליטי אלא עיר מקלט שכיבושה הוא ציווי עליון קיומי – משפטי ומשפחתי. סיכויי החילוץ המשפטי שלו טובים יותר כשהוא ראש ממשלה. בין אם ינהל משפט, יחתור לעסקת טיעון או יגבש חבילת חילוץ חקיקתית בדמות חוק צרפתי מגובה בפסקת התגברות.

גם המניע המשפחתי ברור.

הרעייה והבן יתקשו עד מאוד להיפרד מהמעטפת המפנקת והמשפיעה בבלפור. המציאות הזו הפכה את אבי המשפחה מפוליטיקאי ששואף לנצח בחירות לחיה פצועה שנלחמת על חייה. זה מסביר את היעדר המעצורים, את רמיסתן של מסורות וכללי משחק שמחזיקים בקושי את חישוקיה הרופפים ממילא של הדמוקרטיה הישראלית מרובת השבטים והשסעים. בדמוקרטיה אפשר להחליף ראש ממשלה. נתניהו שובר את הכללים כדי לנתץ את הלגיטימציה למהלך כזה.

2. כי הוא מוכן ללבות לצרכיו את השיסוי והשנאה.

ימין נגד שמאל. יהודים-ערבים, חילונים-דתיים, אשכנזים-ספרדים, עשירים-עניים, פריפריה-מרכז. החברה הישראלית התברכה, ויש שאומרים קוללה, בשסעים ובשבטים שיושבים זוגות-זוגות על חבית אבק שריפה זמינה לכל פירומן. ונתניהו הוא המאסטר הגדול בהטלת הגפרורים לחבית, בהבערת שיח השנאה כטקטיקה פוליטית צינית ומחושבת.

"הם שונאים הכול", אמר נתן אשל מקורבו של ראש הממשלה על חלק מחסידיו המשוטטים, בהקלטה שחשפה שלשום אילנה דיין, "הציבור הזה - אני קורא לו אפילו הלא אשכנזי הזה, כן - מה מחמם אותך? הרי הוא אומר: מה? הם? נראה להם... הם שונאים הכל. הצלחנו להטריף את ה... השנאה הזאת היא מה שמאחד את המחנה שלנו. אנחנו צריכים ללכת על הכאסח הזה."

בגזרה היהודית קל להעיר מרובצו את שד הקיפוח העדתי. את הפריפריה המזרחית ("הלא-אשכנזים", בלשונו של אשל) שממשיכה לסבול מנחיתות השכלתית וכלכלית אל מול המרכז-האשכנזי-המשכיל-העשיר, אל מול האליטות ששולטות באקדמיה, בתקשורת, במשפט. הליכוד בשלטון כבר יותר מארבעה עשורים, מאז 1977, למעט תקופות קצרות, אבל מפא"י היתה ותהיה תמיד האשמה בנחיתות ובשימורה. וזו הסיבה שכחול-לבן מתקשה להביא משם קולות, למרות שהיא בעצם ליכוד מינוס כתבי אישום.

וההסתה נגד הערבים זמינה ודוראשית במהותה - גם גזענות וגם איום ביטחוני, כשנציגיהם בכנסת תמיד היו ויהיו "מחבלים" שזוממים את "מדינת כל אזרחיה" כתחליף למדינה היהודית-ציונית. נתניהו מיטיב מכולם ללבות וללכד את השיסוי. את המילים 'שמאל' ו'ערבים' הוא מתז בהטעמת תיעוב מזועזע ששמורה לבוגדים ותוקעי סכין בגב האומה.

הפעם יש חידוש: לקבוצת ה"בוגדים" השנואה צורפו גם המשפט והתקשורת, שתי הסוכנויות המרכזיות לשימור הדמוקרטיה.

נתניהו בעצם מסמן את הדמוקרטיה עצמה ש"בגדה" בו, כשאפשרה את כתב האישום נגדו. נתניהו פיצל את המפה הפוליטית לימין ושמאל שמוגדר על ידי ההתנגדות לנתניהו והשאירה להחליפו, שמתקיימת במרחב הדמוקרטי. והמרחב הזה הפך לאיום אישי שיש לחסלו.

3. כי יש לו גוש ימין יהודי חוסם ועוין דמוקרטיה.

בתעודת הזהות החוקתית שלה מוגדרת ישראל כמדינה "יהודית ודמוקרטית". חלק בלתי מבוטל מבוחרי נתניהו בעקיפין, מצביעי גוש הימין, אינם באמת דמוקרטיים. הדמוקרטיה משוקצת אצל השותפים הדתיים שמחוייבים בציות לרבנים - הרבנים החרד"ליים של המתנחלים ורבני הישיבות שמנהלים את ש"ס ויהדות התורה.

טבעו של ימין פוליטי מוגדר על ידי לאומיות, ממלכתיות וריבונות המדינה. החלק החרדי כופר בעיקרי המדינה והממלכתיות - בהשתמטות משירות צבאי ולאומי, בגידוף וניאוף המערכת המשפטית, בביזוי סמלי השותפות הלאומית כיום הזיכרון. עבור חלקים בימין החרד"לי המדינה היא "חמורו של משיח" שנועד להעמסת המתנחלים על גבו כל הדרך אל גאולת ארץ ישראל השלמה, למדינת אפרטהייד ולהנצחת הכיבוש על כל היבטיו. ואם ראש הממשלה, שנבחר בבחירות דמוקרטיות, חותם על הסכם היפרדות מהפלסטינאים, נמצא הרב שיגזור עליו "דין רודף" ומשם, למדנו, קצרה הדרך ליד שתלחץ על ההדק. רפי פרץ ובצלאל סמוטריץ', וגם המחוז הפוליטי הנחשק של נתניהו איתמר בן גביר, מחזיקים באג'נדה שעיקריה: מדינת הלכה, בית המקדש, המרת הומוסקסואלים והדרת נשים.

זהו קלסתר של היהדות שרתומה לגוש הימין, וכפי שאמר אריה דרעי, יהודים זה ימין. זו לא היהדות המתונה, של 'כל אדם נברא בצלם' של צדק לגר, אלמנה ויתום. פעם היו בכנסת נציגים ליהדות המוארת הזו. היום, הפוליטיקה הדתית נשלטת בידי קנאים ומתבדלים שעושים שימוש ציני בנתניהו, בדיוק כמו שהוא עושה שימוש ציני בהם.

גם הדמוקרטיה של החילונים בליכוד כבר מזמן איננה הדמוקרטיה של מנחם ובני בגין, של דן מרידור, של לימור לבנת, של רובי ריבלין. זוהי דמוקרטיה שממוקדת רק בשלטון הרוב. ללא זכויות אדם ומיעוטים, וכמובן ללא ערבים, שמהם נשללת הלגיטימציה להשתבץ ברוב כזה.

הקואליציה הזו מגויסת לריסוק שתי הסוכנויות הדמוקרטיות החשובות ביותר - המשפט והתקשורת. בדמוקרטיה הישראלית, הרופפת ונטולת בלמים אמיתיים על כוחו של השלטון, המשפט והתקשורת הם המפקחים האפקטיביים היחידים. שניהם, לתפיסת קואליציית הימין-הדתית, מחבלים ברצונו של העם. שניהם חברו לסיכול מנהיגות נתניהו והשליחות הקדושה של גאולת הארץ.

היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט גם הגיש את כתב האישום, גם התנגד לחוק ההסדרה בשטחים וכנראה שיתנגד גם לסיפוח חד-צדדי. נתניהו ואיילת שקד נלחמו למנותו וכך הוא גומל להם? בוגדים כבר אמרנו?

4. כי הוא יודע לרסס פייק מרושע ושקרי לכל עבר.

תשובות 2 ו-3 מובילות למתאם הבא: ככל שהדמוקרטיה הישראלית נסדקת ומתפוררת, ככל ששיח ההסתה והשטנה מתגבר, כך גוברת הלגיטימציה למועמדות נתניהו. ולכך מיועדת טקטיקת היפוך היוצרות שהופכת את הנאשם למאשים - אלה שרקחו נגדו את כתב האישום, הם האשמים האמיתיים.

זה מתאפשר בעולם החדש של הרשתות וריבוי אוטוסטרודות התקשורת, שקל להפיץ בהן שקרים ומניפולציות ולהבעיר שנאה והסתה. בעולם הזה מתבטל הכבוד למידע בדוק, לדיון מושכל ולהשכלה בכלל. מועצם בו השיח השטחי, הגס, המרושע והאליים שמטפס מהמחילות התת-

קרקעיות האלה ומרעיל גם את התקשורת המסורתית. זו תרבות הפייק שאומצה בישראל, במקביל לפריחתה בארה"ב. הפייק הזה מחסל עקרונות שאפילו נתניהו האמין בהם פעם, למשל שנאשם לא יכול להיות ראש ממשלה (בתנאי ששמו אולמרט). והוא גם טורף ערכים שפעם היו מקודשים או לפחות מוסכמים.

כך יכול נתניהו להאשים את היועץ המשפטי בשידור חי מול פני האומה בתפירת תיקים ובהפיכה שלטונית ובתכנון הדחתו; כך יכול בנו לרסס רוע מרושע, שקרי ופוגעני לכל עבר, והשפלים שבתומכיו יכולים לאחל שריפה בכבשני אושוויץ והגיהנום לכל מי שמעז להטיל ספק במנהיג.

הארס הזה ניתן על עיתונאי שנפצע קשה ועוטר בצל"ש; על טייסים ולוחמים שסיכנו את חייהם; על אנשי ביטחון, רוח ומדע שהקדישו את חייהם לביצור החוסן הכלכלי והביטחוני. וגם על רמטכ"לים לשעבר, שמוקעים כפושעים ופחדנים, רק בגלל שהציעו עצמם כאלטרנטיבה דמוקרטית.

הסרט 'קינג ביבי' מספר שנתניהו הוא בעצם מומחה אמיתי לדבר אחד - להופעה בתקשורת ובפני קהל. ואכן הוא באמת פרפורמר כריזמטי ואפקטיבי. אלא שהתקשורת המסורתית בישראל לא האירה לו פנים, ויעידו מאמצי העל שהשקיע, ובהצלחה לא מבוטלת, כדי להחלישה, להשתלט עליה, לשתול בה את שופריו. מאמצי העל האלה מתוארים בשניים משלושת כתבי האישום נגדו.

עידן הפייק התקשורתית אפשר לנתניהו לפורר את התקשורת וגם לעקוף אותה. ללכד ולמקד את תומכיו לאלטרנטיבה אלימה ותוקפנית שאינה עוצרת ואינה מכירה בשום גבולות של רשעות ושקר.

5. כי האלטרנטיבה נגדו לא מצליחה להתרומם.

"עיתונאי" החצר של נתניהו לא חתומים על אף חשיפה או תחקיר, אפילו כאלה שמסייעים לאדונם. נתניהו, שיודע רק לקבל ולא לתת, נושך את התקשורת והמשפט גם כשאלה מסייעים לו.

את הקלטות מנדלבליט ואשכנזי, את תרגיל החקירה הפסול על ניר חפץ, את הסיפורים המביכים על השופטים, הביא ה"שמאל" התקשורתית. את "מתנת" הממד החמישי קיבל נתניהו מהתקשורת ומהיועץ. הפרשה שנולדה בדוח מבקר המדינה, נצבעה בפלילים בידי המשנה לפרקליט המדינה שלמה למברגר והושקה רק לאחר שהיועץ מנדלבליט אפשר זאת.

כל אלה מסייעים לנתניהו בקמפיין הארס וההרס, ומסייעים למנוע מכחול לבן להפוך מאלטרנטיבה לאלטרנטיבה מנצחת. יש כמובן סיבות נוספת לתיקו המשותק. מרביתן מתכנסות להבדלים בין נתניהו לבני גנץ, כפי שנמנו לעיל - בין מי שמוכן לעשות הכל לבין מי שמציע סגנון אחר, שלמרבה הצער נתפס, בעיקר בתקשורת, כרופס ונטול סכין בין השיניים.

הישראלים שיבחרו בסכין שלא יתפלאו כשזו תישלף נגדם. הם לא יבחרו רק בנאשם בפלילים, אלא גם בסכנה ממשית לדמוקרטיה הישראלית. אהרן ברק נהג לומר שמי שלא יגן על הדמוקרטיה, הדמוקרטיה לא תגן עליו. והמסר הזה מכוון היום גם, ובעיקר, לכל האדישים שלא יגיעו לקלפי כי נמאס להם מהפוליטיקה.

זיוה בן ראובן - 3 במאי 2020

זה "כבוד" המוצא שלהם שהביאו בעיקר ממרוקו.

ישי נאור

זיוה בן ראובן גם אני בדעתך זה צריך להיות אתגר במדעי החברה לפצח את.

חידת המהגרים המרוקאים מדוע דווקא הם הביאו איתם. למדינה תרבות מוסרית כל כך נמוכה כדרך חיים מקובלת וגררו איתם את רוב היהודים לחשוב שכך צריך לנהל את המוסר והצדק כל המרמה זה משובח כל גנב הרי זה משובח כל המשקר הוא סמל ודוגמה נאה לבוחריו כמו דרעי זה שהיה לפניו ונשפט שכחתי את שמו .

השאלה מדוע דווקא עולי מרוקו גררו את רוב. יהודים לחשוב שכך צריך להתנהל המוסר הפרטי והציבורי זה ניצחונם וכישלון כולנו השאלה.

היא האם הפרימיטיביות בלבד וחוסר ההשכלה בלבד הם שהניעו את המרוקנים לפתח תרבות מוסרית כל כך ירודה?

האם הם הביאו אותה ממרוקו? או שפיתחו את תורתם הפתולוגית רק כאן בישראל תוך כדי תהליך קליטתם?

הרי קצת לפנייהם הגיעו עולים מעירק ומתימן בהמוניהם וגם הם באו מתרבות די פרימיטיבית אבל שהיו בה בכל זאת ערכי מוסר אנושי גבוהים יותר זאת אומרת פרימיטיביות בלבד וחוסר השכלה בלבד עדיין לא יוצרים חברה עם ערכי התנהגות ברברית ופראית בה הכל מותר בה הכוח מנצח בה מותר להשתולל ולהכות לרמות ולשקר והכל בטענה שהצדק תמיד ביצידו של המתפרע.

הם לא רק הביאו עם בואם לארץ תרבות התנהגותית ירודה ופראית אלה היתה להם נטיה ברורה ועקשנית לשמר את מנהגייהם הירודים והפרימיטיביים כתרבות נגד למה שהם ראו כניסיון בוטה לאיים על מנהגייהם הפרימיטיביים .

ונוסף לכך שימור תרבותם הירודה כמגן מפני כל נסיון לקדם אותם להפריד בינם לבין הנחשלות הנפשית אותה שימרו כמגן מפני תרבות ההשכלה המערבית אותה תפסו כאיום על קיומם בעוד

שעולים מארצות איסלם אחרות לא פיתחו את אותו מנגנון אנטי חברתי כמגן מפני הניסיון לשלבם בחברה הישראלית.

עת לשפוט

מאמר המערכת של הארץ – 3 במאי 2020

חברתו של בני גנץ לבנימין נתניהו הפכה את הבלתי ייאמן לאפשרי: נאשם בעבירות חמורות יזכה להרכיב ממשלה ולכהן בראשה, אלא אם כן יחליט בג"ץ להתערב.

הרכב מורחב של 11 שופטים, ובראשם נשיאת בית המשפט העליון השופטת אסתר חיות, ידון היום ומחר בעתירות שהוגשו נגד הטלת מלאכת הרכבת הממשלה על נאשם בפלילים, ונגד ההסכם הקואליציוני בין הליכוד לבין כחול לבן.

שנתיים של תעמולה מאת נתניהו, המומחה מספר אחת בישראל לשיווק, להסתה ולתקשורת המונים, הצליחו לזרוע ספק בקרב רבים מדי בציבור בנוגע לעניין מובן מאליו על פי השכל הישר, ועל פי כל אמת מידה מוסרית ודמוקרטית: אם נאשם בעבירות חמורות פסול מלכהן בתפקיד שר – קל וחומר שהוא פסול מלכהן בראשות ממשלה. אלא שההסתה נגד מערכת המשפט חילחלה עמוק, והאמון של חלקים בציבור בנוגע לסמכות הרשות השופטת לפרש חוקים – ועל אחת כמה וכמה לפסול אותם – נסדק.

כך קורה כאשר ראש הממשלה בכבודו ובעצמו מפיץ עלילות דם שקריות, וטוען להפיכה באמצעים משפטיים. וכך קורה כאשר הוא ממנה שר משפטים הממריד את הציבור נגד מערכת המשפט, או שר לביטחון הפנים שמפקיר את המשטרה ואת גופי החקירה להשתלחיותיו.

נתניהו בסך הכל קוצר עכשיו את פירות ההסתה כלפי מערכת המשפט, מפכ"ל המשטרה, פרקליט המדינה, היועץ המשפטי לממשלה, וכל מי שהעז לחקור אותו ולהעמידו לדין.

יוסי חקלאי

2 במאי 2020

למה לא להצביע לביבי (נכתב לפני הבחירות האחרונות, בשינויים קלים)

חוק ומשפט

נגד מר בנימין נתניהו הוגשו 3 תיקים, באשמת שוחד, מרמה והפרת אמונים, לאחר שהמשטרה חקרה, הפרקליטות בדקה, שוב חקרו, היה שימוע והוגשו כתבי אשמה.

בתקופת המפכ"ל אלשיך (שמונה על ידי ביבי) החקירה נמשכה והועמקה (והמפכ"ל הורחק), היועמ"ש בדק בדק ולבסוף הגיש כתבי אישום (ביבי מאיים לסלקו, אבל לפני כן מינה שר משפטים משרתו, כדי לפגוע בהליכים) והלז מינה מ"מ לפרקליט המדינה, המנסה לשים מקל בגלגלי עבודת היועמ"ש.

ביבי איים על המשטרה ועל החוקרים והסית נגדם.

ביבי איים והסית נגד מערכת המשפט והשופטים (" השופטים שמאלנים", סולסברג ואחרים אולי נעלבון)

שר משפטים אמר, לא נקבל את החלטות בג"צ.

שרה הורשעה. שרה הורשעה ונאשמת בהתעמרות בעובדיה, ביבי שותק.

יאיר מפיץ שקרים, השמצות, ואין פוצה פה מנתניהו ומסביבתו, אולי בחצי פה בלחץ.

ועוד פרשיות שלא נחקרו מאימת ה"מאפיה הביביסטית".

אישור מכירת הצוללת למצרים, קבלת ההחלטות בנושא הצוללת 7,8,9. סיפור המניות ורווח 16 מיליון הדולרים, דיווחים כוזבים למבקר המדינה.

ולא שכחנו את רשימת החקירות: שנים 1996-1999 בפרשת "בר-און-חברון", פרשת המתנות ופרשת הקבלן עמדי, שאף היה עד מדינה, ועוד..

(1) מימון אסור בבחירות 2009; (2) זיוף תוצאות הפריימריז בליכוד ב- 2009; (3) "ביביטורס" - מימון כפול; (4) "ביביטורס" - מימון בעלי הון..

במה שמכונה "פרשת המעונות" נחקרו מאז 2015 שבע פרשיות שונות: (5) המלצרים; (6) החשמלאי; (7) הטיפול הסיעודי באביה של שרה נתניהו; (8) הבקבוקים; (9) פטריות החימום ("רהיטי הגן"); ו- (10) ונרות הנשמה. כל אלו נסגרו בספטמבר 2017. פרשה אחת מהן שרדה, הלא היא (11) "פרשת החמגשיות". פרשה זו, בתרחיש החמור ביותר, היא עניין מנהלי ללא משמעות פלילית.

היא גם לא קשורה כלל לראש הממשלה, אלא לרעייתו. פרשה נוספת שעשתה רעש תקשורתי רב היא (12) "פרשת מימרן".

לאחר דיווחים תקשורתיים אינסופיים על תרומות אסורות של המיליארדר הצרפתי ארנו מימרן לנתניהו.. (13) פרשת אודליה כרמון. חשדות התעוררו בנוגע למשכורת שקיבלה מעמותת ידידי הליכוד בחו"ל כשעבדה אצל נתניהו. גם עניין זה, ככל הנראה, לא הבשיל לחקירה.

ריח של סירחון מתפשט באוויר, אבל רבים בעמנו כנראה תתרנים..... אולי המסכות מפריעות....

הדבר האמיתי שקורה פה והוא בטווח הארוך יותר חמור מהקורונה ומהמשבר הכלכלי, זאת הפיכה שלטונית בלי שאנחנו מרגישים.

אדם שנאשם בבית דין רוצה לבחור את המפכ"ל, היועמ"ש, פרקליט המדינה ואת השופטים שאולי ישובו בערעור שלו.

יש רגעים בחיי עם שהאזרחים צריכים לקום ולהגיד עד כאן!

שתפו !

אהוד ברק

מדינת ישראל תיבחן לא בעושר, לא בצבא ולא בטכנולוגיה,
אלא בזמותה המוסרית ובערכיה האנושיים"
(דוד בן-גוריון)

לאחר 11 שנות נתניהו: העליון תוהה כיצד לפסוק כדי לגרום לנוק מינימלי לדמוקרטיה

השנים האחרונות בכהונת רה"מ הוקדשו להסתה נגד מערכת החוק. השופטים מוצאים עצמם תוהים כעת מהי ההחלטה החכמה, לא רק הנכונה, ואיזו הכרעה תוביל לתוצאות הסבירות ביותר.

בן כספית - מעריב 03/05/2020

1. תלויים על בלימה

המתח הרובץ על המעון ברחוב בלפור כבד ומעיק. אל תטעו בזחיות שמשדרים יושבי הבית הזה כלפי חוץ. קליפ הבחירות חסר הבושה שפתח את טקס הדלקת המשואות וסימן את ההשתלטות הסופית גם על המשלט הזה, נוכחותם המוגברת של הנאשם והמורשעת בכל שידור, טקס, נאום, בועה או חגיגה אפשרית, ואפילו המתכון המטורלל של "עוגת הביסקוויטים" מהגיהינום שרקחה "הגברת" בעמוד האינסטגרם של בעלה (אני מקווה שיהיה שם מישהו שימנע מראש הממשלה לנגוס בפיגוע כזה, אם ייאפה אי פעם) לא יטשטשו את העובדה שהדיון הבוקר בבג"ץ אמור לחרוץ את גורלו של בנימין נתניהו.

הוא יודע את זה. גם אם הפסיקה תהיה נגדו, כלומר ייקבע שאין להטיל על אדם החשוד בפלילים הרכבת ממשלה בישראל, אין לו כוונה לוותר. הוא ילך עד הסוף, ימשיך להעלות את גובה ההימור ויוסיף בניין לאש האופפת אותנו.

הוא ירוץ לבחירות בראש הליכוד גם אם ייאסר עליו, הוא מאמין שיוכל לרסק את כל מתנגדיו (גנץ כבר ריסק את עצמו), לצלוח את מחסום ה-61 מנדטים, לגרוף 40 מנדטים לליכוד ולשנות את פני המדינה לצמיתות. לא עוד דמוקרטיה פרלמנטרית, מעתה אמרו: מונרכיה משפחתית.

ראש הממשלה ראשון בין שווים? כן, אבל רק בבלפור, שם יכולים השניים לגבור בהצבעה דמוקרטית על האחד. מול הציבור, הוא יהיה קיסר. ברצותו, יעלה באש את הכל, ינגן בכינור מול הלהבות ויוכרז למלך השמש.

לא רק את גורלו של נתניהו תחרוץ החלטת בג"ץ, היא תחרוץ גם את גורלו של בג"ץ עצמו, גם את גורלה של ישראל כמדינת חוק, גם את גורלנו, מחצית העם שסבורה שיש למדינת ישראל קיום גם אחרי שמשפחת נתניהו תעבור להיסמך על קופה אחרת שאינה הקופה הציבורית.

כל אלה תלויים על בלימה, נאחזים בחוט השערה ומתנדנדים עכשיו מעל תהום עמוקה.

פעם בג"ץ היה פשוט פוסק על פי מיטב שיפוטם של שופטיו. לאף אחד במדינה לא היה ספק שיש לכבד את פסיקות בג"ץ, גם אם הן שנויות במחלוקת כזו או אחרת. זוהי תמציתו של שלטון החוק. היום, אחרי 11 שנות נתניהו, חמש האחרונות שבהן הוקדשו להסתה ושיסוי נגד שלטון החוק ומערכת האכיפה, שום דבר כבר לא מובן מאליו.

שופטי בג"ץ הם בני אנוש, בשר ודם, ואינם יכולים להיות אדישים למתחולל סביבם. הם, גם הם, חוששים לגורלם ובעיקר לגורל המערכת שאין בלעדיה מדינה. הם שואלים את עצמם לא רק מהי ההחלטה הנכונה, אלא גם מהי ההחלטה החכמה. איזו ממגוון ההחלטות האפשריות תניב את התוצאות הסבירות ביותר במינימום מחיר לדמוקרטיה.

למרבה הצער, אין לבג"ץ אופציה טובה. אין לו אופציה מנצחת. או שתוכרז עליו מלחמת שמד מיידית מצד חצי העם וייללת צי של דחפורי D9 תחריד את הגבעה ההיא בירושלים, או שהמחצית השנייה תכריז עליו כעוין, מתקפל, משתפן, מתחמק מאחריות ובוגד בשלטון החוק.

שום דבר טוב לא מאיים היום על בית המשפט העליון של ישראל. שום דבר טוב לא מאיים עלינו. מצד אחד, הממשלה המנופחת, מסורבלת ומביכה של הבנימינים הלפזותים זה בזה, מצד שני, בחירות רביעיות במצב של כאוס כלכלי, בריאותי, פוליטי ומדיני, מצד שלישי מלחמת אזרחים.

ישראל חגגה בשבוע שעבר 72 אביבים. כבר לא צעירה. מדינה בסיכון, עם לא מעט מחלות רקע כרוניות. הנס הציוני עלול להתפרק לנו בידיים. זה מה שקורה כשמנהיג שיכור כוח מאמין באמת ובתמים שהוא גדול יותר מהמדינה עצמה ויש לא מעט אנשים שהשתכנעו שהוא צודק. בין אסון להצלחה

את גודל הבעיה שבפניה ניצב בג"ץ אפשר להבין מתגובותיהם של האחרים: נשיא המדינה קבע שהשאלה אם אפשר או אי אפשר להטיל על נתניהו להרכיב ממשלה כלל אינה ניצבת לפתחו.

תרשו לי להמר שאם הבעיה הזו הייתה בכל זאת מתייצבת בפתחו של בית הנשיא, ריבלין היה מזעיק את המאבטחים ומגרש אותה משם. יש לו מספיק צרות גם בלי כאב הראש הזה. אחריו, הגיע תורו של היועמ"ש, אחד הנתבעים בעתירות ומי שצריך להגיש את חוות דעתו בטרם הדיון.

תגובתו של מנדלבליט הייתה ערבוב בין בלט מודרני לתרגילים להטוטניים סטייל צוקהארה. מנדלבליט מנסה לאכול את עוגת הביסקוויטים של הגברת מצד אחד, להשאיר אותה שלמה מצד שני ולהשתדל לא להקיא לכל הצדדים. הוא קובע שיש קשיים בהטלת הרכבת הממשלה על נתניהו, אבל מציין שהם לא מגיעים עד כדי התערבות שיפוטית.

יש גם קשיים בהסכמים הקואליציוניים, אך גם הם לא מייצרים עילה לביטולם הגורף. הוא מגניב משפט ביקורתי מאוד, שלפיו ההסכם הקואליציוני "טומן בחובו הסכמה ליצירת מודל משטרי חדש שאינו טבעי לשיטת המשטר בישראל", אבל מתחמק ממסקנה נגזרת.

הוא משאיר את התיק כולו על כתפיהם של 11 שופטי בג"ץ, בראשות הנשיא אסתר חיות. אל תקנאו בהם. בשני מקרים תגרום החלטת בג"ץ להליכה לבחירות רביעיות: אם יפסלו את נתניהו כמי שיכול להרכיב ממשלה בישראל, או אם יפסלו את מהלך ההחלפה בין נתניהו לגנץ, המתוכנן להיערך עוד 18 חודש.

גם אם שופטי בג"ץ יקבעו שמוקדם מדי לקבוע הלכה שיפוטית בסוגיה הזו, שתאפשר לנתניהו להמשיך לכהן כמ"מ ראש הממשלה באוקטובר 2021 למרות המשפט הפלילי שמתקיים נגדו, הדבר עלול לפוצץ את הסיפור כולו. ההסכם הקואליציוני בין נתניהו לגנץ הוא בעצם פוליסת ביטוח משולשת: גנץ מבטח את עצם קיום הרוטציה, נתניהו מבטח את יכולתו להרכיב ממשלה, ונתניהו מבטח את יכולתו להישאר "ראש ממשלה חלופי" אחרי הרוטציה, למרות "הלכת דרעי-פנחסי", שעל פיה שר הנאשם בפלילים חייב להתפטר מתפקידו.

אם אחד משלושת סעיפי פוליסת הביטוח הזו יתפוגג, הפוליסה כולה נופלת. יחד איתה ממשלת האחדות, הרוטציה, היציבות והרגיעה היחסית במלחמת הכל בכל הניטשת כאן כבר שנה וחצי.

שני הבנימינים עושים עכשיו חשבון נפש, מחשבים את מצבם מחדש ומלקקים את פצעייהם.

נתניהו היה בטוח עד לא מזמן שבחירות רביעיות יכולות להמיט עליו אסון. למרות הסקרים המחמיאים, הוא ידע שהבור הכלכלי שאליו צונחת כעת כלכלת ישראל בצניחה חופשית, אינו בר מילוי.

אפילו קוסם כמוהו לא יוכל להתמודד עם זעם ההמונים המובטלים, שיחשו שהמדינה נטשה אותם בשעתם הקשה.

בימים האחרונים מתחילה ההערכה הזו להשתנות, יחד עם החזרה המדורגת לשגרה. אם לא תהיה התפרצות נוספת, נתניהו מאמין שיוכל לשלוט במצב ולגדר את הנזקים שייגרמו לו אלקטורלית. הוא מאמין שהצלחתה היחסית של ישראל בבלימת הקורונה תיזקף לזכותו, הוא מאמין שהבייס שלו יבין, כמו תמיד, שביבי הציל את כולנו ממוות נוראי בייסורים והתחושה ש"בלי ביבי ישראל אבודה" (ש. נתניהו בשיחה עם ש. דרעי, 2001) לא תתפוגג אלא להפך, תתחדד ותתעצם.

ההערכה הזו זמנית. היא יכולה להשתנות על בסיס יומי, כמקובל במעון המלכותי. אם היא תתקע יתד בנפשו של ראש הממשלה ותתנחל בנפשותיהם הסבוכות של בני הבית הנוספים, זה יכול לשנות הכל. נתניהו ימצא דרך לפוצץ את האחדות או תירוץ לרוץ לבחירות רביעיות. אל תטעו בו. הוא לא באמת התאהב בבני גנץ ולא באמת ראה את האור כשחתם על ההסכם. הוא בסך הכל השתכנע שזה הרע במיעוטו.3. המטרה הלאומית

קוראי הטור הזה מכירים בעל פה את דעתי על השנאה, ההסתה והשיסוי שהפיץ בנימין נתניהו במקומותינו. חרחור המדנים ככלי פוליטי, שיסוי איש באחיו כמנוף אלקטורלי, הפצת פחד, תיוג מתנגדים פוליטיים כבוגדים והסתערות אלימה על שלטון החוק כתוכנית עבודה, כל אלה סוקרו כאן בעשור האחרון על בסיס שבועי.

הגיע הזמן לעבור למה שמתחולל בצד השני. גם שם לא תענוג גדול. הביטו בבני גנץ. גם הוא נמצא עכשיו בסוג של חשבון נפש. הוא פגוע עד עמקי נשמתו מהליניץ' שעובר עליו במרכז-שמאל. הוא לא האמין שיש כמות כזו של שנאה במחנה שלו.

אחרי שעבר את מטחנת הבשר של בלפור, שקצצה אותו דק וטיגנה אותו בשמן עמוק, הוא הצליח לשרוד איכשהו רק כדי לפגוש עכשיו את המטחנה של הצד השני. יכול להיות שהמטחנה הזו מעט יותר מעודנת, אבל היא הרבה יותר ארסית.

אם החברים מבלפור תקעו את גנץ על שיפוד שווארמה, הרי שבעלי בריתו לשעבר עושים ממנו סושי. הוא לא ממש נהנה קודם, והוא עוד פחות נהנה עכשיו. לבני גנץ אין לסת של מתאגרף, מהסוג שיש לנתניהו. הוא לא רגיל לספוג סנוקרות על בסיס יומי, להישאר על רגליו ולהחזיר מלחמה שעה כאילו כלום. הוא לוקח את זה ללב.

הדוגמה הטובה ביותר היא "ארץ נהדרת" (הגאונית). אני מעריך שנתניהו מחבב את דמותו, כפי שמוצגת בתוכנית (אם כי הרעה, קצת פחות). שליט כלייכול ערמומי, מניפולטיבי, שאין איש המגיע לקרסולי נכלוליותו, שמסובב על האצבע הקטנה את כולם למרות כתבי האישום בשוחד, מרמה והפרת אמונים. גנץ, לעומת זאת, מוצג שם כנעבעך האולטימטיבי, האיש שאינו מסוגל להשלים משפט, סוג של גולם פוליטי שלא שייך לליגה שאליה נקלע, חייזר חביב ולא מזיק המכהן כילד הכאפות הרשמי של כולם.

אני מניח שהוא שואל מדי פעם את עצמו בשביל מה הוא צריך את כל זה. הוא הגיע לאירוע הזה עמוס כוונות טובות ובסופו של דבר גילה שכל הכוונות מכוונות לגב שלו. הוא הפך למטרת דמות נייחת עבור כולם: הימין, שמסתער עליו לפקודת נתניהו והמרכז-שמאל, שמסתער עליו כי הכזיב את התקוות שתלו בו. יש הבדל מהותי בין שני המחנות האלה.

להיות מנהיג ימין בישראל לא קשה. אולי אפילו קל. הגייסות מאורגנים, ממושמעים, ששים אלי קרב. הם לא פיינשמעקרים. הם מסתפקים במועט. הם יילחמו עד מוות. המוטיבציה שלהם חד-ממדית פשוטה: רק ביבי. מה שיגיד נתניהו, יהפוך לחוק.מה שיצווה, קדוש. הוא לא צריך לעמוד במבחנים ערכיים, מוסריים, אפילו לא אידיאולוגיים.

הוא יודע את הלחץ המדויק של המנגינה שהוא צריך לחלל כדי שהם ילכו אחריו לכל מקום. זה כיף.

בצד השני אותו הדבר, רק הפוך. דקה אחרי שייבחר המנהיג, ייתקע בגבו החץ הקטן הראשון. בעקבותיו תפגע בו האבן הקטנה הראשונה. אם לא יצליח לנצח בגדול, להקים ממשלת שמאל מובהקת, לכרות שלום אמת עם כל הערבים, להכריז על מוחמד בכרי כקדוש ולהפוך את ישראל לערש ההומניזם הליברלי באשר הוא, יכריזו עליו כפושע מלחמה, רפה שכל וגנב קולות בזוי.

אם בימין מצוות המנהיג היא חוק, הרי שבמרכז-שמאל החוק היחיד הוא שיש להסתער על השליט על מנת להחליפו זמן קצר אחרי שייכנס לתפקידו. אם בימין המנטליות היא של קהל אוהדי אולטרס בכדורגל (גילוי נאות: אני בא משם), הרי שגם במרכז-שמאל מדובר באולטרס, עם כוכבית: הם רואים בכוכב קבוצתם גיס חמישי של הקבוצה השנייה ויעשו הכל כדי להכשיל אותו, גם אם זה יעלה להם בחורבן עצמי.

אני לא נוקט כאן עמדה באשר לוויכוח הקשה בין הצדדים הנצים של כחול לבן ז"ל. כפי שכבר כתבתי, אם זה היה תלוי בי, היה צריך לתת לאביגדור ליברמן את המפתחות, שיטפל בנתניהו בשיטותיו (של נתניהו). אין לי מושג אם גישת לפיד-יעלון נכונה יותר מגישת גנץ-אשכנזי.

נדמה לי שגם ההיסטוריה תתקשה לשפוט במחלוקת הזו. אני כן יודע שעוצמתה של השנאה שבה נתקל גנץ יום אחרי שקיבל החלטה קשה וקורעת להפסיק את הסחרור, למנוע בחירות רביעיות וללכת לממשלה עם נתניהו מבהילה ממש.

הוא בטח מקנא בנתניהו, שיכול מחר בבוקר להחזיר את ירושלים, להקים ממשלה בקולות הג'יהאד האסלאמי ולמנות את יעקב ברדוגו לנשיא בית המשפט העליון, כשהמונים מוחאים כפיים לגאונותו. גנץ הרוויח ביושר חלק מסבלותיו.

הוא הוזר בטרם קפץ למים הפוליטיים. הוא קיבל פרזנטציות אורקוליות על הצפוי לו בג'ונגל. הוא קפץ בכל זאת. עכשיו, משוח בזפת ובנוצות, נגרר בחוצות העיר לעבר עמוד הקלון הווירטואלי שהקימה הסכמתו להכשיר את נתניהו, הוא מבין את מה שניסו להסביר לו. על בשרו.4. המולחמים לגדר

בואו נעזוב רגע את גנץ. הוא באור הזרקורים, הוא בעין הסערה, הוא בכל זאת אמור להיות כאן ראש ממשלה מתישהו.

בואו נדבר על צבי האוזר ויועז הנדל. נציגי הימין בכחול לבן, שהובאו על ידי משה (בוגי) יעלון לתל"מ ומנעו בסירובם הקמת ממשלה צרה בתמיכת הרשימה המשותפת (מבחוץ). גילוי נאות: מאוד רציתי שממשלה כזו תקום. לא כי אני חושב שהיא הייתה מביאה ישועה לישראל. אני לא. הסיבה מהותית יותר: כדי שהציבור המוסת ושטוף המוח בעיקר בימין ובמרכז יוכח שהשד אינו נורא כל כך. שלא תהיה פגיעה בביטחון, שהשמש תזרח בבוקר במזרח ותשקע בערב במערב, שהאפשרות שערביי ישראל משתתפים ומשפיעים בהצבעה חשובה בכנסת לא תמיט על החלום הציוני את קצו, אולי אפילו להפך: תזרז את התהליך ההיסטורי המדהים, מעורר התקווה והמפתיע שבו הציבור הערבי בישראל מואס בהבלי הסביבה ותלאות התהליך המדיני ומעוניין להפוך לחלק בלתי נפרד מהמדינה הזו.

על פי "מדד הפלורליזם" השנתי שפורסם לפני כמה ימים, שלושה רבעים מערביי ישראל מגדירים את עצמם היום כ"ישראלים" או כ"ערבים-ישראלים", בעוד רק 7% מגדירים עצמם כ"פלסטינים".

אי אפשר להיות חלק מהמדינה הזו בלי להבחין בשינוי ההיסטורי הזה בכל אשר נפנה. השינוי הזה סחף אחריו גם את נבחרי הציבור הערבים. הרשימה המשותפת זיהתה אותו והגיבה. היא מפגינה רצון להשתתף בתהליך הפוליטי, להשפיע, להיות חלק מהמדינה היהודית.

אם אכן הייתה קמה ממשלה בתמיכה חיצונית של המשותפת, היה זה צעד נוסף לכיוון שכולנו מייחלים אליו: קירוב לבבות, הידוק שורות, יצירת מכנה משותף שיאפשר לנו ולהם להתקרב אלה לאלה למען מטרה משותפת.

אין לאף אחד ספק שאם נתניהו היה מצליח לשכנע שני ח"כים ערבים כדי להשביע ממשלה צרה, הוא לא היה מהסס. גם הציבור שלו היה מוחא כפיים. "הקוסם שוב עשה זאת", היו אומרים. אבל אם כחול לבן מעיזים להרהר באפשרות הזו, אז אוי ואבוי. "אבל היבא זיבק", זועק ההמון ומאשים את גנץ, אשכנזי, יעלון ולפיד בבגידה חמורה שדינה מוות בסקילה. עם המציאות הזו צריך גנץ להתמודד, ולזכותו ייאמר שגם לפניו אף אחד לא באמת הצליח.

נחזור להאוזר והנדל. בניגוד לשיאנית הפופולרים הנפוח וגנבת הדעת של כל הזמנים, ח"כ אורלי לוי-אבקסיס, האוזר והנדל לא רימו אף אחד. להפך. הם אמרו לאורך כל הדרך שלא ישתפו פעולה עם ממשלה בתמיכת הערבים.

אפשר להסכים איתם או לחלוק עליהם, אבל הם לא רימו ולא גנבו. הם עשו בדיוק מה שאמרו שיעשו. נכון, הם גם היו חלק מההבטחה לא לשבת תחת ראש ממשלה הנאשם בפלילים, אבל מבחינתם ההבטחה הזו משנית. הם הצהירו לאורך כל הדרך שיתמכו בממשלת אחדות ויעשו הכל כדי שתקום. הם קיוו שזה יהיה בלי נתניהו, אבל זה לא מסתייע. זאת, ועוד: אם היו מסכימים להשלים את העריקה ולחצות את הקווים כדי לאפשר לנתניהו להקים ממשלת ימין צרה, הם היו מקבלים את השמיים והכוכבים. האוזר היה שר משפטים, הנדל היה שר לביטחון הפנים, או כל תיק יוקרתי אחר שיחשוק בו.

אגב, הם אנשי ימין ליברלי מוצהרים. מבחינתם זה לא היה מעבר למחנה משוקץ ומוקצה מחמת מיאוס, אלא להפך. חבירה לעוגן האידיאולוגי שלהם. למרות כל האמור לעיל, הם החליטו להלחם את עצמם לגדר.

לא לאפשר לאף אחד מהצדדים להקים ממשלה צרה. לסרב לכל הפיתויים. הייתה להם תזה הגיונית שקשה להתמודד איתה: כפי שהאזור מיטיב לנסח אותה, "הקמת ממשלה צרה בתמיכת הערבים דומה לכיבוש רוסיה בחורף". לדעתם, הקמה של ממשלה כזו לא רק שלא הייתה פוטרת את ישראל מעונשו של בנימין נתניהו, אלא ההפך המוחלט: הממשלה הייתה קורסת במהירות, ונתניהו היה חוזר עם 70 מנדטים ומשלים את השתלטות המשפחה על המדינה תוך משיחתו של ביבי למלך המשיח לעולם ועד.

אני הייתי מוכן לקחת את ההימור הזה. הם, לא. אין לי מושג מי מאיתנו צודק. כמות הרפש, הביוב, הנאצות, החרפות, הגידופים, כינויי "בוגדים" שסופג הצמד הזה מאז נצמד לעקרונות שעליהם הצהיר לאורך כל הדרך, עושה עבודה הפוכה.

אם יש משהו שמקרב אותם בחזרה למחנה ביבי, הרי שזו הקנאות מהסוג הזה. קנאות חסרת פשרות, נטולת היגיון, מעוקרת מציאות כלשהי. קנאות להשגה מיידית של כל המטרות ומימוש מוחלט של כל הערכים. הכל או לא כלום. כאן ועכשיו. הקנאות הזו לא פחות חמורה מאחותה החורגת בימין. היא פחות אלימה פיזית, אבל לא פחות אלימה מילולית. היא אולי יותר מעודנת, אבל גם הרבה יותר ארסית. 5. קץ השמאל

נהוג להטיף מוסר לשמאל, הזקוק לחשבון נפש על השוקת השבורה שבפניה הוא ניצב עכשיו. גם אני חוטא בתחביב הזה. אלא שהשמאל כבר נפח את נשמתו. נקבר קבורת חמור, נא להימנע מביקורי תנחומים.

עכשיו אנחנו בשלב הפוסט מורטם. הניתוח שלאחר המוות. אם אני צריך לבחור אירוע אחד המסמל יותר מכל דבר אחר את אובדן הדרך ואת גט הכריתות שנכרת בין השמאל האידיאולוגי הישראלי לבין הציבור הרחב בישראל, הרי זוהי פרשת מוחמד בכרי וסרטו עמוס השקרים והבדיות "ג'נין ג'נין". עד היום חבריי בשמאל לא מבינים מה אני רוצה מחייהם כשאני מנסה להסביר להם שאת בכרי צריך לנדוד, במקום להפוך לקדוש מעונה (כפי שעשה סיפור השער ב"גלריה" של "הארץ" לפני שבועיים). הם לא מייחסים חשיבות לקשקוש הזה.

אני רואה בבכרי סמל. המקום בו היינו צריכים לבחור בין חיילי צה"ל, דמנו ובשרנו, שמם הטוב כשיצאו להגן עלינו, לבין האומן הערבי המיוסר, יפה התואר, הפרא האציל, שהתברר כשקרן קטן ומנוול. שמאל חפץ חיים היה פשוט מעיף את מוחמד בכרי לכל הרוחות, מנדה אותו ממעורבות כלשהי בהוויה האומנותית הישראלית, מוקיע אותו על שהוציא את דיבתנו בדם קר ובמצח נחושה, אף על פי שידע את האמת.

העובדה שהמילואימניקים האומללים מכתתים את רגליהם בבתי המשפט עד היום, 17 שנה אחרי הטבח שלא היה בג'נין, היא פשוט בלתי נתפסת.

ישראל היא המדינה היחידה בעולם שלא תתקיים אפילו שבוע ימים אחרי הרגע שבו יפורק צבאה. החיבור הפיזי והנפשי בינינו לבין החיילים שלנו הוא מה שהופך את ישראל למדינה שהיא. צבא העם, תרתי משמע. זה מאפשר לנו לדרוש מצה"ל סטנדרטים מוסריים גבוהים יחסית, ע"ע מקרה אלאור אזריה. במקרה הזה נחשף הימין במלוא קלונו, כשהוא גורר איתו לתעלת הביוב הלאומנית גם את ראש הממשלה תוך הפיכתם של שר הביטחון, הרמטכ"ל וכל שדרת הפיקוד של צה"ל לשקי

חבטות. אלא שבימין, כפי שכבר נכתב בטור הזה היום, העסקים ממשיכים כרגיל גם אחרי תקלות, והשורות מתמצקות ומצטופפות כשקשה.

השמאל, שיכול היה לקנות את עולמו בזיהוי העוול הנורא שעשה בכרי, שממשיך לקדם את סרטו עמוס השקרים גם בעידן הנוכחי, כשל במבחן. לפעמים, גם האמת היא אופציה. מי שאונס את המפה כדי שתתאים לחלומותיו הרומנטיים-אידיאולוגיים, סופו שהמפה תגרש אותו מעל פניה. הטהרנות האינסופית, הצדקנות המעושה, ההתקפדות בתוך בועת זכויות האדם המלאכותית תוך התעלמות מהמציאות בשטח, היא שהמיטה על השמאל את קצו.

כשקם המרכז-שמאל, כדי לנסות להמשיך את השליחות המקורית בכל זאת, הוא נתקל באותן תופעות בדיוק: הבו לנו תכף ומיד את כל חלומותינו, את כל ערכינו, את כל מאויינו, או שיבולע לכם. היום זה בני גנץ. אגב, למי ששכח, אתמול זה היה יאיר לפיד, שהפך לשיקוף בעיני השמאל. תמיד יהיו לו, לשמאל, שני דמונים לפחות: המנהיג של הימין, והמנהיג שלו. אז שיהיה בהצלחה לכולנו.

יוסי עמיר

תיקי 1000, 2000, ו-4000 מחוורים לעומת פרשות כלי השייט....

חמשת הבכירים שהיו בתפקידם המפורט כאן הצטרפו לפניית התנועה לטוהר המידות אל מבקר המדינה, וביקשו למסור את עדותם בפרשות כלי השייט קראו את האותיות הקטנות

אלוף במיל' עמוס גלעד ראש האגף המדיני בטחוני במשב"ט

עו"ד אחז בן ארי היועץ המשפטי של מערכת הביטחון

תא"ל במיל' שמואל צוקר ראש מינהל הרכש במשב"ט

אל"מ במיל' חגי טננבאום ארז מבקר מערכת הביטחון

תא"ל במיל' אילן הררי מבקר צה"ל

שלום, חזיר.

אני הנאשם בשוחד מרמה והפרת אמונים

ה"עסק המשפחתי" בפרשות כלי השייט

העו"ד המייצג "השליח המדיני המתווך" ?	התעשיין-ספק "התורם" ?	הסנדק שידו בכול ?	הבן דוד מיליקובסקי
			
גיס שימרון - מולכו	בן דוד שימרון	בנימין נתניהו	

דוד ג'רסי

ביבי נתניהו הוא אדם מושחת, פושע, עבריון, גגסטור, מפיזור, שפל, נאלח, שקרן פתולוגי, רמאי, נוכל, גנב, ממריד, מסית, מפלג, פלגן, תככן, סכסכן, תחמן, תכסיסן, בלפן, שרלטן, שחקן, סתגלן, שתלטן אוהב בצע, גזען, פחדן, קמצן חולני, חמדן, גולן, נהנתן, אגואיסט, בוגד, דיקטטור, רודן, מגלומן, פסיכופת, נרקיסוסט, דו - פרצופי, צבוע, ערמומי, מיניולטור בוזי, מנוול מבטן ולידה, מג - לב, עלוב - נפש, רשע ואכזר, אדם ללא יושר, ללא מצפון וללא מוסר.

אדם שאין לו אפילו טיפת חמלה. ביבי איבד מזמן את העלם האנושי שלו. ביבי התעמר, התעלל ופגע קשה מאוד באוכלוסייה המוחלשת ביותר

בחולים, בעיוורים, בנכים, בקשישים, בוקנים ובניצולי השואה. ביבי נתניהו עשה את הפשעים החמורים ביותר נגד האנושות !!! ביבי גרם לחולים למות בסבל נורא וייסורים קשים !! בגלל מדיניות אכזרית, פושעת ומושחתת של ביבי נתניהו, בכל שנה מתים בבתו חולים כ - 6,000 אנשים:

בגלל זיהומים שהם חוטפים בבתי - החולים, בגלל מחסור בחדרי מיון, מחסור בחדרי אשפוז, מחסור במיטות אשפוז, מחסור בתשתיות, מחסור במכשור בסיסי, מחסור בתרופות, מחסור באחיות, מחסור ברופאים בכירים מומחים במחלקות הפנימיות, מחסור בכוח אדם ובגלל מחסור בתקנים של העוותים.

מערכת הבריאות גוססת !! היא ממש קורסת !!!

ביבי נתניהו הוא שר הבריאות וראש הממשלה !

הוא אחראי למחדל החמור במערכת הבריאות.

את כל הפשעים החמורים האלה ביבי עשה.

ביבי נאשם בשלושה כתבי אישום חמורים :

שחדר, מרמה והפרת אמונים. ביבי עדיין לא נחקר בפרשת הצוללות, שוד " מתווה הגז " ושוד " הקופה הציבורית " .

למרות כל זאת, אני לא מתייחס כלל לתיק 1000, תיק 2000, תיק 3000, תיק 4000, תיק 5000, פרשת הצוללות, שוד " מתווה הגז ", שוד " הקופה הציבורית " וכל יתר הפשעים שביבי נתניהו המושחת עשה.

אני מתייחס אך ורק לפשעים החמורים ביותר !

ביבי המושחת הוא ממש חלאת המין האנושי !!!

ביבי נתניהו הוא מגלומן שרודף כבוד ושררה !!

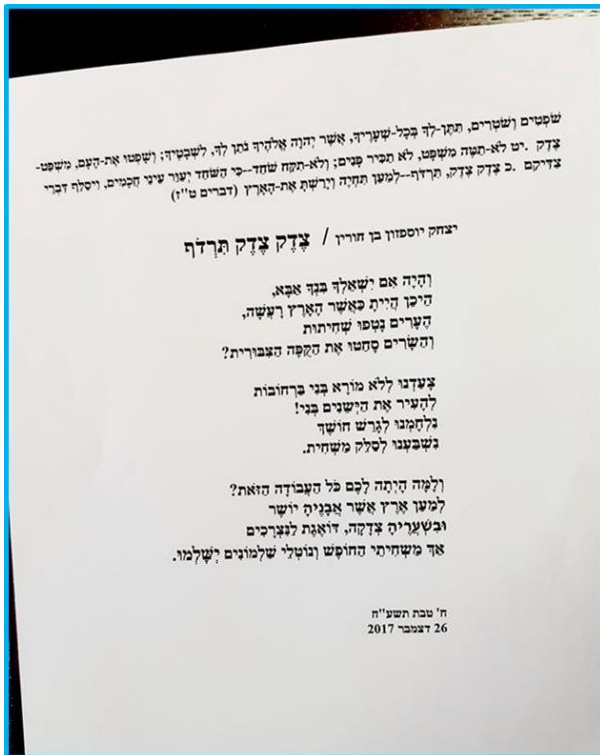
הוא אדם שתלטן חסר מעצורים ותאב בצע !!

ביבי הוא אופורטוניסט חסר עקרונות קבועים !!

ביבי אדם מסוכן מאוד ! בנאומים שלו הוא גורם לפילוג, למרד והסתה ! מעולם לא היה בישראל ראש ממשלה שגרם לשנאה ופילוג בעם !!!

david jersi

דוד ג'רסי

שפטרים ושטרים, תתן-לך בכל-שעריך, אשר יהיה אלקיך נתן לך, לשבטיך; ושפטו את-העם, משפט-צדק. יט לא-תטה משפט, לא תכיר פנים; ולא-תקח שחד--כי השחזו יעור עיני חכמים, ויסלף דברי צדיקים. כ צדק צדק, תרדף--למען תחיה וירשת את-הארץ, אשר-יהיה אלקיך נתן לך.

שיעור בהיסטוריה:

הוא נחשב לאדם נבון, אך בעל דרכים מושחתות לחלוטין.

תמיד החניף לחזקים ממנו כדי שיעניקו לו מחסדיו, ובמיוחד לשליט המעצמה האימתנית שמעבר לים.

את משכנו קבע בקיסריה אשר על הים.

עד מהרה יצא שמו למרחוק כחובב שוחד ושלמונים.

הוא ניצל את מעמדו כדי לבזוז את הקופה הציבורית, לדרוש עמלות לעצמו ולמקורביו מעסקאות ציבוריות וממשלתיות ולהתקרב לאנשי עסקים עשירים. היסטוריון חשוב קבע שהסלידה הציבורית ממנו הגיעו לממדים כאלה שבעיני רבים נחשב לגרוע אף מקודמו, שליט מושחת מתועד היטב שרבים סברו כי הביא את השלטון לשפל תחתיות. מיודענו מקיסריה הוכיח שאפשר גם להיות גרוע יותר.

הוא שיסה קבוצות דתיות אלה באלה, האשים מתנגדים פוליטיים בבגידה והיטה חסד לאלה שהחניפו לו יותר מאחרים והעבירו מתנות ודורונים לו ולבני ביתו.

את הנסיעות לירושלים לא אהב במיוחד, אך תכופות נאלץ לעשות זאת.

באחת הפעמים הורה לבזוז כספי ציבור שיועדו למטרות מקודשות. בתגובה לעגנות יצאו תושבים מזועזעים במחאה תוך שהם מבקשים לאסוף עבורו תרומות כדי לסייע לו במצוקתו ובעונו - על אף שכולם ידעו כי הוא עשיר מופלג.

הוא הורה לחייליו לפרוע בהמון הלועגים.

סופו של דבר שפרץ נגדו מרד והוא גורש מירושלים ולא חזר אליה יותר מעולם.

גסוס פלורוס, נציב רומא ביהודה, 66-64 לספירה (אל תגידו לי שחשבתם על מישחו אחר).

לאחר 11 שנות נתניהו, תלויים על בלימה.

בן כספית 03/05/20

גם אם ייקבע שאין להטיל על אדם החשוד בפלילים הרכבת ממשלה בישראל, לנתניהו אין שום כוונה לוותר. הוא ילך עד הסוף, ימשיך להעלות את גובה ההימור ויוסיף בניזין לאש האופפת אותנו.

נתניהו ירוץ לבחירות נוספות בראש הליכוד גם אם ייאסר עליו.

הוא מאמין שיוכל לרסק את כל מתנגדיו (גנץ כבר מרוסק), לצלוח את מחסום ה-61 מנדטים, לגרוף 40 מנדטים לליכוד ולשנות לגמרי את פניה של המדינה. לא עוד דמוקרטיה פרלמנטרית, מעתה אמרו: מונרכיה משפחתית. ראש הממשלה ראשון בין שווים? כן, אבל רק בבלפור, שם יכולים השניים לגבור בהצבעה דמוקרטית על האחד. מול הציבור - הוא יהיה הקיסר. ברצותו, יעלה באש את הכול, יגן בכינור מול הלהבות ויזכר למלך השמש.

המתח הרובץ על המעון ברחוב בלפור כבד ומעיק. אל תטעו בזחיות שמשדרים יושבי הבית הזה כלפי חוץ. קליפ הבחירות חסר הבושה שפתח את טקס הדלקת המשואות וסימן את ההשתלטות הסופית גם על המשלט הזה, נוכחותם המוגברת של הנאשם והמורשעת בכול שידור, טקס, נאום, בועה או חגיגה אפשרית, ואפילו המתכון המטורלל של "עוגת הביסקוויטים" מהגיהינום שרקחה

הגברת בעמוד האינסטגרם של בעלה לא יטשטשו את העובדה שהדיון בבג"צ אמור לחרוץ את גורלו של בנימין נתניהו.

לא רק את גורלו של נתניהו תחרוץ החלטת 11 שופטי הבג"צ, היא תחרוץ גם את גורלה של מערכת המשפט, גם את גורלה של ישראל כמדינת חוק, וגם את גורל רוב תושבי ישראל, הסבורים כי יש למדינת ישראל קיום גם אחרי שמשפחת נתניהו תואיל בטובה להיסמך על קופה אחרת שאינה הקופה הציבורית. כל אלה תלויים על בלימה, נאחזים בחוט השערה ומתנדנדים עכשיו מעל תהום עמוקה.

פעם בג"צ היה פשוט פוסק לפי מיטב שיפוטם של שופטיו. לאף אחד לא היה ספק שיש לכבד את פסיקות בג"צ, גם אם הן שנויות במחלוקת. זוהי תמציתו של שלטון החוק. היום, אחרי 11 שנות נתניהו, שעסקו בלא-מעט שיסוי והסתה נגד שלטון החוק ומערכת האכיפה, שום דבר לא מובן מאליו.

גם שופטי בג"צ הם בני אנוש, בשר ודם, וגם הם חוששים לגורלם ובעיקר לגורל המערכת שאין בלעדיה מדינה. הם שואלים את עצמם לא רק מהי ההחלטה הנכונה, אלא גם מהי ההחלטה החכמה. איזו ממוגון ההחלטות האפשריות תניב את התוצאות הסבירות ביותר במינימום מחיר לדמוקרטיה.

ישראל חגגה בשבוע שעבר 72 אביבים. כבר לא צעירה. מדינה בסיכון ועם מחלות רקע.

הנס הצינוני עלול להתפרק לנו בידיים. זה מה שקורה כשמנהיג שיכור כוח מאמין באמת ובתמים שהוא גדול מהמדינה עצמה ויש לא מעט אנשים שהשתכנעו שהוא צודק.

לאחר 11 שנות נתניהו: העליון תוהה כיצד לפסוק כדי לגרום לנזק מינימלי לדמוקרטיה

השנים האחרונות בכהונת רה"מ הוקדשו להסתה נגד מערכת החוק. השופטים מוצאים עצמם תוהים כעת מהי ההחלטה החכמה, לא רק הנכונה, ואיזו הכרעה תוביל לתוצאות הסבירות ביותר

בן כספית 03/05/2020

1. תלויים על בלימה

המתח הרובץ על המעון ברחוב בלפור כבד ומעיק. אל תטעו בזחיות שמשדרים יושבי הבית הזה כלפי חוץ. קליפ הבחירות חסר הבושה שפתח את טקס הדלקת המשואות וסימן את ההשתלטות הסופית גם על המשלט הזה, נוכחותם המוגברת של הנאשם והמורשעת בכל שידור, טקס, נאום, בועה או חגיגה אפשרית, ואפילו המתכון המטורלל של "עוגת הביסקוויטים" מהגיהינום שרקחה "הגברת" בעמוד האינסטגרם של בעלה (אני מקווה שיהיה שם מישהו שימנע מראש הממשלה לנגוס בפיגוע כזה, אם ייאפה אי-פעם) לא יטשטשו את העובדה שהדיון הבוקר בבג"צ אמור לחרוץ את גורלו של בנימין נתניהו.

הוא יודע את זה.

גם אם הפסיקה תהיה נגדו, כלומר ייקבע שאין להטיל על אדם החשוד בפלילים הרכבת ממשלה בישראל, אין לו כוונה לוותר. הוא ילך עד הסוף, ימשיך להעלות את גובה ההימור ויוסיף בנזין לאש האופפת אותנו.

הוא ירוץ לבחירות בראש הליכוד גם אם ייאסר עליו, הוא מאמין שיוכל לרסק את כל מתנגדיו (גנץ כבר ריסק את עצמו), לצלוח את מחסום ה-61 מנדטים, לגרוף 40 מנדטים לליכוד ולשנות את פני המדינה לצמיתות. לא עוד דמוקרטיה פרלמנטרית, מעתה אמרו: מונרכיה משפחתית.

ראש הממשלה ראשון בין שווים? כן, אבל רק בבלפור, שם יכולים השניים לגבור בהצבעה דמוקרטית על האחד. מול הציבור, הוא יהיה קיסר. ברצותו, יעלה באש את הכל, ינגן בכינור מול הלהבות ויוכרז למלך השמש.

לא רק את גורלו של נתניהו תחרוץ החלטת בג"ץ, היא תחרוץ גם את גורלו של בג"ץ עצמו, גם את גורלה של ישראל כמדינת חוק, גם את גורלנו, מחצית העם שסבורה שיש למדינת ישראל קיום גם אחרי שמשפחת נתניהו תעבור להיסמך על קופה אחרת שאינה הקופה הציבורית. כל אלה תלויים על בלימה, נאחזים בחוט השערה ומתנדנדים עכשיו מעל תהום עמוקה.

פעם בג"ץ היה פשוט פוסק על פי מיטב שיפוטם של שופטיו. לאף אחד במדינה לא היה ספק שיש לכבד את פסיקות בג"ץ, גם אם הן שנויות במחלוקת כזו או אחרת. זוהי תמציתו של שלטון החוק. היום, אחרי 11 שנות נתניהו, חמש האחרונות שבהן הוקדשו להסתה ושיסוי נגד שלטון החוק ומערכת האכיפה, שום דבר כבר לא מובן מאליו. שופטי בג"ץ הם בני אנוש, בשר ודם, ואינם יכולים להיות אדישים למתחולל סביבם. הם, גם הם, חוששים לגורלם ובעיקר לגורל המערכת שאין בלעדיה מדינה. הם שואלים את עצמם לא רק מהי ההחלטה הנכונה, אלא גם מהי ההחלטה החכמה. איזו ממגוון ההחלטות האפשריות תניב את התוצאות הסבירות ביותר במינימום מחיר לדמוקרטיה.

למרבה הצער, אין לבג"ץ אופציה טובה. אין לו אופציה מנצחת. או שתוכרז עליו מלחמת שמד מיידית מצד חצי העם וייללת צי של דחפורי D9 תחריד את הגבעה ההיא בירושלים, או שהמחצית השנייה תכריז עליו כעוין, מתקפל, משתפן, מתחמק מאחריות ובוגד בשלטון החוק. שום דבר טוב לא מאיים היום על בית המשפט העליון של ישראל.

שום דבר טוב לא מאיים עלינו. מצד אחד, הממשלה המנופחת, מסורבלת ומביכה של הבנימינים הלפופים זה בזה, מצד שני, בחירות רביעיות במצב של כאוס כלכלי, בריאותי, פוליטי ומדיני, מצד שלישי מלחמת אזרחים. ישראל חגגה בשבוע שעבר 72 אביבים. כבר לא צעירה. מדינה בסיכון, עם לא מעט מחלות רקע כרוניות. הנס הציוני עלול להתפרק לנו בידיים. זה מה שקורה כשמנהיג שיכור כוח מאמין באמת ובתמים שהוא גדול יותר מהמדינה עצמה ויש לא מעט אנשים שהשתכנעו שהוא צודק.

2. בין אסון להצלחה

את גודל הבעיה שבפניה ניצב בג"ץ אפשר להבין מתגובותיהם של האחרים: נשיא המדינה קבע שהשאלה אם אפשר או אי אפשר להטיל על נתניהו להרכיב ממשלה כלל אינה ניצבת לפתחו. תרשו לי להמר שאם הבעיה הזו הייתה בכל זאת מתייצבת בפתחו של בית הנשיא, ריבלין היה מזעיק את המאבטחים ומגרש אותה משם. יש לו מספיק צרות גם בלי כאב הראש הזה.

אחריו, הגיע תורו של היועמ"ש, אחד הנתבעים בעתירות ומי שצריך להגיש את חוות דעתו בטרם הדיון. תגובתו של מנדלבליט הייתה ערבוב בין בלט מודרני לתרגילים להטוטניים סטייל צוקהארה. מנדלבליט מנסה לאכול את עוגת הביסקוויטים של הגברת מצד אחד, להשאיר אותה שלמה מצד שני ולהשתדל לא להקיא לכל הצדדים. הוא קובע שיש קשיים בהטלת הרכבת הממשלה על נתניהו, אבל מציין שהם לא מגיעים עד כדי התערבות שיפוטית.

יש גם קשיים בהסכמים הקואליציוניים, אך גם הם לא מייצרים עילה לביטולם הגורף. הוא מגניב משפט ביקורתי מאוד, שלפיו ההסכם הקואליציוני "טומן בחובו הסכמה ליצירת מודל משטרי חדש שאינו טבעי לשיטת המשטר בישראל", אבל מתחמק ממסקנה נגזרת.

הוא משאיר את התיק כולו על כתפיהם של 11 שופטי בג"ץ, בראשות הנשיא אסתר חיות. אל תקנאו בהם. בשני מקרים תגרום החלטת בג"ץ להליכה לבחירות רביעיות: אם יפסלו את נתניהו כמי שיכול להרכיב ממשלה בישראל, או אם יפסלו את מהלך ההחלפה בין נתניהו לגנץ, המתוכנן להיערך עוד 18 חודש.

גם אם שופטי בג"ץ יקבעו שמוקדם מדי לקבוע הלכה שיפוטית בסוגיה הזו, שתאפשר לנתניהו להמשיך לכהן כמ"מ ראש הממשלה באוקטובר 2021 למרות המשפט הפלילי שמתקיים נגדו, הדבר עלול לפוצץ את הסיפור כולו. ההסכם הקואליציוני בין נתניהו לגנץ הוא בעצם פוליסת ביטוח משולשת: גנץ מבטח את עצם קיום הרוטציה, נתניהו מבטח את יכולתו להרכיב ממשלה, ונתניהו מבטח את יכולתו להישאר "ראש ממשלה חלופי" אחרי הרוטציה, למרות "הלכת דרעי-פנחסי", שעל פיה שר הנאשם בפלילים חייב להתפטר מתפקידו. אם אחד משלושת סעיפי פוליסת הביטוח הזו יתפוגג, הפוליסה כולה נופלת. יחד איתה ממשלת האחדות, הרוטציה, היציבות והרגיעה היחסית במלחמת הכל בכל הניטשת כאן כבר שנה וחצי.

שני הבנימינים עושים עכשיו חשבון נפש, מחשבים את מצבם מחדש ומלקקים את פצעיהם. נתניהו היה בטוח עד לא מזמן שבחירות רביעיות יכולות להמיט עליו אסון. למרות הסקרים המחמיאים, הוא ידע שהבור הכלכלי שאליו צונחת כעת כלכלת ישראל בצניחה חופשית, אינו בר מילוי.

אפילו קוסם כמוהו לא יוכל להתמודד עם זעם ההמונים המובטלים, שיחוש שהמדינה נטשה אותם בשעתם הקשה. בימים האחרונים מתחילה ההערכה הזו להשתנות, יחד עם החזרה המדורגת לשגרה. אם לא תהיה התפרצות נוספת, נתניהו מאמין שיוכל לשלוט במצב ולגדר את הנזקים שייגרמו לו אלקטורלית.

הוא מאמין שהצלחתה היחסית של ישראל בבלימת הקורונה תזקף לזכותו, הוא מאמין שהבייס שלו יבין, כמו תמיד, שביבי הציל את כולנו ממוות נוראי בייסורים והתחושה ש"בלי ביבי ישראל אבודה" (ש. נתניהו בשיחה עם ש. דרעי, 2001) לא תתפוגג אלא להפך, תתחדד ותתעצם. ההערכה הזו זמנית. היא יכולה להשתנות על בסיס יומי, כמקובל במעון המלכותי. אם היא תתקע יתד בנפשו של ראש הממשלה ותתנחל בנפשותיהם הסבוכות של בני הבית הנוספים, זה יכול לשנות הכל. נתניהו ימצא דרך לפוצץ את האחדות או תירוץ לרוץ לבחירות רביעיות.

אל תטעו בו. הוא לא באמת התאהב בבני גנץ ולא באמת ראה את האור כשחתם על ההסכם. הוא בסך הכל השתכנע שזה הרע במיעוטו

3. המטרה הלאומית

קוראי הטור הזה מכירים בעל פה את דעתי על השנאה, ההסתה והשיסוי שהפיץ בנימין נתניהו במקומותינו. חרחור המדנים ככלי פוליטי, שיסוי איש באחיו כמנוף אלקטורלי, הפצת פחד, תיוג מתנגדים פוליטיים כבוגדים והסתערות אלימה על שלטון החוק כתוכנית עבודה, כל אלה סוקרו כאן בעשור האחרון על בסיס שבועי. הגיע הזמן לעבור למה שמתחולל בצד השני. גם שם לא תענוג גדול. הביטו בבני גנץ. גם הוא נמצא עכשיו בסוג של חשבון נפש. הוא פגוע עד עמקי נשמתו מהליניץ' שעובר עליו במרכז-שמאל. הוא לא האמין שיש כמות כזו של שנאה במחנה שלו.

אחרי שעבר את מטחנת הבשר של בלפור, שקצצה אותו דק וטיגנה אותו בשמן עמוק, הוא הצליח לשרוד איכשהו רק כדי לפגוש עכשיו את המטחנה של הצד השני.

יכול להיות שהמטחנה הזו מעט יותר מעודנת, אבל היא הרבה יותר ארסית. אם החברים מבלפור תקעו את גנץ על שיפוד שווארמה, הרי שבעלי בריתו לשעבר עושים ממנו סושי. הוא לא ממש נהנה קודם, והוא עוד פחות נהנה עכשיו. לבני גנץ אין לסת של מתאגרף, מהסוג שיש לנתניהו.

הוא לא רגיל לספוג סנוקרות על בסיס יומי, להישאר על רגליו ולהחזיר מלחמה שיערה כאילו כלום. הוא לוקח את זה ללב. הדוגמה הטובה ביותר היא "ארץ נהדרת" (הגאונית). אני מעריך שנתניהו מחבב את דמותו, כפי שמוצגת בתוכנית (אם כי הרעיה, קצת פחות). שליט כלייכול ערמומי, מניפולטיבי, שאין איש המגיע לקרסולי נכלוליותו, שמסובב על האצבע הקטנה את כולם למרות כתבי האישום בשוחד, מרמה והפרת אמונים.

גנץ, לעומת זאת, מוצג שם כנעבעך האולטימטיבי, האיש שאינו מסוגל להשלים משפט, סוג של גולם פוליטי שלא שייך לליגה שאליה נקלע, חיזר חביב ולא מזיק המכהן כילד הכאפות הרשמי של כולם.

אני מניח שהוא שואל מדי פעם את עצמו בשביל מה הוא צריך את כל זה. הוא הגיע לאירוע הזה עמוס כוונות טובות ובסופו של דבר גילה שכל הכוונות מכוונות לגב שלו. הוא הפך למטרת דמות נייחת עבור כולם: הימין, שמסתער עליו לפקודת נתניהו והמרכז-שמאל, שמסתער עליו כי הכזיב את התקוות שתלו בו. יש הבדל מהותי בין שני המחנות האלה. להיות מנהיג ימין בישראל לא קשה. אולי אפילו קל. הגייסות מאורגנים, ממושמעים, ששים אלי קרב.

הם לא פיינשמעקרים. הם מסתפקים במועט. הם יילחמו עד מוות. המוטיבציה שלהם חד-ממדית פשוטה: רק ביבי. מה שיגיד נתניהו, יהפוך לחוק. מה שיצווה, קדוש.

הוא לא צריך לעמוד במבחנים ערכיים, מוסריים, אפילו לא אידיאולוגיים. הוא יודע את הלחן המדויק של המנגינה שהוא צריך לחלל כדי שהם ילכו אחריו לכל מקום. זה כסף.

בצד השני אותו הדבר, רק הפוך. דקה אחרי שייבחר המנהיג, ייתקע בגבו החץ הקטן הראשון. בעקבותיו תפגע בו האבן הקטנה הראשונה.

אם לא יצליח לנצח בגדול, להקים ממשלת שמאל מובהקת, לכרות שלום אמת עם כל הערבים, להכריז על מוחמד בכרי כקדוש ולהפוך את ישראל לערש ההומניזם הליברלי באשר הוא, יכריזו עליו כפושע מלחמה, רפה שכל וגנב קולות בזוי.

אם בימין מצוות המנהיג היא חוק, הרי שבמרכז-שמאל החוק היחיד הוא שיש להסתער על השליט על מנת להחליפו זמן קצר אחרי שייכנס לתפקידו. אם בימין המנטליות היא של קהל אוהדי אולטראס בכדורגל (גילוי נאות: אני בא משם), הרי שגם במרכז-שמאל מדובר באולטראס, עם כוכבית: הם רואים בכוכב קבוצתם גיס חמישי של הקבוצה השנייה ויעשו הכל כדי להכשיל אותו, גם אם זה יעלה להם בחורבן עצמי. אני לא נוקט כאן עמדה באשר לוויכוח הקשה בין הצדדים הנצים של כחול לבן ז"ל. כפי שכבר כתבתי, אם זה היה תלוי בי, היה צריך לתת לאביגדור ליברמן את המפתחות, שיטפל בנתניהו בשיטותיו (של נתניהו).

אין לי מושג אם גישת לפיד יעלון נכונה יותר מגישת גנץ-אשכנזי. יאיר לפיד (צילום: דוברות הכנסת, שמוליק גרוסמן)

נדמה לי שגם ההיסטוריה תתקשה לשפוט במחלוקת הזו.

אני כן יודע שעוצמתה של השנאה שבה נתקל גנץ יום אחרי שקיבל החלטה קשה וקורעת להפסיק את הסחרור, למנוע בחירות רביעיות וללכת לממשלה עם נתניהו מבהילה ממש. הוא בטח מקנא בנתניהו, שיכול מחר בבוקר להחזיר את ירושלים, להקים ממשלה בקולות הג'יהאד האסלאמי ולמנות את יעקב ברדוגו לנשיא בית המשפט העליון, כשהמונים מוחאים כפיים לגאונותו.

גנץ הרוויח ביושר חלק מסבלותיו. הוא הוזהר בטרם קפץ למים הפוליטיים. הוא קיבל פרזנטציות אורקוליות על הצפוי לו בג'ונגל. הוא קפץ בכל זאת. עכשיו, משוח בזפת ובנוצות, נגרר בחוצות העיר לעבר עמוד הקלון הווירטואלי שהקימה הסכמתו להכשיר את נתניהו, הוא מבין את מה שניסו להסביר לו. על בשרו.4. המולחמים לגדר

בואו נעזוב רגע את גנץ. הוא באור הזרקורים, הוא בעין הסערה, הוא בכל זאת אמור להיות כאן ראש ממשלה מתישהו. בואו נדבר על צבי האזור ויועז הנדל.

נציגי הימין בכחול לבן, שהובאו על ידי משה (בוגי) יעלון לתל"מ ומנעו בסירובם הקמת ממשלה צרה בתמיכת הרשימה המשותפת (מבחוצץ).

גילוי נאות: מאוד רציתי שממשלה כזו תקום. לא כי אני חושב שהיא הייתה מביאה ישועה לישראל. אני לא. הסיבה מהותית יותר: כדי שהציבור המוסת ושטוף המוח בעיקר בימין ובמרכז יוכח שהשד אינו נורא כל כך. שלא תהיה פגיעה בביטחון, שהשמש תזרח בבוקר במזרח ותשקע בערב במערב, שהאפשרות שערביי ישראל משתתפים ומשפיעים בהצבעה חשובה בכנסת לא תמיט על החלום הציוני את קצו, אולי אפילו להפך: תזרח את התהליך ההיסטורי המדהים, מעורר התקווה והמפתיע שבו הציבור הערבי בישראל מואס בהבלי הסביבה ותלאות התהליך המדיני ומעוניין להפוך לחלק בלתי נפרד מהמדינה הזו.

על פי "מדד הפלורליזם" השנתי שפורסם לפני כמה ימים, שלושה רבעים מערביי ישראל מגדירים את עצמם היום כ"ישראלים" או כ"ערבים-ישראלים", בעוד רק 7% מגדירים עצמם כ"פלסטינים". אי אפשר להיות חלק מהמדינה הזו בלי להבחין בשינוי ההיסטורי הזה בכל אשר נפנה. השינוי הזה סחף אחריו גם את נבחריו הציבור הערבים.

הרשימה המשותפת זיהתה אותו והגיבה. היא מפגינה רצון להשתתף בתהליך הפוליטי, להשפיע, להיות חלק מהמדינה היהודית. אם אכן הייתה קמה ממשלה בתמיכה חיצונית של המשותפת, היה זה צעד נוסף לכיוון שכולנו מייחלים אליו: קירוב לבבות, הידוק שורות, יצירת מכנה משותף שיאפשר לנו ולהם להתקרב אלה לאלה למען מטרה משותפת. אין לאף אחד ספק שאם נתניהו היה מצליח לשכנע שני ח"כים ערבים כדי להשביע ממשלה צרה, הוא לא היה מהסס.

גם הציבור שלו היה מוחא כפיים. "הקוסם שוב עשה זאת", היו אומרים. אבל אם כחול לבן מעיזים להרהר באפשרות הזו, אז אוי ואבוי. "אבל היבא יזבק", זועק ההמון ומאשים את גנץ, אשכנזי, יעלון ולפיד בבגידה חמורה שדינה מוות בסקילה. עם המציאות הזו צריך גנץ להתמודד, ולזכותו ייאמר שגם לפניו אף אחד לא באמת הצליח.

נחזור להאזור והנדל. בניגוד לשיאנית הפופולרים הנפוח וגנבת הדעת של כל הזמנים, ח"כ אורלי לוי-אבקסיס, האזור והנדל לא רימו אף אחד.

להפך. הם אמרו לאורך כל הדרך שלא ישתפו פעולה עם ממשלה בתמיכת הערבים. אפשר להסכים איתם או לחלוק עליהם, אבל הם לא רימו ולא גנבו. הם עשו בדיוק מה שאמרו שיעשו. נכון, הם גם היו חלק מההבטחה לא לשבת תחת ראש ממשלה הנאשם בפלילים, אבל מבחינתם ההבטחה הזו משנית.

הם הצהירו לאורך כל הדרך שיתמכו בממשלת אחדות ויעשו הכל כדי שתקום. הם קיוו שזה יהיה בלי נתניהו, אבל זה לא מסתייע. זאת, ועוד: אם היו מסכימים להשלים את העריקה ולחצות את הקווים כדי לאפשר לנתניהו להקים ממשלת ימין צרה, הם היו מקבלים את השמיים והכוכבים.

האזר היה שר משפטים, הנדל היה שר לביטחון הפנים, או כל תיק יוקרתי אחר שיחשוק בו. אגב, הם אנשי ימין ליברלי מוצהרים. מבחינתם זה לא היה מעבר למחנה משוקף ומוקצה מחמת מיאוס, אלא להפך. חבירה לעוגן האידיאולוגי שלהם. למרות כל האמור לעיל, הם החליטו להלחם את עצמם לגדר. לא לאפשר לאף אחד מהצדדים להקים ממשלה צרה.

לסרב לכל הפיתויים.

הייתה להם תזה הגיונית שקשה להתמודד איתה: כפי שהאזר מיטיב לנסח אותה, "הקמת ממשלה צרה בתמיכת הערבים דומה לכיבוש רוסיה בחורף".

לדעתם, הקמה של ממשלה כזו לא רק שלא הייתה פוטרת את ישראל מעונשו של בנימין נתניהו, אלא ההפך המוחלט: הממשלה הייתה קורסת במהירות, ונתניהו היה חוזר עם 70 מנדטים ומשלים את השתלטות המשפחה על המדינה תוך משיחתו של ביבי למלך המשיח לעולם ועד.

אני הייתי מוכן לקחת את ההימור הזה. הם, לא. אין לי מושג מי מאיתנו צודק. כמות הרפש, הביוב, הנאצות, החרפות, הגידופים, כינויי "בוגדים" שסופג הצמד הזה מאז נצמד לעקרונות שעליהם הצהיר לאורך כל הדרך, עושה עבודה הפוכה.

אם יש משהו שמקרב אותם בחזרה למחנה ביבי, הרי שזו הקנאות מהסוג הזה. קנאות חסרת פשרות, נטולת היגיון, מעוקרת ממציאות כלשהי. קנאות להשגה מיידית של כל המטרות ומימוש מוחלט של כל הערכים. הכל או לא כלום.

כאן ועכשיו. הקנאות הזו לא פחות חמורה מאחותה החורגת בימין. היא פחות אלימה פיזית, אבל לא פחות אלימה מילולית. היא אולי יותר מעודנת, אבל גם הרבה יותר ארסית.5. קץ השמאל

נהוג להטיף מוסר לשמאל, הזקוק לחשבון נפש על השוקת השבורה שבפניה הוא ניצב עכשיו. גם אני חוטא בתחביב הזה. אלא שהשמאל כבר נפח את נשמתו. נקבר קבורת חמור, נא להימנע מביקורי תנחומים. עכשיו אנחנו בשלב הפוסט מורטם. הניתוח שלאחר המוות. אם אני צריך לבחור אירוע אחד המסמל יותר מכל דבר אחר את אובדן הדרך ואת גט הכריתות שנכרת בין השמאל האידיאולוגי הישראלי לבין הציבור הרחב בישראל, הרי זוהי פרשת מוחמד בכרי וסרטו עמוס השקרים והבדיות "ג'נין ג'נין".

עד היום חבריי בשמאל לא מבינים מה אני רוצה מחייהם כשאני מנסה להסביר להם שאת בכרי צריך לנדות, במקום להפוך לקדוש מעונה (כפי שעשה סיפור השער ב"גלריה" של "הארץ" לפני שבועיים). הם לא מייחסים חשיבות לקשקוש הזה.

אני רואה בבכרי סמל. המקום בו היינו צריכים לבחור בין חיילי צה"ל, דמנו ובשרנו, שמם הטוב כשיצאו להגן עלינו, לבין האומן הערבי המיוסר, יפה התואר, הפרא האציל, שהתברר כשקרן קטן ומנוול.

שמאל חפץ חיים היה פשוט מעיף את מוחמד בכרי לכל הרוחות, מנדה אותו ממעורבות כלשהי בהווה האומנותית הישראלית, מוקיע אותו על שהוציא את דיבתנו בדם קר ובמצח נחושה, אף על פי שידע את האמת. העובדה שהמילואימניקים האומללים מכתתים את רגליהם בבתי המשפט עד היום, 17 שנה אחרי הטבח שלא היה בג'נין, היא פשוט בלתי נתפסת. ישראל היא המדינה היחידה בעולם

שלא תתקיים אפילו שבוע ימים אחרי הרגע שבו יפורק צבאה. החיבור הפיזי והנפשי בינינו לבין החיילים שלנו הוא מה שהופך את ישראל למדינה שהיא. צבא העם, תרתי משמע.

זה מאפשר לנו לדרוש מצה"ל סטנדרטים מוסריים גבוהים יחסית, ע"ע מקרה אלאור אזריה. במקרה הזה נחשף הימין במלוא קלונו, כשהוא גורר איתו לתעלת הביוב הלאומנית גם את ראש הממשלה תוך הפיכתם של שר הביטחון, הרמטכ"ל וכל שדרת הפיקוד של צה"ל לשקי חבטות. אלא שבימין, כפי שכבר נכתב בטור הזה היום, העסקים ממשיכים כרגיל גם אחרי תקלות, והשורות מתמצקות ומצטופפות כשקשה.

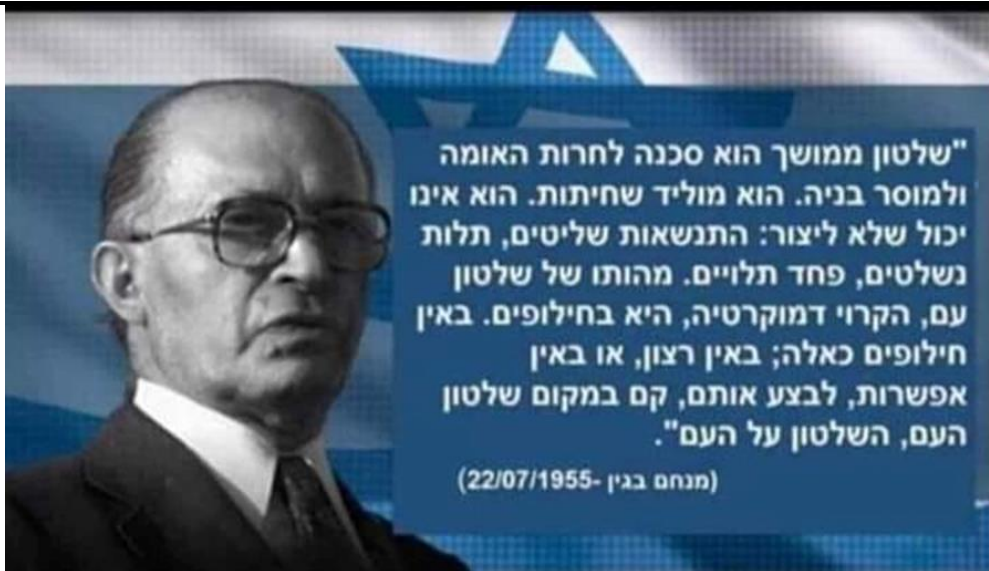
השמאל, שיכול היה לקנות את עולמו בזיהוי העוול הנורא שעשה בכרי, שממשיך לקדם את סרטו עמוס השקרים גם בעידן הנוכחי, כשל במבחן. לפעמים, גם האמת היא אופציה.

מי שאונס את המפה כדי שתתאים לחלומותיו הרומנטיים-אידיאולוגיים, סופו שהמפה תגרש אותו מעל פניה. הטהרנות האינסופית, הצדקנות המעושה, ההתקפדות בתוך בועת זכויות האדם המלאכותית תוך התעלמות מהמציאות בשטח, היא שהמיטה על השמאל את קצו.

כשקם המרכז-שמאל, כדי לנסות להמשיך את השליחות המקורית בכל זאת, הוא נתקל באותן תופעות בדיוק: הבו לנו תכף ומיד את כל חלומותינו, את כל ערכינו, את כל מאוויינו, או שיבולע לכם. היום זה בני גנץ. אגב, למי ששכת, אתמול זה היה יאיר לפיד, שהפך לשיקוף בעיני השמאל. תמיד יהיו לו, לשמאל, שני דמונים לפחות: המנהיג של הימין, והמנהיג שלו. אז שיהיה בהצלחה לכולנו.

רועי פלג
 5 במאי ב-17:21 .
 אנא שתפו!!

*מה הדבר הכי מדהים שקורה בישראל בימים המאוד טרופים ומטורפים האלה?
 הפסיביות של בערך 90% מחברי הכנסת.
 חוץ מהקומץ שחתום על ההסכם הקואליציוני המושחת בתולדות המדינה, כל שאר חברי הכנסת עושים קולות שטיח. בעצם, אפילו זה לא. הם שטיחים. שטיחים בה
 בהמתנה למה? להחלטה של נתניהו אם לממש את ההסכם - אחרי שבג"ץ כנראה יגע בו
 נגיעות קלות עד כבדות - או ללכת לבחירות רביעיות.
 כן, בחירות רביעיות, אלה שלכאורה כולללססם לא רוצים כולל נתניהו, ומסבירים לנו
 "שיעלו מיליארדים למשק תחת משבר כלכלי".
 ההתנהלות הזו של כ-100 נבחרים ציבור היא חרפה היסטורית.
 המנדט להקמת ממשלה.
 והימנעות מבחירות רביעיות נמצא *אצלם ביד* איך זה שאף אחד מהם לא מתרוצץ לגייס
 61 חתימות שימנעו בחירות כאלה? איפה לפיד? איפה בוגי? סער? ואיפה כל השאר?
 הספין השקרי של או "ממשלת חירום" או "בחירות רביעיות" הוא *ספין שקרי*
 כל מה שצריך הוא ח"כ עם עמוד שדרה וכישורים פוליטיים, שיתחיל לגייס תמיכה לחלופה
 שתמנע בחירות.
 חלק משמעותי מאותם 100 ח"כים יודעים שאחרי בחירות רביעיות הם עלולים להשאר
 מחוץ לכנסת. ולמרות זאת, לפחות בינתיים, הם בפוזיצית השטיח.
 זהו עוד סימן להשטחת עקומת הדמוקרטיה שלנו. לגובה של שטיח.
 אם נגיע לבחירות רביעיות, לכל אחד ואחד מהם יהיה חלק באשמה. שלא ימכרו לנו
 סיפורים על "בג"ץ גרר אותנו לבחירות", או "לא היה מספיק זמן לגייס 61 חתימות", או
 "אין ממשלת 61 בכנסת הזו".
 שקר - שקר - שקר
 זה בידים שלכם, האחריות על הכתפיים שלכם,
 והאשמה תיפול על הראשים של כולכם.
 נתניהו + גנץ + 118 .

אם חשבתי אתמול בבוקר באופטימיות שנגיף השחיתות יקבל אנטיביוטיקה בגצית, הרי שעל פי השאלות של כבודם הדבר הברור היחיד הוא שאחת עשרה שנות הנהגת יחיד הסגולה, השטיחו את עקומת בג"צ כמו שאימא שלי אומרת, ככה טוב טוב; אז כמה דברים שלא עסקו בהם כבודם :

כתב: אלמוני - 5 במאי 2020

1. מה עם ניגוד העניינים, כבודכם. האם ניתן להשביע ממשלה וראש ממשלה, כאשר הנ"ל עומד לפני משפט כאשר האישומים נגדו מהלכים עליו אימים עם 7 או 8 ואפילו עשר שנות מאסר. האם יש אדם בעולם שיכול לאזן בין טובת המדינה לחייו שלו? ומה עם ניגוד העניינים שלכם הרשות השופטת, המתיימרת לשפוט בהגינות ושיקול דעת את מנהיג המדינה שהוא קצת-הרבה הבוס שלכם ?

2. האם לקחו כבודם בחשבון שראש ממשלה הוא סך הכל עוד יו"ר מפלגה. בשיטת הבחירה הנהוגה בישראל הבחירה היא, עדיין, במפלגה. לא בקיסר, לא ביורש. אנחנו לא דמוקרטיה בשיטה ישירה ולא ולא רפובליקה נשיאותית. בתקנון הכנסת אין חובה שיו"ר המפלגה יוביל את הממשלה, אלא חבר כנסת שיסכים לכך. כך לשון החוק, אותו חוק שאתם כל כך אוהבים. אגב כשנתניהו כותב את שמו על הפתק בקלפי זו פאשלה של ועדת הבחירות. החוק אומר שמרכיב הממשלה יהיה ***חבר כנסת*** ואינו נעול על הראשון ברשימה, בדיוק בתואם למצב הזה שבו הציבור תומך במפלגה ולא בפרסונה .

3. ומדוע לא נקבע שההיתר לנאשם נתניהו הוא פרסונלי? הרי ראש עיר נאשם בשוחד, סגן שר ביטחון נאשם בשוחד, יור כנסת נאשם בשוחד - היו נזרקים מכל המדרגות ואף בגצ לא היה דן שבע שעות, מה מקור הסמכות שלנו לפסול אותך, מר נאשם בשוחד נכבד והאם אנו הקטנים והצנועים סוברנים להעיף מתפקידך החל מהיום ולנעול את הישיבה המיותרת הזו .

4. בנבירה של מכובדיי אחר לשון החוק הם שכחו: החוק המתייחס לראש הממשלה הנאשם בפלילים עמד על שתי הנחות יסוד שגויות שעם השנים הפכו לא רלוונטיות: האחת, באמאשלכם ראש ממשלת ישראל לא יקח שוחד ולא ינהל יחסים שוחדיים עם המעגלים המקיפים אותו. השניה, אם יהיה ראש הממשלה נאשם בפלילים, העבר מלמד שהוא יתפטר או שהכנסת תביע אי

אמון בו. קיצר כבודכם, למחוקק היתה סיבה לחשוב שאין צורך להכניס חוק מאיים, כי חשב שיש לו קווי הגנה של נורמה - וכעת מסתבר שאין .

5. ומה עם עקרון המציאות, קרי ההבנה החד משמעית שפיזית העסק תקוע ולא זו במצב החוקי הקיים. אם המדינה היתה נניח כלי רכב, הרי שהחוק הוא הדלק והחוק הלא רלוונטי מונע מהרכב הזה לזוז. לכן אין ממשלה שנה וחצי. הכנסת הצביעה נגד חסינות, לא עבד. הלכנו לבחירות, לא עבד. האופוזיציה ניצחה באופן ברור בבחירות שניות, לא עבד. וכעת בתום בחירות בסיבוב שלישי וכנראה ערב בחירות רביעיות, בית המשפט מורח את התקדים ועד כה דחה את כל העתירות של כל הגופים האזרחיים שצעקו הצילו .

אמנם נכון. אנחנו לא פליטים, לא מסתננים, אנחנו סתם אזרחי המדינה הפושטים שנטועים כאן ורוצים לדעת שבית המשפט לא מחפש מקור סמכות, אלא רואה עצמו כהסמכות בהא הידיעה פשוט לשמור עלינו. עד להחלטה ביום חמישי בכל זאת עוד יש לי מעט תיקוה.

Crime Minister 18 דקות •

מוכן להמר:

1. משפט נתניהו אמור להיפתח ב 5-24. עוד 19 יום.
2. עד רגע זה, אפילו לא שלח נתניהו את עורכי דינו כדי לאסוף את החומרים מהפרקליטות.
3. נתניהו יודע שהמשפט ידחה שוב! איך?
4. כמות הבדיקות ירדה ביומיים האחרונים ב 50% לפחות, כתוצאה ישירה מכך נרשמה כמוזן גם ירידה בכמות ה"חולים" החדשים.
5. נתניהו, במסיבת הניצחון על הקורונה, והסרת מרבית ההגבלות, דאג להתריע ואף לתת מספרים מדוייקים לחזרה למצב חירום- 100 חולים חדשים ביום.
6. לקראת המועד לפתיחת משפטו, תועלה שוב דרמטית כמות הבדיקות במוקדי ההדבקה ומספר ה"חולים" החדשים יזנק בהתאמה.
7. עלייה מתוזמנת זו תאפשר לנתניהו להכריז על חזרה למצב חירום ותאפשר שוב את דחיית פתיחת משפטו.
8. כדי להבטיח שזה לא יקרה, חייבים לשתף במרץ את הפוסט הזה, מה שיקשה עליו את מימוש התוכנית הדונית.
9. נתניהו, כפי שאמרנו תמיד, יעשה הכל, אבל הכל, כדי להמלט ממשפט. פגיעה בחיי אדם ומשבר כלכלי איום הם מחיר לגמרי סביר בעיניו.
10. אנחנו הזהרנו ונפעל בשטח. השאר, לטיפול רשויות החוק, אם עדיין נותרו כאלה.

לילה טוב!

אילו המדינה היתה חשובה לו... הפלוגטר היה נפרס כחרף עין
 אילו המדינה היתה חשובה לא... היה זז הצידה ומאפשר למישהו אחר להתקדם
 אילו המדינה היתה חשובה לו... היה דובר אמת
 אילו המדינה היתה חשובה לו... היה שומר חוק
 אילו המדינה היתה חשובה לו... היה פממן מכיסו את שכר פרקליטיו
 אילו המדינה היתה חשובה לו... היה מתפנה עם זוגתו מכלפור
 אילו המדינה היתה חשובה לו... היה עוזב למשכן בקיסריה...
 אילו המדינה היתה חשובה לו... מודה בכישלונו היה משחרר אותנו מנוכחותו
 אבל תישרף המדינה

אם בג"ץ יכשיר את הנאשם בפלילים ויאפשר לו כהונה כראש ממשלה הוא יכתיר רשמית את ישראל כמדינה מושחתת.

זו תהיה חותמת הכשר בג"ץ

היום אמנון אברמוביץ חשף שמספטמבר גנץ וביני עבדו על ההסכם.
 זה מסביר הרבה דברים:
 עמית סגל שכל שני וחמישי אמר שכחול לבן על סף פירוק.
 אי מינוי מאיר כהן ליוזר הכנסת.
 החסינות שניתנה לחיים כץ.
 טרפוד החוקים נגד נתניהו.
 הקמפיין המנומנם של גנץ עד לשבוע האחרון לפני הבחירות.
 השתיקה של אשכנזי.

בג"ץ: לא נתערב בהטלת המנדט על נתניהו או בהסכם עם גנץ

11 שופטי בג"ץ דחו פה אחד את כל העתירות נגד ממשלת הרוטציה - וקבעו כי אין עילה למנוע מנתניהו להרכיב את הממשלה למרות כתבי האישום: "ההחלטה על המינוי אינה בניגוד לדין". השופטים הצביעו על קשיים בהסכם אך החליטו שלא לפסול בשלב זה אף סעיף מתוכו

|פורסם 23:05 06/05/20

הכרעה משמעותית בתום הדיונים בשידור חי: שופטי בג"ץ דחו אמש (רביעי) את העתירות נגד ההסכם הקואליציוני ונגד כהונתו של בנימין נתניהו בראשות הממשלה, למרות כתב האישום. כל 11 שופטי ההרכב דחו את העתירות פה אחד. בעניין הטלת המנדט על נתניהו כתבו השופטים כי "לא קיימת עילה" לפסילתו, ובעניין הסכם הרוטציה בין נתניהו לבין בני גנץ אמרו שזו לא העת לעסוק בו. "כלל מושרש נקוט עימנו כי בית משפט זה אינו מתערב בהליכי חקיקה בטרם הושלמו", כתבו השופטים בהכרעה. המשמעות: ממשלת נתניהו-גנץ תוכל לצאת לדרך.

חשוב לציין כי השופטים לא פסלו התערבות עתידית בחקיקה ובהרכב הוועדה לבחירת שופטים. הסדר ראש הממשלה החלופי, למשל, עשוי לחזור לבג"ץ כבר בתחילת השבוע - בהתאם לתיקוני החקיקה שצפויים הלילה בסוגיית הרוטציה. העתירות שיוגשו אחרי השלמת החקיקה יידונו בבג"ץ רק בהמשך, ולנתניהו תישמר האופציה לפרק את הממשלה במשך חצי השנה הראשונה.

העתירה נגד נתניהו: כך נימקו השופטים את החלטתם

בעניין העתירה נגד נתניהו עצמו קבעו השופטים כי אין עילה לפסול אותו מלכהן כראש ממשלה תחת כתב אישום. שופטי בג"ץ ציינו שעל פי הודעת היועמ"ש נתניהו יכהן כראש ממשלה רק תחת הסכם ניגוד עניינים. "רשמנו לפנינו את הודעת היועץ המשפטי לממשלה לפיה כהונתו של חבר הכנסת נתניהו כראש ממשלה תהיה כפופה להסדר ניגוד עניינים שייערך עמו", נכתב בפסיקה.

עוד נכתב כי הסכם ניגוד העניינים "יקבע 'מגבלות בקשר למילוי תפקידו בעניינים הנוגעים למערכת אכיפת החוק'. לסיכומם של דברים – לא מצאנו כי קיימת עילה משפטית למנוע את הטלת הרכבת הממשלה על חבר הכנסת נתניהו, מתוקף סעיף 10 לחוק היסוד."

"המסקנה המשפטית שאליה הגענו אין בה כדי להמעיט מחומרת האישומים התלויים והעומדים נגד חבר הכנסת נתניהו בעבירות על טוהר המידות, ומהקושי הנגזר מכהונה של ראש ממשלה הנאשם בפלילים. אולם תוצאה זו היא פועל יוצא של הדין ומשאמרנו זאת נאמר גם שחזקת החפות עומדת לו", כתבו עוד השופטים בהחלטתם.

הם הוסיפו: "תפקידו של בית המשפט מוגבל לבחינת עילות הביקורת השיפוטית הקבועות בדין. על כן, כאשר נמנע בית המשפט מהתערבות במינוי כזה או אחר, אין ללמוד מכך אלא זאת – שהחלטה על המינוי אינה בניגוד לדין."

השופטים הדגישו כי "בחינת שיקול חברי הכנסת היא אפשרית מבחינה מושגית", בהתייחסות להחלטתם להטיל את הרכבת הממשלה על נתניהו, אך ציינו כי קיבלו את עמדת היועמ"ש שלפיה יש לעשות זאת ב"מצבים חריגים ונדירים ביותר ולנסיבות קיצוניות בלבד - המקרה שלפנינו אינו נמנה עמם."

על ההסכם הקואליציוני: "טרם בשלה העת"

שופטי בג"ץ ציינו כי הסכם הרוטציה בין נתניהו לגנץ חריג - אבל "זו לא העת" להתערב בו. "מדובר כאמור בהסכם קואליציוני חריג, שחלק מהוראותיו מעוררות קשיים לא מבוטלים", מסרו.

הם הוסיפו: "כך לדוגמה, ההסכמות בעניין החוק הנורווגי המדלג, אם יוחלט להוציאן אל הפועל, הן מוקשות ביותר נוכח היותן שינוי רטרואקטיבי של כללי המשחק ושל הזכות לבחור ולהיבחר, כך גם השחיקה במעמדה של האופוזיציה בישראל. עם זאת, טרם בשלה העת לבחון טענות אלה מן הטעמים שבוארו לעיל. כלל מושרש נקוט עימנו כי בית משפט זה אינו מתערב בהליכי חקיקה בטרם הושלמו."

למרות העובדה שבית המשפט לא התערב בפרטי ההסכם בשלב זה, נראה שהשופטים דווקא מתכוונים להתערב בעניין הוועדה למינוי שופטים ו"החוק הנורווגי" - זאת לנוכח העובדה שבפסק הדין העיד ההרכב על "קשיים משמעותיים" הנובעים בין היתר לדברי השופטים מ"שינויים רטרואקטיביים."

לסיכום הוסיפו השופטים: "בהינתן האמור לעיל, הוחלט פה אחד לדחות את העתירות, הן באשר להטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חבר הכנסת נתניהו והן באשר להסכם הקואליציוני."

תגובת העותרים: תוצאה שלא ציפינו לה

עו"ד אליעד שרגא, אחד העותרים ויו"ר התנועה לאיכות השלטון, הגיב במשדר חדשות 12: "מסכים שהשופטים גלגלו את העתירות מהמדרגות. 11-0 זו תוצאה שלא ציפינו לה", אמר. "חשבנו שתהיה תוצאה גבולית עם חילוקי דעות בין השופטים. אנחנו מקבלים את פסק הדין ומרכינים את ראשו בפני בית המשפט העליון."

עוד אמר: "התוצאה הערכית קשה - השופטים לא הביעו עמדה ערכית אלא דיברו על העוגנים המשפטיים. אנחנו כאזרחים וכתנועה א-מפלגתית וא-פוליטית נמשיך להרים את הדגל המוסרי והאתי - סעיפים בהסכם יצטרכו להיבחן בהמשך הדרך."

העותרים מבכירי ההייטק, האקדמיה, החינוך והביטחון, שערתו באמצעות עו"ד דפנה הולץ-לכנר, מסרו בתגובה: "אנו נותנים אמון מלא בבית המשפט העליון. גם אם פיללנו וציפינו להחלטה אחרת, אנו מכבדים את החלטתו של בית המשפט בעתירתנו. אנו נמשיך להשפיע ולהיאבק על שמירת

שלטון החוק, טוהר המידות של נבחרי ציבור, ערכי המוסר ועקרונות הדמוקרטיה של ישראל היקרה לנו, בכל דרך אפשרית ובמסגרת החוק."

בג"ץ נגד נתניהו - פסק דין (תמצית נימוקים)

הנשיאה א' חיות:

1. האם ניתן להטיל את מלאכת הרכבת ממשלה בישראל על חבר כנסת אשר הוגש נגדו כתב אישום בעבירות על טוהר המידות?

האם ההסכם הקואליציוני שנחתם ביום 2020.4.20 בין סיעת הליכוד לסיעת כחול לבן (להלן: ההסכם הקואליציוני או ההסכם) נוגד עקרונות חוקתיים וחוקיים והאם הוא סותר את תקנת הציבור עד כי יש להורות על בטלותו או על בטלות חלק מסעיפיו?

אלו הן שתי הסוגיות המרכזיות שהונחו לפנינו בשמונה העתירות דנן.

נוכח סד הזמנים הסטטוטורי שבסעיף 10 לחוק יסוד: הממשלה (להלן גם: חוק היסוד), המחייב כי תפקיד הרכבת הממשלה יוטל על אחד מחברי הכנסת לא יאוחר מיום 2020.5.7 וכן מטעמים של יעילות הדיון, הוצא בעתירות צו על תנאי ומכך נגזר סדר הדיון שהתקיים בפנינו. קיימנו בעתירות שני ימי דיונים רצופים (ביום 2020.5.3 וביום 2020.5.4) ובהם שמענו טיעונים בעל פה כהשלמה לטיעונים הכתובים והמפורטים שהגישו הצדדים. כמו כן, נתבקשו חלק מן המשיבים בעקבות הדיון להגיש הודעה

מעדכנת (ראו ההחלטה שניתנה בתום הדיון מיום 2020.5.4), (שעל האמור בה נעמוד בהמשך הדברים. סד הזמנים שצוין לעיל אינו מאפשר מתן פסק-דין מלא, מפורט ומנומק לפני יום 2020.5.7. על כן, אנו נאלצים להסתפק לעת הזו בתמצית הדברים בלבד, הכוללת את התוצאה האופרטיבית שאליה הגענו פה אחד ואת עיקרי הנימוקים, ומותירים למועד מאוחר יותר את מתן פסק הדין המשלים ובו הנימוקים המפורטים שייכתבו על ידי מי מאתנו שימצא זאת לנכון, כל אחד וטעמיו.

תמצית העובדות הצריכות לעניין:

2. במהלך השנה החולפת התקיימו בישראל שלוש מערכות בחירות: לכנסת ה-21, לכנסת ה-22 ולכנסת ה-23, בלא שעלה בידי מי מחברי הכנסת עד כה להרכיב ממשלה.

הבחירות לכנסת ה-23 התקיימו ביום 2020.3.2, זמן קצר לאחר התפרצות נגיף הקורונה בישראל. כחודש קודם לכן, ביום 2020.1.28, הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד חבר הכנסת בנימין נתניהו (להלן: חה"כ נתניהו), שעומד בראש הממשלה היוצאת. כתב האישום שהוגש מייחס לו עבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים.

3. ביום 2020.3.16, לאחר פרסום תוצאות מערכת הבחירות השלישית, הטיל נשיא המדינה מתוקף סעיף 7(א) לחוק היסוד על חבר הכנסת בני גנץ את תפקיד הרכבת הממשלה. סמוך לאחר מכן, ביום 2020.3.29 התפלגו סיעת כחול לבן וסיעת יש עתיד-תל"ם שהתמודדו יחד בבחירות, וזאת בעקבות החלטתה של סיעת כחול לבן להקים ממשלה רחבה עם סיעת הליכוד. ביום 2020.4.16 תם המנדט שניתן לחבר הכנסת בני גנץ להרכיב ממשלה, לרבות ארכה בת 48 שעות, מבלי שהדבר עלה בידיו. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 9(א) לחוק היסוד, החליט נשיא המדינה להחזיר את המנדט להרכבת הממשלה אל הכנסת, ומאותו שלב עומדים לרשות הכנסת 21 ימים על מנת לגבש רוב מבין חבריה אשר יוכל לבקש מן הנשיא לפי סעיף 10(א) לחוק היסוד להטיל את התפקיד על אחד מהם.

4. סיעות הליכוד וכחול לבן חתמו ביום 2020.4.20 על הסכם קואליציוני לכינון "ממשלת חירום ואחדות לאומית". בהסכם זה נקבע, בין היתר, כי במהלך 18 החודשים הראשונים לכהונתה של הממשלה, יכהן חבר הכנסת בנימין נתניהו מסיעת הליכוד כראש הממשלה.

הרכבת הממשלה על ידי חבר כנסת שהוגש נגדו כתב אישום

5. מאז הבחירות לכנסת ה-21 הוגשו מספר עתירות שבהן התבקש בית המשפט לקבוע כי לא ניתן להטיל על חבר כנסת שנאשם בעבירות שיש עמן קלון את מלאכת הרכבת הממשלה. עתירות אלו נדחו על ידי בית המשפט מבלי להכריע בסוגיה המשפטית העקרונית הזו, בין היתר משום שבעת הגשתן נמצא כי הן מוקדמות ותיאורטיות. שונה המצב באשר לעתירות שבפנינו עתה, אשר הוגשו לאחר שנחתם ההסכם הקואליציוני וממנו עולה כוונה ברורה של רוב חברי הכנסת לפנות לנשיא, על פי סעיף 10 לחוק היסוד, בבקשה כי יטיל על חה"כ בנימין נתניהו את מלאכת הרכבת הממשלה. יתרה מכך, ככל שבקשה כזו לא תוגש עד יום 2020.5.7 תתפזר הכנסת וייקבע מועד למערכת בחירות רביעית. בנסיבות אלה סברנו כי הגיעה העת להידרש לסוגיה האמורה לגופה.

6. אקדים אחרית לראשית ואציין כבר בפתח הדברים כי לא נמצאה לנו עילה משפטית להתערב בהטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו. משכך החלטנו פה אחד לדחות את העתירות ככל שהן נוגעות לעניין זה.

7. נקודת המוצא לבחינה המשפטית בענייננו היא סעיף 10(א) לחוק יסוד: הממשלה, הקובע כי לאחר שהודיע נשיא המדינה ליו"ר הכנסת כי אינו רואה אפשרות להגיע להרכבת ממשלה "רשאים רוב חברי הכנסת לבקש מנשיא המדינה, בכתב, להטיל את התפקיד על חבר הכנסת פלוני, שהסכים לכך בכתב". לפי סעיף 37 להסכם הקואליציוני, צפויים, כאמור, רוב מקרב חברי הכנסת לבקש מנשיא המדינה להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו.

עד היום טרם הוטל בישראל תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת אשר נאשם בעבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים. לפיכך אנו נדרשים לדון לראשונה בשאלה כיצד משליך קיומו של כתב אישום, כאמור, על האפשרות כי חה"כ נתניהו ירכיב את הממשלה ה-35 ויעמוד בראשה.

1. תנאי הכשירות היחיד הקבוע בסעיף 10(א) לחוק היסוד הוא שהאדם שעליו מטילים את תפקיד הרכבת הממשלה יהיה חבר כנסת (וסעיף 13(ג) לחוק יסוד: הממשלה מוסיף וקובע כי "חבר הכנסת שהרכיב ממשלה יעמוד בראשה" (סעיף 5(ב) לחוק יסוד: הממשלה קובע אף הוא כי "ראש הממשלה יהיה מבין חברי הכנסת"). חוק יסוד: הכנסת, הקובע שורה של תנאי כשירות לכהונה כחבר כנסת, אינו מגביל את מי שהוגש נגדו כתב אישום מלכהן כחבר כנסת או כראש ממשלה. בהתאמה לכך, ניתן למצוא בחוק יסוד: הממשלה ובחוק הממשלה, התשס"א-2001 (להלן: חוק הממשלה) הוראות המתייחסות לאפשרות שחבר כנסת יכהן כראש ממשלה אף אם הוגש נגדו כתב אישום טרם כניסתו לתפקיד. כך קובע סעיף 17(ג) לחוק היסוד כי: "הוראות בענין כתב אישום שהוגש בטרם החל ראש הממשלה לכהן בתפקידו ייקבעו בחוק", וסעיף 4 לחוק הממשלה קובע הוראות פרוצדורליות באשר לערכאה שבה יתברר ההליך הפלילי בנסיבות אלה. חוק היסוד אף אינו מונע מראש ממשלה מכהן הנאשם בעבירה שיש עמה קלון, להמשיך בכהונתו ובהקשר זה קובע סעיף 18 לחוק היסוד – אשר אינו חל באופן ישיר על ענייננו – כי:

(א) הכנסת רשאית, בהחלטה ברוב חבריה, להעביר מכהונתו את ראש הממשלה שהורשע בעבירה ובית המשפט קבע בפסק דינו שיש עמה משום קלון; החליטה הכנסת כאמור, יראו את הממשלה כאילו התפטרה עם קבלת ההחלטה. (ד) לא הועבר ראש הממשלה מכהונתו לפי

סעיף זה ופסק הדין כאמור בסעיף קטן (א) נעשה סופי, תיפסק כהונתו של ראש הממשלה ויראו את הממשלה כאילו התפטרה ביום שבו פסק הדין נעשה סופי.

מן המקובץ עולה כי ככל שהדבר נוגע לתנאי הכשירות הקבועים בחוק, כתב אישום התלוי ועומד נגד חבר כנסת אינו מונע את הטלת תפקיד הרכבת הממשלה עליו וכפועל היוצא מכך את מינויו לעמוד בראשה.

2. מסקנה זו באשר להיעדר משוכת כשירות העומדת בפני חבר כנסת הנאשם בעבירות שיש עמן קלון, איננה סוף פסוק. המשוכה הבאה בהקשר זה נטועה בהלכה המושרשת וארוכת השנים לפיה ככל שהדבר נוגע לתפקידים ציבוריים – "כשירות לחוד ושיקול דעת לחוד". הלכה זו משמיעה לנו כי אין די בכך שהמועמד לתפקיד ציבורי עונה על תנאי הכשירות הקבועים בחוק. לצד העמידה בתנאי הכשירות, נדרש הגורם הממנה להפעיל שיקול דעת בדבר התאמת המועמד לתפקיד ולשם כך עליו להעניק משקל נכבד לשיקולים הנוגעים להבטחת אמון הציבור במוסדות השלטון ולכך שנציגיו עושים את מלאכתם למען הכלל ביושר ובניקיון כפיים (בג"ץ 93/3094 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(5) (404) 1993; (ובג"ץ 93/4267 אמיתי – אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נ' יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל, פ"ד מז(5) (441) 1993) (להלן יחד: הלכת דרעי-פנחסי).

העיקרון של "כשירות לחוד ושיקול דעת לחוד" הוחל בפסיקה ביחס לנושאי תפקיד שונים בשירות הציבורי. כך למשל, ביחס לשרים נקבע כי בנסיבות מסוימות חייב ראש הממשלה להפעיל את הסמכות הנתונה לו בחוק יסוד: הממשלה להעביר מתפקידו שר שהוגש נגדו כתב אישום (הלכת דרעי-פנחסי). באופן דומה נקבע כי על ראש הממשלה להימנע ממינוי שר בנסיבות אלה (בג"ץ 03/1993 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש-הממשלה, מר אריאל שרון, פ"ד נז(6) (817) 2003) (להלן: עניין הנגבי)). לא למותר לציין כי בניגוד לטענות שהועלו בפנינו במהלך הדיון, הלכה זו בכל הנוגע למינוי ולהעברה של שרים מתפקידם, ממשיכה לחול גם לאחר חקיקת חוק יסוד: הממשלה החדש משנת 2001) ראו: עניין הנגבי ובג"ץ 15/3095 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש ממשלת ישראל, פסקה 15 (2015.8.13) (להלן: עניין דרעי השני); כך גם ראו את הדבר חברי הכנסת שדנו בחוק יסוד: הממשלה החדש. עיינו: פרוטוקול הדיון בוועדת החוקה חוק ומשפט מיום 2001.2.26, בעמ' 39 ו-41. (העיקרון הקובע "כשירות לחוד ושיקול דעת לחוד" יושם גם ביחס לראשי רשויות מקומיות. נפסק כי הגשת כתב אישום נגד ראש רשות מקומית עשויה לחייב את מועצת הרשות המקומית להעבירו מתפקידו בשל התנהגות בלתי הולמת, וזאת מתוקף הסמכות הנתונה לה בהקשר זה בסעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה- (1975 להלן: חוק הרשויות המקומיות) (בג"ץ 13/4921 אומ"ץ אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי נ' ראש עיריית רמת השרון, יצחק רוכברגר, פ"ד סו(3) (135) להלן: עניין ראשי הערים)). כמו כן יושם העקרון האמור בכל הנוגע למינוי עובדי ציבור דוגמת מנכ"ל משרד ממשלתי (בג"ץ 92/6163 אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מז(2) (229) 1993)). הרציונאל שביסוד העקרון הקובע כי "כשירות לחוד ושיקול דעת לחוד" פורט בעניין דרעי השני שם צוין כי: "ככל שעניין לנו במינוי לתפקיד ציבורי יתכנו שיקולים נוספים פרט לתנאי הכשירות אשר יוליכו אל המסקנה שהמינוי אינו מתיישב עם ההגינות ועם טוהר המידות הנדרשים מן השירות הציבורי והוא עלול לפגוע באמון הציבור ברשויות השלטון" (שם, פסקה 15).

3. על מעמדו הייחודי של ראש הממשלה כראש הרשות המבצעת עמד בית המשפט בציינו כי "ראש הממשלה הוא אמנם חבר בממשלה, אך מעמדו הוא מעמד מיוחד. הוא ראשה של הממשלה. הוא המרכיב אותה. הוא המעצב את הרכבה ואת חלוקת התפקידים בה, והוא המנווט את פעילויותיה ואת יעדיה העיקריים" (בג"ץ 04/5261 פוקס נ' ראש-ממשלת ישראל, פ"ד נט(2) (461, 446) 2004

((מעמד ייחודי זה של ראש הממשלה אין בו כדי לגרוע מן העובדה כי הוא ממלא תפקיד ציבורי. משכך, עקרונות היסוד של המשפט הציבורי חלים גם עליו ובכללם העקרון בדבר "כשירות לחוד ושיקול דעת לחוד", ככל שהדבר נוגע למינויו.

4. באשר להטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת מתוקף סעיף 10 לחוק יסוד: הממשלה (העתיד לכהן כראש הממשלה שאותה ירכיב), מתעוררת השאלה מיהו "הגורם הממנה" שאת שיקול דעתו ניתן לבחון. העותרים התייחסו בטיעוניהם לארבעה גורמים רלוונטיים המפעילים, לטענתם, שיקול דעת בהקשר זה: 1) נשיא המדינה; (2) יו"ר הכנסת; (3) חבר הכנסת אשר נדרש להסכים לקבל על עצמו את תפקיד הרכבת הממשלה; (4) חברי הכנסת המבקשים להטיל על חבר כנסת מסוים את תפקיד הרכבת הממשלה. כפי שיפורט להלן אני סבורה כי מבין ארבעת הגורמים שמנו העותרים, הגורם היחיד המפעיל שיקול דעת שאותו ניתן לבחון בהקשר זה, הוא חברי הכנסת המבקשים להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת מסוים.

5. סעיף 13(א) לחוק יסוד: נשיא המדינה קובע כי הנשיא "לא ייתן... את הדין לפני כל בית משפט או בית דין בשל דבר הקשור בתפקידו או בסמכויותיו, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית בשל דבר כזה". בפסיקה הובהר כי מעשיו והחלטותיו של הנשיא, להבדיל מהנשיא עצמו, אינם חסינים לחלוטין מביקורת שיפוטית אך זו מצומצמת בהיקפה, בין היתר, לנוכח מעמדו הממלכתי של הנשיא (בג"ץ 07/9631 כץ נ' נשיא המדינה, פסקה 15 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (2008.4.14)).

בענייננו המסלול אשר במסגרתו נתונה לנשיא הסמכות להטיל על חבר כנסת את תפקיד הרכבת הממשלה הוא זה שבסעיף 10 לחוק היסוד, הקובע כי אם הוגשה לנשיא בקשה על ידי רוב חברי הכנסת "יטיל הנשיא, בתוך יומיים, את התפקיד להרכיב ממשלה על חבר הכנסת שצוין בבקשה". לשון הסעיף מצביעה על כך שבשלב זה של תהליך הרכבת הממשלה על פי המסלול שבסעיף 10 – בשונה משני המסלולים האחרים להרכבת ממשלה הקבועים בסעיפים 7 ו-9 לחוק היסוד – הנשיא אינו מפעיל שיקול דעת מהותי ועליו להטיל את הרכבת הממשלה על חבר הכנסת שצוין בבקשה (אמנון רובינשטיין וברק מדינה המשפט החוקתי של מדינת ישראל – רשויות השלטון ואזרחות 825 (2005); ראו גם: שמעון שטרית, הממשלה: הרשות המבצעת – פירוש לחוק-יסוד הממשלה, בעמ' 367 ((2018. ההיסטוריה החקיקתית של סעיף 10 לחוק היסוד על כל גלגוליו תומכת אף היא במסקנה זו (ראו פרוטוקול מליאת הכנסת מיום 1962.7.30, בעמ' 2959; דבריו של חה"כ יוסף שופמן בפרוטוקול הדיון בוועדת החוקה חוק ומשפט מיום 1968.2.14. (עמדה על כך בטיעוניה היועצת המשפטית לנשיא בציינה כי הפעלת סמכות הנשיא מתוקף סעיף 10(ב) לחוק היסוד, בשונה מהפעלת סמכותו על פי סעיפים 7 ו-9 לחוק היסוד, מוגבלת בעיקרה להיבטים טכניים ופרוצדורליים.

אם כן, בהפעילו את הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 10(ב) לחוק היסוד, הנשיא איננו הגורם שאת החלטתו יש לבחון.

13. הוא הדין באשר ליו"ר הכנסת שסמכותו בתהליך הרכבת הממשלה מוגבלת לקביעת ישיבה לצורך כינון הממשלה (סעיף 13(ב) לחוק היסוד) ואינה כרוכה בהפעלת שיקול דעת. יתרה מכך, מדובר במימוש רצונם של רוב חברי הכנסת, ואין ליו"ר הכנסת שיקול דעת למנוע את הדבר (ראו והשוו: בג"ץ 20/2144 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' יושב ראש הכנסת (2020.3.23) (להלן: עניין אדלשטיין).

14. העותרים הוסיפו וטענו כי ניתן להפעיל ביקורת שיפוטית על שיקול דעתו של חבר הכנסת המקבל על עצמו את תפקיד הרכבת הממשלה, שכן לפי האמור בסעיף 10(א) לחוק היסוד, על חבר הכנסת להסכים בכתב לקבל תפקיד זה. ההלכה הפסוקה עד כה לגבי מינויים לתפקידים ציבוריים בחנה את שיקול הדעת של הגורם הממנה ולא של נושא המשרה עצמו (אך ראו בעניין זה אמרות אגב בבג"ץ 06/1262 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' סיעת ש"ס, פ"ד סא(1) (209, 185).

2006; (ובעניין ראשי הערים, בעמ' 198), ואני סבורה שהעותרים לא ביססו בטיעוניהם עילה משפטית הנובעת מן הדין הנוגעת לבחינת שיקול דעתו של מקבל התפקיד הציבורי או לסעד המשפטי אשר לטענתם יש לגזור ממנה. קביעתנו זו אין בה כדי לגרוע מכך שבמישור הציבורי, בהחלט ראוי שיעמדו לנגד עיניו של כל נושא משרה שלטונית שיקולים הנוגעים לטוהר המידות ולהשלכות שיש לכהונתו בתפקיד על אמון הציבור בנבחריה ובמוסדות השלטון.

15. נותרנו, אפוא, עם גורם אחד שאכן מפעיל שיקול דעת מהותי במסגרת סעיף 10 לחוק היסוד – אלו הם חברי הכנסת המגישים בקשה לנשיא בהתאם לסעיף 10(א) לחוק היסוד להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על חבר הכנסת המצוין בבקשה.

הביקורת השיפוטית על החלטות הכנסת אינה דומה לביקורת השיפוטית על החלטות של רשויות מנהליות. כלל יסוד זה נקבע לא אחת בפסיקתו של בית המשפט העליון בצינו כי "אין להתייחס להחלטות המתקבלות על ידי הפרלמנט, שנבחר על ידי כלל האזרחים, כפי שמתייחסים להחלטות של רשויות מינהליות, אפילו מדובר ברשויות בכירות ביותר" (בג"ץ 07/5853 אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה, אהוד אולמרט, פ"ד סב(3) (516-517) (2007) (להלן: עניין רמון)). עם זאת, שיקול הדעת של חברי הכנסת אינו חסין מביקורת שיפוטית ולאורך השנים נבחנו בפסיקה החלטות שונות של הכנסת או של ועדותיה. החלטות אלה אינן עשויות מקשה אחת ועל כן היקף הביקורת השיפוטית עליהן אף הוא אינו עשוי מקשה אחת. עמד על כך בית משפט זה בבג"ץ 00/9070 חברת-הכנסת לימור לבנת נ' יושב-ראש ועדת חוקה חוק ומשפט, פ"ד נה(4) (בצינו) (2001) 800 "לא הרי היקף הביקורת השיפוטית על מעשה החקיקה הסופי של הכנסת כהרי היקף הביקורת השיפוטית על הליכי החקיקה עצמם...; לא הרי היקף הביקורת השיפוטית על החלטות כעין-שיפוטיות של הכנסת (כגון נטילת חסינות) כהרי היקף הביקורת השיפוטית על החלטות מינהליות המהוות עניין של ניהול פנימי של ענייני הכנסת (כגון קביעת סדר יומן של המליאה או של ועדה)...; לא הרי החלטה (חקיקתית, כעין-שיפוטית או מינהלית) סופית כהרי החלטת ביניים...; לא הרי פעולה יסוד כהרי פעולה הכנסת הפוגעת בזכות המעוגנת בחוק- הפוגעת בהוראות תקנון הכנסת או בסדרי מינהל" (שם, בעמ' 808).

16. הסמכות המוענקת לחברי הכנסת מתוקף סעיף 10(א) לחוק היסוד היא סמכות ייחודית שאינה נמנית בהכרח עם איזה מסוגי ההחלטות שפורטו לעיל. ההחלטה לבקש מנשיא המדינה להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על חבר כנסת פלוני היא החלטה הכרוכה בהפעלת שיקול דעת פוליטי רחב. היא נועדה לתרגם את דין הבוחר לכדי תמיכה באחד מחברי הכנסת לתפקיד ראש הממשלה וזאת באמצעות רוב מתוך חברי הכנסת התומכים בבקשה. עניין זה מצוי בלב ליבו של ההליך הדמוקרטי. התערבות חיצונית בהליך זה יש בה משום פגיעה מהותית בעקרון הכרעת הרוב העומד בבסיס שיטת המשטר שלנו וכפי שהובהר אך לאחרונה בהקשר אחר: "כידוע, 'הבחירות לכנסת מהוות יישום של כלל ההכרעה היסודי במשטר הדמוקרטי – הכרעה על פי עמדת הרוב' [...] לב ליבו של התהליך הדמוקרטי הוא האפשרות לתרגם את הקולות שקיבלו חברי הכנסת, כנציגיו הנבחרים של העם, לכדי השפעה פוליטית" (עניין אדלשטיין, פסקה 10 לפסק דיני).

17. מן המהות הפוליטית המובהקת המאפיינת את החלטת רוב חברי הכנסת על פי סעיף 10(א) לחוק היסוד, נגזר גם היקפה המצומצם ביותר של הביקורת השיפוטית שניתן להפעיל לגבי החלטה כזו. יפים לעניין זה דבריו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס בעניין רמון, ביחס להחלטה הדומה במהותה – הבעת אמון בממשלה חדשה: "ככל שהמרכיב הפוליטי בהחלטה הוא בעל משקל רב יותר, יידרש בית המשפט לריסון גדול יותר. ניתן להראות זאת על דרך השוואה בין התערבות בחקיקת משנה שקיבלה את אישור הכנסת, לעומת הפעלת ביקורת על החלטה ליתן אמון בממשלה חדשה. ברי, שבית המשפט יתערב בהחלטה מן הסוג השני, אך במקרים קיצוניים ביותר..." (שם, בעמ' 519) לפיכך, ואף שבחינת שיקול הדעת של חברי הכנסת הפועלים מכוח סעיף 10(א) לחוק

היסוד היא אפשרית מבחינה מושגית, מקובלת עלינו עמדת היועץ המשפטי לממשלה (בסעיף 72 לכתב התשובה מטעמו) והיועץ המשפטי לכנסת (בסעיף 64 לכתב התשובה מטעמו) לפיה התערבות בשיקול דעת זה מוגבלת למצבים חריגים ונדירים ביותר ולנסיבות קיצוניות בלבד. המקרה שלפנינו אינו נמנה עמם.

18. מהותה הייחודית של החלטת רוב חברי הכנסת על פי סעיף 10(א) לחוק היסוד שעליה עמדנו לעיל, היא המשרטטת את השוני ואת ההבדל בינה ובין החלטות המתקבלות על ידי גורמים מנהליים מתוקף סמכויות מנהליות הנתונות להם בחוק – דוגמת הסמכות הנתונה לראש הממשלה, כגורם מנהלי, בחוק יסוד: הממשלה אשר נדונה בהלכת דרעי-פנחסי ובנותיה, למנות או להעביר שר מתפקידו. ההבדל באשר לזהותו של "הגורם הממנה" משמיע לנו בהכרח גם הבדל מהותי באמות המידה המשפטיות אשר לפיהן תיושם הביקורת השיפוטית. כך, באשר לביקורת שיפוטית המופעלת על החלטות של גורם מנהלי יחולו כללי המשפט המנהלי, ובהם עילת הסבירות. כללים אלה אינם חלים, מטבע הדברים, כאשר ההחלטה מושא הביקורת השיפוטית היא החלטה מסוג ההחלטות המתקבלות על ידי רוב חברי הכנסת לפי סעיף 10(א) לחוק היסוד.

עניין ראשי הערים אף הוא שונה ועל כן אין לגזור ממנו גזירה שווה לענייננו. על השוני עמד בית המשפט עצמו בעניין ראשי הערים בציינו בדעת הרוב כי: "בעוד בית המשפט נוקט בריסון רב בהתערבות בהחלטות הכנסת, ריסון הנובע ממעמדה המיוחד של הכנסת במשולש הרשויות, ריסון עצמי זה מיוחד הוא לכנסת ואין להחילו על גורמים שלטוניים אחרים כגון מועצת עיריה" (עניין ראשי הערים, בעמ' 183). זאת לצד קיומה של ההוראה המפורשת בסעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות שהסמיכה את מועצת הרשות המקומית להעביר מכהונתו ראש רשות מקומית בשל התנהגות שאינה הולמת. הסמכות הקבועה בסעיף 10(א) לחוק היסוד איננה סמכות מסוג זה.

19. סיכומם של דברים – לא מצאנו כי קיימת עילה משפטית למנוע את הטלת הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו מתוקף סעיף 10 לחוק היסוד. בתוך כך רשמנו לפנינו את הודעת היועץ המשפטי לממשלה (סעיפים 159-160 לכתב התשובה מטעמו) לפיה כהונתו של חה"כ נתניהו כראש ממשלה תהיה כפופה להסדר ניגוד עניינים שיערך עמו אשר יקבע "מגבלות בקשר למילוי תפקידו בעניינים הנוגעים למערכת אכיפת החוק". בא כוחו של חה"כ נתניהו אישר את הדברים בטיעונו הכתובים (סעיף 99 לכתב התשובה מטעמו) ובאי כוח הצדדים הנ"ל שבו והצהירו על כך גם במסגרת השלמת הטיעון בעל פה בפנינו (עמ' 11 ו-22 לפרוטוקול הדיון מיום 2020.5.3). המסקנה המשפטית שאליה הגענו אין בה כדי להמעיט מחומרת האישומים התלויים והעומדים נגד חה"כ נתניהו בעבירות על טוהר המידות, ומהקושי הנגזר מכהונה של ראש ממשלה הנאשם בפלילים. אולם תוצאה זו היא פועל יוצא של הדין ומשאמרנו זאת נאמר גם שחזקת החפות עומדת לו. תפקידו של בית המשפט מוגבל לבחינת עילות הביקורת השיפוטית הקבועות בדין. על כן, כאשר נמנע בית המשפט מהתערבות במינוי כזה או אחר, אין ללמוד מכך אלא זאת – שההחלטה על המינוי אינה בניגוד לדין (ראו והשוו לדבריו של השופט ע' פוגלמן בעניין דרעי השני). אשר על כן, אציע לחברי לדחות את העתירות ככל שהן נוגעות לשאלת הטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו.

ההסכם הקואליציוני

20. באחד מפסקי הדין שעסקו בהסכמים קואליציוניים (בג"ץ 07/8921 מפלגת האיחוד הערבי נ' ח"כ עבאס זכור (2008.5.28)), (הביא חברי, המשנה לנשיאה ח' מלצר, מדבריו של השופט חיים ה' כהן ז"ל במאמר שכותרתו "כיצד מרקדין לפני הכלה" (משפט וממשל ג 321) 1995) (שבו דימה את הטיפול המשפטי בהסכמים קואליציוניים להלכה הדנה בסוגיה כיצד מרקדין לפני הכלה (ראו: בבלי, כתובות טז, ע"ב). וכך נכתב:

"ראיתי מעשה ונזכרתי הלכה. 'תנו רבנן: כיצד מרקדין לפני הכלה? בית שמאי אומרים, כלה כמות שהיא: ובית הלל אומרים, כלה נאה וחסודה. אמרו להם בית שמאי לבית הלל, הרי שהיתה חגיגת או סומא, אומרים לה כלה נאה וחסודה? והתורה אמרה, מדבר שקר תרחק! אמרו להם בית הלל לבית שמאי, לדבריכם - מי שלקח מקח רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו? דין 'כלה נאה וחסודה' כדין אי-התערבות, ואילו דין 'כלה כמות שהיא' כדין הצהרה נורמטיבית: הנמנע מלהתערב, כאילו סומך על טעמו של החתן ומסרב לגרוע מבחירתו כהוא זה; ואילו 'המתערב' חושף את הכיעור קבל עם ועדה, ספק אזהרה לחתן מפני מה שצפוי לו מכלתו, ספק עצה להיפטר ממנה בעוד מועד. אלה אומרים, אין מתפקידנו או מסמכותנו לתחוב אפנו (תרתי משמע) לתוך רזי אהבה קואליציונית וקסמיה; ואלה אומרים, חובתנו היא להוקיע ולמנוע זיווגים המסכנים לא רק את שלומם של בני הזוג אלא, והוא העיקר, את שלטון המשפט".

ההסכם הקואליציוני המונח בפנינו הוא הסכם חריג, גם בהשוואה להסכמים קואליציוניים שנראו במקומותינו בעבר ואף עמדו לדיון בפני בית משפט זה בשל קשיים שהתעוררו לגביהם. עמד על כך היועץ המשפטי לממשלה בציינו כי "הוראות ההסכם כמכלול כוללות אגד משמעותי של שינויים חוקתיים מוקשים, ובתוכם מודלים תקדימיים לפעילות הממשלה, הרכבה ויחסיה עם הכנסת" (סעיף 195 לתצהיר התשובה מטעמו). השאלה הניצבת בפנינו היא: האם ההסכם הקואליציוני נוגד עקרונות חוקתיים וחוקיים והאם הוא סותר את תקנת הציבור עד כי יש להורות על בטלותו או על בטלות חלק מסעיפיו?

גם בסוגיה זו נקדים אחרית לראשית ונציין כי אף שההסכם מעורר קשיים משפטיים לא מבוטלים, החלטנו כי לעת הזו אין מקום להתערב באיזה מסעיפיו. זאת, בין היתר, בהינתן התיקונים וההבהרות שמסרו ראש הממשלה וסיעות כחול לבן והליכוד (להלן יחד: הסיעות) במהלך הדיון בפנינו וכן בהודעת העדכון מיום 2020.5.5 (להלן: הודעת העדכון), בעקבות החלטתנו מיום 2020.5.4.

21. ההסכם הקואליציוני מיום 2020.4.20 הונח על שולחנה של הכנסת ביום . 2020.4.23 במסגרת ההסכם נקבעו הסדרים הנוגעים להסכמות פוליטיות שאליהן הגיעו הסיעות, ובכללן הסכמה על הקמת ממשלת חילופים דו-גושית ופריטטית; עיגון מוסד ראש הממשלה החלופי; הגדרת תקופת כהונת הממשלה לשלוש שנים שניתן להאריכה לארבע שנים, ומתוכן – תקופת חירום של חצי שנה ולאחריה תקופה של "ממשלת אחדות"; קביעת מנגנון קבלת החלטות בממשלה ביחס לחקיקה ובנוגע למינויים של נושאי משרה שיש לאשר את מינויים בממשלה; אופן חלוקת התפקידים בממשלה ובכנסת; זהות חברי הכנסת שיוצגו כמועמדים לוועדה לבחירת שופטים; ועוד. סעיף 7 להסכם קובע כי "טרם כינונה של הממשלה תועבר בכנסת כל החקיקה הנדרשת לצורך כינון הממשלה כנדרש על פי הסכם זה". ובהתאם, הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק יסוד: הממשלה (תיקון – ממשלת חילופים) (להלן: הצעת החוק), אשר הוגשה כהצעת חוק פרטית, ולאחר מכן פוצלה לשתי הצעות חוק נפרדות. האחת, כוללת את התיקונים המוצעים בחוקי היסוד (חוק יסוד: הממשלה וחוק יסוד: הכנסת) והשנייה – את שאר התיקונים שהוצעו בהצעת החוק (הצעת חוק ממשלת חילופים (תיקוני חקיקה), התש"ף-2020). (הצעות החוק הנ"ל עברו במליאה בקריאה ראשונה, ונכון לעת הזו אושרו בוועדה המיוחדת לדיון במליאה לקריאה שנייה ושלישית.

22. הסכמים קואליציוניים הם חלק מהפרקטיקה הנוהגת בחיים הפוליטיים בישראל, ובעבר נאמר עליהם כי הם "תוצר לוואי טבעי, ואף חיוני, של צורתו של המשטר הנהוג אצלנו – המשטר הרב-מפלגתי" (בג"ץ 05/306 אורלב נ' ממשלת ישראל, פס' 10 לחוות דעתה של השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש (2005.8.21) (להלן: עניין אורלב)). ככלל, הסכמים קואליציוניים כוללים הסכמות בדבר קווי המדיניות המשותפים המקובלים על הצדדים להסכם, ולרוב מסדירים הסכמים אלה גם עניינים הקשורים בחלוקת תיקים, מינויים ומדיניות ניהול השלטון (שם). הסכמים קואליציוניים נדונו בעבר בבית משפט זה, ונקבע כי תוכנו של הסכם קואליציוני נתון לביקורת שיפוטית וחלים עליו עקרונות המשפט הציבורי (ראו, מיני רבים, בג"ץ 90/1635 ז'רז'בסקי נ' ראש הממשלה, פ"ד מה(1) (839, 749)

(1991) (להלן: עניין ז'רז'בסקי); וכן ראו בג"ץ 94/5364 ולנר נ' יו"ר מפלגת העבודה הישראלית, פ"ד מט(1) (758, 781) (1995) (להלן: עניין ולנר)). עם זאת, הודגש כי מן הראוי שבית המשפט ינהג איפוק רב בבואו לבחון הסכם קואליציוני ו"יימנע מהתערבות העלולה לגרום לפגיעה בחופש הפעולה הפוליטי ובעיקרון היסודי של שיטתנו בדבר הפרדת הרשויות" (עניין אורלב, פס' 12 לחוות דעתה של השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש). בית משפט זה נמנע בעבר מלקבוע רשימה סגורה של עילות בגינן ניתן לקבוע כי סעיף בהסכם קואליציוני בטל, אך ככלל נקבע כי כאשר ימצא בהסכם סעיף הלוקה באי חוקיות או הנוגד את תקנת הציבור ופוגע בערכי היסוד שבבסיס השיטה המשפטית שלנו, יצהיר בית המשפט כי תנאים אלה בטלים (עניין ז'רז'בסקי, בעמ' 836; עניין ולנר, בעמ' 823).

23. העותרים בעתירות שבפנינו העלו שלל טענות נגד ההסכם הקואליציוני בכללותו וכן נגד חלק הארי של ההוראות הכלולות בו. באופן כללי, ניתן לחלק את הוראות ההסכם הנתקפות בעתירות לארבע קבוצות עיקריות:

1) הקבוצה הראשונה – הוראות המצויות עתה בתהליך חקיקה, בין אם על דרך של תיקון חוק יסוד ובין בחקיקה רגילה. במסגרת קבוצה זו נכללים סעיף 1 להסכם (קיצור תקופת הכנסת לשלוש שנים); סעיפים 4-10) עיגונו של מוסד ממשלת החילופים); סעיפים 12-13) העוסקים במספר השרים וסגני השרים בממשלה).

2) הקבוצה השנייה – הוראות שעניינן התחייבות לקידום חקיקה בעתיד. במסגרת קבוצה זו נכללים סעיף 17 להסכם (שזכה לכינוי "החוק הנורווגי המדלג" המצריך שינוי של הוראות חוק יסוד: הכנסת); סעיף 24 להסכם (העוסק בחוקהגיוס); וסעיף 30 להסכם (העוסק בהעברת תקציב דו-שנתי, המצריך את תיקון הוראות חוק יסוד: משק המדינה).

3) הקבוצה השלישית – הוראות שעניינן התחייבויות המצריכות קיום הליכים פנים-פרלמנטריים בכנסת. במסגרת קבוצה זו נכללים סעיף 3(ד) (קביעת קווי היסוד שיש להציג לכנסת בעת השבעת הממשלה); סעיף 22) חלוקת ראשותועדות הכנסת הקבועות בין סיעות הקואליציה); סעיף 26) העוסק במינוי חברים לוועדה לבחירת שופטים).

4) הקבוצה הרביעית – הוראות שניתן להוציאן לפועל ללא קיום הליכים נוספים בכנסת. במסגרת קבוצה זו נכללים סעיף 3(ג) להסכם (הגבלת קידום חקיקה לעניינים הנוגעים להתמודדות עם משבר הקורונה לתקופת החירום כהגדרתה בהסכם, והקפאת מינויים בכירים בשירות הציבורי הטעונים אישור הממשלה במהלך תקופה זו); סעיף 3(ד) להסכם (הקמת צוות פריטטי לגיבוש כללים לביצוע מינוי בכירים לתקופה שלאחר תקופת החירום); סעיף 8) פיזור הכנסת במקרה של מניעה למינוי ח"כ נתניהו או ח"כ גנץ לתפקיד ראש הממשלה או ראש הממשלה החלופי); סעיף 11) מתן ערבויות ובטחונות לקיום ההסכם הקואליציוני); סעיף 20) מנגנון מוסכם לקביעת סדר יום לממשלה); סעיף 21) ועדת שרים פריטטית לענייני חקיקה); סעיף 31) מינויים למועצות ותאגידים שאינם חברות ממשלתיות יבוצעו על בסיס שיויוני בין הגושים).

24. כלל מושרש נקוט עימנו כי בית משפט זה אינו מתערב בהליכי חקיקה בטרם הושלמו. כך באשר להליכי חקיקה המצויים בעיצומם (ראו למשל: בג"ץ 19/5744 בן מאיר נ' ממשלת ישראל (2019.9.5) (וכך גם לגבי הליכי חקיקה שטרם באו לעולם) (ראו דברי הנשיא מ' שמגר בעניין ולנר, בעמ' 774-775). (זאת, בראש ובראשונה משום עקרון הכיבוד ההדדי בין הרשויות, וכן משום שאין כל ודאות שנוסח הצעת החוק הוא זה שיאומץ בסופו של הליך החקיקה (בג"ץ 18/491 עפגין נ' שרת המשפטים, פסקה 8)). (2018.4.8) לפיכך, לא ראינו מקום להידרש להוראות הבאות בגדר הקבוצה הראשונה והשנייה שמנינו, וזאת מבלי שהדבר ייחשב כמתן הכשר להוראות המנויות שם אשר חלקן מעורר על פני הדברים קשיים לא מבוטלים, בין השאר, כאמור בפסקה 27 להלן.

25. באשר להוראות ההסכם שעניינן התחייבויות המצריכות קיום הליכים פנים- פרלמנטריים בכנסת (הקבוצה השלישית):

(א) סעיף 3(ד) עוסק בקווי היסוד של הממשלה וקובע כי "עם השבעת הממשלה קווי היסוד של הממשלה יתייחסו לעניין משבר הקורונה [...] וכי לאחר כינון הממשלה יוקם צוות [...] לשם ניסוח קווי היסוד של הממשלה [...] בתקופת האחדות". הוראה זו, לפיה קווי היסוד שיוצגו עם הקמת הממשלה יוגבלו לתקופת החירום בלבד ויעסקו אך במשבר הקורונה, אינה מתיישבת עם האמור בסעיף 13(ד) לחוק יסוד: הממשלה הקובע כי: "משהורכבה ממשלה, תתייצב לפני הכנסת, תודיע על קווי היסוד של מדיניותה [...] ותבקש הבעת אמון". בהקשר זה, בין היתר, ביקשנו הבהרות מהצדדים להסכם במהלך הדיון ובכתב, ובהודעת העדכון יושב קושי זה וצוין מפורשות כי "הממשלה תודיע על קווי היסוד של מדיניותה ביחס לכל תקופת כהונתה בהתאם לקבוע בחוק יסוד: הממשלה."

(ב) סעיפים 22 ו-26 עוסקים, בהתאמה, בחלוקת ראשות ועדות הכנסת הקבועות ובזהות נציגי הכנסת בוועדה לבחירת שופטים. העותרים טוענים כי סעיפים אלה פוגעים פגיעה קשה במעמד האופוזיציה. כך סעיף 22 להסכם הכולל הסכמה בין הסייעות לעניין חלוקת התפקידים בכנסת, ממנו עולה כי הוועדה הקבועה היחידה אשר בראשותה יעמוד חבר כנסת מסייעות האופוזיציה היא הוועדה לענייני ביקורת המדינה (כמתחייב מתקנון הכנסת). כך גם סעיף 26 להסכם הקובע כי נציגי הכנסת בוועדה לבחירת שופטים יהיו שני מועמדים ששמן נקוב בהסכם והנמנים עם סיעות הקואליציה. לטענת העותרים, התפתח במקומותינו נוהג ולפיו סיעות האופוזיציה מחזיקות בראשות מספר ועדות קבועות של הכנסת ולא רק בראשות הוועדה לביקורת המדינה, ולטענתם סעיף 22 להסכם סותר נוהג זה.

ביחס לוועדה לבחירת שופטים טוענים העותרים, בין היתר, כי קיים נוהג ארוך שנים לפיו נציגי הכנסת בוועדה כוללים נציג קואליציה ונציג אופוזיציה, וכי ההסכמה שבסעיף 26 לפיה ייבחרו לוועדה מטעם הכנסת שני נציגי קואליציה ששמן נקוב מפורשות בהסכם, עומדת בסתירה לנוהג זה. אכן, סעיפים 22 ו-26 להסכם מעוררים קושי לא מבוטל נוכח החשיבות שבשיתוף האופוזיציה בתהליך קבלת ההחלטות לצורך הגשמה מלאה של הרעיון הדמוקרטי (ראו ע"מ 15/1207 רוחמקין נ' מועצת העיר בני ברק, פסקאות 8-9 לפסק דינו של השופט נ' הנדל (2016.8.18)); יגאל מרזל "המעמד החוקתי של האופוזיציה הפרלמנטרית" משפטים לח 217 ((2008) בג"ץ 16/9029 אבירם נ' שרת המשפטים, פסקה 19 לפסק דינו של השופט נ' הנדל (2017.2.1)). (עם זאת, בשלב זה טרם התקבלה הצעת הוועדה המסדרת להקמת הוועדות הקבועות בהתאם לאמור בסעיף 2 לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994, הטעונה אישור מלאת הכנסת. כמו כן, טרם התקיימה הצבעה חשאית בכנסת לצורך בחירת נציגיה לוועדה לבחירת שופטים כמתחייב מסעיף 6(1) לחוק בתי המשפט) נוסח משולב], התשמ"ד-1984. לפיכך, אנו סבורים כי אין מקום לחרוג מהכלל הנוהג עמנו ולפיו לא תופעל ביקורת שיפוטית על מעשי הרשות טרם שאלה התגבשו (בג"ץ 07/1570 עמותת "אומץ" נ' השר לביטחון פנים (2007.2.25)).

27. הקבוצה הרביעית כוללת, כאמור, הוראות שניתן להוציאן לפועל ללא קיום הליכים נוספים בכנסת. ביחס לחלק מההוראות, ובמיוחד אלו הקבועות בסעיף 3(ג) לעניין תקופת החירום, הועלה החשש כי תקופת החירום אינה מוגדרת דיה וכי הלכה למעשה במהלכה תשותק פעילות הכנסת ולא יבוצעו מינויים חיוניים. בהקשר זה דרשנו במהלך הדיון הבהרות מנציגי הסייעות, והן התבקשו לחזור לשולחיהן ולהגיש הבהרות בכתב, אשר יונחו על שולחן הכנסת, כנדרש בחוק. הבהרות כאמור הוגשו בהודעת העדכון ומהן עולה כי תקופת החירום תוגבל לשישה חודשים מיום השבעת הממשלה וכי לא ניתן יהיה להאריכה. עוד הובהר כי הקפאת המינויים כאמור בסעיף 3(ג) סיפא תחול למשך 100 ימים מיום השבעת הממשלה וכי בהסכמה ניתן יהיה להביא מינויים לאישור הממשלה עוד קודם

לכן. בתגובתו להודעת העדכון ציין היועץ המשפטי לממשלה כי יש לקרוא הבהרה זו כך שגם "תקופת 100 הימים כפופה, כמובן, לכללי המשפט המנהלי, לרבות בעניין הצורך בהפעלת סמכות המינוי במהירות הראויה בנסיבות העניין ובכלל זאת בשים לב לאופי המשרה שבה מדובר" (סעיף 5 לתגובת היועץ המשפטי לממשלה מיום 2020.5.5). (לעניין האמור בסעיף 3ג) רישא הנוגע להגבלת החקיקה, לרבות חקיקת משנה, בתקופת החירום הובהר בהודעת העדכון כי עניינו במתן קדימות לחקיקה הנוגעת למשבר הקורונה, וכי אין בכך כדי לעצור או למנוע חקיקה שאינה נוגעת למשבר הקורונה (ראו האמור בסעיפים 2-3 להודעת העדכון). בהקשר זה ציין היועץ המשפטי לממשלה בתגובתו כי "יש לקרוא הבהרה זו [...] אף ביחס לקידום חקיקת משנה" (סעיף 5 לתגובת היועץ המשפטי לממשלה). (הבהרות דומות נמסרו לנו מפי באי כוח ראש הממשלה והסיעות גם במהלך הדיון בו ציינו כי מקובל עליהם האמור בסעיף 130 לכתב התשובה מטעם הכנסת לפיו "אין בו כדי לעצור או למנוע באופן קטגורי הליכי חקיקה פרטית או ממשלתית שאינם נוגעים למשבר הקורונה" (ראו עמוד 21 ועמוד 35 לפרוטוקול הדיון מיום 2020.5.4). (לאור הבהרות אלה, לנוכח ההבהרה הכללית שנמסרה במהלך הדיון ולפיה הוראות ההסכם הקואליציוני כפופות לכל דין, קרי, לחקיקה, לחקיקת משנה ולפסיקה (ראו עמ' 26 לפרוטוקול הדיון מיום 2020.5.4, (וכן לאור עיקרון הפרשנות המקיימת (עניין ז'רז'בסקי, בעמ' 850 (איננו סבורים כי גלומה בהוראות הקבועות בסעיף 3ג) אי חוקיות או פגיעה בתקנת הציבור המחייבת את ביטולן של הוראות אלה על ידי בית המשפט. עם זאת, ככל שתתעורר סוגיה ספציפית הנוגעת ליישומה הקונקרטי של הוראה כלשהי מן ההוראות הנ"ל, ייבחנו הדברים בשעתם ולגופם.

את עקרון הפרשנות המקיימת יש להחיל גם בכל הנוגע להוראות סעיף 31 להסכם הנוגעות למינויים למועצות ולתאגידים שאינם חברות ממשלתיות. בעניין זה מקובלת עלינו פרשנותו של היועץ המשפטי לממשלה לפיה: "גם המינויים מושא סעיף 31 להסכם הקואליציוני כפופים כמובן להוראות החוק הרלוונטיות ולמכלול פסיקתו הענפה של בית המשפט [...] בעניין מינויים בשירות הציבורי ובעניין איסור על שקילת שיקולים פוליטיים במסגרת מינויים אלה" (סעיף 5 לתגובת היועץ המשפטי לממשלה מיום 2020.5.5). (עם זאת, גם בהקשר זה ככל שתתעורר סוגיה ספציפית הנוגעת ליישומה של ההוראה, ייבחנו הדברים בשעתם ולגופם.

אשר לסעיפים 8 ו-11 שעניינם מתן בטחונות וערבויות לקיום ההסכם הבהירו הצדדים כי מדובר בהסכמים הקואליציוניים ובהצהרות הצדדים "לרבות תאימות ההסכמים עם הסיעות השותפות לקואליציה" (סעיף 4 להודעת העדכון). נוכח הבהרה זו, נראה כי אין הצדקה להתערב בסעיפים אלה.

28. לסיכום, מדובר כאמור בהסכם קואליציוני חריג, שחלק מהוראותיו מעוררות קשיים לא מבוטלים. כך לדוגמה, ההסכמות בעניין החוק הנורווגי המדלג, אם יוחלט להוציאן אל הפועל, הן מוקשות ביותר נוכח היותן שינוי רטרואקטיבי של כללי המשחק ושל הזכות לבחור ולהיבחר (השוו: בג"ץ 82/141 ח"כ אמנון רובינשטיין נ' יושב ראש הכנסת, פ"ד לז(3) (141) 1983. (כך גם השחיקה במעמדה של האופוזיציה בישראל. עם זאת, טרם בשלה העת לבחון טענות אלה מן הטעמים שבוארו לעיל.

את הרציונאל שביסוד הטעמים שהובילו אותנו אל המסקנה כי אין להתערב בהוראות ההסכם היטיב לבטא הנשיא מ' שמגר בעניין ולנר באומרו: "בית המשפט אינו מפעיל סמכויותיו עקב מהותו הערכית של הסדר פוליטי או בשל היעדר האסתטיות שבו, אלא בוחן ישימותם של מבחני הדין לנסיבות נתונות. אף אם יש השגות על הסדרים פוליטיים ואף אם מסתייגים מהם, אין בכך עדיין, על אתר, עילה להתערבותו של בית המשפט. חיים דמוקרטיים מחייבים, כאמור כבר, פעולה פוליטית-

מפלגתית חופשית כחלק מהותי מהם, ובית המשפט נזקק לנושאים אלה רק בהתעורר חשש של פגיעה בחוק או בעקרונות המשטר החוקתי, ואף במקרים אלה אינו ממהר להתערב" (בעמ' 782).

אשר על כן ובהינתן כל האמור לעיל, אציע לחבריי לדחות את העתירות גם ככל שהן נוגעות לביטול ההסכם הקואליציוני או איזה מסעיפיו.

ה נ ש י א ה השופטת אסתר חיות

המשנה לנשיאה ח' מלצר, השופט נ' הנדל, השופט ע' פוגלמן, השופט י' עמית, השופט נ' סולברג, השופטת ד' ברק-ארז, השופט מ' מזוז, השופטת ע' ברון, השופט ג' קרא והשופט ד' מינץ:

אנו מצטרפים לתוצאה שאליה הגיעה חברתנו הנשיאה א' חיות, וזאת מטעמים אשר יפורטו על ידי מי מאיתנו שימצא זאת לנכון, במסגרת פסק הדין המשלים שיינתן בהמשך.

בהינתן האמור לעיל, הוחלט פה אחד לדחות את העתירות, הן באשר להטלת תפקיד הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו והן באשר להסכם הקואליציוני.

ניתן היום, י"ב באייר התש"ף (2020.5.6).

ה נ ש י א ה המשנה לנשיאה שופט

שופט שופט שופט

שופטת שופט שופטת

שופט שופט

עפר שלח Ofer Shelah - 6 במאי 2020

בחגיגת הניצחון על הקורונה, שהוביל נתניהו שלשום בעליצות שאין לה שום קשר למצבם האמיתי ולתחושותיהם של מיליוני ישראלים, ביבי הסתמך בעיקר על מצגת של נתוני התמותה .

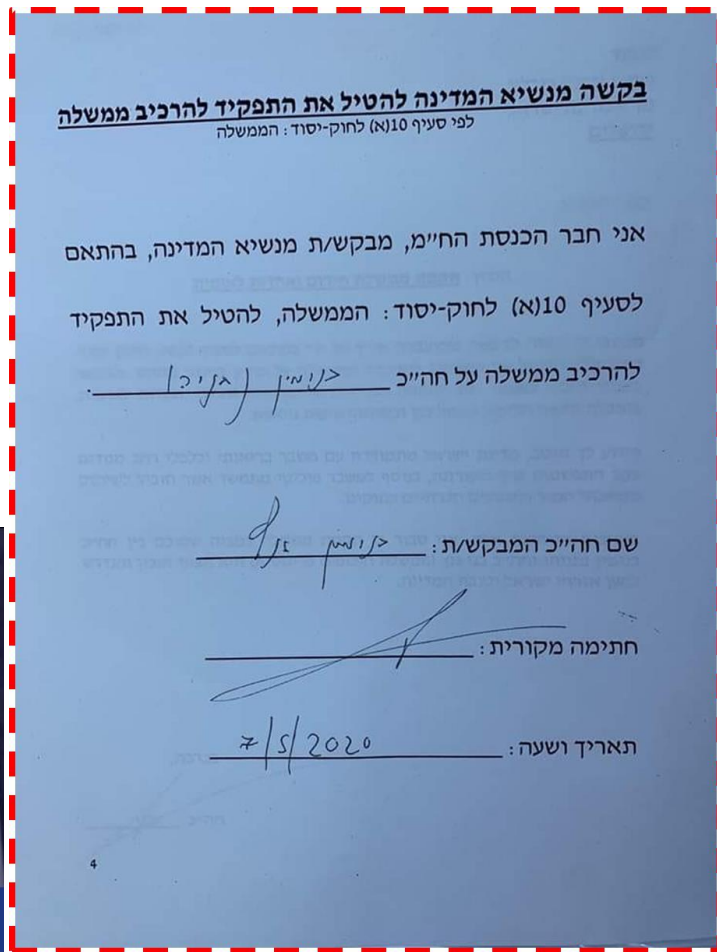
תסתכלו, אמר הקוסם, אנחנו במקום מצויין ברשימת המדינות המפותחות. בהשוואה למערב אירופה ולארה"ב, אלה שאנחנו תמיד רוצים לבחון את עצמנו ביחס אליהם, אצלנו מתים הרבה פחות. למה? כי שומר ישראל, המצילנו מן המגיפה, קיבל את ההחלטות הנכונות.

רק שכמו תמיד, ביבי בוחר את העובדות שנוחות לו (כשהוא לא משקר ממש). בחינה עולמית של המתים מקורונה מעלה, שהפעם להיות עשיר, מערבי ומפותח זה ממש לא להיט. בעולם כולו יש 13 מדינות משמעותיות בגודלן, שבהן מתו מקורונה יותר מ-100 איש לכל מיליון נפש. כולן בלי יוצא מהכלל ממערב וצפון אירופה, וכן ארה"ב וקנדה.

בכמעט כל מדינות מזרח אירופה מתו פחות אנשים מקורונה ביחס לאוכלוסיה מאשר בישראל, ובשיעור משמעותי. ככל מתקרבים לאיזור שלנו מדובר בנס של ממש: ביוון שיעור התמותה הוא חצי מישראל, בקפריסין 45%, במדינות ערב השיעור מזערי. בירדן, כמעט 10 מיליון תושבים, מתו 9 אנשים מקורונה, גם אם ניקח בחשבון דיווח חסר, זה הרבה הרבה פחות מאצלנו. שלא לדבר על הקוסם אבו מאזן: קרוב ל-3 מיליון פלסטינים באיו"ש, שני מתים מקורונה.

למה? כנראה כי האוכלוסיה צעירה, מזג האוויר חם (למעט ברזיל, רוב מדינות מרכז ודרום אמריקה הרחק מתחתינו בשיעור התמותה), והווירוס מתנהג אחרת באיזורים שונים. זה לא נס ולא ביבי.

וכשעושים את החשבון האמיתי, הכולל את הנזק הכלכלי והחברתי העצום של מדיניות מגושמת וחסרת אופק, יש מעט מאוד סיבות לחגוג.

כמו גולה בתוך מולדתו/ פרופסור אסא כשר

9 במאי 2020

הערות על פסק הדין של בג"ץ בדבר מועמדות ח"כ נתניהו לראשות הממשלה.

אמש הופיעה בחיי הבנה חדשה של ערכיה של מדינת ישראל, כפי שהם מתבטאים בחוקי היסוד, בחוק ובפסקי הדין:

1. לפי ערכיה של מדינת ישראל אדם המעוניין להיות מועמד לתפקיד ראש הממשלה פטור משיקולים אתיים ומוסריים בדבר התאמתו לתפקיד, גם אם המשטרה, הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה מצאו לנכון להעמיד אותו לדין בעבירות חמורות של פגיעה בטוהר המידות. הוא פטור מן השיקולים האתיים והמוסריים גם אם העמדתו לדין מערערת מאוד את ההצדקה לתת אמון בהתנהלותו במסגרת התפקיד.

2. לפי ערכיה של מדינת ישראל, כמדינה יהודית ודמוקרטית, חברי הכנסת, בבואם לתמוך במועמדות של אחד מהם לתפקיד ראש הממשלה, פטורים משיקולים אתיים ומוסריים בדבר התאמתו לתפקיד, גם אם הוא עומד לדין על עבירות חמורות. הם מרבים להטיל חובות על המוני האזרחים, אבל פוטרים את עצמם משיקולים של צדק, הגינות וטוהר המידות.

3. לפי ערכיה של המדינה, יש אפשרות משפטית שמשפחת נתניהו של נאמנות ללא תנאי, למנהיג פוליטי או למנהיגים רבניים, תשלח לכנסת נציגים שישליטו על אזרחי המדינה שלטון מושחת שירמוס את עקרונות האתיקה והמוסר, שלטון שאין שמץ של הצדקה לתת בו אמון, בכל רחבי ההתנהלות שלו. אם ביום מן הימים ימצא בית משפט, בפסק דין סופי, שבנימין נתניהו אשם בעבירות שיוחסו לו, יתברר לעיני כל ששנות דור חיינו בשליטת כנופיה מושחתת, שבעולמה החוקים הם תפאורות, המדיניות היא קלפי משחק וההתנהלות היא דורסנית, אנוכית ולא מרוסנת. האתיקה והמוסר סולדים ממצב כזה, הדין והרוב מאפשרים אותו.

נוכח תמונה כזו של ערכי המדינה מתברר לאזרח הגון והגיוני שמדינת ישראל אינה מדינה יהודית כראוי ואינה דמוקרטית כראוי. במצב כזה, אזרח הגון והגיוני ירגיש זר בתוך מדינתו, כמו גולה בתוך מולדתו.

Attila Som... אטילה שומפלבי @attilus

הליצן מבלפור, היבחוש שאתם משלמים על קיומו, מטנף על אלוף מנדלבליט, מפיץ שקרים שהם הסתה ברורה ומיידית, מגדירו בוגד. עכשיו ספרו לי עוד על מ"מ פרקליט המדינה, הבובה שמונתה כדי לרסק היועמ"ש ואת תיקי האבא של הליצן. וכשזה לא הצליח עם הפייק תיק, בא היבחוש וממליץ לכם לפגוע ביועמ"ש. להקיא

Translate Tweet

18:18 · 01 May 20 · Twitter for Android

Yair Lapid - יאיר לפיד @yairlapid

6 במאי 2020

אחרי כל ההבטחות ביבי נתניהו כרגע הצביע נגד דמי אבטלה לעצמאים. ההצעה נפלה. העיקר שיש להם כסף ל-36 שנים ו-16 סגני שרים.

קטע מתוך כתבתו של יוסי ורטר/הארץ, היום 8 במאי 2020:

"הרשת מתפקדת כתעלת ביוב שמוזרמים אליה כל יצירות השטנה של הביביסטים. יש סרטון אחד, ללא טביעות אצבע, שמתעד מסע הלוויה מסורתי באפריקה.

ארון קבורה נישא על כתפיהם של המקומיים.

במראות ההלוויה נשזרים פרצופיהם של חברי האילומינטי: היועמ"ש, נשיא העליון לשעבר אהרן ברק, השופטים, הפוליטיקאים מהשמאל והעיתונאים.

יאיר נתניהו, המתלונן

הסרטון מסתיים בצלילי מוזיקה עליזה שעל רקע התנגנותם מורד מנדלבליט לבור קבר. בדיוק כמו סרטוני התעמולה של חמאס, שמציגים גופות חיילים ציונים זבי דם ודגלי ישראל שרופים. יצירות הפאר הללו נרקחות במחשבים נעלמים, מועברות לקבוצות הווטסאפ הרלוונטיות ומשם זולגות לרשתות.

לנוכח חריצותם והתלהבותם של חוקרי להב 433, שממהרים ומזדרזים לחקור את תלונתו של "הבן יקיר" יאיר נתניהו - היה אפשר לצפות שאותה מידת חריצות ומאמץ יושקעו בחקירת אותו סרטון של מסע ההלווייה ומבול חומרי ההסתה האחרים נגד שומרי הסף, שסביבתו של בנימין נתניהו שמה במרכז צלב המטרה. נכון שרוב יצירות השטנה הללו אינן חתומות - אך למשטרת ישראל ישנם אמצעים להגיע אל היוזמים והמבצעים של הזבל הרעיל הזה.

יהושע סובול:

8 במאי 2020

אומרים לי שאף פעם לא היתה ארץ אחרת. ואני אומר: היתה גם היתה ארץ אחרת.

היו בני אדם שהתאבדו מרוב בושה כשרק חשדו בהם והחלו לחקור אותם על עברות זוטרות לעומת הסעיפים שבהם נאשם ביבי.

היה רבין שהתפטר מראשות ממשלה כשנחשף חשבון דולרים של אישתו שלא הגיע למאית מהמתנות של המשפוחה מבלפור.

היה אולמרט שהתפטר מראשות ממשלה בטרם הוגש נגדו כתב אישום. היה בגין שפסל את עצמו מהמשך כהונה כראש ממשלה כשתפס איך התפתה לשרון וגרר את צה"ל לבוץ הלבנוני. התפטר - וכפה על עצמו מאסר בית שבו דעך בדכאון עמוק שלוה ככל הנראה בחשבון נפש מייסר.

היה מושג כזה: כבוד עצמי. אף אחד מהאנשים האלה לא היה מלאך, אבל היה להם מצפון של בני אדם, ולא מצפון של סרסורים לדבר עבירה.

איפה האנשים ההם ואיפה ביבי. איפה הימים ההם ואיפה מי הביבים שמציפים את הארץ כיום עם גנבי קולות שבגדו בבחוריהם שחוברים לרודפי שוחד ושלמונים.

כן, היתה לנו ארץ אחרת.

מי שיורק לבארותיה של אותה ארץ, לא ראוי לשתות את מימיה.

שישתה לתיאבון את מי הביוב של ביבי הביבים של ישראל הנוכחית.

תגובות לסובול

תודה לך המחזאי והסופר יהושע סובול על כך, שהיית בפוסט הכה נוקב הזה שלך לפה וללב הכואב והדומע של רבים מאיתנו.

מי ייתן, ומתוך התקופה האפלה הזאת תצמח ותעלה הנהגה חדשה שונה בתכלית השינוי מקודמתה ותצליח להחזיר ולו רק בחלקה את הגאווה שהייתה לנו באותה ישראל שהכרנו בעבר הרחוק, ואשר מקצת המאפיינים שלה בעבר, כפי שתוארו היטב בדברים שלעיל, כה בולטים בניגוד שלהם לכל המתחולל כיום במדינה!

חייבים למצוא מוצא מחורבן המוסר והערכים שריסקו את המדינה ושמוביל אותו עבריין שקיבל את אישור בג"ץ להרכיב ממשלה כאשר תומכים בו וחותרים דומן הארץ: גנץ, אשכנזי, עמיר פרץ, איציק שמולי וכייסת הקולות אורלי אבקסיס וכל המפלגה השפוטה שלא נמצא בה גם אחד שיקום ויגיד עד כאן אני יורד מהעגלה מלאת החרא, כי כולם חבורה של חלאות.

לא מגיע לנו עונש נורא כזה. יש כאן אנשים טובים, מלח הארץ וזו לא קלישאה. אנחנו חייבים להחזיר לעצמנו את המדינה שאבדה לנו ולשקמה ולהחזיר לה את ערכיה, כבודה וכבודנו!

כשלא מאמינים למשטרה, לפרקליטות ולבית המשפט זו התוצאה. ואני לא "בבון", פשוט קורא ובודק ומסיק מסקנות בלי קשר לימין ושמאל כמו רבים אחרים.

אם לא תעשה רפורמה חקיקתית וארגונית שתביא לתיקון הליקויים המערכתיים המצב לא ישתפר.

חבל שמעטים מבינים זאת ורק מתנגחים פוליטית.

דניאל שולדנפריי - 8 במאי 2020

אני פונה בפנייה נרגשת לחבריי מהשמאל ומהמרכז, אלה שלא מקבלים את מתווה ממשלת ביבי-גנץ:

אני קורא בימים האחרונים המון פוסטים ותגובות שבו אתם כותבים שאת השינוי אתם תביאו ממקום אחר, שתתחילו לבנות את המחנה מחדש, שאתם עושים "חשיבה מחדש", ש"אנחנו עוד ננצח" ואת הגדול מכולם: "את השינוי נעשה מבפנים" (בזמן שאתם בוחרים להיות בחוץ) ושאר סיסמאות ומילים יפות.

חברים שלי, היינו שם כל כך הרבה פעמים, ניסינו את זה עם מפלגות מרכז, עם מפלגת עבודה גדולה וחזקה (יחסית להיום) עם מפלגת שמאל גדולה ומאוחדת והדבר היחיד המאחד בין כל אלה, הוא הכישלון.

אומרים באנגלית "If you can't beat them, join them" ונכון שזו אימרה מעט תבוסתנית, אבל היא גם נכונה. השמאל-מרכז לא ייקח את השלטון מהימין, לא היום וגם לא אחרי עידן נתניהו. רוב הציבור בישראל הוא מרכז-ימין (במקרה הטוב) וימשיך לבחור במחנה הזה. אז מה האופציות שלנו? להמשיך להפריך סיסמאות באוויר, או להיכנס פנימה, לבלוע מעט את הכבוד ולהתחיל לעבוד על השינוי מ-ב-פ-נ-י-ם? לי ברורה התשובה ואני שמח שמנהיג המפלגה שלי, שעבדתי קשה עבורה במשך שנה שלמה, בחר בדרך הזאת.

אז די כבר להתבכין שגנבו לכם את הקול, לא גנבו לכם כלום. מצב פוליטי בלתי אפשרי + משבר בריאותי וכלכלי חסרי תקדים בהיסטוריה של מדינתנו הקטנה, הביאו מציאות פוליטית שלא באמת

הותירה ברירה מלבד זה או בחירות נוספות ואת הבטחת הבחירות הגדולה והחשובה ביותר של כחול לבן, "ישראל לפני הכל", הם קיימו בענק!

מזכיר שוב - לממשלת מיעוט ול"חוקי נתניהו" לא היה רוב (למרות שאנשי יש עתיד ימשיכו לשקר לכם שבמקרה של החוקים כן היה) ותמיכה מבחוץ לממשלה, זה לתת לביבי להמשיך להחזיק במושכות ואחרי זה, ללכת בכל מקרה לעוד בחירות שבהן כנראה ביבי ייקח בענק.

אז בואו נפסיק להפריח סיסמאות ריקות מתוכן והגיון וניתן לכחול לבן להתחיל באמת לעשות את השינוי מבפנים, בתקווה שלא יהיו הפתעות ובעוד שנה וחצי גם נחליף את נתניהו בתפקיד ראש הממשלה.

ועוד דבר אחד אחרון - גם אם אני טועה וביבי באמת יעשה את מה שכל כך הרבה אנשים חוששים שיעשה וימצא דרך להפר איכשהו את ההסכם, לפחות אני יודע שהמנהיג שלי עשה כל מה שביכולתו לנסות להיזיז אותו מכסאו.

שבת שלום!

מבקר המדינה או מפרגן המדינה? כך עובדת שיטת הריכוך של אנגלמן

השבוע פורסם דוח מבקר המדינה אולם ייתכן ורובכם לא שמעתם עליו בכלל. הימים שדוח המבקר היה מעורר סערה, כובש כותרות ודמות המבקר הייתה כזו ששרים, פקידים וראש ממשלה היו חוששים ממנה - כנראה עברו מהעולם. המבקר שמינה נתניהו משנה את התפקיד של אחד משומרי הסף הכי חשובים בדמוקרטיה הישראלית. והערב נחשפות טיטות של דוחות שצונזרו, שרוככו או שבכלל נגזזו

לי נעים אולפן שישי פורסם 08/05/20

דבר אחד אי אפשר להגיד על מבקר המדינה מתניהו אנגלמן - שהוא לא עמד במילתו. עוד בנאום הכניסה שלו לתפקיד דיבר על השינוי שיעשה במשרד ושרטט את גבולות הגזרה החדשים. הוא מדגיש שוב ושוב את סוג הביקורת שהוא מאמין בה, ביקורת בונה.

"תפקיד הביקורת כביקורת בונה צריך לבוא לידי ביטוי בבניית תוכנית הביקורת, בניהול הליכי הביקורת ובהצגת התוצרים", אלו מילותיו של אנגלמן במסגרת נאום כניסתו לתפקיד ביולי 2019.

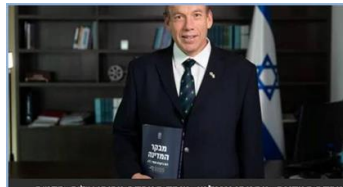
בעשור האחרון משרד מבקר המדינה היה מנוע לחקירות שחיטות נגד פוליטיקאים. מפרשת מרכז ההשקעות של אהוד אולמרט, דרך דוח ההוצאות של מעון ראש הממשלה ועד לדוח ההתנהלות הרגולטוריות מול בזק. בשלטון פחות אהבו את הכיוון וחיפשו מבקר שלא יהיה שופט לשעבר אלא מישהו משלהם.

כדי להבין את יחסו של מתניהו אנגלמן לביקורת, כדאי לחזור אל ימיו כמבוקר בעצמו. כשהיה מנכ"ל הטכניון, המבקר הקודם יוסף שפירא, כצב דוח ביקורת חריף על אי סדרים חמורים בהתקשרות עם קבלנים בפרויקט בטכניון.

המבקר שפירא נגד אנגלמן

המבקר הקודם יוסף שפירא ומתניהו אנגלמן | צילום: החדשות

מבקר המדינה, מתניהו אנגלמן. מוסד המבקר מרוסן צילום: תדמית

משפט
מצנזר המדינה: אנגלמן מינה עצמו לעורך - ומחק מהדו"ח את החלקים הלא נוחים
 במסמך שנמצא במשרד התקשורת, סומנו מועמדים למועצת הרשות השנייה על פי קרבתם לליכוד, אייחוקמה של רשות תקשורת הונדרה "מחדל ממשלתי" - ובמשרד ראש הממשלה שורר כאוס, בעיקר בתחום הרכש ■ אלה רק חלק מהמסקנות שנחקרו או רוככו על ידי אנגלמן

גור מבין גנתי סוקר
 16:13 | ערוץ ב: 16:23

מתניהו הוא המתנה של נתניהו. וכידוע לכל, מותר לקבל מתנות ממבקרים. אנגלמן, אתה בושה למשפחה שלך - ואם ממישהו ממשפחת אנגלמן קורא את זה עכשיו, אז קבל: מתניהו מועל באמון הציבור ופוגע בכל אזרחי המדינה. תתפטר, חנפן!

הביקורת בטכניון החלה בעקבות תלונה שהעביר אז מבקר בכיר בטכניון, שעד היום לא מצא עבודה, וחושש מסגירת חשבונות. "מתניהו הפגין גישה מאוד בעייתית כלפי הביקורת הפנימית", אומר הבכיר, "תוך ניסיונות לקעקע ולתקוע מקלות בגלגלים של עבודת הביקורת". הבכיר טוען כי בשיחות פנימיות שהיה נוכח בהן, אנגלמן טען לא אחת כי "דוחות הביקורת צריכים להיות מתואמים עם ההנהלה והביקורת לא צריכה להיות נשכנית אלא חיובית."

ביוני 2018 מונה אנגלמן להיות מנכ"ל המועצה להשכלה גבוהה. גם כאן, כשהגיעה ביקורת של מבקר המדינה, מתניהו לא אהב אותה. במכתב חריף שהגיע למערכת "אולפן שישי" וטרם פורסם, הביע אנגלמן ביקורת על הביקורת שהופנתה בכלל כלפיו.

במכתב שנשלח למבקר שפירא הוא כתב: "ביקורת אישית כאמור, הינה חסרת תקדים בדוחות ביקורת המתייחסים למל"ג שהיא הגוף המבוקר. ספק בעיני אם הבעת ביקורת בדרך זו הינה בכלל במסגרת תפקידו של מבקר המדינה". סביר להניח שמי שבחר את אנגלמן לתפקיד מבקר המדינה, ידע שזו היא דעתו.

ביולי האחרון נכנס אנגלמן לתפקידו כמבקר המדינה. בפרק הזמן הזה שוחחנו עם מספר מקורות במשרד שמתארים את הרוח החדשה שהביא אתו אנגלמן. בכיר לשעבר במשרד המבקר: "מהר מאוד אנשים הבינו שהמטרה היא שיתעסקו פחות בתהליכי קבלת החלטות בדרג הפוליטי הגבוה, שצריך שתהיה ביקורת חיובית. היו קולות שניסו להתנגד, שאמרו: 'מה פתאום? על סמך מה ולמה עושים שינויים כאלה.'"

חלק מעובדי משרד המבקר מצאו את עצמם במצב מסובך, שבו הם נדרשים לצנזר את עצמם, לסרס את הביקורת שהם רגילים לעשות במשך שנים. ד', בכיר נוסף במשרד מבקר המדינה אמר: "כאשר היה מדובר באזכורים של ראש ממשלה אז הוא טרח לעמעם, לערפל. מאחר שמדובר בדברים שהיו קשורים בראש ממשלה אז הוא ביקש להציג את הדברים כך שהם לא יגעו ברה"מ."

אותו בכיר ממשיך ומספר על האווירה הכללית ששוררת במשרד המבקר: "אני חשתי שיש אווירה שאני מגדיר אותה באנדר סטייטמנט, אווירה פוליטית במשרד. ז"א שהאדם שעומד בראש המערכת היום או שהוא שליח של מישהו או שהוא חייב למישהו והוא מוביל את הדברים ברוח הפוליטית שמאפיינת אותו."

השיטה של אנגלמן

השבוע פרסם אנגלמן את הדוח השנתי הראשון שלו, שם כמה דוחות עמדו במוקד הוויכוחים בין הכותבים לבין המבקר. טויוטות הביקורת לעומת הדוח שהתפרסם מעידות כיצד אנגלמן סירס ועמעם את הביקורת. אחת הדוגמאות המצויינות לשיטה שמנהיג אנגלמן נמצאת בפרק שעוסק בעצמאות גופי הרגולציה בתחום התקשורת שם ניסוחי הדוח של שפירא הובלעו.

בטיוטת הדוח שהגיעה לידי המערכת מצוין באופן בולט כי נמצאו במשרד התקשורת רשימה שמית של מועמדים מטעמו של שר התקשורת איוב קרא ולגבי חמישה מהם נמצא הרקע הפוליטי שלהם כגון "פעיל ליכוד" ו-"ליכודניק". אפילו נרשם כי קיים חשש לשיקולים פוליטיים. בדוח עצמו של אנגלמן תיאלצו לחפש את הפרטים אי שם בעמוד 37 ובתקציר נמצאות אמירות כלליות יותר.

טענה נוספת כנגד התנהלותו של המבקר מובאת במסגרת ההתנהלות של מינהלת הזהות היהודית, שמטרתה לחבר בין הציבור הרחב לערכי היהדות. לפי הדוח המינהלת מממנת עשרות עמותות של הציונות הדתית ללא פיקוח. בכיר שדיברנו איתו הסביר: "דברים מהותיים שהיו בתקציר ונדרשנו להשמיט אותם, או להזיז אותם למקומות פחות בולטים".

אנשי משרד המבקר מצאו שכמה עמותות קיבלו מימון כפול ממינהלת הזהות היהודית לצורך אותה פעילות, וביקשו לציין את שמות העמותות - אנגלמן סרב. אנשי הביקורת גם ביקשו לפרסם תרשים זרימה שמדגים את תופעת המימון הכפול, המבקר לא איפשר. גם בדוח אחר שעוסק בפעילות משרד הפריפריה, נגב וגליל, ישנם פערים משמעותיים בין הטיוטה לדוח הסופי.

הדוח הגנוז

יש דוח אחד שהיה מוכן בתקופת שפירא, תפוח האדמה הלוהט של מכל האמוניה במפרץ חיפה. זהו דוח המשך לדוח שכבר פורסם על מפרץ חיפה, ועוסק ביישום החלטת הממשלה בנושא. מדובר בדוח שבין היתר מבוקרים בו ראש הממשלה בנימין נתניהו והשר לאיכות הסביבה זאב אלקין, אלה שדחפו ויזמו את מינויו של אנגלמן.

"אני מתאר שהיה בעבודה של עוד מספר שבועות וניתן היה להוציא אותו לאור", מסביר שלמה רז, לשעבר הדובר של מבקר המדינה. "יש שם סוגיות נפוצות, גם מבחינת הנושא, וגם מבחינת האישים שהיו מעוברים בכל העניין".

למרות שלטיפול במכל האמוניה יש השלכה על איכות חייהם של מאות אלפי תושבים במפרץ חיפה, אנגלמן החליט שנכון לעכשיו לא לפרסם את הדוח. אף אחד במשרד המבקר לא יודע להסביר למה והאם זה קשור ליחסיו עם נתניהו ואלקין.

כחלק מהרפורמות החדשות של אנגלמן, הוא גם החליט לסגור את האגף המיוחד למלחמה בשחיתות. את האגף הזה הקים בזמנו מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס, כדי לטפל בפרשות שחיתות מתוחכמות ומורכבות שמצריכות משאבים מיוחדים.

האגף הזה היה שנוא על הפוליטיקאים במיוחד, ואנגלמן עשה לו הסבה לאגף שיעסוק בסייבר.

"הוא החליט לסגור את האגף ולטעון שהוא מוודא שהחטיבות הרגילות יתעסקו יותר גם בטוהר המידות", סיפר בכיר לשעבר במשרד מבקר המדינה. "אם הוא באמת יעשה את זה אז הוא לא פגע במלחמה בשחיתות. אם הוא לא יעשה את זה, וזה סתם מס שפתיים אז הוא כן פגע".

הקורונה יכולה לחכות

גם בימים אלו של הקורונה, למרות דוח קודם שהתריע על אי-היערכות של משרד הבריאות למגפות, משרד המבקר לא ממהר לעסוק עדיין במשבר הבריאות ששיתק מדינה שלמה, רק מתחיל לבחון אותו. "משרדנו עוקב אחר תפקוד הממשלה, לשם ביצוע ביקורת הנוגעת לפעולות הגופים השונים במשבר הקורונה", הצהיר בעניין זה אנגלמן.

"ביקורת מעולם היא לא בזמן אמת", מסבירה נשיאת לשכת רואי החשבון, איריס שטרק. "ביקורת פנימית היא ביקורת שבא לבקר את ההליך ואת ההתנהלות אחרי. אתה לא מנהל אותה במקום. מה זה ביקורת בזמן אמת? זה אומר שאתה מקבל החלטות ואתה בעצם יושב כחלק מתוך האורגנים - ממש לא."

מנגד, יש הטוענים כי משברים בקנה מידה רחב יכולים להצדיק ביקורת בזמן אמת. "במלחמת לבנון השנייה צוותי הביקורת הגיעו תוך כדי האירוע, כדי שהביקורת תהיה מאוד מעודכנת, עניינית, נוגעת ונחשפת לאירועים עוד בשעת התהוותם", הבהיר דובר מבקר המדינה לשעבר, שלמה רוז. "בדיוק אותה התנהלות הייתה לגבי השרפה הגדולה בכרמל."

אנגלמן לא מאמין בביקורת בזמן אמת, גם אם זמן האמת הזה נמשך שלושה חודשים - ויש לו השלכות כל כך מרחיקות לכת בחיי אדם ובכסף. ואולי, עם הגישה של אנגלמן לביקורת, עדיף כך.

תיעוד מחאה מהשמיים: "לא תגנוב" על מצנחי רחיפה ליד בית נתניהו

כמה טייסי מצנחי רחיפה חלפו ליד ביתו הפרטי של נתניהו בקיסריה במחאה על ההמלצה להעניק לנאשם בפלילים מנדט להרכבת הממשלה. "הוא השיג רוב בגלל תכסיסנות פוליטית, המינוי שלו לא תואם ערכים במדינה מתוקנת"

רענן בן צור פורסם: 08.05.20

Play Video מטס מצנחי הרחיפה ליד בית רה"מ בקיסריה (צילום: שמיר אלבז)share-iconshare-icon)

יום לאחר שראש הממשלה בנימין נתניהו קיבל מנשיא המדינה ראובן (רובי) ריבלין את המנדט להרכבת הממשלה הבאה, נערך הבוקר (יום ו') מטס מחאה של מצנחי רחיפה ליד ביתו הפרטי בקיסריה. על המצנחים הופיעו הכיתובים "שוחד מרמה והפרת אמונים", "לא תגנוב" ו"ב-24.5.20 יתייצב הנאשם בבית המשפט."

שישה טייסי מצנחי רחיפה יצאו ממנחת עין ורד בטיסה מעל קו החוף על מנת להביע את מורת רוחם על כך ש-72 חברי כנסת המליצו לנשיא לתת לנאשם בפלילים את המנדט להרכבת הממשלה.

המשך יבוא!